

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

SEJNI ZAPISI DRŽAVNEGA ZBORA 15. SEJA

(25., 26., 27., 28. januar in 2. februar 2016)

SLOVENIJA JE DEMOKRATIČNA REPUBLIKA. SLOVENIJA JE PRAVINA IN SOCIALNA DRŽAVA.
SLOVENIJA JE DRŽAVA VSEH SVOJIH DRŽAVLJAN IN DRŽAVLJANOK, KI TEMELJI NA TRAJNI IN NEODtujlivi PRAVICI SLOVENSKEGA NARODA DO SAMOODLOČBE.
V SLOVENIJI IMA OBLAST LJUDSTVO, DRŽAVLJANI IN DRŽAVLJANKE IN DRŽAVLJANI O IZVARNI, IZREKANI IN SODNO.
PO NAČELU DELITVE OBLASTI NA ZAKONODAJNO, IZVARNI IN SODNO.

MANDAT
VII
SEJA
15

UVOD

Državni zbor kot najvišja predstavniška in zakonodajna institucija v Republiki Sloveniji, ki opravlja tudi vse ostale funkcije sodobnega parlamenta, izvaja večji del svojih pristojnosti na rednih in izrednih sejah. Seje javnost lahko spremlja v dvorani ali preko televizijskih in spletnih prenosov.

Vsebina sej pa postane pregledno dostopna v obliki sejnih zapisov.

Državni zbor vsako sejo zvočno posname. Simultano ob zvočnem zajemanju nastaja besedilo, ki je na spletu dostopno s približno polurnim zamikom. V uredništvu sejnih zapisov se ob poslušanju zvočnega posnetka preveri avtentičnost zapisanega, besedilo pa se uredi v skladu s strokovnimi merili prenosa govorjene besede v zapisano. Takšno preverjeno in jezikovno urejeno besedilo na spletnem naslovu zamenja prvi zapis.

Besedilo celotne seje se izda tudi v publikaciji Sejni zapisi Državnega zbora. Sejni zapisi vsebuje dnevni red, sprejet na seji Državnega zbora, kazalo, iz katerega je razviden potek seje in v katerem so točke dnevnega reda in govorniki, osrednji del je besedilo seje, zapisano v prvi osebi, na koncu pa je dodan še indeks govornikov.

Sejni zapisi so zgodovinski dokument in vir za preučevanje parlamentarne zgodovine, tradicije, predstavniške demokracije in jezikovne kulture.

Sejni zapisi Državnega zbora. 15. seja (25., 26., 27., 28. januar in 2. februar 2016)

ISSN 2385-9490

Pripravi: Dokumentacijsko-knjižnični oddelek

Urednici: Tatjana Mirt Kavšek, dr. Vesna Moličnik

Izdajatelj: Državni zbor

Naslov: Šubičeva 4, 1102 Ljubljana

Telefon: +386 1 478 94 00

Leto izida publikacije: 2016

www.dz-rs.si

DNEVNI RED 15. SEJE

1. točka dnevnega reda: VPRAŠANJA POSLANK IN POSLANCEV
2. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VRAČANJU PROTIPRAVNO ODSTRANJENIH PREDMETOV KULTURNE DEDIŠČINE (ZVPOPKD-A), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 915-VII
3. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ŠTIPENDIRANJU (ZŠtip-1A), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 962-VII
4. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O PORAČUNAVANJU FINANČNIH OBVEZNOSTI REPUBLIKE SLOVENIJE IZ POKOJNINSKEGA IN INVALIDSKEGA ZAVAROVANJA (ZPFOPIZ-1), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 865-VII
5. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O GOSPODARJENJU Z GOZDOVI V LASTI REPUBLIKE SLOVENIJE (ZGGLRS), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 818-VII
6. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O POGREBNI DEJAVNOSTI TER UPRAVLJANJU POKOPALIŠČ (ZPDUP), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 878-VII
7. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O MEDIJIH (ZMed-C), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 888-VII
8. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PRISPEVKIH ZA SOCIALNO VARNOST (ZPSV-E), PRVA OBRAVNAVA, EPA 961-VII
9. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI METRSKE KONVENCIJE (MMK), EPA 309-VII
10. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI KONZORCIJSKEGA SPORAZUMA ELIXIR O USTANOVITVI EVROPSKE INFRASTRUKTURE ZA VEDE O ŽIVLJENJU IN BIOLOŠKE INFORMACIJE (ELIXIR) (MSŽBI), EPA 352-VII
11. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA O SKUPNEM ZRAČNEM PROSTORU MED EVROPSKO UNIJO IN NJENIMI DRŽAVAMI ČLANICAMI TER REPUBLIKO MOLDAVIJO (MSZPEUMD), EPA 974-VII
12. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI KONVENCIJE O DELU V POMORSTVU, 2006 (KONVENCIJA MOD ŠT. 186) (MKDP), EPA 999-VII
13. točka dnevnega reda: PREDLOG PRIPOROČILA V ZVEZI S PREDLOGOM ZAKONA O ZDRAVSTVENI DEJAVNOSTI, EPA 914-VII
14. točka dnevnega reda: URADNI PREČIŠČENI BESEDILI

Uradno prečiščeno besedilo Zakona o prevozih v cestnem prometu (ZPCP-2-UPB7), EPA 957-VII

Popravek Uradnega prečiščenega besedila Kazenskega zakonika (KZ-1-UPB2p), EPA 960-VII
15. točka dnevnega reda: MANDATNO-VOLILNE ZADEVE

Predlog za izvolitev v sodniško funkcijo na sodniško mesto višje sodnice na Upravnem sodišču Republike Slovenije na zunanjem oddelku v Novi Gorici, EPA 1000-VII

Predlog za imenovanje viceguvernerja, člana Sveta Banke Slovenije (tajno glasovanje), EPA 1002-VII

Predlog za imenovanje viceguvernerja, člana Sveta Banke Slovenije (tajno glasovanje), EPA 1003-VII

Predlog za razrešitev namestnika varuhinje človekovih pravic, EPA 954-VII

Ugotovitev prenehanja mandata članici Programskega sveta RTV Slovenija – imenovani na podlagi šeste alineje šestega odstavka 17. člena Zakona o Radioteleviziji Slovenija (ni glasovanja), EPA 1004-VII

VSEBINA

Določitev dnevnega reda	13
1. točka dnevnega reda: VPRAŠANJA POSLANK IN POSLANCEV	13
JOŽE TANKO	13
MIHA KORDIŠ	14
DR. MIROSLAV CERAR	14
MIHA KORDIŠ	15
DR. MIROSLAV CERAR	16
DR. FRANC TRČEK	16
MIHA KORDIŠ	16
LJUDMILA NOVAK	16
DR. MIROSLAV CERAR	17
LJUDMILA NOVAK	18
DR. MIROSLAV CERAR	18
LJUDMILA NOVAK	18
DR. BOJAN DOBOVŠEK	18
DR. MIROSLAV CERAR	19
DR. BOJAN DOBOVŠEK	19
DR. MIROSLAV CERAR	20
DR. BOJAN DOBOVŠEK	20
TOMAŽ GANTAR	21
DR. MIROSLAV CERAR	21
TOMAŽ GANTAR	22
DR. MIROSLAV CERAR	22
MAG. DEJAN ŽIDAN	22
VIOLETA TOMIČ	23
MAG. DEJAN ŽIDAN	23
VIOLETA TOMIČ	23
DR. FRANC TRČEK	24
SUZANA LEP ŠIMENKO	24
ANDREJA KATIČ	25
SUZANA LEP ŠIMENKO	25
ANDREJA KATIČ	25
DR. FRANC TRČEK	25
MARIJA MILOJKA KOLAR CELARC	26
DR. FRANC TRČEK	26
MARIJA MILOJKA KOLAR CELARC	26
ANITA KOLEŠA	27
ZDRAVKO POČIVALŠEK	27
JELKA GODEC	28
DR. MAJA MAKOVEC BREŇČIČ	28
JELKA GODEC	29
DR. MAJA MAKOVEC BREŇČIČ	29
IVA DIMIĆ	29
FRANC JURŠA	29
ANDREJA KATIČ	30
FRANC JURŠA	30
ANDREJA KATIČ	30
LJUBO ŽNIDAR	31
IRENA MAJCEN	31
LJUBO ŽNIDAR	32
IRENA MAJCEN	32
MAG. BRANKO GRIMS	32
MARIJAN POJBIČ	33
MAG. DUŠAN VERBIČ	33

ZDRAVKO POČIVALŠEK	34
NADA BRINOVŠEK.....	34
MARIJA MILOJKA KOLAR CELARC	35
NADA BRINOVŠEK.....	35
MARIJA MILOJKA KOLAR CELARC	35
MARKO FERLUGA	36
DR. PETER GAŠPERŠIČ	36
MARKO FERLUGA	37
DR. PETER GAŠPERŠIČ	37
BOJAN PODKRAJŠEK.....	38
IRENA MAJCEN	38
BOJAN PODKRAJŠEK.....	39
JOŽEF HORVAT	39
DR. PETER GAŠPERŠIČ	39
JOŽEF HORVAT	40
DR. PETER GAŠPERŠIČ	40
JOŽEF HORVAT	40
TOMAŽ LISEC	41
IRENA MAJCEN	41
TOMAŽ LISEC	42
IRENA MAJCEN	42
PRIMOŽ HAINZ.....	43
ZDRAVKO POČIVALŠEK	43
PRIMOŽ HAINZ.....	44
ZDRAVKO POČIVALŠEK	44
EVA IRGL.....	44
VIOLETA TOMIČ	45
DR. MAJA MAKOVEC BRENCIČ	45
VIOLETA TOMIČ	46
DR. MAJA MAKOVEC BRENCIČ	46
MAG. MARKO POGAČNIK	46
MAG. MATEJ TONIN.....	47
ANDREJA KATIČ	47
MAG. MATEJ TONIN.....	48
ANDREJA KATIČ	48
MAG. MATEJ TONIN.....	48
ANJA BAH ŽIBERT	49
DR. VINKO GORENAK	49
FRANC BREZNIK	50
DR. PETER GAŠPERŠIČ	50
FRANC BREZNIK	51
DR. PETER GAŠPERŠIČ	51
FRANC BREZNIK	51
UROŠ PRIKL	52
BORIS KOPRIVNIKAR.....	52
UROŠ PRIKL	53
BORIS KOPRIVNIKAR.....	53
BORIS KOPRIVNIKAR.....	54
MIHA KORDIŠ	54
MARIJA MILOJKA KOLAR CELARC	54
MARIJA MILOJKA KOLAR CELARC	54
MIHA KORDIŠ	55
MARIJA MILOJKA KOLAR CELARC	55
FRANC BREZNIK	55
MAG. DEJAN ŽIDAN.....	56
FRANC BREZNIK	57
MAG. DEJAN ŽIDAN.....	57
FRANC BREZNIK	57

VIOLETA TOMIĆ	58
ZDRAVKO POČIVALŠEK	58
VIOLETA TOMIĆ	59
ZDRAVKO POČIVALŠEK	60
3. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ŠTIPENDIRANJU (ZŠtip-1A), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 962-VII	60
MARTINA VUK	60
UROŠ PRIKL	61
MAG. TANJA CINK	61
TOMAŽ LISEC	62
MAG. JANA JENKO	63
MARIJA BAČIČ	63
MIHA KORDIŠ	64
IVA DIMIC	64
MIRJAM BON KLANJŠČEK	65
4. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O PORAČUNAVANJU FINANČNIH OBVEZNOSTI REPUBLIKE SLOVENIJE IZ POKOJNINSKEGA IN INVALIDSKEGA ZAVAROVANJA (ZPFOPIZ-1), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 865-VII	65
MARTINA VUK	65
UROŠ PRIKL	66
SUZANA LEP ŠIMENKO.....	67
UROŠ PRIKL	67
MARIJA BAČIČ	68
LUKA MESEC.....	69
IVA DIMIC	70
IRENA GROŠELJ KOŠNIK.....	70
2. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VRAČANJU PROTIPRAVNO ODSTRANJENIH PREDMETOV KULTURNE DEDIŠČINE (ZVPOPKD-A), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 915-VII.....	71
MAG. JULIJANA BIZJAK MLAKAR.....	71
DR. DRAGAN MATIČ	72
MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ.....	72
MARIJA BAČIČ	72
VIOLETA TOMIĆ	73
IVA DIMIC	73
JANJA SLUGA	74
TOMAŽ LISEC	74
7. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O MEDIJIH (ZMed-C), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 888-VII.....	75
MAG. JULIJANA BIZJAK MLAKAR.....	75
DR. DRAGAN MATIČ	75
MARIJA BAČIČ	76
VIOLETA TOMIĆ	77
IVA DIMIC	78
MAG. MIRJAM BON KLANJŠČEK.....	78
DR. DRAGAN MATIČ	79
TOMAŽ LISEC	79

MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ.....	80
MAG. BOJANA MURŠIČ.....	81
SAŠA TABAKOVIĆ.....	81
JERNEJ VRTOVEC.....	82
VIOLETA TOMIĆ.....	82
DR. DRAGAN MATIĆ.....	83
MAG. JULIJANA BIZJAK MLAKAR.....	83
SAŠA TABAKOVIĆ.....	84
LJUDMILA NOVAK.....	84
BOJAN PODKRAJŠEK.....	85
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER.....	85
MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ.....	86
JELKA GODEC.....	86
MAG. JULIJANA BIZJAK MLAKAR.....	87
3. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE.....	88
4. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE.....	88
2. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE.....	88
7. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE.....	88
VIOLETA TOMIĆ.....	88
9. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI METRSKE KONVENCIJE (MMK), EPA 309-VII.....	89
ALEŠ CANTARUTTI.....	89
10. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI KONZORCIJSKEGA SPORAZUMA ELIXIR O USTANOVITVI EVROPSKE INFRASTRUKTURE ZA VEDE O ŽIVLJENJU IN BIOLOŠKE INFORMACIJE (ELIXIR) (MSŽBI), EPA 352-VII.....	90
11. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA O SKUPNEM ZRAČNEM PROSTORU MED EVROPSKO UNIJO IN NJENIMI DRŽAVAMI ČLANICAMI TER REPUBLIKO MOLDAVIJO (MSZPEUMD), EPA 974-VII.....	90
MAG. KLEMEN GREBENŠEK.....	90
12. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI KONVENCIJE O DELU V POMORSTVU, 2006 (KONVENCIJA MOD ŠT. 186) (MKDP), EPA 999-VII.....	90
MARTINA VUK.....	91
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER.....	91
DR. MATEJ T. VATOVEC.....	92
14. točka dnevnega reda: URADNI PREČIŠČENI BESEDILI.....	92
Uradno prečiščeno besedilo Zakona o prevozih v cestnem prometu (ZPCP-2-UPB7), EPA 957-VII.....	92
Popravek Uradnega prečiščenega besedila Kazenskega zakonika (KZ-1-UPB2p), EPA 960-VII.....	92
15. točka dnevnega reda: MANDATNO-VOLILNE ZADEVE.....	92

Predlog za izvolitev v sodniško funkcijo na sodniško mesto višje sodnice na Upravnem sodišču Republike Slovenije na zunanjem oddelku v Novi Gorici, EPA 1000-VII.....	92
JONIKA MARFLAK TRONTELJ.....	92
DR. BOJAN DOBOVŠEK.....	93
FRANC BREZNIK.....	94
NATAŠA KOVAČ.....	95
JOŽE TANKO.....	96
FRANC JURŠA.....	97
MATJAŽ HAN.....	97
LUKA MESEC.....	98
15. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE.....	99
Predlog za imenovanje viceguvernerja, člana Sveta Banke Slovenije (tajno glasovanje), EPA 1002-VII.....	99
Predlog za imenovanje viceguvernerja, člana Sveta Banke Slovenije (tajno glasovanje), EPA 1003-VII.....	99
Predlog za razrešitev namestnika varuhinje človekovih pravic, EPA 954-VII.....	99
MAG. BOJANA MURŠIČ.....	100
EVA IRGL.....	100
Ugotovitev prenehanja mandata članici Programskega sveta RTV Slovenija – imenovani na podlagi šeste alineje šestega odstavka 17. člena Zakona o Radioteleviziji Slovenija (ni glasovanja), EPA 1004-VII.....	101
1. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE.....	101
LUKA MESEC.....	101
DR. BOJAN DOBOVŠEK.....	102
VIOLETA TOMIČ.....	102
JOŽEF HORVAT.....	103
MAG. MATEJ TONIN.....	103
FRANC BREZNIK.....	104
FRANC BREZNIK.....	104
6. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O POGREBNI DEJAVNOSTI TER UPRAVLJANJU POKOPALIŠČ (ZPDUP), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 878-VII.....	106
ANDREJA POTOČNIK.....	106
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER.....	106
ALEŠ CANTARUTTI.....	107
MIHA KORDIŠ.....	108
JERNEJ VRTOVEC.....	108
MIRJAM BON KLANJŠČEK.....	109
FRANC BREZNIK.....	110
TOMAŽ GANTAR.....	111
MAG. BOJANA MURŠIČ.....	111
13. točka dnevnega reda: PREDLOG PRIPOROČILA V ZVEZI S PREDLOGOM ZAKONA O ZDRAVSTVENI DEJAVNOSTI, EPA 914-VII.....	112
JELKA GODEC.....	112
TOMAŽ GANTAR.....	114

SANDRA TUŠAR.....	115
SANDRA TUŠAR.....	116
SANDRA TUŠAR.....	116
JERNEJ VRTOVEC.....	116
MAG. ALENKA BRATUŠEK.....	116
BRANKO ZORMAN.....	117
NADA BRINOVŠEK.....	118
TOMAŽ GANTAR.....	119
MAG. BOJANA MURŠIČ.....	120
MIHA KORDIŠ.....	121
JELKA GODEC.....	122
ERIKA DEKLEVA.....	124
JERNEJ VRTOVEC.....	125
JANKO VEBER.....	125
ANDREJ ČUŠ.....	126
ANITA KOLEŠA.....	129
MARIJA BAČIČ.....	130
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER.....	131
ANDREJA POTOČNIK.....	131
JELKA GODEC.....	132
JERNEJ VRTOVEC.....	134
MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ.....	137
MARUŠA ŠKOPAC.....	137
JELKA GODEC.....	138
MIHA KORDIŠ.....	139
BRANKO ZORMAN.....	140
JERNEJ VRTOVEC.....	142
JELKA GODEC.....	142
TOMAŽ GANTAR.....	144
NADA BRINOVŠEK.....	144
JOŽE TANKO.....	147
SANDRA TUŠAR.....	150
JELKA GODEC.....	151
TOMAŽ GANTAR.....	153

8. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PRISPEVKIH ZA SOCIALNO VARNOST (ZPSV-E), PRVA OBRAVNAVA, EPA 961-VII.....	153
---	-----

MAG. MATEJ TONIN.....	154
MATEJA VRANIČAR.....	154
MAG. ALENKA BRATUŠEK.....	155
TILEN BOŽIČ.....	156
MAG. MARKO POGAČNIK.....	158
UROŠ PRIKL.....	160
JANKO VEBER.....	162
LUKA MESEC.....	163
JOŽEF HORVAT.....	165
LJUDMILA NOVAK.....	167
MAG. MATEJ TONIN.....	168
MAG. ALENKA BRATUŠEK.....	168
URŠKA BAN.....	169
MAG. BOJANA MURŠIČ.....	170
IVA DIMIČ.....	171
MARINKA LEVIČAR.....	171
MAG. MATEJ TONIN.....	172
MARINKA LEVIČAR.....	173
MATEJA VRANIČAR.....	173

MAG. MATEJ TONIN.....	174
BRANKO ZORMAN.....	175
MAG. MATEJ TONIN.....	176
BRANKO ZORMAN.....	176
MAG. MATEJ TONIN.....	176
LUKA MESEC.....	177
TOMAŽ GANTAR.....	177
MARIJA BAČIČ.....	178
SUZANA LEP ŠIMENKO.....	178
VOJKA ŠERGAN.....	180
MAG. JANA JENKO.....	180
JOŽEF HORVAT.....	181
MARKO FERLUGA.....	181
TILEN BOŽIČ.....	182
JANKO VEBER.....	185
MATEJA VRANIČAR.....	185
MAG. MATEJ TONIN.....	186
JOŽEF HORVAT.....	186
MARIJAN POJBIČ.....	187
JERNEJ VRTOVEC.....	188
IVA DIMIČ.....	188
MAG. MATEJ TONIN.....	189

5. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O GOSPODARJENJU Z GOZDOVI V LASTI REPUBLIKE SLOVENIJE (ZGGLRS), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 818-VII.....	190
---	------------

IVA DIMIČ.....	190
IVAN ŠKODNIK.....	191
IVA DIMIČ.....	191
DANILO ANTON RANC.....	192
PRIMOŽ HAINZ.....	193
PRIMOŽ HAINZ.....	193
PRIMOŽ HAINZ.....	193
DR. BOJAN DOBOVŠEK.....	194
JANKO VEBER.....	194
JOŽEF HORVAT.....	194
MAG. DEJAN ŽIDAN.....	195
IVAN ŠKODNIK.....	196
DR. FRANC TRČEK.....	197
MAG. DUŠAN VERBIČ.....	197
VIOLETA TOMIČ.....	198
DANILO ANTON RANC.....	199
ZVONKO LAH.....	199
MAG. DUŠAN VERBIČ.....	202
JANKO VEBER.....	202
BOJAN PODKRAJŠEK.....	202
TOMAŽ LISEC.....	203
MAG. DUŠAN VERBIČ.....	204
JANKO VEBER.....	205
FRANC JURŠA.....	205
VIOLETA TOMIČ.....	206
MAG. MARKO POGAČNIK.....	206
JANKO VEBER.....	206
DR. FRANC TRČEK.....	207
JANKO VEBER.....	207
JANKO VEBER.....	207
SIMON ZAJC.....	207

BENEDIKT KOPMAJER.....	208
IVAN ŠKODNIK	208
VIOLETA TOMIĆ	209
JANKO VEBER.....	209
DANILO ANTON RANC	209
IVA DIMIC	210
MAG. DEJAN ŽIDAN.....	210
MARINKA LEVIČAR.....	210
DR. FRANC TRČEK	210
DR. FRANC TRČEK	211
SIMON ZAJC	212
8. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	212
MAG. MATEJ TONIN.....	212
LUKA MESEC.....	212
TILEN BOŽIČ	213
JANKO VEBER.....	213
UROŠ PRIKL	213
JOŽEF HORVAT	214
MAG. MATEJ TONIN.....	214
FRANC JURŠA.....	214
DR. FRANC TRČEK	214
VOJKA ŠERGAN.....	215
LJUDMILA NOVAK	215
TOMAŽ GANTAR	215
JERNEJ VRTOVEC	215
5. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	215
VIOLETA TOMIĆ	216
MAG. DUŠAN VERBIČ.....	216
VIOLETA TOMIĆ	217
6. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	217
7. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	217
VIOLETA TOMIĆ	217
5. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	218
IVA DIMIC	218
IVAN ŠKODNIK	218
LUKA MESEC.....	218
DANILO ANTON RANC	219
MATJAŽ HAN	219
JOŽEF HORVAT.....	220
IVA DIMIC	220
DR. FRANC TRČEK	221
FRANC JURŠA.....	221
TOMAŽ LISEC	222
IVA DIMIC	222
JANKO VEBER.....	222
MARINKA LEVIČAR.....	223

Državni zbor VII. mandat

15. seja

25., 26., 27., 28. januar in 2. februar 2016

Predsedujoči: dr. Milan Brglez.....predsednik Državnega zbora
mag. Bojana Muršič.....podpredsednica Državnega zbora
Primož Hainz.....podpredsednik Državnega zbora

Seja se je začela 25. januarja 2016 ob 12.01.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Začenjam 15. sejo Državnega zbora, ki je bila sklicana na podlagi prvega odstavka 57. člena Poslovnika Državnega zbora.

Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednje poslanke in poslanci: gospa Maruša Škopac, gospa Vesna Vervega, gospod Kamal Izidor Shaker, gospod Žan Mahnič, mag. Anže Logar in mag. Andrej Širčelj.

Na sejo sem vabil predsednika Vlade, ministrice in ministre ter generalnega sekretarja Vlade k 1. točki dnevnega reda, predstavnika Sodnega sveta in predstavnika Urada predsednika Republike Slovenije k 15. točki dnevnega reda ter predstavnike Vlade k vsem točkam dnevnega reda.

Prehajamo na **določitev dnevnega reda** 15. seje Državnega zbora. Predlog dnevnega reda ste prejeli v petek, 15. januarja 2016, s sklicem seje. O predlogu dnevnega reda bomo odločali v skladu s prvim odstavkom 64. člena Poslovnika Državnega zbora.

Predlogov za umik posamezne točke z dnevnega reda oziroma predlogov za širitev dnevnega reda seje nisem prejel. Zboru predlagam, da za današnjo sejo določi dnevni red, kot ste ga prejeli s sklicem. Prehajamo na odločanje. Poslanke in poslance prosim, da preverite delovanja glasovalnih naprav.

Glasujemo. Navzočih je 67 poslank in poslancev, za je glasovalo 67, proti nihče.

(Za je glasovalo 67.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je dnevni red 15. seje zbora določen.

Prehajamo na **1. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA VPRAŠANJA POSLANK IN POSLANCEV.**

V zvezi s to točko dnevnega reda sem v poslovniskem roku prejel pisne prijave 35 poslanskih vprašanj. Vrstni red postavljanja poslanskih vprašanj je določen v skladu z 244. členom, drugim odstavkom 245. člena ter 247. členom Poslovnika Državnega zbora.

Na prva tri vprašanja poslank in poslancev opozicije in na poslansko vprašanje poslanca vladajoče koalicije bo odgovoril predsednik Vlade.

Vsak poslanec oziroma poslanka ima za postavitev vprašanja na voljo tri minute. Predsednik Vlade, ministrice in ministri odgovorijo na vprašanje v največ v petih minutah. Če je vprašanje postavljeno več ministrom, imajo vsi skupaj na voljo pet minut za odgovor. Poslanec, ki ne bo zadovoljen z odgovorom, lahko zahteva dopolnitev odgovora, ne more pa postaviti dodatnega vprašanja. Poslanke in poslance prosim, da ste na to pozorni.

Obrazložitev zahteve za dopolnitev odgovora poslanec predstavi v dveh minutah, dopolnitev odgovora pa sme trajati največ tri minute. Poslanec, ki je postavil vprašanje, lahko zahteva, da se na naslednji seji opravi razprava o odgovoru predsednika Vlade, ministrice ali ministra. O tem odloči Državni zbor brez razprave.

V primeru, da poslanec na postavljeno vprašanje danes ne dobi odgovora, mu morajo predsednik Vlade, ministrica in minister v 30 dneh predložiti pisni odgovor. Poslanec, ki je postavil vprašanje, na katerega ni bilo odgovorjeno, lahko izjavi, da vztraja pri ustnem odgovoru. V tem primeru bom vprašanje uvrstil na naslednjo redno sejo Državnega zbora.

V zvezi s to točko so se za danes opravičili: gospod Karel Viktor Erjavec, minister za zunanje zadeve, mag. Vesna Györköös Žnidar, ministrica za notranje zadeve, mag. Goran Klemenčič, minister za pravosodje, dr. Dušan Mramor, minister za finance, gospa Alenka Smerkolj, ministrica brez resorja, pristojna za razvoj in strateške projekte in kohezijo, ter dr. Anja Kopač Mrak, ministrica za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

Postopkovno, gospod Jože Tanko, izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Vsem prav lep pozdrav!

Med naštetimi odsotnimi ministri, odsotnih je pet, imajo štirje upravičen razlog, le minister za finance dr. Dušan Mramor nima opravičljivega razloga za odsotnost s seje Državnega zbora. Po Poslovniku Državnega zbora je minister opravičen, in ga lahko nekdo nadomešča v primeru, ko gre za mednarodno dejavnost. In to je edini razlog, da se minister lahko opraviči zasedanja Državnega zbora. Dr. Dušan Mramor ima, kot vidimo iz te obrazložitve, letni dopust, kar pomeni, da ta odsotnost ni skladna, ni opravičena in jaz bi, gospod predsednik, le predlagal, da naslovite predsedniku Vlade, da zagotovi udeležbo ministrov in je odsotnost dopustna samo iz upravičenih razlogov. Da je ta problem taka neopravičena odsotnost, kaže tudi to, da smo program dela Državnega zbora sprejeli 9. novembra lanskega leta, torej pred tremi meseci. Mislim, da tak način ob zadevah, ki se odpirajo v zadnjem času predvsem s tega akademskega področja, oziroma da so takšna izigravanja in načrtovane odsotnosti v času poslanskih vprašanj popolnoma neutemeljene.

Predlagam, da predsednika Vlade opozorite, da zagotovi, da se njegova ministrska ekipa udeležuje sej Državnega zbora in da ne zlorablja poslovnika in pravil in uporablja te neopravičene razloge za odsotnost. Problemi, ki so v državi, problemi, s katerimi se sooča minister za finance in tudi še kakšen drug minister in je povezan s temi neopravičenimi zadevami, ne more biti razlog, da se z dopustom izogne seje Državnega zbora in tudi morebitnim vprašanjem, povezanim s temi zadevami. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Tovrstna opravičila glede zasedbe oziroma prisostvovanja sejam Državnega zbora so bila že posredovana. Premislil bom o tem vašem predlogu in na ustrezen način reagiral.

Zdaj pa bomo nadaljevali. Na e-klopi je objavljen pregled poslanskih vprašanj, na katera v poslovnem roku ni bilo odgovorjeno.

Prehajamo na predstavitev poslanskih vprašanj. Na prva štiri vprašanja bo odgovarjal predsednik Vlade dr. Miro Cerar.

Prvi mu bo poslansko vprašanje zastavil Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Predsedujoči, hvala za besedo.

Etika, morala, to sta bili edini politični obljubi SMC pred volitvami. Do danes sta se sprevrgli v svoje nasprotje – v zavajanje, goljufanje in zlorabo. Najbolj nas v Združeni levici vznemirja aktualno sprenevedanje in toleranca do sistematičnih zlorab, ki si jih je privoščila akademska elita. Gre za ščitenje prepletenosti politične in akademske elite ter njihovih koruptivnih praks. Minister Mramor je v času, ko je bil dekan Ekonomske fakultete, zavestno pridobil nezakonito premoženjsko korist. Gospod Mramor ni samo kršil 16. člena

ZJU in bi moral za to odgovarjati, njegovo dejanje ima tudi znake klientelizma. Nezakonite zaslužke je odrejal še drugim članom vodstva. Med temi je tudi tajnik fakultete, ki je neopravičeno dobil več kot 41 tisoč evrov. In ta tisti človek je v tem trenutku vodja Mramorjevega ministrskega kabineta.

Predsednika Vlade, odstopa Dušana Marmorja niste sprejeli. Bolj se zdi, da je šlo za dogovorjeno predstavo za javnost. Prav tako, gospo Cerar, k odstopu niste pozvali ministrice Makovec Brenčič. Ministrica si je poleg neopravičenega dodatka izplačevala še 19 tisoč evrov neopravičenih sejin in potnih stroškov iz Nakvisa. Namesto odstopa, kot kaže, čaka ministrico naloga legalizacije notranje privatizacije Univerze. Privatizira pa jo prav akademska elita, ki jo vi, gospod premier, ščitite. Akademske elite in politični razred res vstopajo v odnos simbioze in vzajemnega pokrivanja hrbta.

Zato me, gospod predsednik Vlade, zanima:

Zakaj je bilo ravnanje ministra Mramorja opravičljivo, ravnanje ministrice Setnikar Cankar pa ne?

Setnikar Cankar je prejela astronomske honorarje, praksa je bila nepoštena, ampak je bila vsaj zakonita, kljub temu pa je gospa Setnikar Cankar odstop ponudila, vi, kot predsednik Vlade, pa ga takrat niste sprejeli. No, tokrat imamo opravka z nezakonitim izplačevanjem neopravičenih astronomskih dodatkov. Minister Mramor pa je dodatno prav dobro vedel, kaj počne in je do zadnjega zavajal z različnimi izgovori, ki so se potem izkazali še za laži.

Ob zavrnitvi odstopa finančnega ministra ste, gospod premier, izjavili naslednje, bom kar citiral: "Delo SMC je vznemirilo ljudi, ki so prej bogateli na račun državljanov". Konec citata. Vsa dejanja pri vas pa kažejo v diametralno nasprotno smer, Zato me zanima:

Kdo so ti ljudje, ki so bogateli na račun državljanov, po vaše neopravičeno?

In tukaj me zanima zelo konkretno, če ne že imena, pa vsaj kaj dela, kje delajo, v katerih državnih podjetjih, državnih organih se pogovarjamo. Kar pa res želim slišati, pa je, gospod predsednik Vlade, konkretna imena in priimke.

In potem naprej, zakaj pa ne, me zanima:

Kako konkretno ste proti tem ljudem ukrepali?

Ne nazadnje so tukaj ljudje, ki po vaše bogatijo na račun državljanov.

Gospod predsednik Vlade, najlepša hvala za vaš odgovor.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Dr. Miro Cerar, predsednik Vlade, imate besedo za odgovor.

DR. MIROSLAV CERAR: Hvala lepa, spoštovani gospod poslanec.

Najavili ste poslansko vprašanje, ki se glasi takole: "Predsedniku Vlade bom zastavil

vprašanje glede kadrovske politike trenutne vlade." Tako da, prvič, to, kar ste na koncu dejali, da bi želeli neka konkretna imena, ne sodi v okvir vašega napovedanega vprašanja, niti ni mogoče in primerno, da bi kot predsednik Vlade zdaj našteval imena ljudi, ki so odgovorni za to ali ono, ki so v teh ali onih postopkih ali pa v njih bodo. Jaz se bom osredotočil na to vprašanje, ki ste ga seveda zlorabili, ampak bom vseeno podal odgovor vsaj glede tistega glavnega, za kar sem neposredno seveda tudi sam soodgovoren.

Omenili ste ministra Dušana Mramorja in vprašanje etičnosti. Najprej naj rečem to, nepravilnosti ali napake, ki so se zgodile leta 2008 na kar velikem številu fakultet in kar veliko ljudem, in verjetno je bilo takšnih nepravilnosti še kaj tudi v kakšnih drugih sferah in v kakšnih drugih letih, so bile napake, ki jih je odkrila naša vlada. Nobena od prejšnjih vlad, pred nami so bile tri vlade, nobena ni razkrila teh napak. V tej naši vladi je ravno minister Koprivnikar iz vrst SMC sprožil tudi te postopke, da se je stvar razkrila. Kar kaže, prvič, to, da pod vodstvom stranke SMC naša vlada sledi temeljnemu načelu, ki smo mu rekli pravna država, razkrivanje nepravilnosti – tudi etičnih, ne samo pravnih.

Drugič, ni vsaka etična napaka enako težka. Vedno kadar kot predsednik Vlade ali kdor koli drug presojaš o odgovornosti nekoga, moraš presojeti to v kontekstu različnih dejavnikov. Minister Dušan Marmor se je po prvih nekoliko res nespretnih tudi neprimernih izjavah na nek način, za katere sem ga ostro kritiziral, kritiziral sem ga tudi za dejanje, za napako, ki je bila storjena, javno opravičil, obžaloval svoje dejanje, vrnil je že vsa sredstva, in mi ponudil odstop. Jaz v tem vidim etično komponento njegovega ravnanja. Še posebej zato, ker v času, ko je odredil te honorarje, jih ni, tako kot vi pravite, klientelistično, ampak je on te honorarje preskrbel za sodelavce na fakulteti, ki so delali prek rednega delovnega časa. Pred tem se je pozanimal, ali je pravna podlaga. Sprejet je bil pravilnik, ki mu je, po mnenju pristojnih, to omogočal. On je v dobri veri, da dela v skladu s pravom, odredil te honorarje za ljudi, ki so delali prek normalnega časa. Tudi zase. Res je. Danes se je ugotovilo, da je bila to napaka, zato je prav, da je sprejel odgovornost, da se javno opraviči, obžaloval, ponudil odstop. Hkrati pa moram upoštevati, da tega ni storil kot minister v sedanji vladi, to je dejanje iz preteklosti, da kot minister v sedanji vladi je eden najboljših, dobil je prestižno nagrado prvi minister Evrope. Torej najboljši finančnik leta, govorim za finančno področje, ki ga podeljuje ugledna revija iz Londona The Banker. Minister Dušan Marmor je izjemno zaslužen za to, da smo uspeli konsolidirati javne finance, zmanjšali naraščanje javnega dolga, zmanjšali proračunski deficit pod 3 % in, pozor, to želim poudariti, z vsem tem in številnimi drugimi dejavniki doživeli porast bonitetnih ocen, kar je naši državi

prihranilo več kot pol milijarde evrov, ker so tako padle obresti. Minister Mramor torej odlično opravlja svoje delo. Opravlja ga zavzeto, tudi čez vikende, tudi zvečer, z njim sva večkrat na zvezi in delava skupaj ali pa dela s svojimi sodelavci stalno. Zato bi poudaril, da v tem tehtanju, kaj mora prevladati, sem se odločil, da zagotovo zasluži kritiko, zasluži neke vrste opomin, ampak s tem, ko je prevzel odgovornost, obžaloval, in ker odlično dela, sem se odločil, da ostane v vladi.

Smiselno enaki razlogi veljajo tudi za ministrico Makovec Brenčič. Naj pa pojasnim še to. Ko je gospa Stanka Setnikar Cankar bila v podobni situaciji, nekoliko drugačni, ni želela sama nadaljevati dela v vladi pod nobenim pogojem. Tako da mi takrat niti ni omogočila tega razmisleka, zato takrat nisem imel izbire. Njen odstop je moral biti dejstvo.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Miha Kordiš imate besedo, da zahtevate dopolnitev odgovora.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Najlepša hvala, predsedujoči, za besedo.

Poglejte, jaz inštrumenta poslanskega vprašanja na nobeni točki nisem zlorabil. Vsi vemo, da so državni organi, državna podjetja tako ali drugače podrejena predsedniku Vlade, da predsednik Vlade lahko ukrepa, da v njih posredno, neposredno lahko kadriira. Tako da moje vprašanje je bilo tu popolnoma na mestu. In če se kje, gospod premier, dogajajo zlorabe, se dogajajo v vaši ministrski ekipi, ker si izplačuje takšne in drugačne neupravičene dodatke oziroma si jih je v svoji akademski karieri, sedaj pa se zateka v zavajanje, razkrivanje v laži.

Ponovno ponavljam vprašanje, ki sem ga zastavil že prej, pa nanj v resnici nikakor niste konkretno odgovorili, ampak ste se skrili za neke precej meglene opredelitve o tehtanju, torej:

Zakaj je bilo ravnanje ministra Mramorja opravičljivo, ravnanje ministrice Setnikar Cankar pa ne?

Prosim, če se tokrat ne izogibate odgovoru, ampak zelo jasno poveste. Imamo v obeh primerih nelegitimno izplačevanje astronomskih dodatkov. V aktualnem primeru ministra Mramorja pa gre še za nezakonito izplačevanje. Nasploh pa mislim, da smo pri vaši retoriki soočeni z manevrom, kot smo bili priče že pri vprašanju privatizacije javnih podjetij. Gospod Cerar, javnost zavajate z izjavami tipa – delo SMC vznemirja ljudi, ki so prej bogатели na račun državljanov, samo zato da bi prikivali svojo lastno uslužnost do bogatenja posameznikov na javnih sredstvih, tudi teh, ki sedijo v vaši vladi.

Gospod premier, ponovno počnete točno to, kar sicer očitata drugim. V tem konkretnem primeru smo soočeni s popolno podporo Vlade notranji privatizaciji univerze pod taktirko akademskih elit

in prisvajanju javnih sredstev. Najlepša hvala za vašo dopolnitev.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predsednik Vlade dr. Miro Cerar, imate besedo za dopolnitev odgovora.

DR. MIROSLAV CERAR: Hvala lepa.

Spoštovani gospod poslanec! Vprašanje ste nedvomno zlorabili, kajti v tem, kar ste napovedali, ni bilo vsaj polovice tistega, kar ste me potem tukaj spraševali oziroma v smer, v katero ste nakazovali. Če dovolite, kako naj si mislim, vi recimo rečete tukaj pred javnostjo, da so državna podjetja podrejena predsedniku Vlade. Poglejte, to vpletete v vaše vprašanje. Ne vem, to je za mene, bi rekel, ali velika nestrokovnost ali namenoma zavajanje javnosti. Vi veste, da državna podjetja od ustanovitve Slovenskega državnega holdinga, na katero je preneseno to korporativne upravljanje, niso podrejena Vladi ali predsedniku Vlade. In ko potem dodate še to, da je stranka SMC nekako naklonjena klientelizmu, ljubijem itn., spet širite neresnico, za katero bi bili lahko v normalni situaciji toženi pred sodiščem, zlorablajte pa svoj privilegij poslanske imunitete. Vi lahko tukaj, ker imate poslansko imuniteto, izrečete vsako možno laž, jaz pa imam edino možnost to, da povem, da to ne drži. In ko govorimo o teh zlorabah, je to prav tako neetično kot marsikaj drugega, kar govorite. Pa zato ne bom predlagal vašega odstopa, ampak vam samo povem, da si ne dopustim, da izrekate take neresnice. Stranka SMC tega ne počne. Jaz kot predsednik stranke sem zelo jasno tudi tukaj na tem mestu in večkrat v zadnjih dneh povedal, da absolutno smo za to, da se uveljavlja pravna pa tudi etična odgovornost, kjer je potrebno, ni pa za vsako dejanje nujna sankcija odstop ali ne vem, križanje, če bi želeli kakorkoli temu reči. Sankcijo je treba sorazmerno prirediti dejanju. Jaz sem razložil, zakaj sem sprejel tako odločitev. Ta odločitev ni bila lahka, to veste sami in vem tudi sam, verjamem, da sproža različna menja, to je legitimno, tudi vi imate pravico do vašega mnenja, nimate pa pravice do tega, da širite neresnice. In zato še enkrat poudarjam, odločitev sem dobro pretehtal, jo pojasnil, minister Mramor je prevzel nase odgovornost, poravnal tisto, kar je dolgoval, ravnal je v dobri veri, ni vedel, da ravna nezakonito v tistem času. Ponavljam, teh nepravilnosti ni odkrila nobena od prejšnjih treh vlad, odkrili smo jo prav mi sami. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Dr. Franc Trček, postopkovno.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo, predsedujoči.

Postajam zgrožen, kam pelje forma tega državnega zbora. Jaz nisem ne pravnik, ne doktor prava, ne bivši svetovalec tega

državnega zbora, ampak tokrat sem pa prebral poslovnik, ga tudi ne obvladam tako dobro kot gospod Tanko, ampak vem, da poslovnik razlaga predsedujoči, ne pa predsednik Vlade Slovenije, ki pride tukaj, da odgovarja na poslanska vprašanja. V tem državnem zboru veljajo ista pravila za vse. Naj veljajo tudi za vlado, ko pride v državni zbor. To je moj predlog. Hvala za besedo.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Miha Kordiš, imate besedo, da postopkovno zahtevate, da se na naslednji seji opravi razprava o odgovoru.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Hvala za besedo, predsedujoči.

Če ne drugega, bi bilo smiselno podati zahtevo za obravnavo premierjevega odgovora na plenarni seji Državnega zbora že zato, ker svoj čas za odgovor na korektno poslansko vprašanje uporablja za obračunavanje za Združeno levico, namesto da bi podal neke vsebinske argumente.

Če se pa vrnem na samo poslansko vprašanje, poglejte, še zmeraj gospod premier ni odgovoril, zakaj je bilo ravnanje ministra Mramorja opravičljivo, ravnanje ministric Setnikar Cankar pa ne. Raje se je ukvarjal s tem, da zanika, da ima predsednik Vlade posredno oziroma neposredno ogromno moči delovanja v državnih organih in v državnih podjetjih.

Predsednik Vlade trdi, da delo SMC vznemirjal ljudi, ki so prej bogateli na račun državljanov, soočeni smo pa s stanjem stvari, ki je popolnoma nasprotno od trditev gospoda predsednika Vlade. Ministri te vlade, Mramor, gospa Setnikar Cankar, Makovec Brenčič itn. so v resnici tisti, ki so na veliko bogateli na račun državljanov. Za svoje izjave predsednik Vlade ni predložil nobenega dokaza, nobene konkretnosti. Nič novega, bi sicer lahko dejali. No, pa vseeno, na neznanem kraju, v neznanem času. Vendarle pa so zlorabe, tiste zlorabe, ki so znane, pa gospod Cerar in SMC na vse pretege ščitita konkretno zlorabe na akademiji. In SMC v svojem delovanju ne nazadnje ni posegala na nobeno področje, kjer vemo, da se dejansko dogaja izčrpavanje javnih sredstev. In zavajanje predsednika Vlade, njegova uslužnost do elitnih, ščitenje bogatenja na račun državljanov so razlogi za alarm. Mislim, da je to krepko vredno razprave na plenarni seji Državnega zbora.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Miha Kordiš o vašem predlogu bo Državni zbor odločal jutri, 26. januarja 2016, v okviru glasovanj.

Gospa Ljudmila Novak, imate besedo, da zastavite vprašanje predsedniku Vlade dr. Miru Cerarju.

LJUDMILA NOVAK (PS NSi): Spoštovani gospod predsednik, predsednik Vlade,

ministrice, ministri, kolegice in kolegi, lepo pozdravljeni!

Zaradi neučinkovite skupne evropske politike pri reševanju migrantske krize so bile države članice, ki so najbolj izpostavljene migrantskim tokovom prisiljene iskati svoje rešitve za zaščito svojih državnih meja in državljanov. Na četrtkovi seji je Vlada Republike Slovenije zaradi pričakovane omejitve vstopa migrantov v sosednjo Avstrijo sprejela odločitev, da bodo tudi slovensko mejo lahko prestopili le migranti, ki bodo za azil zaprosili v Avstriji, Nemčiji ali v Sloveniji.

Spoštovani, gospod predsednik:

Kako bo ravnala Slovenija v primeru, ko bo Avstrija zavrnila vstop večjega števila migrantov, ki tudi v Sloveniji ne bodo zaprosili za azil?

Kako bo ravnala v primeru, če teh migrantov tudi Hrvaška ne bo hotela sprejeti nazaj?

Če se kljub omejitvi vstopa v našo državo zgodi, da bodo številni migranti tudi vrnjeni v Slovenijo, kako bomo zanje poskrbeli?

Ali bo 123 milijonov evrov v državnem proračunu dovolj?

Hvala za odgovor, spoštovani, gospod predsednik.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Predsednik Vlade dr. Miro Cerar, imate besedo za odgovor.

DR. MIROSLAV CERAR: Hvala lepa, spoštovana gospa poslanka.

Kot veste, je migrantska kriza nekaj, kar presega sposobnost Slovenije in pravzaprav vsake posamezne države, ampak resnično rabimo skupno evropsko pa tudi širšo rešitev tako v državah izvora v Afriki, Siriji kot tudi na robovih Evrope. Naj v zvezi s tem povem, da sem prepričan, če ne bomo prišli do nekih skupnih rešitev znotraj EU ali širše, zadeva ne bo pretresala samo Slovenije, ampak celo Evropo. Zato sem podal pobudo, da se poleg vseh ukrepov, ki jih je Evropska unija že sprejela za Grčijo in jih mora še implementirati, da se poleg sporazuma s Turčijo, ki tudi še ni implementiran, uvede neka druga linija varstva te, bi rekel, naše evropske zgodbe na liniji med Makedonijo in Grčijo. Gre za to, da predlagam, da se tam vzpostavi skupno za sodelovanje evropskih držav neka linija zaščite na meji, kjer bi se dodatno, če v Grčiji to ne uspe, preprečile iregularne migracije v Evropo. Ta moj predlog, ki so ga v teh dneh že objavili tudi v nekaterih evropskih medijih, tako recimo Die Welt, dvakrat, Handelsblatt, tudi bruseljski medij Politico, Le Monde in tako naprej, doživlja ta hip neko konkretno razpravo, kajti danes bodo ministri za notranje zadeve ob svojem rednem zasedanju v Amsterdamu imeli še poseben sestanek, na katerem bodo obravnavali prav to pobudo, ki sem jo predstavil. Upam in želim si, da bi ta pobuda bila uspešna, kajti v tem primeru bomo lahko zaustavili ta tok iregularnih migrantov čez tako imenovano zahodnobalkansko in

srednjeevropsko pot. Zato je zdaj dejansko tudi to zelo pomembno, da sem danes dobil pismo gospoda Junckerja, predsednika Evropske komisije, v katerem izrecno sprejema in daje podporo tej moji pobudi in si želi, da bi prišlo do njene realizacije. Seveda so pa to pobudo podprle že tudi države višjegrajske četverice in tudi nekatere države na Balkanu, Hrvaška, Srbija in tudi sama Makedonija. Na ta način bomo reševali ta problem, če ga bomo reševali zgolj na naših mejah, bo država večplastna, tudi gospodarska, ne nazadnje zapiranje meja med Švedsko-Dansko, Dansko-Nemčijo, Nemčijo-Avstrijo, Slovenijo-Hrvaško lahko povzroči slabitev gospodarskih odnosov, konflikte. Še posebej na zahodnem Balkanu lahko ti konflikti postanejo resnejši.

Slovenija je sprejela stališče, kot ste ga rekli. Mi bomo ukrepali tako kot do zdaj, skrbeli bomo humanitarno za tiste migrante, ki se znajdejo pri nas, vendar kolikor jih bomo lahko sprejeli, jih bomo tudi oskrbeli, ostalim pa ne bomo pustili vstopa v Slovenijo. Še posebej če bo Avstrija zaustavljala te migrante na svojih mejah, se bomo odzvali s sorazmerno enakimi ukrepi, kar smo že pred meseci predvideli in javno komunicirali. To pomeni, da bomo tudi mi zavračali vse tiste migrante na hrvaško-slovenski meji, ki bodisi prihajajo iz varnih držav ali nimajo drugih pravno in sicer utemeljenih razlogov, da vstopijo v Avstrijo, Nemčijo ali recimo v Slovenijo kot ciljno državo, če bi se to zgodilo. To, da pa se lahko nekdo sklicuje na azil, je pa mednarodno priznana pravica, ko jo Slovenija spoštuje, vendar pa to ne prejudicira vnaprej, kakšen bo postopek v konkretnem primeru. Če se takšna oseba znajde v Sloveniji, to ne pomeni, da bo avtomatično kar azil dobila, kajti če bo postopek izkazal, da je do njega upravičena ali ni upravičena, se bo temu ustrezno postopalo naprej. Vsekakor pa zagotavljam, da bo Slovenija storila vse, kar je treba, da bo zaščitila svoje interese, ravnala v skladu s pravom, vendar tudi upoštevala te izredne razmere, upoštevala varnostne vidike in upoštevala vse tisto, kar je do zdaj, ko je uspela kljub tem silnim migracijskim pritiskom, valovom še vedno humanitarno in dostojno poskrbeti za ljudi, ki so prihajali. Vsekakor pa, če se bodo meje v Evropi zapirale, je to nekaj, kar bo Evropo dezintegriralo. Zato iščemo in zato sem tudi podal ta predlog za iskanje skupne rešitve zdaj tudi v neki novi dimenziji, in jaz mislim, da to obeta marsikaj. Če bi se ta rešitev sprejela, je lahko to tisti izhod, ki bi cel zahodni Balkan pa tudi schengensko območje potegnil iz tega vrtinca nepredvidenih situacij.

Poudarjam, da dela vlada vse po načrtu, da storimo vse, da zavarujemo Slovenijo in njene državljane. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Gospa Ljudmila Novak, imate besedo da zahtevate dopolnitev odgovora.

LJUDMILA NOVAK (PS NSI): To vašo pobudo pozdravljam, ta vaš predlog, da se zavaruje meja v Makedoniji, predvsem pa mislim, da evropske institucije tukaj premalo učinkovito in enotno delujejo, in bi morali naši ministri ves čas na vseh sestankih na to opozarjati oziroma k temu težiti. Bolj ko bo zavarovana zunanja meja Evropske unije, manj bo potrebnih notranjih meja.

Ker pravite, da moramo spoštovati zakone tudi glede migrantov, vas pa sprašujem:

Ali ste osebno pogledali Zakon o mednarodni zaščiti, ki je zdaj v parlamentarni obravnavi, ker ta pogoje prav nič ne zastruje, ampak tudi glede na Zakon o tujcih je Slovenija zelo širokosrčna pri združevanju družinskih članov?

Tukaj pa celo pravice razširja, in to mislim, da bo postalo nevzdržno. V primeru, da dejansko Nemčija in Avstrija izpolnita tisto kvoto migrantov, potem se bo tudi interes za Slovenijo povečal. Vemo, po spletu tudi krožijo razna pisma, ki jih dobivajo tudi ti migranti, kjer priporočajo Slovenijo kot lepo deželo, z ustreznimi finančnimi pomočmi in tako naprej. Vse to zelo skrbi slovenske državljanke.

Zato vas sprašujem:

Ali poznate podrobnosti teh dveh zakonov, ker Zakon o mednarodni zaščiti celo širi pravice pri združevanju družinskih članov?

Mislim, da bo v primeru zaprositve večjega števila azilantov to nevzdržno za slovenske finance.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predsednik Vlade dr. Miro Cerar, imate besedo za dopolnitev odgovora.

DR. MIROSLAV CERAR: Hvala lepa, za to dodatno vprašanje.

To vprašanje je vsekakor zelo na mestu. Mi na vladi že intenzivno razmišljamo o možnosti spremembe Zakona o tujcih in na sploh o ureditvi, ki bi nazaj zožila te pravice glede družinskih članov. To dejansko lahko predstavlja problem v določenih situacijah. Tu gre tudi za situacijo, ki jo je treba obravnavati v skladu z odločbo Ustavnega sodišča, zato to terja nek študij same materije. Ampak tu smo že pri iskanju zelo konkretnih rešitev, če bo za njih prišla potreba. Strinjam se tudi s tem, da Slovenija doživlja to neko prepoznavnost, nekateri pač pošiljajo takšna sporočila po svetu. Jaz mislim, da bomo mi absolutno dosledno izvajali našo politiko, tudi zakonodajo. Treba je vedeti, da nekdo, ki prihaja iz varne države, nekdo, ki nima utemeljenih razlogov za vstop v Slovenijo, če bo prišlo do zaostrovanja na mejah severno od nas, tudi v Slovenijo ne bo mogel vstopiti oziroma po posebnem postopku, ki bo izveden, iz Slovenije vrnjen nazaj. Bi pa rekel glede same azilne politike in teh pogojev. Slovenija je glede tega nudenja ugodnosti tudi nekaterim finančnim zneskov na samem dnu, še to krčimo, obstajajo pa evropske direktive, pod katere ne moremo. Obstaja nek minimum, ki

velja za celoten evropski, torej širši prostor in tukaj smo k temu zavezani. Vendar naj že zdaj poudarim, da naša ureditev je in se spreminja v tej smeri, da ne bo vabila nekoga, ki za to nima utemeljenih razlogov. Na vseh nivojih, tako na zakonodajnem, na operativnem, na terenu, kot tudi na političnem zdaj iščemo in predlagamo rešitve v Bruslju in na zahodnem Balkanu izvajamo tiho diplomacijo, javno diplomacijo, da se te zadeve rešijo kompleksno. Vsekakor pa stvar ni enostavna, zato vlagamo v to velike napore. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Gospa Ljudmila Novak, imate besedo.

LJUDMILA NOVAK (PS NSI): Seveda s tem odgovorom nisem najbolj zadovoljna, ker zakon o mednarodni zaščiti, ki je prav sedaj v proceduri, priča o nasprotnem, da mi celo povečujemo možnosti za to združevanje družin, da ne govorimo o zakonu o tujcih. To je treba nemudoma spremeniti, in mislim, da bi morali tudi v parlamentu imeti dejansko razpravo o tem, koliko azilantov, koliko migrantov, koliko tistih, ki bodo potem lahko ostali pri nas, je pravzaprav Slovenija sposobna sprejeti. Mislim, da nekatere druge države so jasno povedale številke, v Sloveniji teh števil ne poznamo, o tem se ne pogovarjamo. Mislim, da bi se ta razprava morala odviti tudi v Državnem zboru, zato upam, da boste poslanci ta predlog podprli, čeprav smo o tej migrantski krizi že nekajkrat razpravljali. Nismo pa razpravljali o tem, ali želimo, da sprejmemo večje število tujcev v Sloveniji, da se integrirajo, ali kakšna je pravzaprav ta naša migrantska politika.

Zato predlagam razpravo o tej temi v Državnem zboru oziroma o odgovoru, s katerim nisem popolnoma zadovoljna.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Gospa Ljudmila Novak, ker sem vam dal besedo, da se na naslednji seji opravi razprava o odgovoru, bo o vašem predlogu Državni zbor odločil jutri, 26. januarja 2016, v okviru glasovanj.

Dr. Bojan Dobovšek, imate besedo, da zastavite vprašanje predsedniku Vlade dr. Miru Cerarju.

DR. BOJAN DOBOVŠEK (PS NP): Hvala. Spoštovani vsi, ki spremljate to sejo.

Predsedniku Vlade bom zastavil vprašanje glede njegove poti v Ameriko in glede informacijske tehnologije, kar je bilo tudi predmet tega sestanka. Ostalo je veliko nejasnih točk in netransparentnosti. Tematika je sodobno usmerjena v sedanji čas, naprej, ne nazaj, kakor se izgovarja vlada za pretekle probleme. Gre za to, da je tematika večplastna. Prvi vidik je politični. Zanima nas, kakšne so politične preference tega obiska, kaj je Slovenija pri tem pridobila in kako se je povečal ugled. Drugi vidik je gospodarski, kje so slovenska podjetja, kaj so slovenska podjetja pridobila, kje

bo njihov posel ali pa gre samo za privatizacijo javne uprave.

Tretji vidik je informacijska tehnologija, kar pomeni, da se moramo približati evropski agendi, in sicer gre za digitalizacijo, ali smo skladni s to agendo ali pa gre za neke nekompatibilne standarde.

Četrti vidik pa je vidik varnosti, kajti vemo, da številne zadeve uhajajo na varnostnem področju, in to predvsem s strani kibernetске kriminalitete. En del tega smo videli tudi pri zadnjem obisku madžarske vlade, ko so podatki uhajali. Glede na to zastavljamo vprašanje in sicer:

Kakšen je bil namen tega obiska, kako je ta obisk ocenjen, kdo vse je bil na tem obisku, v kakšni funkciji, kdo je plačal strošek, v kolikšni meri?

In pa seveda:

Kaj se je dogovorilo, kajti to je še posebej nejasno, kakšni so bili dogovori, kje so preference in ali je to v skladu z načeli javnega naročanja?

Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Predsednik Vlade, dr. Miro Cerar, imate besedo za odgovor.

DR. MIROSLAV CERAR: Spoštovani gospod poslanec, hvala za to vaše vprašanje.

V Ameriko smo šli pravzaprav v dveh delegacijah skupno, en del je bila vladna delegacija, ki sem jo vodil neposredno sam, drugi del pa je bila nekako pridružena gospodarska delegacija, s katero smo bili na določenih dogodkih povezani, smo delovali usklajeno, na določenih dogodkih pa so se gospodarstveniki pogovarjali ločeno od nas, vendar seveda koordinirano z nami.

Zakaj sem šel sam v ZDA na pogovor z najbolj svetovno znanimi in vplivnimi in uspešnimi korporacijami s področja digitalne torej informacijsko-komunikacijske tehnologije? Zato ker samo na ta način so lahko naši gospodarstveniki, torej s pomočjo najvišjega vladnega vrha, prišli do razgovora z najvišjimi predstavniki teh firm, ki so bile firme IBM, EMC, Oracle, Cisco in tako naprej. Tukaj so bili pogovori na najvišji ravni, zato smo lahko podpisali kar nekaj sporazumov, pisem o nameri, kar bom omenil naprej.

Skratka, ta obisk, na katerega smo se pripravljali praktično skoraj eno leto, bolj tiho, da bi se pripravili dobro, je bil izredno dobro organiziran. Cilj je bil: Slovenija si želi prebiti med vodilne evropske države v digitalni transformaciji na področju digitalizacije. Slovenija želi postati zelena referenčna država v digitalni Evropi, kar pomeni povezati državno in javno sfero z gospodarstvom in potrebami državljanov. Moram reči, da je bilo za naš obisk veliko zanimanja na strani teh multinacionalk, pri čemer smo doživeli izjemno pozitivne odzive.

Podpisani so bili memorandumi o sodelovanju s korporacijami IBM, Microsoft ter Oracle ter prevzeta pisma o nameri od korporacij EMC in Cisco. Podpisan je bil tudi memorandum o sodelovanju s podjetjem HP Slovenija, ki se je tudi zaradi teh aktivnosti ponovno vrnil v Slovenijo, kajti, kot veste, je HP napovedoval odhod na Hrvaško, takoj po našem obisku se je odločil, da ostane tukaj in celo razširi svoje delovanje z novimi zaposlitvami.

Naj odgovorim še na nekatera podvprašanja. Vladnega vrha, vladne delegacije, torej tega vladnega dela delegacije sem se udeležil sam, udeležil se ga je minister za javno upravo gospod Koprivnikar, zraven je bil veleposlanik Republike Slovenije iz ZDA, državni sekretar za zunanje in evropske zadeve v mojem kabinetu in pa svetovalka predsednika Vlade za odnose z javnostmi. To je bila vsa ekipa, smo jo skrčili na minimum, seveda pa je moral biti tudi minister, ker je bil najbolj poleg mene in nekaterih gospodarstvenikov posvečen v samo materijo.

Neposredni stroški delegacije, ki smo jih zagotovili iz sredstev mojega kabineta, torej kabineta predsednika Vlade, znašajo 23 tisoč 201 evro. Ko sem rekel, podpisali smo različne sporazume in trenutno potekajo zelo intenzivne aktivnosti v sodelovanju s temi ameriškimi korporacijami, ki imajo tudi te sedeže pri nas, da se ta proces nadaljuje in razvije v to, kar želimo, da Slovenija na tem področju nadalje nadgradimo, da bi Slovenija postala nek model – s tem smo izredno navdušili te predstavnike tam v Ameriki – model razvoja, bi rekel, digitalizacije tudi za druge države v Evropi in širše.

Naj še to povem, zakaj tudi politična delegacija. Samo zato da smo odpirali vrata gospodarstvenikom na najvišjem nivoju, in to je bilo zelo pomembno. Ni bil pa to politični obisk ZDA, kot so nekateri takrat pisali, zakaj se ne srečamo s predsednikom in drugimi, to je bil gospodarski obisk. Šlo je za to, da omogočimo, da Slovenija v sodelovanju s temi firmami, ki tu že sodelujejo z nami, to sodelovanje bistveno nadgradi. Lahko se pozanimate neposredno pri podjetjih, ki so bila z nami, denimo vprašate predstavnike Gorenja, Petrola in drugih, kakšni so njihovi vtisi. Vsi, ki sem jih jaz zaznal, so bili izjemno pozitivni. Vidijo izjemno perspektivo v tem sodelovanju in trenutno tudi vsa ta podjetja delujejo v nadaljevanju zgodbe, da se to širi, da se to enostavno tukaj v Sloveniji prinese in se razvije ta referenčni model. To bi bilo to osnovno. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Dr. Bojan Dobovšek, imate besedo, da zahtevate dopolnitev odgovora.

DR. BOJAN DOBOVŠEK (PS NP): Hvala. Še vedno se mi zdi, da odgovori niso transparentni in ne odražajo dejanskega stanja. Če grem po segmentih. Najprej ta politični segment. Enak obisk je imel skoraj leto prej

hrvaški predsednik s povsem enakimi institucijami in enako je obrazložil, kakšni so te pozitivni učinki. Nekaj mesecev prej je bil pa srbski predsednik vlade tam, je pa obiskal res tiste politične predstavnike in večal politični ugled svoje države. Če pa rečemo, da bomo referenčna točka, takšna referenčna točka v Evropi že obstaja, to je Estonija, ki ima vse te storitve že dobro zgrajene, in si lahko pogledamo rešitve tam. Tako da s tega vidika ne vidim teh prednosti.

Kar se tiče gospodarskega učinka, da, dogovori so, ampak zopet v javni upravi, tisti, ki še danes ima denar. Jaz bi pričakoval dogovore, podpise dogovorov z našimi podjetji, kaj bodo delala za Ameriko in katera ameriška podjetja bodo delala pri nas. To je tisto, kar moramo podpirati. V bistvu pa se dogaja to, da bo prišlo do neke tehnološke opreme, ki ji bo potem sledila programska oprema – za katero ceno, pa sploh še ne vemo. Bolj se zavzemamo za to, da gremo na odprtokodni sistem, ki ga ima na primer Evropska komisija.

Potem pa še področje varnosti. Skrbi me, kako bodo podatki uhajali, kajti podoben primer nakupa smo imeli že na Ministrstvu za obrambo, pa se je cela projekcija sfižila. Da tehničnega vidika sploh ne omenjamo. Tukaj nas čaka še veliko odprtih vprašanj in ne vidim, kje imajo slovenska podjetja tukaj prednost. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Dr. Miro Cerar, predsednik Vlade, imate besedo za dopolnitev odgovora.

DR. MIROSLAV CERAR: Hvala lepa.

Grem kar po vrsti. Estonija. Sam sem bil dvakrat v Estoniji, enkrat še prej kot profesor, strokovnjak, in sedaj kot predsednik Vlade. Minister Koprivnikar je bil še večkrat. Mi zelo dobro poznamo, kaj dela Estonija, ki je tukaj dejansko ena vodilnih držav. Ugotovili smo, da imamo v marsičem večje potenciale kot Estonija, ki pa jih ne znamo izkoristiti. Imamo celo boljšo digitalno infrastrukturo in celo več znanja, vendar doslej tega nismo izkoristili, zato smo se lotili tega projekta s to vlado, da sedaj to končno izkoristimo.

Drugič. Če ste že tako direktno vprašali, ja, bile so tam že druge delegacije. V Ameriko hodijo mnoge države, predstavništva mnogih držav, vse te in še mnogo druge. Eden od teh dveh direktorjev, torej generalni direktor ene od največjih korporacij nam je rekel, da še nobena država ni bila doslej tako prepričljiva in originalna pri svoji predstavitvi kot Slovenija. Tako da mi to daje neko upanje, da smo opravili nalogo relativno dobro do takrat, sedaj pa sledi nadaljevanje zgodbe.

O programski opremi ne morem tekrovati z vami, verjetno ste za to večji strokovnjak, imam pa okoli seveda strokovnjake, ki na tem intenzivno delajo koordinirano, gospodarski del, javni del, torej javna uprava in drugi. Verjamem, da bodo svoje delo opravili. Ne

nazadnje naj poudarim, na ta obisk smo se pripravljali eno leto in zagotovo z nami ne bi šla najvišja, res kompetentna delegacija, torej skupina najuglednejših podjetij, če ne bi zaznala neke velike razvojne priložnosti. Po njihovih odzivih vem, da so to priložnost dobili in jo lahko sedaj izkoristijo.

Glede varnostne kulture se strinjam z vami, spoštovani gospod poslanec, da je v Sloveniji žal prenizka. Uhajajo podatki iz vseh sfer, tudi države. Zadnjič se je sicer res zgodila tista neprijetnost, ki so ji potem mediji namenili osrednjo pozornost, ko se je poslušala seja vlade nekoliko širše, vendar tam ni šlo za neko tajno sejo, tajne podatke, to je bil popolnoma normalni posvet vlade na nivoju, kjer se pač ne izmenjujejo zaupni podatki. Kljub temu da je to do te nerodnosti prišlo, ni imelo to nobenih škodljivih posledic. Je pa res, da podatki v Sloveniji uhajajo od vsepovsod. To je rezultat naše slabe varnostne kulture, tudi pomanjkanja včasih patriotizma in to pomanjkanje bomo morali odpraviti, se začeti zavedati, da je tudi država in varnost nas in državljanov neka vrednota. Osebnost si za to zelo prizadevam. Verjemite mi, da smo tudi varnostnim vidikom v teh diskusijah posvetili posebno pozornost, se o tem veliko pogovarjali in bo tudi vgrajeno v projekt digitalizacije Slovenije. Tako da delamo na tem. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Dr. Bojan Dobovšek, imate besedo za postopkovno zahtevo, da se na naslednji seji opravi razprava o odgovoru.

DR. BOJAN DOBOVŠEK (PS NP): Hvala.

Predlagam, da se na naslednji seji opravi razprava o tej tematiki, kajti nismo dobili konkretnih odgovorov, kdo je bil s strani gospodarske delegacije prisote. Vemo, da na primer Petrol in Gorenje nista vodilni firmi na področju digitalizacije. Ne vemo, zakaj so nekateri ljudje bili tam. Ne vemo, kaj je z digitalno agendo Evrope, ali bomo potem mi kompatibilni z evropskimi standardi, kako bomo črpali sredstva, kajti vemo, da Evropa podpira domače rešitve. Mi tukaj domačih rešitev ne predstavljamo. Se pravi, če bomo črpali sredstva, bodo ta sredstva za razvoj domače industrije. Potem problem serverjev, kje in kako in zakaj serverji. Serverji, menim, da po ocenah, ki so dostopni javnosti, imamo dovolj. Pošta Slovenije in ostala podjetja – kaj bo s temi, ali bodo potem oni ostali brez dela? Kdo bo to vzdrževal? Ali gre za najemanje ali bodo ti serverji pri nas ali bomo najemali ta oblak? Kajti potem vemo, da smo lahko takoj tarče digitalnih napadov, kibernetске vojne in vsega ostalega. To je tisti problem, ki ga moramo razrešiti. Vemo, da podatki uhajajo, da gre za industrijsko špijonažo, da smo nekako v teh start up podjetjih uspešni, pa jim bodo pokradli te rešitve. In pa še tisti glavni problem – če smo sklepali te dogovore, potem nujno preferiramo tiste, ki so te

dogovore podpisali. Kaj je sedaj z javnimi razpisi in kako bodo podjetja, ki niso bila del teh delegacij, konkurirala na razpisih, če smo s temi pismi o nameri in podobnimi pogodbami že preferirali neke pogodbe in bo nekdo v prednosti? Predlagam, da se o tej temi opravi razprava. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Dr. Bojan Dobovšek, o vašem predlogu bo Državni zbor odločil jutri, 26. januarja 2016, v okviru glasovanj.

Gospod Tomaž Gantar imate besedo, da zastavite vprašanje predsedniku Vlade dr. Miru Cerarju.

TOMAŽ GANTAR (PS DeSUS): Hvala lepa, predsednik. Spoštovani predsednik Vlade, ministrski zbor, kolegice in kolegi!

Staranje prebivalstva in demografske spremembe predstavljajo enega večjih izzivov Evropske unije, s tem se ukvarjajo tudi Združeni narodi. Potrebne bodo obsežne spremembe v naslednjih desetletjih, če želimo to področje obvladovati. Ta problem je v Sloveniji še bolj izrazit. Že danes presegamo po številu starostnikov povprečje Evropske skupnosti. In če gledamo projekcije do leta 2060, naj bi bil vsak tretji Slovenec starejši od 65 let, štirikrat več naj bi bilo tudi starejših od 80 let. Na področju staranja potrebujemo najprej neko učinkovito strategijo, ki bo zajemala več politik, in informacija, ki smo jih dobili prejšnji teden, da je bila na Vladi sprejeta neka časovnica, je seveda spodbudna. Kljub temu pa za nekatero zakonodajo že kar precej časa zamujamo. Podobno kot na področju zdravstva se tudi tu vleče že praktično desetletje vprašanje zakona o dolgotrajni oskrbi, ki je pač nujno potreben že danes.

Če grem na vsebino, ta ne predstavlja večjih težav in je v veliki meri usklajena. Pripravljenih je bilo sicer več predlogov. Se pa vedno znova odpre vprašanje financiranja, ki bi ga morali spremeniti, če bi želeli ta zakon spraviti v življenje. Tu pa prihaja do različnih stališč. Nekateri vidijo možnost financiranja prek naših prispevkov v zdravstveni blagajni, za katero pa vemo, da že danes ne zmore niti vseh bremen zdravstva. Predstavljati si to rešitev kot tisto poglavitno, bi pomenilo ponovno stopicanje na mestu.

Zanima me:

Ali predstavlja tudi ta zakon določeno prioriteto te Vlade, se pravi, da bi ga v kratkem času dobili tudi mi v Državni zbor?

Osebnostno verjamem, da brez vaše avtoritete, da posežete v te različne dogovore med posameznimi resorji, ustreznega predloga ne bomo dobili na mizo.

Kje morda vi vidite možne vire financiranja tega zakona?

Ne nazadnje je v ozadju še zakon o osebni asistenci in podobni projekti s področja sociale, ki vsi delijo isti problem virov financiranja. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predsednik Vlade, dr. Miro Cerar, imate besedo za odgovor.

DR. MIROSLAV CERAR: Hvala lepa, spoštovani, gospod poslanec.

Res je, gre za izjemno pomembno materijo, ki jo je treba čim prej urediti, zato naj vam zagotovim, da je priprava in sprejetje ustreznega zakona, ki bo uredil področje dolgotrajne oskrbe prioriteta, prioriteta vlade za letošnje leto. Jaz sem že pred tednom ali desetimi dnevi približno imel sestanek, na katerem sem predvsem ministrici za področje zdravstva in dela skupaj z nekaterimi drugimi strokovnjaki in ministri vprašal, kje smo, kako je. Gre za to, da bo tukaj treba napraviti neke medresorske uskladitve in sodelovanje, če želimo priti do zelenega cilja letos, tako kot je treba. Delo smo zastavili, dejansko zdaj deluje neka usklajevalna skupina, da se najdejo predvsem ustrezni viri financiranja in da se medsebojno uskladijo.

Kot veste, mi že od leta 2005 spremljamo podatke o uporabnikih in financiranju dolgotrajne oskrbe. Mi vemo, da se ta oskrba prikazuje v smislu javnih in zasebnih podatkov za posamezno leto. Tako javni viri za financiranje storitev in prejemkov, namenjenih področju dolgotrajne oskrbe, izhajajo iz sredstev ZZS sredstev ZPIZ, sredstev proračuna in sredstev proračuna lokalnih skupnosti. Po drugi strani imamo tukaj zasebna sredstva, ki predstavljajo neposredna plačila oziroma doplačila uporabnikov in njihovih zavezancev za različne oblike storitev dolgotrajne oskrbe, kot je na primer pomoč na domu in institucionalno varstvo v domovih za starejše. Od začetka spremljanja izdatkov za to področje skupna sredstva na letni ravni zelo hitro naraščajo, zasebna sredstva pri tem tudi mnogo hitreje kot javna. Mednarodne kot tudi domače analize tega področja izpostavljajo dejstvo, da je financiranje dolgotrajne oskrbe v Sloveniji izredno nepregledno in razdrobljeno ter posledično tudi premalo učinkovito, zato vsi dosedanji predlogi, ki stremijo k enotni ureditvi te dolgotrajne oskrbe, predlagajo združitve obstoječih virov v eni blagajni in rešitev, s katero se bo zmanjšal pritisk na stalno naraščanje zasebnih izdatkov. Tukaj se potem primerjajo razni viri financiranja med nekaterimi državami Evropske unije in OECD, naj ne povem zelo direktno, da razmišljanja o zagotavljanju sredstev za dolgotrajno oskrbo v Sloveniji gredo v smeri, da naj bi se dolgotrajna oskrba financirala, torej to so zdaj razmisleki, pretežno iz obveznega javnega zavarovanja, potem z novim virom, ki bi delno zmanjšal hitro naraščajoče izdatke neposrednih uporabnikov in kril dodatne potrebe – ta novi vir bi lahko temeljil na preoblikovanem dopolnilnem zdravstvenem zavarovanju, in pa ta oskrba bi se lahko financirala tudi iz zasebnih sredstev in sistema doplačil, pri čemer pa ta zasebna sredstva ne bi smela v preveliki meri

bremeniti posameznika oziroma družino s članom, ki potrebuje dolgotrajno oskrbo. To so razmisleki, na tem se zdaj intenzivno dela. To še niso neke rešitve in jaz sem prepričan, da ravno v prihodnjih mesecih bomo do teh rešitev prišli in potem jasno z zakonom, kot sem rekel, prioriteto še letos to zadevo pripeljali v Državni zbor, nekje sredi leta do septembra, in potem seveda boste tukaj tudi poslanci dali tej razpravi svoj neposredni delež.

Po zadnji oceni Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve bo treba za uveljavitev nove zakonodaje zagotoviti s tem novim virom, ki bo lahko sklop različnih virov v eni blagajni, dodatnih 90 do 110 milijonov evrov javnih sredstev na letni ravni. To je dejansko zelo velik izziv in enostavno se strinjam z vami, da ni dileme, to je treba zdaj urediti. Zato naj ponovim, da je to kratkoročna prioriteta te vlade in že letos jeseni, sem prepričan, bo tu pred vami tudi zakon, ki bo ponudil prave rešitve. Hvala lepa.

PRESEDENIK DR. MILAN BRGLEZ: gospod Tomaž Gantar imate besedo, da zahtevate dopolnitev odgovora.

TOMAŽ GANTAR (PS DeSUS): Hvala lepa.

Jaz upam, da se vlada ne bo pretirano ukvarjala z možnostjo financiranja tega projekta ali te zakonodaje iz zdravstvenega sistema. Zdravstveni sistem je namreč v hudih težavah, javni zdravstveni sistem, ki je pri nas prevladujoč, tudi na račun pomanjkanja sredstev, ne pa samo tega, to se lahko strinjam. Na to ranljivost v financiranju tega sistema je opozorila tudi analiza WHO, ki predlaga diverzifikacijo financiranja in tudi možnost dodatnih virov in sredstev, kar bo treba doreči. V tem sklopu bo treba doreči verjetno tudi financiranje te socialne zakonodaje. Po drugi strani pa mogoče samo odnos med ekonomijo, med BDP in med socialnimi programi, vemo, da nista v najboljši korelaciji. Delno ja, seveda v veliki meri pa je to odločitev. Jaz še vedno verjamem, da je to odločitev tudi te vlade, da zagovarja še socialno državo tudi na ta način in da le ne bo prevagal interes zaščite kapitala v primerjavi z zaščito in dobrobitjo državljanov. Hvala.

PRESEDENIK DR. MILAN BRGLEZ: Dr. Miro Cerar, predsednik Vlade, imate besedo za dopolnitev odgovora.

DR. MIROSLAV CERAR: Hvala lepa.

Bom zelo kratek, ker je že spoštovani poslanec ponudil neko smer razmišljanja, ki je seveda konstruktivna. Kot veste, naša vlada ob vsem tem, kar počne, izkazuje ta čut in pozornost za socialno državo, in to je del te socialne države. Tudi se strinjam z vami, da je zdravstvena blagajna že na nek način zelo obremenjena, tako da zagotovo ne bomo zdaj na račun ene socialne sfere posegali v drugo, pravzaprav porušili tisto, kar je dobro, da bi nekje zgradili

nekaj novega. Tu bomo našli, sem prepričan, neko znosno rešitev, da bomo oba sistema lahko peljali naprej v korist naših državljanov in državljanov. Bo pa tudi ta vaš razmislek oziroma pripomba del tega razmisleka in na tem mestu bi se za to kar ustavil in gremo naprej z delom. Hvala lepa.

PRESEDENIK DR. MILAN BRGLEZ: Predsedniku Vlade se zahvaljujem za podane odgovore.

V skladu z 247. členom Poslovnika Državnega zbora prehajamo na poslanska vprašanja, postavljena na 14. seji Državnega zbora.

Ministrica za notranje zadeve mag. Vesna Györkös Žnidar bi morala odgovoriti na poslansko vprašanje dr. Vinka Gorenaka v zvezi z zaposlitvami v policiji ter pogajanji s policijskim stavkovnim odborom, vendar je danes odsotna zaradi udeležbe na neformalnem srečanju ministrov za pravosodje in notranje zadeve v Amsterdamu.

Dr. Vinka Gorenaka sprašujem, če vztraja pri istem odgovoru. Ne. Potem bo dobil pisni odgovor.

Minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano mag. Dejan Židan bo odgovoril na vprašanje gospe Violete Tomič v zvezi s postavitvijo tehničnih ovir na kmetijskih zemljiščih ob meji.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Gospod predsednik, spoštovane poslanke in poslanci in ostali prisotni, lep pozdrav!

Dobil sem tri vprašanja, za njih se zahvaljujem in zdaj želim odgovoriti. Kot prvo, kar se tiče leta 2015 postavitev ograje ne bo vplivala na izplačila za subvencije za leto 2015. In to je prvo dejstvo. Drugo dejstvo, za subvencijsko leto 2016 pa pričakujemo odgovor Evropske unije. Mi smo takoj poslali tudi vprašanje, ali se nam dovoli, da tudi leto 2016 obravnavamo kot izjemno leto zaradi višje sile. Uradnega odgovora še nimamo. Neuradni odgovor pa gre v to smer, da v letu 2016, ker je bila predhodno postavljena ograja in se kmetijska proizvodnja ne izvaja, ne morejo biti vključena v neposredna plačila. Po drugi strani pa kljub vsemu, ker se to šteje kot višja sila, to ne vpliva na izvajanje večletnih okoljskih in drugih programov. Poudarjam pa, da to je neuradni odgovor, da uradni odgovor šele dobimo. Ker je pričakovati, da bo kmetija ob del prihodkov, kmetijsko ministrstvo zelo aktivno sodeluje pri pripravi interventnega zakona. To je zakon, ki govori o nadzoru državne meje. Ta zakon pripravlja Služba Vlade za zakonodajo, da se bolj natančno opredeli, da je postavitev začasnih tehničnih ovir posledica višje sile in z namenom, da zaradičasne nezmožnosti uporabljati in izvajati lastninsko pravico so v bistvu tudi potem na razpolago nadomestila tako lastnikom zemljišč kakor tudi najemnikom oziroma zakupnikom, če ima zemljišče v posesti

najemnik oziroma zakupnik ali če ima nosilec kmetijskega gospodarstva zemljišče v uporabi. Bilo je tudi vprašanje, kako je z divjimi živalmi. Jaz odgovarjam za področje, za katerega sem pristojen. Nisem pristojen za zveri. Po nam dostopnih in znanih podatkih je zaradi ograje do sedaj poginilo sedem divjadi, to je šest košut in en jelen. Neposredna koordinacija poteka med Lovsko zvezo Slovenije in Ministrstvom za notranje zadeve. Do tega trenutka so se na mestih, kjer prihajajo živali, postavili prehodi. Neuradno je teh prehodov 40. Na ograje se nameščajo šumeči in svetleči trakovi, da opozarjajo divjad na oviro, tudi se uporabljajo kemična odvrčala in repelenti in tudi na območju tehničnih ovir se ne izvaja lov. Kaj vse je predmet dogovora, je zelo dolg spisek. Če mi boste dali možnost za dodatno vprašanje, bom to prebral. Bi pa mogoče samo to prebral, ker verjamem, da vas bo zanimalo, kaj pomeni ta številka sedem. Vsaka žival, ki umre težke smrti, je seveda žival preveč. Bi pa rad le povedal, če gledamo samo srnjad, je bilo v letu 2015 na slovenskih cestah povoženih 4 tisoč 532, z vlakom povoženih 100. Če pa gledamo jelenjad, pa vidimo, da je bilo povoženih v roku leta dni 143 jelenjadi, z vlakom 73. Želim povedati, da živalim se dogajajo težke stvari povsod, ne samo zaradi ograde. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Violeta Tomić, imate besedo, da zahtevate dopolnitev odgovora.

VIOLETA TOMIČ (PS ZL): Hvala vam za ta odgovor.

Boste imeli še možnost ga dopolniti. Živali, ki so povožene na cesti, bodo povožene še zdaj. Žica s tem ne preprečuje, predvsem pa mislim, da bo te poškodovanih živali še več. Najbolj zaskrbljujoče pa je predvsem to, kako se bodo čez to žico prebili medvedvi, volkovi pa risi, saj je žica prekinila njihove običajne migracijske poti proti jugu Slovenije. Ampak tukaj gre za ogrožene vrste. Na težave v zvezi s tem so ob začetku postavljanja ograj opozorili tako slovenski kot hrvaški biologi.

Zaradi poškodovanja žival ob žici na rezilih ograje je tudi Umanotera v imenu mreže plan B za Slovenijo podala tudi prijavo inšpekcijskim službam, pa me zanima:

Ali boste inšpektorat pozvali, naj se odzove na ta poziv, ali boste sami predlagali inšpektoratu, naj se na to odzove?

Pričakujemo, da bodo preverili zakonitost postavitve ograje na državni meji med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško in da nas bodo o teh ugotovitvah obvestili.

Zanima me tudi:

Ali je Vlada pridobila soglasje Zavoda za gozdove za postavitve bodeče žice?

Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Mag. Dejan Židan, imate besedo za dopolnitev odgovora.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala, gospod predsednik.

Naj še enkrat povem, kadar se dela po Zakonu o nadzoru državne meje, vključno s temi dopolnitvami, ki bodo, niso predvidena gradbena dovoljenja in podobno, ker tukaj gre za izjemni dogodek in začasen dogodek. To je prvo.

Kot drugo pa bi rad povedal, da neposredno delovanje Lovske zveze Slovenije kakor Ministrstva za notranje zadeve v praksi pomeni, da je izdelan protokol za sodelovanje med Lovsko zvezo in Ministrstvom za notranje zadeve, kar se tiče divjadi, ki se ujame v ograjo. Prav tako je tudi očitno na podlagi monitoringa določeno, kje so potem predlagani prehodi. Do tega trenutka, takšen je moj podatek, je bilo pa tudi že 40 realiziranih tam, kjer se divjad premika. Obstaja tudi poseben protokol, kako mora Lovska zveza Slovenija reagirati.

V teh primerih bi pa še enkrat rad povedal, postavitve ograje ni bila zaradi kmetijskih potreb, zaradi lovskih potreb, ampak je to v bistvu tisto, kar državljanji od nas pričakujejo, da se država pripravi na neko obdobje, ki mogoče ne bo tako enostavno, kakor je v tem trenutku. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Violeta Tomić, imate besedo za postopkovno zahtevo, da se na naslednji seji opravi razprava o odgovoru.

VIOLETA TOMIČ (PS ZL): Hvala.

Pravite, da so državljanji zahtevali od vas. Seveda so zahtevali mogoče varnost, nikakor pa niso zahtevali rezilne žice, ki ogroža predvsem prebivalce, kmetijstvo, gozd in ogroža predvsem prstoživeče živali. Videli ste grozljive slike in v kakšnih mukah umirajo. Mislim, da je to neprimerljivo s čimer koli drugim, kar vidimo na cestah. Tudi 21. člen Zakona o gozdovih pravi, da je za graditev objektov in posege v gozdni prostor treba pridobiti soglasje Zavoda za gozdove. To velja tudi za graditev objektov in posege zunaj gozda, če posledice delovanja tega objekta negativno vplivajo na gozdni sistem in funkcijo gozda.

24. člen tudi določba, da je ograditev gozda dovoljena le v točno določenih situacijah in še takrat je potrebno dovoljenje Zavoda za gozdove. Skratka, vaša bodeča žica ubija te gozdne živali. Nedvomno zelo močno vpliva na ekosistem gozda. Zato bi še enkrat prosila, da se opravi razprava o tem, kajti prebivalcem, predvsem prebivalcem ob meji se postavlja zelo veliko vprašanj, na katere nikakor ne dobijo odgovora. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Violeta Tomić, o vašem predlogu bo Državni zbor

odločal jutri, 26. januarja 2016, v okviru glasovanj.

Minister za zunanje zadeve gospod Karl Viktor Erjavec bi moral odgovoriti na vprašanji Mihe Kordiša v zvezi z odzivom Slovenije na francosko zaprosilo za vojaško pomoč in dr. Franca Trčka v zvezi z zapletanjem delovanja sindikata ter nekoordinacije dela diplomatskih predstavništev. Vendar je danes odsoten zaradi udeležbe na mednarodni konferenci ob zagonu strategije EU za alpsko makroregijo EUSALP na Brdu pri Kranju.

Poslanca sprašujem, če vztrajata pri ustnem odgovoru ali morda želita pisni odgovor ministra? Ustno?

Postopkovno, dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo, predsedujoči.

Že prej sem rekel, da ta državni zbor nekako pluje v čudno smer zlasti pri komunikaciji vladne ekipe z nami. Že kar nekaj vode je preteklo čez reke, ki jih predstavlja Robbov vodnjak, kar imamo te ponedeljkove seje. Dejstvo je, da je verjetno minister za zunanje zadeve nekoliko bolj odsoten kot neki drugi ministri. Če se dotaknem samo dogajanja v četrtek in petek na odborih in komisijah tega Državnega zbora. Najprej pride finančni minister, ki mu je gospod Cerar dal odpustek. Sejo enega odbora in ene komisije smo premikali zaradi njegove odsotnosti, zdrdra svoje opravičilo in pobegne. V petek imamo popoldansko pomembno sejo treh odborov, kjer mi resorna ministrica noče odgovarjati na vprašanje, ali njeno ministrstvo izvaja politike glede 35 tisoč oseb, ki prejemo manj kot 400 evrov mesečno pokojnine, ker imamo splošno debato in je moje vprašanje preveč specifično. Povabljeni direktor Umarja mi noče odgovarjati na vprašanja, in je potem razlaga predsedujočih, da je pač on povabljen, lahko odgovarja na vprašanja ali ne. Vedno nam manjka tretjina ministrske ekipe.

Ta način postavljanja vprašanj in odgovorov je že itak v tem parlamentu nekoliko nenavaden, če ga primerjam z nekoliko bolj resnimi parlamenti. Gospod predsednik Vlade danes bere molitvice Mihi Kordišu, namesto da bi odgovarjal na vprašanja. Zdi se mi, da je pa to že zelo čez rob, gospod predsednik Državnega zbora. O tem smo se delno pogovarjali tudi 14. 1. na seji, kako izboljšati delo Državnega zbora, in upam, da se to ne bo dogajalo. Če bo šlo tako naprej, si predstavljam, ne vem, marca, da bomo imeli interpelacijo proti gospodu zunanjem ministru, pa bo gospod zunanji minister opravičeno odstoten. Dajmo se zresniti navsezadnje in seveda zahtevam ustni odgovor gospoda Karla Erjavca, ker je kršil cel niz mednarodnih konvencij in naše zakonodaje in se vpletal v delo reprezentativnega sindikata na Ministrstvu za zunanje zadeve, kar je tudi odzivno v letošnjem jesenskem poročilu OZN o

stanju v Sloveniji. O tem bom pa več povedal na interpelaciji. Hvala za besedo.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Del vašega postopkovnega bi bilo treba usmeriti ne toliko name v tem trenutku, ampak predvsem na Komisijo za poslovniki, ker je treba poslovniška določila spremeniti, da bi se dalo kakorkoli drugače reagirati. Ostali del pa seveda sprejemam, ki ste ga pač povedali, in na podlagi tega bo minister na obe vprašanji ustno odgovoril na naslednji seji Državnega zbora.

Sedaj pa prehajamo na vprašanje poslank in poslancev v prvem krogu.

Gospa Suzana Lep Šimenko bo zastavila vprašanje ministrici za notranje zadeve mag. Vesni Györkös Žnidar, ki je odstotna, ter ministrici za obrambo, gospe Andreji Katič.

SUZANA LEP ŠIMENKO (PS SDS): Hvala za besedo, predsednik. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci, spoštovana ministrica in ostali predstavniki Vlade, ostali ministri, lepo pozdravljeni!

Migrantska kriza v Sloveniji se zaostrojuje, ne morem reči nikakor drugače kot tako. Namreč Nemčija in Avstrija spreminjata svoje režime na mejah. Avstrija je šla celo tako daleč, da je omejila zgornjo mejo azilantov v svojo državo za letošnje leto na 37 tisoč 500. Če do podobnega ukrepanja ne bo prišlo tudi v Sloveniji, lahko rečem, da se bo Slovenija znašla v zelo neljubi situaciji. Zdaj vemo, da je v štirih mesecih v Sloveniji prišlo 420 tisoč migrantov. Vseskozi smo bili seveda priča temu, da želijo migranti s Slovenijo zgolj preiti, jo prečkati. Ampak ministrstva kljub temu iščejo nove nastanitvene centre za migrante, torej nove lokacije za nastanitev migrantov. Ena izmed teh potencialnih lokacij bi naj bil tudi objekt Slovenske vojske v občini Kidričevo, kjer naj bi nastanili okoli 4 tisoč migrantov. V petek 15. januarja je bil na občini državni sekretar za notranje zadeve gospod Šefic na pogovoru pri županu, jasnega ugovora okoli tega, ali bo dejansko namestitveni center v občini Kidričevo ali ne, do danes še nismo prejeli. So pa prebivalci občine Kidričevo zelo jasno izrazili svojo namero, da je namestitveni center v občini Kidričevo za občane občine kot tudi za občane sosednjih občin nesprejemljiv.

Spoštovana ministrica zanima me:

Ali je objekt Slovenske vojske v občini Kidričevo še vedno ena izmed potencialnih novih lokacij za namestitveni center migrantov?

Ali je ta objekt v tem trenutku izpraznjen oziroma kaj se v njem nahaja?

Ali že obstajajo kakšni načrti za predelavo objekta v namestitveni center? Ali so morda v ta namen že bila izvedena kakšna javna naročila?

Hvala za vaš odgovor.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Ministrica za obrambo, gospa Andreja Katič, imate besedo za odgovor.

ANDREJA KATIČ: Spoštovani, gospod predsednik. Spoštovana poslanka, ostali poslanci in poslanke ter ministri.

Odgovor na vprašanje lahko podam le v okviru pristojnosti Ministrstva za obrambo. Znano vam je, da naše ministrstvo v okviru reševanja migrantske in begunske krize sodeluje tako z Upravo Republike Slovenije za zaščito in reševanje kot s Slovensko vojsko v skladu z načrti Ministrstva za notranje zadeve oziroma Slovenske policije. Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje upravlja z namestitvenimi centri, ne določa pa lokacije. Se pravi, ne določa, kje bodo namestitveni centri oziroma sprejemni centri. V okviru preverjanja možnih lokacij za namestitvene centre za migrante je bilo preverjeno tudi večje število objektov, s katerimi razpolaga Ministrstvo za obrambo, prav tako kot objekti drugih ministrstev. In med njimi tudi možnost, da se za te namene uporabi vojaško skladišče pri Kidričevemu. Pri tem je treba poudariti, da odločitev še ni sprejeta, zato Ministrstvo za obrambo trenutno ne izvaja nobenih aktivnosti v tej smeri. V primeru, da bi do te odločitve prišlo, bi bilo treba Slovenski vojski najprej zagotoviti nadomestne skladiščne zmogljivosti ali v okviru obstoječih vojaških objektov ali kje drugje, se pravi, da bi se omogočila izpraznitev skladišča v Kidričevem in premestitev opreme, ki se trenutno nahaja v tem skladišču. Pričakujemo, da bo odločitev o katerikoli lokaciji za namestitveni center sprejeta v sodelovanju s pristojno lokalno skupnostjo. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Gospa Suzana Lep Šimenko, imate besedo, da zahtevate dopolnitev odgovora.

SUZANA LEP ŠIMENKO (PS SDS): Hvala za vaš odgovor, spoštovana ministrica. Jaz popolnoma razumem, da je glavna pristojnost v domeni Ministrstva za notranje zadeve, saj zaradi tega je tudi bilo vprašanje namenjeno obema ministricama. Žal ena danes manjka, ampak kakorkoli se mi zdi, da mogoče vsaj na del vprašanj, za drugega bi prosila, spoštovani predsednik, da mi ministrica na prihodnji seji poda ustni odgovor.

Bi pa prosila vseeno za dopolnitev odgovora:

Kaj je trenutno v tem vojaškem objektu?

Ali že obstajajo kakršnikoli načrti konkretno za ta objekt, da bi se to lahko preusmerilo v sam namestitveni center?

To je objekt, ki spada pod vaš resor, in bi vseeno želela dodatne obrazložitve. Si pa seveda absolutno ne želimo, da do tega pride. Ne nazadnje so v okolici večja naselja. Gre za malo občino in si takšnega števila migrantov občina absolutno, ne občani Kidričevega kot tudi občani sosednjih občin, ne želijo. Ne želimo si, da bi tukaj dejansko prišlo do kakršne spremembe.

Bi pa vseeno želela dodatno pojasnitev z vaše strani:

Kaj je trenutno v tem objektu, za kakšne namene ga vojska uporablja?

Ali že obstajajo kakšni načrti, če bi bila potreba, da se tu naredi namestitveni center? Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Najprej glede ustnega odgovora ministric za notranje zadeve mag. Vesne Györkös Žnidar v preostalem delu časa.

Sedaj pa dajem besedo ministrici za obrambo gospe Andreji Katič za dopolnitev odgovora.

ANDREJA KATIČ: Hvala, predsednik.

Spoštovana poslanka! Kot sem v prvem delu poudarila, ti prostori trenutno služijo za skladišče Slovenske vojske. Nekaj opreme je bilo tudi s strani Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje. Trenutno so tam skladišča Slovenske vojske. In če bi se Vlada odločila, da bi te prostore namenila za potrebe namestitvenega centra, bi bilo treba Slovenski vojski zagotoviti nadomestne prostore za skladiščenje.

Kar se tiče načrtov, v okviru Ministrstva za obrambo smo sodelovali pri pripravi različnih načrtov za večino objektov, ki so v lasti Ministrstva za obrambo oziroma v upravljanju Ministrstva za obrambo in bi bili možni kot nabor zmogljivosti za morebitne nastavitvene centre.

Kot sem rekla, načrti se pripravljajo, odločitev še ni sprejeta. V okviru te pričakujemo razpravo na Ministrstvu za notranje zadeve.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Dr. Franc Trček, imate besedo, da zastavite vprašanje ministrici za zdravje gospe Mariji Milojki Kolar Celarc.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo, predsedujoči. Spoštovana ministrica, spoštovani zbor!

Žal bom moral že tretjič postavljati isto vprašanje. Na novembrski seji je bila gospa ministrica opravičeno odsotna. Na decembrski nam je obljubila, da se bo vprašanje problematike anesteziologov v mariborskem univerzitetnem kliničnem centru razrešilo. Sedaj imamo januarsko sejo, kmalu bo že februar. V preteklem letu zaradi te problematike ni bilo izvedenih skoraj 600 nujnih operacij v Univerzitetnem kliničnem centru Maribor. Jaz verjamem oziroma v bistvu tudi vem, da se gospa ministrica trudi v smeri te rešitve. Že večkrat sem v tem Državnem zboru govoril, da se Slovenija nekako deli na prvorazredno, drugorazredno, očitno na določenih resorjih tudi tretjerazredno. Tukaj se seveda moramo tudi dotakniti nekega drugega dejstva, ki se običajno pozablja. Ali veste, v Mariboru imamo znotraj univerze tudi Medicinsko fakulteto in Univerzitetni klinični center, na katerem se ne izvajajo operacije, ki postaja vedno bolj, zgolj neki, tako bom rekel, rehabilitacijski center, ne

opravlja svoje naloge in tudi ne svojega naziva in nekako tudi zmanjšuje možnost prenosa praks, znanj bodočim zdravnikom in zdravnicam, ki ga seveda potrebujejo tako, kot jih bomo potrebovali mi. Zdaj od gospe ministrice bi rad odgovor:

Kje je zadeva, po domače povedano, zapela? Kdaj bo rešena, ker jo je definitivno treba urgentno rešiti? Hvala za besedo.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Ministrica za zdravje gospa Marija Milojka Kolar Celarc, imate besedo za odgovor.

MARIJA MILOJKA KOLAR CELARC: Hvala, gospod predsednik. Hvala tudi za vprašanje, gospod poslanec Trček.

Res je, da ste me to že spraševali, zaradi tega mi dovolite, da nadaljujem tam, kjer sem nazadnje končala odgovor in da vam povem, kje je ključni problem, ki pa se ga mogoče v javnosti toliko ne sliši. Ampak vseeno mi dovolite, ker sem v tem času bila in skupaj celotno ministrstvo zelo aktivno pri reševanju te problematike, ker je dejansko problem tudi nekoliko širše narave, predvsem glede priporočil oziroma normativov, ki jih daje oziroma ki jih je postavil Razširjeni strokovni kolegij za anesteziologijo v Sloveniji in ker so seveda ta priporočila taka, ki odstopajo od povprečne prakse anesteziologov v tujini in ker pač ta priporočila zahtevajo, da imamo enega specialista anesteziologa na eno posteljo, kar pa ni primer v drugih evropskih državah. Ampak, če mi dovolite, nazadnje sva končala takrat, ko sem povedala, da bo sestanek in je bil sklican za 26. novembra glede problematike, ta sestanek je bil na zdravniški zbornici. Udeležili so se ga vsi akterji, tako z UKC Maribor, Zdravniške zbornice Slovenije, ki je opravila izredni strokovni nadzor na tem področju, kot tudi vodja tega Razširjenega kolegija in sprejel določene sklepe in ukrepe, katere je vodstvo UKC Maribor že deloma upoštevalo. Res pa je, da od 26. novembra delovna skupina, za katero se je zadolžila Zdravniška zbornica, do danes ni sklicala. Zato sem prevzela, bi rekla, pobudo in vlogo in se je Ministrstvo za zdravje tukaj ponudilo kot nekakšen mediator med vodstvom UKC in delom stroke, da bi uredili zadevo. Vmes je bil že tudi en sestanek 30. 12. Mi smo pozvali ostale bolnišnice, da prihitijo na pomoč z anesteziologi v UKC Maribor. Mislim, da je bil odziv relativno slab, in sicer se je odzvalo 8 anesteziologov iz vseh regijskih bolnišnic razen iz UKC Ljubljana. Verjetno ste imeli priložnost slišati gospoda Pivca, da se je zataknilo pri plačilu postavke ure, ker pač anesteziologi iz UKC Ljubljana niso bili zadovoljni s ponudbo, ki jo je gospod Pivec ponudil. Mimogrede, mislim, da je ponudil 42 evrov bruto, kar je maksimalno dovoljena meja za plačilo te ure. Hkrati pa je seveda od 26 specializantov anesteziologije v vmesnem času 22 že opravilo poseben izpit v

teku te svoje specializacije. Mi smo imeli prejšnji teden spet ponovno skupni sestanek, tako da se zadeve počasi normalizirajo. Dogovorili smo se, da bomo po potrebi šli tudi v uvoz. Naj povem, da se je pojavil 249 anesteziologov iz držav Evropske unije, nekaj med njimi je bilo tudi takšnih iz Hrvaške, Češke, Slovaške, Avstrije. Tako bomo ta problem reševali po dveh plateh, po eni plati bomo šli v ta razpis za uvoz določenega števila anesteziologov, po drugi, in to se je pa že rešilo, kar mi je sporočil gospod Pivec predvčerajšnjim, da se dejansko dogovarjajo s svojim vodstvom anesteziologije, da bodo tisti, ki so opravili izpit, in teh je 22, poleg rednih 18 že vključeni po posebnem programu v dežurna mesta. In pa še en dogovor smo sklenili, torej pojutrišnjem, v sredo, se pa dobi mešana skupina kirurgov in anesteziologov, ker je treba v Sloveniji spremeniti in temeljito prilagoditi evropskim kriterijem te standarde in priporočila, kolikšno število anesteziologov res potrebujemo. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Dr. Franc Trček, imate besedo, da zahtevate dopolnitev odgovora.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za razlago.

Zdaj, upam, da tega vprašanja ne bo treba še četrtič ponavljati, ampak iz tega, kar ste povedali, lahko tudi odkrito povem tudi iz najinih kakšnih polformalnih razgovorov, nam je zelo jasno, da imamo sistemski problem, ki ste ga podedovali. Podobno kot imamo sistemski problem v visokem šolstvu, ga imamo v zdravstvu. Imamo Zdravniško zbornico, imamo neke gospode, ki jim zelo diši denar, po domače povedano, in že to, da se mora resorno ministrstvo pojavljati kot neki intermedijator med to gospodo in Univerzitetnim kliničnim centrom ali pa kakšno drugo bolnišnico, ko bo naslednjik do podobnega problema prišlo, kaže, da imamo v bistvu neko veliko sistemsko težavo, ki jo je treba rešiti. In verjetno bi jo bilo treba rešiti na način, da se bodo soodločanje o kadrovski politiki v javnem zdravstvu, dokler ga bomo imeli, upam, da ga bomo imeli, prenesel na neko drugo inštanco soodločanja.

Mogoče, če mi lahko poveste še kaj o tem, čeprav vem, da vprašanje razširjam. Ne bom pa zahteval javne razprave, ampak pričakujem to, kot tudi ljudje, ker sem izvoljen, da se ta problematika reši. Hvala za besedo.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Ministrica za zdravje gospa Marija Milojka Kolar Celarc, imate besedo za dopolnitev odgovora.

MARIJA MILOJKA KOLAR CELARC: Hvala za to dodatno stališče.

Res je, v celoti imate prav gospod poslanec, to so problemi sistemske narave, ki so v delu dodeljevanja oziroma zakonske dodelitve pooblastil o razpisovanju specializacij na eni strani, na drugi strani pa seveda o pristojnosti

posameznih vodstev javnozdravstvenih zavodov, ki nimajo v določenih delih instrumentov, kako bi lahko vodili kadrovske politike. Poleg tega se na žalost v temu delu mešajo še sindikati, katerih predstavniki so ravno iz te stroke, in dejstvo je, da bomo skušali tudi s to delovno skupino premakniti zadeve, da bomo dobili evropsko primerljive standarde tudi za anesteziologe v Sloveniji in da bomo potem preko Zdravstvenega sveta, če ne bo dobre volje, da bi ta Razširjeni kolegij to spremenil, poskusili preko Zdravstvenega sveta to spremeniti. In potem se bo zadeva uredila in naenkrat bomo imeli v Sloveniji dovolj anesteziologov. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Gospa Anita Koleča, imate besedo, da zastavite vprašanje ministru za gospodarski razvoj in tehnologijo gospodu Zdravku Počivalšku.

ANITA KOLEŠA (PS SMC): Hvala lepa, gospod predsednik, za besedo. Seveda pozdravljam oba ministra. Zastavila bi pa vprašanje gospodu Zdravku Počivalšku.

V javnosti je moč zaslediti številne polemike o možnem reševanju pomembnega slovenskega trgovca, seveda gre za trgovca oziroma veliko trgovsko verigo Tuš. Vlada Republike Slovenije je k reševanju v okviru svojih pristojnosti pristopila, mislim da, odgovorno in naročila študijo izvedljivosti o ekonomski upravičenosti prestrukturiranja podjetja Tuš v potrošniško zadrugo. Tuš je tretja največja trgovska veriga v Sloveniji. Vemo pa, da je podjetje zelo zadolženo. Po medijskih navedbah bi naj bankam dolgovalo preko 400 milijonov evrov, dodatno pa naj bi bil Tuš tudi dobaviteljem dolžan okoli 122 milijonov. Verjamem, da se kljub navedenemu vsi državljani strinjamo, da je obstoj enega največjih slovenskih trgovcev tako pomemben, da je o načinih in pa možnostih ohranjanja te trgovske verige vredno razpravljati. Ne samo, da Tuš zaposluje več kot 3 tisoč ljudi, ampak igra izredno pomembno vlogo v agroživilski industriji v Sloveniji in omogoča tudi preživetje številnim slovenskim dobaviteljem. V zvezi s tem me zanima:

Ali lahko morda na kratko predstavite to študijo izvedljivosti poslovnega modela na področju združništva in te vaše predvidene ukrepe, ki jih proučujete z namenom ugotavljanja ekonomske upravičenosti prestrukturiranja trgovskega podjetja Tuš, za katerega ugotavljamo, da je trenutno edini slovenski trgovec, ki omogoča dostop do trga pretežno oziroma predvsem slovenskim dobaviteljem, s tem pa prispeva k ohranitvi in seveda razvoju slovenskega agroživilskega sektorja?

Hvala lepa za odgovor.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Minister za gospodarski razvoj in tehnologijo gospod Zdravko Počivalšek, imate besedo za odgovor.

ZDRAVKO POČIVALŠEK: Hvala, spoštovani gospod predsednik. Gospa poslanka, poslanke in poslanci!

Uvodoma mi dovolite, da vas popravim v vašem vprašanju, in sicer je študijo naročilo Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo ne Vlada Republike Slovenije, ampak z namenom pridobitve strokovnega mnenja in priprave ustreznih podlag za utemeljitev alternativnega poslovnega modela zadruga, kot enega od možnih rešitev za prestrukturiranje podjetja Tuš. Na kratko bi predstavil, da se študija sestoji iz treh delov, za analize ekonomskega stanja v agroživilskem sektorju, iz predstavitev alternativnih modelov združništva in pa iz čisto konkretnih variant, ki bi bile lahko aktualne za sanacijo tega podjetja. Analiza ekonomskega stanja v agroživilskem sektorju pač govori, da je sektor slovenske trgovine na drobno v fazi intenzivne transformacije, da je ta transformacija sprožena iz dveh razlogov, in sicer z agresivnimi in uspešnim vstopom dveh vodilnih svetovnih diskontnih trgovcev v Slovenijo in pa z lastniškimi spremembami v našem največjem trgovcu. Ob sektorsko specifičnih spremembah trgovina na drobno čuti sistemske posledice gospodarsko-finančne krize. Razvidno je, da se kljub porastu števila podjetij v tem sektorju število zaposlenih po letu 2009 zmanjšuje in tudi, da se je zmanjševala dodana vrednost, da je šele v letu 2014 prišlo do pozitivnih trendov. V zadnjih petih letih je prišlo do izrazitih strukturnih sprememb z upadom deležev, ki naj bi jih po ocenah britanske družbe diskontne verige Lidl in pa Hofer pripeljale do tega, da je bilo v letu 2014 25 % delež v teh dveh diskontarjih vodilni trgovec Mercator ima okoli 30 %, Spar 16,6 %, Engrotuš 13,1 %. Pretekla certifikacija, kot ste rekli, kdo je čigav trgovec, slovenski ali ne, to je široka diskusija, definitivno pa ne moremo pristati na oceno tega, da nekdo verbalno reče, da je slovenski trgovec po blagu, ki ga prodajata v svojih trgovinah, sta najbolj slovenska trgovca v tem trenutku E.Leclerc in pa Mercator, še vedno. Skratka, pozicioniranje slovenskih dobaviteljev na drobnoprodajnem živilskem trgu je toliko težje zaradi spremembe lastništva nekdanjega največjega slovenskega trgovca, tako da je to še dodatno problem za naše slovenske živilskopredelovalne dobavitelje. Zato prvenstvena želja slovenskih živilskopredelovalnih podjetij in ostalih dobaviteljev, da pridemo do konkurenčne trgovine in do stabilnih poslovnih subjektov, ki bodo svoje poslanstvo korektno opravljali. Kooperativa, kot poslovni model v razvitem svetu v zahodni ekonomiji pomeni tudi ustrezno alternativo korporativnemu upravljanju. Različne sodobne oblike kooperativ razkrivajo različne oblike lastništva. Treba je povedati, da so ti deleži različni, ampak da pri nas tega modela niti

približno nimamo. Variante, ki so v tej študiji predstavljene, pa so naslednje. Proučujejo se možnosti transformacije podjetja v potrošniško zadrugo, zato je in premalo časa in premajhen obseg. V kombinaciji potrošniške zadruge in dobaviteljske zadruge – tukaj beležimo pripravljenost dobaviteljev za transformacijo v tej smeri, vendar tudi to ne zagotavlja uspešne sanacije že omenjenih čez 500 milijonov dolgov. In tretji, edini vzdržan model, ki ga bomo v nadaljevanju pač nadgradnjo proučili, pa je kombinacija potrošniško-dobaviteljske zadruge kombinirana z vstopom močnega tujega partnerja s tega kooperativnega področja. Skratka, na tem področju se aktivnosti izvajajo naprej in če bomo prišli do ekonomsko vzdržnega modela, bomo s temi aktivnostmi nadaljevali. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Gospa Jelka Godec, imate besedo, da zastavite vprašanje ministrici za izobraževanje, znanost in šport dr. Maji Makovec Brenčič.

JELKA GODEC (PS SDS): Najlepša hvala za besedo. Lep pozdrav ministrici.

Verjetno ste seznanjeni, čeprav takrat še niste bili ministrica za šolstvo, da je bila 20. januarja 2015 obravnavana na Odboru za izobraževanje, znanost, šport in mladino, točka Problematika na področju izobraževanja odraslih v Republiki Sloveniji. Takrat je odbor soglasno sprejel tri sklepe, med njimi tudi dva sklepa, ki nekako obvezujeta Ministrstvo za šolstvo, da v letu dni oziroma do konca leta 2015 izvede vse postopke za prenovo zakonodaje in ureditev javne mreže na področju izobraževanja odraslih in da o tem poroča v začetku tega leta 2016 o tem, kaj je bilo na tem področju narejeno. Glede na to, da do danes vsaj jaz nisem dobila nekih uradnih dokumentov, potrditev, razlag, kaj je ministrstvo naredilo in kaj namerava narediti.

Zanima me:

V kakšno smer gre priprava?

Kdaj lahko pričakujemo sistemske rešitve na področju ureditve javne mreže izobraževanja odraslih?

Namreč, v Sloveniji poznamo 34 ljudskih univerz, ki trenutno životarijo, ena bolj, druga manj, ene so pred zaprtjem, druge pravijo, da še nekako dva meseca, tri bodo lahko zdržale s financami, ki jih imajo, in tudi s programi, moram reči. Namreč, več kot dve leti ministrstvo ni razpisalo nobenih novih projektov na tem področju, financira se le poplačilo plač oziroma tisti projekti, ki nekako tečejo celo leto, ampak to so res, bom rekla, majhna finančna sredstva in majhne vsebine oziroma vsebine v manjšem obsegu.

Prosila bi konkretno:

Kje, kako daleč je ministrstvo na tem področju?

Kdaj konkretno lahko pričakujemo ureditev javne mreže in stabilno financiranje na področju izobraževanja odraslih?

Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Ministrica za izobraževanje, znanost in šport dr. Maji Makovec Brenčič, imate besedo za odgovor.

DR. MAJA MAKOVEC BRENČIČ: Spoštovani predsedujoči, spoštovana gospa poslanka, spoštovani zbor!

Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport je že pripravilo spremembe Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja, ZOFVI, te so bile v javni obravnavi decembra 2015, prav v skladu s tem, kar je bilo sprejeto na odboru v začetku leta, in sicer se glasi predlog spremembe 11. člena zakona takole: "Javna mreža javnih organizacij za izobraževanje odraslih mora biti organizirana tako, da omogoča odraslim dokončanje osnovne šole, vključitev v javnoveljavne izobraževalne program za odrasle ter organizacijo dejavnosti, potrebno za izvajanje javnoveljavnih izobraževalnih programov za odrasle." Zakaj je ta člen naveden na ta način? Na področju izobraževanja odraslih je bilo tudi v skladu z diskusijo na odboru v preteklem obdobju razvitih vrsto programov ter dejavnosti, ki zagotavljajo še posebej ranljivim skupinam učinkovitejše vključevanje v proces vseživljenjskega učenja. Tako je ministrstvo in minister, pristojen za izobraževanje, že pred tem v sodelovanju s pristojnim strokovnim svetom sprejel 7 posebnih izobraževalnih programov za odrasle, recimo, usposabljanje za življenjsko uspešnost, računalniško opismenjevanje, slovenščina za tujce, tuji jeziki, projektno učenje za mlajše odrasle. Ti so namenjeni še posebej manj izobraženim in drugim ranljivim skupinam odraslih. Še posebej za navedene skupine je namreč treba ustvariti možnosti za informiranje in svetovanje o možnostih izobraževanja in vrednotenje predhodno pridobljenega znanja in za dvig izobrazbene ravni vsaj za raven obveznega izobraževanja. S tem določilom, ki smo ga predlagali, želimo oblikovati predvsem ustrezno podporno okolje. Tukaj seveda so vključene tudi izvajalke, ki ste jih prej omenili. In sicer predvsem zato, da so ti programi tudi ustrezno podkrepiljeni z mnenji strokovnega sveta in da seveda je podporno okolje takšno, da predvsem informira, usmerja, svetuje.

Vzpostavitev samega podpornega okolja vključuje tudi jasno opredelitev javne mreže, kot že opredeljeno v 11. predlaganem členu, in tudi javne službe na področju izobraževanja. Namen tega je, da se v resnici zagotovi stabilno in kvalitetno izvajanje programa osnovne šole za odrasle, ker je ta vendarle tista vrednota, ki jo država zagotavlja vsem državljanom, seveda tudi odraslim, če je niso dosegli v času obveznega izobraževanja.

Naj tudi povem, da je v letnem programu izobraževanja odraslih namenjenih v letu 2016 14 milijonov evrov, od tega 6 milijonov iz integralnih virov in 8 milijonov virov iz kohezijskih virov oziroma nove finančne perspektive prav z

namenom nadaljevanja uspešnih projektov in seveda tudi možnostjo odpiranja novih javnih razpisov. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Gospa Jelka Godec, imate besedo, da zahtevate dopolnitev odgovora.

JELKA GODEC (PS SDS): Najlepša hvala za to.

Jaz bi vseeno mogoče, ministrica:

Kdaj predvidoma pa pričakujete oziroma načrtujete sprejetje te zakonodaje?

Namreč, tako kot sem omenila, 34 ljudskih univerz, ki čakajo na teh 14 milijonov v letošnjem letu iz razpisov, nekaj iz integralnega, vemo, da gre nekaj direktno iz integralnega, nekaj tudi na projekte. Namreč, tako kot sem rekla, veliko jih životari, nekatere so pred zaprtjem. Konkretno lahko govorim o Ljudski univerzi Šentjur, kjer se je župan odločil, da ljudsko univerzo enostavno priklupi drugemu zavodu, kljub temu, da je ta ljudska univerza uspešna, po finančnih, po vsebini in tako naprej. Razlog je ta, češ, da vlada jemlje povprečnine, nimamo denarja in zdaj bomo zapirali javne zavode in priključili. To pomeni, če javna mreža ne bo kmalu vzpostavljena, ne bo to edina ljudska univerza, ki bo v tem sklopu prišla prav, bom rekla županom, da te javne zavode enostavno ukinejo. Tako, kot ste sami dejali, izobraževanje odraslih naj bi bilo pomemben del razvoja naše družbe. To pa, da je osnovna šola pomembna, jaz se strinjam, ampak morate pa vedeti, da je vedno manj starejših, ki osnovne šole nimajo dokončane. In bo slej ko prej tudi tukaj manko. Če neka ljudska univerza ne bo imela osnovne šole, mogoče tudi PUM ne bo imela, ampak ali bomo zajeli vseh 34 v javno mrežo in kdaj jih bom zajeli, ker bom rekla, izobraževanja odraslih, torej nekako bo poniknilo slej ko prej, če to ne bo čim prej narejeno, da bo imelo nekaj ... enostavno po dveh letih in pol nefinanciranja s strani projektov, ker večina jih živi na projektih, ne pa na teh zadevah, srednješolski programi so šli na srednje šole in je problematika tu zelo velika. Jaz bi pričakovala, glede na to, da je bil sklep sprejet lani že, da je ta zakonodaja nekako pripravljena vsaj v pravilniku ali tukaj imamo še Zakon o izobraževanju odraslih. Jaz bi prosila, mogoče če lahko malo bolj konkretno.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Ministrica za izobraževanje znanost in šport dr. Maja Makovec Brenčič, imate besedo za dopolnitev odgovora.

DR. MAJA MAKOVEC BRENČIČ: Kar se tiče samega predloga spremembe ZOFVI, je ta javna razprava zaključena. Mi bomo seveda nemudoma postopali naprej, da gremo čim prej v sprejetje tudi zaradi drugih razlogov, evidenc in tako naprej, kar predlagamo v teh spremembah in da seveda s tem tudi ustvarimo podlago za nadaljnji razvoj in čim manjše

obdobje prekinjanja že tekočih projektov. Gre namreč tudi zato, da seveda nova finančna perspektiva prihaja tudi z zamikom. Pravzaprav v teh tednih poteka pospešeno pripravlanje tudi vseh teh predlogov novih programov prav na področju tudi javnih mrež, ki se bodo lahko potem prijavljale na te razpise. Tako da z naše strani v resnici teče zdaj vse zelo aktivno in prizadevali si bomo za čimprejšnjo rešitev, predvsem pa sprejetje tukaj.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Gospa Iva Dimić, imate besedo, zahtevam, da postavite, zastavite vprašanje ministrici za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti dr. Anji Kopač Mrak, ki je odstotna, zato sprašujem potem na koncu, ali želite ustni ali pisni odgovor.

IVA DIMIĆ (PS NSi): Hvala lepa, spoštovani predsednik. Želim ustni odgovor. Predvidevam, da bo to na naslednji seji Državnega zbora.

Ministrici bi želela vprašati tudi v zvezi z institucionalnim varstvom starejših. Vsi v Sloveniji želimo, da bi imeli starejši karseda možnost, enake možnosti koristiti storitve institucionalnega varstva, zato ministrici sprašujem:

Koliko je v Republiki Sloveniji podeljenih koncesij za institucionalno varstvo starejših?

Prosim, če se lahko podatki po področjih oziroma po upravnih enotah.

Koliko teh koncesij je še nerealiziranih, to pomeni, da domovi, da so koncesije že podeljene pa domovi še niso niti zgrajeni?

Koliko prošenj za koncesije imate na ministrstvu?

Kdaj bodo podeljene koncesije tam, kjer je dejanska potreba in so tudi vsi ostali parametri za podelitev koncesij že vzpostavljeni?

Kakšna je zasedenost kapacitet v domovih za institucionalno varstvo, tako v javnih kot v zasebnih s koncesijo?

Za odgovor se seveda zahvaljujem, na naslednji seji pa še dodatna podvprašanja. Hvala lepa. Ustno.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Gospod Franc Jurša, imate besedo, da zastavite vprašanje ministrici za obrambo gospe Andreji Katič.

FRANC JURŠA (PS DeSUS): Hvala za besedo, gospod predsednik. Lep pozdrav kolegicam in kolegom, posebej pa še seveda obema ministricama, ki sedita tukaj z nami!

Spoštovana, gospa ministrica za obrambo, pred kratkim so me posamezniki iz vrst slovenskih častnikov opozorili, da nobeden njihov član, ki ni aktiven v Slovenski vojski, v zgornjih 90. let do danes ni uspel napredovati v višji čin. Vprašanje v zvezi s tem vodstvu častniške organizacije zastavljajo njeni člani na številnih konferencah in drugih srečanjih. Z obrazložitvijo, da je Ministrstvo za obrambo

Republike Slovenije sprejelo takšen pravilnik, ki to onemogoča, seveda ti več niso zadovoljni.

Zato vas spoštovana ministr5ica sprašujem:

Ali v letu 2016, ko bomo praznovali 25 obletnico osamosvojitve, lahko pričakujemo takšne dopolnitev ali spremembe pravilnika o napredovanju podčastnikov in častnikov, ki bodo šli v smeri napredovanja predvsem aktivnih članov Zveze slovenskih častnikov in veteranov, ki niso bili v aktivni sestavi Slovenske vojske, bili pa so na pomembnih dolžnosti v takratni Teritorialnih obrambi in seveda tudi v organih upravljanja za področje obrambe?

Razmišljam o možnostih izrednega napredovanja članov zveze slovenskih častnikov in veteranov, ki niso aktivni pripadniki Slovenske vojske ob prihajajoči se obletnici. Soglašam, da se za izredno napredovanja izdelajo določeni kriteriji. Sicer pa napredovanja države ne stanejo popolnoma nič, posameznikom, častnikom, časticam, veteranskim organizacijam pa bi to pomenilo veliko priznanje za spodbudo. Hkrati bi bila to tudi promocija Slovenske vojske.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Ministrica za obrambo, gospa Andreja Katič, imate besedo za odgovor.

ANDREJA KATIČ: Hvala, predsednik. Spoštovani poslanec.

Pobude o povišanjih v činih za določene kategorije vojaških obveznikov so bile v zadnjih letih večkrat naslovljene na Ministrstvo za obrambo s strani predvsem zveze častnikov in zveze veteranov za vojno za Slovenijo. V navedenih predlogih se predlaga izredno povišanje predvsem v naslednjih kategorijah vojaških obveznikov, in sicer častnikov in podčastnikov rezervne sestave, ki so sodelovali v osamosvojitveni vojni, vojaških obveznikov, ki so v okviru služenja vojaškega roka po osamosvojitvi končali častniško šolo vojnih enot, pa nato zaradi ne razporeditve v enote rezervne sestave niso dobili častniškega čina, ter pripadnikov Slovenske vojske, ki so se upokojili pred letom 2007, ko je bil sprejet Zakon o službi v Slovenski vojski, ki omogoča ob upokojitvi izredno napredovanje častnikov in podčastnikov za en čin. Ne gre torej le za pripadnike Zveze slovenskih častnikov, ampak za več kategorij nekdanjih pripadnikov Teritorialne obrambe oziroma Slovenske vojske, katerih napredovanje ni bilo izvedeno iz različnih razlogov.

Z namenom da bi našli ustrezno rešitev, sem se tudi sama že sestala s predstavniki tako Zveze slovenskih častnikov kot tudi Zveze veteranov vojne za Slovenijo. Dosedanji zadržki na ministrstvu za izvedbo takšnega povišanja so bili predvsem pravne narave. Povišanje v činih so v Slovenski vojski urejena na splošni ravni z Zakonom o obrambi, z Zakonom o službi v Slovenski vojski ter podrobneje z Uredbo o činih in poviševanjih v Slovenski vojski. Z navedenimi predpisi so

določeni čini v Slovenski vojski ter pogoji in postopki za podelitev čina in povišanje v čin, zadržanje povišanja ter odvzem in odpoved činov. Predlagane kategorije za izredno povišanje v činih teh pogojev ne izpolnjujejo. Pobuda se namreč nanaša na vojaške osebe, ki niso razporejene na dolžnosti v stalni ali rezervni sestavi Slovenske vojske in s tem niso izpolnjeni osnovni zakonski pogoji. Enako velja tudi za podelitev čina osebam, ki so zaključile šolo za častnike vojnih enot, pa jim častniški čin ni bil podeljen. Ovira torej niso le interni predpisi ministrstva, kot se večkrat pove, ampak bi bila potrebna za izvedbo takšnega izrednega povišanja tudi sprememba zakona, po mnenju pravnikov Ministrstva za obrambo.

Trenutno na Ministrstvu za obrambo vodimo v skladu s to pobudo dve aktivnosti. Eno je, da v okviru priprave novega zakona o obrambi preučujemo, na kakšen način in za katere kategorije bi bilo moč še uvesti izjemoma takšno povišanje, pri čemer je treba upoštevati dejstvo, da gre za občutljivo vprašanje, pri reševanju katerega se je treba izogniti morebitnemu vplivu na karierni sistem v Slovenski vojski. Ter drugo, prav tako bomo v sodelovanju zunanjih pravnikov, če tako rečem, vladne Zakonodajno-pravne službe, ponovno preverili, kakšne spremembe oziroma postopki so potrebni, da bi se letos ob praznovanju 25. obletnice osamosvojitve lahko realizirala ta pobuda.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Gospod Franc Jurša, imate besedo, da zahtevate dopolnitev odgovora.

FRANC JURŠA (PS DeSUS): Zahtevam dopolnitev odgovora.

V veliki meri se strinjam z odgovorom ministrice, bi pa rekel takole. Pravne podlage, ki so, določene zadeve pač ne omogočajo, nikjer pa ne piše, da s skupnimi močnimi do teh sprememb ne bi mogli priti in da moj predlog ne bi bil tudi realiziran. Samo za primer bom povedal, nekateri častniki, ki niso v Slovenski vojski, so svoj čas imeli celo višje čine, kot jih imajo zdaj. Znano nam je, da so bili stotniki prvega razreda takratni kapetani prvega razreda, jim je bil celo čin znižan na stotnika oziroma na kapetana takrat v Teritorialni obrambi in so že opravljali različne dolžnosti, ki so po položaju zahtevale bistveno višji čin, kot so ga imeli. Tudi tisti čini, kot so major, polkovnik, podpolkovnik. Seveda to pomeni, da se je avtomatsko njim znižal čin in ta zadeva bi bila idealna priložnost, da bi tudi tem skupinam, seveda to, kar se jim je na nek način zgodila krivica, lahko popravili.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Ministrica za obrambo, gospa Andreja Katič, imate besedo, za dopolnitev odgovora.

ANDREJA KATIČ: Hvala predsednik.

Spoštovani poslanec, mogoče se nismo dobro razumeli. Nismo rekli, da na ministrstvu ne bomo delali v tej smeri, da bi bilo možno to pobudo realizirati. Zato delamo dvoje. Če bo pravna stroka mnenja, da tega ni možno urediti brez spremembe Zakona o obrambi, bi lahko to vnesli v novi zakon o obrambi v prehodnih in končnih določbah. Ta kategorija, ki ste jo vi zdaj na koncu izpostavili, je pa v bistvu že četrta kategorija, se pravi, da imamo različne položaje. Vsega tega se je treba sistematsko lotiti, tudi zaradi tega, ker je znotraj sistema nekako nasprotovanje temu, sem se sama odločila, da pogledamo tudi in proučimo to zadevo s pravniki izven sistema. Morate pa razumeti, da pa moramo imeti pravne predpise, neko pravno podlago, da to tudi izvedeno in verjamem, da bomo našli rešitev, da tej pobudi nekako ugodimo. Če ne drugega, da se vsaj ob osamosvojitvi tistim pripadnikom, ki so delovali v tem, nudi neko določeno priznanje. Hvala.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Gospod Ljubo Žnidar bo postavil poslansko vprašanje ministrici za okolje in prostor gospe Ireni Majcen.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Spoštovana ministrica, spoštovani kolegice in kolegi!

Upravljanje z vodami je po mojem mnenju v Sloveniji izjemno slabo, v določenih segmentih bi lahko rekel, da celo katastrofalno. Seveda, gospodar je tu država in posledično lahko ugotavljam, da je država izjemno slab gospodar. Z novim letom imamo v okviru Ministrstva za okolje in prostor novoustanovljeno direkcijo za vode, ki naj bi to področje bolje, bolj kvalitetno, boljše upravljala. Jaz bi izpostavil dva segmenta. Seveda najprej upravljanje voda za rešitev vseh protipoplavnih vzrokov. Kajti vemo, da so danes več ali manj vsi vodotoki, tako manjši kot večji, izjemno izjemno hudourniške narave in ti poplavlajo, jaz bi kar rekel, že skoraj ob vsakem dežju. V večini leta so pa ti vodotoki popolnoma suhi. To se pravi, ne znamo vode zadržati in te vode tudi uspešno izkoristiti.

Drugi segment, ki se mi zdi, da je v tem obdobju še kako izjemno pomemben, vidim gospodarsko-poslovni vidik. Vodo absolutno izkoristimo v precej premajhni meri. Če rečem, v Sloveniji imamo dve največji naravni dobrini. To je les. Tega seveda okroglega prodamo v Avstrijo in dejansko iz tega zelo malo iztržimo. In vodo. Ta nam pa odteče na Hrvaško in je tudi ne izkoristimo.

Spoštovana ministrica, postavil bi vprašanje:

Kakšne so osnovne naloge in ukrepi novoustanovljene Direkcije za vode, predvsem v smislu, kakšna naj bi bila v prihodnje večja pomoč gospodarstvu?

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo dajem ministrici za okolje in prostor gospe Ireni Majcen, da poda odgovor.

IRENA MAJCEN: Spoštovana predsedujoča, spoštovani poslanke in poslanci, spoštovani poslanec gospod Ljubo Žnidar!

Prej, ko preidem k naštevanju osnovnih nalog in ukrepov novoustanovljene Direkcije Republike Slovenije za vode, bi na vaše izvajanje, kako upravljanje z vodami ni ustrezno, na nek način soglašala. Ja, tej problematiki se je treba posvetiti bolj intenzivno. Bi pa vseeno rada povedala, da poplavljanje, ki se zgodi zaradi meteoroloških dogodkov, namreč podnebne spremembe vemo, da so, ne prizadenejo samo Slovenije, ampak tudi cel svet, in v posameznih obdobjih prizadenejo različne države po svetu. Tu se mi zdi, da je v tej razpravi vseeno treba ta vidik tudi predstaviti oziroma upoštevati. Sicer pa smo z ustanovitvijo Direkcije za vode, ki predstavlja temeljito reorganizacijo na področju izvajanja procesa upravljanja z vodami, v letošnjem letu ter z začetkom leta začeli, reorganizacija še ni zaključena in je v teku. Sledi pa cilju zagotovitve učinkovitega in strokovnega načrtovanja in upravljanja z vodami. Skladno s sprejetimi sklepi Vlade Republike Slovenije so na direkciji združene vse upravljalne naloge na področju voda s kadrovske prerazporeditvijo strokovnjakov, in sicer iz Urada za upravljanje z vodami Agencije Republike Slovenije za okolje, Inštituta za vode Republike Slovenije ter iz Direktorata za vode in investicije na področju Ministrstva za okolje in prostor. Cilj ustanovitve direkcije je vzpostavitev sistema upravljanja z vodami, ki omogoča njihovo celostno upravljanje, in sicer izkoristiti vodni potencial Slovenije kot razvojno priložnost, upravljanje z vodo kot trajnim virom in zmanjševanje ogroženosti življenj, zdravja iz premoženja prebivalcev. Zagotavljati mora učinkovito izvajanje upravnih postopkov, redno vzdrževanje vodne infrastrukture ter pripravo in realizacijo investicij na področju urejanje voda. Sistem celovitega upravljanja voda mora biti organiziran in kadrovske pokrit na nacionalni, regionalni in lokalni ravni. Zagotavljati pa mora tudi pogoje za učinkovito izvajanje javnih služb, vodenje investicij ter sodelovanje s stroko in deležniki. V okviru teh pristojnosti direkcija izvaja naloge, ki jih prav gotovo posredno pozitivno učinkujejo na gospodarstvo, med te naloge pa sodijo večanje poplavne varnosti, tako se bo zmanjševala poplavna ogroženost prebivalstva in gospodarstva, posledično bo manj škode zaradi poplavnih dogodkov. Med ključne naloge direkcije sodi tudi učinkovitejše izvajanje upravnih postopkov in priprava novih ter spremembe obstoječih predpisov s ciljem, da se postopki pridobivanja dovoljenj poenostavijo v primeru manjših posegov oziroma posegov z manj vplivi. Posledično je pričakovati hitrejšo reševanje vlog in pridobivanje upravnih dovoljenj

za investitorje. Prav tako pa ob zagotovitvi večjih finančnih sredstev za redno vzdrževanje kot tudi za investicije v vodno infrastrukturo, za zagotavljanje poplavne varnosti, lahko dobijo priložnost slovenska gradbena podjetja. Direkcija bo prav tako v sklopu svojega dela izvajala naloge, povezane z dolgoročnim načrtom celovitega upravljanja z vodo kot virom. Prednostne naloge direkcije pa so: priprava vsebin ključnih programskih dokumentov s področja upravljanja z vodami za učinkovito in transparentno upravljanje z vodami, zagotovitev finančnih in kadrovskih virov za financiranje upravljanja z vodami z namenom učinkovitega izvajanja javne službe in izvedbo potrebnih investicij za zmanjševanje poplavne ogroženosti ter sodelovanje pri izvajanju mednarodnih pogodb in mednarodnih projektov ter pridobivanje evropskih sredstev za investicije na področju upravljanja z vodami.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Gospod Ljubo Žnidar, imate besedo, da zahtevate dopolnitev odgovora.
Izvolite.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Hvala lepa.
Spoštovana ministrica!

Kljub vsemu bi še nadaljeval z vprašanjem. Jaz se strinjam, da vseh naravnih nesreč ali pa večjih ujm ni možno obvladovati in da je tu potreben sistematičen proces, kako to obvladovati. Poznane so nam prakse obvladovanja zadrževanje voda na prispevnem poplavnem območju, kjer vsaka hiša z gradbenim dovoljenjem dobi točno, kakšno količino glede na površino strehe mora zadržati vsak individualni lastnik za določen čas, kakšno količino vode. Skratka primeri so poznani. To ni nekaj novega. To bi bilo treba vključiti, na kakšen način, s kakšnimi sistemskimi ukrepi zadržati določeno vodo, da ta ni hudourniška, da ta ni poplavna.

Jaz bi nadaljeval predvsem na področju gospodarstva. Direkcija za vode izdaja dovoljenje za neposredno rabe vode za proizvodnjo električne energije z inštalirano močjo manjšo od deset kilovatov, to se pravi za male hidroelektrarne. Ampak tu je 120 vlog je, ki so še na čakanju, ki še niso rešene. Ti postopki so preveč zakomplicirani in dejansko bi lahko tako z izgradnjo teh malih hidroelektrarn v veliki meri tudi zaustavili, upočasnili določeno otekanje voda in s tem tudi zmanjšali poplavno varnost. Tako, da tukaj me zanima:

Kakšni bodo dejansko ti ukrepi, da se bodo te vloge bolj uspešno reševale in da bo gospodarstvo dobilo tu priložnost za svojo poslovno dejavnost?

Kajti vemo, da je tu možnosti veliko, strinjam pa se tudi, da je treba v naravo posegati preudarno.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo dajem ministrici za okolje in prostor gospe Ireni Majcen za dopolnitev odgovora.

IRENA MAJECEN: Hvala.

Že sami ste, spoštovani poslanec, navedli, da vodotoki so na žalost včasih prepolni in poplavlajo, večino leta pa so pravzaprav prazni in je ta pretok pod nivojem, ki zagotavlja življenje v vodotoku. To navajam predvsem zaradi tega, ker podobna težava se nam pojavlja pri izdaji soglasij za gradnjo malih hidroelektrarn. V postopku je sprememba te uredbe, gre za zagotavljanje minimalnega pretoka. Minimalni pretok pa je pravzaprav tisti, ki omogoča življenje v tej neokrnjeni naravi, kjer se običajno ti objekti gradijo. Ne glede na zaščitena območja, gre tudi dejansko za zagotavljanje življenjskih možnosti organizmom, ki živijo v vodi.

Ta druga zadeva, ki se nanaša na to zagotavljanje zadrževanja vod – po eni strani da, torej mi kot občani, kot ljudje, ki živimo na podeželju, z zbiranjem deževnice seveda lahko dvakrat delamo koristno delo, po eni strani v času večjih nalivov zadržimo to vodo, v času suše pa jo uporabljamo za namakanje. Za kmetijstvo si bomo zdaj znotraj priprave teh projektov in znotraj študij prizadevali za povečanje možnosti izgradnje mokrih zadrževalnikov, torej zadrževalnikov, ki se segajo višje od osnovnega vodotoka, ki se ukvarja s poplavami. Ti zadrževalniki imajo na same kmetijske površine manj vpliva, torej so odmaknjeni od teh obdelovalnih površin, v času suše pa bi prav gotovo lahko zagotavljali potrebno vodo za namakanje. Hvala.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Gospod mag. Branko Grims bo postavil poslansko vprašanje ministru za finance dr. Dušanu Mramorju, ki je odsoten. Prosim, da se razjasnite, ali želite pisno ali ustno.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Ja, hvala za besedo. Vsem prav lep pozdrav! Ker ne dvomim v pripravljenost gospoda ministra Mramorja, bi želel odgovor čimprej, lahko tudi v pisni obliki. Vprašanje, ki ga bom postavil, je zagotovo tisto, ki bi moralo biti eno od ključnih pri oblikovanju vladnih politik v zvezi z ilegalnimi migranti.

In sicer želim vedeti:

Kolikšna je dejanska višina skupnih neposrednih in posrednih stroškov oziroma škode, ki je bila povzročena z nepotrebnim sodelovanjem in izpostavljanjem Slovenije v tem migrantskem toku?

Dejstvo je namreč, da po Ženevski konvenciji, ki je, trdno sem prepričan, večina tistih, ki o tem odloča, sploh ne pozna, ne pozna na niti okoliščin njenega sprejema, nobena država ni dolžna sprejeti niti enega samega azilanta oziroma migranta. To je zanimivo, in verjetno marsikdo to prvič sliši. Kdor ne verjame, naj si

gre pogledati razprave ob sprejemanju te temeljne listine. V praksi se jo izvaja danes tako na svetu, da je dejansko dolžna na nek način, vendar je tudi ta zaveza zgolj moralna oziroma politična, sprejeti migranta oziroma azilanta tista prva država, ki neposredno meji na območje, na katerem so ogrožene posamezni osebi bodisi njene temeljne človekove pravice bodisi neposredno življenje oziroma eksistenca. V nobenem primeru to Slovenija niti slučajno ni in ne more biti. In zaradi tega je vse to ravnanje nepotrebno in vsa škoda je nepotrebna. Nepotrebna škoda, ki nastaja zaradi slabe vladne politike na področju migrantske krize, pa je ogromna. In sicer tista, ki je neposredna, seveda preveriti s postavkami proračunu in z neposrednimi stroški, posredna pa se skriva seveda v dveh delih. Eno je kaj bo, ko smo, kajti smo dejansko že izločeni iz schengena, vsaj v taki obliki, ki je nekoč postajala.. Gospodarska zbornica je izračunala škodo v višini nekaj milijonov in potencialno škodo 55 milijonov, če gre samo zato, da si nekateri premislijo glede turističnega obiska Slovenije. In seveda drugo je, da posredna škoda nastaja s tem, ko podjetniki ne investirajo, kajti strah je najmočnejše gibalno, ljudje pa svoj denar hranijo doma ali kvečjemu v bankah. Kaj to pomeni? Denar ne kroži in ne poganja ekonomije. Škoda, ki zato nastaja, pa je trajna. In te škode Sloveniji zanesljivo nihče ne bo povrnil. In zanima me – in trdno sem prepričan, da vsakogar v Sloveniji – višina te škode.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Gospod Marijan Pojbič bo postavil poslansko vprašanje ministrici za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti dr. Anji Kopač Mrak. Prosim, da se tudi izjasnite, ali želite pisni odgovor ali na naslednji seji ustni. Hvala lepa.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Ja, seveda pričakujem ustni odgovor. Hkrati moram izraziti razočaranje, da imam občutek, da se Vlada razpada, da praktično ni več ministrov, ki bi tukaj na poslanska vprašanja odgovarjali. Moje poslansko vprašanje je pa naslednje. Vsi vemo, da se socialna situacija v Sloveniji poslabšuje, revščina v Sloveniji se povečuje. Na to nas opozarjajo civilno-družbene organizacije in tudi sam kot poslanec to ugotavljam. Nujno bo treba sprejeti določene ukrepe, ki bodo problematiko spremenili v prid najbolj ranljivih skupin. Na podlagi dokumenta, ki smo ga poslanci Državnega zbora Republike Slovenije z dne 18. 1. 2016 prejeli s strani gibanja Novega tisočletja in na podlagi dokumenta, kjer sociolog dr. Srečko Dragoš s Fakultete za socialno delo opozarja, da je v obdobju, v katerem so se zelo razširila avtoritarna stališča, pri nas zelo narasla tudi revščina. Opozarja, da je v celotnem obdobju krize pri nas revščina naraščala hitreje kot v državah EU – V tem odboju je Slovenija

povečala revščino za 3,2 %, kar pomeni 28,3 % povečanje – in dodaja, da je bila Grčija šele na drugem mestu. Torej je Slovenija prehitela celo Grčijo. Finska je na primer v času krize zmanjšala revščino za 14,5 %, prav tako, če primerjamo Češko, lahko ugotovimo, da Češka ves čas zmanjšuje revščino tako v obdobju rasti kot krize. Torej ni vprašanje, ali je to mogoče ali ne, vprašanje je, ali to znamo in si to želimo ali pač ne. Hkrati opozarja, kar je seveda logično, da se z večanjem deleža revnih povečuje tudi vse večje število revnih otrok. In kar je najbolj zaskrbljujoče je, da je revščina revnih vse hujša. Vedno je več družin, ki padajo v revščino. To so zagotovo dovolj alarmantni podatki, ki nas vse opozarjajo, da so besede premalo in da je treba nujno ukrepati in to takoj.

Zato sprašujem:

Kaj bodo, torej kaj bo storilo Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in invalide, da se ta problematika začne spreminjati v prid najbolj ranljivih skupin?

Kako, kdaj in s kakšnimi rešitvami bo Vlada resnično začela reševati to kritično in nečloveško stanje v naši družbi?

Seveda pa hkrati pričakujem, da bom na naslednji seji Državnega zbora dobil ustni odgovor na to vprašanje in upam, da takrat ne bo razpadla vlada.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Mag. Dušan Verbič bo postavil poslansko vprašanje ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo gospodu Zdravku Počivavšku.

Izvolite, beseda je vaša.

MAG. DUŠAN VERBIČ (PS SMC): Hvala za besedo, podpredsednica. Minister, ministrica, poslanke, poslanci, prav lep pozdrav!

Spoštovani gospod minister, med 9 in 12. januarjem tega leta ste se odzvali na povabilo iranskega ministra za industrijo, rudarstvo in trgovino ter se z gospodarsko delegacijo 46 slovenskih podjetnikov tudi mudili na obisk v Iranu. Okrepitev gospodarskega sodelovanja med Slovenijo in Iranom, ki je bilo v preteklosti že zelo intenzivno, je v velikem interesu slovenskega gospodarstva. Država z 80 milijoni prebivalcev za Slovenijo predstavlja petega najpomembnejšega gospodarskega partnerja med državami Perzijskega zaliva. Med obiskom so potekala bilateralna srečanja z iranskimi ministri ter druga bilateralna srečanja ter odprtje prodajnega salona Gorenje v Teheranu in pisarne štirih slovenskih podjetij v Iranu, in sicer Iskratel, Comita, Riko in Duol.

V ponedeljek, 11. Januarja, je potekal tudi Iransko-slovenski poslovni forum med slovenskim in iranskim podjetji. Dne 10. 1. 2016 pa ste v imenu Vlade Republike Slovenije v Teheranu podpisali memorandum med slovensko in iransko vlado o sodelovanju na področju energetike.

Spoštovani minister, v zvezi s tem me zanima:

Katero so konkretne zaveze tega obiska?

Kje so bistvene možnosti za krepitev predvsem poslovnih odnosov?

Ali so predvideni še dodatni obiski?

Hvala lepa za odgovor.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo dajem ministru za gospodarski razvoj in tehnologijo gospodu Zdravku Počivalšku za odgovor.

ZDRAVKO POČIVALŠEK: Spoštovana predsedujoča, gospod poslanec, poslanke in poslanci!

Iran je, kot ste povedali, velika država z 80 milijoni prebivalcev, z Iranom smo leta 2011 pred uvedbo sankcij delali 100 milijonov evrov trgovinske menjave na leto, v času sankcij je trgovinska menjava padla na 20 milijonov. V času obiska s številno gospodarsko delegacijo 46. podjetnikov v Islamski republiki Iran smo bili sprejeti na osmih ministrstvih, od tega pri šestih ministrih in pri dveh namestnikih ministrov in imamo že od obiska od Vietnama naprej eno novo poslovno diplomatsko prakso, da so na teh razgovorih prisotna tudi podjetja, glede na posamezno problematiko in da v pomembnem delu tega srečanja dobijo tudi besedo za konkretno predstavitev načrtov ali pa problematike, ki jih v določeni državi žuli.

Srečali smo se z ministrom za industrijo in rudarstvom ter trgovino, ministrom za gospodarske zadeve in finance, ministrom za energetiko, ministrom za kmetijstvo, ministrom za komunikacijske in informacijske tehnologije, namestnikom ministra za nafto in plin in namestnikom ministra za ceste in urbani razvoj ter predsednikom komiteja za razvoj turizma in kulturne dediščine. Podpisana sta bila, kot ste rekli, dva memoranduma, in sicer o gospodarskem sodelovanju in sodelovanju na področju energije, iz katerih izhaja vrsta nadaljnjih aktivnosti na posameznih področjih. V obeh primerih bo ustanovljena iransko-slovenska delovna komisija, ki bo identificirala ključna področja in projekte skupnega interesa, na katerih bodo sodelovali tako predstavniki vladnih inštitucij kot predstavniki gospodarstva.

Na podlagi podpisanih memorandumov smo se dogovorili, da bomo krepili izmenjavo poslovnih, gospodarskih informacij, sodelovali pri organizaciji sejmov, razstav, simpozijev in podobnih dogodkov, spodbujali blagovno in storitveno menjavo, spodbujali skupne naložbe Slovenije v Iranu ter tudi dolgoročno sodelovanje v industriji, infrastrukturi, telekomunikacijah, energetiki, prometu, varstvu okolja in v turizmu.

V okviru srečanj so bile obravnavne možnosti za krepitev gospodarskega sodelovanja in investicij na področju energetike, logistike, kmetijstva in informacijsko-komunikacijske tehnologije, elektro industrija,

avtomobilska industrija, gradnja hotelske infrastrukture in njihovega opremljanja, turizma, znanosti in tehnologij in v temu okviru še posebej nanotehnologije. Široka paleta sektorjev udeleženih predstavnikov slovenskega gospodarstva, ki so sodelovali tudi pri srečanjih na ministrstvih je iranski strani ponudila vrsto možnosti za sodelovanje predvsem pa na projektih modernizacije iranskega gospodarstva.

Njihov pogoj za sodelovanje je trojen: da je tehnologija, storitev ali karkoli ponujamo, na visoki tehnološki ravni; drugič, da smo v stanju to zadevo finančno spremljati, zato je bila zraven tudi finančna sfera našega gospodarstva, direktor SID banke; in tretjič, prednost bodo imeli tisti, ki so pripravljeni nekaj narediti in vložiti v samem Iranu. Dodatno težo sta dala na obisku tudi svečana otvoritev pisarne štirih slovenskih podjetij, kot ste rekli, Riko, Duol, Comita in Iskratel. In pa odprli smo Gorenjev razstavnici salon v Teheranu. Pomembna zadeva je bilo to srečanje slovenskih gospodarstvenikov in pa poslovna konferenca v okviru gospodarske zbornice Irana, tako da je bila ob robu poslovne konference podpisana tudi pogodba o ustanovitvi mešanega podjetja med slovenskim in pa iranskim podjetjem, ki bosta skupaj na iranskem trgu delovala na področju informacijsko-komunikacijskih tehnologij, predvsem pa inovativnih rešitev za mobilni plačilni promet. Seveda pa je pogoj za vse skupaj ponovno odprte slovenske ambasade v Teheranu, za kar ima ministrstvo za zunanje zadeve že pač sprejeto odločitev, rezervirana sredstva in verjamem, da se bo to v letošnjem letu tudi zgodilo. Obiskali smo tudi največjo, eno od dveh, ampak večjo tovarno avtomobilov, ki proizvede v sodelovanju s Peugeotom iz Francije milijon in pol avtomobilov na leto. Skratka, verjamem, da je ta obisk začetek ene nove ere v slovensko-iranskih odnosih, tudi zato, ker Slovenija nima neke posebne agende v smislu politike vzhoda ali zahoda, ampak prihajamo samo s konkretno vsebino. Hvala

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Gospa Nada Brinovšek bo postavila poslansko vprašanje ministrici za zdravje gospe Mariji Milojki Kolar Celarc.

NADA BRINOVŠEK (PS SDS): Hvala za besedo, predsedujoča, in lep pozdrav vsem v dvorani!

Predlog resolucije o nacionalnem planu zdravstvenega varstva 2016–2025 nam je bil j poslancem v Državnem zboru predložen v mesecu decembru 2015. Ta resolucija bo vsekakor podlaga za sprejem zakonov na področju zakona o zdravstveni dejavnosti in pa zdravstvenega zavarovanja v nadaljevanju.

V delovni skupini pri pripravi te resolucije so sodelovali predstavniki ministrstva, Nacionalnega inštituta za javno zdravje in pa Zavod za zdravstveno zavarovanje.

Skupina je pri pripravi te resolucije upoštevala predloge iz javne razprave, upoštevani pa so bili tudi zaključki številnih posvetov in razprav, vsaj tako je navedeno v začetku te resolucije.

Predlog resolucije je bil tudi pred samo vložitvijo podan v javno razpravo v mesecu juniju in ta javna razprava je bila odprta vse do zaključka meseca avgusta. Do tukaj je vse lepo in prav. Ampak v Resoluciji o nacionalnem planu v začetku zasledimo naslednje besedilo: "Končni predlog besedila upošteva tudi izsledke analize zdravstvenega sistema v Sloveniji, vključno s pregledom izdatkov za zdravstvo." In v čem je problem? Poglejte, resolucija je bila pripravljena lansko leto v mesecu juniju, dana v javno razpravo julija in avgusta. Avgusta je bila tudi javna razprava zaključena. Decembra smo jo dobili na mizo. Analiza zdravstvenega sistema pa je bila naročena junija lansko leto, prvič pa predstavljena januarja 2016. In tudi v uvodu te analize piše: "Na podlagi rezultatov analize zdravstvenega sistema je nastala resolucija o nacionalnem planu zdravstvenega varstva". Tudi v sami analizi je še navedeno, da bo le-ta kot posebna publikacija, ta analiza je izdana šele leta 2016.

Jaz ne vem, spoštovana ministrica, mi povejte, jaz tega ne razumem: Na podlagi rezultatov analize zdravstvenega sistema, ki je bila objavljena v januarju 2017, bo pripravljena resolucija, ki je bila objavljena junija 2015. Jaz tega ne razumem, pa mislim, da nisem edina. Hvala za odgovore.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Odgovor bo podala ministrica za zdravje gospa Marija Milojka Kolar Celarc.

MARIJA MILOJKA KOLAR CELARC:

Spoštovana gospa poslanka gospa Nada Brinovšek, hvala za vprašanje.

Kot veste, sta tako analiza slovenskega zdravstvenega sistema kot delo na resoluciji v bistvu potekala vzporedno oziroma sočasno. V sklopu analize zdravstvenega sistema je bila prednostno pripravljena tako imenovana Health Expenditure Reviews ali Analiza slovenskih zdravstvenih izdatkov, za kar, veste, je Slovenija že pred dvema letoma dobila tako imenovan Country Specific Recommendation oziroma posebno priporočilo oziroma zahtevo Sloveniji, da pripravi celovito analizo zdravstvenih izdatkov slovenskega zdravstvenega sistema. Res je, da je analiza šla še v druge dele zdravstva in je posebej pogledala obračunski del, upravljanje, poslovanje, financiranje. Zaradi tega smo mi to analizo poleg zdravstvenih izdatkov razširili tudi z drugimi področji, kar pomeni, da se je zadeva zavlekla in bistveno razširila. Saj ko boste, upam in verjamem, da bo redakcija celovite analize dokončana in 1. februarja objavljena tudi na naših spletnih straneh, dobili pa ste že kratke povzetke ugotovitev v slovenščini in angleščini, boste lahko videli, kako

zajetna in celovita je bila ta analiza, ena najboljšežnejših izmed vseh držav Evropske unije. Pri pripravi resolucije so bili upoštevani že izsledki tudi tega prvega dela, tako imenovanega Health Expenditure Reviews, in pa tudi posameznih delov, ker morate vedeti, da je bila ta analiza že končana pred časom, da pa seveda je potreben čas za prevajanje te analize. Dejstvo je, da na žalost prvi prevod ni bil ustrezen, primeren, zaradi tega so se zadeve tudi s celovitim prevodom zavlekle. Tako da dejansko so upoštevani izsledki iz te analize in tudi posamezna priporočila že v resoluciji. Naj pa omenim še, da je dejansko ta dokument resolucije bil usklajevan in pripombe so bile dane s strani več kot 90 deležnikov, od Zdravniške zbornice, Zdravniškega društva, Združenja zdravstvenih zavodov, Zdravstvene blagajne, Združenja društev 25 krat 25 in še številnih, da jih ne naštevam. Prav tako so bili opravljeni tudi številni razgovori in sestanki. Upoštevali smo vse vsebinske pripombe in dopolnitve. Naj omenim, da je bil prvi predlog resolucije predstavljen na Ekonomsko-socialnem svetu 19. julija in potem končni predlog 18. decembra. Tudi Zdravniški zbornici je bil predstavljen in je bil za to organiziran sestanek 8. julija 2015. Zdravniško društvo je dalo posebej tudi pisne pripombe. Tako da je resolucija delo, celovit pogled v prihodnost za naslednjih 10 let vseh ključnih akterjev in deležnikov v slovenskem zdravstvu. Naj omenim, da so bili pri analizi predvsem v tako imenovano četrto in peto delovno skupino, ena se je ukvarjala z obračunskimi modeli, z načinom plačevanja zdravstvenih storitev, ena pa s financiranjem, prav tako v delovno skupine kot projektni svet vključeni tudi prej omenjeni deležniki. Dejansko resolucija vključuje vse ključne ugotovitve in pa tudi priporočila. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Gospa Nada Brinovšek, imate besedo, da zahtevate dopolnitev odgovora.

NADA BRINOVŠEK (PS SDS): Se opravičujem, spoštovana ministrica, nisem razumela, ali mi niste odgovorili.

Poglejte, vprašanje, ki sem ga naslovila na vas se nanaša na to:

Kako je lahko bila resolucija pripravljena na podlagi analize zdravstvenega sistema, ki ste jo naročili junija 2015. Resolucijo ste pa že dali v javno obravnavo junija 2015.

To bi res rada, samo v enem stavku odgovor. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Odgovor bo podala ministrica gospa Marija Milojka Kolar Celarc.

MARIJA MILOJKA KOLAR CELARC: Analiza zdravstvenih izdatkov v Sloveniji je bila pripravljena kot odgovor, kot sem rekla, na

zahtevo Evropske komisije in je bila v bistvu pripravljena pred tem. Se je pa priklopila v celovito analizo, katerega vsaj uradni zahtevek, tako kot omenjate, veste pa, da je treba prej pripraviti številne aktivnosti, da zadostimo zakonodaji, kadar se pripravljajo in naročajo tako zahtevni projekti, kot je bila ta analiza slovenskega zdravstvenega sistema.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

Gospod Marko Ferluga bo postavil poslansko vprašanje ministru za infrastrukturo dr. Petru Gašperšiču.

MARKO FERLUGA (PS SMC): Hvala za besedo in lep pozdrav ministricam in ministru!

Jaz bi začel spet z mojo rdečo nitjo, ki jo imamo na obali, in sicer problematiko oziroma razvojem drugega tira in tistega dela razvoja obale oziroma tistega pomembnejšega dela, kar je za nas nedvomno zelo zanimivo.

In tukaj bi gospoda ministra vprašal naslednje. V medijih smo zaznali, da je dejansko bila dana informacija s strani ministrstva, da se pripravlja neko posebno projektno podjetje za izgradnjo drugega tira. Pri tem me predvsem zanima, se pravi, gradbena dovoljenja, kolikor je bilo navedeno, so več ali manj že končana, zaključena, revizija tega samega projekta naj bi bila nekje do sredi tega leta končana. Glede te ustanovitve gradbenega podjetja je pa zanimiva informacija, da bo v to podjetje vstopila država. Zanima me zdaj:

Ali to pomeni v finančnih sredstvih oziroma v kakšni obliki?

In če nam lahko poveste – dejansko je za to zainteresirana javnost, je v pričakovanju nekih informacij –, kakšna bo časovnica tega podjetja in izgradnje in upravljanje tega drugega tira.

Ob tem pa bom še izkoristil tole priliko in bi vas povprašal tudi po informacijah, seveda tistih, o katerih lahko govorite, in sicer v smeri obiska Madžarske. Gospod Orban, predsednik Madžarske, je dal izjavo, da je pripravljena Madžarska dati 387 milijonov, če imam prav v glavi, preko njihovega bančnega podjetja in me zanima:

Kakšni so bili tukaj dogovori, če je bilo to tudi v smeri tega podjetja, ki ga ustanovljate? Kako se bo to konkretiziralo?

In potem je bila v medijih podana informacija, da kitajsko podjetje China Gezhouba Group daje kot neko možnost svojega vstopa in interesa po delovanju, pri tem, da so povedali, da bi cenejše naredili, da bi naredili svojo revizijo, in tudi časovno, da bi to naredili, pa me zanima:

Kako in kaj je pri tej zadevi dejansko? Ali je bilo vključeno ministrstvo ali ni bilo vključeno?

Kako vidite vi to zadevo, v kateri smeri se razvija?

Potem imam pa še dodatno. Hvala.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

Besedo dajem ministru za infrastrukturo, dr. Petru Gašperšiču, da poda odgovor.

DR. PETER GAŠPERŠIČ: Hvala, predsedujoča, za besedo.

Spoštovani poslanec, hvala tudi za postavljeno vprašanje na res aktualen in pomemben projekt izgradnje drugega tira. Kot je, mislim da, zdaj res že verjetno vsem znano, je Vlada v začetku januarja sprejela pomembne sklepe na poti do realizacije tega projekta, in sicer je bilo odločeno, da morata Ministrstvo za infrastrukturo in Ministrstvo za finance pripraviti zakonske predloge, ki bodo podlaga za ustanovitev tako imenovanega projektnega podjetja, ki bo zaprlo to finančno konstrukcijo in izvedlo potem investicijo v projekt drugega tira, in da mora do 30. junija, torej do konca junija, ministrstvo pridobiti tudi optimizacijo vrednosti projekta tudi glede rešitev okrog tovornega potniškega prometa. Skratka, tukaj so že tudi določeni nastavki glede časovnice in tudi katere aktivnosti je še treba izvesti.

Zdaj pa bi šel kar podrobneje na to vprašanje, kako je predvideno ta aktivnosti v zvezi s projektnim podjetjem. Zakonska podlaga bo dala temelj za to, kaj bo to podjetje pravzaprav lahko v nadaljevanju počelo. Predvideno je, da se z zakonom temu podjetju podeli koncesija tako za izgradnjo in upravljanje drugega tira kot tudi za izgradnjo in upravljanje teh dodatnih pretvornih kapacitet, ki jih je še možno zgraditi v Luki Koper. Mi vemo, da je tam območje tretjega pomola v državnem prostorskem načrtu načrtovano kot kontejnerski terminal, vendar zaenkrat v načrtnih Luke Koper teh aktivnosti do leta 2030 še ni predvideno. Zato ocenjujemo, da bi v smislu čim hitreje vzpostavitve teh pregovornih kapacitet, ki bodo potem v nadaljevanju tudi pomagale pri boljši ekonomiki samega projekta drugega tira, da je to torej smiselno, ti dve koncesiji združiti; v okviru tega projektnega podjetja obe infrastrukturi zagotoviti. Naj povem, da je projektno podjetje mišljeno kot investitorsko podjetje. To je namreč zelo pomembno, ker bom v nadaljevanju razlagal, kako se potem predvideva, da bo pa prišlo do same gradnje.

Če lahko še neke nadaljnje načrte, se pravi do 30. junija je potem predvidena ta optimizacija, potem pa v nadaljevanju seveda sledi aktivnost na pripravi razpisa za dokapitalizacijo podjetja. Namreč, za zdaj je predvideno, da bo del kapitala, kapitalskega vložka v tem podjetju zagotovila Republika Slovenija, in sicer do višine 200 milijonov. V ostalem delu pa je predvidena dokapitalizacija, ki bo s temi deli že dokapitalizacije morala preseči višino vložka Republike Slovenije, tako da bo končni vložek Republike Slovenije manjši od 50 %, kar je pomembno potem spet z vidika

najemanja posojil s strani tega podjetja, ker se na ta način seveda ne bi evidentiralo / nerazumljivo/ države. Na ta način bo torej vložek Republike Slovenije kapitalski, plus seveda vse kar je bilo že do zdaj narejeno, se pravi zemljišča, projektne dokumentacije in tako naprej. Zelo verjetno bomo v upravljanje dali tudi obstoječi tir, kajti obe progji si po tem času upravljanja drugega tira ne bosta smeli konkurirati, ampak bosta mogla biti morali biti pod enotnim upravljanjem.

Računamo, da bi lahko bil ta razpis za dokapitalizacijo pripravljen do konca letošnjega leta. Če bomo s tem uspeli, se potem tudi ta dokapitalizacija že lahko izvrši. Predvideno je, da se bo projektno podjetje tudi prijavljalo na razpis za evropska sredstva in seveda tudi pridobivalo manjkajoče vire v obliki dolžniškega kapitala. Skratka vse te aktivnosti potem bi se zaključevale v letu 2017. Če bo vse torej teklo brez nekih zapletov in v skladu s pričakovanji, bi bili lahko že podani pogoji potem za izvedbo razpisa za gradnjo.

Madžarska republika je svoje sodelovanje zastavila precej fleksibilno, oni si želijo razvoja teh infrastrukturnih kapacitet do njihove države. V tem okviru so zainteresirani torej tudi za razvoj Luke Koper, za razvoj naše infrastrukture in seveda tudi predvidevajo razvoj infrastrukture na celotnem koridorju, ki se potem nadaljuje tudi preko njihove države na Hrvaško ... / izklop mikrofona/

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Gospod Marko Ferluga, imate besedo, da zahtevate dopolnitev odgovora. Izvolite.

MARKO FERLUGA (PS SMC): Hvala za besedo.

Jaz bi, preden končamo, še opomnil ministra, če bi lahko dal še ta odgovor, kar se tiče tega kitajskega podjetja, kako in kaj. V medijih je bilo podano veliko govoric in napisano, da bodo cenejši, da bodo hitreje naredili in da bodo celo sami na svoj lasten način naredili revizijo projekta. To me zanima.

Naslednje, kar se mi zdi zelo bistveno, je to, da bi ob tej priliki pozval še enkrat in Ministrstvo za infrastrukturo in vodstvo Luke Koper in Slovenskih železnic, da stopijo res enkrat skupaj in da res v tem projektu tvorno in konstruktivno sodelujejo, ker se po raznoraznih forumih in medijih sliši in je poudarjeno, kako so si diametralno nasprotni. Želel bi si resnično, da se tudi iz ministrstva sliši neka pozitivna, konstruktivna usmeritev, delovanje, da ta projekt zaživi ali v tej ali v kakšni drugi obliki, ampak v smislu tega, da se resnično pristopi k tej izdelavi drugega tira in izgradnji drugega tira, kar je nedvomno pomembno za celo Slovenijo. Ne glede na to, da je zdaj veliko nekih zastojev na tem železniškemu omrežju, pa če nam lahko poveste:

Ali je to v zvezi s tem ali je to čisto neka druga zadeva?

To se v medijih zelo prepleta in potem imajo ljudje čudne občutke, ali zdaj to sodi tudi v ta kontekst ali ne.

Tudi z vseh strani prihajajo različne graje, tako da bi rad slišal z vaše strani tudi še to razlago. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Za dopolnitev odgovora dajem besedo gospodu dr. Petru Gašperšiču.

DR. PETER GAŠPERŠIČ: Hvala lepa za besedo.

Če samo še dokončam; se pravi, Madžarska je zainteresirana za vzpostavitev oziroma zagotovitev teh zmogljivosti pretovora in v tem smislu ponujajo odprte možnosti sodelovanja: tako kapitalske vložke kot v obliki posojil preko svoje uvozno-izvozne banke. Mislim, da ta naš predlog vzpostavitve tega projektne podjetja omogoča in fleksibilno ponuja vse te možnosti sodelovanja; se pravi, tako s kapitalskimi vložki s strani države ali nekih podjetij ali v obliki posojil in tudi na nek način to, kar imajo tudi oni interes, da si zagotovijo na nek način možnost upravljanja pri teh pretovornih zmogljivostih v Luki Koper. Preko tega projektne podjetja bodo lahko na tistem delu, kjer bo koncesija za te dodatne pretovorne zmogljivosti, tudi oni lahko imeli nek vpliv, če bodo v tem projektne podjetju sodelovali. Tako mislim, da je na ta način možnost odprta tudi za ostale države, ki sem jih že omenjal na tem koridorju.

Kar se pa tiče tega kitajskega podjetja, ki je bilo omenjeno; na našem ministrstvu se kar pogosto oglašajo različni subjekti bodisi v vlogi, da želijo nastopati kot investitorji, vlagatelji ali pa kot gradbeno podjetje, ki bi želelo graditi to infrastrukturo. To podjetje China Gezhouba Groupe – ki so bili tudi pri nas na ministrstvu – je izkazalo interes predvsem za gradnjo. Oni so tako rekoč gradbeno podjetje in je njihov glavni interes zgraditi ta drugi tir. V tem smislu bi nastopali na razpisu, ki ga bo projektne podjetje podalo. Se pravi, ne vidim takšne njihove vloge, da bi vstopali v samo projektne podjetje, ker niso zainteresirani za upravljanje s pristaniščem, niti nisem zaznal interesa potem za upravljanje s samim drugim tirom, ampak zainteresirani so pa za gradnjo. Se pravi, da bi s tem svojim znanjem, ki ga imajo, in s svojimi kapacitetami tir hitro in cenovno ugodno, kot so poudarili, zgradili. Ta možnost obstaja.

Skratka, ko bo razpisi za drugi tir objavljen, se bodo lahko prijavi in sodelovali, če bodo uspešni, potem to tudi z neko ustrežno ceno in z neko hitrostjo zgradili. Tako je ta možnost sodelovanja odprta.

Kar se tiče pa še tega vašega komentarja glede sodelovanja z Luko Koper z obema podjetjema, SŽ in tako naprej, to si tudi

sami želimo, da bi to sodelovanje bilo tvorno. Tako smo tudi že na začetku mandata začeli, ampak je potem malo šlo vsak svojo pot. Ampak še vedno si prizadevamo, da bi do tega sodelovanja prišlo.

Glede teh zastojev, na katere pa Luka opozarja, pa mislim, da so tudi ta opozorila pretirana, neupravičena. Mi vemo, da je ... /izklop mikrofona./

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Gospod minister, čas vam je potekel. Hvala lepa.

Gospod Bojan Podkrajšek bo postavil poslansko vprašanje ministrici za okolje in prostor gospe Ireni Majcen.

BOJAN PODKRAJŠEK (PS SDS): Spoštovana podpredsednica, hvala za dano besedo. Cenjene ministrice, minister, kolegice in kolegi!

Ministrica za okolje in prostor v Vladi Republike Slovenije, vam postavljam vprašanje glede izrabljenih avtomobilov v Republiki Sloveniji. V naši preteklosti smo na področju okolja prav gotovo naredili veliko napak, za katere bodo posledice nosili tudi naši zanamci. Na drugi strani pa imamo velikokrat zakonodajo, ki je ustrezna, ampak je težava te zakonodaje, ker je nekateri ne upoštevajo. Zato postavljam to vprašanje vam:

Kako gledate na to zakonodajo, predvsem pa na področje izrabljenih avtomobilov v Republiki Sloveniji?

Neke ocene so, da je teh avtomobilov med 40 in 60 tisoč letno, ki gredo v izrabo, ki so zastareli, ki so dotrajani, na področje teh podjetij, ki pa imajo to organizirano, ki zagotavljajo vse standarde po tem zakonu, pa pride teh avtomobilov nekje 10 tisoč. Neka pavšalna ocena, groba ocena je, da se teh avtomobilov v naši državi letno izgubi okoli 30 tisoč. Na eni strani je človek velikokrat žalosten, ko kakšen tak avtomobil najde v gozdu, veliko teh avtomobilov prav gotovo gre čez mejo, veliko teh avtomobilov je pa tudi pri kakšnih naših, ki se s temi stvarmi ukvarjajo, ampak nimajo standardov po tej zakonodaji, ki zahteva za razgradnjo teh avtomobilov. Zato vas spoštovana ministrica sprašujem:

Ali je ta zakonodaja dosti dobra, da bi lahko v prihodnje zagotavljala, da bi vsi ti avtomobili šli v razgradnjo v te centre, ki ustrezajo vsem standardom, ali pa bo treba na področju te zakonodaje kaj dodati?

Hvala za vaš odgovor.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo dajem ministrici za okolje in prostor gospe Ireni Majcen.

IRENA MAJCEN: Hvala za besedo. Spoštovani poslanec gospod Bojan Podkrajšek!

Pravilo o ravnanju z izrabljenimi vozili določa Uredba o ravnanju z izrabljenimi vozili, in

sicer je bila z uredbo v pravni red Slovenije prenesena direktiva Sveta in Evropskega parlamenta o izrabljenih vozilih. Osnovni cilj tega pa je zagotoviti preprečevanje onesnaženja okolja z izrabljenimi vozili in seveda hkrati povečati njihovo predelavo in recikliranje.

Preprečevanje onesnaženja okolja z izrabljenimi vozili temelji na omejitvah uporabe nevarnih snovi pri proizvodnji motornih vozil, ukrepov, ki zagotavljajo oddajo izrabljenih vozil v pooblaščenih centre, in zahtevi glede izločitve nevarnih snovi iz izrabljenih vozil. Za doseganje večje predelave in recikliranja vozil pa so bili določeni deleži ponovne uporabe, predelave in recikliranja, ki morajo biti pri razgradnji doseženi. Področje uporabe uredbe so vozila, torej motorna vozila, namenjena prevozu potnikov z največ osmimi sedeži in prevozu blaga z največjo maso do 3 tone pa pol. Skladno z uredbo je izrabljeno vozilo, ki je odpadek v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja. Uredba določa način oddaje izrabljenih vozil na zbirnem mestu ali v obratu za razstavljanje ter način izdaje potrdila o uničenju izrabljenega vozila, s katerim se potrjuje prevzem izrabljenega vozila in jamči, da je zanj zagotovljena predpisana obdelava. V okviru pravil ravnanja z izrabljenimi vozili uredba določa pogoje in zahteve za zbiranje in obdelavo izrabljenih vozil. Prav tako določa odgovornost gospodarskih subjektov za doseganje ciljev ponovne uporabe in predelave, obveznosti proizvajalca glede zbiranja izrabljenih vozil in zagotavljanja njihove obdelave. Prav tako določa obveznosti zbiralca in obveznosti v zvezi z obdelavo izrabljenih vozil, določa tudi globe za kršitve določb uredbe.

Lastnik motornega vozila, ki se odloči, da svojega izrabljenega vozila ne bo več uporabljal in ga bo odjavil iz prometa kot neuporabnega, ga mora pred odjavo iz prometa oddati v razgradnjo. Izrabljeno vozilo mora dostaviti na eno izmed 47 zbiralnih mest ter obratov za razstavljanje izrabljenih vozil, ki ta vozila obdelujejo na podlagi razširjene odgovornosti proizvajalcev, ali pa v enega od teh 17 samostojnih obratov za razstavljanje vozil. V obratih za razstavljanje se morajo najprej iz vozila odstraniti materiali in sestavni deli, ki vsebujejo nevarne snovi, vozilo se nato razstavi zaradi recikliranja sestavnih delov motornih vozil, njihove oddaje v drobljenje in oddaje v predelavo in odstranjevanje. Storitve razgradnje izrabljenih vozil je za zadnjega lastnika motornega vozila brezplačna, ob predaji izrabljenega vozila prejme lastnik potrdilo o uničenju, s katerim odjavi vozilo iz prometa.

Ampak, ne glede na vse te rešitve, smo Slovenci zelo inovativni in seveda izkoriščamo možnosti, ki niso bile predvidene, da se koristijo za te namene. Kajti, tako kot ste že sami navedli, seveda ta ukrep ne funkcionira dobro, saj lahko v skladu z zakonodajo lastnik vozila vozilo odjavi iz prometa na podlagi izjave o lokaciji kadarkoli in za neomejeno časovno obdobje. Del tako

odjavljenih vozil je nato ali nelegalno razgrajenih, ali nelegalno obdelanih, ali pa gredo v izvoz. Prav zaradi tega iščemo rešitve – tukaj sva skupaj z ministrom za infrastrukturo – prepričana sem, da bo v letu 2017 medresorska delovna skupina, ki je z delom že začela, našla ustrezno zakonsko rešitev, da se bo tudi takšnim anomalijam naredilo konec. Hvala.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Gospod Bojan Podkrajšek, imate besedo, da zahtevate dopolnitev odgovora.

Gospo Podkrajšek, priklopite se, prosim.

BOJAN PODKRAJŠEK (PS SDS): Hvala, spoštovana ministrica, za vaš odgovor, za vaš čut, predvsem me veseli, da se dela na tem področju, da bi ta zakonodaja, ki je vsi ne upoštevajo, bila bolj učinkovita v dobrobit predvsem našega okolja.

Ugotavljate, kot tudi sam, da je na eni strani zakonodaja, ki je bila uvedena, ki so jo strokovnjaki pripravili, je pa težava v tem, da je v Republiki Sloveniji vsi ne upoštevajo. Tu imam dva pomisleka; prvič imam pomislek o tistih 17 podjetjih, če so vsa usposobljena, da tem standardom sledijo, na drugi strani pa me skrbi, ker ima tudi vsak dan več ljudi težave v naši državi in tisti, ki imajo dotrajana vozila, vozila so že stara, jih ne morejo več vzdrževati, predvsem pa ne morejo več zagotavljati finančnih sredstev, da bi bila ta vozila še vozna, zato seveda teh vozil veliko ostaja doma na dvoriščih, kot sem že prej povedal, nekatera celo odidejo v gozdove, našo naravo. Nekje sem prebral podatek, da je v vsakem vozilu nekje 50 kilogramov takšnih zmesi, ki so zelo nevarna in povzročajo okolju škodo.

Zato vas pozivam, spoštovana ministrica, spoštovani minister za infrastrukturo v Republiki Sloveniji, da se tega področja lotite in da ga tako uredimo, da bodo vsa ta vozila, ki so izrabljena, ki ne bodo več na cestah, šla v tista podjetja, ki imajo za to predpisana in ki spoštujejo te standarde, do katerih jih zakonodaja zavezuje. Hvala.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

K temu ni kaj dodati, pravi ministrica.

Nadaljevali bi z gospodom Jožetom Horvatom, ki bo postavil poslansko vprašanje ministru za infrastrukturo dr. Petru Gašperšiču.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, spoštovana gospa predsedujoča. Spoštovane gospe ministrice, spoštovani gospod minister dr. Peter Gašperšič!

S svojim poslanskim vprašanjem, gospod minister, želim dati iniciativo za preprečevanje poslovnih goljufij oziroma za večjo zaščito potrošnikov, kupcev rabljenih avtomobilov.

Slovenska komisarka Violeta Bulc je pred slabim letom v Evropskem parlamentu

napovedala spremembe na trgu rabljenih vozil in zagrozila, citiram, " ... konec družb, ki rabljenim vozilom prevrtijo kilometre". Evropski parlament je namreč februarja sprejel direktivo, ki bo najkasneje do leta 2018 poslovnim družbam prepovedala opravljanje storitev, povezanih s spreminjanjem realnih podatkov o prevoženih kilometrih pri rabljenih vozilih. Tudi na slovenskem trgu številni prodajalci rabljenih vozil prodajajo vozila, pri katerih števec prevoženih kilometrov ne kaže realnega, torej poštenega stanja prevoženih kilometrov. Sistem sankcioniranja zlorab v Nemčiji je že sedaj rigorozen in deluje, oba to veva, gospod minister.

Spoštovani gospod minister, sprašujem vas:

Kako se bo Vlada Republike Slovenije pripravila na spremembe zakonodaje, ki bo preprečevala omenjene storitve poslovnih subjektov in s tem poslovne goljufije in oškodovanja kupcev, ki v dobri veri kupijo avtomobil in ne vedo, da je dejansko število prevoženih kilometrov mnogo večje od navedenih?

Kdaj lahko, gospod minister, Državni zbor pričakuje noveliranje področne zakonodaje?

Hvala za vaš odgovor.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo dajem ministru za infrastrukturo dr. Petru Gašperšiču za podajo odgovora.

DR. PETER GAŠPERŠIČ: Hvala lepa, predsedujoča. Spoštovani, gospod poslanec, tudi vam hvala za to vprašanje, ki dejansko naslavlja pomembno in problematično področje, s katerim smo bili verjetno vsi v svojem življenju že kdaj soočeni.

Mislím, da lahko povem, da smo pravzaprav že naredili prve korake na tej poti, da tem manipulacijam naredimo konec. Bi pa kljub vsemu še nekaj uvodnih pojasnil želel podati. Namreč, števec prevoženih kilometrov kot merilni instrument spada med indikatorje, kar pomeni, da ni zakonsko predpisan kot merilni instrument, in zaradi tega njegov podatek služi le kot informacijo vozniku, za razliko od merilnika hitrosti, za katerega pa obstaja homologacijski predpis glede njegovega delovanja in tudi glede preizkušanja. Zato potem tudi sprememba stanja števca prevoženih kilometrov ne spada med tako imenovane predelave vozila, ki bi jih obravnaval Zakon o motornih vozilih, sedaj veljavni zakon, in tako tudi teh sprememb ni bilo treba formalno uradno nikjer preverjati.

Vendar pa, kot rečeno, je Ministrstvo za infrastrukturo že v letu 2014 izdalo Pravilnik o tehničnih pregledih motornih in priklopnih vozil, ki med ostalim določa tudi obvezno zabeleženje stanja števca prevoženih kilometrov v evidenco registriranih vozil pri vsakem tehničnem pregledu. Se pravi, razen če gre za ponovljen

tehnični pregled, takrat tega ni treba, ampak sicer je ob vsakem tehničnem pregledu treba zabeležiti tudi stanje števec kilometrov, ki se potem evidentira tudi v registru vozil. Tako je na ta način storjen prvi korak, da na nek način na tehničnih pregledih spremljamo stanje prevoženih kilometrov. Ta določba se je začela potem uporabljati s 13. oktobrom leta 2014, se pravi že slabo leto in pol.

Na Ministrstvo za infrastrukturo pa smo konec lanskega leta začeli tudi s pripravo novega Zakona o motornih vozilih, katerega vsebino pa bo tudi prenos določbe Direktive o rednih tehničnih pregledih motornih vozil in njihovih priklopnih vozil, ki pa v svojem šestem odstavku določa, da morajo države članice zagotoviti, da se inšpektorjem za namene preverjanja stanja kilometrskega števca, če je ta normalno vgrajen, dajo na voljo podatki o prejšnjem tehničnem pregledu, takoj ko so na voljo v elektronski obliki. Za manipulacijo kilometrskega števca z namenom zmanjšanja ali napačnega prikaza prevožene razdalje vozila, kadar se to ugotovi, pa se določi učinkovite, sorazmerne odvračilne in nediskriminatorne kazni.

Mi imamo torej ta prvi korak narejen, da beležimo stanje števec ob tehničnih pregledih, sedaj pa moramo še s to spremembo, novelacijo Zakona o motornih vozilih določiti tudi sankcioniranje oziroma kazenske določbe, ki bodo povezane s temi morebitnimi manipulacijami števca. Ta predlog spremembe zakona je v programu dela Vlade za letošnje leto, tako računamo, da bo tudi v letošnjem letu ta predlog zakona podan v Državni zbor v obravnavo. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Gospod Jožef Horvat, imate besedo, da zahtevate dopolnitev odgovora.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, gospa predsedujoča. Hvala, gospod minister.

Vesel sem, kot pravite, da je prvi korak narejen. Želel bi natančen odgovor, gospod minister:

Kdaj bo implementirana direktiva, ki jo je Evropski parlament sprejel februarja 2015, ki določa to, kar sem povedal?

Nekoliko me čudi; v Nemčiji, kolikor jaz poznam, so hudo sankcionirane te storitve, ki dejansko zmanjšajo realno stanje števca. Mislim, da je kazen 1 evro za en prevrteni kilometer. Se pravi, če nek prodajalec rabljenega avtomobila proda avtomobil vam, komurkoli pač, in zmanjša stanje na števcu za 100 tisoč kilometrov je kazen, če ga inšpekcija dobi, 100 tisoč evrov, kar dejansko lahko tudi v nekaterih primerih pomeni, da mora zapreti poslovalnico oziroma podjetje. Pri nas, koliko berem statistike, je – in hvala bogu, da je – spet v nekem razcvetu prodaja rabljenih avtomobilov, govorim za Slovenijo. Gre torej za izjemno velik posel, na drugi strani pa, ker so pač avtomobili vedno, vsak dan oziroma vsako

leto bolj tehnično komplicirani, smo laiki tisti, ki se nas tehnično hitro da okrog prnesti in dejansko nasedemo poslovni goljufiji. Najprej smo prepričani, da smo naredili dober nakup, čez nekaj časa ugotovimo, ko nam, recimo, pooblaščen servis pogleda, da je dejansko stanje števca, recimo, za 100 tisoč kilometrov večje, potem smo pač obupani in vidimo, da smo nasedli poslovni goljufiji, ki pa je – oba veva, gospod minister – kaznivo dejanje.

Tukaj bi želel, da bi Vlada čim hitreje in s čim bolj konkretnimi predlogi prišla v smeri zaščite potrošnika. Za to gre!

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Ministra za infrastrukturo dr. Petra Gašperšiča prosim za dopolnitev odgovora. Izvolite.

DR. PETER GAŠPERŠIČ: Saj v bistvu se z vsem strinjam, kar ste povedali. Tem manipulacijam je dejansko treba stopiti na prste in narediti konec z njimi. Že s tem, ko se beleži stanja števca ob vsakem tehničnem pregledu – mislim, da se, vsaj za vozila, ki so na našem slovenskem trgu –, je že na nek način preprečeno manipuliranje s tem stanjem, ker od enega do drugega tehničnega pregleda se kaj veliko verjetno tudi ne bo dalo spremeniti. Seveda, drugače je z rabljenimi vozili, ki prihajajo na trg iz uvoza. Tukaj se lahko še vedno dogodi, da prihajajo vozila, ki imajo manipulirano stanje. Tovrstnim manipulacijam bomo verjetno tudi težko pri nas – pač, jih bomo težko odkrivali, razen kolikor je to mogoče preko pooblaščenih servisov. Ampak, kot rečeno, mi imamo ta zakon v načrtu, da se ga v letošnjem letu pripravi in posreduje tudi v parlamentarno proceduro.

Tako računamo, da od 2017 leta bodo te stvari tudi sankcionirane. Zdaj, ali tako rigorozno, kot je pa to v Republiki Nemčiji, pa seveda ne morem zdaj še ugibati. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Gospod Jožef Horvat, imate besedo, da zahtevate, da se na naslednji seji opravi razpravo o vašem odgovoru oziroma o odgovoru ministra.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa. Hvala, gospod minister.

Spodbuditi želim razpravo v Državnem zboru, ki bo gotovo tudi Vladi, konkretno ministru, pomagala pri čim boljšem besedilu omenjenega zakona.

Razumem, da je mogoče od nekih tehničnih pregledov naprej, ko sem jaz že lastnik, natančno preverjati kilometre, problem pa je v trenutku nakupa. Takrat pa me lahko prodajalec ogoljufa.

Poglejte, nakup rabljenega avtomobila kupci pogojujejo tudi s številom prevoženih

kilometrov, manj kilometrov na števcu dvigne ceno vozila, zato se številni prodajalci odločijo za manjši poseg in prevrtijo števec, v denarnice pa pospravijo tudi po nekaj tisoč evrov več, kot bi jih sicer. To je tipični primer kaznivega dejanja poslovne goljufije in oškodovanja kupca oziroma potrošnika. Prav tukaj, v tem segmentu varovanja potrošnikov, mislim, da naredimo vsako leto manj, premalo. Ne nazadnje smo tudi Zvezi potrošnikov Slovenije, kolikor imam v spominu, zmanjšali denar.

Zato mislim, da je treba naše državljanke in državljane, kupce rabljenih avtomobilov, večina jih tako pride iz uvoza, zaščititi, zakonsko zaščititi. Zato mislim, da je potrebna razprava tukaj, v Državnem zboru, da bi naredili čim kvalitetnejšo zakonodajo v smislu zaščite potrošnikov.

Zato prosim za podporo pri mojem proceduralnem predlogu. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

O vašem predlogu bo Državni zbor odločal jutri, v torek, 26. januarja 2016 v okviru glasovanj.

Gospod Tomaž Liseč bo postavil poslansko vprašanje ministrici za okolje in prostor gospe Ireni Majcen.

TOMAŽ LISEČ (PS SDS): Hvala, spoštovana podpredsednica, za dano besedo. Spoštovani ministri in ministrice, lep pozdrav!

Moje poslansko vprašanje je glede urejanja rabe podzemne in termalne vode tako za potrebe kopališč, naravnih zdravilišč, ogrevanja prostorov in tudi proizvodnje pijač. V začetku novembra oziroma sredi novembra leta 2015 smo v SDS predlagali nujno sejo Odbora za gospodarstvo in Odbora za infrastrukturo, okolje in prostor s točko Ureditev koncesijske dajatve za rabo termalne vode v Republiki Sloveniji.

Ministrstvo je prišlo na dan z neko predlagano ureditvijo tega področja, sprejemale so se uredbe na samih sejah vlade in zato dovolite, da vam, spoštovana ministrica, danes postavim nekaj vprašanj.

Takrat smo predlagali dva sklepa; najprej, da se objavi izračun nepredvidenih prihodkov od koncesij, da se objavi analiza stanja ter seveda argumente za formulo izračuna in mednarodno primerjavo. Posebej nam je šlo v nos, da ministrstvo ni razpolagalo s formulo izračunov na tem področju, kar pomeni neko nestabilno dogajanje v prihodnosti tako za turistične delavce, za gospodarstvo in tudi ne nazadnje tudi za kmetijstvo, kar smo na sami seji ugotovili.

Seveda, v skladu s standardom te vlade naši sklepi niso bili sprejeti, bil pa je sprejet dokaj obvezujoč sklep, ki pa ga je verjetno ministrica pripravila skupaj v sodelovanju s poslanskimi skupinami koalicije, ki se glasi, da odbora priporočata Ministrstvu za okolje in prostor, da javno objavi izračune

predvidenih prihodkov od koncesij od 1. 1. 2016 dalje, trenutno analizo stanja in argumente za formulo izračuna.

Pa me, spoštovana ministrica, zanima, glede na to, da sem si kar nekaj časa vzel, da sem pregledal spletno stran vašega ministrstva: Kje se da videti izračun predvidenih prihodkov? Kje je objavljena ta metodologija za te prihodke? Kje je trenutna analiza stanja?

In kot ključno: argumenti za formulo izračuna.

Še več, na sami seji ste obljubili, da v času od 1. 1. 2016, ko naj bi te uredbe stopile v veljavo, se boste pogovorili z deležniki, predvsem tistimi iz turizma, pa tudi s tistimi iz kmetijskih panog, predvsem iz severovzhodnega dela naše Slovenije, da ste pripravljeni na neke kompromise.

Pa me zanima, poleg te analize stanja in formule, tudi:

Koliko sestankov je bilo decembra opravljenih? Kakšni so zaključki teh sestankov oziroma posvetov?

Toliko za uvod, hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo dajem ministrici za okolje in prostor gospe Ireni Majcen, da poda odgovor.

IRENA MAJCEN: Hvala, spoštovana predsedujoča.

Spoštovani poslanec gospod Tomaž Liseč, moram povedati, da se z zaključki, ki ste jih predstavil v napovedi vprašanja, sama ne strinjam. Se mi zdi to pomembno povedati predvsem zaradi tega, ker so prilagojeni na takratno vaše delo na odboru, ne pa na zaključke odbora. Lepo je, če si zapomnite vse, kar sama povem, bilo bi pa tudi lepo, če bi vedeli, kaj ste tam povedali vi, tako da je ta najina komunikacija nujno potrebna malo okleščanja.

V pripravi te zakonodaje se ve, da se sanira 10-letno stanje na področju voda, da je za spremembo od te, bi rekla, kopališčne dejavnosti, kjer so bile podeljene štiri koncesije, bilo treba podeliti 24 teh koncesijskih aktov, medtem ko je za proizvodno pijač bilo podeljenih 30 koncesij. So pa posamezni koncesionarji imeli podeljene samo posamezne dele koncesij, ne v celoti koncesije za vso vodo, ki so jo potrebovali.

Rada bi povedala, da smo pripravljali uredbe na način, kot je samo ministrstvo zavezano, to pomeni, da so bile objavljene na spletni strani, z njimi smo obvestili tudi uporabnike, z njimi komunicirali. V mesecu decembru sem se sama srečala z nekaterimi uporabniki vsaj trikrat, medtem ko v mesecu januarju so se ta srečanja tudi nadaljevala. Tako kot ste sami ugotovili, smo na odboru obljubili analizo stanja in jo tudi pripravljamo, ne moremo je pa zaključiti predvsem zaradi tega, ker gre za obračun nadomestil za leta 2005–2015 za uporabnike vode, ki koncesije še niso imeli, potrebujemo

njihove podatke in roki za predložitev podatkov so do 31. 1. 2016.

Kaj Zakon o vodah, ki prenaša vodno direktivo, in sicer govori, da je potrebna zagotovitev nadzora nad odvzemi vode in uvedba dovoljenj za odvzem ter upoštevati je treba načela povračila stroškov storitev, povezanih z obremenjevanjem voda, v skladu z načelom plača povzročitelj obremenitve.

Rada bi povedala, da smo s podelitvijo koncesij upoštevali in odpravili številne nepravilnosti. Ena izmed njih je tudi, da so po izvedbi revizije Računskega sodišča v letih 2009 in 2010 šele v letu 2015 bili izvedeni popravljalni ukrepi. Prav tako gre za uredbo o evropskih skladih in tudi tam je predhodni pogoj za pridobivanje finančnih sredstev, da je treba urediti ta vprašanja. Ta pogoj je tudi za pridobitev sredstev Evropskega kmetijskega sklada, gre tudi za pogoj podeljevanja odškodnin v kmetijstvu zaradi suše. Potem gre za odpravo tveganja zaradi obstoja nedovoljenih državnih pomoči, odpravlja se neupravičeno boljši konkurenčni položaj subjektom, ki jim niso bile odmerjene koncesnine.

Prav tako pa uporabnikom vode podelitev koncesnin odpravlja pravzaprav pravno negotovost. Podelitev koncesij odpravlja negotovost in težave, na katere so opozarjali uporabniki, in sicer gre za nezmožnost pridobivanja kreditov, različnih subvencij in podobno. Prav tako je podelitev koncesije pomembna v izvajanju lastniške funkcije subjektov, ki rabijo vodo, v primeru prodaje, stečaja in podobno. Ureditev področja predstavlja ureditev in vzpostavitev spremljanja podeljenih vodnih pravic in dejanske rabe vode, vzpostavitev ustreznih evidenc in nadzora nad odvzemanjem vode, kar pa je predpogoj za izpolnjevanje ciljev doseganja dobrega stanja voda. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Gospod Tomaž Lisec, imate besedo, da zahtevate dopolnitev odgovora.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala, podpredsednica.

Sicer nisem razumeval vašega uvoda, v čem se z menoj ne strinjate. Upam, da sem govoril o dejstvih; tisto, kar smo govorili na odboru, in sem prebral tudi sklep. Odbora priporočata ministrstvu, da javno objavi izračune predvidenih prihodkov, analizo stanja, argumente za formulo izračuna. Vi ste rekli, da analize stanja ne morete dati, ker je še nimate. Spoštovana ministrica! Torej ste vi začeli delati neke uredbe na podlagi analize stanja, ki je sploh ni. Sami ste rekli, da analize stanja ni. Torej:

Na podlagi česa ste sprejeli te uredbe? To je moje ključno vprašanje.

Drugo ključno vprašanje, na katerega niti danes niti na sami seji nismo dobili odgovora:

Kateri so argumenti za formulo izračuna, ki je osnova za plačilo koncesij?

In tretje:

Vsaj nekaj številke glede, koliko naj bi prišlo v sklad.

Ampak sklep Državnega zbora, spoštovana ministrica, upam, da veste, da je za Vlado zavezujoč, ni pa neko uhmepeševsko besedilo, pod katerega se poslanci podpišemo, potem pa gremo poslanci na levo, vlada pa na desno.

Rekli ste, da analize stanja ni in da ste se z nekaterimi uporabniki srečali vsaj trikrat, pa me zanima – pa ne bom zahteval, s kom ste se sestali, da ne boste imeli problemov, kdo je z vami bolj povezan oziroma manj povezan – pa me zanima:

Ali se je po teh sestankih kaj spremenilo za določene koncesionarje?

In zanima me:

Ali so se uredbe že podpisale tako na področje proizvodnje pijač kot na področju termalne in podzemeljske vode za kopališča in termalna zdravilišča?

To me zanima. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Za dopolnitev odgovora prosim ministrico za okolje in prostor gospo Ireno Majcen.

IRENA MAJCEN: Hvala.

Na tak način bova res težko se razumela, če se nočeva ... Jaz nimam tega zadržka, priznam, si raje prizadevam, da se razumemo.

Uredbe so sprejete na Vladi, objavljene v Uradnem listu, sedaj pa pripravljamo pogodbe s koncesionarji. Res je, da so ti aneksi pogodb oziroma pogodbe bili posredovani, res pa je, da za pripravo nekaterih pogodb še morajo koncesionarji nam posredovati podatke. Res je tudi, da imamo glede uredb vloženo tožbo na Upravnem sodišču. Res pa je tudi, da ta analiza, o kateri govorite, je pripravljena, sem povedala, da potrebujemo še podatke predvsem za uporabnike, ki so plačevali vodno povračilo, da bodo v celoti objavljeni podatki. Res je tudi, da v preteklem letu so v nekaterih izvajanjih, med drugim tudi na tem odboru, bili uporabljeni različni podatki, za katere je vprašanje, koliko imajo sploh enačaja z realnostjo. Ti podatki so se iz meseca v mesec spreminjali. Temu kaže slediti predvsem z namenom, da je pri pripravi uredb bilo vsaj s strani Ministrstva za okolje in prostor pa treba pripraviti ustrezne podatke.

Kot sem povedala, čakamo do konca tega meseca, da imajo možnost koncesionarji nam z njihove strani posredovati še te podatke in bo analiza objavljena.

Se strinjam, da pri pripravi vseh uredb je bilo treba pripraviti analize. In še enkrat povem, da

so vsi koncesionarji prejeli pripravljene koncesijske akte v obravnavo. Res pa je, da je tik pred sprejemom teh uredb bila aktivnost, da se uredbe ne sprejmejo, da se nadaljuje stanje nepodeljenih koncesij še naslednjih deset let. Močno, kot kaže, je v preteklosti koncesionarjem, koncendentom to že uspelo in so bili prepričani, da jim bo uspelo tudi tokrat. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Gospod Primož Hainz bo postavil poslansko vprašanje ministru za gospodarski razvoj in tehnologijo gospodu Zdravku Počivalšku ter ministru za finance dr. Dušanu Mrmarorju, ki je odsoten.

PRIMOŽ HAINZ (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani ministrski zbor, spoštovani gospod Počivalšek! Prosil bi, da bi mi minister za finance drugič odgovoril ustno, ker je vprašanje namenjeno obema.

Spremenljivi gospodarski in družbeni pogoji, demografski trendi in socialne razmere, vse večja potreba po oblikovanju novih delovnih mest ter lokalizacija določenih tipov storitev terjajo razvoj novih oblik ustvarjanja dodane vrednosti. Odgovor na opisano ponujajo socialno podjetništvo in zadružništvo, katerih primarni motiv poslovanja je ustvarjanje v dobrobit družbe in okolja in ne zgolj povečevanje kapitalske moči lastnika podjetja.

Izkušnje iz neuspešnih delavskih odkupov podjetij Fructala, Novolesa, Armala, Svee in Adrie Airways Tehnika kažejo, da v prodajnih postopkih delavci težko dostopajo do kreditov, s katerimi zberejo kapital, potreben za odkup podjetja na eni strani in na drugi strani SDH dvomi v te vire in jih v postopku prodaje postavlja v depriviligiran položaj v primerjavi z ostalimi kupci.

Na pogorišču Mure, Peka, Armala, Svee in številnih drugih še vedno obstajajo možnosti za zagon zdravih jeder propadlih podjetij, s tem pa ohranjanje delovnih mest, znanja in proizvodnje v lokalnih okoljih, kar pa brez ustreznih ukrepov s strani države ne bo izvedljivo. Državni zbor je julija 2015 sprejel Strategijo upravljanja kapitalskih naložb Republike Slovenije, v kateri je navedeno, da mora SDH pri razpolaganju s kapitalskimi naložbami države med drugim proučiti tudi interes ter možnosti in pogoje za notranje lastništvo zaposlenih in ne le njihovo prodajo, kar je prevladujoča oziroma absolutna praksa. Vlada se je tudi zavezala, da bo v sklopu vladnega strateškega projekta spodbujala razvoj socialnega podjetništva, zadružništva in ekonomske demokracije, ki z inovativnostjo in ustvarjalnostjo razvijajo storitve in proizvode, ki predstavljajo družbene inovacije, krepijo socialni kapital in ustvarjajo nova delovna mesta za različne skupine prebivalstva v lokalnih okoljih.

Spoštovani gospod minister, zanima me:

Ali podpirate razvoj socialnega podjetništva, zadružništva in ekonomske demokracije v Sloveniji in s kakšnimi ukrepi nameravate podpreti ta razvoj?

Zahvaljujem se vam za odgovor, čeprav seveda vem, da me je kolegica prej prehitela z nekim podobnim vprašanjem, pa vendar, na primeru ... Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo dajem ministru za gospodarski razvoj in tehnologijo gospodu Zdravku Počivalšku.

ZDRAVKO POČIVALŠEK: Spoštovana podpredsednica, spoštovani poslanec, poslanke in poslanci!

MGRT je nosilec področja socialnega podjetništva, zadružništva in ekonomske demokracije od 1. 1. 2015, s tem pa je tudi vsebinsko pristojen za izvajanje vladnega strateškega projekta številka 9, to je spodbujanje socialnega podjetništva, zadružništva in ekonomske demokracije. Zavedamo se, da je področje v Evropi zelo razvito, saj zagotavlja v povprečju 7 % vseh delovnih mest, v nekaterih državah članicah celo preko 10 %, v Sloveniji pa je takšnih delovnih mest komaj 0,7 %. Pomemben prispevek k ustvarjanju delovnih mest ima tudi socialno podjetništvo, zlasti na lokalni ravni, zato v celoti podpiramo razvoj socialnega podjetništva, zadružništva in ekonomske demokracije.

Za ta namen smo opredelili nabor ukrepov s področja zakonodaje, izvajanja in zagotavljanja finančnih podpor, ki so ciljno usmerjeni v spodbujanje tega področja. Tri področja, najprej zakonodaja. V zakonodajo s področja socialnega podjetništva in zadružništva uvajamo spremembe, s katerimi ukinjamo razlikovanje v socialnih podjetjih, glede na tip A in tip B uvajamo enotno definicijo socialnega podjetja ter poenostavljamo postopke registracije socialnih podjetij.

Drugič, prav tako uvajamo opredelitev zadruga glede na udeležence, potrošniška, dobaviteljska, delavska in s tem uvajamo sodobnejše poimenovanje zadrug in jih približujemo ljudem, tudi mladim, na primer mladinske kooperative.

Tretjič, socialna podjetja smo ustrezno umestili tudi v nov Zakon o javnem naročanju, predkupno pravico delavcev smo umestili v zakon o DUTB in strategijo o upravljanju državnega premoženja SDH. Seveda pa za uspešen delavski odkup ni dovolj samo finančna shema, ampak je treba pridobiti za to idejo vse delavce, in ne more en ali pa manjša skupina ljudi izpeljati zadevo v smislu preoblikovanja v zadrugo v imenu vseh delavcev. To je v večji meri bil vzrok za to, da ta omenjena podjetja niso uspela, kot pa to, da ni bilo in ni še finančnih instrumentov.

Drugič, izvajanja. Od avgusta 2015 na MGRT deluje sektor za socialno podjetništvo,

zadružništvo in ekonomsko demokracije, zadolžen za izvajanje vladnega strateškega projekta spodbujanja socialnega podjetništva, zadružništva in ekonomske demokracije. Za izvajanje vladnega strateškega projekta spodbujanja socialnega podjetništva, zadružništva in ekonomske demokracije je ustanovljena vladna strateška skupina, katere namen je opredeliti strateška vprašanja in ukrepe v okviru strategije socialne ekonomije. Obstoječo strategijo socialnega podjetništva, ki velja od 2016, širimo na področje socialne ekonomije, da lahko zajamemo tudi zadruga in druge subjekte – zavode, ustanove in podobno. Prav tako bo sedaj delujoči Svet za socialno podjetništvo z novim zakonom postal Svet za socialno ekonomijo, njegova sestava pa bo dejansko izražala partnerstvo med vsemi deležniki: ministrstvi, socialnimi partnerji, predstavniki sektorjev socialne ekonomije, regionalnimi agencijami in občinami.

Financiranje. V pripravi je več razpisov za financiranje socialnih podjetij in zadrug: februarja bosta objavljena dva razpisa, in sicer za start-up za socialna podjetja, torej faze zagona, milijon 400 tisoč evrov, za podporno okolje regijske mreže, ki bodo namenjene predvsem temu, da bodo socialnim podjetjem, zadrugam omogočale lažji dostop na trg in do financiranja, pogoj za pridobitev sredstev bo navezava na klasična podjetja in na finančne institucije, v višini 60 tisoč evrov, v mesecu marcu pa bo objavljen razpis za mentorske sheme, ki ga bomo vsebinsko povezali z razpisom za podporno okolje oziroma regijske podpore mreže v višini 1,6 milijona evrov.

In naprej; glede na to, da smo v zadnjem hipu, konec leta 2015 uspeli počrpati še 12 milijonov evrov Evropskega socialnega sklada za ta sredstva, zdaj načrtujemo razpis za dodelitev mikrokreditov za socialna podjetja in zadruga. Razpis bo odprt predvidoma v mesecu marcu, se pravi 12 milijonov tudi za podporo tem podjetjem.

In pa; finančni instrument za delavski prevzem še vedno ni narejen, saj poroštvena shema države za delavske odkupe še ni zaživela. Če bodo zaposleni za namene odkupa ustanovljali delavske zadruga, bodo za ta namen lahko uporabljena sredstva iz mikrokreditov, ki so bila že omenjena. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Gospod Primož Hainz, imate besedo, da zahtevate dopolnitev odgovora. Izvolite.

PRIMOŽ HAINZ (PS DeSUS): Minister, prav lepa hvala za odgovor.

Odgovor je precej optimističen, če lahko tako rečem. Mene pa vendarle zanima vprašanje, namreč:

Kaj mislijo banke upnice?

Kot vem ali pa kot zasledujem, se navadno zatakne pri tem, da banka preprosto oceni, da

denarja dala ne bo. Vemo pa, da banke v tem trenutku denar kopičijo. Zato se tudi bojim, da na nek način nisem 100-odstotno oziroma popolnoma prepričan, da je tukaj usklajenost med obema ministroma, torej vami in ministrom za finance.

Če lahko odgovorite na to dodatno vprašanje, lahko pa tudi prepustimo to ministru za finance, ko bo prisoten. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Gospod Počivalšek, želite odgovoriti? Prosim, če se priklopite na mikrofona.

ZDRAVKO POČIVALŠEK: Socialna podjetja in zadruga so podjetja kot vsa druga podjetja. Tega se je treba zavedati in tudi ta podjetja lahko živijo in poslujejo samo na ekonomski bazi. Tukaj ne gre za neko podporo na neekonomskih temeljih in verjamem, da oba ministra zagovarjava ekonomsko podlago takih podjetij.

Seveda pa ponavljam še enkrat; socialno podjetje ni ideološko podjetje, ne temelji na tem, da lahko nekdo v imenu drugih ljudi pač zagovarja ta pristop. Imamo vse podlage, da se DUTB in SDH morata prednostno odločiti za to ponudbo, če taka ponudba obstaja, vendar pa mora taka ponudba imeti podlago, finančni načrt. Verjamem, da bo v podobni smeri odgovoril tudi finančni minister.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Gospa Eva Irgl bo postavila poslansko vprašanje ministrici za notranje zadeve mag. Vesni Györkös Žnidar, ki je odsotna. Prosim, da se razjasnite, ali želite ustno na naslednji seji ali pisno. Hvala lepa.

EVA IRGL (PS SDS): Najlepša hvala za besedo, spoštovana gospa podpredsednica. Želim, da mi ministrica za notranje zadeve na naslednji seji odgovori ustno na moje poslansko vprašanje. Naj pa povem, da sem ministrici za notranje zadeve že pred časom pisno postavila vprašanje s to tematiko, odgovora še do sedaj nisem prejela in zdi se mi prav, da tako pomembno temo, aktualno temo, ponovno izpostavim in da ministrica tudi ustno nanj odgovori.

Skratka, dogodki v Kölnu, kjer so migranti spolno napadli približno 800 žensk, ter dogajanje v Salzburgu, kjer so bile dijakinje kar dva meseca žrtve spolnih nadlegovanj in zlorab migrantov, so nas vse šokirale. Podobni dogodki so se odvijali tudi na Švedskem, pa še kje. Gre za dejanja, ki so nesporno zavržna, ponižujoča do žensk in tovrstna ravnanja bi morali brez oklevanja obsoditi. Kajti spolna nedotakljivost in ohranjanje človeškega dostojanstva so občečloveške vrednote, ki jih Evropa visoko ceni, zato jih je treba braniti in ščititi.

Dr. Igor Pribac je ob teh dogodkih zapisal oziroma povedal naslednje, citiram: "Si mlad moški in imaš naenkrat na dosegu to, kar si včasih videl na televiziji in v sanjah. Kaj storiš v zavetju teme in gruče?" Konec citata. To je bil torej odmev gospoda dr. Pribaca na te dogodke, ki so se zgodili v Kölnu in v Salzburgu.

Zato me, spoštovana ministrica, zanima:

Kakšno je vaše mnenje tudi kot ženske na takšno reakcijo?

Drugič, zanima me:

Kakšno je vaše mnenje glede spolnih napadov migrantov, med katerimi so lahko tudi takšni, ki so prečkali slovensko mejo?

In tretjič, zanima me:

Kako nameravate zaščititi državljanke in državljane Slovenije pred morebitnimi takšnimi ravnanji, če se uresniči napoved, da bo Slovenija postala tako imenovani žep zaradi vračanja migrantov nazaj iz Nemčije in Avstrije?

To so torej moja vprašanja in želim, da ministrica, glede na to, da gre za zares aktualno problematiko, ki zadeva vsakega izmed nas, na naslednji seji tudi ustno odgovori. Upam, da bo v tem času tudi kakšen pisni odgovor že dala od sebe. Najlepša hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Violeta Tomić bo postavila poslansko vprašanje ministrici za izobraževanje, znanost in šport dr. Maji Makovec Brenčič.

VIOLETA TOMIČ (PS ZL): Hvala za besedo, spoštovana predsedujoča. Spoštovane ministrice in minister!

Območje Pokolpja spada med najslabše razvite regije v Sloveniji. V skladu s tem je bil za pomoč Pokolpju sprejet vladni program. Poleg več kot 20-odstotne brezposelnosti, gospodarske nerazvitosti, oddaljenosti ali slabih povezav ima že nekaj časa tudi žico, hkrati pa ima podpovprečno izobrazbeno raven in nadpovprečno odhajanje izobraženih posameznikov. S tega vidika so izjemno pomembni centri za vseživljenjsko učenje, ki omogočajo večjo družbeno mobilnost in opolnomočenje celotne regije. Območje Bele krajine je pokrivalo svetovalno središče Novo mesto, vendar je njegova učinkovitost zelo vprašljiva. Bela krajina je dobila le 7 % svetovanja, čeprav participira 20 % vsega prebivalstva jugovzhodne regije. Ob tem v regiji živi znaten delež tudi posebno ranljivih manjšin. Po zadnjih informacijah, s katerimi razpolagamo, samostojnega svetovalnega središča Pokolpje ne načrtujete več v napovedanem javnem razpisu za področje svetovanja. To pomeni, da je ponovno prišlo do spremembe dogovora, ki sta ga uskladili in sprejeli na sestanku 23. 11. 2015 skupaj z Andragoškim centrom Slovenije, Zvezo ljudskih univerz in z novoustanovljenim Združenjem izobraževalnih in svetovalnih središč. Z morebitno spremembo dogovora se

Belokranjci ne strinjajo, ker načrtovano svetovalno središče Pokolpje ustreza sprejetemu vladnemu programu za Pokolpje in potrebam okolja. Zato vas sprašujem:

Bo tudi prihajajoči razpis favoriziral štirinajst svetovalnih središč, ki so delovala že v obdobju 2007–2013?

Ali je po vašem mnenju učinkovitost svetovalnega središča Novo mesto pri dejavnosti v Beli krajini zadovoljiva oziroma ali vsem prebivalcem v regiji po vašem mnenju zagotavlja stabilen in enak dostop do teh storitev?

Za vaše odgovore se najlepše zahvaljujem.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo dajem ministrici za izobraževanje, znanost in šport dr. Maji Makovec Brenčič.

DR. MAJA MAKOVEC BRENČIČ: Spoštovana predsedujoča, spoštovani zbor, spoštovana gospa poslanka!

Svetovalna dejavnost za zaposlene v izobraževanju odraslih se uvršča v novi perspektivi v operativni program na 10. prednostni osi, to je znanje, spretnosti in vseživljenjsko učenje za boljšo zaposljivost, in na 10.1 prednostni naložbi, to je krepitev enake dostopnosti vseživljenjskega učenja za vse starostne skupine v formalnem, neformalnem in priložnostnem okolju, izpopolnjevanje znanj, spretnosti, kompetenc delovne sile in spodbujanje prožnih možnosti učenja. Tukaj je vključeno tudi poklicno usmerjanje in validiranje pridobljenih kompetenc, prav v cilju izboljšanja kompetenc zaposlenih za zmanjšanje neskladij pa je območje, ki ga sami omenjate in glede katerega ste tudi naslovili vprašanje.

Ministrstvo že pripravlja javni razpis za financiranje in izvajanje informativno-svetovalne dejavnosti zaposlenim. Ta bo vključeval tudi postopke ugotavljanja in vrednotenja neformalno pridobljenega znanja, torej tudi za območje, ki ste ga opredelili, seveda je to nekaj, kar zelo šteje, in pa sam namen tega razpisa je povečati vključenost odraslih v vseživljenjsko izobraževanje oziroma učenje in tudi s tem izboljšati kompetence, ki jih ti potrebujejo zaradi lažjega vključevanja in tudi potreb na trgu dela. Predvsem govorimo o dodatnih opolnomočenjih za večjo zaposljivost.

Pričakuje se, da bodo tudi v prihodnje prav aktivnosti svetovalne dejavnosti prispevale k temu, da se bodo zaposleni vključili v nadaljnje izobraževanje, usposabljanje oziroma utrjevanje teh kvalifikacij. Samo izvajanje tega javnega razpisa, ki je odprt razpis, konkurenčen razpis, vendar seveda seže v celotno Slovenijo, bo potekalo v obliki konzorcijev, ki bodo oblikovani v vseh statističnih regijah in zato bodo morali izvajalci na ravni statistične regije tudi zelo tesno sodelovati s podjetji, z obrtnimi zbornicami in z

zbornicami sploh, sindikati, regionalnimi agencijami in drugimi deležniki. Pri tem moramo kot ministrstvo tudi v skladu s samim poreklom virov upoštevati več elementov, kot so sama strokovna izhodišča, dosednji razvoj, izkušnje izvajalcev, poseben poudarek seveda tudi razvitosti in številu prebivalcev po posamezni statistični regiji in pri tem smo dolžni poskrbeti, da bodo pogoji in merila tega razpisa omogočili, da je v resnici lahko dostopnost dejavnosti v celotni Sloveniji, da bodo lahko vsi zaposleni imeli možnost koristiti brezplačno svetovanje in postopke ugotovljenega neformalno pridobljenega znanja.

To pomeni, da bo javni razpis lahko omogočil izvajanje tudi izvajalcev na območju Bele krajine, se pa seveda držimo vseh enovitih standardov, ki so enaki za vse prijavitelje na te razpise. To pomeni, da se bo lahko dejavnost nadaljevala, če se seveda izrazi ta želja, pristopi k prijavi in spremlja vse standarde in zahteve tega razpisa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

Violeta Tomić, imate besedo, da zahtevate dopolnitev odgovora. Izvolite.

VIOLETA TOMIČ (PS ZL): Hvala vam za ta odgovor, vendar nisem popolnoma zadovoljna. Želim še večje zagotovitve; se pravi, za območje Bele krajine in širšega Pokolpja je vendarle pomembno, da imajo prebivalci enako dostopnost do svetovanja in odzivno svetovalno službo.

Kakovost svetovanja lahko zagotovi le izvajalec, ki deluje v okolju, pozna njegove potrebe, je dostopen, odziven in strokoven. Poudariti je treba, da svetovalno središče Pokolpje pomeni ohranjanje obstoječih delovnih mest, kar je zelo pomembno za celotno pokolpsko območje, kjer je stopnja brezposelnosti višja kot 20 %.

Zavod za izobraževanje in kulturo Črnomelj je svoje delo opravil profesionalno, strokovno in kakovostno. Na podlagi uspešnega dela zavoda upravičeno pričakujejo, da bodo to delo lahko opravljali še naprej v dobrobit vseh prebivalcev Bele krajine. Ta pričakovanja delijo tudi vse tri belokranjske občine, kar so župani potrdili s svojim pismom podpore, ki ga imam tukaj. Skratka, županja občine Črnomelj, občine Semič in župan občine Metlika, vsi trije so podpisniki dopisa, kjer pišejo, da ustanovitev samostojnega centra vseživljenjskega učenja Bela krajina in samostojnega svetovalnega središča Bela krajina bo prispevalo k uresničevanju razvojnih ciljev Bele krajine in Resolucije o nacionalnem programu izobraževanja odraslih, še posebej k enakomernemu razvoju te države. Zato bi vas samo vprašala:

Ali pri razpisu za obdobje 2020 načrtujete samostojno svetovalno središče Pokolpje, ki bi pokrivalo Belo krajino in Kočevsko?

Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

Ministrico za izobraževanje, znanost in šport dr. Majo Makovec Brenčič prosim za dopolnitev odgovora.

DR. MAJA MAKOVEC BRENČIČ: Kot sem že opredelila, to izvajanje bo potekalo v obliki konzorcijev, torej združbe vseh, ki se v neki regiji, statistični regiji, seveda odgovorni za to, da se ta zaposljivost in tudi možnost usposabljanja lahko zagotovi čim bližje tistemu, ki to potrebuje. Gre pa za javni razpis. Zato seveda moramo slediti tem pogojem, ki so za vse odprti in tudi hkrati dostopni v tem pridobivanju sredstev.

Zagotovo pa se strinjam z vami, lahko govorimo še o tistih regijah, ki so posebej domena ranljivih skupin, je zato tudi vključenih nekaj teh standardov v razpisu, ki imajo določene vrednotenje. Tudi zaradi tega iz prejšnjih izkušenj in obdobja, ko je bilo to črpanje sredstev že v območju navedeno in uporabljeno, kaže, da se ti standardi ohranjajo tudi v prihodnje prav iz razloga ohranjanja oziroma dajanja možnosti ranljivim skupinam.

Težko odgovorim natančno za vsak posamičen center, ker gre za javni razpis, tako kot je bilo to tudi v predhodni perspektivi, so pa to zelo pomembni standardi prav zaradi razloga tudi različne stopnje razvoja posameznih regij. Zato govorim o statističnih regijah, ki izkazuje določene standarde oziroma kazalnike, to, kar ste vi sami že opredelili v vprašanju.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

Mag. Marko Pogačnik bo postavil poslansko vprašanje ministru za finance dr. Dušanu Mramorju, ki je odsoten. Prosim tudi za razjasnitev, ali želite ustni odgovor na naslednji seji ali pa pisni.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Hvala, predsedujoča. Hvala za dano besedo. Dr. Mramorju, ministru za finance, bi rad postavil vprašanje v zvezi z nakupom delnic Pozavarovalnice Sava s strani Republike Slovenije. Glede na njegovo odsotnost bi pričakoval pisni odgovor.

Pred časom se je Republika Slovenija odločila, da kupi malo več kot 3 % delnic Pozavarovalnice Sava od NKBM in od Pošte Republike Slovenije, za kar je odštela malo več kot 6,3 milijona evrov. Takšne informacije smo lahko zasledili v medijih in tudi iz sporočila Ministrstva za finance. Ministra za finance seveda sprašujem:

Kateri so razlogi za to?

Dejstvo je, da strategija o upravljanju državnega premoženja ne predvideva povečevanje deleža ali s strani Slovenskega državnega holdinga ali s strani Republike Slovenije v naložbi Pozavarovalnica Sava, d. d. Dejstvo je, da ima

SDH v lastništvu 25 % plus eno delnico te naložbe.

Ali je s takšnim nakupom teh delnic soglašal tudi SDH oziroma kakšno je stališče uprave in Nadzornega sveta Slovenskega državnega holdinga glede na dejstvo, da Slovenski državni holding tudi upravlja s to naložbo?

Kaj bo povečanje tega deleža prineslo Republiki Sloveniji?

Kje je tista dodana vrednost, zaradi česar se je Republika Slovenija odločila za takšen nakup?

Ali so pri tem nakupu bili še kakšni drugi stroški za Republiko Slovenijo?

Predvsem pa sem osebnega mnenja, da takšen nakup ni bil v danem trenutku potreben glede na lastniško strukturo in na razporejene deleže, predvsem pa na dejstva in na stanje javnih financ, da bi teh 6,3 milijone evrov lahko država namenila tudi za druga, bolj pomembna področja, kot je šolstvo, kot je sociala, kot je zdravstvo.

Še enkrat, pričakujem odgovor ministra za finance.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Mag. Matej Tonin bo postavil poslansko vprašanje ministrici za obrambo gospe Andreji Katič.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): Spoštovana ministrica, lep, dober dan vam želim! Zagotovo se oba zavedava, da je obrambno-varnostni sistem izjemno pomemben, še posebej v sedanjem času. V času miru se zdi, da je za obrambo škoda vsakega centa, ko se stvari zapletejo, se vidi, kaj vse to za sabo potegne.

Naš obrambno-varnostni proračun se je v zadnjih letih drastično zniževal; v zadnjih petih, šestih letih se je praktično razpolovil. Da ne bo pomote, to ni vaša odgovornost, vi ste to stanje seveda nasledili. Ste pa odgovorni za to, da poskušate izboljšati situacijo na obrambnem področju. Roko na srce, kaj takega oziroma kaj podobnega, kar je uspelo ministrici za notranje zadeve, žal, vam ni uspelo, da bi zagotovili dodatne milijone tudi za obrambo. Dejstvo pa je, da ima naša obramba ogromno težav. Če začnemo samo z izpolnjevanjem Natovih standardov in nivoja financ, ki bi jih morali nameniti za obrambo, potem je tu jasno, da daleč ne dosegamo teh 2 % BDP, ki bi jih morali posvečati obrambi, niti svojih lastnih zavez ne izpolnjujemo.

Ministrica, verjetno se boste spomnili svoje obljube, ko ste dejali, da se bo v času vašega ministrovanja obrambni proračun povečeval vsaj za 0,01 % BDP. Žal moram ugotoviti, da se tudi ta obljuba ne izpolnjuje oziroma ne izvršuje. Naš obrambni sistem je danes tako globoko v krizi, da tega ne skriva niti vrhovni poveljnik obrambnih sil, ki vsako leto naredi neke vrste nadzor nad pripravljenostjo obrambnih sil, in sam ugotavlja, da je stanje slabo. Tako kot pri vsaki investiciji, pri vsaki obnovi, dlje ko z

obnovo odlašamo, višji so ti stroški in več nas bo stalo, da bomo potem to kritično situacijo spravili na neko zavidljivo raven. Poleg tega pa je premalo tudi zavesti o tem, da zavezništvo ne prinaša samo ugodnosti, ampak prinaša tudi določene obveznosti, na kar prevečkrat pozabljamo.

Zaradi tega vas sprašujem, ministrica, zelo preprosto vprašanje, ki terja jasen odgovor, in sicer:

Kaj boste storili za dvig slovenskega obrambnega proračuna?

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo dajem ministrici za obrambo gospe Andreji Katič, da poda odgovor.

ANDREJA KATIČ: Spoštovana podpredsednica, hvala lepa.

Spoštovani poslanec, res je, kar ste navedli. Dejstvo je, da je obrambni resor delil usodo stabilizacije javnih financ in da se je po letu 2010 vsako leto obrambni proračun bistveno zmanjšal. Slovenija sodi med pet držav članic Nata, ki namenjajo najmanjši delež BDP za obrambo, kar pa ob upoštevanju naših prispevkov na drugih področjih v zavezništvu ni edini kriterij cene kredibilnosti držav članic in Slovenija še vedno uživa sloves zanesljive zaveznice. Slovenija izpolnjuje pričakovane zaveze zaveznic povsod, razen pri razvoju zmogljivosti za bojevanje. Zaradi finančne krize in naporov Vlade Republike Slovenije pa tudi vseh preteklih vlad za uravnoteženje Slovenija zaostaja na področju modernizacije vojaških zmogljivosti. Zato ne more razviti nekaterih dogovorjenih zmogljivosti v skupnih ciljih sil v času, ki ga pričakujejo druge zaveznice. To pa ne pomeni, da Slovenija ne more prispevati pričakovanih sil v nabor zavezniških sil. Pomeni pa, da bi enote za bojevanje imele nekatere omejitve pri določenih nalogah, to je pri operacijah visoke intenzivnosti oziroma poenostavljeno, v vojni. Slovenija pa je do sedaj sodelovala v vseh operacijah zavezništva, razen v pomorskih operacijah, in zaostanek pri razvoju zmogljivosti ni bil ovira pri zagotavljanju lastnega deleža v skupnih operacijah.

Zaustavitev padca obrambnih izdatkov in njihovo postopno zviševanje je cilj, ki ga bo Vlada zasledovala v srednjeročnem obdobju pri pripravi proračunov ne samo zaradi kredibilnosti v okviru zavezništva, ampak tudi zaradi zagotavljanja ustreznega nivoja vojaških vidikov nacionalne varnosti. Se pravi, zaradi naše lastne varnosti, zaradi samostojnosti in suverenosti Republike Slovenije. Zaradi odpravljanja učinkov finančne krize, uravnoteženje javnih financ in ustvarjanja boljših pogojev za ekonomski družbeni razvoj Vlada kratkoročno ni mogla narediti bistvenega premika v povečanju obrambnih sil, kar ste lahko videli v proračunih za leti 2016 in 2017, vendar se je kljub temu v proračunih za 2016 in 2017 kljub zmanjševanju

državnega proračuna ustavil trend zmanjševanja finančnih sredstev, namenjenih obrambi, in prvič po letu 2009 se povečujejo tudi integralna sredstva, namenjena za ohranjanje zmogljivosti za obrambo države.

Vprašanje za naprej – Ministrstvo za obrambo pripravlja predlog srednjeročnega obrambnega programa za obdobje od 2016 do 2020, v prihodnjih dneh ga bomo dali tudi v obravnavo. V tem srednjeročnem obrambnem programu načrtujemo postopno povečanje obrambnih izdatkov, v letu 2016 pričakujemo tudi, da bodo za izvajanje nenačrtovanih nalog ministrstvu zagotovljena dodatna sredstva, na primer za podaljšanje sodelovanja večnamenske ladje Triglav v operaciji v Sredozemlju, za povečanje sodelovanje v EUTM Mali in morebitnih novih mednarodnih operacijah in misijah, tudi za sodelovanje Slovenske vojske pri obvladovanju migrantske problematike, kar bo vplivalo tudi vse skupaj na višino obrambnih izdatkov. Za leto 2017 pa pričakujemo, da se bodo v rebalansu proračuna za leto 2017 zagotovila sredstva, s katerimi se bo obrnil tudi ta trend pri obrambnih izdatkih.

Prav tako predlagamo tudi, da se pristopi k strateškemu pregledu obrambe. Moj predlog bo, da bi se pristopilo k strateškemu pregledu varnosti, se pravi, vseh treh varnostnih stebrov. V vsakem primeru pa strateški pregled obrambe v okviru Ministrstva za obrambo Republike Slovenije z začetkom v letošnjem letu, ki bo v bistvu tudi dal, kaj je mogoče narediti še pri racionalizaciji znotraj Ministrstva za obrambo. Hvala.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Mag. Matej Tonin, imate besedo, da zahtevate dopolnitev odgovora.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): Ministrica, pozorno sem vas poslušal in v svojem odgovoru ste večkrat dejali: predlagali bomo, Vlada bo zasledovala in podobno. Ja, očitno nekje denar, če je treba, je. Zelo konkretno je treba pogledati, v primeru Ministrstva za notranje zadeve je ministrica povedala, pač če ne bo tega in tega denarja, se lahko zgodi to in to in je dobila dodatnih 30 milijonov evrov. V primeru migrantske krize smo tudi našli dodatnih 123 milijonov. Torej, če je volja, potem kaže slovenski proračun, da se denar tudi lahko zagotovi. Moje vprašanje je bilo zelo konkretno: s kakšnimi predlogi, s kakšnimi dejanji boste vi to zagotovili. Ne vem, da boste rekli, gremo iz vladne koalicije; če ne bo sto milijonov dodatnih za obrambo, lahko našo vojsko razpustimo. To so neke konkretne stvari, s katerimi boste vi lahko se za vse te milijone borili.

Me pa ena stvar zagotovo preseneča, da ob vseh težavah, ki jih ima Slovenska vojska pa obrambni proračun, da vi praktično največ pozornosti namenjate infrastrukturi in sestanku v zvezi z urejanjem zadev na HSE. To mi zelo

preprosto in enostavno razložite, tako da bomo lahko vsi razumeli, kaj je poanta oziroma v čem je smisel, da se ministrica za obrambo ob številnih težavah, ki jih ima na resorju, dejansko ukvarja s področjem, za katerega je zadolžen vaš kolega, ki sedi poleg vas, torej infrastrukturni minister. Torej:

Kaj je bila poanta sestanka, ki ste ga vi gostili 22. decembra 2015 v zvezi s HSE?

Zdi se mi, da bi morali več pozornosti namenjati obrambi ne pa infrastrukturi.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo dajem ministrici za obrambo gospe Andreji Katič za dopolnitev odgovora.

ANDREJA KATIČ: Najlepša hvala, gospa podpredsednica. Spoštovani poslanec!

Če bi me dovolj dobro poslušali, bi ugotovili, da sem naštel konkretno projekte, ki nas čakajo v prihodnjem in v letošnjem letu na področju obrambe. Da imamo pripravljen srednjeročni program obrambe, da se bodo povišala sredstva, da smo prva vlada po letu 2010, ki je zaustavila trend padanja. Verjetno bi vaša opozorila lahko šla tudi vsem preteklim vladam, tudi takrat, ko ste vi bili v koaliciji, pa se prav tako ni izvrševalo tega, kar je bilo zapisano, zdaj pa se. Zaustavil se je trend padanja in v skladu s tem imamo tudi načrte.

Kot sem rekla, poleg tega bomo šli tudi v strateški pregled obrambe, širšega področja, zato da vidimo, kje so mogoče še racionalizacije, zato da se izboljša poslovanje ne samo v okviru upravnega dela Ministrstva za obrambo, ampak tudi v okviru Slovenske vojske.

Glede na to, da ste to vprašanje zlorabili tudi za to, da me vprašate, mislim, da kot vam ministrica lahko vseeno povem, pa ste verjetno to že prebrali v medijih, na Vladi smo obravnavali program dela SDH in minister, državni sekretar, mi je podal določena dodatna pojasnila. Hvala.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Mag. Matej Tonin, imate besedo, da zahtevate da se na naslednji seji opravi razprava o odgovoru. Izvolite.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): V skladu s poslovníkom bi želel, da bi o odgovoru ministric opravili posebno razpravo. Zakaj se mi zdi – iz dveh razlogov.

Eno je ta razlog HSE, kjer je ministrica dala zelo površen odgovor, da je pač dobila, ker so jo zanimala dodatna vprašanja – nenavaden način in nenavaden pristop, mislim, da je tukaj še kakšna druga stvar v ozadju, ampak ministrica bo imela pri morebitni razpravi tudi možnost, da bo širše pojasnila svojim kolegom v Vladi, predsedniku Vlade pa tudi nam, poslancem, zakaj je pač posegla tudi na področje, ki ga ona dejansko ne pokriva.

Kar pa se tiče samega obrambnega proračuna. Ministrica, jaz sem vas natančno poslušal, slišal sem, da ste dejali, da pripravljate srednjeročni program, ampak priprava srednjeročnega programa in aktivnosti še ne zagotavljajo denarja samega po sebi. Pravilno ste tudi ugotovili, na začetku sem vam pošteno povedal, da za trenutno situacijo, kakršna je na obrambnem resorju, niste krivi vi, ampak da ste trenutno situacijo podedovali in da so tudi vaši predhodniki za to stanje odgovorni.

Moje vprašanje je bilo, kaj boste vi konkretno naredili, da zagotovite dodaten denar. Priprava programov ne zagotavlja denarja. Poglejte zgodovino Slovenske vojske in Ministrstva za obrambo in boste videli, da je bilo pripravljeno ogromno programov, kaj vse bi ta resor in Slovenska vojska potrebovala, ampak vedno pa se je zapletlo pri zelo preprosti stvari, to je pri zagotavljanju denarja. Torej, ideje in programi so bili vedno, to pač Ministrstvo za obrambo lahko korektno, dobro pripravi, ampak zapleta pa se pri zagotavljanju denarja. Tukaj bi pričakoval, predvsem da poveste, kakšni bodo ti politični vzvodi za zagotavljanje tega denarja.

Omenili ste ladjo Triglav, dobro, to je, recimo, lahko eden izmed načinov, kjer se lahko zagotovi dodaten denar, da se obstoječa misija te naše ladje podaljša oziroma da svoje poslanstvo opravlja še naprej. Mnogo več sem pričakoval s strani vašega odgovora v smislu, da živimo v situaciji, v okoliščinah, kjer je treba še posebej skrbeti za obrambo, in da bo to eden izmed ključnih kriterijev, zaradi katerih verjamem, da boste lahko od Vlade zahtevali več milijonov evrov, pa tega žal nisem slišal.

Torej, želel bi si, da se o teh stvareh opravi razprava v Državnem zboru, ker smo tudi mi za to stvar odgovorni pri sprejemanju državnega proračuna, da ima ministrica priložnost, da vsem nam pojasni, zakaj bi obrambni resor zahteval oziroma potreboval več denarja in kaj je tako pomembnega, da se mora ukvarjati tudi s HSE.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

O vašem predlogu bo Državni zbor odločil jutri, v torek, 26. januarja 2016 v okviru glasovanj.

Gospa Anja Bah Žibert bo postavila poslansko vprašanje ministrici za notranje zadeve mag. Vesni Györkös Žnidar, ki je odsotna.

Prosim tudi za razjasnitev, ali želite na naslednji seji pisno ali ustni odgovor – mislim, pisno oziroma ustno na naslednji seji, se opravičujem.

ANJA BAH ŽIBERT (PS SDS): Hvala lepa, predsedujoča, za besedo.

Nekaj dni nazaj smo v Državnem zboru na predlog Slovenske demokratske stranke, skupaj z Novo Slovenijo, razpravljali o t. i. migrantski problematiki. Na seji je bila ves čas prisotna ministrica, en državni sekretar, nekaj časa celo oba državna sekretarja. Vendar pa kljub temu nismo dobili odgovora na nekatera ključna vprašanja. In to so ravno tista vprašanja, ki

najbolj burijo duhove in zanimajo širšo javnost. Eno od teh vprašanj je tudi lokacija nastanitvenih centrov za begunce. Naj spomnim, da je v drugi polovici septembra vlada oziroma ministrstvo objavilo zmogljivosti v okviru kontingentnega načrta. Takrat je kot zmogljivosti za nastanitvene centre nekako navedlo Logatec, Tolmin, Maribor, Velenje, del Ljubljane, Gornja Radgona, Lenart v Slovenskih goricah, Limbuš in tako naprej. Tega je kar nekaj. Dejstvo pa je, da se še nekaj dni nazaj o teh lokacijah ni praktično govorilo nič, govorilo se je pa o nekaterih drugih lokacijah, kot je Kidričevo za več tisoč migrantov, Šenčur, Postojna, Vrhnika in tako naprej. Državljeni so zmedeni in prav bi bilo, da jim vlada jasno in natančno pove, kje nameravajo biti te lokacije.

Ker teh odgovorov nismo prejeli na zadnji seji Državnega zbora, ki je bila namenjena tej tematiki, sedaj od ministricе zahtevam, da to vprašanje poda pisno. Dejstvo je, da si želim, da je rok čim krajši; tudi zato, ker gre za perečo tematiko, aktualno tematiko. In tukaj, na tem mestu tudi pozivam ministrico, da si ne vzame skrajnega rok, ampak da odgovori čim prej v interesu državljanek in državljanov. Tudi ona je na mestu ministricе zaradi volivk in volivcev. Prav je, da se tako obnaša tudi ona do njih in da te konkretne odgovore tudi dobimo. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Dr. Vinko Gorenak bo postavil vprašanje ministru za finance dr. Dušanu Mramorju. Ker je dr. Dušan Mramor odstoten, prosim, da se opredelite do načina odgovora.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Hvala lepa.

Saj človek ne ve, kakšen odgovor bi prosil. Jaz recimo notranjo ministrico čakam že dva meseca za nek odgovor, ki se nanaša na policijsko stavko. Tako, da je potem malo smešno; ampak tudi tokrat prosim za ustni odgovor.

Minister za finance je približno pred mesecem in pol ali dvema javno izjavil na seji enega od odborov v tem državnem zboru, da prosilec za azil državo Slovenijo stane približno 10 tisoč evrov na letni ravni, kar zneso 833 evrov, približno govorim, na mesečni ravni. Nekoliko kasneje so se pojavili še nekateri podatki, ki so govorili o 13 tisoč evrih.

Moje temeljno vprašanje danes se glasi:

Kaj je všteto v tistih 10 tisoč evrov, ki naj bi država izločila na letni ravni za enega prosilca za azil?

Kakšna je struktura stroškov?

To je bilo moje temeljno vprašanje, kaj je tukaj šteto. Ker pojavljajo se preprosto nekatere zelo zavajajoče trditve, vsaj po mojem mnenju, da so to policijske plače, da je to žica, da je to delo vojakov in ne vem kaj vse všteto v to. Pa mislim, da ni; zato bi tudi želel ta odgovor ministra za finance. Sicer pa je treba poudariti v času, ki mi še ostane, naslednje, gospe in gospodje, in tudi

za javnost. Stroški za prosilce za azil se nižajo v vseh evropskih državah in vse evropske države na tej poti so že spremenile azilno zakonodajo. Edina izjema je Republika Slovenija, ki azilne zakonodaje še vedno, poudarjam – še vedno, sploh ni spremenila, kot da se ne bi zgodilo to, kar se je zgodilo.

Republika Slovenija je edina, gospe in gospodje, zlasti to velja za vas iz koalicije, ki prosilcem za azil poleg vse oskrbe, ki jo imajo, zlasti bivanje in prehrana, nudi celo denarno nadomestilo. Res je, da je to 18 evrov na mesec; v redu, znesek ni velik. Imamo točne podatke, znesek ni velik; vendar od Finske, Švedske, Norveške, Danske, Nemčije, Avstrije pa vse do Grčije ne najdete nobene države, ki bi izdvojila en evro. Mi pa. Stvar je še hujša. Če pogledate Dansko in Nemčijo, danska in nemška vlada obravnavata predlog zakonodaje, po kateri prosilcem za azil odvzamejo vsa denarna sredstva, ki jih prinesejo s seboj; želijo odvzeti vsa denarna sredstva in jih dati v nek poseben fond, namenjen prosilcem za azil. Ministra prosim za odgovor na to vprašanje. Koalicija, razmislite, koliko časa bomo še dajali po 18 evrov. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Franc Breznik bo postavil vprašanje ministru za infrastrukturo dr. Petru Gašperšiču.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Najlepša hvala.

Gospod minister, danes – moram priznati – postavljam vprašanje, ki je bilo nekoč del mojega hobija. Sam sem letel na helikopterjih. Moram priznati, da že pol leta dobivam številne informacije in zasledujem dogodke glede Agencije za letalski promet, v skrajšavi CAA, Civil Aircraft Agency, kjer se dogajajo določene nepravilnosti, predvsem samovolja določenih uradnikov. Gre za celo vrsto zadev, kjer sta predvsem dva, ki kontrolirata predvsem del ultralahkih letal, ki so bila v zadnjih mesecih prizemljena. Ugotavlja se, lahko rečem, ena velika ignoranca in nepoznavanje tega področja. Naj povem v nadaljevanju, da se zavedam, kot v ostalih procesih v državi vsa ta leta se je tudi na tej agenciji direktorji in osebje močno spreminjalo in obnašalo; zato menim, da je pomanjkljiv nadzor s strani vašega ministrstva do te agencije. Da sem bolj konkreten – poslabšanju razmer je botrovala zadnja sistematizacija dela, kjer so zaposleni ob letalskih preglednikih hkrati postali tudi inšpektorji. Če primerjam z neko paralelo, govorim recimo letalski pregledniki, tisti, ki predvsem kontrolirajo in dajo dovoljenje za ultralahka letala. Če primerjam, bi lahko rekli, da je stanje, kot bi bilo recimo v avtomobilizmu, kjer bi bil preglednik za tehnični pregled na koncu tudi policist, tožilec in na koncu sodnik. Stanje se je poslabšalo na tej agenciji s prihodom dveh novozaposlenih pred dobrima dvema letoma, in sicer gospod Palčič, ki je prišel iz Slovenske vojske, in celo nekdo, ki je prišel iz celjskih

zaporov, gospod Pižorn; ki si zakone po mnenju mnogih lastnikov manjših klubov, športnih klubov in lastnikov avionov dobesedno, lahko rečemo, razlagata čisto po svoje in uveljavljata popolnoma novo prakso.

Naj povem, da gre predvsem za napačno razlago vzletne mase ultralahkih letal in varnostne faktorje ultralahkih leta. Največkrat v javnosti ljudje zasledujejo, da smo v bistvu pionirji v ultralahkem letalstvu, da smo celo proizvajalci; po drugi strani pa se lahko zgodi, da bodo zaradi samovolje takih uradnikov vsa ta vozila ali večina teh ultralahkih letal prišla pod druge registrske oznake. Teh problemov ni ne na Češkem, ne v Nemčiji, ne v Avstriji.

Zato vas v prvem delu sprašujem:

Ali ste opravili kakršenkoli nadzor nad to agencijo, nad to samovoljo?

Ali ste morda že zasledili samovoljo teh dveh preglednikov teh ultralahkih letal?

To je del mojega splošnega prvega dela tega vprašanja. Najlepša hvala, gospod minister, za odgovor.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Odgovoril bo minister za infrastrukturo dr. Peter Gašperšič.

DR. PETER GAŠPERŠIČ: Hvala, predsedujoči, za besedo. Spoštovani poslanec, hvala za to vprašanje.

Bom rekel tako, ne bom zahajal v kadrovanje v preteklih letih na agenciji. Vsi pa vemo, da se je tam v preteklih letih nabralo kar nekaj težav, ki jih skušamo v tem mandatu pospešeno reševati. Seveda vseh ne bomo mogli rešiti v zelo kratkem času, ampak ocenjujemo, da bo za to problematiko, ki se je nabirala v nekaj letih, potrebno še vsaj celotno letošnje leto. Glede vprašanja v zvezi z nadzori lahko odgovorim, da smo na Ministrstvu za infrastrukturo v oktobru, točneje 21. oktobra 2015, imenovali komisijo za nadzor nad zakonitostjo, učinkovitostjo in uspešnostjo dela Agencije za civilno letalstvo. Ta komisija je v skladu s svojimi pristojnostmi pripravila v novembru lanskega leta program nadzora nad izvajanjem te zakonitosti, učinkovitosti in uspešnosti, katerega del je med drugim posvečen tudi področju izvajanja Pravilnika o ultralahkih letalnih napravah. Program nadzora obsega tako imenovani splošni del, potem terminski načrt, načrt nadzora po posameznih področjih – tukaj sta predvidena dva dela nadzora. Potem navaja še kriterije za razvrščanje, ugotovitev in nadaljnje aktivnosti v zvezi s tem nadzorom. Komisija je potem 1. decembra 2015 tudi izvedla že prvi del tega nadzora in po zaključeni drugi fazi nadzora bo komisija v skladu s kriteriji razvrstila svoje ugotovitve ter predvidela nadaljnje aktivnosti.

V zvezi z omenjenim Pravilnikom o ultralahkih letalnih napravah, ki ga omenjate, pa pojasnujem, da je bil pripravljen predlog sprememb tega pravilnika, ki je bil tudi

usklajevan z Javno agencijo za civilno letalstvo. Predvideno je, da bo ta pravilnik že v naslednjih dneh posredovan v medresorsko usklajevanje, tako da se bo v okviru tega tudi izvedlo posvetovanje z javnostjo v okviru portala E-demokracija. V skladu s poslovnikom bo to posvetovanje potekalo 30 dni, sledila bo še obravnava prejetih pripomb in potem priprava končnega predloga pravilnika, ki bo predvidoma konec februarja letošnjega leta pripravljen za objavo.

Poznamo, tudi sam sem seznanjen s to problematiko, ki ste jo omenjali, v zvezi z maksimalno vzletno maso. Po informacijah, ki jih imam iz agencije in tudi strokovnih služb ministrstva, se tukaj naše službe opirajo na predpis evropske agencije za civilno letalstvo, tako da v tem smislu ne gre za nikakršno samovoljno ravnanje kakršnihkoli organov pri nas. Bo pa, kot rečeno, za razjasnitev teh morebitnih nejasnosti, pravilnik v tem smislu dopolnjen. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Breznik, niste bili zadovoljni? Izvolite besedo za dopolnitev odgovora.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Najlepša hvala.

Gospod minister, naj vam zelo na kratko obrazložim, kaj se je dogajalo. Vsa avionika ali aviacija v svoji zgodovini gre v nekem razvoju naprej. In tako je bilo tudi pri ultralahkih letalih. Večina lastnikov ultralahkih letal si je v zadnjih letih tudi nabavila posebno varnostno opremo, ki so jo vgradil v ta ultralahka letala. Govorim predvsem o varnostni opremi, da lahko letijo v slabših razmerah, da jih bolj opozarjajo, gre za varnostne vidike, tudi bolj sofisticirane GPS naprave in tako naprej. In kaj se zdaj dogaja?! Zdaj ti nadzorniki ne pustijo, da vzletijo, ali pa jim rečejo, da ne morejo opraviti izpitnega leta; lahko ga opravi samo tisti, ki se šola; brez inštruktorja. Problem je tudi v standardni teži. V svetovni aviaciji se standardna teža potnika računa približno 70 kilogramov in na to standardno težo so tudi civilni avioni narejeni. Vsak proizvajalec pa ima svoj varnostni faktor. Jaz sem si kot inženir pogledal izračune za ultralahka letala, recimo enega češkega ultralahkega letala 2000 Sting – vzletna masa je 472 kilogramov. Če računamo, da ima dovoljeno 4 G pospeška pozitivnega in negativnega, standard je 1,85, izhaja, da je avion testiran na 3 tone in pol.

Danes taista dva nadzornika pa delata probleme za viška 20 kilogramov več vzletne teže ali manj. Do zdaj ni bilo niti ene nesreče, da bi bilo zaradi 100 kilogramov več vzletne teže kakršnakoli nesreča v ultralahkem letalstvu. In tu gre za problem. Teh prekoračitev 20, kljub temu da je faktor desetkratnik ali osemkratnik, ne delajo ne v Avstriji, ne delajo ne na Češkem, ne delajo v Nemčiji. Mi se gremo za neke pionirje ultralahkega letalstva, kolegi, govorimo o razvoju

turizma, tudi tega glede ultralahkih letal. Ta dva nadzornika delata nonstop probleme. Pozanimal sem se, en izmed njiju, ki je sem prišel iz Slovenske vojske, ko je odšel iz Slovenske vojske, so si naredili njegovi sodelavci piknik, da so se ga rešili. In danes se pikolovsko vtikamo za 10, 20 kilogramov ... / izklop mikrofona/

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Dr. Peter Gašperšič, izvolite.

DR. PETER GAŠPERŠIČ: Poglejte zdaj, pikolovsko ali ne, 10 ali 20 kilogramov čez mejo je enako kot 1 kilogram čez mejo.

Zdaj bom rekel, da je verjetno vam razumljivo, da so v letalstvu določeni varnostni predpisi, ki so relativno strogi. Morda res v praksi 10 ali 20 kilogramov ne pomeni za lastnosti letenja neke bistvene spremembe. Ampak v primeru, če bi prišlo do kakšne napake, bi pa nekdo odgovarjal. Verjetno bi odgovarjal tudi tisti, ki je temu letalu dovolil poleteti s prekoračitvijo skupne vzletne mase. Zato verjetno morate razumeti, da so organi, ki neka dovoljenja izdajajo, pri izvajanju teh pravil strogi. Mislim, da je prav, da so strogi. Konec koncev se z varnostjo letalstva ne gre igrati in še enkrat poudarjam. Omenjate, da ti predpisi niso nikjer drugje tako strogi, kot so pri nas. Po informacijah, ki jih imam, gre za to vzletno maso, ki je določena v teh 472,5 kilogramov, kar je v skladu s predpisom, ki ga evropska varnostna letalska agencija določa, to je agencija EASA. Kot rečeno, bomo te zadeve tudi še dodatno s pravilnikom pojasnili. Tukaj ne bo nekih dvomov, kdaj je ta masa prekoračena. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Breznik, imate postopkovno zahtevo, izvolite.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Najlepša hvala.

Gospod minister, jaz mislim, da vi nimate 70 kilogramov. Pa mislim, da se vozite s potniškim avionom. Ste že šli na potniški avion? Potniški avioni, kompletni standardi, ko projektirajo letalo, se štejejo, da imamo 180 potnikov krat 70 kilogramov. Zaradi tega je ta varnostni faktor. In tukaj je ključ, da ta dva izvajata samovoljo. Zaradi tega so ti isti avioni ali cela vrsta teh ultralahkih avionov je danes že registrirana v tujini, namesto v Sloveniji. To je ta problem. Jaz vas danes ne nagovarjam, ne nagovarjam nadzornikov, da morajo kršiti predpise, ki so evropski predpisi; ali pa da kršijo varnostne predpise. Ugovarjam proti čisti samovolji, ki je dovoljena. In zdaj vas sprašujem še nekaj; ti isti nadzorniki, ko imajo izpitne lete, naj pripeljejo potem nadzornika, ki ima 50 ali 60 kilogramov teže. Ne pa da pride nadzornik, ki ima lastne teže 100 kilogramov, torej smo tudi diskriminatorni do ostalih. Zakaj ta leti zraven? Zakaj pilot, ki dela izpite, zakaj ne pride

instruktor, ki ima 60 ali 70 kilogramov, kot je standard; zakaj pride 90-kilogramski človek potem na izpit. Torej prihajamo v totalno birokratsko anomalijo, ki nima nobene veze z varnostjo letenja in s standardom. Mislim, da se minister za javno upravo tudi smeji. Tako pikolovski, spoštovani minister, ne moremo biti. Zaradi tega zahtevam tudi javno razpravo na to temo. Dal bom predlog, da se opravi javna razprava; prvič že zaradi tega, ker lahko rečemo, da smo v Sloveniji pionirji letalstva. Bil sem v Friedrichshafnu, vsako leto sem na sejmu, sem bil tudi pri gospodu Boscarolu. Mi smo pa bolj pikolovski kot cela Evropa okrog nas. In to zaradi tega, ker so ti ljudje, ki imajo ultra lahka letala, gradili ..., 20 kilogramov več teže je na račun večje varnosti teh avionov. Kupili so si drago opremo zaradi tega, da so povečali varnost. In potem pride nadzornik s 100 kilogrami in pravi, da ne more leteti. Ali pa ti isti nadzorniki so že dvakrat, celo za enega je dokazano, da je pristal zasilno, ker je letel samo s 15 ali 20 litri goriva, da je prihranil to vzletno maso. Bolana birokracija, nima nobene veze z varnostjo. Ta agencija rabi velik nadzor, velik nadzor ljudi, ki zdravorazumsko razmišljajo. Mislim, da bi na to temo moralo priti tukaj do javne razprave in da jo boste podprli. Tukaj resnično ne gre za nobeno preigravanje, ampak gre za nek doprinos letalstvu in razvoju ultralahkega letalstva v Sloveniji, kjer imamo nek fundament in smo svetovno znani.

Na koncu menim, da bi to bilo potrebno tudi za vse tiste. Seveda pa ne sugeriram na ministra ali na nadzornike, da bi zaradi dveh, treh pilotov, tukaj se je javilo kar nekaj ljudi, da bi zmanjšali varnost letenja, predvsem z ultralahkimi letali. Zato bom tukaj zahteval javno razpravo na to temo. Najlepša hvala.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

O vašem predlogu bo Državni zbor odločal jutri, 16. januarja, v okviru glasovanja. Gospod Uroš Prikl bo postavil vprašanje ministru za javno upravo gospodu Borisu Koprivnikarju.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa, predsedujoči. Spoštovana ministra, spoštovana ministrica, kolegica in kolegi!

Moje vprašanje se navezuje na decentralizacijo oziroma regionalni razvoj. Kaj me je spodbudilo, da zastavim vprašanje gospodu Koprivnikarju? Dvoje; prvič, Strategija razvoja lokalne samouprave v Republiki Sloveniji, ki je v fazi sprejemanja; in ugotovitve, da dejansko v naši državi ni takšnega regionalnega, policentričnega razvoja, kot bi si ga zaslužili. Predlagana strategija lokalne samouprave v naši državi, lahko sklepamo po besedilu, v katerem je napisano, da Slovenija tudi po četrto stoletja obstoja ne bo dobila pokrajin; s tem pa tudi ne, po mojem mnenju, učinkovitejše lokalne samouprave in regionalnega razvoja. Pokrajine, kot vemo, so

ustavna kategorija; pa se v vseh teh letih ne moremo dogovoriti, da bi to ustavno določbo tudi udejanjili. Ob tej priliki moram povedati, da ni to kritika, graja sedanjega ministra, sedanje vlade; ampak vendarle nadaljevanje neke agonije, ki traja že, kot rečeno, 25 let. Pokrajine v naši državi so zelo raznolike – tukaj imam v mislih geografski razvoj, lahko tudi kriterije razvitosti, kriterij števila prebivalcev, pa še kaj bi lahko našteval – ki bi lahko postala središča regionalnega razvoja. Z ustanovitvijo pokrajin bi po mojem trdnem prepričanju prekinili centralistično upravljanje države, kar bi pomenilo začetek delovanja lokalne samouprave po načelih decentralizacije.

Spoštovani gospod Koprivnikar, zanima me:

Kako vi vidite prihodnji razvoj lokalne samouprave in enakomernega regionalnega razvoja?

Kakšne konkretne ukrepe vidite, ki bodo vodili v decentralizacijo in ki jih lahko državljani in državljanke te države pričakujejo? Z eno besedo – kaj lahko pričakujemo državljani v kratkem, kar bo vezano na decentralizem, enakomerno in/ali enakovredno regionalno razvitost naše države?

Kako boste vzpostavili mehanizme, ki bodo omogočali kakovostno izvajanje nalog tudi na regionalni ravni, razvoj regij, vzpostavitev regijskih središč v pravem pomenu besede?

Kaj se bo postorilo, na kakšen način in kdaj v prid temu, da se bodo ključne odločitve lahko sprejemale, če se malo metaforično izrazim, tudi izven ljubljanskega avtocestnega ringa?

Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Boris Koprivnikar, izvolite.

BORIS KOPRIVNIKAR: Hvala, spoštovani poslanec, za to vprašanje; ostali prisotni, pozdravljeni!

Naj najprej povem, da je strategija v fazi sprejemanja in je še v javni razpravi. Priprave te strategije smo se lotili tako, da smo najprej vse deležnike vprašali po njihovih stališčih do odprtih vprašanj; in jo tudi zaključujemo na takšen način, da poskušamo najti kompromis vseh stališč. Je pa Slovenija majhna država, ki je v svojo Ustavo, v 143. člen zapisala tudi načelo pokrajin, vendar pa do sedaj nismo uspeli doreči niti točno, katere naj bi bile tiste naloge, ki jih pokrajine opravljajo, in koliko naj bi teh pokrajin dejansko imele. Leta 2008 je bil celo izveden posvetovalni referendum, kjer je bilo tudi izkazano, da širša skupnost nekako nima jasnega odnosa do tega vprašanja oziroma ne razume, kako naj bi pokrajina dejansko tudi delovala. V predlogu strategije smo to vprašanje direktno naslovili v enem od poglavju ravno zato, ker bi radi naredili korak naprej, da se te pokrajine končno spravijo v neko funkcijo in da začnejo izvajati tisto nalogo, ko ste sami rekli, decentraliziranega

sprejemanja odločitev, ki so na pokrajinskem nivoju dejansko tudi potrebne.

Vendar je ključno, ko se pri vprašanju sprašujemo, kaj naj pokrajine delajo, da najdemo tiste naloge, ki jih danes opravlja država, ter tiste naloge in odločitve, ki jih danes opravljajo in sprejemajo občine; in se vprašamo, katere so tiste, ki sodijo na pokrajinski nivo. Tukaj je po mojem trdnem prepričanju ključ do tega, da dejansko stopimo z mrtve točke korak naprej ter se ta pokrajinska samouprava in odločanje na pokrajinskem nivoju dejansko začne tudi izvajati. V tej strategiji, ki je v predlogu pripravljena, smo dali zelo velik poudarek ravno medobčinskemu sodelovanju, definiciji skupnih nalog in razmisleku o tem, katere so tiste naloge, za katere ni potrebno, da se o njih odloča na državnem nivoju. Katere so tiste naloge, za katere morda ni racionalno, da se odloča na občinskem nivoju; in le-te se združijo ter prenesejo na pokrajinski nivo. Ob tem smo se tudi spraševali, kako omogočiti to regionalno delovanje, pokrajinsko delovanje, brez da bi celotno delovanje državnega aparata podražili. Zaradi tega tudi iščemo načine in smo jih tudi zelo konkretno naslovili; pa tudi v strategiji razvoja javne uprave, kako združevati tiste podporne naloge, ki jih je racionalno združevati ravno zato, da bi funkcionalno zagotovili tudi vire za delovanje na pokrajinskem nivoju. Zelo konkretno, v tem obsegu tudi v Strategiji razvoja javne uprave, ki je tesno povezana z lokalno samoupravo, predvidevamo vzpostavitev tako imenovanih regionalnih središč ali skupnih uprav, na katerih želimo koncentrirati tiste naloge, ki so naloge države in različnih državnih organov na pokrajinskem nivoju, da se nanje prenese odločanje; in da se tudi državljanom na tem mestu ponudi na enem mestu neke vrste zametek pokrajinskega odločanja glede na naloge, ki se na ta nivo tudi prenesejo. Predvsem sem prepričan, da razprava, ki je bila v preteklosti že večkrat opravljena, o številu pokrajin, o načinu oziroma nalogah, ki naj jih pokrajine opravljajo, brez tega pregleda, kaj dejansko je funkcionalno smiselno na pokrajinski nivo prenesti, nas bo vrtela v začaranem krogu, koliko pokrajin je prava številka – ali je to dva, tri, sedem, osem, dvanajst, mogoče petnajst.

Treba se je vprašati, katere so tiste naloge, ki sodijo na pokrajinski nivo, in okrog tega tudi zasnovati to, da realiziramo ustavno načelo, ki je v Ustavi tudi zelo jasno napisano. Tukaj vidimo – in to je tudi v Strategiji javne uprave – najkrajšo pot do tega, da se na pokrajinskem nivoju dejansko začne odločati, vendar o tistih nalogah, ki tja sodijo; in se tam odloča tudi dokončno. Te odločitve se ne podvajajo ne z državnim nivojem, ne pa tudi z občinskim nivojem. V to smer tudi v strategiji iščemo rešitve.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Prikl, zahtevate dopolnitev odgovora? Izvolite.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Jaz sem zadovoljen s pretežnim delom vašega odgovora.

Ocenjujem, da razmišljate v pravo smer, da imate neko pozitivno valenco do policentričnega razvoja te države. Na nek način je bolečina, če prihajaš iz drugega največjega mesta, pa vidiš, da je to mesto in kaj šele ostala mesta ter ostala obrobna področja svetlobna leta oddaljena od Ljubljane. To je lahko bolečina in jaz jemljem to v končni fazi nase. Da se pa razumemo, ob tem poslanskem vprašanju ni to nobena ataka na število občin. Pozdravljam, gospod minister, to, kar ste povedali – definiranje skupnih nalog, razvoj regionalnih središč na nek način, racionalizacija v okviru obstoječega, v okviru možnega. Seveda bi si pa želel tukaj še kaj več. Želel bi si – si bom dovolil temu reči – malo več poguma, malo več ambicioznosti, da morda še enkrat več spregovorimo o samih pokrajinah. Morda pa nam uspe 26. leto, 27. leto, če nam že 25 let to ni uspelo.

Vsi lahko ugotavljamo, da strategija še ni dosegla svojega, še ni ugledala luč sveta, je še v fazi sprejemanja. Jaz jo pozdravljam na nek način, nič slabega ne vidim v njej. Nekatere ideje, izhodišča so čisto v redu, manjka pa tisto nekaj več. Ob tem apeliram na tiste, ki boste oziroma bomo tako ali drugače sodelovali pri razpravah v zvezi s to strategijo, da vendarle naredimo korak naprej in omogočimo tej državi boljše, večje in učinkovitejše delovanje; predvsem pa policentričen v pravem pomenu besede. Verjemite, vsi bomo s tem zadovoljni in vsi bomo deležni napredka v tej državi. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Minister Boris Koprivnikar, izvolite.

BORIS KOPRIVNIKAR: Hvala za možnost dodatnega pojasnjevanja tega področja.

Vsi bomo zadovoljni, če se bo o pokrajinskih zadevah odločalo bližje prebivalcem teh pokrajin in bodo bolje razumeli njihovo področje. In vsi bomo zelo nezadovoljni, če bomo zaradi nasilnega prenašanja odločanja na pokrajinski nivo ali podvajanje odločanja podražili delovanje te države. Zato je zame zelo bistven ta korak, ki ga tudi v strategiji predvidevamo. Menim, da je korak v pravo smer, da rečemo, o katerih vprašanih se odloča na pokrajinskem nivoju. In da se tam odloča ter da se tam odloča tudi dokončno. To je tista prava decentralizacija odločanja, ne pa da se, recimo, o nekaterih vprašanih odloči na državnem nivoju, potem se pa samo še formalno to potrjuje na pokrajinskem ali nekaj podobnega. To je meni zelo pomembno. Kar se tiče števila občin, je tudi moje stališče že znano, jaz se ne želim spuščati v število občin, ki je v tem cenjenem zboru tudi sprejeto in potrjeno; ampak sem zelo

naklonjen temu, da se združujejo naloge občin in na tak način s funkcionalnim pristopom pridemo do pokrajini; kajti ne želimo, če govorite o drznosti strategije, ne želimo v strategiji zapisati nekaj ... / oglašanje iz dvorane/

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Gospod Breznik, lepo prosim.

BORIS KOPRIVNIKAR: ... kar je zapisano že v ustavi, pa ni bilo realizirano.

To, kar bo v strategiji zapisano, želimo tudi dejansko realizirati, kot smo v drugih strategijah, ki smo jih pripravljali, pripravljali smo akcijski načrt in se sedaj točno po terminskem planu izvaja. Osebnost sem prepričan, da je najkrajša pot do realizacije decentralizacije v tem, da rečemo, kaj je tisto, kar se odloča izključno in samo na pokrajinskem nivoju. Potem bomo imeli funkcionalno osnovo za delovanje pokrajine. To je bistvo tega celotnega vprašanja. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Prikl? (Ne.)

Končali smo s prvim delom in prehajamo na drug krog vprašanj poslank in poslancev.

Gospod Miha Kordiš bo predstavil vprašanje ministrici za zdravje Mariji Milojki Kolar Celarc, izvolite.

Gospod Breznik, lepo prosim, če pustite ostalim.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Hvala za besedo, predsedujoči.

Dopolnilno zdravstveno zavarovanje je socialno nepravilno in hkrati ekonomsko neučinkovito. Za upokojece, za velike družine, za prekarne delavce, za brezposelne in tako naprej so premije tega zavarovanja odločno previsoke. Po podatkih ministrstva pa kar 20 % denarja, ki ga plačamo zavarovanci, se pravi okoli 95 milijonov evrov, ostane v komercialnih zavarovalnicah bolj ali manj kot profit oziroma kot sredstva za neučinkovite obratovalne stroške. In ne preseneča, da potem komercialne zavarovalnice preko svojega zavarovalniškega združenja lobirajo proti ukinitvi dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja in za komercializacijo obveznega zdravstvenega zavarovanja. Te apetite – mislimo v Združeni levici – je treba v kati zatreti, dopolnilno zavarovanje ukiniti in ga nadomestiti z neko pravično javno dajatvijo. V koalicijskem sporazumu se je k taki smeri akcije zavezala celotna koalicija. Ministrica osebno je celo pred sedmimi meseci prav na tem mestu obljubila, da bo zakonodaja, v kateri bodo rešitve glede dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja, ugledala luč sveta in prišla na mizo do konca lanskega leta oziroma da bo takrat šla v javno razpravo. Namesto tega smo dobili analizo slovenskega zdravstvenega sistema in rezultati te analize potrjujejo, da je treba dopolnilno zdravstveno zavarovanje ukiniti. Ampak pozor, ker tu je kleč, analiza po novem omenja tudi možnost regulacije sedanjega dopolnilnega

zavarovanja. To pa je po našem mnenju slepili manever za ohranitev sistema, ki ne deluje v interesu bolnikov, ampak v interesu zavarovalnic.

S to regulacijo bi mogoče znižali delež, ki ostaja v zavarovalnicah, recimo iz zdajšnjih 20 % na 15 %. Ampak še vedno bi javni sistem na ta način izgubljal nekje 10 milijonov evrov na leto; seveda v nasprotnem primeru za zavarovalnice tak produkt ne bi bil rentabilen. Edina sprejemljiva rešitev za to področje je ukinitve dopolnilnega zavarovanja in uvedba nadomestne dajatve. Gospa ministrica po 17 mesecih žal ni na položaju, da bi sploh vedela, od katerih dohodkov bi se plačevala dajatev in kateri organ bi jo pobiral; oziroma če sem natančen – ne ve oziroma noče povedati. In se mi bolj zdi, da je to drugo, zaradi tega vendarle sedim v Odboru za zdravstvo. Na vsaki razpravi se vidi manko kakršnegakoli interesa za take poteze s strani SMC, tega ni niti pri Desusu niti pri SD. Nikakor se nočejo te stranke konfrontirati z zdravniškimi organizacijami, ki zagovarjajo privatni interes pri koncesijah in pri zavarovanju. Zato me zanima dvoje:

Kdaj boste vendarle pripravili predlog odprave dopolnilnega zavarovanja?

Ali imate pri tem podporo vlade ter v čem se ta podpora kaže?

Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ:

Odgovorila bo ministrica za zdravje Marija Milojka Kolar Celarc, izvolite.

MARIJA MILOJKA KOLAR CELARC: Hvala za besedo, gospod podpredsednik. Spoštovani poslanec, gospod Miha Kordiš!

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Samo trenutek.

Upam, gospoda, da bosta vsaj dami pustila, da pove svojo misel. Hvala lepa.

MARIJA MILOJKA KOLAR CELARC: Hvala.

Konec lanskega leta je Vlada sprejela Resolucijo o nacionalnem planu zdravstvenega varstva 2015–2025. Odbor za zdravstvo jo bo obravnaval v začetku marca in v njej smo zapisali, da takšno financiranje dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja, kot ga imamo v Sloveniji, ne temelji na principu solidarnosti, ker so premije enako velike za vse segmente prebivalstva Slovenije, ne upošteva njihov dohodkovni status. Strokovno temu rečemo, da so premije regresivne. Zaradi tega je tudi v tem delu financiranje našega zdravstvenega sistema ocenjeno kot manj enakopravno, kajti največje breme, kot sami ugotavljate, pri tem nosi predvsem socialno najbolj ranljivi del slovenskega prebivalstva, kot v primerjavi s tistimi z večjimi dohodki, kot veste, ki plačujemo vsi enako premijo.

Premije, takšne kot so danes, je treba povedati tudi, da so previsoke glede na to, da je

zdravstvo en sistem v zadnjih letih, od 2009, privarčeval okrog 420 milijonov evrov. Zavarovalnice, kot pravilno ugotavljate, iz tega naslova kujejo dobiček, delijo zastoj vinjete, uporabljajo za svoje obratovalne stroške ustvarjanje zavarovalno-tehničnih rezervacij. Zaradi tega bomo pri ukinitvi, preoblikovanju ali spremembi tega zavarovanja morali upoštevati nekatera izhodišča. Treba je namreč vedeti, da se na ta način zbere okrog 410 milijonov evrov denarja, ki gre v zdravstveni sistem. In enostavno varianta, kot ste jo lahko zasledili v predlogu analize, samo preprosto ukinitev zavarovanja, brez ustrezne nadomestitve nekega drugega alternativnega vira, zdravstveni sistem izgubi ta vir denarja. Pri preoblikovanju oziroma ukinitvi bomo upoštevali – in to z novim Zakonom o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju, ki je prioriteta v letošnjem normativnem programu Vlade za prvo polovico letošnjega leta, – da moramo z nadomestitvijo dopolnilnega zajeti zadosti širok krog oseb, ki bodo plačevale tovrstno dajatev, da mora biti ta vir financiranja dovolj fleksibilen in tudi dolgoročno vzdržen, da bo treba upoštevati staranje prebivalstva in s tem naraščajoče izdatke za dolgotrajno oskrbo, povezano tudi z zakonom o dolgotrajni oskrbi. Vse to bodo kriteriji, ki jih bomo upoštevali pri pripravi Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju. Kot veste, imamo analizo na dnevnem redu tudi na seji Odbora za zdravstvo 5. februarja, tam bo priložnost, da bomo o predlaganih možnostih, ki so navedene v analizi, kaj več spregovorili.

Veste, da je predlagana varianta, ali ukinejo doplačila, kar sem povedala, da ni sprejemljivo; da uvedemo neko drugo nadomestno dajatev, ki bi bila lahko obvezna ali tudi neobvezna, glede na dohodek posameznika, in v povezavi s pravicami iz zdravstvenega zavarovanja. Omenjajo pa tudi tretjo opcijo kot boljša regulacija sedanjega dopolnilnega. Ampak naj vam povem, da ta varianta, čeprav so jo tudi tuji strokovnjaki predvideli, da dejansko ne pride v poštev. Zakaj? Ker bi s posegom, da bi država regulirala premijo, višino obratovalnih stroškov, da bi predpisala, da to zavarovanje nima dobička, enostavno ne pride v poštev; ker bi bilo ustavno sporno, ker pomeni to poseg države v prosto podjetniško pobudo in v poslovanje zavarovalnic. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Gospod Miha Kordiš, izvolite, dopolnitev odgovora.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Najlepša hvala za besedo, predsedujoči.

Gospa ministrica, jaz se praktično z vsem, kar ste povedali, strinjam. Vi tudi veste, da vas v Združeni levici v nameri ukinitve dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja zelo odločno podpiramo. Tudi to moje današnje poslansko vprašanje lahko berete na način te spodbude; sploh ker je pač jasno, da določeni deli

zdravništva, da zdravstvene zavarovalnice, tudi kakšne tuje gospodarske zbornice zelo odločno lobirajo za komercializacijo obveznega zdravstvenega zavarovanja pri nas. Naj vam še enkrat položim na srce, da imate v tem podvigu v Združeni levici vsekakor zaveznike. Naj samo potrdim, če sem prav razumel, kar ste razlagali. Predlog odprave dopolnilnega zavarovanja lahko pričakujemo v naslednjih šestih mesecih. Zaradi tega, ker ta obljuba je bila podana med tem mandatom že večkrat, pa se je malo prestavila iz junija na september, potem pa na december. Tokrat upam, če pravite, da je prioriteta, da se bo to dejansko zgodilo.

Sicer sem vas pobaral še o podpori vlade in kako se ta podpora vlade kaže. Ker moja izkušnja iz Odbora za zdravstvo kaže, da kolegi iz SMC, SD in tudi iz Desusa kažejo strašno nezanimiv obraz, ko pride do ukinitve dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja. Kaj hočem reči – nobene močne podpore in nobene hude pobude v tej smeri ni začutili; pa bi vendarle rad videl, da se to vendarle zgodi in naredi. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa ministrica Marija Milojka Kolar Celarc, izvolite.

MARIJA MILOJKA KOLAR CELARC: Hvala za besedo. Hvala tudi za podporo, ker mislim, da jo bomo potrebovali.

Naj odgovorim še, da seveda je podpora Vlade Republike Slovenije v celoti. To smo zapisali konec koncev tudi v koalicijski sporazum za mandat za obdobje 2014–2018. Je pa res, kot pravite, da se je že začel kazati interes vseh teh interesnih skupin. Naj pa povem še to, da je eno zelo pomembno razlog pri teh spremembah tudi ta, da je Slovenija majhna država, majhna ekonomija z dvema milijonoma prebivalcev. Tak način financiranja zdravstvenega varstva v majhnih državah je primer zelo slabe prakse – Litva, Latvija, Estonija, kjer so šle zavarovalnice izvajati na take načine konkurence. Dejstvo je, da so se v teh državah v pol leta enormno podražile zdravstvene storitve, premije in zelo poslabšala dostopnost ljudi do zdravstvenih storitev.

Sporočilo te analize je, da naj ne gremo v to smer, ker bo to zelo slabo za nas, naše otroke in naše vnuke; tudi zaradi naše majhnosti. Dva milijona populacije je, tako rečeno, komaj za polovico ene zavarovalnice. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Kordiš? (Ne.) Hvala lepa.

Gospod Franc Breznik bo postavil vprašanje ministru za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano mag. Dejanu Židanu.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Najlepša hvala, gospod podpredsednik. Se opravičujem, ker

sem prej nekoliko klepetal, sva imela neko debato z ministrom.

Ministra ponovno sprašujem; prihajam iz Slovenskih goric. Naj povem, da sem se srečal z nekaj kmeti in sem ministru že v eni izmed zadnjih sej predstavil problematiko najema enega kmeta v Slovenskih goricah, v občini Jurovski Dol, ki je recimo leta 2008 za 5 hektarjev kmetijskega zemljišča plačeval najemnino Skladu kmetijskih zemljišč v vrednosti približno 800 evrov, leta 2015 pa je za isto zemljišče plačeval 1 tisoč 275 evrov najemnine. V tem času, kot veste, so celi vrsti kmetijskih izdelkov, na področju odkupa mesa, odkupa mleka, cene močno padale. In kmetje imajo dostikrat v Slovenskih goricah probleme, ker tu gre za veliko kmetijskih površin, ki so v gričevnatem pasu, niso v ravninski zemlji, tudi starost prebivalstva na tem področju, predvsem pa je problematika majhnosti kmetij. Mi imamo povprečno kmetijo veliko manjšo, kot je 7 hektarjev, kakor je povprečna vrednost, pa približno nekoč v Sloveniji. Ljudje morajo pač najemati od sklada to zemljo.

Ravno zaradi tega sprašujem, minister:

Kako, na kakšen način se je ta vrednost z 800 evrov dvignila v zadnjih letih na tisoč 200 evrov? To za te kmetije pomeni tudi ekonomski problem, problem preživetja. Se zavedam, da zaradi preteklih dejanj desetletja te kmetije dostikrat tudi ekonomsko niso samostojne, niso neodvisne; ti ljudje se morajo še s kakšno drugo dejavnostjo ukvarjati, da lahko te kmetije preživijo.

Ministra prosim, če mi lahko odgovori:

Kakšna bo tukaj politika Ministrstva za kmetijstvo v prihodnje na področju sistema najema in predvsem politike cen najema teh kmetijskih zemljišč?

Najlepša hvala za odgovor.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Mag. Dejan Židan, izvolite.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala, predsedujoči, za besedo. Spoštovani poslanec, hvala za vprašanje!

Mi smo naredili eno simulacijo glede vašega zadnjega vprašanja, je bila narejena simulacija na / nerazumljivo/ Partinje. Našli smo tudi en primer kmetije, ki ima 5,6 hektarja, in smo ugotovili, da je za to vrednost tisoč 123 evrov. Moram pa tukaj povedati, da je trenutna cena, na kateri je to bilo delano, bila 195 evrov na hektar pri njivah. Kar se tiče plantažnega sadovnjaka, je enotna cena, kakor tudi za njive v Sloveniji, 212 evrov; s tem da imajo tam nekatera področja bonus točke, nekatera minus točke; ampak to konkretno področje je na istem. V preteklosti je tudi bilo, kadar je zemljišč več kot 3 hektarje, se je upošteval en odbitek za zmanjšanje. Tega že od leta 2009 ni.

Sedaj pa dovolite, da dam kratko oceno, kako se je zviševalo. Iz leta 2015 do

2016, to je ta nova, se je zvišala najemnina za 5 %. Razlog, ki ga sklad navaja – to namreč sprejme sklad, ampak ne zato, da bi jaz bežal pred odgovornostjo, ampak samo povem, kdo je tisti, ki določa najemnine – upoštevala se je po začasnih podatkih fizična rast kmetijske proizvodnje za 6 %, vrednostna za 1 %. So pa tudi cene padle, tako da je faktorski dohodek, ki je merilo uspešnosti in učinkovitosti v kmetijstvu, statistično narasel za 6 %. To je sicer začasen podatek, ampak generalno kot sektor ti začasni podatki večinoma veljajo kot končni, samo mogoče znotraj posameznih sektorjev v kmetijstvu se kaj spremeni. Iz leta 2014 na 2015 ni bilo razlike v ceniku. S tem mislim, da se je kompenzirala neka višja najemnina iz 13 na 14. Generalno pa sklad upošteva, tako sem naučen in to tudi razumem, da se najemnina povečuje, če se povečuje faktorski dohodek. To je pomemben strošek za kmete, ki imajo kmetijsko zemljišče v najemu od države. Marsikdo oziroma večina jih ima tudi od zasebnih lastnikov. Ob tem pa je treba upoštevati naslednje. Prvič, bistveno višje povpraševanje po teh cenah, kakor je sploh ponudba na razpolago. Sedaj bom navedel neuradni podatek, je to podatek, s katerim se nastopa proti skladu z izvedeniškimi mnenji. Takrat se ne uporablja recimo cenika, kakršnega sklad uporablja, torej teh slabih 200 evrov na hektar površine njive; ampak se uporablja bistveno višja številka, to je 350 evrov, ker izvedenci pač ocenjujejo, da je tako nekje drugje po Sloveniji. Najemnine ne morejo biti osnova, ali je kmetija uspešna ali ne; je pa to tudi strošek, to priznam. Glavna poanta je, v katero smer je kmetija proizvodno usmerjena. Tudi ni mogoče dobro, da se upoštevajo samo, kje so takšna ali drugačna plačila iz sklada za kmetijstvo Evropske unije in Slovenije, kmetije pa dobijo doplačila iz več virov. Ravno na nekaterih področjih – o tem sva se prej z gospodom poslancem pogovarjala – kmetija črpa poleg neposrednih plačil še ukrepe Programa razvoja podeželja, ki se v tem trenutku nekaj korigira.

Tam, kjer je hribovnato, pa smo se zmenili, da dodatno kmetijam nekoliko pomagamo. Uvajamo dva nova ukrepa. Prvi nov ukrep je v tem, da tam, kjer je gorsko-hribovski tip kmetije, izplačujemo enkratno premijo na leto na žival; mislim, da je 130 evrov na glavo velike živine, pri kravah molznicah. V začetku tega leta uvajamo še premijo na dobrobit goveje živine, kar v praksi pomeni, če kmetija da svojo govejo živino na pašo vsaj za 120 dni, ji bomo izplačali premijo v vrednosti 53 evrov. Spreminjamo pa tudi dodatek za OMD, ampak ker mi zmanjkuje časa, dovolite, gospod poslanec, da odgovorim v nadaljevanju. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Franc Breznik, zahtevate dopolnitev odgovora.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Najlepša hvala, gospod minister, da ste omenili politiko Sklada kmetijskih zemljišč, kjer so potem variante; birokrati pač določajo neko zvišanje, ki nima neke osnove. Omenjate kot argument neka priporočila cenilcev kmetijskih zemljišč in ostalih. Koliko je to vredno? Treba se je vedno vprašati, kdo je pripravljen delati na kmetiji, kdo je pripravljen predelovati, kdo je pripravljen delati hrano. Kot veste, jaz sem govoril s kmetijo, kjer leta in leta delajo na tem področju, torej niso neki špekulanti z zemljo, ampak ljudje. Drugi problem, ki je ravno zaradi take politike, je, da mladi odhajajo. Mi imamo ne samo demografsko sliko slovenskega naroda, katastrofalno nataliteto, največji problem je podeželje. Po eni stani v Slovenskih goricah ugotavljamo, da brezposelnost ni ravno problem, ker mladi, ki so brezposelni, kar odidejo s tega področja – ali v tujino ali v okolico Ljubljane. Ostajajo samo starejši kmetje, ki delajo. Danes je povprečna starost kmeta v Slovenskih goricah, to je upokojenec, to so ljudje, ki so zreli za v pokoj. Problem kmetijstva v Slovenskih goricah, ni pravih politik s področja kmetijskega ministrstva, ki bi vzdržale mladega prevzemnika kmetije, ki bi imel solidne, ugodne pogoje tudi za razvoj, kjer bi lahko ostal in bi bil motiviran za to, da ostane. Res je, mogoče najemnina za nekoga, ki sedi v Ljubljani v pisarni, ni tako velika; ampak za nekoga, ki komaj preživi na tej kmetiji, pa je vsak cent odločilen. Ravno to bi rad povedal, eni so življenjski primeri, drugo pa je, ko sedi v pisarni sredi Ljubljane in rečeš – saj ta najemnina ni tako velika. Ali je pripravljen tudi tisti cenilec delati na tej zemlji, pridelati hrano in jo prodati na trgu po tako nizkih cenah, kot so danes?! To je vedno vprašanje te verige.

Gospod minister, kot veste, največji problem sklada je, zaradi njihove politike se Slovenija zarašča. In Slovenija se zarašča. Imamo polno visokih cen od sklada ali pa zmernih cen, ki jih oni predvidevajo, ampak nihče več ne prideluje. Slovenija se zarašča, to je drug problem, ki nastopi.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod minister mag. Dejan Židan, izvolite.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala, predsedujoči.

Dejstvo je, da se Slovenija zarašča manj, kot se je zaraščala; še vedno pa ni nulto stanje. Količina zemljišč je bistveno manjša, kakor je bila v preteklosti, da bi takšnim kmetijam, področjem ..., ker ne moremo imeti programa samo za Haloze, Slovenske gorice ali za Goričko, če hočete, da bi jim kot celota pomagali. Sedaj nadgrajujemo Program razvoja podeželja. Prva stvar, ki sem jo povedal, je tole, plačilo za dobrobit živali, da krava pride enostavno na prosto, na pašo, kar je tudi širši cilj, ta ukrep bomo sedaj investirali na letni ravni 4 do 5 milijonov evrov; pa nekaj let, dokler bo kriza in govedoreji. Kot nov ukrep, ki se bo začel

sicer izvajati s 1. 1. 2017, je dodatna pomoč tam, kjer je nagib. Tovrstnih hektarjev je 31 tisoč hektarjev od 460 tisoč v Sloveniji. Kmetije, ki imajo nagib plus 35 %, bodo dobile na hektar dodatek 50 evrov. Kmetije, ki imajo nad 50 % nagiba, pa bodo dobile dodatek 100 hektarjev. V tem trenutku je tudi pomembno, da je za nami prvi razpis za mlade kmete. Želimo mlade kmete pripeljati, vsako leto bo razpis in mislim, da jih je v prvem svežnju prišlo skozi 210. Zanimivo je, da so se večinoma na razpis prijavili kmetje, ki bodo kmetije vodili profesionalno. Dejstvo je, da od 58 tisoč hektarjih, kmetijah, ki so del kmetijske politike, jih je bistveno manjši del profesionalnih kot tistih, ki kmetujejo in še nekaj ob tem počno.

Tisto, kar sam pričakujem, da bo dalo tudi nek zagon, so same investicije. Letos gremo v investicijski val: mislim, da bo razpisov v skupni vrednosti več kot 140 milijonov evrov. Ker je stopnja sofinanciranja 30–50 %, pa pričakujemo investicijski napor v vrednosti 350 milijonov evrov. Ob tem pa bi še enkrat, če dovolite, rad povedal – ena večjih težav, ki jih še vedno imamo v slovenskem kmetijstvu, je to, da se ljudje ne povezujejo. Imamo nepovezano ne samo stanovsko, ampak tudi poslovno, sicer imamo predele Slovenije, če gledamo kobariški konec, ki ima tudi izjemno težke pogoje za kmetovanje. Ampak vsi kmetje so del zadruge in zato bistveno bolje in bolj varno živijo. Imamo pa predele Slovenije, ker enostavno to kulturo, da se je treba povezati, da si bolj varen in na koncu delaš nekaj bolj dobičkonosno, moramo še privzgojiti. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Franc Breznik zahteva razpravo v Državnem zboru, izvolite.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Najlepša hvala.

Gospod minister, se strinjam, če boste upoštevali ukrepe, torej specifično območja, od koder prihajam, Slovenskih goric, kjer je večina te zemlje tudi hribovite, kjer imajo kmetje probleme, tudi staranje prebivalstva in politika najema tega sklada. Jaz mislim, da ni samo politika v tem, ampak da dobimo kmetije, ki so ekonomsko vzdržne, kjer ne bodo samo kmetije živele od subvencij v naslednjih desetletjih. Mislim, da z znanjem vse kmetje danes lahko preživijo. Problem pa je to, da so večinoma kmetije majhne, razdrobljene, ima 2 hektarja na enem kosu, ima na drugi parcelni številki 2 hektarja. To je problem bivšega sistema, kjer so dobesedno kmete, velike kmete pobili, uničili, izgnali in naredili celo vrsto dninarjev, ki so ekonomsko dobesedno umirali na obroke na teh kmetijah.

Zakaj jaz ta vprašanja postavljam? Postali ste minister, zdaj že tretji mandat, res da je bil prvi mandat samo polovička pa tudi drugi. Ampak mislim, da tukaj moramo priti v neko resno reformo. Slovenija se zarašča, politika – tudi

sklada – je nevzdržna, marsikdaj so te cene na ravni neke birokratske kulture, ne pa v realnem stanju. Koliko ljudi je pripravljeno delati, prevzeti in obdelovati to zemljo. Omenili ste živinorejo, se strinjam, zunanja paša, jaz gledam cene kvalitetne govedine, tudi v tujini. Nemci so pripravljene odkupiti celo vrsto kvalitetne govedine po veliko višjih cenah kot v Sloveniji. Mi smo zanemarili tudi pašne skupnosti, en pridih tega je v Bohinju. Mislim, da je moja zahteva za javno razpravo v okviru tudi zemlje, ki je danes v oblasti države in se preko sklada, preko najema daje manjšim kmetom, da lahko preživijo. Je del neke reforme in del nekega pogovora tukaj v parlamentu, kam naprej s to kmetijsko politiko. Mislim, da država ne more biti lastnik, večinoma je še zemlja, da nekaj zemlje morda zaradi strateških zadev mora zadržati. So pa zadeve, kjer želimo, da ti manjši kmetje, ki umirajo na obroke, kot so v Slovenskih goricah, lahko dobijo ali odkupijo to zemljo po nekih zmernih cenah, da so mladi prevzemniki kmetij motivirani, da postanejo lastniki. Privatna lastnina je temelj vsake resne demokracije, resne države in spoštovanje tega. Ko bodo te kmetije postale iz manjših srednje, bo na tej kmetiji lahko preživela ena ali dve družini. In to mora biti cilj neke resne, smeje kmetijske politike v naslednjih desetih letih.

In zaradi tega predloga za razpravo, ki ga sedaj podajam na podlagi Poslovnika Državnega zbora, je moj cilj ta, da kmetje ne samo v Slovenskih goricah, ampak širom, iz takih manjših kmetov postanejo srednji kmetje, da te kmetije prevzamejo manjši prevzemniki in da te kmetije postanejo ekonomsko vzdržne. In se zahvaljujem, gospod minister, za vaš odgovor; želim si, da je bi tudi takšna razprava stekla v Državnem zboru. Najlepša hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Breznik, o vašem predlogu bo Državni zbor odločal jutri, 26. januarja, v okviru glasovanj.

Gospa Violeta Tomić bo postavila vprašanje ministru za gospodarski razvoj in tehnologijo gospodu Zdravku Počivalšku.

VIOLETA TOMIČ (PS ZL): Hvala za besedo, predsedujoči.

Položaj delavcev v kulturi je zaradi stalnega varčevanja vse slabši. Posledično na vseh področjih umetniške produkcije prihaja do padca kakovosti in obsega projektov oziroma umetniških del; hkrati pa so tisti, ki v kulturi delajo, vse bolj v prekarnem položaju, kar jim onemogoča normalno življenje. Sistem avtorskih in sorodnih pravic je daleč od optimalnega, saj v veliki meri zagotavlja monopol največjih svetovnih medijskih oziroma založniških korporacij. Vendar na tem sistemu temelji tudi del dohodka kulturnih delavcev. Še huje je, ker so pri nas stvari urejene tako, da sredstva odtekajo v roke velikih akterjev, tujih in domačih;

ekonomski ter socialni položaj ustvarjalcev pa se slabša. Hkrati se ta sredstva ne vlagajo v razvoj kakovostne kulturne produkcije, ne vlagajo se za spodbujanje mladih; ampak odtekajo v tuje žepe ali pa ostanejo neizkoriščena. Eden od takšnih primerov je tudi nadomestilo za privatno reproduciranje avtorskih del in del, ki so varovana kot sorodne pravice. To nadomestilo je uvedel Zakon o avtorski in sorodnih pravicah po vzoru drugih držav ter na podlagi mednarodnih aktov. Gre za nadomestilo za uporabo varovanih del, ki jo posamezniki posnamejo na nosilce, če posnamejo kakšen film ali glasbo. Višino nadomestil ureja veljavna vladna uredba, vendar pa nadomestila že od leta 2010 ne pobira nobena kolektivna organizacija. To predstavlja izgubo dela prihodkov upravičencev, ki je na letni ravni ocenjena v višini enega milijona evrov. Na primer, v letu 2009 je Zavod IPF zbral 818 tisoč 956,28 evrov nadomestil z naslova privatnega reproduciranja. Več kot pet let nadomestilo stoji pri zavezancih, ki so na primer uvozniki naprav za presnemavanje; trgovci s praznimi nosilci za snemanje pa svojih cen zaradi nepobiranja tega nadomestila seveda niso znižali. Ves ta čas so upravičeni imetniki pravic brez tega pomembnega dela dohodka. Več kot pet let država dopušča stanje, da se nadomestila ne začnejo pobirati. Nedopustno in negospodarno pa je, da se istočasno odrekamo tudi davku iz tega naslova.

Zato vas sprašujem:

Zakaj ministrstvo dopušča stanje, da se nadomestila za privatno reproduciranje ne pobirajo že šesto leto?

Zakaj ministrstvo ne sprejme posebnih navodil za izvajanje postopka za izdajo začasnih dovoljenj v zvezi z Zakonom o avtorski in sorodnih pravicah, kjer bi bila natančneje podana navodila o kriterijih in merilih za izdajo dovoljenj te vrste?

Hvala za odgovor.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod minister Zdravko Počivalšek, izvolite.

ZDRAVKO POČIVALŠEK: Hvala, predsedujoči. Poslanka, poslanke in poslanci!

Težka tema. Za izdajo dovoljenja za kolektivno upravljanje pravic do nadomestila je pristojen Urad Republike Slovenije za intelektualno lastnino. Urad si že več let prizadeva, da bi se nadomestilo pobiralo in delilo med upravičene imetnike pravic. Zakon o avtorski in sorodnih pravicah določa pravico avtorjev in drugih upravičencev do skupnega nadomestila in pogoje za pridobitev stalnega ali začasnega dovoljenja za kolektivno upravljanje. Upravičenci pa se morajo sami ustrezno organizirati. Da bi zagotovili kolektivno upravljanje te pravice, čeprav imajo avtorji in drugi upravičenci pravico do nadomestila že od uveljavitve ZASP-a v letu 1995, še do danes nismo ustanovili nove skupne kolektivne organizacije, ki bi kolektivno

upravljala pravico do pravičnega nadomestila. Ker ustrezna kolektivna organizacija ni bila ustanovljena, je bilo Avtorski agenciji za Slovenijo 3. 10. 1997 izdano začasno dovoljenje, ki se je nanašalo na pobiranje teh nadomestil. To začasno dovoljenje je prenehalo veljati 1. 7. 2006, ker so se kolektivne organizacije odločile, da bodo same poskrbele za upravljanje pravice do nadomestila. V letu 2006 je urad z več dopisi in sklicevanjem sestankov spodbujal kolektivne organizacije k dogovoru in tako igral aktivno vlogo za ureditev stanja na tem področju.

Zavodu za uveljavljanje pravic izvajalcev in proizvajalcev fonogramov Slovenije, Zavodu IPF je 12. 11. 2007 izdal začasno dovoljenje, ki je trajalo do 31. 12. 2009, torej dve leti, saj se je soglasje kolektivk nanašalo samo za to obdobje. In to drži, kar ste povedali, od 31. 12. 2009 nobena kolektivna organizacija ne pobira tega nadomestila. Pred iztekom začasnega dovoljenja Zavoda IPF sta vlogi za to stalno in začasno dovoljenje vložila SAZAS in Zavod IPF. Urad je vse kolektivne organizacije 24. 12. 2009 z dopisom opozoril, da zaradi kompleksnosti zadeve in ker nobena vloga ni popolna, postopka pred iztekom začasnega dovoljenja ne bosta zaključena, Hkrati je predlagal, da se zaradi zagotovitve kontinuitete upravljanja nadomestila začasno dovoljenje podaljša za 6 mesecev oziroma do začetka veljavnosti novega dovoljenja, če bo to izdano prej. Kolektivne organizacije predloga urada niso sprejele. Urad je nato večkrat pozval kolektivne organizacije, naj ustrezno uredijo medsebojna razmerja za zagotovitev izdaje stalnega ali začasnega dovoljenja ter tudi organiziral sestanke. Na sestankih je urad kolektivnim organizacijam predstavil svoja stališča in sodno prakso glede pogojev, ki jih morajo kolektivne organizacije izpolniti za izdajo stalnega ali začasnega dovoljenja stališča urada. Predstavitev sodne prakse je urad objavil tudi na svojem spletišču. Urad je pojasnil, da izdajo začasnega dovoljenja zgolj omogoča, ne pa tudi zapoveduje; kar pomeni, da se urad ob upoštevanju vseh okoliščin primera samostojno in po prosti presoji odloči, če in pod kakšnimi pogoji bo začasno dovoljenje izdal.

Urad zagovarja stališče, da lahko pravico do nadomestila uveljavljajo le vsi upravičeni skupaj, ker tudi nadomestilo za privatno in drugo lastno reproduciranje pripada vsem upravičencem skupaj. Pogoj, da urad izda začasno dovoljenje, je, da tisti, ki za dovoljenje zaprosi, predloži pooblastila vseh ali vsaj večine imetnikov pravice do pravičnega nadomestila za privatno ali drugo lastno reproduciranje, ki so organizirani v ustrezni kolektivni organizaciji in sporazum, v katerem so imetniki pravice vsa medsebojna razmerja sporazumno uredili. Stališče urada je potrdila tudi sodna praksa. Kljub temu da je urad obširno pojasnil pogoje za izdajo stalnega in začasnega dovoljenja ter predstavil sodno prakso iz tega področja, vloge za pridobitev

stalnega in začasnega dovoljenja za kolektivno upravljanje pravice do nadomestila, o katerih je urad že odločal, niso izpolnjevale zahtevanih pogojev, zato jih je urad moral zavrniti. Urad je odločal o več vlogah, nazadnje maja 2015. Upravno in Vrhovno sodišče je odločitve urada, ki so bile izpodbijane v upravnem sporu, do sedaj vedno potrdilo kot pravilne in zakonite.

V tem trenutku urad obravnava eno vlogo za izdajo stalnega in podrejeno začasnega dovoljenja za kolektivno upravljanje pravice do pravičnega nadomestila. Posebna navodila za izdajo začasnih dovoljenj za kolektivno upravljanje pravice do pravičnega nadomestila ali določitev kriterijev in meril za izdajo dovoljenj niso potrebna, v skladu s tem zakonom, če v enem letu od uveljavitve tega zakona ne ustanovijo ustrezne kolektivne organizacije. Zdaj je začasno dovoljenje za kolektivno uveljavljanje določenih pravic ... pravni osebi, ki ne izpolnjuje pogojev iz 149. člena tega zakona. Hvala.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Violeta Tomić ima dopolnitev odgovora, izvolite.

VIOLETA TOMIĆ (PS ZL): Hvala vam za to izčrpno poročilo.

Kot ste sami povedali, Avtorska agencija za Slovenijo je na podlagi začasnega dovoljenja nekaj časa pobirala in to dovoljenje je bilo dodeljeno v roku dveh mesecev. Tudi IPF je dobil začasno dovoljenje v zakonskem roku dveh mesecev. To je tako, kot da bi se takrat Urad za intelektualno lastnino še trudil delovati znotraj zakonskih rokov Zakona o splošnem upravnem postopku. Zadnjo vlogo za izdajo začasnega dovoljenja za uveljavljanje te pravice do nadomestila iz naslova privatnega reproduciranja je 27. 12. 2012 podala kolektivna organizacija SAZOR. Ta vloga je bila 28. 5. 2015 zavrnjena, po več kot dveh letih. Med drugim tudi zato, ker ena od podpisnic sporazuma, konkretno Združenje SAZAS, baje ne more izvajati prevzete administrativno-tehnične izvedbe pobiranja nadomestil, ker nima nobenega zaposlenega. Oprostite, ta argument je nevzdržen, saj taista organizacija mirno opravlja tudi druge dejavnosti kolektivnega uveljavljanja, pa Urad za intelektualno lastnino tukaj nima nobenih težav. Zato lahko rečemo, da gre za neenako obravnavo oziroma za postavljanje novih in novih pogojev za izdajo začasnega dovoljenja, ki bi morala biti bistveno enostavnejša in hitrejša, saj je ravno to namen možnosti inštituta začasnega dovoljenja. In v interesu vseh nas je, da se ta zadeva reši in da se ta nadomestila pobirajo.

Zato me zanima:

Zakaj ministrstvo ne odredi nadzora nad delom Urada za intelektualno lastnino v zvezi s tem področjem?

Hvala za odgovor.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod minister Zdravko Počivalšek, izvolite.

ZDRAVKO POČIVALŠEK: Vse to, kar ste povedali, drži.

Gre za to, da smo ta problem začeli reševati, kot ste povedali, maja 2015 smo dali odgovor, ki je trajal, kot ste rekli, dve leti. Treba je pa povedati, da glede pogojev oziroma meril za izdajo stalnega ali začasnega dovoljenja za kolektivno upravljanje pravice do nadomestila, da se je do zdaj izoblikovala obsežna sodna praksa, s katero so imetniki pravic seznanjeni; in da jih je urad upošteval pri odločanju o vlogah za izdajo tovrstnega dovoljenja. Jaz verjamem, da se bo v novi kadrovski sestavi vodenje Urada za intelektualno lastnino ta problematika rešila maksimalno hitro; seveda pa morajo tisti, ki te vloge dajo, te vloge tudi izpolniti korektno in na način, da bodo izpolnjene.

Verjamem pa, da bomo ta problem rešili; če ne prej, pa s sprejemom novega Zakona o avtorski in sorodnih pravicah. Tudi to problematiko smo znotraj tega predvideli na način, da bo hitreje rešljiva. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Violeta Tomić, zahtevate razpravo? (Ne.) Hvala.

S tem smo izčrpali seznam vprašanj in odgovorov. Ministricam in ministrom se zahvaljujem za podane odgovore. S tem prekinjam 1. točko dnevnega reda, ki jo bomo nadaljevali jutri, 26. januarja, ko bo Državni zbor v okviru glasovanj odločal o predlaganih sklepih.

Prekinjam tudi 15. sejo Državnega zbora, ki jo bomo nadaljevali jutri ob 9. uri.

(SEJA JE BILA PREKINJENA 25. JANUARJA 2016 OB 17.17 IN SE JE NADALJEVALA 26. JANUARJA 2016 OB 9.03.)

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Začenjam z nadaljevanjem 15. seje Državnega zbora. Obveščam, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednje poslanke in poslanci: gospa Vesna Vervega do 13. ure, gospod Žan Mahnič, mag. Anže Logar, mag. Andrej Šircelj in gospod Simon Zajc. Vse prisotne lepo pozdravljam.

Prehajamo na **3. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ŠTIPENDIRANJU PO SKRAJŠANEM POSTOPKU.**

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade, državni

sekretarki na Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti gospe Martini Vuk.

MARTINA VUK: Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovani poslanke in poslanci!

Čeprav je bil veljavni Zakon o štipendiranju sprejet s soglasjem ključnih deležnikov, so se v praksi, predvsem pri deficitarnih štipendijah, pokazale nekatere težave. Do zapletov pri izvedbi javnega razpisa za dodelitev štipendij za deficitarne poklice za šolsko 2015/2016 je prišlo zaradi odprtega roka oddaje vlog. Veljavni zakon namreč predvideva zbiranje prijav preko javnega poziva in ne določa posebnih pogojev, ki jih morajo izpolnjevati vlagatelji za pridobitev deficitarne štipendije. Podobnim težavam bi se v prihodnje želeli izogniti, zato je sprememba pred objavo javnega razpisa za šolsko leto 2016/2017, ki mora biti objavljen v kratkem, nujna.

Sprememba bo pomenila bolj učinkovito in bolj transparentno razdelitev sredstev za štipendije za deficitarne poklice, na podlagi katere bodo vlagatelji obravnavani enako glede na izpolnjevanje pogojev in ne glede na čas oddaje vloge. Sredstva za štipendije za deficitarne poklice bodo v šolskem oziroma študijskem letu 2016/2017 zagotovljena iz evropskih sredstev. S predlaganimi spremembami zakona torej želimo spremeniti način dodeljevanja štipendij za deficitarne poklice, saj trenutno veljavni zakon štipendije dodeljuje na podlagi javnega poziva. To je v preteklosti pomenilo, da je za odločitev o dodelitvi štipendije bil odločilen čas oddaje vloge, kar je povzročilo veliko težav, slabe volje, dolge vrste pred skladom in na pošti in na koncu je bilo veliko razočaranje. Zato predlagamo spremembo 31. člena Zakona o štipendiranju, kamor smo dodali posebne pogoje. Tako se spremenjeni člen glasi: "Štipendije za deficitarne poklice se dodeli upravičenci, ki izpolnjuje pogoje iz 11., 12. in 13. člena tega zakona, in posebne pogoje, določene z javnim razpisom ter se izobražuje na ravneh izobraževanja in področjih, opredeljenih v politiki štipendiranja." To določbo smo dodatno dopolnili z 31. a členom, kjer smo posebne pogoje, določene z javnim razpisom, opredelili. Posebni pogoji javnega razpisa, ki jih mora izpolnjevati vlagatelj, so tako lahko raven oziroma stopnja izobraževanja, področje ali smer izobraževanja, letnik izobraževanja, uspeh oziroma povprečna ocena. Poleg tega predlagamo tudi spremembo 33. člena zakona, kjer se črta drugi odstavek, kar pomeni, da se kot kriterij za dodelitev deficitarne štipendije črta odprti rok za vložitev vloge.

Druga sprememba zakona pa se nanaša na spremembo zaposlitvenega pogoja pri štipendijah Ad futura, to so štipendije za izobraževanje v tujini, in izhaja iz postopka Evropske komisije proti Republiki Sloveniji, v katerem je Evropska komisija julija 2013, torej

po sprejemu Zakona o štipendiranju, zahtevala spremembe določb v zvezi z rokom, v katerem mora prejemnik štipendije Ad futura izpolniti obveznost zaposlitve. Zato se pri Zakonu o štipendiranju popravi 58. člen, Republika Slovenija je namreč Evropski komisiji obljubila, da bo ob prvi spremembi zakonodaje določila daljše roke za izpolnitev obveznosti zaposlitve tistih štipendistov, ki so prejeli štipendijo Ad futura za študijo v tujini.

Spoštovane poslanke in poslanci! Prosim vas, da glede na obrazložitev, ki sem jo predstavila, podprete novelo Zakona o štipendiranju in da na ta način zagotovimo njegovo boljše, lažje in bolj pravično izvajanje. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog zakona je obravnaval Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku gospodu Urošu Prikladu.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo. Spoštovani predsednik, kolegice, kolegi, predstavniki Vlade!

Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide je na svoji 25. nujni seji dne 12. 1. kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o štipendiranju. Tega je Državnemu zboru predložila Vlada s predlogom za obravnavo in sprejetje po skrajšanem postopku, saj je Kolegij predsednika Državnega zbora sklenil, da se naveden predpis obravnava po skrajšanem postopku.

Pri delu odbora so bili prisotni oziroma so sodelovali predstavniki predlagatelja, torej Ministrstvo za delo, potem Študentske organizacije Slovenije, Dijaška organizacija Slovenije in predstavniki Javnega sklada Republike Slovenije za razvoj kadrov in štipendiranje. Predpis oziroma predlog zakona je obravnaval tudi Državni svet Republike Slovenije in njegov matični odbor in omenjeni predlog zakona seveda tudi podprl.

V sami razpravi je bilo s strani predlagatelja povedano, da v predlagani noveli zakona gre za ureditev odprtega roka za dodeljevanje štipendij za deficitarne poklice in prehod na javni razpis z zaprtim rokom. Na ta način bodo imeli vlagatelji, to je bilo povedano, dovolj časa za oddajo vloge, ocenjeni pa bodo na podlagi izpolnjevanja pogojev in meril, kar bo zagotovilo enako obravnavanje vseh vlagateljev, ne glede na čas oddaje vloge, kar je bil primer pred kratkim. Za dodelitev štipendije za deficitarne poklice se bodo poleg splošnih pogojev, ki jih določa zakon, lahko upoštevali tudi dodatni pogoji, ki jih bo na podlagi zakona določil vsakokratni javni razpis. Smiselno je, da se ti štipendisti, ki prejmejo te štipendije, po zaključenem izobraževanju vračajo in zaposlujejo pri nas, torej v Republiki Sloveniji, zato predlagana

sprememba zakona prinaša tudi primernejšo ureditev rokov za izpolnjevanje obveznosti zaposlitve štipendistov Ad future po zaključenem roku oziroma po samem zaključenem izobraževanju.

Nadalje so v razpravi, ki je bila korektna, odkrita in konstruktivna, razpravljavci podprli predlagane spremembe zakona. Trenutna ureditev je bila vsekakor neustrezna, to pa se je posebej odrazilo oziroma odražalo ob lanskih dogodkih v zvezi z razpisom za štipendije. Poudarjeno je bilo, da so spremembe usklajene tako s študentsko kot dijaško organizacijo in tudi socialnimi partnerji.

Na sam predpis zakona je imela v okviru svojih pristojnosti pripombe Zakonodajno-pravna služba, in sicer na 4. člen samega predpisa, h kateremu pa so koalicijske poslanske skupine SMC, Desus in SD vložile amandma, ki je smiselno upošteval vse pripombe, ki jih je izpostavila Zakonodajno-pravna služba.

Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh členih predloga zakona ter jih tudi sprejel. Glede na sprejeti amandma je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega je vključen tudi sprejeti amandma k 4. členu. Dopolnjen predlog zakona je sestavni del poročila, ki ste ga tudi dobili. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Poslanska skupina Stranke moderne centra, zanjo mag. Tanja Cink.

MAG. TANJA CINK (PS SMC): Spoštovani predsednik, predstavnica ministrstva, spoštovani poslanke in poslanci!

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o štipendiranju vsebuje dve temeljni rešitvi. Prva rešitev izhaja iz potrebe po uskladitvi s pravom Evropske unije in se nanaša na uskladitev obveznosti zaposlitve štipendistov Ad futura z zahtevami Evropske komisije. Trenutna ureditev namreč določa, da je štipendist dolžan najkasneje v treh mesecih po zaključku izobraževanja, za katerega je prejel štipendijo, skleniti delovno razmerje ali se prijaviti v evidenco brezposelnih oseb na Zavodu za zaposlovanje. Z novelo pa se predlaga sprememba veljavne zakonodaje na način, da se roke za zaposlitev štipendista določijo glede na čas prejemanja štipendije in stopnje izobraževanja. Z novelo s tako predlaga na primer za dodiplomski študij rok za zaposlitev 10 let od zaključka študija, če je štipendist prejel štipendijo do vključno tri študijska leta, za podiplomski študij pa je predlagani rok za zaposlitev 5 let od zaključka študija, če je štipendist prejel štipendijo največ eno študijsko leto in tako dalje.

Druga rešitev, ki jo prinaša novela, je posledica velikega zanimanja za štipendije za deficitarne

poklice v šolskem oziroma študijskem letu 2015/2016, ki je pokazala, da je trenutna ureditev področja, ki temelji na razpisu z odprtim rokom, neustrezna. Namesto odprtega roka za prijavo na razpis za deficitarne štipendije se z novelo poleg splošnih uvajajo tudi posebni pogoji oziroma merila, na podlagi katerih bodo vlagatelji ocenjeni, to so na primer raven oziroma stopnja izobraževanja, področje oziroma smer izobraževanja, letnik izobraževanja in uspeh oziroma povprečna ocena. V politiki štipendiranja, ki jo je Vlada sprejela za obdobje 2015 do 2019 so že določeni cilji štipendij za deficitarne poklice, opredeljena so področja, ki se spodbujajo prek politike štipendij za deficitarne poklice, vključno s področij, ki jih kot deficitarna opredelita italijanska in madžarska narodna skupnost, kazalci spremljanja doseganja ciljev, pričakovani rezultati štipendij za deficitarne poklice ter način in obdobje poročanja o izvajanju štipendiranja. Z novelo bomo omogočili, da bo v sodelovanju s stroko oziroma delodajalci znotraj že omenjenih deficitarnih področij in izobraževalnih programov določen ožji nabor poklicev v skladu z razpisom za deficitarne štipendije.

Ureditev, ki jo uvajamo, je bolj transparentna in učinkovita ter omogoča enako obravnavo vlagateljev. Poudariti pa je treba, da same štipendije za deficitarne poklice ne bodo mogle podati vseh odgovorov na trenutne razmere na trgu dela in rešiti problematiko odseljavanja mladih v tujino ter s tem povezano izgubo potenciala, ki bi lahko bil gonilo družbenega napredka in priložnost za ustvarjanje novih delovnih mest v Sloveniji. Prav tako moramo biti učinkoviti pri iskanju dodatnih rešitev oziroma odgovorov na vprašanja glede poglobljanja strukturnih neskladij na trgu dela pri delovnih mestih s srednjo poklicno izobrazbo, saj se nam lahko zgodi, da delovne sile z določenimi kompetencami, ki danes že zapušča trg dela, ne bomo mogli nadomestiti s prilivom mladih. Posledično pa bo to imelo negativne vplive na slovensko gospodarstvo.

Na podlagi navedenega bomo v Poslanski skupini SMC predlog novele Zakona o štipendiranju podprli. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo gospod Tomaž Lisec.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala, predsednik, za dano besedo. Spoštovana državna sekretarka, kolegi, kolegice, lep pozdrav!

Sam se spomnim leta 2007, ko smo takrat v mandatu prve vlade Janeza Janše sprejemali prvi sistemski zakon o štipendiranju, in vem, da je bil takrat eden izmed nosilcev poleg Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve tudi takratni minister za izobraževanje. Ravno na njegovo pobudo so v zakonu posebno noto dobile tudi štipendije za deficitarne poklice; in celo več, celo nekateri drugi zakoni s področja

izobraževanja so sledili temu namenu. Dejstvo pa je, da smo bili skozi celotno obdobje od leta 2007 dokaj soglasni pri sprejemanju zakonodaje glede štipendiranja, kajti obljuba takratnega ministra za delo je bila, da če bo prišlo v praksi do problemov, bomo zadeve sprotno reševali. In danes je pred nami ena izmed odprav te anomalije.

Dejstvo pa je, da je javni razpis za dodelitev štipendij za deficitarne poklice, ki mora biti v skladu z Zakonom o štipendiranju, bil sprejet leta 2013, tam pa je izrecno navedeno, da mora biti razpis objavljen do konca meseca januarja. Če vsi vemo, da smo danes 26. januarja, se nam spet zelo mudi. Problematični se nam zdita v Poslanski skupini SDS dve zadevi. Eno je, da se bodo vsakokratni pogoji določili v javnem razpisu. V Poslanski skupini SDS ne želimo, da bodo ti vsakokratni pogoji varirali od leta do leta, da bodo tako mladi lahko lažje prišli pred štipendije s točno določenimi dejstvi, katera morajo izpolnjevati. Drugo problematično dejstvo se nam zdi to, da je bil zakon sprejet leta 2013, prvi razpis za deficitarne poklice pa je bil komaj konec leta 2015. Torej tisto, kar bi moralo biti že januarja 2013 in januarja 2015, je nekdo zamudil. Ko pa smo se prvič srečali s tem razpisom, pa smo videli eno izmed glavnih težav, to pa je težava, ki se imenuje sistem, kdor prej pride, prej melje. Zato tudi danes v Poslanski skupini SDS podpiramo rešitev, da gre za ukinitvev odprtega roka in torej na prehod na javni razpis z zaprtim rokom.

Ob tem pa bi poudarili še dve zadevi. Eno je finančna konstrukcija štipendij za deficitarne poklice. Verjamemo, da bo ministrstvo našlo toliko finančnih sredstev, da bodo lahko vsi, ki želijo prejemati te štipendije, te štipendije tudi prejeli. Če samo spomnim, v Poslanski skupini SDS smo na podlagi nekaterih hitrih analiz ugotovili, da bi bilo treba teh finančnih sredstev več, zato smo tudi predlagali amandma tako za leto 2016 kot za leto 2017, vsakokrat 8-milijonski dvig. V prvem poskusu ste te amandmaje poslanci koalicije zavrnili, upamo pa, da bo ministrstvo samo našlo denar v naslednjih proračunih, da ne bo treba spet opoziciji ali konkretno Poslanski skupini SDS predlagati dodatna amandmaja.

Druga zadeva, na katero želimo opozoriti, in se sicer ne dotika direktno tega zakona, je pa v neposredni povezavi, pa je, da pričakujemo od Ministrstva za delo in tudi od Ministrstva za izobraževanje, da nemudoma pristopita k sistemskemu reševanju problematike vajeništva, kjer gre tudi za deficitarne poklice. To, da bomo do leta 2020 evalvirali in naredili osnutek sistema vajeništva, je nesprejemljivo. Leta 2020 bodo verjetno spremembe terjale že neko novo, bolj moderno rešitev, zato pričakujemo, da bo tudi Ministrstvo za delo naredilo svoj delček v mozaiku uspešne priprave reševanja problematike vajeništva.

Skratka, glede na to, da gre za spremembo zakona, ki je nujno potrebna, da se izognemo sistemu, kdor prej pride, prej jemlje, bomo v

Poslanski skupini SDS zakon tudi soglasno podprli. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokoјencev Slovenije, zanjo mag. Jana Jenko.

MAG. JANA JENKO (PS DeSUS): Hvala za besedo, gospod predsednik. Vsi skupaj prav lepo pozdravljeni!

S tem predlogom novele Zakona o štípendiranju urejamo dvoje; prva stvar so štípendije za deficitarne poklice. Gre za spremembo določil v zvezi z javnim razpisom in je posledica lanských zapletov ob objavi razpisa za štípendije za deficitarne poklice za aktualno šolsko leto. V Poslanski skupini Desus se s predlaganim spremenjenim načinom razpisa iz odprtega na zaprti rok strinjamo. Prav tako podpiramo uvedbo dodatnih pogojev, ki se bodo lahko upoštevali za vrednotenje vlog vlagateljev s točkami, ki bodo na koncu merilo za izbor upravičencev do štípendij te vrste. Kandidati bodo tako ocenjeni na podlagi izpolnjevanja pogojev in meril, ki jih bo določil vsakokratni razpis, pri čemer se bo lahko upoštevala smer, stopnja in letnik izobraževanja ter šolski uspeh oziroma ocene kandidata. S tem se zagotovo cilja na bolj učinkovito in usmerjeno politiko štípendiranja. Da pa se smiselnost te vrste štípendiranja tudi uresniči, je treba, da se nabor deficitarných poklicev prilagodi resničnim oziroma aktualnim potrebam oziroma povpraševanju gospodarstva.

Poleg štípendij za deficitarne poklice so z interesi gospodarstva tesno povezane tudi kadrovske štípendije, ki jih imajo delodajalci možnost podeljevati dijakom in študentom, v katerih vidijo svoj bodoči kader. Glede na opozorila in pobude z njihove strani oziroma s strani regionalnih razvojnih agencij bi bilo mogoče čim prej smiselno prislúhnuti tudi njim.

Druga sprememba, ki se nanaša na prejemnike štípendij Ad futura, katere so namenjene izobraževanju mladih v tujini, pa vnaša po naši oceni več življenjskosti glede tega, kdaj naj bi štípendist po zaključenem izobraževanju v tujini izpolnil obveznost, da se zaposli pri delodajalcu doma, torej v Republiki Sloveniji.

V Poslanski skupini Desus se s predlogom novele zakona strinjamo in ga bomo podprli. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo gospa Marija Bačič.

MARIJA BAČIČ (PS SD): Spoštovani gospod predsednik, spoštovani vsi prisotni, lepo pozdravljeni!

Novela zakona o štípendiranju vsebuje dve spremembi, in sicer na področju štípendij Ad futura in štípendij za deficitarne poklice.

Štípendije Ad futura so namenjene spodbujanju izobraževanja mladih v tujini. Izobraževanje v

tujini, tisto, za krajši čas, ali tisto, za celoten program, je med našimi študenti močno prisotno, zelo zaželeno ter seveda izjemnega pomena v smislu večje konkurenčnosti diplomantov in izboljšanja zaposlitvenih možnosti. Smiselno je, da se ti štípendisti po zaključenem izobraževanju vračajo in zaposlujejo v Republiki Sloveniji. V postopku pred Evropsko komisijo smo se zavezali k uskladitvi nacionalne zakonodaje z zahtevami glede omejevanje proste mobilnosti štípendistov Ad futura, ki štípendijo prejemajo za izobraževanje v tujini. Predlagana sprememba zakona sledi tem zavezam in prinaša primernejšo ureditev rokov za izpolnitev obveznosti zaposlitve štípendistov Ad futura za izobraževanje v Republiki Sloveniji po zaključenem izobraževanju.

Druga sprememba Zakona o štípendiranju se nanaša na štípendije za deficitarne poklice. Prepoznati potrebe na trgu dela in se nanje primerno odzivati je ključno pri zagotavljanju zmanjševanja brezposelnosti in povečanju zaposlitvenih možnosti. Pri določanju deficitarných poklicev je pomemben dejavnik razkorak med ponudbo in povpraševanjem na trgu dela. Vedno večji vpis mladih v terciarno izobraževanje kljub velikemu številu brezposelných povzročá strukturno brezposelnost, saj delodajalci ne morejo pokriti svojih potreb po delovni sili, predvsem po delavcih s poklicno ter srednjo strokovno in tehnično izobrazbo. Zaradi tega operativni program za izvajanje evropske kohezijske politike v obdobju 2014–2020 predvideva ukrepe za zagotavljanje deficitarne delovne sile, razvoj storitev na trgu dela z namenom odpravljanja strukturných neskladij na trgu dela pa tudi štípendije za deficitarne in specializirane poklice.

Na problematiko deficitarných poklicev se tudi širše nanaša jamstvo za mlade. Slab položaj mladih na trgu dela je med drugim posledica neuskklajene strukture diplomantov terciarnega izobraževanja glede na področju izobraževanja s potrebami trga dela, velikega povečanja števila diplomantov ter znižanja števila mladih z dokončno poklicno in srednjo strokovno izobrazbo, ki se vključujejo na trg dela. Štípendije za deficitarne poklice so tako izjemnega pomena za zagotavljanje ravnovesja med ponudbo in povpraševanjem na trgu delovne sile in so pomembne spodbude mladim za izbiro izobraževanja za poklice, ki na trgu dela izkazujejo manko razpoložljivých kadrov glede na predvidene potrebe. Vključno z letom 2019 bo Republika Slovenija za štípendije za deficitarne poklice zagotavljala letno 1,2 milijona evrov. V naslednjem šolskem letu bo ta znesek zagotavljala iz evropskiých sredstev. Štípendija znaša 100 evrov mesečno in se lahko dodeli hkrati z vsemi štípendiji, razen s kadrovske. Vsi se še zelo dobro spomnimo na ne najbolj posrečeno izvedbo prvega razpisa, ki jo je povzročila določba odprtega roka za vložitev vloge po nepravilnem principu, da kdor prvi pride, prvi prejme. Ta grenka izkušnja od nas

terja spremembo načina izvedbe razpisa za dodeljevanje štipendij in določitev kriterijev, ki bodo pomoč pri odločanju o upravičenosti do dodelitve. Sprememba tako pomeni učinkovitejšo in transparentnejšo, predvsem pa bolj pravično in enakopravno razdelitev sredstev za štipendije za deficitarne poklice. Posebni pogoji, ki jih določa novi 31. a člen, niso določeni obvezujoče, ampak jih je mogoče uporabiti v primeru prevelikega števila vlog. Na podlagi teh kriterijev bodo vlagatelji v bodočih razpisih obravnavani enako glede na izpolnjevanje pogojev in ne glede na čas oddaje vloge.

Socialni demokrati bomo novelo Zakona o štipendiranju seveda podprli.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, zanjo Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Predsedujoči, hvala lepa za besedo.

Sistem deficitarnih štipendij ima kar nekaj resnih pomanjklivosti, zato bomo v Združeni levici ta predlog, ki je pred nami, podprli pogojno na podlagi zagotovil, ki jih je dal državni sekretar, da se bodo pri dodeljevanju upoštevali tudi socialni kriteriji.

Izhodiščni problem tega zakona je sama definicija deficitarnih poklicev. Njen prvi kriterij je pomanjkanje na trgu dela. Tukaj se strinjamo s pristopom ministrstva. Manjka pa drugi kriterij, namreč odgovor na vprašanje, katere panoge bomo v Sloveniji prioritarno razvijali, to pa je odvisno od strategije razvoja, ki je v Sloveniji nimamo. Imamo strategijo nerazvoja, privatizacije, ki se imenuje strategija upravljanja kapitalskih naložb, v kateri pa kadrovske potrebe niso opredeljene. Vsi se najbrž strinjamo, da nima smisla, da štipendiramo ljudi, ki se bodo prisiljeni izseliti v Nemčijo in Avstrijo, zato v resnici menimo, da bi v Sloveniji ta trenutek kot deficitarne potrebovali več državnih torej socialnih štipendij, kajti jasno je, da prebivalci s socialnimi pomočmi, ki so s 300 evri pod pragom tveganja revščine oziroma 100 evrov pod minimalnimi življenjskimi stroški, ne morejo zagotoviti normalnih pogojev za šolanje svojih otrok. Delodajalci imajo navsezadnje možnost, da privabijo kadre z višjimi plačami oziroma kadrovske štipendijami. Zato bi bilo bolj kot v neke poklice, za katere v resnici ne moremo zagotoviti zaposlenosti, ta sredstva vložiti v povečanje državnih štipendij.

S tem pa smo pri zagotovitvi gospoda državnega sekretarja. V Združeni levici smo predlagali amandma, da bi v primerih, ko imata dva kandidata enake ocene, štipendijo dobil tisti dijak, ki je v težjem socialnem položaju oziroma ima posebne potrebe ali pa je zelo oddaljen od kraja šolanja. Ta amandma je odbor zavrnil kot nepotreben. Upam, da bo res nepotreben, da bo zadostovala obljuba državnega sekretarja dr. Pogačarja, ki jo bom za zapisnik na tem mestu kar citiral: "Da, vsekakor bomo te vaše pripombe

tako na skladu kot na ministrstvu upoštevali pri pripravi razpisa, da se v primeru, ko oba izpolnjujeta pogoje, ta merila upoštevacijo." Konec citata.

V Združeni levici menimo, da so poslanci, ki podprejo nek zakon, moralno soodgovorni tudi za njegovo izvedbo in seveda bomo spremljali izpolnitev te obljube. Še posebej pa so odgovorni tisti, ki zakone neposredno izvajajo. Ne moremo mimo tega, da danes to spremembo sprejemamo zato, ker so odgovorni na Ministrstvo za delo predlagali tako imenovani odprti razpis. Odprti razpis pa je neke vrste loterija, kjer namesto sposobnosti oziroma socialnih kriterijev odloča naključje. Dodaten problem je, da se pri odprtih razpisih dogaja to, kar se je zgodilo lani, ko se je spletna stran zaradi velikega števila prijav sesula. Ne vem, če ima sploh smisel govoriti o tem koaliciji, ki tolerira ministre, ki – če citiram gospoda predsednika Vlade - "bogatiijo na račun državljanov" in ki zlorablajo funkcije na javni univerzi in javni agenciji za pridobivanje premoženjske koristi zase in za povezane osebe. Je pa zagotovo treba opozoriti, da ima Ministrstvo za delo hude težave z uvajanjem novih informacijskih rešitev in z ugotavljanjem odgovornosti za napake.

Primer deficitarnih štipendij ni osamljen primer. Leta 2012 je bila uvedena močno zaostrena socialna zakonodaja, ki predvideva iskanje podatkov o prejemnikih po 30 različnih bazah. Zaradi tega je bilo marca 2014 še vedno 11 tisoč nerešenih vlog iz leta 2012. Odgovorna oseba je bila sicer razrešena, vendar uradno ne iz tega razloga in se konec koncev še vedno udeležuje seje odborov v imenu Ministrstva za delo.

Upam in pričakujem, da do takih napak pri izvedbi tega zakona ne bo prišlo. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije - krčanskih demokratov, zanjo gospa Iva Dimic.

IVA DIMIC (PS NSi): Spoštovani predsednik, državna sekretarka, kolegice in kolegi!

V Novi Sloveniji pozdravljamo, da se je v Sloveniji vendarle pričelo bolj sistematično štipendirati deficitarne poklice. To je omogočila zadnja sprememba Zakona o štipendiranju iz leta 2013. Končno se spremlja, za katere poklice je manjše zanimanje mladih ter kje so že danes ali pa bodo v prihodnje večje potrebe po kadrih od trenutno zagotovljenih. Mlade in njihove starše, saj gre tu za 14-letnike, je treba odločanje za deficitarne poklice spodbujati na različnih ravneh; dodatna štipendija v višini 100 evrov je le eden od ukrepov načina stimuliranja. Deficitarna štipendija se lahko dodeli istočasno z ostalimi štipendijami, razen s kadrovske, kar je po našem mnenju dobro. Predstavnik ministrstva ob tem spodbujamo, da še povečajo finančna sredstva, namenjena za deficitarne ter ostale štipendije, saj se bo s tem omogočilo

mladim primerno izobrazbo za poklice, kjer bodo lahko kasneje tudi našli zaposlitev.

Žal pa se ob sprejemanju zakona ni predvidelo, kakšne učinke bo imela v praksi odločitev za objavo javnega razpisa z odprtim rokom za vložitev vloge, torej do porabe sredstev. Način, kdor prej pride, prej melje, absolutno ni bil primeren za takšen razpis ob tako velikem interesu. V noveli, ki jo obravnavamo, je to popravljeno. V zakonu se določa, da se javni razpis za dodelitev deficitarnih štipendij objavi kot razpis z zaprtim rokom vloge, kjer se štipendije dodelijo upravičencu na podlagi meril za izbor.

Novela prinaša še spremembo oziroma odpravo obveznosti prejemnikov štipendije Ad futura, da se v treh mesecih po zaključku šolanja, za katerega so prejeli štipendijo, zaposlijo pri delodajalcu s sedežem v Republiki Sloveniji. Omenjeno spremembo zahteva Evropska komisija zaradi prostega pretoka oseb.

Poslanci Nove Slovenije bomo predlog novele podprli.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina nepovezanih poslancev, zanjo mag. Mirjam Bon Klanjšček.

MAG. MIRJAM BON KLANJŠČEK (PS NP): Hvala lepa. Spoštovani!

Pred nami je novela Zakona o štipendiranju, ki predstavlja odgovor na medijsko zelo odmevne zaplete v zvezi s štipendijami za deficitarne poklice. Tudi v Poslanski skupini nepovezanih poslancev se strinjamo, da pri dodeljevanju štipendij odločilen kriterij ne more biti sreča kandidatov, zato podpiramo napore Vlade, da bi uredila prehod na javni razpis z zaprtim rokom. Kot poudarja Vlada, bodo imeli šolarji oziroma vlagatelji tako dovolj časa za oddajo vloge, štipendije pa ne bodo podeljene po načelu, kdor prej pride, prej melje, temveč na podlagi izpolnjevanja pogojev in meril, kar bo zagotovilo enako obravnavanje vseh vlagateljev. Kljub temu da ta prizadevanja podpiramo, pa novela odpira nekatera nova vprašanja. Na primer, kakšna merila postaviti za izbiro pravih kandidatov za štipendije za deficitarne poklice? Med njimi je, tako vsaj predlaga Vlada, tudi šolski oziroma učni uspeh. Iz lastnih izkušenj lahko povem, da dijaki, ki so bili kasneje izjemno uspešni pri poklicih, ki jih štejejo za deficitarne, niso bili vedno uspešni pri splošnih predmetih. Predvsem matematika, ki sem jo učila, jim je velikokrat delala preglavice, čeprav so bili nadarjeni za opravljanje poklica, za katerega ni bilo veliko zanimanja. Zato se sprašujemo, ali je učni uspeh tisto merilo, po katerem bi lahko presojali upravičenost do štipendije. To vsekakor mora veljati za Zoisovo štipendijo za nadarjene učence, ne pa nujno tudi za štipendije za deficitarne poklice. Poleg tega se sprašujemo, ali sploh lahko govorimo o deficitarnih poklicih, če je zanimanje za študij teh poklicev tako veliko, da službe niso uspele sprejeti in obdelati

vseh prijav. S temi razpisi naj bi spodbudili vpise na programe, za katere ni zanimanja, vendar se je izkazalo, da je zanimanje še kako prisotno, morda celo preveč. Zato lahko upravičeno trdimo, da je šlo vsaj pri nekaterih kandidatih za zanimanje za štipendijo in ne za poklic. Med njimi je zagotovo nekaj takšnih, ki pri kandidiranju za druge štipendije niso bili uspešni, vsaj delna denarna pomoč pa bi jim šolanje bistveno olajšala. Pri odpiranju teh vprašanj zato upravičeno pričakujemo, da bomo v prihodnosti poskusili reševati tudi širše vzroke za tako veliko število prijav za štipendije za deficitarne poklice. V to sodi tudi boljše odzivanje na potrebe trga, kar je problem, s katerim se ne soočamo samo v Sloveniji. Od trenutka, ko država zazna potrebe po določenem poklicu, in do trenutka, ko osebe izšolamo za ta poklic, namreč minejo leta. Vprašanje je, ali bodo službe počakale, da učenci dokončajo šolanje. Vendar pa je to širše vprašanje, ki ga bomo morali nasloviti v prihodnje.

Pomembno je, da imamo izdelane prave mehanizme za spodbujanje zanimanja za deficitarne poklice in po naši oceni bo vladni zakon k temu tudi prispeval. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje Državnega zbora opravili danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 7. točki dnevnega reda. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **4. TOČKO DNEVNEGA REDA, to je na drugo obravnavo PREDLOGA ZAKONA O PORAČUNAVANJU FINANČNIH OBVEZNOSTI REPUBLIKE SLOVENIJE IZ POKOJNINSKEGA IN INVALIDSKEGA ZAVAROVANJA v okviru rednega postopka.** Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga dajem besedo predstavnici Vlade, državni sekretarki na Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti gospe Martini Vuk.

MARTINA VUK: Hvala lepa, gospod predsednik. Še enkrat lep pozdrav!

S predlogom novega Zakona o poračunavanju finančnih obveznosti Republike Slovenije iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja se ureja naslednje.

Prvič. Področje poračunavanja finančnih obveznosti Republike Slovenije iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja v skladu z določbami novega ZPIZ-2, ki je v uveljavi od leta 2013. Novi Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju je

namreč prenesel nekatere novosti tudi na področju urejanja poračunavanja finančnih obveznosti v okviru 161. člena ZPIZ-2, zato je treba veljavni zakon nadomestiti z novim. Gre za zelo tehničen in izvedbeni predpis, ki natančno opredeljuje postopek, kako Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje obračunava obveznosti do države oziroma do državnega proračuna, ki nastanejo zaradi priznavanja in odmere pravic pod posebnimi pogoji oziroma zaradi izpada prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

Druga novost. Predlog zakona o poračunavanju finančnih obveznosti se nanaša tudi na določitev višine obveznosti države do Sklada obrtnikov in podjetnikov, tako imenovanega SOP. Način določitve osnovne obveznosti je enak, kot je s sodbami odločilo sodišče na podlagi zdaj veljavnega zakona o poračunavanju. Tako je obveznost države Skladu obrtnikov za člane Sklada obrtnikov, ki so vstopili v zavarovanje pri skladu do 31. decembra 1982, celoten znesek pokojnine, ki so jo pridobili pri Skladu obrtnikov, vendar največ do zneska 26 % najnižje pokojninske osnove, določene po ZPIZ-2. Znižuje se povračilo stroškov izplačevanja pokojnin na višino 1 % dejansko ugotovljene obveznosti države. V preteklih letih je namreč zaradi absurdne formule, ki jo vsebuje veljavni Zakon o poračunavanju, višina povračila stroškov SOP znašala skoraj enako, kot je znašala osnovna obveznosti. Novost predstavlja določba, da se pri pogoju za obstoj obveznosti države do Sklada obrtnikov in podjetnikov ne upošteva dokup pokojninske dobe pri skladu za obdobje pred 1. januarjem 1983. Kar nekaj zavarovancev namreč izpolnjuje pogoj vstopa v zavarovanje pri skladu do 31. decembra 1982, saj so pred uveljavitvijo pravice do pokojnine Sklada obrtnikov in podjetnikov dokupili pokojninsko dobo pred tem datumom.

Odslej sklad za te zavarovance od države ne bo mogel zahtevati refundacije za te zavarovance, saj v zavarovanje pri skladu dejansko niso bili vključeni pred 31. decembrom 1982. Obveznost države do sklada traja, dokler član sklada ne uveljavi pravice do starostne, predčasne ali invalidske pokojnine po zakonu, ki ureja obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje. Že doslej je bilo v Zakonu o poračunavanju določeno, da obveznost države traja, dokler niso izpolnjeni minimalni pogoji za pridobitev pravice do starostne pokojnine po splošnih predpisih, od tedaj dalje pa sorazmerni del. Te določbe v praksi nismo izvajali, saj ni bilo dovolj natančno opredeljeno izplačevanje sorazmernega dela.

V javni razpravi smo prejeli pripombe SOP, ki pa jih ni mogoče sprejeti, saj bi ohranili sedanje stanje na tem področju. Predlog novega zakona sledi sodni praksi in namenu sofinanciranja države Sklada obrtnikov in podjetnikov. Za znižanje proračunskih izdatkov za sklad je tako treba sprejeti Zakon o poračunavanju finančnih obveznosti v takšni obliki, kot je predlagan.

Poleg tega, to je pa tretja novost, pa predlog zakona na novo določba tudi pravice tistih zavarovancev, ki so jih republiški organi napotili na delo v zvezne organe nekdanje SFRJ. Tem upravičencem prizna del pokojnine v obliki dodatka v višini razlike med pokojnino, odmerjeno po veljavnih predpisih v Republiki Sloveniji, ob upoštevanju dobe, dopolnjene v organu SFRJ, ter seštevkom obeh starostnih pokojnin, priznanih po določbah sporazuma med Republiko Slovenijo in Republiko Srbijo o socialnem zavarovanju.

Glede na povedano upam, da boste predlog zakona podprli. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog zakona je obravnaval Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku gospodu Urošu Prikladu.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa, predsednik. Lepo pozdravljeni še enkrat!

Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide je kot matično pristojno delovno telo na svoji 19. seji 12. 1. 2016 obravnaval Predlog zakona o poračunavanju finančnih obveznosti Republike Slovenije iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja. Pri delu odbora so sodelovali predstavniki Vlade, sodelovali so predstavniki Sklada obrtnikov in podjetnikov, prav tako pa tudi predstavniki Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije. Predlog zakona je bil obravnavan po rednem postopku. Zakon je predhodno obravnaval tudi Državni svet oziroma njegova Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide, ki je predlagane rešitve podprla.

V sami razpravi je bilo poudarjeno in predstavljeno, da gre za tri ključne rešitve. Prvič. Gre za področje urejanja poračunavanja finančnih obveznosti Republike Slovenije iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja v skladu z določbami novega Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, sprejetega konec 2012, tako imenovani ZPIZ-2. Drugič. Porračunavanje finančnih obveznosti Republike Slovenije iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja Skladu obrtnikov in podjetnikov Slovenije. Tretjič. Ureja se tehnična izvedba pravic iz 17. člena Ustavnega zakona za izvedbo Temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije.

Novi ZPIZ-2 je prinesel spremembe na področju ureditve posebnih olajšav za samostojne podjetnike in za delodajalce, ki zaposlujejo starejše delavce, oziroma delodajalce, ki prvič zaposlujejo delavca, prav tako na področju prispevkov za zaposlene invalide in invalidskih podjetij in zaposlitvenih centrih, kar tudi vpliva na ureditev poračunavanja finančnih obveznosti države.

S predlaganim zakonom se na novo ureja tudi višina obveznosti Republike Slovenije iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja Sklada obrtnikov in podjetnikov, ki se nanaša na izplačevanje pokojnin do 26 % najnižje pokojninske osnove, določene po ZPIZ-2, za upokoјence Sklada obrtnikov in podjetnikov, ki so vstopili v zavarovanje po 1. 1. 1993.

K predlogu zakona je urejena tudi pravica do dela pokojnine v obliki dodatka za višino razlike med pokojnino, odmerjeno po veljavnih predpisih v Republiki Sloveniji, ob upoštevanju dobe, dopolnjene v organih SFRJ, in seštevkom obeh starostnih pokojnin, priznanih po določbah sporazuma med Republiko Slovenijo in Srbijo o socialnem zavarovanju, ki je bil ratificiran z zakonom o ratifikaciji Sporazuma med Republiko Slovenijo in Republiko Srbijo o socialnem zavarovanju ter administrativnem dogovoru o izvajanju sporazuma med obema državama na področju socialnega zavarovanja.

V okviru svojih pristojnosti se je izjasnila tudi Zakonodajno-pravna služba, in sicer je imela nekaj pripomb na določila posameznih členov, na katere so bili vloženi tudi amandmaji koalicijskih poslanskih skupin, ki so ta priporočila Zakonodajno-pravne službe v celoti upoštevala.

V nadaljevanju razprave je bilo tudi poudarjeno, da vseh odprtih vprašanj med ministrstvom, torej med državo na eni in SOP, Skladom obrtnikov in podjetnikov, na drugi strani, na odbor ni mogoče reševati. Razpravljavci pa smo se strinjali, da je tudi v prihodnje potreben dialog, ki bo prinašal rešitve.

Odbor je ob zaključku sprejel amandmaje koalicijskih skupin SMC, Desus in SD, ni pa sprejel amandmajev, ki so jih pripravile poslanske skupine Slovenske demokratske stranke in Nove Slovenije - krščanskih demokratov. Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh členih predloga zakona ter jih tudi sprejel.

Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopoljenega predloga zakona, v katerem so vključeni sprejeti amandmaji, dopolnjen predlog zakona pa je sestavni del tega poročila. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo gospa Suzana Lep Šimenko.

SUZANA LEP ŠIMENKO (PS SDS): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci, spoštovana državna sekretarka, lepo pozdravljeni!

Vlada Republike Slovenije je v zakonodajni postopek vložila Predlog zakona o poračunavanju finančnih obveznosti Republike Slovenije iz pokojninskega in invalidskega

zavarovanja v mesecu novembru in to kljub dejstvu, da predlog ni bil usklajen s Skladom obrtnikov in podjetnikov. Zakon prinaša kar nekaj novosti. Terminološko se usklajuje s spremembami ZPIZ-2 iz leta 2012, prav tako ugodneje odmerja pokojnine osebam, ki so bile na predlog organov Republike Slovenije izvoljene na funkcije ali imenovane na delovno mesto v organe nekdanje SFRJ, ker je treba poudariti, da zakonodajalec pri sprejemu zakona ni poznal kroga upravičencev ugodneje odmerjenih pokojnin. V večji meri se predlog zakona nanaša na Sklad obrtnikov in podjetnikov, zato resnično obžalujemo dejstvo, da zakon z njimi ni bil usklajen. S predlaganim zakonom se namreč na novo ureja višina obveznosti Republike Slovenije iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja Sklada obrtnikov in podjetnikov, ki se nanaša na izplačevanje pokojnine do 26 % najnižje pokojninske osnove za upokoјence, ki so vstopili v zavarovanje do 1. januarja 1983. Obveznost države do člana Sklada obrtnikov po novem traja, dokler član ne izpolni pogojev za pridobitev pravice do starostne, predčasne ali invalidske pokojnine iz zakona, ki ureja obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

Pritrujemo mnenju Sklada obrtnikov, ki se s predlaganimi spremembami glede višine kritja upravičenih stroškov izplačevanja pokojnin, ki se znižuje na 1 %, ne strinja. Prav tako se strinjamo s predlogom sklada, da obveznost države do sklada ne more trajati le, dokler član Sklada obrtnikov ne uveljavi pravice do starostne, predčasne ali invalidske pokojnine, saj gre za dve ločeni zavarovanji. Povsem neutemeljene se nam zdijo navedbe Vlade Republike Slovenije v predlogu zakona, da obveznosti države in sklada niso določene dovolj jasno. Sklad podjetnikov in obrtnikov je že dobil številne, lahko rečemo kar vse tožbe proti državi, kar pomeni, da so medsebojne obveznosti med državo in skladom določene dovolj jasno in so na podlagi teh določil sodišča konkretno odločala. Namen tega zakona tako ni določitev bolj jasnih obveznosti, temveč enostranski poseg v delovanje Sklada obrtnikov in podjetnikov, predvsem pa enostranski in retroaktivni poseg v pravice in pogoje, pod katerimi so podjetniki vplačevali v sklad.

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke smo predlagali amandmaje, ki bi izpostavljene problematike ustrezno sanirali, vendar s strani koalicijskih strank niso bili potrjeni. Zakon z naše strani tako ostaja neustrezen, zato ga v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke ne bomo podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokoјencev Slovenije, zanjo gospod Uroš Prikl.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa in pozdravljeni še zadnjič danes!

Na kratko, stališče Poslanske skupine Desus do Zakona o poračunavanju finančnih obveznosti države iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja. Predlog zakona, ki ga danes obravnavamo, je v bistvu predpis, ki omogoča izvrševanje poračunavanja finančnih obveznosti države iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja. Ta zakon je, če smem temu tako reči, neke vrste tehnični zakon, ki omogoča udejanjanje 161. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju. S tem obvezuje državni proračun, da se izplačujejo pravice iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja za primer izpada prispevkov v pokojninsko blagajno iz primerov, ko pravice ne izvirajo iz plačanih prispevkov upravičencev. Tukaj gre za več kot 30 takih različnih primerov, za katere pa se je seveda zavezala država.

Za kaj gre pri predpisu, ki je pred nami? Gre v bistvu za tri sklope oziroma tri segmente. Prvič, gre za poračunavanje obveznosti, ki mora biti usklajena z novo pokojninsko zakonodajo, tako imenovanim ZPIZ-2. Drugič, dodatno se omogoča na podlagi določil Ustavnega sodišča, pardon, Ustavnega zakona za izvedbo Temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije izvedba pravic osebam, ki so bile v času bivše države, torej SFRJ, na predlog organov Slovenije izvoljene ali imenovane v funkcije v zveznih organih, pri čemer se mora slediti načelu zagotavljanja pravne varnosti. In tretjič, tretji sklop, gre za urejanje več kot desetletje trajajočega spora med državo in Skladom obrtnikov in podjetnikov. Izhajajoč iz tega je primarni cilj države zagotavljanje socialne varnosti vsem državljanom Republike Slovenije, zato je prav in razumljivo, da je država prevzela skrb za finančno podporo obrtnikom in podjetnikom, saj se slednji niso mogli vključevati v splošni javni in obvezni sistem pokojninskega in invalidskega zavarovanja vse do leta 1965. To obveznost je sprejela že pred 15 leti, in sicer za vse tiste člane sklada, ki so vstopili v zavarovanje do konca leta 1982.

Nesporno je, da obrtniki in podjetniki, ki so plačevali v sklad, dobivajo dve pokojnini; eno iz naslova tega, kar so si sami vplačevali v sklad, pri čemer pa je treba poudariti, da je sklad sam, brez vmešavanja države, določil višino premij, pogoje upokojitve po tem sistemu in iz tega izhajajoče pravice oziroma višino pokojnine, drugo pokojnino pa prejemajo iz obveznega pokojninskega sistema v skladu s pogoji in določenimi pravicami, ki so določeni tukaj in so evidentno višje kot v skladu, kamor se pač obrtniki in podjetniki vključujejo prostovoljno. Prav tako je treba tudi vedeti, in to tudi jasno povedati, da zato ker naš pokojninski sistem temelji na dokladnosti, predvsem pa na solidarnosti, vsi delavno aktivni zavarovanci pokrivamo ali – če hočete, če želite – doplačujemo za upokojene obrtnike in podjetnike okoli 150 evrov mesečno za njihove pokojnine že iz javnega sistema.

Poglavitno pri tem zakonu je, in to moram na tem mestu nedvoumno izpostaviti, da se obrtnikom pravice iz tega naslova, kar jim krije država, nikakor ne bodo zmanjšale glede na zatečeno stanje. Težave, ki so vodile v dolgotrajne sodne spore med državo in skladom, naj bi bile v različnih interpretacijah o tem, kaj in koliko je dolžna prispevati tem zavarovancem država. Predlog tega zakona je po oceni naše poslanke skupine pripravljen tako, da ne bo več možnosti in priložnosti za različno interpretacijo in različno tolmačenje tega predpisa.

Na tem mestu se ne bi dotikal stroškov delovanja sklada, ki so enormno visoki in ne bazirajo oziroma niso posledica direktnega izplačevanja svojim upokojencem, svojim bivšim obrtnikom, ampak gre predvsem ali v pretežni meri za stroške komercialnih zavarovanj, ki jih ta sklad ponuja.

Ob zaključku. Poslanska skupina Desus se glede na seznanitev z zgodbo, situacijo sklada vsekakor strinja s predlaganimi rešitvami v tem zakonu, bi pa glede na to, da se pokojninska blagajna zaradi različnih dejstev, od demografske situacije, ki je pač takšna, kot je, pa do vseh tistih, ki so povezana s sivo ekonomijo in neplačevanja prispevkov, močno siromaši oziroma je že močno osiromašena in je zato potreben visok vložek, visok delež države. Ponovno bi želeli ob tej priložnosti opozoriti na potrebo po t. i. očiščenju pokojninske blagajne vsega tistega, ne bom rekel balasta, ampak tistega, kar vanjo ne spada. Ob tem pa seveda, kar je morda celo najpomembnejše in je bistvenega pomena, zagotovi nemoteno izplačevanje pokojnin vsem tistim, ki so si jih zaslužili oziroma trdo prigrali. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo gospa Marija Bačič.

MARIJA BAČIČ (PS SD): Hvala, gospod predsednik. Še enkrat lepo pozdravljeni! Pred nami je Predlog zakona o poračunavanju finančnih obveznosti Republike Slovenije iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja, ki ga bo Poslanska skupina Socialnih demokratov podprla.

Predlog zakona ureja pravico do dela pokojnine v obliki dodatka nekdanjim zveznim uslužbencem. Ta se odmeri v višini razlike med slovensko pokojnino po predpisih v Republik Sloveniji, ob upoštevanju dobe, dopolnjene v organu SFRJ, ter seštevkom obeh starostnih pokojnin, priznanih po določbah sporazuma med Republiko Slovenijo in Republiko Srbijo o socialnem zavarovanju. Prispevki za pokojninsko in invalidsko zavarovanje nekdanjih zveznih uslužbencev so se namreč v skladu s pravno ureditvijo, ki je veljala v SFRJ, pravilno vplačevali v srbski sklad pokojninskega zavarovanja. Z osamosvojitvijo in sprejetjem novega Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju je naša država vzpostavila nov

sistem, po katerem se zavarovancem pozna pravica do starostne pokojnine na podlagi prispevkov, ki so jih v času svoje aktivne delovne dobe vplačevali v slovenski sistem. Za tiste zavarovance, ki so del svoje delovne dobe plačevali prispevke v drugem sistemu, pa smo sklenili sporazume o socialnem zavarovanju, ki zagotovijo, da delavci pridobijo pokojninske pravice v vseh sistemih, v katere so plačevali prispevke, skladno z razmerjem do celotne zavarovalne dobe.

Nadalje predlog Zakona o proračunavanju finančnih obveznosti Republike Slovenije iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja nadomešča veljaven zakon in na novo ureja področja preračunavanja finančnih obveznosti Republike Slovenije iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja v skladu z določbami novega Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, ki je bil s prejet v decembru 2012. S predlogom zakona se natančno ureja obveznost države do Sklada obrtnikov in podjetnikov, zaradi česar ne bodo mogoča različna tolmačenja teh določb.

Nov zakon tako na novo določba način določitve osnovne obveznosti, ki je enak, kot je s sodbami odločilo sodišče na podlagi veljavnega zakona. Z zakonom se znižuje povračilo stroškov izplačevanja pokojnin na višino 1 % dejansko ugotovljene obveznosti države. Novost predstavlja tudi določbe, da se pri pogoju za obstoj obveznosti države do sklada ne upošteva dokup pokojninske dobe pri skladu za obdobje pred 1. januarjem 1983. Nova je tudi določba, da obveznost države do sklada traja, dokler član sklada ne uveljavi pravice do starostne, predčasne ali invalidske pokojnine po zakonu, ki ureja obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

Sklad obrtnikov in podjetnikov je bil od leta 1956 pa do 1964 edini nosilec pokojninskega zavarovanja obrtnikov, od leta 1964 pa so se morali tudi obrtniki vključiti v obvezno pokojninsko zavarovanje pri ZPIZ. Zavarovanje pri skladu od leta 1964 tako lahko razumemo kot dodatno pokojninsko zavarovanje obrtnikov. Država se je leta 1999 ob sprejemu ZPIZ-1 odločila, da bo skladu zagotovila določena sredstva za izplačevanje pokojnine starih upokojencev sklada, ki so se v zavarovanje pri skladu vključili pred letom 1983. Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju je posameznim kategorijam zavarovancem omogočal, da lahko v primerih in na način, določen v posebnem zakonu, izjemoma pridobijo in uveljavijo pravico do pokojnine pod ugodnejšimi pogoji, sredstva za povečanje obveznosti, ki nastajajo zaradi pridobivanja in uveljavljanja pravice do starostne pokojnine pod ugodnejšimi pogoji, pa zagotavlja Republika Slovenija iz državnega proračuna.

Tako kot ZPIZ-1 je tudi ZPIZ-2 na enak način predvidel zagotavljanje sredstev iz državnega proračuna za pokrivanje obveznosti za upokojene člane Sklada obrtnikov, ki so

pridobili pravice do skladove pokojnine. Višina te obveznosti je natančneje urejena z Zakonom o proračunavanju finančnih obveznosti Republike Slovenije iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja, ki pa obveznosti države do Sklada obrtnikov in podjetnikov ni določil dovolj jasno. Posledica so sodni spori med Skladom obrtnikov in podjetnikov ter Republiko Slovenijo glede višine obveznosti države in čas je, da se ti spori končajo in nejasnosti uredijo enkrat za vselej.

Ker verjamemo, da bodo določbe novega zakona omogočale tudi njegovo nemoteno izvajanje, bomo predlog zakona podprli. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, zanjo Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo. Spoštovani gospod predsednik, spoštovane kolegice in kolegi!

V Združeni levici podpiramo večino predlogov v tem zakonu, vključno z namerom, da se zmanjšajo obveznosti proračuna do Sklada obrtnikov in podjetnikov. Vendar pa zakona ne moremo podpreti, ker ne moremo prevzeti odgovornosti za to, da bo ta zakona prestal sodno presojo, na kar smo opozarjali že na odboru. Spomnite se, da smo morali decembra iz proračuna plačati kar 42 milijonov evrov odškodnine Hrvaški in s tem zakonom smo zopet na spolzkih tleh.

Na prvi pogled je stvar preprosta, število upravičencev do refundacije bi se zmanjšalo s slabih 5 tisoč 600 na tisoč, proračun pa bi letno prihranil 13,6 milijona evrov. Do tukaj vse prav, toda ključno vprašanje ostaja nerazrešeno. Po novem bo refundacija znašala 1 % vseh obratovalnih stroškov Sklada obrtnikov in podjetnikov, državni sekretar Pogačar pa je pojasnil, da so do te številke prišli po analogiji z obratovalnimi stroški ZPIZ, ki naj bi bili 0,8 %; ampak že v naslednjem stavku je povedal, da se zaveda, da ne gre za primerljiva subjekta, če drugega ne, ker tukaj deluje ekonomija obsega, ker ZPIZ letno obrne 5 milijard evrov. Zato preprosto ne moremo dati roke v ogenj, zato da bo ta rešitev zdržala pred sodišči.

Naše stališče torej temelji na načelu previdnosti in preseneča me, s kakšno lahkotnostjo je koalicija sprejela ta zakon. Kolegica Sluga je, recimo, na odboru izjavila, da je, citiram: "Evidentno, da tukaj gre za določena razhajanja v stališčih, ki jih na tem odboru ne bomo razrešili, zato se mi zdi neumestno o njih razpravljati." Konec citata. Naše stališče tukaj je nasprotno. V tem primeru bi bilo bolje počakati na sodno prakso kot pa sprejeti neko nedodelano odločitev, ki bo lahko na koncu stala. Vsekakor pa bi bili zadovoljni, če bi koalicija tudi nasproti zagovornikom zavarovalniškega lobija na področju zdravstvenega zavarovanja pokazala približno

tako odločnost, kot jo je pokazala nasproti Skladu obrtnikov in podjetnikov.

Kot rečeno, nas to skrbi, ostale rešitve podpiramo. Ampak vseeno moram izpostaviti še refinanciranje stroškov, ki jih ima oziroma jih bo imel ZPIZ za izplačevanje pokojnin nekdanjim uslužbencev zveznega sekretariata za zunanje zadeve. Na srečo tukaj ni bil sprejet amandma SDS, ki bi črtal to določbo, saj je šlo za očiten primer revanšizma proti diplomantom bivše države. Torej proti diplomantom države, ki so vodili zunanjo politiko, ki je imela neskončno več hrbtenice od slovenske, ki se ni skrivala pod krilo nobenega od blokov, ki se ni šla materializma in ki je povezala več kot 100 svetovnih držav v zaveznitvo za odpravo kolonializma in zmanjšanje svetovne neenakosti. Delo teh uslužbencev zato ocenjujemo kot častno in zaslužio si popolnoma enako obravnavo kot slovenski funkcionarji.

Ko obravnavamo vprašanje refundacije pokojnin upokojencev, za katere se prispevki niso vplačevali v slovensko blagajno, ne moremo mimo krivičnega izplačevanja nekaterih naših državljanov, nekdanjih častnikov JLA. Ti še vedno ne prejemajo pokojnin po vojaških predpisih ali pa sploh ne prejemajo slovenskih pokojnin. Tudi zato smatramo ta zakon za nepopoln in se bomo zato pri glasovanju vzdržali. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije – krščanskih demokratov, zanjo gospa Iva Dimic.

IVA DIMIC (PS NSi): Spoštovani predsednik, ministrica oziroma državna sekretarka, kolegice in kolegi!

Predlagatelji zakona Vlada Republike Slovenije oziroma Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti trdijo, da gre pri noveli, ki jo obravnavamo, za tehnično spremembo zakona. Morda res, ampak v Novi Sloveniji trdimo, da novela kljub temu povzroča neenako obravnavo in nepravične rešitve, kar je lahko tudi ustavno sporno. Predlaganih je sicer več rešitev, za nas pa so najbolj sporne spremembe v zvezi s poračunavanjem finančnih obveznosti Republike Slovenije do Sklada obrtnikov in podjetnikov.

Krščanski demokrati smo z amandmaji poslušali na sami seji odbora predlagateljem pomagati, da bi zakon popravili v smeri bolj pravičnih rešitev, pa žal ni bilo pripravljenosti s strani ministrstva. Obrtniki in podjetniki so bili v preteklem sistemu diskriminirani, saj niti niso imeli možnosti, da se pokojninsko zavarujejo. Kdor tega ni izkusil, si težko predstavlja, kaj to pomeni za posameznike in za njegove družine. Najmanj, kar je država dolžna danes storiti, je, da z rednim in pravičnim plačevanjem svojih finančnih obveznosti pomaga skladu sanirati ta del svojega poslovanja. Po našem mnenju naj bodo pogoji za Sklad obrtnikov in podjetnikov izenačeni s tistimi,

ki veljajo za Zavod za pokojninsko, invalidsko zavarovanje.

O spornih predlaganih rešitvah lahko preberemo tudi v obširnem mnenju Komisije za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide Državnega sveta. Sklad obrtnikov in podjetnikov in Obrtna zbornica Slovenije jasno opozarjata na nesprejemljive predlagane rešitve zakona. Krščanski demokrati pozivamo predlagatelje, naj prisluhnejo pozivom, da se predlog zakona ustrezno spremeni v smeri, da bo čim bolj upoštevala pripombe Sklada obrtnikov in podjetnikov ter Obrtne zbornice Slovenije. Poslanci Nove Slovenije predloga zakona v takšni obliki, kot je predlagan sedaj, ne bomo podprli.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo gospa Irena Grošelj Košnik.

IRENA GROŠELJ KOŠNIK (PS SMC): Hvala, predsednik. Spoštovani predstavniki Vlade, kolegice in kolegi!

Predlog zakona o poračunavanju finančnih obveznosti Republike Slovenije iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja uvaja spremembe, ki izhajajo iz določb nove pokojninske zakonodaje, sprejete leta 2012, pravic, določenih v 17. členu Temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Slovenije, ter sprememb, ki izhajajo iz nekaterih določb veljavnega zakona, ki se nanašajo na poračunavanje finančnih obveznosti Skladu obrtnikov in podjetnikov. Novi zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, ki je začel veljati januarja 2013, ne predvideva poračunavanja za del pokojnine v višini zmanjšanja zaradi upokojitve pred dopolnitvijo polne starosti, prav tako pa je uvedel nekatere spremembe na področju ureditve posebnih olajšav za samostojne podjetnike ter delodajalce, ki zaposlujejo starejše delavce. Zaradi navedenih in nekaterih drugih sprememb je potrebna uskladitev z novo pokojninsko zakonodajo.

Popolnoma novo vsebino predloga zakona predstavlja določba 7. člena, ki izhaja iz pravic določenih v 17. členu Ustavnega zakona za izvedbo Temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije. S tem se osebam, ki so bile na predlog organov Republike Slovenije izvoljene na funkcije oziroma imenovane na delovna mesta v organih nekdanje Jugoslavije, zagotavlja pravice po predpisih, ki veljajo za funkcionarje oziroma delavce v državnih organih Republike Slovenije ali nekdanje Jugoslavije, če je slednje za njih ugodnejše. Upravičencem iz 7. člena predloga zakona bo tako po novem priznan del pokojnine v obliki dodatka v višini razlike med osebno pokojnino, odmerjeno po veljavnih predpisih v Sloveniji, ob upoštevanju dobe, dopolnjene pri organu nekdanje Jugoslavije, ter seštevkom obeh osebnih

pokojnin, priznanih po določbah omenjenega socialnega sporazuma.

Med nekoliko odmevnejše spremembe, ki jih uvaja predlog zakona, sodijo spremembe na področju poračunavanja finančnih obveznosti Skladu obrtnikov in podjetnikov. Pri tem se na novo ureja višina obveznosti Republike Slovenije na način, da je obveznost države za člane, ki so vstopili v zavarovanje pri skladu do 31. 12. 1982, celoten znesek skladove pokojnine, vendar največ do 26 % najnižje pokojninske osnove, ki je določena z veljavno pokojninsko zakonodajo.

S predlogom zakona je prav tako določeno, kdaj preneha obveznost članov Sklada obrtnikov, in sicer dokler član ne izpolni pogojev za pridobitev starostne, predčasne ali invalidske pokojnine. Prav tako se določa nova formula za izračun stroškov izplačevanja pokojnin, pri čemer bo z uveljavitvijo predloga zakona Sklad obrtnikov upravičen do pavšalnega zneska v višini 1% dejansko ugotovljene obveznosti države. Na račun drugačnega obračunavanja stroškov se pričakuje za sklad za 13 milijonov manj stroškov letno. Po trenutno veljavni formuli, ki ni neposredno vezana na osnovno obveznost države, se namreč dogaja, da znesek za povračilo stroškov Skladu obrtnikov že nekaj let znatno presega znesek celotnih stroškov poslovanja sklada.

Na podlagi navedenega bomo v Poslanski skupini SMC Predlog zakona o poračunavanju finančnih obveznosti Republike Slovenije iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Glasovanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora opravili danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 7. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **2. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VRAČANJU PROTIPRAVNO ODSTRANJENIH PREDMETOV KULTURNE DEDIŠČINE PO SKRAJŠANEM POSTOPKU.**

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade, ministrici za kulturo mag. Julijani Bizjak Mlakar.

MAG. JULIJANA BIZJAK MLAKAR: Hvala lepa. Spoštovani predsednik, poslanke, poslanci in ostali prisotni!

Dne 15. marca 2014 je bila sprejeta prenovljena Direktiva 2014/60 Evropske unije o vračanju predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja držav članic. Direktivo je bilo treba prenesti v pravni red Republike Slovenije. Direktiva 93/7, ki je urejala to področje pred prenovno, je bila v pravni red Republike Slovenije prenesena z Zakonom o vračanju protipravno odstavljenih predmetov kulturne dediščine v letu 2003 in Pravilnikom o zvrsteh protipravno odstranjenih predmetov kulturne dediščine iz leta 2004. Pri spremljanju izvajanja doslej veljavne direktive je bilo ugotovljeno, da se postopki vračanja ne izvajajo dovolj uspešno in da je število uspešno izvedenih postopkov mogoče zvišati z ustreznimi spremembami. Direktiva 93/7 ne podpira postopkov vračanja vsega nacionalnega bogastva v posameznih državah članicah. Te ugotovljajo, da enotne zvrsti in finančni pragi niso sprejemljivo merilo za določanje nacionalnega bogastva, za katero se lahko vlagajo zahtevki za vračanje. Enoletni rok za vlaganje zahtevkov je bil občutno prekratek in je nekatere države prikrajšal za uspešno izvedbo postopka. Pogosto je bila uspešna izvedba postopka in denarnega nadomestila onemogočena tudi zaradi neopredeljene dolžne skrbnosti, zaradi česar so posestniki dokazovali, da so predmet pridobili v dobri veri. Komunikacija med Komisijo in državami članicami ni bila dovolj hitra in sprotna. V navedenih problemih so se slednje s Komisijo uskladile glede sprememb, ki so vodile k prenovi direktive, tako da je državam članicam omogočeno varovati lastno nacionalno bogastvo, skladno z notranjo zakonodajo, ter sprožati postopke in uveljavljati zahtevke v razumnih rokih in učinkovito.

Prenovljena direktiva se s predlagano novelo zakona v celoti prenaša v pravni red Republike Slovenije. Zakon nima posledic za lokalne skupnosti ali civilno družbo. Uporablja se izključno za posamezne primere protipravnega pridobivanja predmetov kulturne dediščine fizičnih ali pravnih oseb. Gradivo je bilo objavljeno na spletnih straneh E-demokracija in na spletni strani Ministrstva za kulturo do določenega roka. Na predlog zakona ni bilo prejetih odzivov javnosti.

Republika Slovenija s spremembo direktive uvaja v svoj pravni red spremembo veljavnega zakona v členih, ki se nanašajo na navedeno direktivo. Sprememba zakona sledi načelu varovanja kulturne dediščine in glede na vsebino direktive omogoča višjo stopnjo varovanja nacionalnega bogastva ob morebitnem protipravnem odstranjevanju z ozemlja Republike Slovenije in drugih držav članic. Tako novela zakona podrobneje ureja določila v zvezi z nacionalnim bogastvom. Rok za vlaganje zahtevka se podaljšuje z enega na tri leta od datuma, ko država izve za lokacijo predmeta. Rok za preverbo, ali je predmet vračanja predmet kulturne dediščine, pa se podaljšuje z

dveh na šest mesecev. Navedeno podaljšanje omogoča učinkovito izvedbo postopka. Doslej veljavni roki so se pri preverbi in vlaganju zahtevkov namreč pokazali, kot sem že povedala, kot prekratki, saj zahtevnejši primeri potrebujejo daljše obdobje preverjanja in zbiranja dokazov.

Novela tudi podrobneje opredeli dolžne skrbnosti. Posedovanje predmeta v dobri veri se razširi s podrobnejšo navedbo ravnanja z dolžno skrbnostjo. Takšna določba zavezuje lastnike oziroma posestnike predmetov k odgovornemu ravnanju pri preverjanju izvora, ki je bilo doslej zelo šibko opredeljeno in podprto. Osrednji organi držav članic po novem med seboj komunicirajo po modulu informacijskega sistema IMI za notranji trg, ki je posebej prilagojen predmetom kulturne dediščine. To omogoča hitrejšo in sprotnejšo komunikacijo v nasprotju z dosedanjim pisnim obveščanjem. Direktiva državam članicam nalaga, da njihovi pristojni organi uporabijo sistem IMI.

Z novelo zakona se podaljšuje obdobje poročanja o uporabi direktive s treh na pet let. Komunikacija v sistemu IMI omogoča državam članicam sprotno spremljanje stanja in postopkov, zaradi česar je odboje poročanja smiselno podaljšati na pet let. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog zakona je obravnaval Odbor za kulturo kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku dr. Draganu Matiču.

DR. DRAGAN MATIČ (PS SMC): Gospod predsednik, hvala za besedo. Spoštovane kolegice in kolegi!

Odbor za kulturo je na 8. redni seji 13. januarja 2016 obravnaval Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o vračanju protipravno odstranjenih predmetov kulturne dediščine, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada. Predloženi zakon je z vidika njegove skladnosti z ustavo in pravnim sistemom ter zakonodajno-tehničnega vidika proučila Zakonodajna-pravne služba. Njihova predstavnica je ob predstavitvi slednjega povedala, da amandmaji koalicijskih poslanskih skupin sledijo njihovemu mnenju. Svoje mnenje je podala tudi Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport, ki je v svojem mnenju predlog zakona podprla.

V poslovniškem roku so amandmaje vložile poslanske skupine SMC, Desus in SD.

Ministrica za kulturo mag. Julijana Bizjak Mlakar je povedala, da je cilj sprejemanja zakona zagotovitev popolne skladnosti Zakona o vračanju protipravno odstranjenih predmetov kulturne dediščine z Direktivo 2014/60EU. Pojasnila je, da sprememba zakona sledi načelu varovanja kulturne dediščine in glede na vsebino direktive omogoča višjo stopnjo varovanja nacionalnega bogastva ob morebitnem

protipravnem odstranjevanju z ozemlja Republike Slovenije in drugih držav članic.

Odbor je brez razprave sprejel amandmaje koalicijskih poslanskih skupin. V skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora je glasoval še o členih predloga zakona in jih prav tako sprejel.

Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopoljenega predloga zakona, v katerega so vključeni sprejeti amandmaji. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanjo gospa Marija Antonija Kovačič.

MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ (PS DeSUS): Hvala za besedo, spoštovani gospod predsednik. Spoštovana ministrica, poslanke, poslanci, lep dober dan vam želim!

Prenovljena Direktiva o vračanju predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja držav članic, prinaša kar nekaj sprememb. Glede na to, da dosednji postopki vračanj niso bili dovolj uspešni, je bilo direktivo treba spremeniti. Eden izmed razlogov neuspešnosti izvedenih postopkov je bil na primer prekratek rok za vlaganje predloga za vračilo predmeta kulturne dediščine. Zato bo sedanji namesto enoletnega veljal triletni rok za vložitev tega predloga, štel pa se bo od dneva, ko država izve za lokacijo predmeta. Prav tako v prej veljavni direktivi ni bil dovolj podrobno opredeljen standard dolžne skrbnosti, s katero so posestniki dokazovali, da so predmet pridobili v dobri veri. Sedaj bo standard podrobneje opredeljen in bodo posestniki zavezani k odgovornemu ravnanju pri preverjanju izvora predmetov kulturne dediščine. V praksi pa se je pokazala tudi potreba po izboljšavah na področju komunikacije med Komisijo in državami članicami, zato direktiva državam članicam nalaga, da njihovi pristojni organi med seboj komunicirajo po modulu informacijskega sistema za notranji trg, ki je posebej prilagojen predmetom kulturne dediščine.

S predlogom zakona se prenovljena direktiva prenaša v naš pravni red. S sprejetjem novele zakona bo tako omogočena višja stopnja varovanja nacionalnega bogastva ob morebitnem protipravnem odtujevanju z našega ozemlja. Zato bomo v Poslanski skupini Desus predlog zakona podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo gospa Marija Bačič.

MARIJA BAČIČ (PS SD): Hvala za besedo še enkrat, gospod predsednik. Spoštovana gospa ministrica, kolegice in kolegi!

Eden temeljnih načel Evropske unije je prost pretok blaga. To se v določenih primerih lahko omeji, med drugim tudi zaradi varstva nacionalnih bogastev z umetniško, zgodovinsko in ali arheološko vrednostjo, kot je navedeno v 30. členu Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. Država članica torej lahko določi, da nekaterih predmetov z umetniško, zgodovinsko ali arheološko vrednostjo ni dovoljeno odstraniti iz države nenadzorovano oziroma brez dovoljenj. Odprte meje Unije dopuščajo možnost zlorab nacionalnih predpisov o kontroli iznosa in izvoza predmetov kulturne dediščine, zato je Evropska unija z direktivo leta 1993 poskrbela za sistem vračanja predmetov, ki so bili v nasprotju z nacionalnimi normativnimi predpisi odstranjeni z ozemlja držav članic in preneseni na ozemlje drugih držav članic. Skladnost slovenske zakonodaje z navedeno direktivo je bila zagotovljena šele s sprejetjem Zakona o vračanju protipravno odstranjenih predmetov kulturne dediščine leta 2003. Tedaj je bilo urejanje sistema vračanje predmetov kulturne dediščine, ki so bili z ozemlja ene države članice protipravno prineseni na ozemlje druge države članice, tudi v celoti izvzeto iz Zakona o varstvu kulturne dediščine.

Namen predloga novele, ki je prvi po sprejemu zakona v letu 2003, je prilagoditev prenovljeni direktivi, sprejeti leta 2014. Ta med drugim državi članici dopušča, da lahko sama določi nacionalno bogastvo, povečuje odgovornost dobrovernih posestnikov ter podaljšuje rok za začetek postopka vračanja, in sicer z enega na tri leta od datuma, ko država izve za lokacijo predmeta.

V razpravi na matičnem delovnem telesu je bilo izpostavljeno vprašanje v zvezi z restitucijo enot kulturne dediščine, ki sicer s samim predlogom zakona nima neposredne povezave. Kot vemo, ima Slovenija z nekaterimi državami odprta vprašanja glede enot kulturne dediščine, ki so bile z ozemlja Republike Slovenije odtujene, zlasti v času okoli in med 2. svetovno vojno. Tako je na primer Italija leta 1940 iz Kopra in Pirana zaradi vojnih razmer evakuirala, kot so se takrat izgovorili, odtujila 25 izvirkov umetnin. Odnášale so se tudi celi arhivski fond iz Kopra junija 1944. Nekaj manj, a kljub vsemu je ostalo odprtih vprašanj tudi z Madžarsko, z Avstrijo in nekaterimi republikami nekdanje SFRJ.

Kot so v obdobju sprejemanja direktive, ki je podlaga za predlagane spremembe Zakona o vračanju protipravno odstranjenih predmetov kulturne dediščine, pojasnjevali takratni predstavniki Vlade, direktiva, tako tudi predlog zakona, sama po sebi ne bosta imela neposrednih učinkov na reševanje te, za slovensko kulturo izjemno pereče problematike. Prvotna direktiva je bila namreč sprejeta leta 1993 in ni obvezujoča za nazaj. Ne glede na to vzpostavlja določene mehanizme in načela, ki bi jih bilo mogoče uveljaviti tudi za odločanje po zgoraj omenjenih primerih. A brez bilateralnega sodelovanja, predvsem pa sporazuma, ne bo

šlo. Zato ob tem izražamo zadovoljstvo nad pojasnili ministrice, da diplomatsko reševanje teh vprašanj ni zamrlo.

Kot rečeno, Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o vračanju protipravno odstranjenih predmetov kulturne dediščine temelji na sprejeti direktive Evropske unije in ga v Poslanski skupini Socialnih demokratov podpiramo.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, zanjo Violeta Tomić.

VIOLETA TOMIĆ (PS ZL): Hvala za besedo.

V Združeni levici bomo novelo Zakona o vračanju protipravno odstranjenih predmetov kulturne dediščine podprli. Gre za prenos prenovljene evropske direktive v slovenski pravni red. Ocenjujemo, da so predlagane rešitve pozitivne in da bodo izboljšale položaj na tem področju.

Pri spremljanju izvajanja doslej veljavne direktive je bilo ugotovljeno, da se postopki vračanja ne izvedejo dovolj uspešno. Ugotovili so, da enotne zvrsti in finančni pragi niso sprejemljivo merilo za določanje nacionalnega bogastva, za katerega se lahko vlagajo zahtevki za vračanje. Enoletni rok za vlaganje zahtevkov je bil prekratek. Dolžna skrbnost je bila opredeljena. Komunikacija med Evropsko komisijo in državami članicami ni bila dovolj hitra in sprotna. Ker novela zadovoljivo popravlja stanje na vseh teh področjih, jo bomo v Združeni levici podprli.

Ob tem je treba opozoriti na še eno zelo pomembno vprašanje, ki sicer zgolj posredno vsebinsko povezano z materijo zakona. Že pri obravnavi na odboru sem izpostavila vprašanje kulturne dediščine, ki so jo leta 1940 iz slovenske Istre izropali italijanski fašisti. Fašistična okupatorska oblast je odpeljala umetnine iz cerkva, muzejev in samostanov. Pred dobrega pol leta se je ministrica za kulturo mudila v Rimu in glede tega govorila tudi s predsednikom Papeškega sveta za kulturo kardinalom Gianfranco Ravasijem in italijanskim ministrom za kulturo Dariom Franceschinijem. Ministrica je na odboru odgovorila, da se stvari premikajo naprej predvsem po diplomatski poti in da ne gre za politično, temveč strokovno vprašanje. Po našem mnenju bi bilo treba vložiti več truda, seveda tudi skozi politične kanale, da se ta neprecenljiva dediščina vrne. Vsekakor je treba na tem področju narediti premike in Sloveniji vrniti s strani fašistov izropano kulturno dediščino. Hvala za pozornost.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije - krščanskih demokratov, zanjo gospa Iva Dimić.

IVA DIMIĆ (PS NSi): Spoštovana ministrica, kolegice in kolegi!

Novela Zakona o vračanju protipravno odstranjenih predmetov kulturne dediščine v

pravni red Republike Slovenije prenaša Direktivo 2014/60EU, sprejeto leta 2014. Omenjena direktiva po besedah predlagatelja pooblašča države članice Evropske unije, da same določijo svoje nacionalno bogastvo. V Republiki Slovenije se nacionalno bogastvo določa po Zakonu o varstvu kulturne dediščine.

Novela podaljšuje roke za vlaganje zahtevkov zavrnitev protipravno odstranjenih predmetov z enega na tri leta od datuma, ko država izve za lokacijo predmeta. Prav tako se podaljšuje rok za preverbo, ali je predmet vračanja predmet kulturne dediščine, in sicer z dveh na šest mesecev. Pomembna nadgradnja dosedanjega sistema vračanja teh predmetov je uvedba dolžnosti držav članic, da komunicirajo znotraj informacijskega sistema za notranji trg, ki se imenuje IMI. Novela pa podrobneje opredeljuje dolžno skrbnost, ki lastnike predmetov zavezuje k odgovornemu ravnanju pri preverjanju izvora.

Poslanci Nove Slovenije bomo predlog novele podprli, saj po našem mnenju omogoča višjo stopnjo varovanja nacionalnega bogastva, Vlado Republike Slovenije pa pozivamo, da je čim bolj aktivna na področju vračanja umetnin, ki so bile med 2. svetovno vojno protipravno odvzete na našem ozemlju in odpeljane v okupatorske države, saj nekatere izmed njih še vedno niso bile vrnjene pravi lastnikom.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo gospa Janja Sluga.

JANJA SLUGA (PS SMC): Spoštovani gospod predsednik, kolegice in kolegi!

Veljavni Zakon o vračanju protipravno odstranjenih predmetov kulturne dediščine je bil sprejet v letu 2003. V slovenski pravni red je vnesel Direktivo 93/7 Evropske unije. Z omejeno direktivo je bila vzpostavljena ureditev, na podlagi katere lahko države članice Evropske unije zagotovijo vračilo predmetov kulturne dediščine, ki so uvrščeni v nacionalno bogastvo in spadajo v skupne kategorije predmetov kulturne dediščine ter so bili odstranjeni z njihovega ozemlja. Direktiva je zajemala tudi predmete kulturne dediščine, ki so uvrščeni v nacionalno bogastvo in so sestavni del javnih zbirk ali inventarja cerkvenih institucij.

Direktiva je uvedla upravno sodelovanje med državami članicami glede njihovega nacionalnega bogastva, ki je tesno povezano z njihovim sodelovanjem z Interpolom in drugimi pristojnimi organi na področju ukradenih umetniških del in ki zajema zlasti evidentiranje izgubljenih, ukradenih ali protipravno odstranjenih predmetov kulturne dediščine, ki so del njihovega nacionalnega bogastva in njihovih javnih zbirk.

Veljavni Zakon o vračanju protipravno odstranjenih predmetov kulturne dediščine je tako omogočil, da se kulturna dediščina Slovenije, ki je bila odtujena z našega ozemlja, po let 1993 lahko vrne. V predlog zakona, ki ga

danes obravnavamo, se tako prenašajo določbe Direktive 2014/60, ki med drugim omogočajo, da si vsaka posamezna država članica sama določi svoje nacionalno bogastvo. Za uspešnejšo izvedbo postopka vračanja predmetov kulturne dediščine predlog zakona podaljšuje rok za vložitev predloga z enega na tri leta od dne, ko je država izvedela, kje se nahaja predmet kulturne dediščine, ter podaljšuje se rok za preverbo, ali je predmet res predmet kulturne dediščine. S sedanjih dveh mesecev se ta rok podaljšuje na šest mesecev, saj se predvideva, da bo daljše obdobje državam članicam omogočilo sprejetje vseh potrebnih ukrepov, da se predmet kulturne dediščine zaščiti in prepreči morebitno izogibanje postopku za vračilo.

Za izboljšanje komunikacije med Komisijo in državami članicami pa predlog omogoča uporabo modula informacijskega sistema za notranji trg, ki je poseben prilagojen predmetom kulturne dediščine.

Predlog novele Zakona o vračanju protipravno odstranjenih predmetov kulturne dediščine bomo poslanci v Poslanski skupini Stranke modernega centra podprli. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo gospod Tomaž Lisec.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Spoštovani predsednik, hvala za dano besedo.

Kot že omenjeno, so pred nami nekatere spremembe Zakona o vračanju protipravno odstranjenih predmetov kulturne dediščine. Že obravnava na odboru, matičnem delovnem telesu, pred nekaj tedni je pokazala, da gre za manjše, sicer potrebne popravke, ki gredo predvsem v smeri usklajevanja z nedavno sprejeto evropsko direktivo iz leta 2014. Že predhodniki so povedali, katere so ključne rešitve na tem področju, zato jih ne bi ponavljal, dejstvo pa je, da je razprava na odboru pokazala, da so omenjene spremembe manjše in ne govorimo o sistemskih ukrepih, pri tem pa v času javne razprave ni bilo nobenih opozoril in pomislekov s strani katerih izmed partnerjev, ki se jih ta zakon dotika.

V Poslanski skupini SDS bomo predlog zakona podprli.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitvijo s tališč poslanskih skupin. Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zborna opravili danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 7. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **7. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA PREDLOG ZAKONA O**

SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O MEDIJIH, V DRUGI OBRAVNAVI V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA.

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade – ministrici za kulturo mag. Julijani Bizjak Mlakar.

MAG. JULIJANA BIZJAK MLAKAR:

Spoštovani predsednik, poslanke, poslanci in drugi prisotni, lepo pozdravljeni še enkrat!

S Predlogom zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o medijih se urejajo nekatera najpomembnejša vprašanja, ki jih je bilo mogoče urediti brez podlage v celoviti analizi medijske krajine in strategiji razvoja medijev. S predlogom zakona se popravljajo le določene vsebinske pomanjkljivosti, zaradi katerih posameznih določb ni bilo možno dosledno izvajati, na kar so nas v zadnjih letih opozarjali Inšpektorat Republike Slovenije za kulturo in medije, Agencija za komunikacijska omrežja in storitve, Ustavno sodišče in tudi naslovniki določb. Celovite spremembe Zakona o medijih pa bodo skladno z Resolucijo o nacionalnem programu za kulturo 2014–2017 pripravljene na podlagi strategije na področju medijev, ki jo na Ministrstvu za kulturo že intenzivno pripravljamo in v ta namen s pomočjo zunanje strokovne komisije, medijskih strokovnjakov tudi vodimo javne razprave o ključnih problemih in vprašanjih v medijih.

Poglavitne rešitve, ki jih določa predlog zakona, se nanašajo na obveznost oblikovanja pravil za komentiranje, s katero želimo zagotoviti učinkovitejšo samoregulacijo sovražnega oziroma žaljivega govora na spletu in posledično njegovo zmanjšanje. Nato določitev roka za vložitev zahteve za objavo popravka, s katero želimo odpraviti neskladje z Ustavo pri določitvi roka za vložitev zahteve za objavo popravka. Nadzor nad izvajanjem zakona, s katerim želimo zagotoviti večjo hitro in učinkovitost inšpekcijskega nadzora. Nato preračun višine glob iz tolarskih v evrske zneske, s katerim želimo vplivati na večjo jasnost, določnost ter pravno varnost predpisa; in obvezno predvajanje dela kvote slovenske glasbe podnevi, s katero želimo zagotoviti zaščito in promocijo slovenske glasbene ustvarjalnosti in slovenskega jezika ter spodbujati slovensko kulturno in nacionalno identiteto. Naj zaradi nekaterih netočnih razlag v javnosti pojasnim, da se 24-urna kvota slovenske glasbe ne spreminja oziroma enostavneje – število slovenskih skladb, ki jih morajo radii predvajati v 24 urah, ostaja enako kot doslej, saj ostane predpisana kvota enaka, kot je zdaj. To je 20 % za komercialne radije, 25 % za radije s programi posebnega pomena in 40 % za nacionalne radije. Pač pa bo treba slovensko glasbo predvajati tudi podnevi in ne predvsem ponoči, kot je to pri nekaterih radiih veljalo doslej; žal tudi pri nacionalnih. Po sprejetju koalicijskega amandmaja pa bo to

pomenilo v približno navedenih odstotkih predvajati tudi podnevi od 6. do 19. ure.

Predlog zakona je bil pripravljen na podlagi široke javne razprave, v kateri so sodelovale reprezentativne in strokovne organizacije s področja medijev, novinarstva, oglaševanja ter glasbenega, video- oziroma filmskega ustvarjanja, nevladne organizacije s področja kulture, medijev in človekovih pravic, izdajatelji medijev, politične stranke in vsi relevantni državni organi. Osnutek zakona je bil poslan v predhodno mnenje tudi italijanski in madžarski narodni skupnosti ter romski skupnosti v Republiki Sloveniji. Posebej velja poudariti, da je Ministrstvo za kulturo glede predlagane ureditve predvajanja deležev slovenske glasbe podnevi dobilo pisno podporo Društva pesnikov slovenske glasbe, Sindikata glasbenih Slovenije, Slovenske unije glasbenih ustvarjalcev, Glasbenega foruma in drugih. V zadnji redakciji je bilo z Agencijo za komunikacijska omrežja in storitve v celoti usklajeno tudi področje nadzora. V okviru obravnave na Odboru za kulturo pa so se na podlagi mnenja Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora upoštevali tudi vsi redakcijski in nomotehnični popravki. Bistveni predlogi in pripombe, podani v javni razpravi, so se nanašali na ureditev obveznosti oblikovanja pravil za komentiranje, predvajanje obveznega deleža slovenske glasbe in nadzora nad izvajanjem zakona. Ministrstvo za kulturo je predlagane rešitve v največji možni meri uskladilo s strokovno in zainteresirano javnostjo. Zlasti so bili upoštevani naslednji bistveni predlogi: da se z jasnejšim zapisom ureditve komentiranja in regulacijo sovražnega govora na spletnih medijih ne ustvarja cenzure in prekomernega posega v svobodo izražanja ter še nekateri drugi predlogi, ki pa jih bomo morda lahko tudi v okviru razprave o posameznih členih oziroma amandmajih tudi podrobneje predstavili. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog zakona je obravnaval Odbor za kulturo kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku odbora dr. Draganu Matiču.

DR. DRAGAN MATIČ (PS SMC): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani kolegi in kolegice!

Odbor za kulturo je na 8. redni seji 13. januarja 2016 obravnaval Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o medijih, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada. Odbor je na podlagi 46. člena Poslovnika Državnega zbora 26. novembra 2015 opravil javno predstavitev mnenj, katere namen je bil pridobiti mnenje in stališča strokovne in širše javnosti o predlogu zakona. Predloženi zakon je z vidika njegove skladnosti z Ustavo in pravnim sistemom ter z zakonodajno-tehničnega vidika proučila Zakonodajno-pravna služba in k njemu

podala nekatere pripombe. Njena predstavnica je med drugim pojasnila, da so k posameznim členom imeli pripombe predvsem glede jasnosti in izboljšav predlaganih rešitev ter nomotehnik. Deloma pa so se v 3. členu dotaknili tudi ustavnopravnih vidikov. Najobsežnejšo pripombo so podali k rešitvi, ki ureja obveznost predvajanja predpisane kvote slovenske glasbe v dnevnem času. Njihov pomislek je bil povezan s sorazmernostjo predlagane rešitve, ki da posega v avtonomijo medijev pri širjenju kroga vsebin, ustavno pravico do svobode izražanja, pa tudi glede svobodne gospodarske pobude.

Svoje mnenje je podala tudi Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport, ki predloga zakona ni podprla. Njen predstavnik je med drugim opozoril na nejasnosti glede vloge Agencije za komunikacijska omrežja in storitve (AKOS) pri nadzoru nad izvajanjem zakona glede radijskih in televizijskih programov posebnega pomena, programskih zahtev ter radijske in televizijske dejavnosti. Izpostavil je tudi problematiko tako imenovanih slovenskih glasbenih kvot in namena predlagatelja, da s tem ukrepom zaščiti slovenski jezik in glasbeno produkcijo v slovenskem jeziku. V poslovnem letu 2014 so amandmaje vložile poslanske skupine SMC, Desus in SD, Poslanska skupina SDS ter poslanec Jani Möderndorfer.

Ministrica za kulturo mag. Julijana Bizjak Mlakar je povedla, da je cilj predloga zakona predvsem večja jasnost in določnost predpisa, ki jo dosega z odpravo nekaterih vsebinskih pomanjklivosti in nejasnosti. Dalje, zagotovitev učinkovitejše samoregulacije sovražnega oziroma žaljivega govora na spletu in posledično njegovega zmanjšanja ter odpravo neskladij z Ustavo Republike Slovenije. Dalje, večja zaščita in promocija slovenskega jezika ter ohranjanje slovenske kulturne in nacionalne identitete pri predvajanju obveznega deleža slovenske glasbe ter večja hitrost in učinkovitost inšpekcijskega nadzora. Razprava je potekala predvsem o umestitvi deleža slovenske glasbe v dnevni čas predvajanja in o nadzoru nad izvajanjem programskih zahtev in omejitev. Glede umestitve deleža slovenske glasbe v dnevni čas predvajanja je bilo s strani nekaterih razpravljavcev predlagano, da se dnevni oddajni čas, v katerem mora biti predvajana najmanj polovica deleža slovenske glasbe, ki je v noveli določen med 6. in 22. uro, razdeli na dva dela, in sicer v intervale med 6. in 22. ter 22. in 6. uro. Nekateri so menili, da najmanj 90 % glasbe, predvajane v teh intervalih, mora predstavljati slovenska glasba; vsaj polovica deleža predvajane glasbe pa naj bi predstavljala glasbena produkcija slovenskih ustvarjalcev in poustvarjalcev, ki je mlajša od petih let. Drugi so menili, da mora biti dnevni čas predvajanja deleža slovenske glasbe bolj zamejen. Namen umestitve deleža slovenske glasbe v dnevni čas predvajanja je zagotavljanje večje dostopnosti slovenske glasbe v času, ko je dosegljivost potencialnemu poslušalstvu največja. Zato so ti

menili, da je radio medij, ki se posluša predvsem v času vsakodnevnih opravil, in bo zato predlagani ukrep lahko učinkovit le v primeru, da se časovni pas dodatno omeji na čas med 6. in 18. uro.

Ob koncu razprave je odbor sprejel amandmaje poslanskih skupin SMC, Desus in SD; amandma poslanca Janija Möderndorferja pa ni bil sprejet. Brezpredmeten je postal amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o členih predloga zakona in jih sprejel. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega so vključeni sprejeti amandmaji. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Gospa Marija Bačič bo predstavila stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov. Izvolite.

MARIJA BAČIČ (PS SD): Hvala za besedo, gospod podpredsednik. Spoštovane in spoštovani!

Od sprejetja zadnjih obsežnejših sprememb Zakona o medijih letos mineva okroglih deset let. Pričakovali bi, da bi obletnico zaznamovala poglobljena razprava o temeljnih izzivih, s katerimi se soočajo mediji danes. A temu ni tako. Zaradi umanjkanja strategije na tem področju, ki bi morala biti v skladu z Resolucijo o nacionalnem programu za kulturo sprejeta v minulem letu, se lahko zatekamo zgolj k površnim ugotovitvam o položaju medijev, ki je nezavidljiv. Vprašanja prekarnosti novinarskega dela in siceršnjega socialnega statusa novinarjev, životarjenja medijev s statusom posebnega pomena, transparentnosti lastništva, lastniškega pluralizma in preprečevanja zlorab prevladujočega položaja na medijskem trgu so le nekatera, ki ostajajo neodgovorjena. Zato smo vsake toliko časa priča parcialnim poskusom, da znotraj kompleksnega sistema odpravimo kakšno kronično anomalijo. Potiskanje slovenske glasbene ustvarjalnosti na margino je ena izmed takšnih anomalij, ki vnovič naslavlja tokraten poskus sprememb medijskega zakona. V tendencah stapljanja kulturnih raznolikosti je jezik en izmed poslednjih pričevalcev narodne identitete, ki je najbolj izrazen prav ob peti besedi. Zato kot tak ni predmet regulacije pravnega reda Evropske unije, temelječega na odprtosti trga. Jezik je v evropski integraciji ena izmed najbolj čislanih izvedb deklariranega koncepta multikulturalizma. Tudi zato je posamezni državi članici prepuščena ali bolje dopuščena odločitev o obsegu zahtev po glasbenih vsebinah domače produkcije v medijih. Skrb za slovensko glasbeno ustvarjalnost je izpričana v različnih dokumentih,

ki so tako ali drugače izpeljani iz ustavne umestitve slovenskega jezika. Tako je našla svoje mesto tudi v krovnem strateškem dokumentu s področja kulture – v Resoluciji o nacionalnem programu za kulturo 2014–2017. Kot takšna je umeščena med vrednote, ki terja posebno skrb in je ni moč prepustiti načelom svobodnega tržnega gospodarstva oziroma njenim zakonitostim. Na podlagi omenjenih izhodišč je v Zakonu o medijih določilo o obveznem obsegu predvajanja slovenske glasbe na radijskih in televizijskih postajah, in sicer vse od prvega sprejema leta 2001. Iz različnih razlogov so postaje zahtevani delež slovenske glasbe zapolnjevale pretežno v nočnem času, ko je delu dneva primerna tudi slabša poslušnost oziroma gledanost. Takšna praksa se je odrazila v zmanjšani prisotnosti slovenske glasbe, padalo je zanimanje zanjo, zmanjševalo se je povpraševanje po nastopih slovenskih glasbenikov. Krog je bil sklenjen. Domneva o neposlušnosti slovenske glasbe, ki so jo veskozi ponujali nasprotniki kvotnega sistema, je počasi postajala konstruirana realnost. Jasnejša opredelitev časovnih intervalov, v katerih se mora zahtevani obseg predvajati, je učinkovit način, kako odpraviti anomalijo dozdejšnje ureditve. Zato podpiramo predlog, ki določa, da se pretežni deli zahtevanega obsega slovenske glasbe predvaja v času med 6. in 19. uro. Pozitivni doprinos je tudi določitev zahteve o predvajanju glasbe, mlajše od dveh let. Za učinkovit prenos zakona v prakso se krepijo tudi pristojnosti nadzornega organa, hkrati pa se za spremljanje uvajajo določene evidence. Ob tem na pristojno ministrstvo naslavljam pričačkanje, da zagotavlja stalno evalvacijo izvajanja novih zakonskih rešitev, da se dobri nameni ne izrodijo v administrativne težave. Kot opozarjajo glasbeniki, določilo o glasbenih kvotah ne pomeni zgolj zaščite in promocije slovenske kulturne identitete ter jezika; je hkrati poslovna priložnost potentnih umetnikov, piscev besedil in izvajalcev, pri tem pa ni moč spregledati niti vloge, ki jo ima spodbudno ustvarjalno okolje za celotno glasbeno produkcijo, saj vključuje številna zelo različna delovna mesta.

Spoštovani in spoštovane! Slovenska glasba je ena izmed najbolj razširjenih atributov slovenske kulture; a v nadaljevanju jo bo treba podpreti tudi s posegi na druga področja, med njimi delovanje kolektivnih organizacij. Želimo si, da bi v urejanju problematike prevladal interes kulture, zato pričakujemo, da bo v tem postopku bistveno večjo vlogo kot v preteklosti prevzelo tudi Ministrstvo za kulturo. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Violeta Tomić bo prestavila stališče Poslanske skupine Združena levica. Izvolite.

VIOLETA TOMIĆ (PS ZL): Hvala za besedo, predsedujoči.

Spremembe Zakona o medijih prinašajo tri pomembne novosti – ureditev, komentiranje na spletnih straneh z namenom omejevanja sovražnega govora, uskladitev pravice do popravka z odločbo Ustavnega sodišča in ključno točko, preureditev delovanja kvotnega sistema. V Združeni levici zakonu ne bomo nasprotovali oziroma ga bomo podprli, če bodo sprejeti naši popravki. Spletni komentariji so pogosto zbirka šovinizma, seksizma, ksenofobije in vseh mogočih stereotipov, ki prehajajo v sovražni govor. Vsekakor je pravica do svobode govora pomembna, še posebej ob zaostrovanju avtoritarnih ukrepov nadzora s strani države, ki smo jim priča v zadnjih letih. Tega vprašanja torej ni enostavno urediti, čas pa bo pokazal, ali je neke vrste samoregulacija, ki jo predpisuje zakon, sploh učinkovita.

Seveda pa so pri tokratni noveli Zakona o medijih ključna vprašanja kvote, ki so precej kontroverzna tema. Problematično je, da so vzgibi zanje pogosto nacionalistični, namesto da bi služili kot ukrep za razvoj povečanja kakovosti in raznovrstnosti glasbene produkcije ter izboljšanja socialnega položaja ustvarjalcev. Vprašanje, ki si ga moramo postaviti, je, kaj sploh je tako imenovana slovenska glasba. Koliko sorodstvenih kolen navzdol in koliko kilometrov čez mejo še smemo iti, da dobimo ta žig? Zato moramo namesto tega govoriti o kakovostni glasbi, ki sproža kulturno kreativnost, se dotakne človeških občutij in jo ljudje vzamejo za svojo. Glasba je univerzalna govorica, glasba postaja slovenska skozi proces obdelave, potrošnje in reprodukcije. Izvajalec ima lahko spričevalo iz tako imenovane slovenskosti, pa je njegova glasba lahko povsem prazna in je v najboljšem primeru zvočna kulisa, v najslabšem primeru pa zvočna motnja. Vendar je država nosilka javnega kulturnega interesa, zato je odgovorna za glasbeno kulturo – in to v celoti, ne le v javnih medijih. Ob tem moramo spomniti na privatizacijo nacionalnih radiotelevizijskih frekvenc sredi 90. let, ko se je dogajala ena prvih tako imenovanih divjih privatizacij pod močnim vplivom zasebnih lobjev okoli tedaj vladajoče stranke.

Kvota so administrativni ukrep; njihov problem je, da se ne osredotočajo na raven produkcije, kjer glasba nastaja. Kljub temu so lahko, še posebej ob trenutnem izjemno slabem stanju na področju radiodifuzije in popularne glasbe, korak v smeri izboljšanja situacije. Glede časovne omejitve je koalicija zdaj že s tretjim popravkom zamejila čas predvajanja, hkrati pa del kvot namenja novi glasbi. To po našem mnenju ni zadosten oziroma učinkovit ukrep, saj ni nobenega garanta za predvajanje kakovostne in raznovrstne glasbe. Predvsem pa ni garanta za promocijo mladih in manj uveljavljenih glasbenikov. Obstaja strah, da bo etre zapolnila glasba le nekaterih, tistih najbolj izpostavljenih, predvsem pa najbolj komercialno zanimivih

izvajalcev in avtorjev; vključno z glasbo, ki jo producirajo lastniki medijev in je oblikovana v skladu z rezultati telefonskega anketiranja.

Kvotni sistem je smiselna, če bo dejansko produktiven za spodbudo in za razvoj domače glasbene produkcije, torej bo spodbujal mlajše in neuveljavljene izvajalce, izboljšal ekonomsko-socialni položaj glasbenikov ter omogočil kakovostno in raznovrstno rast celotne scene – od ustvarjanja do koncertov in ostalih aktivnosti. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Iva Dimic bo predstavila stališče Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov. Izvolite.

IVA DIMIC (PS NSi): Spoštovana ministrica, predsedujoči, kolegice in kolegi!

Slovenci smo številčno majhen narod, zato je logično, da moramo zaščititi svoj jezik in kulturo. Krščanski demokrati smo za čim bolj svobodno gospodarsko pobudo, kljub temu pa je medijski prostor neke vrste izjema. 20 %, kolikor trenutno znaša kvota, je majhen delež predpisane slovenske glasbe. V prvi vrsti pa je žalostno, da si moramo to sploh predpisovati. Moralo bi biti samoumevno, da v Sloveniji želimo poslušati in predvajati najprej slovensko glasbo, podpirati domače glasbenike in jim pomagati k izboljšanju kvalitete njihove glasbe ter povečanju možnosti za uveljavitev v javnosti. Krščanski demokrati menimo, da je trenutna ureditev področja preveč komplicirana in nepregledna, zato preveč denarja, s katerim bi bil omogočen razvoj domače produkcije, odteče v tujino. Zakon je po našem mnenju zastarel in sodi v neko drugo analogno dobo.

Druga težava te novele pa je v tem, da ni usklajena z zainteresirano javnostjo. V Novi Sloveniji smo imeli nekaj pogovorov s predstavniki različnih organizacij, prav tako smo zelo pozorno poslušali govornike na javni predstavitvi mnenj. Skupni imenovalec skoraj vseh je bil, da je novela slaba, da ne odgovarja na sodobne potrebe in razmere na medijskem področju ter da vpleteni niso zadovoljni s takim predlogom. Nekateri izpostavljajo, da je predlagani delež slovenske glasbe celo prenizek. Drugi dodajajo, da premalo ščiti slovensko glasbo in glasbenike ter daje premalo finančnih spodbud slovenski produkciji. Nekateri izpostavljajo, da novela prinaša še manjši odstotek slovenske glasbe in da bi morale biti kvote opredeljene na uro natančno. AKOS je protestiral, ker niso sodelovali pri pripravi zakona, ki v enem delu ureja njihove pristojnosti, in ker njihovi predlogi niso bili upoštevani. Izpostavljeno je bilo, da predpisovanje kvot lahko posega v uredniško avtonomijo, v ustavno kategorijo svobode izražanja ter v svobodno gospodarsko pobudo.

V Novi Sloveniji smo že na seji odbora predlagali, in to ponovno izpostavljamo, da ministrstvo razmisli o drugačnih načinih uveljavljanja večjih deležev slovenske glasbe v radijskih in televizijskih programih. Logiko kvot obrnimo. Ministrstvo naj z javnimi razpisi za medijske vsebine ali podelitev frekvenc določi, da so tisti mediji, ki predvajajo več ali veliko slovenske glasbe, zaradi tega bolj točkovani in imajo pri dodeljevanju sredstev zaradi tega tudi prednost. Tisti, ki se odločijo za čisto komercialni program, pa s tem tudi niso odškodovani. Menimo, da bi tako lahko bolj spodbujali medije k predvajanju slovenske glasbe. Predlagani noveli zakona poslanci Nove Slovenije ne bomo nasprotovali. Pristojno ministrstvo pa pozivamo, da čim prej v Državni zbor vloži nov zakon, ki bo predhodno usklajen z vsemi deležniki in bo na primerni ravni reševal izzive digitalne medijske dobe.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Mag. Mirjam Bon Klanjšček bo predstavila stališče Poslanske skupine nepovezanih poslancev. Izvolite.

MAG. MIRJAM BON KLANJŠČEK (PS NP): Hvala lepa.

Spoštovani! Pred nami je drugi poizkus ministrice za kulturo, da spremeni sistem kvot predvajanja slovenske glasbe. Sodeč po dosedanjih razpravah v Državnem zboru bo tokrat uspelo, vendar pa nismo niti pričakovali, da bi dosegli konsenz in podporo pri ustvarjalcih, producentih in tistih, ki slovensko glasbo predvajajo. Iz nove različice novele je razvidno, da je ministrstvo upoštevalo nekatere pripombe javnosti glede definicije slovenske glasbe, saj je opredelitev slovenske glasbe širša. V Poslanski skupini nepovezanih poslancev podpiramo tudi omejitve predvajanja slovenske glasbe na dnevni čas; hkrati pa pogrešamo rešitve, ki bi spodbujale produkcijo kakovostne slovenske glasbe. Prepričani smo, da je naša glasbena produkcija izjemno pomembna za ohranjanje kulturne in jezikovne identitete; hkrati pa v okvirjih, ki jih določa vladna novela, kvote ne predstavljajo nesorazmernega posega v uredniško avtonomijo.

Čeprav bi si želeli toliko kakovostne slovenske glasbe in takšno kulturno okolje, da kvote ne bi bile potrebne, podatki jasno kažejo, da je določena mera prisile še vedno nujna, če si seveda želimo na slovenskih radijskih in televizijskih postajah poslušati slovensko glasbo. V okviru obravnave na pristojnem odboru smo med drugim slišali, da slovenski poslušalci že sedaj lahko poslušajo slovensko glasbo na določenih programih, vendar po našem mnenju to ne zadošča. Te programe, ki vrtijo izključno slovensko glasbo, lahko večinoma poslušamo le na regionalno omejenih področjih. Zakaj pa ne bi predvajali slovenske glasbe na vseh programih,

tudi tistih najbolj poslušanih?! In če zasledujemo cilj ohranjanja kulturne in jezikovne identitete, je to nujno potrebno. Poleg tega pa bi bilo nujno potrebno tudi, da bi zagotovili boljše pogoje za ustvarjanje kakovostne slovenske glasbe, ki bi se nato predvajala na televizijskih in radijskih programih. Ocene o tem, koliko skladb letno ustvarijo slovenski glasbeniki, se razlikujejo in marsikdo je prepričan, da jih je premalo, da bi lahko vsak dan zagotavljali kakovostno slovensko glasbo. Zato po našem mnenju rešitev za več slovenske glasbe ne more biti samo v kvotah. Nujno potrebujemo tudi spodbude za glasbene ustvarjalce, ki bodo te kvote zapolnjevali.

Od Ministrstva za kulturo zato pričakujemo celovite rešitve za spodbujanje produkcije kakovostne slovenske glasbe. Možne rešitve se raztezajo od spodbud tistim programom, ki nudijo podporo kakovostnemu ustvarjanju glasbe, do podpore koncertom, glasbenemu založništvu, mednarodnemu sodelovanju in podobnim ukrepom. Brez teh rešitev se namreč res lahko zgodi, da kakovostne slovenske glasbe ne bo dovolj, da bi zapolnili vse še tako dobronamerne kvote. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Dr. Dragan Matić bo predstavil stališče Poslanske skupine Stranke modernega centra.

DR. DRAGAN MATIČ (PS SMC): Predsedujoči, hvala za besedo. Spoštovana gospa ministrica, spoštovani kolegi in kolegi.

Ministrstvo za kulturo je že večkrat, nazadnje na 8. seji Odbora za kulturo, napovedalo namero o celoviti prenovi medijske zakonodaje. Tudi v Poslanski skupini Stranke modernega centra si želimo, da se čim prej resnično pristopi k pripravi nacionalne strategije razvoja medijev, ki bo temelj za pripravo celovite posodobitve medijske zakonodaje. S predlaganim zakonom se rešuje zgolj majhen segment problemov na medijskem področju. Največ časa na seji odbora je bilo namenjeno razpravi o primernosti ureditve 86.a člena, ki določa delež slovenske glasbe v predvajanem času celega dneva. Predlog, ki ga je predlagala Vlada, onemogoča obvod zakona na ta način, da se predpisane kvote, ki – kot je že bilo rečeno – z novelo zakona ostajajo iste, da se te predpisane kvote ne bi izpolnjevale le ponoči. Novela je sprva določala, da mora biti polovica od predpisane kvote slovenske glasbe predvajana v času od 6. do 22. ure. Dopolnjen predlog zakona, ki vsebuje sprejet amandma koalicije na matičnem odboru, je upošteval pričakovanja slovenskih glasbenih ustvarjalcev na ta način, da je predpisani čas zamejil med 6. in 18. uro, v katerem naj bi bilo predvajanih 70 % dnevne kvote slovenske glasbe.

Ker pa ne smemo zanemariti tudi ponudnikov radijskih programov oziroma položaja glasbenih urednikov, smo poslanci koalicije naknadno vložili amandma, ki določa,

da mora delež skupno predvajane slovenske glasbe v času od 6. do 19. ure obsegati 60 % obvezne kvote. Ali je to izdelano razmerje, bo pokazala šele praksa. Vsekakor je ustreznost ureditve, ki je predlagana, odvisna od zadostne količine kvalitetne slovenske glasbene produkcije, na kar pa zakonodajalec nima neposrednega vpliva. V vsakem primeru pa menimo, da se približujemo pravemu namenu, ki ga v zakonu predpisane kvote slovenske glasbe imajo. To pa je pričakovanje, ki je utemeljeno, in sicer da je prisotnost slovenske glasbe na radijskih valovih ves čas, torej tudi v dnevnem času.

Ponovno se določa tudi minimalni delež predvajanja slovenske glasbe, ki je bila prvič predvajana pred največ dvema letoma. Dosledno izvajanje tega ukrepa bo omogočila vzpostavljena javna evidenca na Ministrstvu za kulturo. Predlog zakona spreminja rok za objavo popravka na tri mesece od dneva, ko je zainteresirana oseba izvedela za objavo; in ta sprememba sledi dikciji, ki jo je določilo Ustavno sodišče. Dalje se z zakonom določa obveznosti izdajatelja medija, da oblikuje pravila komentiranja, obveznost umika komentarja, ki ni v skladu z objavljenimi pravili, v najkrajšem možnem času oziroma v 24 urah po prijavi, s čimer se želi vzpostaviti učinkovitejša samoregulacija sovražnega govora na spletu. Po novem inšpekcijski in prekrškovni nadzor nad določbami o radijskih in televizijskih programih posebnega pomena izvaja Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije, ki zakonu nalaga izvajanje pooblastil in ukrepov v primerih kršitev zakona. Ker so vsi nameni novele upravičeni, v Poslanski skupini Stranki modernega centra vsekakor izjavljamo, da bomo predlog zakona podprli. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Tomaž Lisec bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Izvolite.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala, podpredsednik, za dano besedo. Spoštovana ministrica, lep pozdrav!

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke smo že v začetku leta 2015 predlagali dokaj podobno novelo Zakona o medijih, s katero smo predlagali večji delež slovenske glasbe v slovenskih medijih; in to slovenska glasba predvsem podnevi in v večjem deležu na nacionalni RTV. Za to smo se odločili, ker deleži slovenske glasbe na radijskih postajah komaj dosegajo sedanje zakonske obveze. Pa ne govorimo o prevladujočem deležu slovenske glasbe, ampak o preživetju slovenske besede tudi v glasbi. Že dejstvo, da govorimo o deležu slovenske glasbe v naši državi in ne o deležu tuje glasbe, kaže na naš podcenjen odnos do slovenskih ustvarjalcev. Še bolj sporno je, da

gre v veliki meri za zlorabo trenutno uzakonjenih glasbenih kvot, saj se slovenska glasba v več kot 90 % predvaja v nočnem času. Ob tem pa je treba opozoriti, da marsikje kvote sploh niso dosežene, a je inšpekcijski nadzor zelo slab. Na žalost takrat nismo istočasno predlagali tudi spremembe Zakona o avtorski in sorodnih pravicah, da bi uredili tisto področje, kjer bi dali še večji poudarek nadzoru nad slovensko glasbo, nad kolektivnimi organizacijami ter posebej večjo vlogo slovenskim avtorjem in ustvarjalcem ter tudi večjo podporo mladim oziroma novim avtorjem in ustvarjalcem.

Dejstvo je, da velikokrat govorimo, kako si slovenska kultura zasluži večjo podporo, a tega ne bomo dosegli z večjimi subvencijami, ampak z večjo in boljšo produkcijo. Mednarodne primerjave pa kažejo, da je Slovenija s predpisanimi odstotki v primerjavi z ostalimi evropskimi državami relativno slabo poskrbela za lastno glasbeno ustvarjalnost. Danes pa je pred nami vladni predlog zakona. V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke smo predlagali amandma k zakonu, ki je govoril o deležih slovenske glasbe v radijskih in televizijskih programih, posebej v intervalih med 6. in 22. uro, da se ne bi slovenska glasba vrtela samo ponoči. Po našem mnenju je tudi prav, da bi vsaj polovico deleža morala predstavljati slovenska glasba, prvič, predvajana pred največ petimi leti; torej priložnost novim avtorjem, ustvarjalcem in izvajalcem. Po našem mnenju imamo v Sloveniji dobre ustvarjalce in izvajalce glasbe vseh žanrov. Pa ne bom našteval, ker vsak verjetno najde v svojem žanru toliko in toliko izvajalcev ter avtorjev, da bi jih lahko poslušal cel dan. Žalostno pa je, da te avtorji in izvajalci niso slišani. Mnogi zaradi dejstva, ker se ne gredo te politike v medijski krajini, da morajo skoraj podkupiti urednike glasbenih postaj, če želijo biti slišani. Naš amandma sicer ni bil sprejet, pozdravljamo pa intence ministrstva in tudi posameznih koalicijskih strank, da je treba slovenski glasbi dati ustrezen pečat. Obžalujemo pa dejstvo, da se ministrstvo v predhodni obravnavi ni bolj temeljito pogovorilo s slovenskimi avtorji, ustvarjalci in izvajalci. Tudi to, da se bo pripravila strategija in na podlagi le-te nova medijska zakonodaja, nam vzbuja skrb. Glede na neodzivnost te vlade verjetno ne pričakujemo zakona v tem mandatu. Kar se pa tiče še nekaterih drugih novosti, ki prihajajo iz tega zakona, prva, glede obveznosti oblikovanja pravil komentiranja. V SDS smo za samoregulacijo sovražnega govora, smo pa proti cenzuri, in to nekateri že opozarjajo. Predvsem na nacionalnih medijih lahko zasledimo spodaj podnapise, kako komentiranje ni omogočeno. Namesto da bi šlo za samoregulacijo sovražnega govora, gre že v predhodnih postopkih za začetek cenzure. Kar se tiče zahteve za objavo popravka, podpiramo namen ministrstva, da uredi te določbe v skladu z odločbo Ustavnega sodišča, in pričakujemo tudi od ostalih ministrstev, da upoštevajo odločbe

Ustavnega sodišča. Kar se tiče nadzora nad izvajanjem zakona, pa vsi vemo – eno so zakonske diktacije, drugo pa je praksa v realnem življenju.

Skratka, zakon le prinaša nekatere pozitivne spremembe, zato mu v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke ne bomo nasprotovali. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Marija Antonija Kovačič bo predstavila stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojujencev Slovenije.

MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ (PS DeSUS): Hvala za besedo. Še enkrat pozdrav vsem!

Bistvene novosti, ki jih prinaša novela Zakona o medijih, so učinkovitejša samoregulacija sovražnega oziroma žaljivega govora na spletu, odprava neskladja z Ustavo, večja zaščita slovenskega jezika ter večja hitrost in učinkovitost inšpekcijskega nadzora. Prvi osnutek predloga zakona so na ministrstvu pripravili že spomladi lani, vse od takrat pa je potekala široka javna razprava. Prvotni osnutek je naletel na zelo buren odziv javnosti. Tudi v Poslanski skupini Desus smo takrat opozarjali na določbo o odgovornosti urednikov in veseli nas, da je v predlogu, ki ga zdaj obravnavamo, to drugače urejeno. Predstavniki ministrstva so prisluhnili pripombam strokovne javnosti in drugih zainteresiranih deležnikov ter predlog zakona spremenili. V okviru Odbora za kulturo je bila opravljena tudi javna predstavitev mnenj in zdaj imamo v obravnavi predlog zakona, ki vsebuje kompromisne rešitve.

Največ pozornosti je bila deležna določba novega 86.a člena, ki govori o deležu slovenske glasbe, ki mora biti predvajana v dnevnem oddajnem času. Z novelo se ne uvaja kvot, kot nekateri napačno navajajo. Delež slovenske glasbe v radijskih in televizijskih programih je že določen v veljavnem 86. členu Zakona o medijih, ki se z novelo ne spreminja. Težava pa se je pojavila pri uporabi oziroma, bolje rečeno, zlorabi te določbe. Po veljavni ureditvi mora biti na dnevnem redu predvajanja najmanj 20 % slovenske glasbe oziroma 40 % v primeru RTV Slovenija. Vendar je prihajalo do zlorab, da so mnogi večino tega deleža predvajali ponoči, ko je poslušanstvo in gledanstvo medijev seveda bistveno manjša. Zato so nujne spremembe na tem področju. Predlog zakona zagotavlja umestitve deležev slovenske glasbe v dnevni čas predvajanja. S tem bo slovenska glasba poslušalcem dostopna tudi v času, ko ljudje te postaje dejansko poslušajo. Radio namreč najpogosteje poslušamo čez dan, med opravljanjem različnih opravil oziroma ko se vozimo v službo in iz nje. Zato je bil na odboru sprejet amandma, ki bo časovni pas za predvajanje obveznega deleža slovenske glasbe umestil v obdobje med 6. in 18. uro. S predlogom amandmaja, ki smo ga vložile

poslanske skupine koalicije, še dodatno izboljšujemo ta del, in sicer tako, da se zagotovi predstavljanje slovenske glasbe podnevi med 6. in 19. uro, in sicer v deležih slovenske glasbe, ki so blizu celodnevni kvotam, kot jih določa že veljavni zakon. V Poslanski skupini Desus menimo, da je glede ureditve deleža predvajanja slovenske glasbe dosežen dober kompromis, da bo v najbolj poslušanem terminu možno slišati več slovenske glasbe, ki bo enakomerno razporejena skozi ves dan. Menimo, da je storjen pomemben korak za zaščito slovenske glasbe in s tem tudi slovenskega jezika. Hkrati pa takšno razmerje upošteva tudi strukturo obstoječih glasbenih in govornih shem, medijskih programov ter še vedno omogoča izdajateljem radijskih in televizijskih programov, da bodo lahko prosto oblikovali svoje programe. V Poslanski skupini Desus bomo podprli predlog zakona, veseli pa nas tudi, da je ministrstvo že pristopilo k pripravi nacionalne medijske strategije, ki bo podlaga za temeljito prenovno medijske zakonodaje. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Prehajamo na razpravo o členu in vloženi amandmajih, ki jo bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 25. januarja 2016.

V razpravo dajem 3. člen ter amandma poslanskih skupin SMC, Desus in SD ter amandma Poslanske skupine Združena levica.

Kdo želi razpravljati? Prosim za prijavo.

Beseda ima gospa Bojana Muršič.

Izvolite.

MAG. BOJANA MURŠIČ (PS SD): Hvala lepa, podpredsednik, za besedo.

Res je, kot je že bilo v uvodnih stališčih povedano, vsi si želimo nov Zakon o medijih, kajti kar desetletje je že od tega, ko smo imeli eno obsežno spremembo. Ampak danes govorimo o dveh amandmajih – amandmaju poslanskih skupin Socialnih demokratov, SMC in Desus k 86.a členu ter amandmaju Poslanske skupine Združena levica. Vsi si želimo, da bi bila večja dostopnost slovenske glasbe v času, ko je poslušanje največje; to se pravi, takrat ko odhajamo v službo, ko prihajamo v službo, ko odhajamo v službo, ko gremo po nakupih. Vendar ko trenutno poslušamo to glasbo, ugotavljamo, da temu le ni tako. V tem času ste vrti večina tuje glasbe, seveda je to tudi pogojeno s finančnimi sredstvi. Glede te dostopnosti, po podatkih Zavoda IPF kažejo naslednji obseg predvajanja slovenske glasbe v intervalu med 6. in 20. Uro: Val 202, ki zaseda vlogo najpomembnejšega generatorja razvoja in predstavlja slovensko popularno glasbo v medijih, ima le 28 % slovenske glasbe. Radio S in Radio Veseljak – 100 %. Velikokrat na poti med Rušami in Ljubljano poslušam Veseljaka,

kajti slovenska glasba je tam res stoodstotno predvajana. Potem Sraka – 94 %, Slovenske Gorice – 98 %, Ognjišče – 96 %, Brezje – 56 %, Radio Slovenija 1 – 54 %; Celje, Ptuj, Prlek, vse ostale, moram reči, da predvajajo zelo malo te glasbe.

Mislim, da je ta amandma, da se ustvarijo kvote med 6. in 19. uro, povsem na mestu; kajti le tako bomo dvignili in krepili nacionalno entiteto, ohranjali ter omogočali nastajanje novih delovnih mest, nastajali pa bodo tudi javnofinančni učinki, saj bo ostajal denar v Sloveniji in ne v tujini. Verjamem pa, da je zadaj veliko interesov, da se tega ne poslužujemo; vendar prav je, da to kvoto ustvarimo, da imamo med 6. in 19. uro slovensko glasbo. Velikokrat je dobra glasba; vendar se v nočnem času ta glasba zelo malo posluša. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Mag. Bojana Muršič, hvala lepa. Besedo ima gospod Saša Tabaković.

SAŠA TABAKOVIČ (PS SMC): Predsedujoči, hvala za besedo. Spoštovana ministrica, spoštovani kolegice in kolegi!

Novela, o kateri je bilo danes govora, predvsem ta 86. člen, je enostavno gesta, ki bo spodbudila ustvarjalnost slovenskega glasbenega prostora. Sami zelo dobro veste, da gre pri tej gesti za vzpostavitev nekega produkcijskega krogotoka, ki mora delovati nemoteno na vseh poljih in spodbudno, če si seveda želimo to ustvarjalnost, o kateri je bilo danes veliko govora, in jo kot tako tudi podpiramo. Ne morem reči, da se bo z uveljavitvijo novele sedaj popolnoma spremenila slovenska glasbena krajina, ker se v resnici ne bo. Dejstvo je, da delež, ki je trenutno "problematičen", dosegajo skoraj vse radijske postaje; izjema je samo ta, da bo ta delež moral biti izpolnjen v dnevnem času. Na tem mestu morajo svoj del izpolniti predvsem glasbeni uredniki, ki so ne samo branik neke glasbene kakovosti, ampak bi bilo prav, da se vse bolj zavedajo tudi svojega edukativnega poslanstva, ki ga njihovo uredništvo prinaša. Uredniki so tisti, ki bi morali razvijati poslušalčev okus; in ne obratno. To še posebej velja za javne radijske postaje, kar pa po mojem mnenju ne pomeni, da ga lahko zasebne ali komercialne radijske postaje vržejo čez ramo.

Na tem mestu bi apeliral, morda kot razmislek za prihodnost, da bi bilo dobro, da bi tudi uredništva imela bolj strokovno izobražen kader, ki se neposredno dotika tega vprašanja. Tu mislim predvsem na muzikologe z diplomom Filozofske fakultete, katerih zaposlitev, kako bi temu rekel, nima neke prosperitete, pa bi jim nek razmislek v tej smeri morda to zaposlitveno prosperiteto omogočil. Kot rečeno, ni stvar v tem, da morajo radijske postaje predvajati slovensko glasbo v kvotah, ker jo morajo že danes; stvar je samo v tem, da bo glasba sedaj slišana veliko bolje. To je bil tudi namen, ko se je to glasbo ustvarjalo, in to je tudi namen tega člena zakona.

Kar se tiče amandmaja Združene levice, seveda razumem dobronamernost tega amandmaja, ampak ga žal problematiziram predvsem v luči, da amandma zahteva zbiranje in obdelovanje podatkov, kar je pa z vidika informacijske pooblaščenke enostavno nekako neprimerno. Zato ga v tem smislu tudi ne morem podpreti. Toliko zaenkrat. Hvala.

PODPREDSNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Vidim, da je še želja po razpravi, zato prosim za prijave.
Besedo ima gospod Jernej Vrtovec.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSi): Spoštovani kolegice in kolegi!

Sam bom govoril v smislu konceptualnosti celotne zamisli, ko nekako delamo velik korak nazaj; predvsem v smislu razmišljanja. Pa bi spomnil na obdobje 70., 80. let, ko je bila tudi v Jugoslaviji določena zvrst glasbe, recimo, nezaželeno, celo prepovedana ali pa so predvajanje te glasbe – spomnite se pank skupine, oportunistične skupine – celo preganjali. Želim poudariti to, da v svobodnem svetu, ko ima posameznik svobodo, ne moremo z nekimi kvotami omejevati izbire posameznika, kaj bo poslušal. Osebnost si tudi želim več slovenske glasbe. Po srcu sem domoljub in si želim, da bi bilo res na radijskih postajah več slovenske glasbe, naše avtohtone glasbe, naših izvajalcev; ampak če mislimo, da jo bomo uzakonili, se krepko motimo. Mi v parlamentu oziroma Državnem zboru nismo tisti, ki bomo s tem, ko bomo uvedli določene kvote, naredili slovensko glasbo boljšo, kvalitetnejšo ali pa da bo to posledica, da se bo več predvajala. Kvote po mojem osebnem mnenju niso primarna rešitev. Namreč, kdo smo mi, poslanci Državnega zbora, da ljudem prepovedujemo, uzakonjamo, kaj bo nekdo poslušal. Jaz sem še vedno za prosto izbiro; če kdo želi slovensko glasbo, ima Radio Veseljak, ima Radio Ognjišče, ima vrsto drugih stvari. Na trgu so vsi radii, prosto živijo na trgu. In tisti, ki ne bo poslušan, ki ne bo vrtel dobre glasbe, bo izločen iz trga, ne bo preživel na trgu.

Če nekdo noče poslušati tuje glasbe, bo pač preklopil na drugo radijsko postajo. Sam sem tak in poslušam slovensko glasbo, ker mi je slovenska glasba všeč in na ta način podpiram slovenske izvajalce. Torej ne moremo prisiljevati ljudi, ljudem vsiljevati na takšen način, kaj bodo poslušali. Človek naj posluša to, kar mu je všeč; ne moremo pa se z nekimi zakonodajnimi, takšnimi in drugačnimi, pobudami vrniti v čas pred letom 1991, ko so bili preganjani, kot sem že dejal, recimo pank zvrst glasba. To niso tiste dobre rešitve, vsaj po mojem osebnem mnenju. Se pa strinjam, sprejmimo druge pobude za slovenske glasbene izvajalce, jim omogočimo razvoj, da bodo imeli priložnost, spodbude. Strinjam se s tistimi, tudi naša identiteta; ampak kvote niso rešitev. Najlepša hvala.

PODPREDSNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Violeta Tomić.

VIOLETA TOMIĆ (PS ZL): Hvala za besedo.

Mladi kolega Vrtovec je po sistemu Strici so mi povedali – to je slovenski film, ki se dogaja v Prekmurju – dvakrat navedel popolno laž, da je bil pank kot zvrst v 90. letih prepovedan. Lepo vas prosim, jaz sem takrat veselo plesala na pank skladbe, vrtele so se vsepovsod in bile so, bi rekla, del mainstreama, del kulture, ki je rušila takratni sistem skupaj z mogoče kakšnimi ideologi, ampak pustimo to sedaj.

Ne govorimo o preteklosti in ne načenjamo ideoloških tem, kot smo rekli. Ključni cilj kotnega sistema bi moralo biti odprtje prostora za populariziranje nove, sveže in mlade, manj uveljavljene glasbene produkcije, za mlade ustvarjalce. In hkrati je cilj, naj bi bil cilj, izboljšanje socialno-ekonomskega položaja teh mladih glasbenikov in avtorjev, posebno tistih, ki so komercialno manj uveljavljeni. Po podatkih Zavoda IPF je predvajanje fonogramov, ki so bili v letu 2014 prvič predvajani, zasedalo le 3,49 % celotnega predvajalnega časa. Številne radijske postaje kvoto izpolnjujejo predvsem z vrtenjem starejših in že uveljavljenih skladb. Seveda je predvajanje zimzelenih skladb do določene mere dobrodošlo, vendar pa je zaskrbljujoče nizek odstotek predvajanja nove produkcije. Mladi ustvarjalci dejansko nimajo nobene možnosti, da predstavijo svojo produkcijo. Ključno je torej, da se dosedanja ureditev dopolni z varovalko za predvajanje del mladih in manj uveljavljenih glasbenikov ter avtorjev, saj ob uveljavitvi zdajšnjega predloga grozi nevarnost, da se bo še bolj povečal prepad med peščico tistih najbolj izpostavljenih in komercialno uspešnih izvajalcev ter tistih novih, mladih, še neuveljavljenih. Hkrati lahko obstoječi predlog negativno vpliva na kvaliteto in raznovrstnost glasbe, poveča generacijski prepad, poslabša razvoj ter splošno raven glasbenega ustvarjanja pri nas.

Zakonodajno-pravna služba je opozorila, da v tej ureditvi ni nobenega garanta za predvajanje kakovostne in raznovrstne glasbe; predvsem pa, kar je najhujše, ni garanta za promocijo mladih in –spet ponavljam – manj uveljavljenih glasbenih ustvarjalcev. Obveznost za predvajanje četrte glasbe, ki je bila prvič predvajana pred dvema letoma, ne bi imela vpliva na uredniški izbor predvajane glasbe. Naš amandma smo vložili samo zato, da ne bi etre zapolnila glasba samo nekaterih, tistih najbolj izpostavljenih, komercialno najbolj zanimivih izvajalcev in avtorjev; vključno z glasbo, ki jo producirajo lastniki medijev in je oblikovana v skladu z anketami. Naj znova ponovim, da se omogoči predstavljanje in promocija mladim ustvarjalcem, ki, kot vemo, zelo težko živijo, zelo težko pridejo na dan z novimi izdelki in imajo zelo redko priložnost, da se jih sliši. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.
Besedo ima dr. Dragan Matić, izvolite.

DR. DRAGAN MATIĆ (PS SMC): Predsedujoči, hvala za besedo. Spoštovana gospa ministrica, dragi kolegi in kolegice!

Novela, o kateri danes govorimo, vsebuje rešitve, ki so pozitivne in potrebne ter jih je seveda tudi umestno podpreti. Je pa res, da ne prinaša celovitega odgovora o tem, o čemer je največ govora tudi na današnji seji, to pa je prisotnost slovenske glasbe na radijskih frekvencah. Nemogoče je z zakonodajo urediti posamezne razmere in razmerja, ki jih lahko slovenski glasbeniki vendarle primarno uredijo sami med seboj. Tukaj imam v mislih Sindikat glasbenikov Slovenije in razne kolektivne organizacije, ki zastopajo tudi avtorske pravice. Možno je opozoriti na to, da bi poleg tega mehanizma, ki spodbuja produkcijo slovenske glasbe, in to so te obvezne kvote, razmišljali tudi o promocijskih skladih; vendar so ti skladi tudi del neke druge zakonodaje, ne te, o kateri danes govorimo. Je pa na mestu vprašanje, zakaj tovrstni skladi, ki bi spodbujali promocijo mladih, neuveljavljenih glasbenikov, ne obstajajo; ker to je vendarle neka sistemska rešitev, ki jo poznajo tudi drugje v tujini, in ni nobenega razloga, da je ne bi uveljavili tudi pri nas. Vsekakor bo o tej problematiki treba razmisliti in ob primernem času ter na primernem mestu tudi vnesti prave rešitve.

Ko sem pri besedi, bi lahko samo poudaril tisto, kar sem že prej, ko sem predstavljal stališče poslanske skupine, da se sicer danes s to novelo rešujejo prava vprašanja; vendarle pa je treba izpostaviti, da gre za majhen del problematike, ki sodi na področje medijev. Rad bi opozoril, da smo približno pred enim letom imeli podobno razpravo v državnem zboru. Takrat je bilo izpostavljeno, da je treba medijsko zakonodajo, v prvi vrsti Zakon o medijih, celovito prenoviti, ker je dejstvo, da je aktualni zakon iz neke druge analogne dobe; mi pa živimo v nekih povsem drugih razmerah in v nekem drugem okolju. Ob tem priliki bi še enkrat spomnil, da solidna analiza stanja že obstaja, in sicer je Ministrstvo za kulturo leta 2014 pripravilo pregled medijske krajine v Sloveniji. Naj samo naštejem, kaj je bilo tukaj zapisano: "Zakon o medijih je zagotovo potreben temeljite prenove in posodobitve. Glavna vprašanja in področja se nanašajo zlasti na: posodobitev definicije medija, ki mora skladno z razvojem zajeti tudi nove medijske storitve in kot bistvene elemente opredeliti množičnost komuniciranja; posodobitev definicije javnega interesa v medijih; prenovo podeljevanja državnih pomoči medijem zaradi doseganja ciljev, ki bodo ustrezali novi definiciji javnega interesa na področju medijev; odpravo obstoječih nezdržljivih dejavnosti v medijih, ki medijem onemogočajo izrabo pozitivnih sinergijskih učinkov; ustrezno regulacija

programskih mrež in redefinicijo statusov programov posebnega pomena; ponovno določitev obveznosti programskih kvot (lastna produkcija slovenska glasba, slovensko avdiovizualna dela)", kar se deloma rešuje z novelo, o kateri danes govorimo. Potem, "ureditev tematskih radijskih in televizijskih programov; ponovna določitev vpisa v razvid samostojnih novinarjev ter ponovna določitev vpisa v razvid medijev."

Kar se tiče Zakona o medijih, je potreben temeljite prenove. Če povem samo konkreten primer, kjer je Zakon o medijih neuskladen z Zakonom o elektronskih komunikacijah. Imamo žalostno dejstvo, da imamo blokado pri podeljevanju radijskih frekvenc za radio lokalnega pomena, kjer že skoraj dve leti obstaja neka patpozicija med AKOS in Svetom za radiodifuzijo. To je samo eden od konkretnih primerov, kako neuskrajena, nedorečena in deloma tudi zastarela zakonodaja konkretno vpliva na vsakdanje življenje ter tudi povzroča na nek način tudi konkretno škodo, ki je merljiva, pa ne samo v denarju. V tem smislu bi morda bilo zanimivo, če bi gospa ministrica predstavila, kako si Ministrstvo za kulturo predstavlja oziroma kako si je zastavilo časovnico, kdaj so tisti roki, ko bo nacionalna strategija za medije sprejeta; in v kolikšnem času si lahko nadejamo tudi prepotrebnegega Zakona o medijih. To je nekaj, kar je vsekakor velik izziv, vendar tudi velika nuja. Mislim, da vsi z nestrpnostjo pričakujemo spremembe na tem področju. Kot rečeno, je pa novela, o kateri danes govorimo, vredna, da se jo podpre. Hvala lepa za besedo.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima mag. Julijana Bizjak Mlakar, ministrica za kulturo.
Izvolite.

MAG. JULIJANA BIZJAK MLAKAR: Hvala lepa za besedo.

Dovolite mi, da najprej zaprosim, da bi se tretja obravnava novele tega zakona opravila na isti seji, in sicer v skladu s prvim odstavkom 138. člena Poslovnika Državnega zbora. Hkrati bi se vam želela zahvaliti za današnje razprave, ki sem jih zelo pozorno poslušala in jih bom še naprej.

Tukaj so bile tudi različne ideje. Če odgovorim na to zadnjo, kar se tiče medijske strategije in tudi ostalih načrtov, so torej zakonodaje tudi na področju medijev, so ti načrti natančno določeni tudi v normativnem delu Vlade, so bili tudi sprejeti na Vladi za leto 2016 in tudi za leto 2017. Vse poteka v skladu s temi načrti. Sama sem zelo zadovoljna tega pozitivnega odziva naše javne razprave, ki ga imajo na terenu, po različnih krajih Slovenije, kjer smo imeli do sedaj že tri javne razprave. Ker je bilo danes tukaj kar precej govora o kvotah, bi želela povedati, čeprav zakon kvot ne spreminja. Želela bi opozoriti, da se je pri kvotah

ministrstvo, ki je to uveljavilo – mislim, da je bil v letu 2005 ta zakon sprejet, sedanje kvote –, zgledovalo po francoski ureditvi, kjer je francoska glasba definirana kot glasba v francoskem izrazu in je delež francoske glasbe predpisan v višini 40 %. Gre za velik narod, ki je ugotovil, da mora zaščititi svoj nacionalni interes, torej svoj jezik. V primeru Slovenije pa gre za majhno državo in le-ta je, razumljivo, na več kulturnih področjih ogrožena s strani tujih vplivov; zaradi česa je še toliko bolj upravičeno, da na ustrezen način zaščiti svojo kulturno ustvarjalnost in tudi raznolikost. Po drugi strani je tudi Evropska unija določila, da je treba ščititi kulturno raznolikost v posameznih državah. Tudi sama je priznala, da je to pomemben element.

Ali lahko to prepustimo kar trgu? Še celo te uzakonjene kvote, ki so, so se zlorabljal, to se pravi, da se je delež slovenske glasbe dejansko prenašal na nočni čas, ko je postal nedostopen širokemu krogu prebivalstva. In to pomeni, da je že tukaj trg na nek način odpovedal oziroma lahko rečemo, da je morda deloval še celo zelo dobro za tudi kakšne zasebne interese, morda tudi finančne interese. Pri frekvencah pa je treba povedati, da so frekvence javno dobro, da so omejene in zaradi tega je država, predvsem pa Ministrstvo za kulturo, ki je dolžno poseči tudi z zakonskimi predlogi tedaj, ko pride do zanemarjanja materinščine, tudi v medijih, tudi na radiu ali kje drugje, dolžna tudi z zakonom to uravnati. Tukaj gre za sorazmerne ukrepe in so skladni z javnim dobrim in tudi z določbo Ustave, ki določa – ko gre za posebno pravico uporabe javnega dobra, kar frekvence nedvomno so, ker se preko teh radijskih frekvenc razširjajo določeni programi –, da je dolžno materinščino tudi zaščititi na ta način, da se te frekvence podeli pod posebnimi pogoji oziroma da se z zakonom zaščiti javno dobro oziroma tudi dostopnost slovenske glasbe, da pride do tistih ljudi, ki želijo to glasbo poslušati. Gre za zaščito slovenskega jezika, domače glasbe, kar poznajo tudi druge evropske oziroma svetovne države, če naštejemo: Portugalska, Belgija, Hrvaška, Irska, Madžarska, Estonija, Katalonija, Kanada, Avstralija; ki so se vsaka na svoj način lotile zaščite lastne kulture. Gre pa tudi za to, da so to nekatere države uspele doseči, kar bi si tudi jaz želela, če bi bilo to možno, tudi brez zakonskega uravnavanja, da so pač interni dogovori, da se enostavno spoštuje tudi odnos do lastnega jezika in do zaščite lastnega jezika.

Kar zadeva amandmaje, Vlada oziroma Ministrstvo za kulturo podpira amandma poslanskih skupin koalicije, to se pravi strank SMC, SD in Desus. Žal pa ni možno podpreti amandmaja Poslanske skupine Združena levica iz razlogov, ki jih je poslanec že tudi naštel, to se pravi, da ni določeno, na kakšen način naj bi se ti podatki sploh zbirali; in ko gre za glasbe izvajalcev, ki ne bi presegali starosti 32 let, to pomeni, da je treba zbirati osebne podatke. To je bil tudi razlog, da smo morali na ministrstvu

odreči tudi lastni želji po tem, da bi poskušali na ta način spodbujati mlade ustvarjalce. Gre pa za dobronamerne predloge tudi s strani Združene levice. Verjamem, da so vsi ti predlogi, torej vsi težimo k istemu, k temu, da bomo naredili naš medijski prostor boljši. Seveda so tudi vaši predlogi, ko gre za strategijo, tudi dobrodošli. Vključitev v javne razprave ali na kakšen drug način, da pridejo do nas, bomo samo veselili vaših predlogov. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Prosim za prijavo.

Besedo ima gospod Saša Tabaković.

SAŠA TABAKOVIĆ (PS SMC): Hvala za besedo.

Enostavno se moram odzvati na izvajanje gospoda Vrtovca iz Poslanske skupine Nova Slovenija, ki je problematiziral kvote kot take v svoji razpravi, češ da živimo v svobodnem svetu, kjer morajo nasploh vladati zakonitosti trga. Popolnoma jasno je, da so kvote enostavno del pozitivne diskriminacije, ki ima namen, da zaščiti javni interes. V tem primeru gre za kulturni interes javnosti, to pomeni, da lahko javnost prepozna in pripozna glasbeno krajino domačih ustvarjalcev. To je vse. Kar se pa kvot tiče, bi pa lahko gospod Vrtovec zelo dobro vedel, da imamo tudi že pri volitvah v Državni zbor, pod narekovaji, tako imenovane ženske kvote. In ker je predsednica Nove Slovenije gospa in ne predsednik ter je tudi spoštovana poslanka, upam, da bo glede razumevanja in namena kvot v svojih razpravah gospod Vrtovec veliko bolj pazljiv in bo o njih naslednjič dvakrat premislil. Toliko. Hvala.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Ljudmila Novak.

LJUDMILA NOVAK (PS NSi): Kar se tiče kvot, sem tudi jaz zadržana, ker menim, da bi to problematiko lahko reševali na drugačen način; in tudi nekatere druge države jih drugače rešujejo.

Že v svoji razpravi na seji odbora sem poudarila, da bi morda morali to obrniti – tisti, ki predvajajo več slovenske glasbe, bi imeli tudi prednost pri pridobivanju projektov na razpisih, pri frekvencah in tako naprej. In potem bi bila stvar tudi bolj enostavna, ker bi oni morali dokazovati, ali upoštevajo in predvajajo slovensko glasbo, ali ne. Tako smo pa s temi kvotami sistem precej zakomplicirali. Najprej imamo kvote, pa imamo ure, pa imamo ob tem času, pa onem času, pa takšen procent mladih in tako naprej. Skratka, sistem je precej zakompliciran, veliko administracije in me prav zanima, kako se bo to kontroliralo in kako se bo stvar zlorabljala. Zdi se mi žalostno, in to je tudi gospod Vrtovec poudaril, da moramo te kvote za slovensko

glasbo sploh predpisovati, ker to bi moralo biti v nas samih, da živimo v Sloveniji, da želimo podpirati svoje ustvarjalce, svojo kulturo, svoj jezik, svojo glasbo. Bojim pa se, da te kvote lahko koga privedejo tudi do misli – Aha, ta procent slovenske glasbe bom predvajal, več pa ni treba, potem pa tujo. Morda bi prej predvajal več slovenske glasbe, ker pa misli, da je pač to nekaj normalnega, bo pa tako naredil. Torej je lahko proces tudi obraten, kot mi želimo.

Jaz želim, da bi se slovenska glasba v slovenskem jeziku, s slovenskimi ustvarjalci čim bolj razvijala, da bi bila kvalitetna, da bi jo lahko izbrali za predvajanje in da bi v nas samih bila ta zavest. Kdor pa je samo komercialno naravnani, tisti pač ne bi mogel pridobivati sredstev od Ministrstva za kulturo ali na razpisih, če pač prodaja svojo glasbo na trgu ali kako drugače. Kot sem rekla, želim si, da bi v nas samih bilo več spodbudnega, več pozitivnega do naše kulture, do naše glasbe in do naših ustvarjalcev. Potrebujemo nov zakon, ker pri soočenju mnenj prav nihče ni bil s tem zakonom prav zadovoljen. In smo ugotavljali, so ugotavljali, da živimo v drugačnih časih, v časih interneta, v drugačnih pogojih, in to ne odgovarja potrebam časa; zato bo treba pristopiti k pripravi novega zakona.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Bojan Podkrajšek.

BOJAN PODKRAJŠEK (PS SDS): Hvala, spoštovani podpredsednik, za besedo. Cenjena ministrica, kolegice in kolegi!

Danes govorimo o Zakonu o medijih, ki je prav gotovo pomemben del kulture slovenskega naroda; to je bil v preteklosti, v sedanosti in bo tudi v prihodnosti. Tudi sam imam velikokrat pomisleke, ko slišim na tem segmentu o nekih kvotah. Te kvote, moram priznati, me večkrat motijo, tudi na kakšnih volitvah. Seveda sem vesel, da se o tem zakonu sploh pogovarjamo; sem pa trdno prepričan, da bi se tega zakona morali lotiti malo bolj korajžno, po domače rečeno, predvsem za dobrobit slovenske kulture. O tem zakonu govorimo že kar nekaj časa; tudi sam sem poslušal javno razpravo v tej dvorani, kjer je bilo veliko tistih, ki se trudijo za slovensko besedo, slovensko glasbo. Pa imam velikokrat pomisleke, da se tudi do te slovenske glasbe oziroma prispevka ali deleža, ki bi ga naj poslušali po radiih in televizijah, velikokrat obnašamo tako, kot se obnašamo do slovenske zastave, do slovenske himne, do slovenske besede. Velikokrat znamo odpirati kakšne lokale, pa so na teh lokalih angleške besede. Skratka, Slovencem tukaj manjka veliko, zato se mi zdi ta zakon še toliko bolj pomemben, da bi na tem segmentu lahko gradili mnogo več.

Naj se sam dotaknem slovenske glasbe. Če bi bili Slovenci velikokrat bolj pokončni, bi se verjetno pogovarjali o kvoti, koliko tuje glasbe bomo poslušali. Velikokrat se

mi zdi žalostno, ko govorimo o kvoti, koliko slovenske glasbe na naših frekvencah, tukaj velikokrat zaskrbi. V preteklosti smo znali, da smo – tisti, ki so kolikor toliko upoštevali zakonodajo, da je niso obšli, to glasbo predvajali ponoči. To je še toliko bolj zaskrbljujoče. To se mi zdi pomembno, ko govorimo o tem zakonu in ko se takšen zakon pripravlja, ko je zakon pomemben del slovenske kulture, da smo bolj korajžni in da se ne bojimo tistih, ki gledajo na slovensko državo samo komercialno. Zdi se mi pomembno, da se slovenska glasba, ki jo imamo mnogo, poslušaja, da damo priložnost tistim mladim, ki se za to slovensko glasbo trudijo, da jo približajo našim ušesom. Velikokrat se zgodi, da se katerega glasbenika s spoštljivim odnosom spominjamo ali pa spomnimo, ko odide, ko ga ni več med nami. Takrat, ko pa ta glasbenik vrsto desetletij ustvarja slovensko glasbo, ki bi jo naj poslušali in jo poslušamo v naši Sloveniji, širom po Evropi in po svetu, pa mi govorimo o nekem zakonu in to glasbo velikokrat želimo skrivati ponoči, ko večina ne poslušaja radia. Na drugi strani pa nismo enotni, koliko te glasbe poslušati čez dan.

V Sloveniji imamo veliko zakonov; zakonov, ki so dobri, ampak se ne upoštevajo. Zato se mi zdi v tem zakonu pomembno dvoje, da je ta delež, ko o tem govorimo, premajhen; predvsem tisto, kar sem na začetku povedal, ko govorimo o kvoti, da je premajhna. Na drugi strani se pa bojim, da se tisto, kar bo določeno, ne bo upoštevalo. To ne gre v prid slovenski glasbi, to ne gre v prid slovenski kulturi in to ne gre v prid Republiki Sloveniji. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Jani Möderndorfer. Izvolite.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (NeP): Hvala lepa.

Moram reči, da me ta razprava malo žalosti, ker ni prinesla nekih resnih odgovorov na problem, in je tako na trenutke celo dolgočasna. Zakaj? Res je, da tisti trenutek, ko se začnemo pogovarjati o kvotah, nastane problem oziroma nekje zveni alarm. Mi se lahko danes pogovarjamo, kakšne kvote hočemo imeti, koliko hočemo spoštovati Slovence oziroma produkcijo slovenske glasbe in imeti nek odnos do nekoga, bla, bla, bla, ter tukaj razglabljam, kako je to dobro, kako bo to rešilo svet. Ampak poslušalci imajo eno stvar, ki se ji reče gumb off-on, in če on tega noče poslušati, bo ugasnil; pa imamo lahko 100 kvot in ne vem, kaj še vse lahko predpišemo. Je pa še en drug problem, ki ga vidim. To je približno tako. Jaz hočem, da pripeljem vodo od mene do predsednika, in naredim en rov oziroma cev pripeljem, ki je približno premera 10. Ker rečem, da mu hočem dati veliko vode – in to slovenske vode, ki je čista, zdrava in ne vem kakšna še vse –, bom predpisal, da mora biti ta cev široka

namesto 10 centimetrov kar 50 centimetrov, da bo ja veliko vode dobil predsednik. Samo problem je, ker jaz nimam izvira vode! Meni je čisto vseeno, koliko volumna teh cevi predpišem, če pa jaz nimam. Razen če smo rekli, da bomo poslušali tisto, kar smo že slišali. In zato sem predlagal v svojem amandmaju zelo preprosto, da dajmo kvote, ampak dajmo tudi stimulirati produkcijo. Če ni produkcije, potem na drugi strani ne bo tistega, kar bi mi radi poslušali; pa še rečemo, da dajmo novo glasbo, od mladih in tako naprej. Včasih, v prejšnjem sistemu so bili mladi do 27 let, jaz sem predlagal 29 let, Združena levica je že dvignila na 32 let. To je neverjetno, kaj počnemo. Izmišljujemo si nove formule, kako bi rešili ta svet, slovenski jezik, slovensko besedo in slovensko glasbo ter s tem tudi glasbene ustvarjalce. Veliko sreče! Ampak včeraj je moral programski svet ugotoviti, da je ministrstvo predlagalo nekaj, kar niti ni resno testiralo. In zato, hvala bogu, je razum koalicije, da je hitro popravil svoj amandma in so zmanjšali s 70 na 60 % ter še podaljšali čas, da bodo kaj te produkcije spravili noter, ali me razumete, ker te produkcije ni dovolj. In na koncu bo nastal problem. Jaz sem lahko prijazen do vseh slovenskih izvajalcev, ampak na koncu bodo imeli korist samo stari, ne mladi, kot nekateri mislijo; ti bodo imeli lepe denarce, lepe žepe pa si jih bodo fino napolnili. Slovenski mediji, ki so predpisani in morajo zakonito delati svoje po črki zakona, bodo pa manj poslušani. Upam, da se tega zavedate, ker na koncu ljudje izberejo tisto, kar želijo; in bodo poslušali komercialne. Danes imamo že na internetu programske sheme, sploh ne rabim več radia poslušati, enostavno prižgem tisto, kar meni paše.

Ministrica, danes bo to sprejeto; upam, da boste naredili ob enem letu osorej resno analizo in da boste ugotovili učinke tega ter jih tudi predstavili, kaj ste dosegli s tem; ker bo potrebna. Pa ne zato, ker bi bilo to narobe s strani ministrstva, ali pa da bi razumeli, da vas zdaj obsojam, daleč od tega; ampak da boste predlagali korektiv mogoče napačno danes sprejetega. Priznajte kdaj pa kdaj tudi, da se je na napakah treba učiti; in ne brezglavo samo zato, da bomo nacionalnemu egu zadostili, drveti v stvari, ki na koncu ne rodijo dobrih rezultatov. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.
Besedo ima gospa Marija Antonija Kovačič.
Izvolite.

MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo.

Rada bi povedala, da so deležniki na javni razpravi ugotavljali, da je produkcije dovolj. Rada bi spregovorila o tem, da branik slovenske kulture, tako jaz imenujem Zakon o medijih, prav gotovo spodbuja zavest o kulturi. Kaj se bo dogajalo s kvotami, bo sigurno pokazala praksa. Moram pa reči, da kulturno zavest ne spodbujajo

samo kvote, ampak tudi poslušalci. Jaz bi tukaj dala težo poslušalstvu. In ravno ta naš predlog, koalicijski amandma omogoča, da poslušamo slovensko glasbo v tistem delu dneva, ki jo lahko poslušamo. Torej daje možnost in ne samo pravico, da obrnemo gumb, če nam ni všeč; ampak tudi to možnost, da pokličemo in se opredelimo, kaj nam je všeč, kaj je kvalitetno, kaj je dobro, kaj želimo poslušati. Menim, da bi s tem tudi omogočili vsem našim mladim glasbenikom priti večkrat v eter. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Prosim za prijave.
Gospa Jelka Godec, izvolite.

JELKA GODEC (PS SDS): Najlepša hvala, predsedujoči.

Mislím, da je takšna razprava danes v Državnem zboru zelo žalostna. Kot je rekel kolega Jani, da razpravljamo o tem, koliko slovenske glasbe bomo kdaj vrteli in na kakšen način ter kakšna je produkcija in tako naprej, je samo žalostno dejstvo, da sicer Slovenci imamo svojo domovino; ampak vprašanje, če imamo toliko slovenske zavesti, da bi lahko slovensko glasbo in slovensko produkcijo izvajali tudi brez takšnega zakona. Če pogledate druge države, sosednje države okoli nas, boste videli, da imajo podobne zakone, vendar je v njih zavest dovolj velika, da ne vrtijo toliko tuje glasbe, kot jo vrtimo mi. Če greste samo na slovenska smučišča, razen na Pohorju, boste vsepovsod slišali hrvaško glasbo. Če greste na avstrijsko smučišče, boste slišali samo avstrijsko glasbo. Edino na Pohorju. Na Rogli, jim bom reklamo naredila, je pa strašno fino smučati, ker slišiš večinoma slovensko glasbo. Žalostno je, da moramo s takšnim zakonom radijskim postajam določati, ali poslušalcem, če želite, kakšno glasbo naj poslušajo. V bistvu pa ni samo tukaj, kot je rekla kolegica iz Desusa, v bistvu je že v sami zavesti slovenskega naroda, že od malih nog, že na proslavah, ko se ne vrti slovenska glasba, ampak se vrti tuja. Že ko otroci pripravljajo zadeve, ko izberejo tujo glasbo. Če imate za novo leto v Ljubljani hrvaške izvajalce namesto slovenskih, potem vam nič ne pomagajo kvote. In lahko se vprašamo, zakaj je takšen zakon potreben, zakaj je potrebno, kot danes poslušamo, vsiljevati poslušalcem, da poslušajo slovensko glasbo.

Produkcije je dovolj, tako kot ste dejali. Na javni razpravi je bilo rečeno s strani tistih, ki so skladatelji, ustvarjalci slovenske glasbe, da je produkcije dovolj; in to ni razlog, da tista pitna voda ne bi mogla priti od gospoda Janija do predsednika, ker je dovolj vira. Vprašanje je edino, če mi ta vir znamo izkoristiti, če ga znamo sproducirati v medije, če ga znamo prodati; to je vprašanje. Vira je dovolj. Vendar očitno v Sloveniji ne cenimo dovolj slovenskih glasbenikov, pa tudi drugih ustvarjalcev. Če govorimo sedaj o glasbi, govorimo o glasbenikih;

mislim, da tudi drugih ustvarjalcev ne cenimo dovolj – ne filmskih, gledaliških in tako naprej, zato potrebujemo toliko več zakonske spodbude, da te zadeve damo v medije. In to je najbolj žalostno, da mi virov ne znamo izkoristiti. Potem se tudi lahko vprašamo, zakaj naši glasbeniki vedno več ustvarjajo v angleškem jeziku, zakaj ne v slovenskem. Tudi to je eno izmed vprašanj, kje smo tukaj zamočili zadeve. Pred leti, kolikor se spomnim, je bil tudi zakon ali neka zadeva, da podjetja ne smejo imeti angleških nazivov. Danes je vse v angleščini. In slovenski jezik je ogrožen z nemcizmom, anglizmom in tako naprej; hkrati pa tudi na področju glasbe ne delamo tega, kar bi morali v osnovi. Ne sedaj s temi kvotami. Kvote so pač tiste, za katere ministrica misli, da bodo nekako zaščitile in to slovensko produkcijo spravile mogoče na večjo odmevnost in večjo prepoznavnost. Tisti, ki ste bili na javni razpravi, ste slišali, kaj je bistvo, torej to, da je produkcije dovolj, vendar ni dovolj slovenske zavesti, z zakonom oziroma brez zakona, da bi to zadevo sproducirali.

Hkrati se je na javni razpravi in tudi na nekaterih drugih sestankih videlo, da so vsi za to, da se slovenska glasba predvaja. Od tistih, ki imajo radijske postaje, do izvajalcev in producentov, vsi. Ampak zakaj pa potem tega ni? Nekaj je ekonomski vzrok, vsekakor. To smo potem tudi slišali na javni razpravi. Da nas nekdo prepričuje, da Slovenci več ne bomo poslušali radia, če bomo vrteli slovensko glasbo, mislim, da je to čisto ekonomski izgovor. In da prideš v vaško trgovino, kjer vrtijo tistih deset minut, ko si v trgovini, samo tujo glasbo, sredi lepe Štajerske, in sicer slovenski radio, ki vrti samo hrvaško glasbo, je pa tudi nedopustno, da se nam to dogaja. In če bomo s takšnimi radijskimi postajami oziroma s takšnim vrtenjem tuje glasbe učili naše otroke, kaj je slovenski jezik, slovenska zavest; mislim, da ne bomo daleč prišli. Najprej je treba urediti zadeve pri mladih, jih naučiti slovenske zavesti, spoštovati slovenski jezik, kulturo; potem bodo te kvote, ki si jih je ministrica dala v zakon, ki ga danes sprejemamo, nepotrebne oziroma ne bo nobenega problema sprejeti tudi višji procent kvote. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima ministrica za kulturo mag. Julijana Bizjak Mlakar.
Izvolite.

MAG. JULIJANA BIZJAK MLAKAR: Hvala lepa za besedo.

Res je, Slovenci se ne cenimo dovolj. Problem je v narodni zavesti, problem je v tem, da nismo samozavestni, da smo dobri tudi mi, da so naši ustvarjalci, kulturni ustvarjalci dobri na vseh področjih; in to je treba tudi priznati. Ko sem bila pred tem, kaj s tem zakonom narediti, ker bila sem tudi na tisti javni razpravi, ko je bil

vložen ta zakon, sprememba novele zakona s strani SDS nedavno nazaj, tam je bilo videti, da gre za soglasje, da smo vsi za to, da je treba poslušati slovensko glasbo tudi v dnevnem času. Iz same previdnosti, kaj je s kvotami, ker tukaj je zelo veliko različnih interesov, za nekaterimi stojijo povsem komercialni interesi, ne pa kaj drugega, morda tudi okus posameznega urednika. nisem odpirala tistega člena, ki bi lahko sedanjo kvoto, ki jo imamo, še znižal. Smo pred tem, da se lahko bojimo, če bi bil ta člen odprt, da bi bil ta interes okoli tega zakona še toliko hujši, in da bi se nam lahko zgodilo, da bi šle spremembe v eno ali drugo smer. Pogovarjala sem se z drugimi ministri, recimo z italijanskim ministrom in sem ga vprašala, na kakšen način pa vi ščitite vaš jezik pa vašo glasbo. Pa pravi on: pri nas pa ni problema, zaradi tega ne rabimo kvot, naši ljudje so dovolj narodno osveščeni in ne bodo nikoli opustili svojega jezika na račun angleškega jezika. Tudi to, da se danes ponekod pogovarjamo samo o 20-odstotni kvoti, in ta kvota se krepko izkorišča, to ni najmanjši obseg slovenske, pač pa postaja to največji obseg slovenske glasbe; kar pomeni, da je 80 % te glasbe namenjeno drugim tujim jezikom. Pa kljub temu je tak odpor, da bi se ta kvota enakomerno porazdelila čez cel dan. To pomeni, da imamo težave, težave z lastno samozavestjo, z lastnim samoocenjevanjem. Kolikor časa sem ministrica, lahko ugotovim, da sem samo navdušena nad lastno ustvarjalnostjo, ki jo doživljamo; tudi ustvarjalnost naših manjšin na tem področju, ki jih tudi varujemo, katerih materinščino tudi varujemo na Ministrstvu za kulturo. Poskušamo narediti vse, da bi se obdržala ta kulturna raznolikost, ki je cenjena tudi na ravni Evropske unije. Tudi meni se zdi žalostno, da mora včasih naš Inšpektorat za kulturo in medije posegati na določena področja, kjer se uporablja tuj jezik, moral bi se pa slovenski jezik. In da moramo tudi tja posegati z različnimi ukrepi in s kaznimi.

Upam, da bo to prispevalo k temu, da bodo otroci in mladina peli tudi v slovenskem jeziku; ker namreč 10 let potiskanja slovenske glasbe v nočni čas zagotovo nosi del krivde, da med mladimi slišite v glavnem prepevati samo tuje popevke, ne pa domačih. Če je prej poslanec Möderndorfer rekel, naj čez eno leto naredimo evalvacijo, kaj bo ta zakon pomenil za področje slovenske krajine, lahko z gotovostjo trdim, da vemo, kaj je desetletje potiskanja slovenske glasbe v nočni čas naredilo med sedanjo mladino in kaj poslušajo. Nedavno sem poslušala po Valu 202, da je novomeški ansambel po vseh teh letih napisal prvo skladbo v slovenskem jeziku, imenuje se Lokomotiva. Upam, da se bo ta skladba dostikrat vrtela na naših radijih, tudi s pomočjo našega zakona, in da bo prispevala k temu, da bo ta novomeški ansambel začel še več pisati tudi v slovenskem jeziku. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Hvala lepa.

Zaključujem razpravo.

O amandmajih bomo v skladu s časovnim potekom seje zborna odločali čez pol ure v okviru glasovanj.

S tem prekinjam 7. točko dnevnega reda.

Prekinjam tudi 15. sejo Državnega zbora, ki jo bomo z glasovanjem nadaljevali ob 12.50.

(Seja je bila prekinjena ob 12.20. in se je nadaljevala ob 12.51.)

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Spoštovani kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Nadaljujemo s prekinjeno sejo zborna. Prehajamo na glasovanje zborna o predlogih odločitvev. Poslanke in poslance prosim, da preverite delovanje glasovalnih naprav.

Nadaljujemo s prekinjeno 3. točko dnevnega reda, to je s Predlogom zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o štipendiranju po skrajšanem postopku.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neuskkljen. Glasujemo. Navzočih je 70 poslank in poslancev. Za je glasovalo 70, nihče proti.

(Za je glasovalo 70.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 4. točko dnevnega reda, to je s tretjo obravnavo Predloga zakona o poračunavanju finančnih obveznosti Republike Slovenije iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja v okviru rednega postopka.

Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neuskkljen. Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev. Za je glasovalo 52, proti pa 17.

(Za je glasovalo 52.) (Proti 17.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 2. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o vračanju protipravno odstranjenih predmetov kulturne dediščine, po skrajšanem postopku.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu predlog, zakona neuskkljen. Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev. Za jih je glasovalo 58, proti pa je bil 1.

(Za jih je glasovalo 58.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 7. točko dnevnega reda, to je z drugo obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o medijih v okviru rednega postopka.

Prehajamo na odločanje o vloženi amandmajih, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 25. 1. 2016. Odločamo o amandmaju poslanskih skupin SMC, Desus in SD k 3. členu pod številko 1.

Glasujemo. Navzočih je 73 poslank in poslancev. Za jih je glasovalo 58, proti pa je bil 1.

(Za jih je glasovalo 58.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k 3. členu pod številko 2.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica ima Violeta Tomić.

VIOLETA TOMIĆ (PS ZL): Hvala za besedo.

Naš amandma dodaja, da naj bi četrtno deleža glasbe predstavljal glasba izvajalcev, ki niso izdali več kot dveh nosilcev zvoka v fizični ali elektronski obliki; ali izvajalcev, ki v povprečju niso presegli starosti 32 let. Zakaj se nam zdi to pomembno? Po našem mnenju naj bi bil ključni cilj tega kvotnega sistema odprtje prostora za predstavljanje in populariziranje nove, še manj uveljavljene glasbene produkcije in hkrati tudi izboljšanje ekonomsko-socialnega položaja mladih ustvarjalcev; tistih, ki so komercialno manj zanimivi in manj uveljavljeni. Ključno je torej, da bi se dosedanjo ureditev dopolnilo z varovalko, da predvajanje del mladih in manj uveljavljenih glasbenikov ter avtorjev, saj ob uveljavitvi zdajšnjega predloga grozi nevarnost, da se bo še bolj povečal prepad med peščico najbolj uveljavljenih ustvarjalcev, tistih, ki jih kar naprej vrtijo, ki jih vsi poznamo; in večino mlajših, komercialno manj privlačnih in predvsem manj znanih ustvarjalcev, ki nikakor ne dobijo priložnosti, da bi svoje prvence kadarkoli slišali po radiju; in tako tudi ne izvemo za njih.

Zakonodajno-pravna služba je opozorila, da v tej ureditvi ni nobenega garanta za predvajanje kakovostne in raznovrstne glasbe. Bi pa tudi rekla, da ni nobenega garanta

za predvajanje mladih in neuveljavljenih glasbenikov, zato vas pozivam, da podprete ta naš amandma. Mislim, da je to ena redkih priložnosti, ko se lahko ljudje, ki se ukvarjajo z glasbo in niso tisti en procent, ki jih poznamo vsi in ki jih vrtijo vse radijske postaje kot uspešnice, predstavijo slovenski javnosti. S tem tudi spodbujamo ustvarjanje nove glasbene produkcije in tudi izboljšujemo socialno-ekonomski položaj teh mladih ustvarjalcev, glasbenikov. Še enkrat vas pozivam, da podprete naš amandma. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Glasujemo. Navzočih je 70 poslank in poslancev. Za jih je glasovalo 5, proti pa 49.

(Za jih je glasovalo 5.) (Proti 49.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Zaključili smo z odločanjem o amandmajih. S tem zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Ker so bili v drugi obravnavi sprejeti amandmaji k manj kot desetini členov dopolnjenega predloga zakona, je predstavnica predlagatelja predloga zakona že v okviru razprave o vloženi amandmajih predlagala, da zbor na podlagi prvega odstavka 138. člena Poslovnika zbora še na tej seji opravi tretjo obravnavo predloga zakona. Prehajamo na odločanje o navedenem predlogu. Sklep ne bo sprejet, če mu bo nasprotovala več kot tretjina navzočih poslancev.

Glasujemo. Navzočih je 72 poslank in poslancev. Za jih je glasovalo 66, proti pa ni bil nihče.

(Za jih je glasovalo 66.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Državni zbor bo tretjo obravnavo predloga zakona opravil v četrtek, 28. 1. 2016, po končanem glasovanju.

Službe zbora bodo pripravile pregled, v katerega bo vključen sprejeti amandma in člen, h kateremu je bil amandma sprejet. Amandmaje k temu členu lahko kvalificirani predlagatelji vložijo do začetka tretje obravnave predloga zakona na seji zbora.

Prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na 9. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O RATIFIKACIJI METRSKE KONVENCIJE.

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku Vlade, državnemu sekretarju na Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo gospodu Alešu Cantaruttiju.

ALEŠ CANTARUTTI: Spoštovani predsednik, spoštovane poslanke, spoštovani poslanci, dovolite mi še nekaj besed, kratko obrazložitev

Predloga zakona o ratifikaciji Meterske konvencije.

Metrsko konvencijo so leta 1875 podpisali v Parizu predstavniki 17 takrat najbolj razvitih, naprednih gospodarstev sveta. Meterska konvencija je še danes eden ključnih mednarodnih sporazumov, na katerem temelji vsa tehnična harmonizacija in mednarodna trgovina. Trenutno ima konvencija 57 polnopravnih in 40 pridruženih članic. Republika Slovenija je od junija 2003 leta pridružena članica. Mednarodni urad za mere in uteži je Republiki Sloveniji že leta 2010 posredoval vabilo za vstop v metrsko konvencijo, saj je do takrat Republika Slovenija že sodelovala v 25 ključnih mednarodnih meroslovnih primerjavah in imela veliko število objavljenih kalibracijskih in merilnih zmogljivosti v podatkovni bazi Mednarodnega urada za merjenje uteži. Kljub aktivnemu sodelovanju Republike Slovenije v metrski konvenciji kot pridružene članice ima ta status številne pomanjkljivosti. Z ratifikacijo Meterske konvencije bi Republika Slovenija lahko izkoristila v celoti vse možnosti, ki jih imajo polnopravne članice, ki jih to članstvo ponuja, in s tem omogoča državi odločanje o ključnih meroslovnih aktivnostih na mednarodni ravni. Seveda je tukaj tudi vprašanje stroškov. Predvidena sredstva, ki jih že sedaj Slovenija plačuje, zadostujejo za vse izhajajoče obveznosti Republike Slovenije kot polnopravne članice v metrski konvenciji. Še več. S polnopravnim članstvom v metrski konvenciji se predvideva prihranek sredstev iz državnega proračuna na letni ravni po ratifikaciji v višini okoli 4 tisoč evrov.

Vsekakor bo imela Slovenija kot polnopravna članica tudi možnost, da zasede katero od mest znotraj Mednarodnega urada za uteži in mere. Ob tem bo imela Slovenija tudi možnost brezplačnih kalibracij nacionalnih etalonov na mednarodnem uradu za uteži in mere ter pravico do nakupa primarnega etalona za maso in prenosnega tako imenovanega Josephsonovega etalona za električno napetost, ki je cenovno zanimiv za Slovenijo, ki takšnega etalona še nima.

Spoštovani poslanci in poslanke, predlagam, da Metrsko konvencijo potrdite. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog zakona je obravnaval Odbor za zunanjo politiko kot matično delovno telo, ki je zboru pisno poročal. Prijavljenih k razpravi ni. Ker matično delovno telo v okviru druge obravnave ni sprejel nobenega amandmaja, amandmajev na seji zbora ni možno vlagati, zato prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 75, proti nihče.

(Za je glasovalo 75.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **10. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O RATIFIKACIJI KONZORCIJSKEGA SPORAZUMA ELIXIR O USTANOVITVI EVROPSKE INFRASTRUKTURE ZA VEDE O ŽIVLJENJU IN BIOLOŠKE INFORMACIJE.**

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. Za dopolnilno obrazložitev predloga zdaj ne bom dal besede nikomur, Vlada se je potrudila vsaj pri treh od štirih.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za zunanjo politiko kot matično delovno telo, ki je Državnemu zboru pisno poročal. Prijavljenih k razpravi ni.

Ker matično delovno telo v okviru druge obravnave ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmaje v seji zborni ni možno vlagati, zato prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 76, proti nihče.

(Za je glasovalo 76.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **11. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA O SKUPNEM ZRAČNEM PROSTORU MED EVROPSKO UNIJO IN NJENIMI DRŽAVAMI ČLANICAMI TER REPUBLIKO MOLDAVIJO.**

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku Vlade, državnemu sekretarju na Ministrstvu za infrastrukturo mag. Klemnu Grebenšku.

MAG. KLEMEN GREBENŠEK: Najlepša hvala.

Državni zbor Republike Slovenije, Odbor za zadeve Evropske unije, je 10. junija 2011 sprejel stališče, da Republika Slovenija podpira razvijanje skupnega zračnega prostora z Republiko Moldavijo. Prav tako je Državni zbor sprejel stališče, da Republika Slovenija podpira podelitev pooblastila Evropski komisiji za začetek pogajanj za sklenitev celovitega letalskega sporazuma z Republiko Moldavijo. Po zaključenih pogajanjih Evropske komisije oktobra 2011 so pooblaščen predstavniki vseh držav članic Evropske unije in Republike Moldavije 26. junija 2012 v Bruslju podpisali Sporazum o skupnem zračnem prostoru med Evropsko unijo in njenimi državami članicami ter Republiko Moldavijo.

Sporazum zagotavlja postopno vzpostavitev skupnega zračnega prostora med Evropsko unijo in Moldavijo ter omogoča opravljanje zračnega prevoza vsem letalskim prevoznikom Evropske unije iz kateregakoli kraja Evropske unije v katerikoli kraj v Moldaviji, s krajem vmesnega pristanka na ozemlju partneric

evropske politike sosedstva v balkanskih državah ter v Švici, Islandiji, Norveški in Kneževini Liechtenstein. Sporazum tako določa postopek izdaje zavrnitve dovoljenj letalskim prevoznikom, letalskim prevoznikom Evropske unije omogoča večinsko lastništvo in učinkovit nadzor nad letalskimi prevozniki Republike Moldavije. Sporazum nadalje vsebuje določbe o zagotavljanju konkurenčnega okolja, poslovnih priložnostih, prostem oblikovanju cen, carinah in obdavčevanju ter pristojbinah za uporabnike letališč. Nadalje sporazum določa tudi obveznost Republike Moldavije, da z vzpostavitvijo skupnega zračnega prostora zagotovi uveljavitev standardov, ki jih določa zakonodaja Evropske unije na področju letalstva, in sicer mora Republika Moldavija zagotoviti spoštovanje standardov Evropske unije za področja, kot so varnost in varovanje civilnega letalstva, pri upravljanju zračnega prometa, varstvo okolja in varstvo potrošnikov. Določbe navedenega sporazuma bodo nadomestile obstoječe dvostranske sporazume o zračnem prometu med posameznimi državami članicami Evropske unije in Republiko Moldavijo.

Glede na to, da Republika Slovenija z Republiko Moldavijo nima sklenjenega bilateralnega sporazuma o zračnem prometu, bo predlagani sporazum omogočil opravljanje zračnega prevoza v skupnem prostoru brez diskriminacije tudi letalskim prevoznikom Republike Slovenije. Prav tako imajo mednarodna letališča v Republiko Sloveniji več možnosti za vzpostavitev letalske povezave tudi kot dela posamezne proge za opravljanje letalskega prometa med državami, za katere bodo veljale določbe tega sporazuma.

Glede na navedeno predlagamo, da Državni zbor Republike Slovenije Predlog zakona o ratifikaciji Sporazuma o skupnem zračnem prostoru med Evropsko unijo in njenimi državami članicami ter Republiko Moldavijo sprejme. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog zakona je obravnaval Odbor za zunanjo politiko kot matično delovno telo, ki je Državnemu zboru pisno poročal. Prijavljenih k razpravi ni.

Ker matično delovno telo v okviru druge obravnave ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmaje v seji zborni ni možno vlagati, zato prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 73, proti nihče.

(Za je glasovalo 73.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **12. TOČKO DNEVNEGA REDA TO JE PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI KONVENCIJE O DELU V POMORSTVU 2006, KONVENCIJE MEDNARODNE ORGANIZACIJE DELA ŠTEVILKA 186.**

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade državni sekretarki na Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti gospe Martini Vuk.

MARTINA VUK: Spoštovani gospod predsednik, spoštovane poslanke in poslanci!

Namen ratifikacije Konvencije o delu v pomorstvu je zagotoviti pravičnejše pogoje konkurence za ladjarje. Konvencija združuje različne konvencije in priporočila glede delovnih standardov v pomorstvu, ki jih je mednarodna organizacija dela sprejela od leta 1919 dalje, in vključuje minimalne pravice iz dela kot tudi določbe o zdravstvenih pogojih za delo pomorščakov, ki so zaposleni ali delajo na ladji. Konvencijo je doslej ratificiralo že 68 članic Mednarodne organizacije dela, ki skupaj tvorijo prek 80 % svetovne bruto tonaže ladij in od tega 21 članic Evropske unije, med temi vse obmorske države članice EU, z izjemo Portugalske, in do danes tudi Slovenije.

Socialni partnerji na ravni Evropske unije so leta 2008 podpisali sporazum glede izvajanja omenjene konvencije. Leta 2009 je bila sprejeta direktiva o izvajanju sporazuma, ki je začela veljati 20. avgusta leta 2013. Njen namen pa je uskladiti zakonodajo EU s konvencijo ter zagotoviti sočasno veljavnost in enoten prenos standardov konvencije v zakonodajo vseh držav članic Evropske unije. Čimprejšnja ratifikacija konvencije je nujna zaradi prenosa omenjene direktive, ki bo v slovenski pravni red prenesena s spremembami in dopolnitvami Pomorskega zakonika, pred tem pa mora biti Konvencija o delu v pomorstvu ratificirana. Predlog za ratifikacijo konvencije je obravnaval in podprl tudi Ekonomsko-socialni svet.

Konvencija o delu v pomorstvu je enoten, skladen in sodoben instrument, ki združuje vrsto drugih mednarodnih konvencij o pomorstvu, ki jih je Republika Slovenija nasledila oziroma že ratificirala in jih tudi ustrezno izvaja.

Konvencija ureja temeljne pravice pomorščakov in države zavezuje k sprejetju predpisov oziroma ukrepov, s katerimi bodo zagotovile njeno izvajanje. Sestavljena je iz treh različnih, vendar povezanih delov, iz členov, pravil in kodeksa. Členi in pravila določajo temeljne pravice in obveznosti držav, podrobna navodila za izvajanje členov in pravil pa so v kodeksu. Kodeks jasno ločuje med za državo zavezujočimi standardi in nezavezujočimi smernicami. Pravila in kodeks v petih poglavjih obravnavajo naslednje: minimalne zahteve za pomorščake za delo na ladji, pogoje zaposlitve, nastanitve, prostore za prosti čas, prehrano in oskrbo s hrano, varovanje zdravja, zdravstveno oskrbo, dobro počutje in zagotavljanje socialne varnosti ter izpolnjevanje in uveljavljanje določb konvencije. Z ratifikacijo Konvencije o delu v pomorstvu in sprejemom načrtovanih sprememb

in dopolnitev Pomorskega zakonika, bo tako tudi v Sloveniji uveljavljena nova sistemska ureditev v skladu z relevantnim mednarodnim in evropskim pomorskim pravom.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Postopkovno, gospod Jani Möderndorfer.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (NeP):
Spoštovani predsednik, spoštovane poslanke in poslanci!

Ne vem, če ste opazili, ampak to je neka novost. To je neka novotarija. Mi nikoli nismo imeli prakse v Državnem zboru, da imamo takšne bralne kotičke pred tovrstnimi konvencijami. Tega poslovnik ne določa. Lepo bi prosil, da se dogovorimo, ali je to zdaj praksa. Ker vse to, kar so zdaj prebrali, z vsem spoštovanjem, ne me narobe razumeti, saj jaz vem, da vi niste krivi, vam je bilo naročeno, da pridete sem in da to preberete, ampak to gradivo smo mi vsi dobili na UDIS, vsi smo to lahko prebrali in matični odbor je to obravnaval, sprejel določene sklepe, in res ne vidim nobene potrebe, da se tukaj mučimo z branjem teksta, ker nekateri še slabo berete in vas nič ne razumem. In raje sam preberem. Zato vas lepo prosim, predsednik, da v skladu s poslovnikom, preskočimo to mučenje, ker to res ni podobno ničemur. Če sem jaz edini, ki tako razmišljam, ostali ste tiho in se s tem strinjate, se vdam, v redu, imejmo bralne kotičke. Jaz pač ne morem pristajati na to, da se gremo nekaj, kar ni niti dobro, niti ni užitno za potem, ko bomo šli domov. Se opravičujem.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Najprej. Prvi odstavek 66. člena pravi, da na začetku obravnave vsake točke dnevnega reda lahko poda predlagatelj oziroma njihov predstavnik dopolnilno obrazložitev. To je bila dopolnilna obrazložitev. Za začetek. Ta dopolnilna obrazložitev ni namenjena poslancem, za katere se predpostavlja, da so zadevo prebrali in točno vedo, o čem glasujejo, ampak je namenjena javnosti, da vedo, katere mednarodne konvencije so to in kaj te mednarodne konvencije vsebujejo. Čisto preprosto načelo transparentnosti, ki ga je možno zagotoviti s tem, da vsaj nekaj besed nameniš temu, kaj naj bi bilo v tej obrazložitvi. Obrazložitev je lahko kratka, imamo 5-minutno omejitev in najverjetneje bomo skozi prakso prišli do nečesa, kar bo zadoščalo enemu in drugemu. Tako da to ni izven poslovnika, to je znotraj poslovnika. Glede na to da je bila Vlada zaprosena, da to naredi, je sedaj to naredila. Realizacija je bila tri od štirih, ker je razprava tekla krajši čas, kot je bilo najverjetneje predvideno, ampak tudi pri tem bo Vlada v skladu s tistim, kar Državni zbor od nje zahteva, naredila tisto, kar mora. Je pa prav, po mojem je prav, da ljudje zvedo, kateri so tisti dokumenti, ki so nad našo zakonodajo po slovenskem pravnem redu.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za zunanjo politiko kot matično delovno telo, ki je zboru pisno poročal. Prijavljenih k razpravi ni. Ker matično delovno telo v okviru druge obravnave ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmajev na seji zboru ni možno vlagati, zato prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica ima dr. Matej T. Vatovec.

DR. MATEJ T. VATOVEC (PS ZL): Hvala, gospod predsednik.

Lahko delim z vami potrebo po tem, da se včasih tudi o ratifikacijah reče kakšna beseda, ker ne nazadnje niso nepomembne stvari. Tako kot ni nepomembna ratifikacija te konvencije Mednarodne organizacije dela. Ta konvencija je v interesu slovenskih in tujih pomorščakov. To, kar prinaša in kar je pomembno ne nazadnje tudi za slovenske delavce, ki delajo seveda pri ladjarjih, je to, da prinaša ta konvencija dvig nekih delavskih pravic. Mislim, da je to nekaj, kar je ključno. Tukaj govorimo o minimalnih zahtevah za pomorščake za delo na ladji, med temi so minimalna starost, zdravstvena sposobnost za delo, usposobljenost oziroma kvalificiranost pomorščakov za delo na ladji, sklenitev pravične pogodbe o zaposlitvi na ladji, zagotovitev, da so pomorščaki plačani za svoje delo. Jasno je določen delovni čas in čas počitka, določena je pravica do dopusta, pravica do repatriacije itn. Skratka, obsežen del teksta te konvencije zasedejo standardi tudi nastanitve, rekreacijskih zmogljivosti, prehrane in oskrbe na ladjah. Poleg tega bi izpostavil tudi novosti, ki jih prinaša. Za ratifikacijo se bo pravzaprav vsaka država zavezala k temu, da sprejme ukrepe za postopno celovito socialno zavarovanje pomorščakov, da bodo pomorščaki imeli pravico do socialnega zavarovanja, ki ni manj ugodno od tistega, ki ga imajo delavci na kopnem. Vsaka država mora tudi zahtevati, da so na ladjah, ki plujejo pod njihovo zastavo, predvideni pritožbeni postopki v primeru domnevne kršitve določil te konvencije. Zelo pomembno je tudi to, da imajo v skladu s to konvencijo pomorske inšpekcije večja pooblastila kot do sedaj pri inšpekcijskih pregledih, ki se nanašajo na življenjske in delovne pogoje na ladjah.

V Združeni levici bomo ratifikacijo te konvencije z veseljem podprli, ker gre za dvig delavskih pravic in tudi ne nazadnje posledično standarda delavcev, ki delajo v pomorstvu. Si pa seveda želimo, da bi sprejeli več podobnih konvencij, ki dvigujejo take standarde. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 75, proti nihče.

(Za je glasovalo 75.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **14. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA POTRDIŠČE URADNEGA PREČIŠČENEGA BESEDILA ZAKONA O PREVOZIH V CESTNEM PROMETU IN POPRAVKOV URADNEGA PREČIŠČENEGA BESEDILA KAZENSKEGA ZAKONIKA.**

Uradno prečiščeno besedilo in popravek uradnega prečiščene besedila je pripravila Zakonodajno-pravna služba zboru in jo zbor potrjuje brez razprave.

Prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa: Potrdi se **Uradno prečiščeno besedilo Zakona o prevozu v cestnem prometu.**

Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 74, proti pa ni bil nihče.

(Za je glasovalo 74.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zbor uradno prečiščeno besedilo navedenega zakona potrdil.

Prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa: Potrdi se **Popravek Uradnega prečiščene besedila Kazenskega zakonika.**

Glasujemo. Navzočih je 72 poslank in poslancev, za je glasovalo 72, proti pa ni bil nihče.

(Za je glasovalo 72.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zbor popravek uradnega prečiščene besedila navedenega zakona potrdil. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **15. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA MANDATNO-VOLILNE ZADEVE.**

Prehajamo na obravnavo **Predloga za izvolitev v sodniško funkcijo na sodniško mesto višje sodnice na Upravnem sodišču Republike Slovenije na zunanjem oddelku v Novi Gorici.**

Sodni svet je Državnemu zboru predložil predlog za izvolitev Valentine Rustja v sodniško funkcijo na sodniško mesto višje sodnice na Upravnem sodišču Republike Slovenije na zunanjem oddelku v Novi Gorici. Za dopolnilno obrazložitev predloga dajem besedo sekretarki Sodnega sveta gospe Joniki Marflak Trontelj.

JONIKA MARFLAK TRONTELJ: Spoštovani predsednik, poslanke in poslanci!

Na Upravnem sodišču Republike Slovenije se je število sodnikov od konca leta 2013 zmanjšalo z 32 na 26 konec leta 2015. Vendar pa sodniška mesta razen pri zunanjem oddelku v Novi Gorici, kjer je to nujno zaradi pripada zadev na to organizacijsko enoto in zaradi sestave senata, niso bila ponovno razpisana.

V letu 2014 sta se na zunanjem oddelku Upravnega sodišča v Novi Gorici, na katerem so sistematizirana tri sodniška mesta, upokojila dva sodnika. Zato je Vrhovno sodišče

Republike Slovenije na predlog predsednice Upravnega sodišča razpisalo dve prosti mesti; en razpisni postopek je že končan, in sicer je bila jeseni 2015 na sodniško mesto višje sodnice na tem zunanjem oddelku imenovana okrajna sodnica, drugi pa je predmetni postopek.

Treba je poudariti, da je Upravno sodišče specializirano prvostopenjsko sodišče, ki pa ima status višjega sodišča, zato so tudi sodniki tega sodišča višji sodniki. Posebno je tudi ta, da je za sodnika Upravnega sodišča po izrecni določbi 10. člena Zakona o upravnem sporu lahko izvoljen, kdor izpolnjuje pogoje za višjega sodnika po Zakonu o sodniški službi pa tudi kdor ima poleg splošnih pogojev za izvolitev v sodniško funkcijo najmanj 10 let izkušenj pri odločanju v upravnih stvareh ali na podobnih pravniških delih. Ta določba omogoča ustrezno sorazmerje med sodniki, ki prihajajo na Upravno sodišče z drugih sodišč, in pravniki z delovnimi izkušnjami iz upravnih in podobnih resorjev. Na obravnavani razpis se je prijavilo devet kandidatov, pri čemer nobeden od kandidatov še ni sodnik.

Konkreten postopek izbire je potekal v več fazah, s postopnim izločanjem kandidatov ter ob uporabi več metod za ugotavljanje znanja in sposobnosti kandidatov, in sicer z vpogledom v listinsko dokumentacijo, tokrat tudi s pisnim preizkusom strokovne usposobljenosti. Kandidati so morali na podlagi predložene dokumentacije izdelati sodno odločbo prve stopnje v upravnem sporu ter z ustnimi razgovori.

Sodni svet je med prijavljenimi kandidati na podlagi celotnega gradiva in ob upoštevanju opravljenega pisnega preizkusa, ustnega razgovora in mnenja predsednice Upravnega sodišča ocenil, da je Valentina Rustja najprimernejša kandidatka za razpisano sodniško mesto.

Valentina Rustja, ki je rojena leta 1978, je svojo poklicno pot začela v odvetniški pisarni. Nato je leta 2004 začela opravljati delo strokovne sodelavke na Gospodarskem oddelku Okrožnega sodišča v Ljubljani. Zadnjih 10 let pa je zaposlena na Upravnem sodišču. Gre za kandidatko, ki ima edina med kandidati izkušnje z reševanjem upravnih sporov. V času zaposlitve na Upravnem sodišču je postopoma širila področja strokovnega delovanja tudi na lastno iniciativo. Tako se je seznanila z več upravnimi področji, poleg splošnih upravnih sporov še s področjem davkov, varstva človekovih pravic, dostopom do informacij javnega značaja, tujci, šolstvom. Njeno delo je na visoki strokovni ravni, kar izhaja tudi iz mnenj obeh vodij oddelkov, v katerih sodeluje. Izstopa njena samostojnost, natančnost in temeljitost pri študiju posamezne zadeve. Osnutki sodnih odločb, ki jih izdela, so kvalitetni v vsebinskem in jezikovnem pogledu, o čemer se je prepričal tudi Sodni svet pri pisnem preizkusu strokovne usposobljenosti.

Sodni svet je tako ocenil, da Valentina Rustja izmed vseh kandidatov izkazuje celostno najboljšo kombinacijo strokovnega znanja in delovnih izkušenj ter delovnih sposobnosti za upravljanje sodniške službe na sodniškem mestu višje sodnice na Upravnem sodišču, zunanjem oddelku v Novi Gorici. Zato jo predlaga Državnemu zboru v imenovanje na navedeno sodniško mesto. Najlepša hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog je obravnavala Mandatno-volilna komisija kot matično delovno telo, ki je zboru pisno poročala in predložila predlog sklepa. Sledi predstavitev stališ poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina nepovezanih poslancev, zanjo dr. Bojan Dobovšek.

DR. BOJAN DOBOVŠEK (PS NP): Spoštovani vsi, ki spremljate to sejo.

Točka, ki jo obravnavamo sedaj, je bila že večkrat obravnavana. Na Mandatno-volilni komisiji smo že izpostavili to problematiko. Dogovor je bil, da se bo sistem spremenil, da bo na Mandatno-volilno komisijo prihajala tematika urejeno, tako kot je predpisano, in sicer da bodo merila podrobno razdeljena, merila je Sodni svet sprejel, in da bomo na podlagi tega lahko izvolili primerno sodniško funkcijo. Gre za to, da si sodniki sami ustvarijo ugled, ustvarili pa si ga bodo s svojim delom in pa s tem, da bo sodnikov manj, ker jih imamo preveč. Problem, ki je danes izpostavljen, je večplasten, in sicer v prvi fazi gre za to, da imamo preveč sodnikov, ki ne sodijo, ampak so razporejeni na druga dela. Prav to je problem sodišča v Gorici, ker so razporedili sodnike na druga dela, ne upravljajo sodniške funkcije in potem ne morejo sestaviti senata in zato so morali razpisati sodniško mesto. V obrazložitvi je večji del obrazložitve namenjen delitvi oblasti med sodno, zakonodajno in izvršilno, ne pa temu, kako kandidat izpolnjuje merila. In se podučuje zakonodajna veja oblasti, kako ne sme posegati v sodno vejo. Gre za to, da sodna veja izbira, mi pa samo izvolimo. Tistega, ki ga izberejo, če že imajo merila in so postopki transparentni, potem samo še priložijo ta merila, da se prepričamo, da so res dobro izbrali, kajti če je dober kandidat, se samo še podpre ta njegova funkcija. Tako se zavzemamo za to, da se število sodnikov zmanjša, da so strokovni in da napredujejo tisti, ki imajo boljše rezultate. Sedaj se večkrat dogaja, da ne moremo primerjati med seboj sodnikov, ki so sodili, ki se jim meri, koliko so naredili, koliko imajo razveljavljenih ali delajo v roku in podobno. To je transparentno, in to je delo vsakega sodnika. Že prejšnji predsednik Sodnega senata je izpostavil, da je tisto žlahtno delo sodnika sojenje. Ne vem, zakaj vsi sodniki bežijo od tega sojenja, če je to tako žlahtno delo in hočejo biti razporejeni na druga delovna mesta, kot so izobraževanje, statistični urad in podobno. In tudi na Ministrstvu za pravosodjih jih je cel kup, ki ne sodijo. Prav zaščita sodna

funkcija je, da sodi, ne pa da dela nekaj drugega in je kot funkcionar zaščiten. Pričakujem, da v bodoče po dogovoru na Mandatni-volilni komisiji dobimo takšne vloge, kot smo se dogovorili, se pravi, da so ta merila prezentirana tako, da podprejo to, kar je v obrazložitvi navedeno samo opisno, ne pa s števkami. Poleg tega pa me zanima, če je bil izveden pisni test, kdo od tistih, ki so preverjali, je kvalificiran in ima licenco, da to preverja in oceni ter primerja med seboj. Ker se to ni spoštovalo, v Poslanski skupini nepovezanih poslancev ne moremo podpreti tega, čeprav so sodniki, ki so predlagani, lahko zelo dobri. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo gospod Franc Breznik.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Najlepša hvala, gospod predsednik.

Jaz bom nekako nadaljeval tam, kjer je kolega dr. Dobovšek zaključil. Primer predloga kandidatke, ki jo bomo danes potrdili na mesto višje sodnice na zunanjem oddelku tako imenovanega Upravnega sodišča Republike Slovenije v Novi Gorici, je imel neko posebnost. Na več sejah Mandatno-volilne komisije smo poslanci, vsaj del poslancev, nekako imeli eno prošnjo do Sodnega sveta, da so te obrazložitve ljudi, ki bodo sodili v imenu ljudstva, in da nam, tistim predstavnikom v imenu ljudstva, obrazložijo, kateri je tisti kandidat, ki je bil najboljši. Te obrazložitve so bile zelo suhoparne in zelo skope. Lahko rečem, da se nadaljuje neka praksa nekega samozadostništva, ne samo Sodnega sveta, ampak sodnega sistema v Republiki Sloveniji, kjer ne izvemo, zakaj je bil eden izmed kandidatov nekako izbran. Ali so to resnično neka meritokratska načela? Želimo si, da je za vsakega izmed kandidatov, ki prihajajo na Mandatno-volilno komisijo, nekaj teh kriterijev obrazloženih. Ti kriteriji so največkrat obrazloženi, kot sem že prejšnjič povedal, na eni strani lista A4 ali pa na pol strani lista A4. Obrazložitev Sodnega sveta na tej seji je bila nekako tako, kot je kolega Dobovšek povedal, da je bilo več kot en list neko poučevanje zakonodajne veje oblasti, kakšne so naše pristojnosti. Obrazložena sta bila 130. in 131. člen Ustave, ki govorita o tem, da so sodniki potrjeni na predlog Sodnega sveta v Državnem zboru.

Naj povem, zaradi česa problematiziramo. Želimo si, da ljudje, ki prihajajo, ki bodo funkcionarji in ki bodo imeli mandat, lahko rečemo trajni, do konca svojega delovanja nekako resnično najboljši kandidati, da bodo izbrani po kriterijih, ki veljajo vsaj za del javnih uslužbencev. Torej kriteriji po elementih, rezultatih dela, strokovnosti, obsegu dela, pravočasnosti, kriteriji po elementu samostojnosti, ustvarjalnosti in natančnosti pripravljanja dela, kriteriji po elementu zanesljivosti pripravljanja dela, torej kvaliteta

sodelovanja organizacije dela, druge sposobnosti v zvezi z opravljanjem dela. Sedaj tega ne dobimo. Dobimo vedno in povsod samo nekaj odstavkov, zakaj je ta kandidat prešel nek test na Sodnem svetu. Poglejte, to ne vodi predvsem v neka načela transparentnosti v tej državi. Problematika, ki nastopi ravno v tem postopku, pa je zelo zanimiva. Niti en sodnik ni bil kandidat, bili so predvsem kandidati strokovni sodelavci na Upravnem sodišču, večinoma na Upravnem sodišču. Torej niti en sodnik se ni prijavil na to funkcijo. In ravno v tem letu dobimo informacijo, da je večina sodnikov bila zelo dobro ocenjenih. Samo dva sodnika, mislim, da sta bila negativno ocenjena, in to od 900 sodnikov. Poglejte, ravno to kaže spet na neko zaprtost tega sistema, neko samozadostnost, neke relativne kvalitativne kriterije. In ti kvalitativni kriteriji se kažejo v tem obdobju, ko dobivamo iz tujine, predvsem iz Evropske unije, z obeh sodišč, tako s Sodišča za človekove pravice kot Sodišča Evropske skupnosti celo vrsto odločb, ki nam niso ravno v ponos. Predvsem najbolj pereča je ena izmed sodb, kjer je veliki senat sodišča v Strasbourgu napisal v eni pilotni sodbi, da vsak posameznik, ki bo prišel pred slovensko sodišče, ima veliko možnost, da se mu bodo kršile človekove pravice in temeljne svoboščine. Ravno zaradi tega želimo in tudi moram reči, da je bil tukaj tudi nek konsenz poslancev koalicije, ki želijo, da so te obrazložitve Sodnega sveta bolj podrobne, predvsem po takšnih kriterijih, kot sem jih omenil. Sodni svet vztraja pri svojem, nas poučuje in tukaj pogledajte, se ne morem z vami strinjati. Ne gre za metanje polen pod noge, gre pa za to, da ljudje, ki bodo imeli trajni mandat, ki bodo sodili v imenu tega ljudstva, da bodo transparentno izbrani. In ti postopki ali pa vsaj te obrazložitve so, lahko rečemo, zelo netransparentne in zelo skope.

In še nekaj, zanimivost kot takšna, da ravno Upravno sodišče ima, lahko rečem, nek temelj, da večina zadev na Upravnem sodišču, t. i. sodnih sporov na Upravnem sodišču pade, ravno zaradi tega, tudi sodniki, ko se pritožujejo, da niso izbrani, ravno zaradi tega, ker so bili podatki za enega kandidata izredno skopi in netransparentni. In cela vrsta sodb pade. In to je tudi sodna praksa na Upravnem sodišču.

Mnenje Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke v tem primeru je, da mi ne bomo nasprotovali temu imenovanju, potrditvi, ampak se bomo pri tem glasovanju vzdržali. Najlepša hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Zaključili smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Prijavljenih k razpravi ni.

Na glasovanje dajem predlog sklepa o izvolitvi gospe Valentine Rustja v sodniško funkcijo na sodniškem mestu višje sodnice na Upravnem sodišču Republike Slovenije na zunanjem oddelku v Novi Gorici.

Glasujemo. Navzočih je 73 poslank in poslancev, za je glasovalo 52, proti 1. (Za je glasovalo 52.) (Proti 1.) Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Prehajamo na obravnavo dveh predlogov za imenovanje viceguvernerja, člana Sveta Banke Slovenije.

Predsednik Republike Slovenije gospod Borut Pahor je z dopisom z dne 15. januarja 2016 predlagal Državnemu zboru, da za prosto mesto viceguvernerja Banke Slovenije, člana Sveta Banke Slovenije, na katerem sedanjemu viceguvernerju Banke Slovenije, članu Sveta Banke Slovenije mandat poteče 5. aprila 2016, imenuje dr. Primoža Dolenca. Za prosto mesto viceguvernerja Banke Slovenije, člana Sveta Banke Slovenije, na katerem sedanjemu viceguvernerju Banke Slovenije, članu Sveta Banke Slovenije mandat poteče 4. marca 2016, pa naj imenuje mag. Marka Bošnjaka.

Besedo dajem predstavnici Urada predsednika Republike gospe Nataši Kovač za dopolnilno obrazložitev predlogov.

NATAŠA KOVAČ: Pozdravljeni! Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovane poslanke in poslanci.

Predsednik republike je na podlagi obvestila guvernerja Banke Slovenije o tem, da v marcu in aprilu potečeta mandata dvema viceguvernerjema Banke Slovenije, oktobra lanskega objavil poziv za zbiranje predlogov možnih kandidatov. V Urad predsednika smo prejeli 16 predlogov možnih kandidatov za obe funkciji, kar šteje kot pozitivno dejstvo. Z vsemi kandidaturami smo seznanili tudi vse poslanske skupine Državnega zbora.

Predsednik republike je z vso skrbnostjo vodil celoten postopek izbire kandidatov. V Uradu predsednika smo opravili razgovore z vsemi 16 kandidati. Tudi tokrat je predsednik republike opravil posvetovanje z vodji vseh poslanskih skupin Državnega zbora in poslancema narodnih skupnosti. Tako se nadaljuje praksa, če mi dovolite to oceno, odličnega sodelovanja med obema institucijama, saj ne gre zgolj za formalno, ampak tudi za vsebinska posvetovanja. Po opravljeni temeljiti presoji strokovne ustreznosti kandidatur je predsednik republike svoj predlog oblikoval tudi na podlagi posredovanih stališč poslanskih skupin, in sicer tako na podlagi podpor kot tudi izraženih izrazitih nasprotovanj posameznim kandidaturam.

Dovolite mi, da ob tem omenim razmislek, ki se je oblikoval ob dosedanjih kandidacijskih postopkih v Uradu predsednika republike in ga na podlagi zadnje razprave na Mandatno-volilni komisiji Državnega zbora očitno delimo tudi z nekaterimi poslankami in poslanci, kar nas zelo veseli. Gre za razpravo o umestnosti izvedbe neke vrste neformalnega hearinga ali zaslišanja izbranih kandidatov za posamezne visoke državne funkcije, s katerimi bi omogočili, da se v

času do izvolitve s kandidati seznaniti tudi morebitna širša javnost. Veseli bomo tako morebitne nadaljnje razprave o tej možnosti.

Zdaj pa, če mi dovolite, nekaj kratkih besed o obeh kandidatih. Za prosto mesto viceguvernerja Banke Slovenije, na katerem sedanjemu viceguvernerju poteče mandat 4. Marca, predsednik republike predlaga mag. Marka Bošnjaka, magistra ekonomskih znanosti, ki je od januarja 2012 do oktobra 2015 opravljal funkcijo člana uprave na Hypo Alpe-Adria Banki, kamor ga je povabila uprava skupine Hypo Banke iz Celovca z namenom sanacije banke po ugotovljenih nepravilnostih v preteklosti. Mag. Bošnjak je takoj prevzel celotno področje upravljanja s tveganji. Predsedoval je odboru banke za operativna tveganja, skrbel za uvedbo sistema notranjih kontrol. V letu 2012 je prevzel ključno finančno funkcijo v banki. Njegova naloga je bilo bistveno znižati delež slabega portfelja banke in v letu 2015 je bil ta cilj v celoti dosežen. Uspešnost sanacije je bila v celoti potrjena z uspešno prodajo banke novemu lastniku sredi leta 2015. Pred tem je mag. Bošnjak opravljal funkcijo člana uprave banke Sparkasse, ki se je v tem času razvila iz nepoznane banke v srednje veliko bančno skupino na slovenskem trgu, med drugim je bil tudi direktor službe notranje revizije na Volksbank, ljudski banki.

Mag. Bošnjak je preizkušen notranji revizor, državni notranji revizor, zaključil je program splošnega menedžmenta na poslovni šoli Bled in v letu 2013 in 2014 trikrat z odliko opravil Feet&Proper Test za člana uprave banke ter usposabljanja za člana nadzornih svetov in članov upravnih odborov delniških družb. Med drugim je član ameriškega združenja notranjih revizorjev, v celotni svoji bančni karieri je intenzivno sodeloval z Banko Slovenijo in ostalimi regulatorji. Ima konkretne in poglobljene izkušnje z delom v bankah na vodilnih mestih. Združuje strokovne in praktične izkušnje iz komercialnega bančništva s poglobljenim znanjem o delovanju bančnega sistema na sploh. Ocenjujemo, da s svojim poznavanjem tega področja lahko pripomore k učinkovitemu ukrepanju nadzornika ter uvedbi primerne regulatorne okvira bančnega sistema v Republiki Sloveniji v prid stabilnosti in razvoja slovenskega gospodarstva. Iz izjave Banke Slovenije sledi, da nad njim ni bil in ni voden noben nadzorniški postopek na podlagi zakona o bančništvu.

Iz posvetovanj z vodji poslanskih skupin je bilo mogoče nedvoumno zaključiti, da ima prav mag. Bošnjak med vsemi kandidati najbolj prepričljivo podporo.

Predsednik republike za prosto mesto viceguvernerja Banke Slovenije, na katerem sedanjemu viceguvernerju poteče mandat 5. aprila 2016, predlaga Državnemu zboru v imenovanje dr. Primoža Dolenca, doktorja ekonomskih znanosti, ki je od leta 2013 zaposlen na Deželni banki Slovenije kot direktor

Službe za uravnavanje tveganj. Zadolžen je predvsem za implementacijo predpisov in metodologij s področja uravnavanja tveganj z banko. Izjemno dobro pozna normativno ureditev s področja bančništva, vlogo Banke Slovenije v okviru evropskega sistema ter težave, izzive in priložnosti iz slovenskega bančništva. Od leta 2003 do leta 2013 je bil raziskovalec in svetovalec za področje financ na Univerzi na Primorskem, leta 2013 tudi izvoljen v naziv redni profesor in predsednik upravnega odbora Fakultete za menedžment univerze ter svetovalec rektorja univerze za gospodarske in finančne zadeve. Pred tem je bil zaposlen na Abanki Vipava in pa pred tem kratek čas na Intereuropi ter na Ministrstvu za finance. Bibliografija dr. Primoža Dolenca obsega preko 400 bibliografskih enot, od tega okvirno 50 izvirnih znanstvenih člankov, 4 znanstvene monografije, dva univerzitetna učbenika in skoraj 300 strokovnih člankov, vse s področja finance, bančništva in ekonomije. Gostoval je na nekaterih uglednih tujih univerzah, med drugim v Španiji, na Škotskem in Finskem. Ocenjujemo, da bo dr. Dolenc s svojim znanjem in izkušnjami pri raziskovalnem delu, pogledi na razreševanje najkompleksnejših ekonomskih problemov, poznavanjem delovanja gospodarstva na mikro in makro nivoju ter praktičnimi izkušnjami uspešno opravljal predlagano funkcijo. Njegove strokovne, vodstvene in akademske izkušnje zagotavljajo primerno kombinacijo znanja in izkušenj, ki lahko pripomore k učinkovitemu vodenju tako pomembne institucije, kot je Banka Slovenije. Iz izjave Banke Slovenije sledi, da nad njim ni bil in ni voden noben nadzorniški postopek na podlagi zakona o bančništvu.

Izražena stališča poslanskih skupin omogoča utemeljeno pričakovanje, da bo kandidat zbral potrebno večinsko podporo poslank in poslancev. Oba omenjena kandidata sta vas poslanke in poslance tudi podrobneje pisno seznanila s svojim preteklim delom. Na podlagi vsega navedenega je predsednik republike presodil, da bosta oba predlagana kandidata v primeru imenovanja strokovno in vestno opravljala zaupano funkcijo.

Predsednik republike tako Državnemu zboru predlaga, da mag. Marka Bošnjaka imenuje za viceguvernerja, člana Sveta Banke Slovenije, z nastopom mandata 4. marca 2016, in da dr. Primoža Dolenca imenuje za viceguvernerja, člana Sveta Banke Slovenije, z nastopom mandata 5. aprila 2016. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog je obravnavala Mandatno-volična komisija kot matično delovno telo, ki je Državnemu zboru pisno poročala.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Vsem prav lep pozdrav!

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke nismo podprli ponovnih kandidatur dosedanjih članov Sveta Banke Slovenije, ker po našem mnenju niso korektno opravili dela pri reševanju bančne luknje, prav tako pa tudi niso podprli naših predlogov za spremembo zakonodaje, s katero bi povečali preglednost, transparentnost in tudi zaostrili odgovornost v bančnem sistemu. Prav tako menimo, da ni bilo pravočasnega in učinkovitega ukrepanja ne proti vodilnim kadrom v bankah, ki so odločali v bančnih projektih, niti ne pri poskusu sanacije bančnega sistema. Ukrepi so bili čudni, favorizirali so privilegije tistih, ki so zavozili. Če omenim samo programiranje likvidacij namesto stečaja pri obeh malih tajkunskih bankah, pri Factor banki in Probanki. Nedavno se je odločitev glede teh dveh bank ponovno spremenila in sedaj sta ti dve bančnici pripojeni Družbi za upravljanje terjatev bank oziroma tako imenovani slabi banki. Obakrat je bila odločitev oblikovanja v sodelovanju med Banko Slovenije in aktualno vlado, ta zadnja sprememba prav z vlado Mira Cerarja, pri čemer je nemogoče obiti, da je bil vladni agent pri obeh odločitvah vlad Metod Dragonja, ki je bil državni sekretar v prejšnji vladi, se pravi vladi Alenke Bratušek, in je državni sekretar tudi v sedanji Vladi Mira Cerarja. In gospod Dragonja je ozko sorodstveno povezan z enim od nekdanjih vodilnih v eni od teh dveh bank. Prav tako v SDS menimo, da je gospod Dragonja vpleten tudi v zadnje preiskave, ki so se zgodile v Slovenski demokratski stranki, v Državnemu zboru, pa tudi v stanovanju gospoda Šircija, kajti prav ta neutemeljena namigovanja, ki so prišla v javnost, so bila očitno povod za ta dejanja. Prav tako menimo, da Banka Slovenije v zadnjem času sicer sodeluje s preiskovalno komisijo v Državnem zboru, ki preiskuje bančno luknjo, vendar pa Banka Slovenije ni storila nič, ko sta Nacionalni preiskovalni urad in Specializirano državno tožilstvo obvestila javnost, da vodstvo Nove Ljubljanske banke preprečuje preiskovalcem in tožilcem dostop do dosjejev Nove Ljubljanske banke, čeprav je isto vodstvo Nove Ljubljanske banke te preglede za veliko denarja omogočilo zasebni družbi Draga Kosa. Za dostavo dokumentacijo Nove Ljubljanske banke na preiskovalno komisijo ni nič storila niti SDH, še manj vlada Mira Cerarja, kar pomeni, da razčiščenje bančne luknje in najbrž tudi bančnega kriminala ni v interesu ne Vlade ne Slovenskega državnega holdinga in ne Banke Slovenije. Koalicija je v zadnjem času z za lase privlečenimi razlogi ali celo brez razlogov po hitrem postopku spremenila tudi vodstvo slabe banke in Slovenskega državnega holdinga, pri čemer so vsaj nekatere na novo imenovane osebe neposredno povezane z nastankom bančne luknje. Zato je malo upanja, da bodo probleme reševali, ampak je veliko bolj realno, da jih bodo samo poglabljali. Odločitvi o prodaji

Adrie Airways in Palome že kažeta na to, da pri prodajah, upravljanju, sanacijah in potrebnih ukrepanjih ni realno pričakovati pravih potez oziroma maksimalnih učinkov ter iskanja odgovornosti za nastale težave. Ob tem vlada in vladna koalicija molčita in kadrujeta po svojih preferencah naprej. Tudi pri razgovorih pri predsedniku republike je koalicija izoblikovala zelo ozek nabor primernih kandidatov, med katerimi sta izstopala predlagana kandidata, mag. Marko Bošnjak in dr. Primož Dolenc, torej kandidata, za katera je bilo javno znano, da nosita s sabo določene dvome o neoporečnem predhodnem delu. Tokrat, ker je bilo prijav veliko in predsednik republike ima tudi možnost dodatnega predlaganja, je bilo veliko možnosti za drugačen izbor, toda koalicija gre po svoji agendi naprej, predsednik republike pa ji pri tem samo sledi. Sedaj sta tako mag. Bošnjak kot dr. Dolenc formalna kandidata predsednika republike. V poslanski skupini menimo, da naloga predsednika republike ni samo ta, da poišče kandidata z največjo politično podporo, ampak da predlaga kandidate z ustrezno integriteto in referencami. Sicer se že kmalu pokažejo problemi, kot so se na primer pri delovanju Komisije za preprečevanje korupcije, lahko pa tudi zapleti na mednarodni ravni, kot se v zadnjem času to dogaja s predlaganimi kandidati za Evropsko sodišče za človekove pravice.

V poslanski skupini tudi menimo, da ni najbolje, da se nadziranci spremenijo v nadzornike, kot je to ta primer, kajti ob takih primerih je težko oziroma pravzaprav nerealno pričakovati najboljše in najbolj potrebne rešitve in odločitve. Take rotacije ne prinašajo, ne vnašajo potrebnega predhodnega zaupanja v kadrovske zbor.

V Poslanski skupini SDS predlaganih kandidatov ne bomo podprli, pravzaprav bomo glasovali proti. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanjo gospod Franc Jurša.

FRANC JURŠA (PS DeSUS): Predsednik, hvala za besedo. Kogice in kolegi!

Danes odločamo o predlogu predsednika Republike Slovenije gospoda Boruta Pahorja, da se na dve mesti viceguvernerjev Banke Slovenije imenujeta dr. Primož Dolenc in mag. Marko Bošnjak. Odločitev o imenovanju viceguvernerja je v tem trenutku na naših klopeh že tretjič, s tem da tokrat imenujemo dva kandidata. Naj na tem mestu spomnim, da v prejšnjih postopkih je imel predsednik republike zelo ozek izbor, saj se je na javni razpis odzvalo malo število kandidatov za opravljanje te tako odgovorne in pomembne funkcije. Ali je predsednik republike tokrat imel lažje delo, ko je izmed kar 16 kandidatov bil primoran izdati dva najprimernejša, najbolj

strokovna in zaupanja vredna kandidata? To ve povedati le predsednik sam. Prepričan pa sem, da je svojo odločitev o tem, katera dva kandidata naj pošlje v imenovanje Državnemu zboru, skrbno pretehtal ne samo s strokovnega, temveč tudi s političnega vidika.

Kar nekaj kandidatov se nam je predstavilo v naši poslanski skupini, pravzaprav moram reči, da so se predstavili lahko vsi tisti, ki so izrazili interes, da se predstavijo. Moram povedati tudi to, da je naša poslanska skupina povedala, da razen dveh kandidatov, ki sta do zdaj bila na tej funkciji, nima pomislekov za ostale. Je pa tudi povedala, da ima ožji izbor kandidatov, ki bi jim dala nekako prednost pri izbiri predsednika. In zadovoljni smo s predlogom. Vsak od njih nam je predstavil dejansko svoj vidik in pogled na trenutno bančno situacijo, na vprašanje bančne problematike ter posebej na sodelovanje Banke Slovenije, na eni strani, ter ministrstvu, kakor tudi Državnega zbora, na drugi strani. Le to sodelovanje v preteklosti in tudi še danes po oceni poslank in poslancev naše poslanske skupine ni bilo zadovoljivo. Kazalo bi, da bi sam vrh Banke Slovenije sprostil svojo togost v kakšni fazi. Vsi živimo v isti državi, vsi živimo in čutimo posledice ukrepov gospodarske in finančne krize. Bančna sanacija pa je terjala vrtoglave zneske davkoplačevalskega denarja na račun naših ljudi.

Pa naj zaključim. V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev zaupamo izboru predsednika Republike Slovenije in z naše strani sta oba kandidata primerna, zato ju bomo tudi v celoti podprli. Pričakujem pa, da bo bosta dano zaupanje upravičila s tem, da bosta svoje naloge upravljala odgovorno, transparentno, predvsem pa v korist državljan in državljanov in ne zgolj v korist kapitala. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo gospod Matjaž Han.

MATJAŽ HAN (PS SD): Predsednik, hvala lepa. Spoštovana Kovačeva, kolegice in kolegi!

Smo pred glasovanjem o predlogu predsednika republike gospoda Boruta Pahorja, da Državni zbor na dve mesti viceguvernerjev Banke Slovenije imenuje magistra Marka Bošnjak in dr. Primoža Dolenca.

Treba je poudariti, da se je v tokratnem kandidacijskem postopku prijavile precejšnje število kvalitetnih kandidat in kandidatov za omenjeni mesti. Tako kot moj predhodnik smo tudi mi izrazili samo dvom o sedanjih dveh viceguvernerjih, o njihovi kompetentnosti, če želite. Seveda izbira gospoda predsednika republike ni bila lahko zaradi vseh teh kandidatov, verjamem pa, da je svojo odločitev skrbno pretehtal tako s strokovne kot tudi politične plati, predvsem pa tudi v skladu s pogovori z vodji poslanskih skupin.

V Poslanski skupini Socialnih demokratov smo opravili razgovor s predlaganimi kandidatom,

ki nedvomno sta strokovnjaka na bančnem področju, oba tudi z zadostnimi vodstvenimi izkušnjami v različnih bankah. Predstavila sta videnje stanja slovenskega bančnega sistema danes in v prihodnje ter svojo vlogo oziroma vizijo delovanja v Svetu Banke Slovenije, seveda če bosta izvoljena na to pomembno funkcijo, funkcijo viceguvernerja. Mag. Bošnjak je v svoji predstavitvi med drugim poudaril potrebo po krepitvi nadzora nad bančnim in finančnim sistemom ter opozoril na nujnost pravočasnega odzivanja na makroekonomske izzive. Ocenil je tudi, da bi Banka Slovenije morala igrati bolj prepoznavno vlogo v evropskem in bančnem sistemu ter si postopoma povrniti večji ogled in zaupanje javnosti.

Podobno je v svoji predstavitvi razmišljal tudi dr. Dolenc, ki je poudaril tudi nujnost vzpostavitve boljšega dialoga med Banko Slovenije, med bankami in v nadaljevanju tudi z gospodarstvom. Menil je, da je na tej relaciji preveč enostranskega dajanja navodil in usmeritev Banke Slovenije, tudi takšnih, ki so včasih pretirano stroga, premalo pa se prisluhne potrebam in zmožnostim posameznih bank, posledično potem tudi do gospodarstva. Praktično se je z veliko večino stališč in argumentov, ki sta jih poudarila kandidata, mogoče strinjati. Zato je na podlagi njunih predstavitev naša ocena o primernosti kandidatov za mesti viceguvernerjev pozitivna. Bi pa kljub temu želel poudariti, da današnje podpore Poslanske skupine Socialnih demokratov ne gre razumeti kot bianko podporo vsem njunim prihodnjim ravnanjem na tej funkciji, temveč jo je treba predvsem razumeti kot pričakovanje in izpolnitve predstavljenih vizij svojega delovanja ter danih zavez nam poslankam in poslancem.

V Poslanski skupini Socialnih demokratov bomo podprli predlog predsednika republike za izvolitev dveh kandidatov za viceguvernerja Banke Slovenije. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, zanjo Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo in lep pozdrav vsem skupaj.

V Združeni levici, kot smo že večkrat povedali, smo iskali kandidata, ki bi ustrezal trem kriterijem: prvič, da ne bi bil vpleten v zgodbe s preteklo neslavno sanacijo bank, drugič, da bi šlo za kandidata ali kandidatko z izrazito osebno integriteto in tretjič, da bi šlo za kandidata ali kandidatko, ki bi s svojim ekonomskim znanjem in s svojimi osebnimi stališči konec koncev tudi političnimi prepričanji bil sposoben in voljan se zoperstaviti neoliberalni ortodoksiji, ki trenutno vlada v Svetu Banke Slovenije. Tukaj ne govorim o nekih osebnih preferencah guvernerja in viceguvernerjev, ampak o stališčih, ki se

odražajo v ključnih dokumentih in pa ključnih politikah Banke Slovenije. Konec koncev lahko v vseh njihovih dokumentih preberemo zagovore tako imenovanih strukturnih reform privatizacije in nadaljnega zmanjševanja delavskih pravic, ki se potem prevajajo v ukrepe, kot so odločbe o dokapitalizaciji bank, ki so bile v preteklosti, kot so že moji predhodniki povedali, sporne, v ukrepe izbrisov malih delničarjev, ki ga razrešujemo še danes, in konec koncev postavljanje kreditnih zahtev bankam, ki je eno od ključnih generatorjev kreditnega krča pri nas od leta 2010.

Med šestnajstimi kandidati, ki so se javili za to funkcijo, na žalost človeka, ki bi ustrezal temu, nismo našli. Kljub temu pa je imel predsednik republike vsaj nekaj manevrskega prostora, da bi znotraj teh izluščil najboljše a mu je ta naloga spodletela. Treba mu je sicer priznati, da je s seznama izločil dva kandidata, ki sta odgovorna tudi osebno za preveliko dokapitalizacijo bank in s tem za povečanje javnega dolga, torej kandidata, ki sta odigrala precejšnjo vlogo pri opravičevanju ukrepov, ki so jih diktirali evropski uradniki. Kot smo že večkrat videli, pa ti ukrepi niso imeli podlage v veljavnih evropskih direktivah. Kar se našega reda tiče, pa so sporni, in to je najbrž tudi razlog, zakaj si trenutni finančni minister ne upa dovoliti Računskemu sodišču, da bi preiskalo to zgodbo.

Kandidata, ki ju je predsednik republike izbral, pa sta kljub vsemu neprepričljiva. In tukaj merim na to, da ni izkoristil manevrskega prostora, ki ga je imel na voljo. Če ju primerjamo recimo z imeni, ki so zasedala ta položaj v 90. letih, opazimo bistveno spremembo na slabše. V 90. letih so namreč funkcije guvernerjev in viceguvernerjev v Banki Slovenije zasedali takratni vodilno makro in monetarni ekonomisti, ekonomisti prvega ranga. In to je bil eden od faktorjev, zakaj je Slovenija do vstopa v EU tudi zaradi dobre denarne politike, zaradi smiselne denarne politike, ki jo je ta inštitucija vodila, dohitevala najrazvitejše članice Evropske unije, in to brez zadolževanja v tujini in brez bistvenih makroekonomskih neravnotežij. Od takrat naprej se je to bistveno spremenilo in od takrat naprej se je bistveno spremenil tudi nabor kandidatov oziroma profil ljudi, ki te funkcije opravljajo.

Res je sicer, da Slovenija kot članica evro območja nima avtonomne denarne politike, ampak to nikakor ne pomeni, da so viceguvernerji neki nepomembni aparatčiki. Banka Slovenije je, kot smo videli in kot sem že poudaril, odigrala bistveno vlogo pri dokapitalizaciji in privatizaciji bank, ki se še nadaljujeta. Banka Slovenije je že od sredine leta 2010 z zaostrovanjem kreditnih zahtev do bank ena ključnih krivcev za nadaljevanje in poglobljanje kreditnega krča v Sloveniji. Banka Slovenije je ovira, zaradi katere se ekspanzivna denarna politika Evropske centralne banke ne pozna na gospodarski aktivnosti naših podjetij. Banka Slovenije je ovira razvoju te države in

ljudje, ki trenutno vodijo Banko Slovenije, so odgovorni za tako politiko. Kandidata, ki sta danes na seznamu, pa ne prinašata nobene obljube, da se bo to spremenilo, zato ju v Združeni levici ne bomo podprli. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo predstavitev stališč poslanskih skupin. Prijavljenih k razpravi ni.

Prehajamo na izvedbo glasovanja o obeh predlogih za imenovanje viceguvernerjev, članov Sveta Banke Slovenije.

V skladu s petim odstavkom 37. člena Zakona o Banki Slovenije Državni zbor o imenovanju viceguvernerjev in članov Sveta Banke Slovenije odloča s tajnim glasovanjem. V skladu s prvim odstavkom 92. člena Poslovnika Državnega zbora vodi tajno glasovanje komisija, ki jo sestavljajo predsedujoči ter štirje poslanci, ki jih izvoli Državni zbor. Poslanske skupine so mi že posredovale predloge za člane komisije, ki vodi glasovanje. To so: dr. Mitja Horvat, Poslanska skupina Stranke modernega centra, gospod Matjaž Nemeč, Poslanska skupina Socialnih demokratov, dr. Matej T. Vatovec, Poslanska skupina Združene levice, in gospod Zvonko Lah, Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke. Član te komisije sem tudi sam kot predsedujoči. Pri delu komisije bo sodelovala tudi namestnica generalne sekretarke gospa Jemeja Bergoč. Ali kdo temu predlogu za sestavo komisije nasprotuje? Ne. Če ne, prehajamo na odločanje o sestavi komisije.

Glasujemo. Navzočih je 57 poslank in poslancev, za je glasovalo 57, proti nihče.

(Za je glasovalo 57.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je komisija v predlagani sestavi izvoljena.

V skladu s tretjim odstavkom 92. člena Poslovnika Državnega zbora bosta poslankam in poslancem dve glasovnici vročeni tako, da pride vsak poslanec k mizi predsedujočega in pove svoje ime i priimek. Glasuje se tako, da se na vsaki glasovnici obkroži beseda za" ali proti. V skladu s petim odstavkom 91. člena Poslovnika Državnega zbora je neizpolnjena glasovnica neveljavna. Neveljavna je tudi glasovnica, s katere volja poslanke oziroma poslanca ni jasno razvidna. V skladu s petim odstavkom 37. člena Zakona o Banki Slovenije bosta predlagana kandidata za viceguvernerja, člana Sveta Banke Slovenije imenovana, če bo zanj oziroma zanju glasovala večina vseh poslank in poslancev, to je 46 ali več. Glasovali bomo v dvorani v glasovalnih kabinah. Poslanke in poslanci boste izpolnjene glasovnice oddali v glasovalno skrinjico, ki bo v dvorani na mizi ob kabinah za glasovanje.

Prehajamo na izvedbo tajnega glasovanja. Prosim poslance, ki mi boste pomagali pri glasovanju, da se takoj zglasite v sobi 217, kjer boste prevzeli volilni material.

Glasovanje se bo začelo ob 14.20 in bo trajalo do 14.35. Po končanem glasovanju prosim poslance, ki mi boste pomagali pri glasovanju, da se zberete v sobi 217.

Prekinjam to točko dnevnega reda in seja zbora, ki jo bomo nadaljevali ob 15. uri.

(Seja je bila prekinjena ob 14.10 in se je nadaljevala ob 15.uri.)

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci, gospe in gospodje, nadaljujemo s prekinjeno sejo.

Prehajamo na obravnavno prekinjene 15. točke, to je dveh predlogov za imenovanje viceguvernerja, člana Sveta Banke Slovenije.

Prebral bom oba zapisnika. Najprej zapisnik o ugotovitvi izida glasovanja o imenovanju dr. Primoža Dolenca za viceguvernerja, člana Sveta Banke Slovenije: Glasovanje je bilo v prostorih Državnega zbora dne 26. januarja 2016. Razdeljenih je bilo 78 glasovnic, oddanih je bilo 78 glasovnic, neveljavnih je bilo 5 glasovnic, veljavnih je bilo 73 glasovnic, za je glasovalo 56 poslancev, proti je glasovalo 17 poslancev. Na podlagi izida glasovanja je bil dr. Primož Dolenc z večino glasov vseh poslancev imenovan za viceguvernerja, člana Sveta Banke Slovenije. Izvoljeni kandidat je bil imenovan na mesto viceguvernerja, člana Sveta Banke Slovenije, na katerem sedanjemu viceguvernerju mandat poteče 5. aprila 2016.

Še zapisnik o ugotovitvi izida glasovanja o imenovanju mag. Marka Bošnjaka za viceguvernerja, člana Sveta Banke Slovenije: Glasovanje je bilo v prostorih Državnega zbora dne 26. januarja 2016. Razdeljenih je bilo 78 glasovnic, oddanih je bilo 78 glasovnic, neveljavne so bile 4 glasovnice, veljavnih je bilo 74 glasovnic, za je glasovalo 55 poslancev, proti je glasovalo 19 poslancev. Na podlagi izida glasovanja je bil mag. Marko Bošnjak z večino glasov vseh poslancev imenovan za viceguvernerja, člana Sveta Banke Slovenije. Izvoljeni kandidat je bil imenovan na mesto viceguvernerja, člana Sveta Banke Slovenije, na katerem sedanjemu viceguvernerju mandat poteče 4. marca 2016. Viceguvernerjema, članoma Sveta Banke Slovenije dr. Primožu Dolencu in mag. Marku Bošnjaku čestitam in jima želim uspešno delo.

Prehajamo na obravnavo **Predloga za razrešitev namestnika varuhinje človekovih pravic.** Gospod Jernej Rovšek je na podlagi prvega odstavka 21. člena ter 22. člena Zakona o varuhu človekovih pravic z dopisom z dne 8. 12. 2015 Državnemu zboru predlagal, da ga z dne 29. 2. 2016 predčasno razreši s funkcije namestnika varuhinje človekovih pravic zaradi upokojitve. Predlog je obravnavala Mandatno-volilna komisija kot matično delovno telo, ki je

zboru pisno poročala in predložila predlog sklepa. Sledi predstavitev poslanskih skupin. Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo mag. Bojana Muršič.

MAG. BOJANA MURŠIČ (PS SD): Hvala lepa, predsednik za besedo.

Slovenski pravni red, delovanje instituta varuha človekovih pravic opredeljuje na dokaj določen način, vzpostavljena praksa pa kaže na njegov pravi pomen. Varuh človekovih pravic skozi vsa leta uživa stabilno, visoko zaupanje javnosti. Vsakoletna obsežna poročila o njegovem delu pa nakazujejo, da ga ljudje prepoznavajo kot nepogrešljivo, pogosto tudi edino, poslednje orodje v boju zoper krivico, ki se jim je zgodila. Ugled institucije in zaupanje vanjo pa ni nekaj, kar je možno doseči zgolj z njeno umestitvijo v pravni okvir. Ugled in zaupanje institucije se izgrajujeta izključno z odnosom, ki ga do ljudi izražajo zaposleni v njej. V primeru varuha človekovih pravic in gospoda Jerneja Rovška imamo najboljši dokaz tega. Gospod Jernej Rovšek kot namestnik deluje v Uradu varuha človekovih pravic že od vsega začetka delovanja instituta, torej od leta 1994. Poprej pa je deloval tudi v Svetu za varovanje človekovih pravic. Vmes do ponovne izvolitve je kratek čas opravljal funkcijo direktorja strokovne službe in namestnika generalne sekretarke varuha. In zato mu je upravičeno zaupanje izkazala tudi varuhinja Vlasta Nussdorfer, ko ga je ob predlogu za ponovno imenovanje septembra 2014 poimenovala za očeta institucije in zakona o varuhu človekovih pravic. Svoje bogate izkušnje je delil tudi z zunanjim okoljem. Aktiven je bil v mednarodni dejavnosti, kjer ga cenijo kot visokega strokovnjaka. Gospod Rovšek je med drugim sodeloval pri vzpostavljanju in usposabljanju institucij varuha v številnih državah na prehodu in v jugovzhodni Evropi. Gospod Jernej Rovšek je bil reden sogovornik v razpravah delovnih teles, kadar so le-ta obravnavala različne teme, ki so segale na področje človekovih pravic, četudi so bile med njimi večkrat takšne, ki so polarizirale politično javnost, se jih kot namestnik ni izognil. Čeprav ni bilo vedno oportuno, je sodeloval v razpravah o položaju marginalnih skupin, izbrisanih, stanovalcev v denacionaliziranih stanovanjih, mednarodni zaščiti, dostopu do informacij javnega značaja, medijih in sovražnem govoru. V njih se je vselej argumentirano in odločno postavil na stališča varovanja človekovih pravic. In očitno je bilo, da to ne počne zgolj v vlogi funkcije, ki jo zastopa, ampak predvsem v skladu s svojim nadzorom. Zaradi tega je bil večkrat deležen neprimernih opazk s strani dela politične javnosti. Ne glede na to, se ni nikoli prepustil političnemu kalkuliranju in je vedno ostajal neomajen zagovornik vseh, ki jih je mogočni pravni, politični in gospodarski aparat države pregnal na rob družbe. Spoštovani gospod Jernej Rovšek! Za vaš prispevek pri vzpostavitvi instituta varuha

človekovih pravic in utrjevanju zavedanja o pomenu varstva človekovih pravic in temeljnih svoboščin nasploh, za vaš nenadomestljiv prispevek k ugledu institucije, ki ste ji posvetili pomemben del svojega življenja, ter za tvorno sodelovanje pri delu Državnega zbora za dobrobit vseh prebivalcev in prebivalcev Slovenije, vam v Poslanski skupini Socialnih demokratov izrekamo iskreno hvaležnost. Hvala vam in želimo vam vse dobro.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo gospa Eva Irgl.

EVA IRGL (PS SDS): Najlepša hvala za besedo. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci!

Zakon o varuhu človekovih pravic v 15. členu določa, da ima varuh človekovih pravic najmanj dva in največ štiri namestnike. Namestnika imenuje na predlog varuha oziroma varuhinje Državni zbor. Skladno s 16. členom zakona traja mandatna doba namestnikov 6 let. Po poteku mandatne dobe pa so lahko ponovno imenovani.

Gospa varuhinja človekovih pravic Vlasta Nussdorfer se je odločila, da bo v svojem 6-letnem mandatu imela štiri namestnike. Pred letom dni in dvema mesecema je na to mesto ponovno predlagala, poslanci Državnega zbora brez SDS pa so njen predlog potrdili, gospoda Jerneja Rovška, kljub jasnemu zavedanju, da ne bo izpolnil 6-letnega mandata. Kot kaže, je bil namestnik varuhinje imenovan na to izjemno odgovorno funkcijo zgolj za eno leto, zato da je izpolnil pogoje za upokojitev.

V Slovenski demokratski stranki, to se boste spomnili, že pred letom dni, ko smo odločali o njegovem ponovnem imenovanju, nismo podprli Jerneja Rovška za namestnika tudi zato, ker se ni odzival na povabila Komisije za peticije ter za človekove pravice in enake možnosti, da poda mnenja v zvezi s kršitvami človekovih pravic za področja, ki jih sicer kot namestnik varuhinje tudi pokriva. Že na Mandatno-volilni komisiji prejšnji teden, ko smo odločali o tej razrešitvi, sem povedala, in zdaj ponovno opozarjam, da bi morali k odločitvam, kdo bo namestnik varuha človekovih pravic, pristopati bolj odgovorno, zlasti z zavedanjem, da je oseba na takšen položaj imenovana zato, da opravlja svoje poslanstvo, in ne zgolj zato, da na primer izpolni pogoje za upokojitev. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Zaključili smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Prijavljenih k razpravi ni. Prehajamo na odločanje o predlogu sklepa, s katerim se gospod Jernej Rovšek razreši s funkcije namestnika varuhinje človekovih pravic z dne 29. 2. 2016. Obveščam vas, da bo v skladu s tretjim odstavkom 21. člena Zakona o Varuhu človekovih pravic navedeni predlog sklepa

sprejet, če bosta zanj glasovali vsaj dve tretjini navzočih poslancev.

Glasujemo. Navzočih je 73 poslank in poslancev, za je glasovalo 59, proti pa 1.

(Za je glasovalo 59.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Prehajamo na obravnavo **Ugotovitve prenehanja mandata članici Programskega sveta Radiotelevizije Slovenija, imenovani na podlagi šeste alineje šestega odstavka 17. člena Zakona o Radioteleviziji Slovenija**. Dr. Vesna Laban je 18. 12. 2015 Državnemu zboru posredovala odstopno izjavo z mesta članice Programskega sveta Radiotelevizije Slovenija. Na podlagi navedenega Mandatno-volična komisija predlaga Državnemu zboru, da se na podlagi četrtega odstavka 18. člena Zakona o Radioteleviziji Slovenija in 112. člena Poslovnika Državnega zbora seznanji z naslednjim sklepom: Ugotovi se, da je dr. Vesna Laban odstopila z mesta članice Programskega sveta Radiotelevizije Slovenija na katero je bila imenovana na podlagi šeste alineje šestega odstavka 17. člena Zakona o Radioteleviziji Slovenija, zato ji na podlagi četrtega odstavka 18. člena Zakona o Radioteleviziji Slovenija preneha mandat članice Programskega sveta Radiotelevizije Slovenija.

Ugotavljam da se je Državni zbor s sklepom seznanil. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na prekinjeno 1. točko dnevnega reda, to je na Vprašanja poslank in poslancev.

Pregled predlogov sklepov poslank in poslancev za razpravo o odgovorih predsednika Vlade, ministrice in ministrov je objavljen na e-klopi. V skladu s predlogom poslanca Mihe Kordiša bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru predsednika Vlade dr. Mira Cerarja na poslansko vprašanje Mihe Kordiša v zvezi s kadrovske politiko vlade.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica ima Luka Mešec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo in lep pozdrav.

V Združeni levici predlagamo, da se o premierjevem odgovoru našemu poslancu Mihi Kordišu včeraj glede nedopustnih dodatkov, ki so jih prejemale nekateri njegovi ministri, opravi splošna razprava. Za to imamo več razlogov. Prvi razlog je postopkovni. Namreč popolnoma nedopustno in nedostojno funkcije predsednika Vlade je, da se na vprašanje poslanca odzove z grožnjo po tožbah in da zastrašuje s tem tudi vse ostale poslance. Če citiram njegovo izjavo: "Gospod Kordiš, širite neresnico, za katero bi bili lahko v normalni situaciji toženi pred sodiščem, zlorablajte pa svoj privilegij poslanske imunitete." Konec citata. Kot nekdanji svetovalec Državnega zbora dr. Cerar najbrž ve, da ima

poslanec imuniteto pred kazenskimi pregoni, ne pa pred civilnimi tožbami, tako da tega ne moremo razumeti drugače kot zastraševanje. Kolega Kordiš je namreč govoril o izjavi dr. Cerarja, citiram: "Delo SMC je vznemirilo ljudi, ki so prej bogateli na račun državljanov." In zanimalo ga je, kdo so ti ljudje, na kakšen način so bogateli in zakaj ne ukrepa. Dobi pa takšen odgovor. Torej to je prvi razlog, zakaj se moramo o teh stvareh pogovoriti.

Drugi razlog, zakaj se je treba o tem pogovoriti, zadeva celotno stranko, bivšo Stranko Mira Cerarja, zdajšnjo Stranko modernega centra. Miro Cerar je pred volitvami obljubljal, da bo v Slovenijo, v Državni zbor, v Vlado, v politiko pripeljal novo etiko in moralo. Zdaj je pokazal že na več primerih, da ni pripravljen niti toliko počistiti pred svojim pragom, da bi sprejel odstop ministra, ki je sam zase povedal, da je izgubil zaupanje javnosti, ki je sam zase povedal, da zaradi afer, ki so se nakopičile okoli njega, ne more več verodostojno opravljati te funkcije. To je očitno nova etika in morala.

Tretje pa, tukaj ne gre v bistvu samo za primer Dušana Mramorja ali pa za primer Maje Makovec Brenčič, ampak gre v bistvu za afero, ki kaže na sistemsko neurejenost našega akademskega sveta, kjer smo očitno prišli do stanja, ko akademska elita z raznoraznimi dodatki napihuje svoje plače, po drugi strani imamo pa – govorim iz osebne izkušnje in v imenu svoje generacije – cele generacije mladih raziskovalcev, asistentov, študentov in tako naprej, ki ostajajo pred vrati te institucije.

Se pravi, Miro Cerar kot predsednik Vlade ni zmožen niti obsoditi tega stanja, kaj šele, da bi ukrepal. To so trije ključni razlogi, zakaj se moramo o njegovem včerajšnjem odgovoru pogovoriti, zato predlagam, da naš predlog podprete. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Glasujemo. Navzočih je 71 poslank in poslancev, za je glasovalo 24, proti 46.

(Za je glasovalo 24.) (Proti 46.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanke gospe Ljudmile Novak bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru predsednika Vlade dr. Mira Cerarja na poslansko vprašanje gospe Ljudmile Novak v zvezi z reševanjem migrantske krize.

Glasujemo. Navzočih je 73 poslank in poslancev, za je glasovalo 20, proti 52.

(Za je glasovalo 20.) (Proti 52.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanca dr. Bojana Dobovška bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru predsednika Vlade dr. Mira Cerarja na poslansko vprašanje

dr. Bojana Dobovška v zvezi z namenom obiska v Združenih državah Amerike ter oceno uspešnosti le-tega.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine nepovezanih poslancev ima dr. Bojan Dobovšek.

DR. BOJAN DOBOVŠEK (PS NP): Hvala. Spoštovani vsi, ki spremljate to sejo!

Menim, da je prav, da posvetimo posebno pozornost tej tematiki, kajti popotovanje po Združenih državah Amerike in informacijska tehnologija sta pomembni vprašanji, ki nas čakata v prihodnosti, in je treba razčistiti vsaj štiri vidike. Najprej politični vidik. Kakšen je bil politični namen tega obiska in zakaj pada ugled Slovenije od takrat, kar je bilo potem v zadnjem tednu še pospešeno s tistim telefonskim razgovorom? Se pravi, politični vidik, ugled Slovenije v svetu in kaj smo na političnem področju pridobili. Drugi vidik je vidik gospodarstva. Katere slovenske firme so šle tja? Tega odgovora nismo dobili. Katere slovenske firme so sklenile posle v Ameriki in katere ameriške firme bodo sklenile posle v Sloveniji – ali pa gre samo za vprašanje privatizacije javne uprave, kajti edino še država ima denar, da bo financirala te projekte, in tu se iščejo potem produkti? Informacijska tehnologija je tretji vidik. Tu je pomembno to, da imamo v Sloveniji cel kup podjetij, ki se ukvarjajo z informacijsko tehnologijo, pa pogodbe, predpogodbe, pisma o nameri in podobno spravljajo v privilegiran položaj tiste, ki so te pogodbe sklenili. Kje so tu potem javna naročila, kje je transparentnost? Kje imamo sedaj serverje? Ali bodo ti serverji pri nas ali bodo v tujini, kdo bo dostopal do teh podatkov, če vemo, da bodo v oblaku, kot se temu reče, podatki lahko dostopni tako tujim agencijam, tujim službam? Kako bomo to zaščitili? Ali bodo ti serverji pri nas, da jih bomo lahko ščitili, da bomo imeli dostop, tako imenovani 7/24, kajti takšne serverje že imamo? Ali bomo izkoristili naše kapacitete? To ima Pošta, to imamo v Novem mestu, to imamo v Novi Gorici, kajti razpršenost teh je ključna za varnost. In potem še zadnji segment, to je pa segment varnosti, o katerem pa nismo slišali ničesar. Vemo pa, da so ključni podatki danes za industrijsko špijonažo in zaščito našega gospodarstva.

Če ugotavljamo, da smo v preteklosti naredili finančno luknjo, ki je ne znamo razčistiti in odkriti, se bojim, da je prihodnost obrnjena navzgor in v oblak, in se bojim, da bo sedaj denar izpršel v oblaku. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 26, proti 47.

(Za je glasovalo 26.) (Proti 47.)
Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanke Violete Tomić bo zbor odločal o naslednjem predlogu

sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano mag. Dejana Židana na poslansko vprašanje Violete Tomić v zvezi s postavitvijo tehničnih ovir na kmetijskih zemljiščih ob meji.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica ima Violeta Tomić.

VIOLETA TOMIČ (PS ZL): Hvala za besedo.

Za razvoj podeželja bomo na področju kmetijstva v letu 2016 namenili več kot 157 milijonov evrov. Sanjamo tudi o krepitvi podeželja in o večji samooskrbi, po drugi strani pa z bodečo žico zaviramo razvoj podeželja. Ne samo na področju kmetijstva, ampak tudi na področju turizma, kajti ob Kolpi je turizem odvisen od reke in samo Hrvatje imajo sedaj dostop do reke, kar bo posledično tudi vzrok tega, da bodo tudi dobički iz naslova turizma šli na hrvaško stran. Na Lovski zvezi Slovenije so do sedaj zabeležili sedem poginulih živali zaradi žice, enega jelena in 6 košut. Veliko živali se je ob žici verjetno samo poškodovalo in bodo umrle kje drugje v hudih mukah. Najbolj zaskrbljujoče pa je predvsem to, kako se bodo skozi žico prebili medvedje, volkovi in tudi risi, saj je žica prekinila njihove običajne migracijske poti. Gre za ogrožene vrste, na kar so opozorili že na začetku postavljanja ograje tako slovenski kot hrvaški biologi. Minister mi je v svojem odgovoru rekel, da so predvideni nekakšni prehodi za divje živali, naj bi jih bilo okoli 40. Ne morem si predstavljati, kako bi usmerile te živali skozi bodečo žico na nekih odprtih prehodih, tako da me res zanima, kako bo to v praksi izgledalo, da risa prepričaš, da gre čez določeno predvideno luknjo. Zaradi poškodovanja živali je tudi Umanotera v imenu mreže plan B za Slovenijo podala prijavo inšpekcijskim službam. Grozijo nam tožbe in odškodnine. Skratka, vse, kar je povezano z žico, je zavito v nekakšno skrivnostnost, vse je pod oznako tajnosti. Ampak ljudje, predvsem tisti, ki so eksistenčno ogroženi, ljudje ob žici pa si želijo in zaslužijo odgovore na mnogoteri vprašanja, ki se jim postavljajo, zato prosim, da podprete moj predlog, da se o tem opravi splošna razprava. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Glasujemo. Navzočih je 72 poslank in poslancev, za je glasovalo 9, proti 62.

(Za je glasovalo 9.) (Proti 62.)
Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanca gospoda Jožefa Horvata bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za infrastrukturo dr. Petra Gašperšiča na poslansko vprašanje Jožefa Horvata v zvezi z zlorabo kupcev rabljenih avtomobilov z lažnimi podatki o prevoženih kilometrih.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nova Slovenija – krščanskih demokratov ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala, gospod predsednik. Poslanca Nove Slovenije bova seveda glasovala za ta predlog.

Z mojim poslanskim vprašanjem sem ministra dr. Petra Gašperšiča želel spodbuditi k boju te vlade proti poslovnim goljufijam, ki se dogajajo državljanom in državljanom naše države pri nakupu rabljenih avtomobilov, ker veliko prodajalcev, tako slovenskih kot tudi drugih, prodaja rabljene avtomobile in prilagodi števec prevoženih kilometrov. Da gre za izjemno resno vprašanje, ker so naši državljani, torej kupci rabljenih avtomobilov povsem nezaščiteni, o tem govori tudi evropska direktiva, ki jo je Evropski parlament sprejel februarja lansko leto in ko je v Evropskem parlamentu naša komisarka gospa Violeta Bulc med drugim povedala, citiram, "konec družb, ki rabljenim vozilo prevrtijo kilometre". Poročilo, ki je bilo predstavljeno s strani mednarodnega avtomobilskega združenja FIA za leto sicer 2010 pravi, da če ovrednotimo te goljufije, da gre za obseg od 5,6 do 9,6 milijard na letni ravni v Evropi. Mi vsi poznamo, da je kdo kdaj že kupil rabljen avtomobil in da se je kasneje pokazalo, da je števec prevoženih kilometrov goljufal. In to isto mednarodno avtomobilsko združenje FIA tudi pravi, da naprava za vrtenje števecov, ki se priključi na OBD, to je On board diagnostics, vmesnik stane le 150 evrov. Celoten strošek za 30-sekundni poseg pa manj kot en evro na avto. Minister meni postreže s pravilnikom, ki da velja že leto in pol, Pravilnik o tehničnih pregledih motornih in priklopnih vozil, ki v 15. členu pravi, da se mora ugotavljati na tehničnem pregledu tudi število prevoženih kilometrov po stanju na števcu. Minister povsem ne razume, ne, saj razume, noče razumeti, za kaj pravzaprav gre. In mi, Nova Slovenija, smo blizu ljudem, zato želimo naše ljudi zaščititi pred poslovnimi goljufijami. Če bi ta vlada želela popraviti svoj rating, bi to naredila takoj, ne šele takrat, ko evropska direktiva pravi, da najkasneje do leta 2018 je treba te zadeve zakonsko urediti. In minister pravi, "ja, te zadeve bomo poskušali urediti v letošnjem letu". Ni res. Če greste pogledat normativni delovni program Vlade, boste ugotovili, da Vlada šele za julij 2017 planira sprejetje zakona o motornih vozilih. Kot rečeno, midva s kolegom Toninom bova podprla ta predlog.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Glasujemo. Navzočih je 72 poslank in poslancev, za je glasovalo 22, proti 49.
(Za je glasovalo 22.) (Proti 49.)
Ugotavljam, da je sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanca mag. Mateja Tonina bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji

seji opravil razpravo o odgovoru ministrice za obrambo gospe Andreje Katič na poslansko vprašanje mag. Mateja Tonina v zvezi z izpolnjevanjem zavez zvezi Nato.

Obrazložitev glasu v imenu poslanske skupine Nova Slovenija – krščanskih demokratov ima mag. Matej Tonin.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSI): Živimo v težki situaciji. Varnost je vse bolj pomembna. Če se je še pred meseci, leti zdelo, da je škoda vsakega centa za obrambno-varnostni sektor, se danes te stvari spreminjajo in se temeljito spreminjajo. Ampak v zadnjih letih se je v slovenskem obrambno-varnostnem sektorju izrazito varčevalo in obrambni proračun se je praktično razpolovil. Da ne bo pomote, jaz za to ne krivim sedanje ministrice, ampak ministrico pa sem spraševal, kaj pa bo storila za to, da se bo ta obrambni proračun vendarle poveča. Danes z glasovanjem za ta sklep, da se opravi javna razprava, imamo priložnost, da ministrici dejansko pomagamo, da vsem nam razloži, zakaj je pomembno, da se obrambni proračun dvigne. Morda je imela znotraj vlade nekoliko smole, ker ni morala ali pa ni zmogla prepričati vseh vladnih predstavnikov, da bi se obrambni proračun dvigoval tako, kot je to na primer dosegla notranja ministrica. In neka razprava v parlamentu bi lahko še dodatno podkrepila argumente, zakaj je treba povečevati sredstva za obrambni resor. Celotno vrhovno poveljnik ugotavlja, da tako nizko, kot smo sedaj, še nismo bili, in da bo težko celo z dodatnimi sredstvi vzpostaviti nivo, ki smo ga imeli pred leti. Ministrica je sicer v odgovoru povedala, da se bo obrambni proračun povečal, ko se bo zagotovil dodaten denar za delovanje ladje Triglav. Dobro, vse super. In povedala je tudi, da se pripravljajo srednjeročni program na obrambnem področju. Saj veste, koliko programov je bilo narejenih na Ministrstvu za obrambo, ampak srž problema je bilo vedno to, da tisto, kar so zapisali na papirju, kar je bilo napisano kot program, temu niso sledila finančna sredstva. Z razpravo se nam ponuja enkratna prilika, da morda ministrica prepriča še koga več, zakaj je to pomembno. Pa še ena pomembna stvar bi se pri tej stvari obelodanila. Ob vseh težavah, ki jih Ministrstvo za obrambo ima, pa ministrica še vedno dovolj časa, da se ukvarja s HSE in z energetiko, kar je zelo nenavadno. Namesto da bi se posvečala svojemu resorju. In tudi na takšni razpravi bi imela priliko, da pove, zakaj so se v njeni pisarni sestali konec decembra vidni predstavniki državnih gospodarskih družb, kjer so se pogovarjali o HSE.

Jaz mislim, da je pametno, da ministrici to možnost, da pojasni, damo.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Glasujemo. Navzočih je 69 poslank in poslancev, za je glasovalo 19, proti pa 47.
(Za je glasovalo 19.) (Proti 47.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanca gospoda Franca Breznika bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za infrastrukturo dr. Petra Gašperšiča na poslansko vprašanje gospoda Franca Breznika v zvezi z nadzorom nad izvajanjem Pravilnika o ultralahkih letalnih napravah.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS ima gospod Franc Breznik.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Najlepša hvala, gospod predsednik.

Pred kratkim je bila v vseh medijih zgodbo o bobu leta, ki ga je dobil gospod Boscarol, to je, lahko rečem, eden izmed pionirjev ultralahkega letalstva v svetu. Zanimivost, ki pa v tem trenutku prihaja ravno iz agencije, torej z Ministrstva za infrastrukturo, pa je, da v tej agenciji delajo ljudje, birokrati, ki ne razumejo ultralahkih letal, ne razumejo varnosti letenja in nekako prejudicirajo svoje odločitve.

Dogaja se to, da v razvoju ultralahkih letal so si tudi lastniki teh avionov vgradili v ta ultralahka letala dodatno varnostno opremo in zaradi tega se je teža teh letal morda povečala za 10 do 20 kilogramov. Sedaj so ti nadzorniki tako birokratski, da ne pustijo niti letov ali pa izpitnih letov in problematizirajo težo samega pilota. Naj povem, da v svetu letalstva veljajo neki standard 70 kilogramov, mislim pa, da nihče od vas ni nikoli prišel na letališče, kjer bi vas stehali in kjer bi vam rekli, da vi imate več kot 70 kilogramov in ne morete na avion.

Zaradi česa to govorim? Govorim o varnostnih faktorjih v aviaciji in pred seboj imam tudi dokumente o številnih ultralahkih letalih, kjer je ta varnostni faktor standard 1,85 plus G obremenitve minus in plus, kjer je nekaj ton varnostni faktor za en takšen avion. Zaradi dveh birokratov pa imamo mi celo vrsto ultralahkih avionov, ki so prizemljeni, nimajo dovoljenja za letenje. In vsi lastniki teh avionov sedaj registrirajo v sosednjih državah, kjer tega problema ni, največkrat v Avstriji, na Češkem, v Nemčiji.

Še nobena letalska nesreča z ultralahkim letalom se ni zgodila ali vsaj ni identificirana, ki bila posledica nekaj kilogramov večje teže. Drug problem, ki bo nastopil, bo po vsej verjetnosti nastopil tudi v prihodnje, ko bo naš nekdanji ali pa sedanji aktualni svetovni prvak v letenju z ultralahkimi letali gospod Lenarčič po vsej verjetnosti moral svoj avion ponovno registrirati v tujini in od tam avion potuje z registrsko oznako za naslednji let, ki ga bo postavljaj, to je nek let okoli sveta, bo ta avion moral biti zaradi naše birokratske miselnosti nekako postavljen.

Mislim, da je poslansko vprašanje na mestu. Verjamem, da je ta razprava pomembna v Državnem zboru, ne gre samo za razvoj ultralahkega letala, ampak za primat, ali bo

Slovenija tudi neka država ultralahkih letal, ali bo to vplivalo tudi na gospodarsko rast, na turizem in tako naprej.

Torej gre za, lahko rečemo, zelo pomembno vprašanje, gre pa tudi za vprašanje birokratske miselnosti, torej predvsem debirokratizacije te države. Primer agencije in delovanja agencije ravno kaže na eno takšno neizbrisano birokratsko miselnost.

Hvala za podporo pri tem poslanskem vprašanju.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Glasujemo. Navzočih je 69 poslank in poslancev. Za jih je glasovalo 18, proti pa 48.

(Za jih je glasovalo 18.) (Proti 48.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanca gospoda Franca Breznika bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano mag. Dejana Židana na poslansko vprašanje gospoda Franca Breznika v zvezi s politiko cen najema kmetijskih zemljišč iz Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS ima gospod Franc Breznik.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Najlepša hvala.

Spoštovani kolegi! Mislim, da besedne zveze, kot so samooskrba, zaraščanje Slovenije in vse ostalo so teme, ki se največkrat odpirajo tako v koaliciji kot v poziciji. Poslansko vprašanje, ki ga že drugič postavljaj ministru za kmetijstvo, ministru, ki je tri mandate minister za kmetijstvo, je, kakšna je sploh politika cen Sklada kmetijskih zemljišč. Postavil sem primer enega zemljišča v občini Jurovski dol, kjer je lastnik leta 2008 za 5 hektarjev zemljišča plačeval najemnino 800 evrov, danes je ta najemnina tisoč 270 evrov. Kakšna je ta politika cen? Ali se zaradi te politike cen Slovenija zarašča? Številne slovenske kmetije so manjše, povprečna velikost slovenske kmetije je manj kot 7 hektarjev, v Slovenskih goricah še nekoliko manj. Dosti je tudi kmetijskega zemljišča, ki ni ravninsko, ampak hribovito. In danes je tukaj vprašanje, kakšna bo prihodnost slovenskega kmetijstva. Ali bodo živeli, dobesedno lahko rečemo, od umetne hrane, od subvencij, ali bodo te v določenem času postale samozadostne, bodo neke zaokrožene celote in ali bomo od tistih malih kmetij dobili neke srednje kmetije, ki bodo tudi ekonomsko neodvisne. Na žalost se v Sloveniji loteva kmetijske politike nekdo, naslednik neke stranke, ki je v bistvu vse te ekonomsko neodvisne kmete po vojni izgnala, pobila, uničila in naredila iz kmetov ekonomsko odvisne, manjše dninarje. Danes bo ta proces v kmetijstvu moral iz te smeri nazaj v tisto smer, ki je bila nekoč. Želimo, da postanejo kmetije ekonomsko neodvisne. Politika cen Sklada

kmetijskih zemljišč je neka lahko rečemo rak rana slovenskega kmetijstva. Slovensko kmetijstvo ne bo napredovalo, ne bo napredovalo, zato ker te kmetije niso zaključene, ker imajo premalo obdelovalne zemlje in ker se velika večina kmetov profesionalno ne more ukvarjati samo prvenstveno s kmetijstvom. Mislim, da je tudi tema za vse vas, da je tema, zakaj se lahko v nekaj letih vrednost najema poviša za 40, 50 %, da je to tema, ki vas bo po vsej verjetnosti zanimala. In tudi javna razprava, ki sem vam jo priporočil, je, da me pri tem podprete, zato se zahvaljujem tudi za glasove pri tem glasovanju. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Glasujemo. Navzočih je 69 poslank in poslancev. Za jih je glasovalo 18, proti pa 49.
(Za jih je glasovalo 18.) (Proti 49.)
Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda in prekinjam 15. sejo Državnega zbora, ki jo bomo nadaljevali jutri ob 9. uri.

(SEJA JE BILA PREKINJENA 26. JANUARJA 2016 OB 15.40 IN SE JE NADALJEVALA 27. JANUARJA 2016 OB 9.03.)

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Začenjam z nadaljevanjem 15. seje Državnega zbora. Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednje poslanke in poslanci: gospa Ljudmila Novak od 9.30 do 13. ure, gospa Irena Grošelj Košnik, mag. Tanja Cink od 12. ure dalje, dr. Jasna Murgel od 12. ure dalje, Violeta Tomič do 17. ure, gospod Žan Mahnič, mag. Anže Logar, mag. Andrej Šircelj, mag. Branislav Rajič, mag. Matej Tonin, gospod Bojan Podkrajšek, gospod Marijan Pojbič, gospod Simon Zajc, gospod Igor Zorčič do 10. ure in gospod Ivan Prelog do 12. ure.

Vse prisotne lepo pozdravljam.

Preden preidemo na 6. točko dnevnega reda, dovolite, da na kratko nagovorim Državni zbor.

Spoštovane državljanke in državljani, poslanke in poslanci! "Pridigamo o upanju, stoječ na kosteh preteklosti." Te sila neprijetne, a pomenljive besede ruandskega škofa Johna Rucyahana, v naše življenje prinašajo še kako pomembno in potrebno zavedanje o najhujših zablodah človeštva, hkrati pa pričajo o naši vztrajajoči nezmožnosti dojemanja preteklih napak.

Danes mineva natanko 71 let, odkar so junaki Rdeče armade vkorakali v nacistično koncentracijsko taborišče Auschwitz, ki ga je z namenom uresničitve svoje morilske utopije končne rešitve zgradil tretji rajh. Zgolj v tej tovarni smrti je življenje na najbolj grozovite in človeku nepredstavljive načine izgubilo več kot

milijon taboriščnikov, večina Judov, pa tudi pripadnikov drugih narodnosti in etnij – med drugim tisoč 331 Slovenk in Slovencev. Za Jude je Auschwitz postal največje pokopališče v zgodovini njihovega ljudstva, a to je pokopališče brez grobov, brez gomil, nagrobnih kamnov in posmrtnih ostankov. Ostal je bridek spomin na preteklost in srh zbujujoč opomin za prihodnost. Osvoboditev Auschwitza sama po sebi seveda ni pomenila konca druge svetovne vojne, a je predstavljala simbolično rušenje temeljev ideologije uničenja in razčlovečenja, ki je napajala nacistični stroj. Spopad nepredstavljivih zgodovinskih razsežnosti namreč ni bil temeljen na grožnji bodočemu agresorju. Ne. Ta spopad je slonel in se poskušal legitimirati na ideji; ideji, ki je pripadnike človeštva razdelila na večvredne in nevredne, na nadljudi in neljudi. Nacistično ideologijo je hranilo, njeno okrutno operacionalizacijo pa opravičevalo vzpostavljanje strahu pred grešnimi kozli, ki jim je bila pripisana odgovornost za sleherno krivico, za sleherno napako. Kot kvazipravičniško rešitev za vzpostavljen imaginarni problem so krvniki izbrali politiko skrbno usmerjenega trpljenja in iztrebljanja, politiko, katere destruktivnost, nezanesljivost in neizgorljivost je ubesedil šele Raphael Lemkin, tekem morije se je rodil genocid.

Spoštovane, spoštovani, danes obeležujemo mednarodni dan spomina na žrtve holokavsta, ki so ga članice mednarodne skupnosti pred 11 leti razglasile pod okriljem Organizacije združenih narodov; obeležujemo dan spomina na genocid, katerega cilje je bilo dokončno uničenje judovskega ljudstva v Evropi. Spominjanje, če parafraziram italijanskega filozofa **Giorgia Agambena**, daje novo možnost preteklosti. S spominjanjem postane udejanjena preteklost nepopolna in odprta za tisto, česar ni bilo. Spominjanje ni to, kar se je zgodilo, niti to, česar ni bilo, temveč gre za odpiranje možnosti, da postanega oba, tako izvršeno kot neizvršeno, spet mogoče. V našem mističnem doemanju tragedije holokavsta smo že ničkolikokrat izrekli besede "nikoli več", a jih le malokdaj udejanjili, ko je bilo to res potrebno. V kot britev oster opomin nas režejo pričevanja tistih, ki so razčlovečenje holokavsta morali pretrpeti sami, a tudi njihovi glasovi bodo nekoč obmolknili. Komu in zakaj bomo slehernega 27. januarja "nikoli več" pridigali takrat?!

Dovolite mi, da zato zaključim s krutim odlomkom iz dela Noč, nekdanjega judovskega taboriščnika, glasnika miru, sprave in človekovega dostojanstva ter prejemnika Nobelove nagrade za mir Elia Wiesla: "Moj brezizrazni sosedi je spregovoril: 'Ne pusti se zavesti, Hitler je bil popolnoma jasen, uničil bo vse Jude, še preden odbije ura 12.' Vzrojil sem: 'Zakaj ti je mar kaj je dejal? Želiš, da ga imamo za preroka?' Njegove hladne oči so boljčale vame, nazadnje je potrto dejal: 'Več vere imam v Hitlerja kot v kogarkoli drugega. Le on je

judovskemu ljudstvu držal dano obljubo, vse obljube."

Spoštovane, spoštovani, naša pridiga ni dovolj. Zgolj mi smo tisti, ki lahko preprečimo, da spominjanje ne izzveni v prazno. Štejejo naše obljube; ne le v besedah, marveč zlasti v dejanjih. Hvala.

Prehajamo na 6. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA DRUGO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O POGREBNI DEJAVNOSTI TER UPRAVLJANJU POKOPALIŠČ, REDNI POSTOPEK.

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložil poslanec gospod Jani Möderndorfer. V zvezi s tem predlogom zakona Odbor za gospodarstvo predlaga Državnemu zboru sprejetje sklepa, da predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo. Besedo dajem predsednici odbora gospe Andreji Potočnik za dopolnilno obrazložitev predloga sklepa.

ANDREJA POTOČNIK (PS SMC): Odbor za gospodarstvo je na 13. seji 13. 1. 2016 kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o pogrebni dejavnosti ter upravljanju pokopališč, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo in sprejetje predložil poslanec gospod Jani Möderndorfer.

V skladu s 129. členom Poslovnika Državnega zbora je amandmaje k predlogu zakona vložila Poslanska skupina SDS.

V uvodni obrazložitvi je predlagatelj opozoril na Računsko sodišče, ki je Vladi predlagalo, da prouči možnost spremembe ureditve, tako da se pokopališka in/ali pogrebna dejavnost ali pa vsaj en del ene ali druge dejavnosti lahko izvaja tržno, ali prouči in predlaga sprejetje pravne podlage v Zakonu o gospodarskih javnih službah za podeljevanje licenc za izvajanje pokopališke in pogrebne dejavnosti. Predlagatelj se zavzema za rešitev, da bi pogrebna in pokopališka dejavnost ostali obvezni lokalni gospodarski javni službi, v okviru katerih bi se moral zagotavljati osnovni standard storitve, pri pogrebni dejavnosti pa bi se dovolil dostop tudi do tržnih dejavnosti, ob upoštevanju določenih pogojev. Predlog zakona tako loči med pogrebno dejavnostjo, ki se opravlja na prostem trgu, in dejavnostjo, ki je predmet obvezne gospodarske javne službe v pristojnosti občine.

Predstavnik Vlade je v nadaljevanju opozoril, da je pripravljen nov predlog zakona o pogrebni in pokopališki dejavnosti, ki bo odpravil zastarelo zakonodajo in težave v praksi, pri tem pa poskušal upoštevati evropske smernice. Pripravljen je v skladu z izhodišči, ki jih je sprejela Vlada Republike Slovenije aprila 2014, in sicer da se novi Zakon o pogrebni dejavnosti in upravljanju pokopališč pripravi tako, da bo pokopališka dejavnost tudi v bodoče organizirana kot obvezna občinska gospodarska javna služba, pogrebna dejavnost pa se bo

izvajala v okviru proste gospodarske pobude kot tržna dejavnost, ob upoštevanju določenih pogojev. Če določenih delov pogrebne dejavnosti ne more ustrezno zagotavljati trg, se lahko segment organizira kot obvezna gospodarska javna služba.

Osnetek predloga zakona se trenutno dopolnjuje na podlagi prispelih pripomb in mnenj po opravljenem medresorskem usklajevanju v mesecu oktobru 2015. Predvideva se, da bo končni predlog zakona poslan v obravnavo in sprejetje na Vlado Republike Slovenije najkasneje do konca meseca februarja 2016.

Vlada Republike Slovenije nasprotuje rešitvam Predloga zakona o pogrebni dejavnosti ter upravljanju pokopališč, ki ga je vložil poslanec gospod Jani Möderndorfer, in predlaga Državnemu zboru Republike Slovenije sprejetje sklepa, da predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je opozorila, da je služba podala nekatere pripombe, ki pa jih vloženi amandmaji ne rešujejo oziroma ne odpravljajo. Tako služba ostaja pri svojem že podanem pisnem mnenju.

V razpravi so članice in člani odbora razpravljali predvsem o pokopališki in pogrebni dejavnosti ter dilemi, kdaj naj bo javni, kdaj pa tržni del opravljanja te dejavnosti, in o vlogi nosilcev, to je lokalnih skupnosti in posameznih tržnih subjektov. Pri tem so bili izpostavljeni nekateri primeri iz praks, predvsem kar se tiče nadzora, konkurence in nepoštenih poslovnih praks.

Odbor za gospodarstvo je v nadaljevanju seje sprejel sklep, da Predlog zakona o pogrebni dejavnosti ter upravljanju pokopališč ,EPA 878-VII, ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo dajem predlagatelju predloga zakona gospodu Janiju Möderndorferju za uvodno predstavitev stališča do predloga matičnega delovnega telesa.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (NP): Hvala lepa.

Slišali ste, odbor je razpravljal in sklenil, da zakon ni primeren za nadaljnjo obravnavo. Moja intenca in namen pa sta popolnoma jasna in drugačna od tistega, kot je bilo pričakovano. Dejstvo je, da večina vedno odloča. Odloča, kot bi rekel predsednik Ustavnega sodišča – žal v njegovem primeru sicer v enih drugih zadevah – in tako je tudi prav. Vendar tisto, kar je seveda intenca samega zakona, pa je predvsem to, da je v resnici ogrožen javni interes. V razpravi, ki jo je zakon zagledal luč maja meseca lanskega leta, je bilo več kot jasno, da je intenca šla v smer po veliki liberalizaciji samega zakona in same dejavnosti. Ta liberalizacija pomeni v resnici odmik od tistega, kar smo dosegli pred mnogimi leti; ne pred 10, ne pred 30, ne pred 50 leti, ampak pred 100 leti. Pred 100 leti so

namreč vzpostavili zelo jasen javni interes do odnosa, se pravi, same pietete in same dejavnosti, ki se opravlja v spomin seveda osebi, od katere se v resnico poslavljamo.

To, kar je zapisalo Računsko sodišče, je treba brati na dva načina. Eno je seveda ureditev; to, kar predvideva vladni predlog zakona, to je razmejitev med gospodarsko in negospodarsko dejavnostjo – in to je predvideval tudi moj zakon, moj predlog –, res pa je, in treba je biti zelo jasen, da je Ustavno sodišče leta 2000 jasno povedalo naslednje. Povedalo je, da določitev pokopališke in pogrebne dejavnosti za obvezno gospodarsko javno službo ni v neskladju z ustavo zagotovljeno svobodno gospodarsko pobudo, pa čeprav je bil zakon sprejet v sistemu drugačne družbene ekonomske ureditve. Torej, z drugimi besedami, to je dovoljeno in ni v nasprotju z ustavo. Tudi Evropsko sodišče je zelo jasno sprejelo odločitev, da pogrebna dejavnost zagotavlja potrebe v javnem interesu in da je javna oblast dolžna zagovarjati pogrebno dejavnost in, kadar je to treba, poravnati stroške pogrebov. Torej, tudi v tem primeru je več kot jasno, da je treba vzpostaviti javni interes. Pretežna liberalizacija na tem področju pa seveda lahko naredi samo dvoje: dvigne cene in, kar je še več, vzame javni interes. Torej ne gre za boj zasebnikov in – tako kot so včasih rekli – družbene lastnine oziroma obvladovanja prostora in dela, ampak gre predvsem za to, ali se ljudje odpovedujemo tistemu, kar smo do danes imeli pod kontrolo in v lasti v primeru lokalne skupnosti.

Zakon ne bo prinesel nič takega, kar bi spremenilo pogrebno dejavnost od danes; se pravi, tudi vnaprej sam pričakujem, da je treba imeti možnost, da tam, kjer se ne da organizirati javne gospodarske službe, da to lahko opravijo tudi zasebniki. Vendar pozor: pod nadzorom in interesom, ki ga izvaja lokalna skupnost! In to je bistvena razlika; v primeru Vlade pa seveda ne. Ne glede na to, da danes zakon ne bo sprejet, pa upam, da je razprava prinesla tisto novo sporočilo, da bo Vlada v svojem predlogu zakona pripravila tiste rešitve, ki bodo to možnost dopuščale, to pa je, da javni interes ostane na lokalnem nivoju, da bo lokalna skupnost in ljudje, ki živijo, lahko že naprej imeli nadzor in odločali o pokopališkem redu in vseh ostalih stvareh.

Upam pa seveda, da bodo tudi naslednje tri stvari upoštewane. To je, da se bo v predlogu zakona jasno in nedvoumno zapisalo prepoved plačevanja prenosa pravice do najema groba. Drugič. Da bo poleg upepeljevanja mrtvih plodov uredil tudi upepeljevanje vsega biološkega materiala človeškega izvora; se pravi, vse ostalo, kar je od telesa. Zadnje, kot je rekel kolega na odbor v sami razpravi, ko se je ustrašil, da pač enostavno se bo vse spremenilo, kolega Tonin, da se lahko lokalna skupnost sama odloči o tem, ali bodo pogrebno dejavnost opravljale tako kot tako imenovane

izbirne gospodarske javne službe – se pravi, tudi vse ostale mogoče zasebne oblike.

Hvala lepa. Upam, da bo imela vsaj enkrat Vlada posluh.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Za uvodno predstavitev stališča do predloga matičnega delovnega telesa dajem besedo predstavniku Vlade, državnemu sekretarju na Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo gospodu Alešu Cantaruttiju.

ALEŠ CANTARUTTI: Spoštovani predsednik, spoštovani poslanke, poslanci!

Dovolite mi še v imenu Vlade nekaj besed k Predlogu zakona o pogrebni dejavnosti in upravljanju pokopališč, ki je danes pred vami. Najprej, veljavni Zakon o pogrebni in pokopališki dejavnosti je bil – ta, ki sedaj velja – sprejet že davnega leta 1984 in kljub nekaterim spremembam oziroma nadomestitvam določb drugih zakonov do danes ni doživel bistvenih sprememb. Na Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo pripravljamo nov predlog zakona o pogrebni in pokopališki dejavnosti, ki bo odpravil zastarelo zakonodajo in tudi težave, ki pri tem izvajanju, do katerih prihaja, pri tem pa bomo upoštevali tudi vse evropske smernice.

Pripravljen je v skladu z izhodišči, ki jih je sprejela Vlada Republike Slovenije aprila 2014, in sicer da se novi Zakon o pogrebni dejavnosti in upravljanju pokopališč pripravi tako, da bo pokopališka dejavnost tudi v bodoče organizirana kot obvezna občinska gospodarska javna služba in pogrebna dejavnost se bo izvajala v okviru proste gospodarske pobude kot tržna dejavnost ob upoštevanju določenih pogojev: le kolikor določenih delov pogrebne dejavnosti ne more ustrezno zagotavljati trg, se lahko v tem segmentu organizira kot obvezna gospodarska javna služba.

Osnutek predloga zakona se še dopolnjuje na podlagi prispelih pripomb in mnenj. Končni predlog zakona bo poslan v obravnavo in sprejem na Vlado v februarju mesecu. Enako kot predlog zakona, ki ga je predložil v obravnavo poslanec Jani Möderndorfer, tudi predlog zakona, ki ga pripravljamo na ministrstvu, loči med pogrebno dejavnostjo in upravljanjem pokopališč. V obeh predlogih je upravljanje pokopališč oziroma pokopališka dejavnost v pristojnosti občin, prav tako oba predloga uvajata visok nivo standardov in normativov za izvajanje pogrebne dejavnosti. Bistvena razlika med predlogoma je pri načinu izvajanja pogrebne dejavnosti oziroma pri delitvi pogrebnih storitev, ki se bodo izvajale kot gospodarska javna služba, in pogrebnimi storitvami, ki se bodo izvajale na prostem trgu. Glede na to, da predlog zakona, ki je danes pred vami, ne sledi sprejemu sklepu Vlade Republike Slovenije iz aprila 2014 na področju izvajanja pogrebne dejavnosti, predlagamo Državnemu zboru Republike Slovenije sprejetje sklepa, da

predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

Ob tem pa bi rad še povedal, da je v procesu priprave predloga zakona, pa tudi sedaj še vedno, potekala široka razprava zainteresiranih javnosti in tudi razprava na Odboru za gospodarstvo o tem predlogu, ki je danes pred vami, in je bila vsekakor koristna. Prepričan sem, da boste, spoštovani poslanci in poslanke, v naslednjih dveh mesecih v poslanske klopi dobili dober, kolikor se da usklajen predlog novega zakona. Najlejša hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, zanjo Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Hvala za besedo, predsedujoči.

Na Odboru za gospodarstvo je bil Predlog zakona o pogrebni dejavnosti in upravljanju pokopališč, ki ga je vložil poslanec Jani Möderndorfer, izglasovan kot neprimeren za nadaljnjo obravnavo. Kaj dela zakon neprimeren, ostaja odprto vprašanje, razen tega, da vsebinsko ni v skladu z idejo koalicije oziroma Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo, ki naj bi kmalu pripravilo svoj predlog ureditve tega področja.

Izvirni greh tega predloga je, da si drzne na področju pogrebne in pokopališke dejavnosti opredeliti javni interes. Kar pomeni, da je na področju mogoča regulacija cen, da gredo dobički za investicije in ohranjanje pokopališke infrastrukture, ki prinaša izgubo; in seveda, da se zagotovi določen standard pri vseh postopkih, ki spremljajo smrt bližnjega. Javni interes izhaja iz tega, da gre pri smrti in vseh ritualih, ki izhajajo iz nje, za eno ključnih antropoloških praks. Ne gre le za pieteto do pokojnih, gre tudi za odnos do svojcev, za odnos do celotne skupnosti, kater član je bil pokojni. Hkrati javni interes izhaja tudi iz dejstva, da je pogreb izjemno visok strošek in za mnoge pomeni poglabljanje socialne stiske. Ne nazadnje so varčevalni ukrepi med drugimi odnesli tudi pravico do pogrebnine, ki od začetka leta 2014 ni več del zdravstvenega zavarovanja, ampak socialni transfer.

Dejstvo je, da področje zahteva prenovo, saj je veljavni zakon datiran še v letu 1984, situacija na terenu je pa neurejena in kaotična. Predlog zakona Janija Möderndorferja je solidno izhodišče, z nekaj popravki, ki smo jih predlagali v Združeni levici, pa bi konkretno uredil nastali položaj.

Zgovorno je, da novi zakonski predlog nastaja na MGRT, ne na Ministrstvu za okolje in prostor, kamor bi seveda po logiki stvari te stvari spadale. Pogrebna in pokopališka dejavnost bo torej še eno liberalizirano področje, ki bo podvrženo prostemu trgu. Kakšne so posledice vere in zaverovanosti v vsemogočni prosti trg, ni

treba dodatno pojasnjevati. Na mrtvih in emocijah bližnjih ob izgubi pač ne bi smeli kovati zasebnih dobičkov. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije - krščanskih demokratov, zanjo gospod Jernej Vrtovec.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSi): Spoštovane kolegice in kolegi!

Veljavni Zakon o pokopališki in pogrebni dejavnosti ter o urejanju pokopališč je bil sprejet še v prejšnji družbeni ureditvi in zato že mnogo let prihaja do njegovih različnih razlag, predvsem pa do različnih ureditev pokopališke in pogrebne dejavnosti v posameznih občinah. Glede na to, da gre za dejavnost, ki zaradi načela zagotavljanja pietete, varovanja zdravja in enakopravne obravnave ponudnikov in izvajalcev pogrebnih storitev na eni strani in zaradi zagotovitve učinkovitega nadzora na drugi strani, je treba ta predlog presojeti celostno. Opozorjamo na tveganje, da ureditev, ki omejuje izvajanje pokopališke in pogrebne dejavnosti le na enega izvajalca na vnaprej določenem območju in po cenah, ki so določene z občinskim pravnim aktom, ni v skladu s pravom Evropske unije. Tako pravi Računsko sodišče Republike Slovenije v svojem revizijskem poročilu novembra leta 2014, ko ugotavlja, da se kar v 94 slovenskih občinah, torej v 44,5 % pogrebna dejavnost ali njen del vsaj občasno kljub omejevalni zakonodaji izvaja kot tržna dejavnost. V 30 občinah se pogrebna dejavnost izvaja izključno na prostem trgu. Takšno prakso poznajo tudi naše sosednje države, na primer Avstrija, Italija in Hrvaška.

V Novi Sloveniji zagovarjamo takšno ureditev, po kateri bo pokopališka dejavnost lahko ostala organizirana kot obvezna občinska gospodarska javna služba, pogrebna dejavnost pa mora biti v celoti prepuščena prosti gospodarski pobudi, torej naj se izvaja kot tržna dejavnost. Seveda bi moral zakonodajalec ob tem postaviti jasne pogoje, pravila in standarde za vse izvajalce pogrebne dejavnosti, ne glede na to, ali gre za javna ali zasebna podjetja. Dejstvo je, da takšna ureditev nikomur ne zapira vrat, pogrebno dejavnost bi lahko opravljala komunalna podjetja ali pa zasebni ponudniki. Občine bi lahko same urejale to področje v skladu s tradicijo in krajevnimi običaji. Logično seveda tudi je, da za nekatere velike oziroma mestne občine to ni sprejemljivo, saj bi morali sedanji edini koncesionarji omogočiti dostop do storitev tudi drugim izvajalcem, če bodo tako želeli naročniki. Njihovi legalni monopoli bi bili tako onemogočeni, s tem pa bi tudi možnost prelivanja sredstev iz pogrebne in pokopališko dejavnost, kar je danes zelo pogosta praksa komunalnih podjetij. Pri tem je bistvenega pomena tudi vzpostavitev učinkovitega in enotnega nadzora.

Poleg omenjenih dejstev krščanski demokrati izpostavljamo tudi naslednje dileme, zaradi katerih je za nas predlog tega zakona nesprejemljiv, in sicer prvi prevoz umrlega in zagotavljanje 24-urne dežurne službe, ki bi se izvajala kot obvezna gospodarska javna služba. Gre za vsak prevoz s kraja smrti do ohlajenih prostorov v okviru javne službe ali zdravstvene ustanove. Takšen prevoz je nepotreben in tudi pietetno povsem nesprejemljiv. Takšnega posebnega monopola druge države namreč ne poznajo, poznajo pa tako imenovan interventni prevoz, ki se izvaja po pozivu policije v primeru nesreč.

Drugič, zakon ne predvideva več možnosti neposrednega prevoza od doma pokojnega do mrliške vežice, kar predvsem na podeželju velikokrat ostaja praksa. Seveda pa za krščanske demokrate prav tako ni sprejemljiva tudi določba, da se ne podlagi dovoljenja pristojne občine lahko opravi pokop z žaro ali raztros pepela na prebivališču umrlega ali naročnika pogreba.

Spoštovane gospe in gospodje, v Novi Sloveniji upamo, da bo predlog novega zakona o pogrebni, pokopališki dejavnosti, ki naj bi ga Vlada posredovala v obravnavo in sprejetje Državnemu zboru najkasneje do konca februarja meseca tega leta, to področje uredil v skladu z evropskimi smernicami in revizijskim poročilom Računskega sodišča. Najlepša hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina nepovezanih poslancev, zanjo mag. Mirjan Bon Klanjšček.

MAG. MIRJAM BON KLANJŠČEK (PS NP): Hvala lepa. Vsi prav lepo pozdravljeni!

Danes ne bomo odločali o predlogu zakona, ki ga je v proceduro vložil naš poslanski kolega, ne bomo odločali niti o amandmajih členov, s katerim se morda ne strinjamo. Koalicija se je, tako kot že mnogokrat do zdaj, odločila, da zakon, ki ga je v proceduro vložil poslanec, ni primeren za nadaljnjo obravnavo. Ni primeren, ker ministrstvo in Vlada pripravljata sistemsko rešitev, ki bo rešila vse težave obravnavanega področja.

Pravno urejanje pogrebne in pokopališke dejavnosti se v je v zadnjih letih izkazalo kot izjemno zahtevno. Za kako zahtevno področje urejanje gre, priča dejstvo, da se na tem področju dela že kar nekaj let, nekaj vlad, sam zakon pa je že 30 let praktično nespremenjen. Zaradi pomanjkljive in delno zastarele zakonodaje prihaja v praksi do različnih tolmačenj zakona, ki so privedla do različnih ureditev pokopališke in pogrebne dejavnosti po občinah. Zato občinski odloki, s katerimi občine po Zakonu o lokalni samoupravi odločajo načine in pogoje za opravljanje pokopaliških storitev, dodeljevanje koncesij in izvajanje del na pokopališčih z javnimi delavci, večkrat niso v skladu z navedenim zakonom. Nekateri občine so namreč podeljevanje koncesije za opravljanje

pokopališke in pogrebne dejavnosti, drugje pa so opravljanje pogrebne dejavnosti prepustili delovanju prostega trga.

Pozivi, na eni strani k popolni liberalizaciji pogrebne dejavnosti, na drugi pa k nadaljnjemu ohranjanju obvezne gospodarske javne službe pogrebne in pokopališke dejavnosti, so pripomogli k temu, da se na tem področju zadeve ne spreminjajo in s tem ne sledijo potrebam časa, pa tudi ne zahtevam, na primer, Računskega sodišča. To pa je po besedah predlagatelja eden glavnih razlogov, da se je odločil o tem odpreti razpravo, kljub temu da je vedel, da zakon ne bo deležen zadostne podpore. Tudi poslanci Poslanske skupine nepovezanih poslancev menimo, da obstaja več kot dovolj razlogov, da se loči pogrebna dejavnost do upravljanja pokopališč in opredeli posamične storitve, ki sodijo k eni oziroma drugi dejavnosti. Tukaj ne smemo pozabiti niti na spomeniški status posameznih pokopališč, kar vsekakor zahteva drugačno obravnavo in tudi status.

Predlagatelju predloga zakona lahko tudi pritrdimo v nerazumnem tolmačenju evropske okoljske zakonodaje, saj nas na to opozarjajo številni primeri iz prakse. Tudi to je eden od razlogov, da je področje treba urediti na celovit način, tako da ne bo dopuščal različnih praks in različnih tolmačenj, tako da bosta pogrebna dejavnost in dejavnost upravljanja pokopališč ločeni in tako da bodo opredeljene posamične storitve, ki sodijo k eni oziroma drugi dejavnosti. Ministrstvo za gospodarstvo nam je ureditev panoge obljubilo in sedaj lahko samo upamo, da bo do vladnega predloga čez dva meseca v resnici tudi prišlo, kar nam je danes državni sekretar tudi obljubil. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo mag. Bojan Krajnc.

MAG. BOJAN KRAJNC (PS SMC): Spoštovani gospod predsednik, spoštovani državni sekretar, kolegice in kolegi!

Danes smo že slišali, da trenutno področje ureja Zakon o pokopališki in pogrebni dejavnosti ter o urejanju pokopališč, ki je bil sprejet daljnega leta 1984, zaradi česar je pomanjkljiv in zastarel. V praksi pa je privedel do zelo različnih ureditev pokopališke in pogrebne dejavnosti po posameznih občinah. Iz revizijskega poročila Računskega sodišča iz leta 2014, ki je pregledovalo zagotavljanje izvajanja in nadzora nad pokopališko in pogrebno dejavnostjo ter urejanjem pokopališč od leta 2009 do 2012, tako izhaja, da se je v 30 občinah pokopališka in pogrebna dejavnost v celoti izvajala tržno, da se je v 35 občinah pokopališka in ali pogrebna dejavnost oziroma del dejavnosti izvajal tržno, da so v 29 občinah, kjer se je pokopališka in pogrebna dejavnost izvajala v določeni obliki gospodarske javne službe ali kombinaciji drugih oblik, občani lahko izbirali

kateregakoli izvajalca pokopališke in pogrebne dejavnosti na trgu, na podlagi česar Računsko sodišče zaključuje, da se je kar v 94 občin oziroma 44 % vseh občin pokopališka in pogrebna dejavnost vsaj občasno opravljala kot tržna dejavnost.

Predlog zakona o pogrebni dejavnosti in upravljanju pokopališč določa, da se tako pogrebna dejavnost kot upravljanja s pokopališči izvajata kot obvezna gospodarska javna služba, pri čemer pa le manjši del pogrebne dejavnosti ni predmet obvezne gospodarske javne službe oziroma je pridobitna gospodarska dejavnost.

Vlada je, kot smo tudi že slišali, v letu 2014 sprejela sklepa, s katerima je določila, da se novi zakon pripravi tako, da bo pokopališka dejavnost tudi v bodoče organizirana kot obvezna gospodarska javna služba, pogrebna dejavnost pa se bo v največji mogoči meri izvajala kot tržna dejavnost; obe v javnem interesu, v skladu z ustavo in ostalo zakonodajo pod nadzorom lokalnih in državnih inšpekcijskih služb ter Ministrstva za gospodarstvo.

Na podlagi navedenega Poslanska skupina Stranke modernega centra zastopa stališče, da Predlog zakona o pogrebni dejavnosti ter upravljanju pokopališč ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo gospod Franc Breznik.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Hvala lepa, gospod predsednik.

Samo besedilo sedanjega veljavnega zakona o pogrebni dejavnosti ter upravljanju pokopališč se v času od njegovega sprejema, kot ugotavljate številne poslanske skupine, iz leta 1984 vsebinsko bistveno ni spremenilo, čeprav bi moralo biti besedilo vsaj prenovljeno v skladu z Zakonom o gospodarskih javnih službah iz leta 1993. Zakon je bil torej sprejet še v prejšnji družbeni ureditvi, zato njegove posamezne rešitve več ne ustrezajo. Pomanjkljiva, ponekod je v bistvu zastarela, zakonodaja pa je povzročila, da se je zakon, kot mnogi ugotavljate, razlagal zelo različno, kar je povzročalo različne ureditve pokopališke in pogrebne dejavnosti po občinah. Kot tudi številni ugotavljate, je Računsko sodišče v svoji reviziji pozvalo k vzpostavitvi pogojev za izvajanje pokopališke in tudi pogrebne dejavnosti, ločitvi pokopališke in pogrebne dejavnosti ter opredelitvi posamične storitve, ki sodijo k posamezni dejavnosti. Po mnenju Računskega sodišča bi moral novi zakon določati, katere storitve gospodarske javne službe pokopališke in pogrebne dejavnosti ter urejanja pokopališč morajo biti dostopne prebivalcem, način in postopki za oblikovanje cen teh storitev, s čimer bi zagotovili ustrezno ureditev izvajanja in financiranja te gospodarske javne službe na območju Republike Slovenije.

Naj povem, da je Računsko sodišče opozarjalo, da imajo samo v 60 občinah, manj kot tretjini občin, opredeljeni občinski akti in to službo kot obvezno javno službo, preostali pa kot izbirno ali tržno dejavnost. Računsko sodišče je opravilo revizijo, kjer so ugotovili, da se izključno kot tržna dejavnost sicer opravlja v 30 od 211 slovenskih občinah, v 97 občinah kot v gospodarska javna služba in v 84 občinah v različnih oblikah, na primer kot javno podjetje in kot krajevna skupnost, javno podjetje s podizvajalcem, režijski obrat in javno podjetje in tako naprej. Torej imamo številne zelo različne opredelitve do teh dejavnosti.

Tisto, kar določa zakon na področju pogrebne dejavnosti, določa to, da so predmet javne službe sicer pokop umrlega, prevoz umrlega, zagotavljanje stalne dežurne službe, znotraj občine umrlega, oskrba umrlega, priprava in izvedba minimalne pogrebne slovesnosti. Kot pogrebne storitve, ki niso predmet gospodarske javne službe, se potem štejejo upepelitev umrlega, balzamiranje umrlega, prevoz umrlega, če ne gre za prvi prevoz, in pogrebne slovesnosti, ki presegajo minimalni obseg.

Tisto, kar so številne vlade že ugotovljale pri sprejemu ali pri noveliranju tega zakona, je, da v bistvu obstajata samo dve rešitvi. Prva rešitev, kot ugotavlja tudi predlagatelj zakona, torej, da pokopališka dejavnost ostane obvezna lokalna gospodarska javna služba, pogrebna dejavnost pa se v celoti prepusti trgu, pri čemer bi lahko tržno dejavnost opravljali vsi gospodarski subjekti, ki bi izpolnjevali določene kvalitativne pogoje. Druga možna rešitev, ki jo je predlagatelj pripravil, pa gre v smeri pogrebna in pokopališka dejavnost ostaneta obvezni lokalni gospodarski javni službi, v okviru katerih bi se morali zagotavljati osnovni standard, storitve, pri pogrebni dejavnosti pa bi se dovolil dostop tudi tržni dejavnosti ob upoštevanju določenih pogojev. Naj povem, da ravno tu smo v Slovenski demokratični stranki na tem področju pripravili amandmaje, menimo, še vedno, da pogrebna dejavnost mora biti prepuščena trgu, seveda ob predpostavki, da tisti, ki opravlja to dejavnost, ima seveda določene pogoje za opravljanje te dejavnosti, tako človeški dejavniki kot materialne pogoje za opravljanje te dejavnosti. Menimo tudi, da tudi svojci v tistih najbolj kritičnih trenutkih znajo presojeti, se znajo odločati in da v neki demokratični družba mora biti ta pravica do druge izbire ali pa do konkurence poglavitna. Tisto, kar je bilo tudi na seji odbora zelo zanimivo, je bilo, da so predstavniki tudi Obrtne zbornice povedali za številne anomalije, ki se dogajajo na pokopališčih. Primer, kjer je, kot ste nekateri omenili, večje komunalno podjetje opravlja pogrebno, pokopališko dejavnost, poleg tega so imeli še cvetličarno, imeli so potem še kamnoseštvo in nekdo, ki je želel pokopati svojca, je bil prisiljen na tem pokopališču prevzeti vse te storitve. Torej,

grobovi so že bili urejeni, skupaj s spomeniki in pripravljene, torej je moral kupiti grob in spomenik in tako naprej.

Zaradi tega v Slovenski demokratični stranki opozarjamo, da gremo nekako tudi v tisto, kar je Vlada danes napovedala, v novi noveli zakona, torej zakona, ki ga bo Vlada predlagala, da se ta del, torej pogrebne dejavnosti, nekako liberalizira, seveda pod določenimi pogoji, da je pogrebna – torej, predvsem pokopališka dejavnost – pa neka obvezna gospodarska služba. Tudi tu se strinjamo, da so v bistvu tudi pokopališča, lahko rečemo, kulturni spomeniki, kot nekateri ugotavljate, in to so tudi neka naša načela pri tem zakonu.

Menimo pa, da je predlagatelj pripravil nekaj kvalitativnih pogojev, mislim pa, da zakon ni primeren za nadaljnjo obravnavo in ga tudi ne bomo v tej smeri podprli. Najlepša hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojujencev Slovenije, zanjo gospod Tomaž Gantar.

TOMAŽ GANTAR (PS DeSUS): Hvala lepa, predsednik. Spoštovani kolegice in kolegi, vsem dober dan!

Pred seboj imamo predlog zakona, za katerega smo v Poslanski skupini Desus na seji Odbora za gospodarstvo sklenili, da ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

Na začetku velja pripomniti, da področje pogrebne in pokopališke dejavnosti v zadnjih treh desetletjih na zakonodajnem področju ni doživelo bistvenih sprememb. Zakon o pokopališki in pogrebni dejavnosti ter o urejanju pokopališč, ki je bil sprejet še v prejšnji družbeni ureditvi leta 1984, enostavno ne ustreza več. Njegove pomanjkljive in mestoma zastarele rešitve so omogočile različne razlage, kar je botrovalo povsem različnim ureditvam pogrebne in pokopališke dejavnosti po občinah. Številni poskusi urejanja tega področja v zadnjem desetletju so pokazali, da imajo deležniki včasih celo diametralno nasprotna stališča. Združena in skupnosti občin želijo, da bi se pogrebna dejavnost opredelila kot občinska gospodarska javna služba, Obrtno-podjetniška zbornica pa po drugi strani želi razmejiti njen javni in tržni del, saj se boji uzakonitve monopola, ki bi uničil konkurenco. Prav tako imamo na eni strani sklep prejšnje vlade glede ločnice med javnim in tržnim segmentom, na drugi strani pa je Ustavno sodišče zavzelo stališče, da določitev pokopališke in pogrebne dejavnosti za obvezno gospodarsko javno službo ni v neskladju z ustavo. Vsekakor pa je rdeča nit obeh pristopov k urejanju problematike lahko ugotovitev Računskega sodišča, da v občinah na tem področju vlada velika zmeda. Občine področje urejajo na različne načine, razlike pa so tudi v cenah storitev. In vsemu temu v Poslanski skupini Desus nasprotujemo.

Glavni pomislek, ki smo ga ob obravnavi predloga zakona imeli, je bil, da je za restavriranje tako zastarelega zakona in ob tako različnih interesih potrebno, preprosto povedano, več časa za usklajevanje in dogovor. Zavedamo se, da je področje zahtevno in da terja poglobljeno razpravo z vsemi zainteresiranimi, zato ne želimo hitrega sprejetja zakona, za katerega bi se lahko zelo hitro izkazala potreba po noveliranju. Vendar pa je na tem mestu treba priznati, da ima predlog zakona tudi številne dobre nastavke in da je na seji odbora sprožil koristno kresanje mnenj, ki bodo vsekakor prišla prav pri usklajevanju novega zakona, ki ga pripravlja Vlada. Poleg tega pa je ostalo pri predlogu kolega Möderndorferja odprtih še nekaj pomembnih vprašanj, ki jih ni bilo mogoče rešiti le z amandmiranjem. Dejstvo je tudi, da tega ob pripombah Zakonodajno-pravne službe ni storil niti sam predlagatelj.

Za zaključek, v Poslanski skupini Desus smo vsekakor mnenja, da je čas, da se stari zakon pokoplje. Še nekaj truda bo potrebnega za uskladitev odprtih vprašanj, poiskati skupni imenovalc in po treh desetletjih končno celovito urediti področje pogrebne in pokopališke dejavnosti. Seveda pa ostaja v prvi vrsti zavedanje, da moramo državljanom in državljanom zagotoviti predvsem dostojen sloves od bližnjih. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo mag. Bojana Muršič.

MAG. BOJANA MURŠIČ (PS SD): Hvala lepa, predsednik, za besedo. Spoštovani državni sekretar, kolegice in kolegi, lepo pozdravljeni!

Zakonodaja, ki ureja področje pokopališke in pogrebne dejavnosti, je stara 32 let in določa, da sta obe dejavnosti, tako upravljanje pokopališč kot pogrebna dejavnost, obvezni gospodarski javni službi, za organizacijo pa skrbijo lokalne skupnosti. Ureditev je bila torej zasnovana za drug sistem, za 60 takratnih občin in njihovih krajevnih skupnosti in se v vmesnem času ni spreminjala. Vsaka občina je torej ob svoji ustanovitvi lahko področje uredila različno, z lastnim izvajanjem, koncesijo ali pa je pogrebno dejavnost prepustila prostemu trgu. Tako se je v 2-milijonski Sloveniji oblikovalo 212 malih trgov z različnimi ureditvami.

Čeprav smo Slovenke in Slovenci navezani na svoj domači kraj, seveda ne umre vsakdo v kraju, kjer je živel, prav tako pokojniki niso nujno pokopani tam, kjer so umrli. V teh primerih se pogosto pokažejo slabosti trenutne ureditve, ki pomenijo stroške in velik stres za že tako prizadete svojce, ki si v težkih trenutkih zaslužijo razumevanje in podporo ter profesionalno in pietetno opravljeno storitev, da bi se lahko dostojno poslovili od tistega, ki jih je zapustil. Taka ureditev pa ima pomemben vpliv tudi na druge povezane dejavnosti, naj omenim le cvetličarstvo in kamnoseštvo, ki prav tako čutijo

posledice različnih načinov upravljanja pokopališč. Ob tem moram opozoriti na velik pomen strpne in pietetne javne razprave ob urejanju tega področja.

Kljub svojim pomanjkljivostim je sistem do sedaj deloval. Ob njegovem urejanju smo dolžni, da ravnamo spoštljivo, strpno in previdno, da bi ga lahko primerno uredili. Poskusov spremembe zakonodaje je bilo namreč že veliko s strani različnih vlad, a žal niso bili nikoli uspešni tudi zaradi nespoštovanja načel strpne razprave. Tokrat kaže, da smo rešitvi mnogo bliže. Tudi sedanja vlada je pripravila predlog zakona, ki bo v kratkem obravnavan v Državnem zboru. Zadovoljni smo z dosejanjo razpravo o predlogih novele za ureditev tega področja. Kot ključno rešitev tega predloga izpostavljamo ločitev na dejavnost upravljanja in urejanja pokopališč ter pokopaliških redov, ki bo še naprej obvezna gospodarska javna služba, in na pogrebno dejavnost, ki bo tržna dejavnost z v zakonu določenimi pogoji za tiste, ki jo bodo opravljali. Med te pogoje sodijo predvsem usposobljenost zaposlenih, spoštovanje sanitarnih in zdravstvenih predpisov ter 24-urno zagotavljanje določenih nujnih del, na primer prvih prevozov pokojnikov. Verjamemo, da je več kot 60 izvajalcev pogrebne dejavnosti sposobnih še naprej opravljati delo v okviru zakona in s spoštovanjem do uporabnikov, pa tudi sami zatrjujejo, da v veliki meri izpolnjujejo vse predvidene predloge.

Pomembno je razrešiti vprašanje stroškov za končne uporabnike. Mnogi se bojijo, da bi uvedba konkurence na področju pogrebne dejavnosti povzročila višje stroške zanje in tudi mi delimo te strahove, ne glede na splošno načelo, da naj bi konkurenca zniževala cene storitev. Že zavoljo pietete moramo tudi zagotoviti, da ne bo prihajalo do agresivnega trženja in nepotrebnih pritiskov na svojce umrlih. Ugotoviti pa moramo, da konkurenca med izvajalci pogrebne dejavnosti že obstaja sedaj, izbira za uporabnike pa tudi, le da je pomembno omejena z zelo različnimi ureditvami po posameznih občinah. Socialni demokrati smo zato predlagali in pridobili podporo za rešitev v novem zakonu, ki bo izvajalcem pogrebne dejavnosti naložila, da osnovno dostojno pogrebno slovesnost opravljajo za ceno, ki ni višja od veljavne pogrebnine. Menimo, da je to pomemben prispevek, da bodo cene ostale dostopne in stroški pogreba ne bodo večja skrb kot do sedaj.

Nekateri opozarjajo tudi na morebitno rast stroškov, povezanih s pokopališko dejavnostjo, saj v določenih občinah ne bi mogli več presežki iz pogrebne dejavnosti pokrivati izgub upravljanja pokopališč. Tu moramo povedati, da ta možnost sicer obstaja, a hkrati opozoriti, da so bili ti presežki ustvarjeni iz plačila za pogrebno dejavnost, ki so jo na koncu morali plačati uporabniki. Verjamemo torej, da je mogoče to področje urediti tako, da zaradi

urejanja pokopališč ne bodo nastajali novi stroški za občine in njihove občane.

Socialni demokrati podpiramo predlog matičnega delovnega telesa, da predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo, pozdravljamo pa prispevek, ki ga je s svojim predlogom v razpravo vnesel predlagatelj. Razprava na matičnem delovnem telesu je pokazala, da je končno mogoče urediti to zahtevno področje tako, da bodo vsi lahko zaupali, da bodo tudi za našo zadnjo pot in počivališče dostojno poskrbljeno.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

O predlogu sklepa bomo v skladu s časovnim potekom seje zбора odločali jutri, 28. 1. 2016, v okviru glasovanj.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **13. TOČKO DNEVNEGA REDA, to je na OBRAVNAVO PREDLOGA PRIPOROČILA V ZVEZI S PREDLOGOM ZAKONA O ZDRAVSTVENI DEJAVNOSTI.**

Predlog priporočila je v obravnavo zboru predložila skupina 21 poslank in poslancev s prvopodpisanim gospodom Jožetom Tankom. V zvezi s tem predlogom priporočila je skupina 21 poslank in poslancev s prvopodpisanim gospodom Jožetom Tankom zahtevala, da Državni zbor opravi splošno razpravo.

Za dopolnilno obrazložitev predloga priporočila dajem besedo predstavnici predlagateljice gospe Jelki Godec.

JELKA GODEC (PS SDS): Hvala za besedo. Lep pozdrav vsem, ekipi Ministrstva za zdravstvo, ki je tudi tokrat brez glavne predstavnice, to je ministrice za zdravstvo!

Mislím, da vsi državljani pričakujemo oziroma pričakovanja državljanov so, da delujoč zdravstveni sistem sledi pacientu, sledi uporabniku. Zato imamo vedno večja pričakovanja tako od samega zdravstvenega sistema in tudi od Ministrstva za zdravje, zato mením, da slovenska vladna struktura bi morala že včeraj sprejeti izziv, ki se mu reče reforma zdravstvenega sistema. Želimo si vsekakor celovite zdravstvene reforme, ki naj bi bila transparentna, preudarna in ne nazadnje tudi vzdržna. Žal pa je ministrstvo nekako v krču. Do danes namreč s strani ministrice, pa tudi s strani največje koalicijske skupine oziroma stranke SMC v Državnem zboru, ki so dostikrat njeni predstavniki, tudi nadomestni ministri ali piar Ministrstva za zdravje, nismo dobili odgovora, kdaj lahko pričakujemo zdravstveno reformo. Celó več, govori se, da zdravstvene reforme enostavno v Sloveniji ne potrebujemo, da potrebujemo le več denarja. Včasih sicer pri kakšnem sprejemu pravilnika na ministrstvu pravijo, da gre za zdravstveno reformo, ko pa gre za sprejem zakonov na področju zdravstva,

pa govori, da gre le za manjše spremembe, ki odpravljajo določene anomalije v zdravstvu. Da zdravstvene reforme ne bomo dočakali v tem mandatu oziroma vsaj v tem času, ko je vlada Mira Cerarja, in da ne bomo tega dočakali, je jasno tudi po izjavah predsednika Vlade Mira Cerarja in ministra za javno upravo gospoda Koprivnikarja, ki sta ob predstavitvi mednarodne analize slovenskega zdravstvenega sistema dejala, da reforme na področju zdravstva ne potrebujemo.

Ta analiza, mednarodna analiza slovenskega zdravstvenega sistema v uvodu navaja, da v Sloveniji poteka proces fiskalne konsolidacije, katere cilj je omejevanje in prestrukturiranje javne porabe. V tem procesu so nujne strukturne reforme za izboljšanje učinkovitosti in uspešnosti porabe javnih sredstev. S tem se definitivno lahko strinjamo in v Sloveniji je treba temeljito pregledati in izboljšati učinkovito porabo javnih sredstev tudi v zdravstvu. Koalicijske partnerice so v koalicijskem sporazumu optimistično zapisale, da je prioriteta na področju zdravstva predlog sprememb Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju in da je tako treba zagotoviti finančno vzdržnost obveznega zdravstvenega zavarovanja, ukiniti prostovoljno dopolnilno zdravstveno zavarovanje in ga nadomestiti z dajatvijo, urediti pravice in obveznosti iz obveznega zdravstvenega zavarovanja na ravni zakona. O teh predvidenih ukrepih bi sicer lahko debatirali, ali so pravilno zastavljeni ali ne, jasno pa je, da od podpisa koalicijskega sporazuma septembra 2013 do danes ni bilo narejeno na tem področju popolnoma nič. Ministrstvo za zdravje ni izpolnilo niti zastavljenega cilja, in sicer določitev meril za sprejetje mreže javne zdravstvene dejavnosti na primarni, sekundarni in terciarni ravni. Se pa je ministrstvo lotilo problema javnih financ neke drugje, in sicer na področju koncesij. Medtem ko se marsikdo in marsikje bogati ta račun javnih sredstev, tudi na Ministrstvu za zdravje, pa se ministrstvo samo spogleduje z idejo, da se omeji koncesionarska dejavnost v zdravstvu.

Tako je Ministrstvo za zdravje 29. septembra 2015 objavilo predlog sprememb Zakona o zdravstveni dejavnosti. Enako kot pravilnik o nujni medicinski pomoči je tudi ta predlog naletel na oster odziv strokovne javnosti ravno iz razloga, da pri pripravi tega osnutka ni sodelovala širša strokovna javnost. Na to so opozarjali z različnimi dopisi na ministrstvu, vendar zaradi popolne ignorance ministrstva ni bilo mogoče sodelovati. Res je, da je pred nami le osnutek Zakona o zdravstveni dejavnosti, vendar se bojimo, da bo zadeva potekala enako, kot je potekala pri pravilniku o nujni medicinski pomoči, to pomeni, da bo osnutek postal tudi končna verzija. Predlagatelji smo mnenja, da se s predlogom sprememb Zakona o zdravstveni dejavnosti ukinja vsakršna konkurenca med izvajalci zdravstvenih storitev, saj Ministrstvo za zdravstvo s predlagano spremembo vrača slovensko zdravstvo na pot socialističnega

sistema in postavlja ponovno temelje za plansko, s strani države povsem regulirano zdravstvo. Mnenja smo, da trenutni osnutek Zakona o zdravstveni dejavnosti vsekakor ni v javnem interesu, torej v interesu uporabnikov zdravstvenih storitev, državljanov, saj se bo ob morebitni uveljavitvi tega zakona zmanjšala dostopnost bolnikov do izbranega osebnega zdravnika. Poročilo ZZS poda informacijo, da je kar 25 % specialističnega ambulantnega dela izvedenega pri koncesionarjih. Če predlog, ki je pred nami, torej Zakon o zdravstveni dejavnosti, stopi v veljavo, se bodo dodatno podaljšale čakalne dobe na specialistične ambulantne pregledu. Bolniki, ki so sedaj opredeljeni za določenega zdravnika ali recimo zobozdravnika, bodo praktično čez noč ostali brez izbranega zdravnika. Pacienti bi si morali na novo iskati svojega osebnega zdravnika v javnem zavodu, če njihov izbrani trenutni koncesionarni zdravnik ne bi ponovno prejel koncesije oziroma dovoljenja. Torej, če bodo ostali brez opredeljenega osebnega zdravnika oziroma če bodo ti zdravniki ostali brez koncesije in bodo pacienti želeli ostati pri njem, bodo morali te usluge plačevati sami.

Na dan 2. 11. 2015 je po podatkih registra Zdravniške zbornice v Sloveniji tisoč 157 ustanov s koncesijo, ki opravljajo zdravniško dejavnost, v njih je zaposlenih tisoč 398 zdravnikov. Predlog spremembe Zakona o zdravstveni dejavnosti se tako dotika, še enkrat ponavljam, tisoč 398 zdravnikov koncesionarjev, od tega je to 333 družinskih in splošnih zdravnikov, 391 specialistov primarne in sekundarne ravni, 652 zobozdravnikov in specialistov zobozdravnikov, in vseh teh bolnikov, ki so obravnavani pri teh zdravnikih. Pomembno je povedati tudi to oziroma poudariti, da zdravniki koncesionarji so sami investirali v infrastrukturo za izvajanje dejavnosti. Torej so vlagali svoje premoženje. Oprema, kot veste vsi, je pri nekaterih izvajalcih zelo draga. Po oceni strokovnega združenja zasebnih zdravnikov in zobozdravnikov Slovenije, ki imajo skoraj tisoč članov, so koncesionarji pred pričetkom dela investirali približno 366 milijonov evrov v osnovna sredstva. Še enkrat poudarjam; investirali so iz lastnega premoženja, saj država koncesionarjem ne vlaga v medicinsko opremo, medtem ko v javne zavode vlagata lokalna skupnost in država, ker sta pač njeni ustanoviteljici.

Opozarjamo tudi na to, da imajo nekateri koncesionarji koncesije za nedoločen čas in večletne veljavne pogodbe z Zavodom za zdravstveno zavarovanje o izvajanju programa. Ob tem se lahko, torej spremembi Zakona o zdravstveni dejavnosti, pojavijo tudi tožbe proti državi; namreč teh koncesionarjev, ki imajo sedaj koncesije za nedoločen čas. Po drugi strani pa je tudi treba opozoriti, da je veljavna uredba Evropske unije o prostem pretoku blagajn storitev postavila slovenske zasebne zdravnike v neenak položaj v primerjavi z

zdravniki v tujini. Zaradi nedopustnih čakalnih dob v slovenski zavarovanci pacienti iščejo preglede in posege v drugih državah Evropske unije, ker se jim tudi povrne celoten znesek. Tako sredstva ZZZS odtekaajo v tujino, medtem ko ista ZZZS stroškov pregleda pri slovenskih zasebnikih ne krije. Z ukinjenem koncesionarjev na sekundarnem nivoju pa bi po naši oceni iskali zdravstvene usluge izven Slovenije še več bolnikov. Zaradi vsega navedenega in zaradi, bom rekla, tudi pritiskov strokovne javnosti in mnenj koncesionarjev in strokovne javnosti smo v Slovenski demokratični stranki sklicali oziroma predlagali to obravnavo Državnemu zboru, predlagali priporočila Vladi Republike Slovenije in Ministrstvu za zdravje. In sicer naslednja priporočila, da naj Vlada Republike Slovenije in Ministrstvo za zdravje ponovno preuči vse pripombe, ki so bile dane v javni razpravi, pripombe Zdravniške zbornice Slovenije k novemu Zakonu o zdravstvenih dejavnosti in jih vključi v zakon. Državni zbor predlaga tudi Vladi Republike Slovenije in Ministrstvu za zdravje, da v primeru, če pride do ugotovitev, da je predlog zakona v nasprotju z zakonodajo Evropske unije, predlog umakne in pripravi nov zakon.

Koalicija je že na odboru še enkrat več z argumentom odločila, da zaščiti ministrico in te predloge, in izglasovala, da priporočila niso primerna oziroma da danes seveda ne bo prišlo do glasovanja. Mnenja smo – oziroma zakaj smo v Slovenski demokratični stranki tudi, še enkrat ponavljam, predlagali to obravnavo? Namreč slabe izkušnje, še enkrat, s pravilnikom o nujni medicinski pomoči kaže na to, da ministrstvo trmasto vztraja pri osnutku, ki na koncu postane tudi končna verzija, ne upošteva predlogov strokovne javnosti, kljub temu da je, recimo, pri pravilniku o nujni medicinski pomoči bil sklep Državnega zbora, da ministrstvo pred samo uveljavitvijo pravilnika o nujni medicinski pomoči o tem seznanjati – torej o končnem osnutku oziroma o končni verziji – seznanjati Državni zbor, ministrstvo tega ni naredilo. Enako se bojimo, da se bo zgodilo s predlogom Zakona o zdravstveni dejavnosti, ki v splošnem napoveduje to, da bodo koncesije počasi usahnile oziroma ukinile; namreč predvideva se, da se koncesije razpišejo le za dobo 15 let. Na odboru smo slišali, da je ta doba določena tudi 10, 15 ali 20 let, odvisno od tega, koliko bodo koncesionarji oziroma kakšne bodo investicije v samo dejavnost. To pomeni, če posplošim, ko se bo oprema amortizirala, bomo pa koncesije zaprli.

Zanima me, kdo v bistvu od zdravnikov ali tistih, ki želijo imeti koncesijo, bo sploh še želel imeti tako dejavnost, če ve, da po 15 letih več ni možnosti, da se mu koncesija podaljša. Prvo kot prvo, mora vlagati svoj denar v to, da odpre ambulanto oziroma to strokovno prakso, potem je treba v 15 letih oziroma po določenih letih vlagati v opremo, ki se iztroši, prav tako je treba vlagati v izobraževanje kadrov. Ne poznam človeka, ki bi s tako miselnostjo, da se po 15 letih zapre njegova praksa, podjetje, torej

s podjetniško miselnostjo, da bi vlagal v tako podjetje, ki po 15 letih lahko usahne zaradi kakršnikoli razlogov. Tudi če dela dobro, ni rečeno, da mu po 15 letih koncesija ostane in bo moral iti nazaj v javno zdravstvo.

Zakoni, ki so neusklajeni s strokovno javnostjo, da ne rečem ... Bom rekla zakoni, ki so tako nesmiselni, da zapirajo določene prakse, ki se danes kažejo kot dobre. Res je, da nekatera področja oziroma določeni koncesionarji so dobivali koncesije, tako kot pravi ministrica, na čuden način, vendar imamo zakone, s katerimi bi lahko te nepravilnosti ugotovili, s katerimi bi lahko te nepravilnosti tudi sanirali. Zakone, ki so neusklajeni, neuravnoteženi, da ne rečem, neuravnovešeni, vsekakor moramo obravnavati že v samem osnutku.

Zato smo v Slovenski demokratični stranki predlagali ta priporočila. Upam, da kljub temu da danes ni sklepov oziroma se o tem ne bo glasovalo, da bo pa v razpravi pa le povedano, da naj ministrstvo upošteva v bodoče pri pripravi takih zakonov malo bolj strokovno javnost in da ne bo potrebno o takih zahtevah razpravljati v Državnem zboru že v času osnutka. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog priporočila je 14. 1. 2016 obravnaval Odbor za zdravstvo. Ker po končani razpravi odbor ni sprejel točk predloga priporočila, je predsednik odbora ugotovil, da je obravnavo predloga priporočila na seji delovnega telesa končana. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku gospodu Tomažu Gantarju.

TOMAŽ GANTAR (PS DeSUS): Hvala lepa, predsednik. Še enkrat lep pozdrav vsem!

Odbor za zdravstvo je na svoji 9. seji 14. 1. 2016 kot matično delovno telo obravnaval Predlog priporočila v zvezi s predlogom Zakona o zdravstveni dejavnosti, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila skupina poslank in poslancev s prvopodpisanim Jožetom Tankom. Predlog je bil objavljen tudi na spletni strani Državnega zbora v Poročevalcu. Odbor je bil seznanjen z mnenjem Zakonodajno-pravne službe in z mnenjem Vlade Republike Slovenije. K predlogu priporočil ni bilo vloženih amandmajev.

Uvodno dopolnilno obrazložitev k predlogu priporočila je v imenu predlagatelja podala gospa Jelka Godec. Poudarila je, da je ministrstvo v mesecu septembru 2015 predstavilo predlog sprememb Zakona o zdravstveni dejavnosti, ki ureja področje podeljevanja koncesij in izvajanja koncesionarske dejavnosti. Ministrstvo je gradivo pripravilo brez sodelovanja strokovne javnosti in se tudi v času javne razprave o predlogu zakona ni odzvalo na pripombe. Ker je področje dela koncesionarjev izjemno pomembno, predlagatelj meni, da mora pri spremembah sodelovati strokovna javnost in Zdravniška zbornica Slovenije.

Ministrstvo po mnenju predlagateljev s takim predlogom ukinja koncesionarje in ne deluje v dobro bolnikov. S sprejetjem priporočil na odboru in državnem zboru bi ministrstvo in vlada zavezali k sodelovanju in upoštevanju vseh pripomb pri pripravi sprememb Zakona o zdravstveni dejavnosti.

Ministrica za zdravje, gospa Milojka Kolar Celarc je poudarila, da trditve predlagateljev ne držijo. Predlog sprememb Zakona o zdravstveni dejavnosti je še vedno v obliki delovnega gradiva, javna razprava pa je potekala do konca oktobra 2015 in posredovane pripombe so v postopku proučitve. Ministrstvo za zdravje bo glede na vsebino posameznih pripomb organiziralo delovne sestanke s posameznimi deležniki, šele nato bo gradivo posredovano v medresorsko usklajevanje, koalicijsko usklajevanje in na vlado. Predlog zakona naj bi področje podeljevanje koncesij uredil na bolj pregleden način, nikakor pa se koncesije ne ukinjajo. Vlada Republike Slovenije zato navedenih priporočil ne podpira.

V razpravi, v kateri so sodelovali tudi predstavniki strokovne javnosti, je bilo poudarjeno, da je predlog sprememb zakona res šele v fazi delovnega osnutka in da je o zadevah, o katerih ni dokončnega gradiva, težko razpravljati. Večina razpravljavcev je poudarila pozitivno vlogo in pomen dela koncesionarjev v zdravstvu. Podeljevanje koncesij je bilo v preteklosti zaradi nedodelanih pravil predvsem v začetnem obdobju res neurejeno, zato so nekatere spremembe nujno potrebne. Do njih pa je treba priti s sodelovanjem.

Odbor je v skladu s 128. in 171. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh točkah predloga priporočila skupaj in jih ni sprejel. S tem je obravnava predloga priporočila v zvezi s predlogom Zakona o zdravstveni dejavnosti na matičnem delovnem telesu zaključena. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Za uvodno obrazložitev mnenja dajem besedo predstavnici Vlade, državni sekretarki na Ministrstvu za zdravje gospe Sandri Tušar.

SANDRA TUŠAR: Spoštovani poslanci, spoštovani predsedujoči!

Ministrstvo za zdravje je pripravilo osnutek, predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti in ga posredovalo v javno razpravo, ki je namenjena najširšemu zbiranju pripomb in predlogov deležnikov in zainteresirane javnosti. Javna razprava je potekala od 29. 9. do 29. 10. lanskega leta. Osnutek zakona je bil tako postopkovno pripravljen v skladu z določbami Poslovnika Vlade Republike Slovenije in Resolucijo o normativni dejavnosti. Ministrstvo je osnutek predloga zakona, s katerim želi celovito in sistemsko urediti področje podeljevanja dovoljenj za opravljanje zdravstvene dejavnosti ter podeljevanja koncesij za izvajanje

zdravstvene dejavnosti, pripravilo upošteva je naslednje razloge za potrebne spremembe normativne ureditve tega področja: vzpostavitev sistema, ki bo podrobneje uredil delo zasebnih zdravstvenih delavcev, omogočal podeljevanje koncesij z javnim razpisom na transparenten način, uskladitev z Zakonom o javno-zasebnem partnerstvu iz leta 2006, neusklajenost ureditve podeljevanja koncesij za nedoločen čas s temeljnimi načeli prava EU in s tem pravom EU, o čemer je bilo sprejetih že vrsto odločitev v sodnih postopkih pred evropskim sodiščem. To so po mnenju Vlade razlogi, da so spremembe zakona z navedenim obsegom urejanja potrebne prioritarno pred drugimi spremembami tega zakona, da se zagotovi zakonitost in transparentnost ureditve in podeljevanja dovoljenj ter koncesij za izvajanje zdravstvene dejavnosti. Določene pripombe in predlogi, ki smo jih prejeli med javno obravnavo, bodo obravnavane v okviru celovite spremembe sistema izvajanja zdravstvene dejavnosti.

Ključna področja urejanja v osnutku predloga zakona: prvič – dovoljenje za opravljanje zdravstvene dejavnosti. Določajo se pogoji, ki jih morajo izpolnjevati tudi pravne in ne samo fizične osebe za pridobitev dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti. Določajo se razlogi, na podlagi katerih pristojni organ lahko odvzame dovoljenje za opravljanje zdravstvene dejavnosti. Drugič – koncesije za izvajanje zdravstvene dejavnosti; koncesije bodo podeljene, kadar javni zdravstveni zavodi ne bodo zagotavljali ali ne bodo zmogli zagotoviti izvajanja zdravstvene dejavnosti v obsegu, določenem z mrežo javne zdravstvene službe. Koncesije se podeljujejo na javnem razpisu. Koncesija ni predmet pravnega prometa, koncesije se podeljujejo za določen čas. Podrobneje se opredeljuje vsebina koncesijske pogodbe in zagotavlja učinkovit nadzor nad njenim izvajanjem. Med razlogi za prenehanje koncesijske pogodbe je kot razlog na novo opredeljena tudi sprememba statusa koncesionarja. Tretjič – uskladitev že podeljenih dovoljenj in koncesij. V prehodnih določbah so določeni roki za uskladitev dovoljenj in koncesijskih pogodb, ki so bile izdane pred uveljavitvijo sprememb zakona. Posebej poudarjam, da bodo te določbe v nadaljnji fazi priprave predloga zakona še temeljito proučene in dodelane. Nikakor pa ureditev ne bo pomenila ukinjanja že podeljenih koncesij, ampak le njihovo uskladitev z nekaterimi temeljnimi pravili nove ureditve podeljevanja koncesij v zdravstvu, na primer, podeljevanje koncesij za določen čas. V okviru javne razprave je ministrstvo prejelo odzive s predlogi, pripombami in vprašanji posameznikov in organizacij s strani 30 deležnikov, med njimi tudi Zdravniške zbornice Slovenije, s katero smo 14. 10. 2015, torej ko je javna razprava še potekala, izvedli tudi sestanek. Na sestanku smo obravnavali tudi ta predlog zakona ter sprejeli dogovor, da bomo predlog zakona v nadaljevanju še usklajevali

glede na prispele predloge in pripombe. Dogovorili smo se, da bo Zdravniška zbornica Slovenije predlagala svoje člane v delovno skupino, ki bo po prejemu odzivov na predlog zakona iz javne obravnave pripravila novo besedilo predloga zakona. Zbornica je predlog članov posredovala 27. novembra 2015. Predlog zakona je v fazi priprave novega besedila po prejetih pripombah in predlogih iz javne razprave ...

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Opozarjam na čas. Bo še potem v nadaljevanju čas ...

SANDRA TUŠAR: Prosim?

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Pravim, da opozarjam na čas.

SANDRA TUŠAR: Glede na navedeno Vlada meni, da so predlagana priporočila nepotrebna, preuranjena, saj se predlog zakona šele pripravlja, pripravljen in v javno razpravo je bil dan šele prvi osnutek predloga zakona, v določenem delu pa so predlagana priporočila tudi nesprejemljiva, in sicer v delu, ko predlagajo, da se vključijo v zakon vsa priporočila in da se predlog zakona umakne in pripravi nov zakon, če se ugotovi, da so v nasprotju z zakonodajo EU. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije – krščanskih demokratov, zanjo gospod Jernej Vrtovec.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSi): Spoštovani kolegi in kolegi, spoštovana gospa državna sekretarka in predstavniki ministrstva! Krščanski demokrati pač menimo, da je velika rana slovenskega zdravstvenega sistema predvsem pomanjkanje dialoga med akterji v zdravstvu kot tudi pomanjkanje politične volje za uvedbo prepotrebnih sprememb. Jasno je, da brez dialoga ključnih in prepotrebnih sprememb v slovenskem zdravstvu – teh sprememb pač ne bomo dosegli. Temu dejstvu pritrjujejo tudi predlagatelji priporočil v zvezi s predlogom zakona o zdravstveni dejavnosti, ki pa žal na odboru niso bila sprejeta. Predlog novele zakona o zdravstveni dejavnosti je torej še v nastajanju, vendar se ne čudimo plazu očitkov, ki se je vsul na Ministrstvo za zdravje. Po razpravi na Odboru za zdravstvo namreč ugotavljamo, da ministrstvo ne glede na podane pripombe vztraja v svojih namerah in ni spremenilo stališč. Strokovno javnost, dosedanje koncesionarje, so namreč razburile napovedane spremembe na področju podeljevanja koncesij. Menimo, da se je Ministrstvo za zdravje napačno lotilo usklajevanja sicer potrebnih sprememb na področju koncesij z ustreznimi deležniki. Zakaj?

V javnosti se je namreč uspel celo uveljavljati slabšalni in podcenjevalni odnos do koncesionarjev in zasebnikov, ki pa v pretežni meri rešujejo zdravstveno varstvo državljanov in državljanov. Tudi koncesionarji so del javnega zdravstva. Res je, da smo bili v preteklosti priča stihijskemu in domačijskemu podeljevanju koncesij, zato je področje treba urediti bolj pregledno, učinkovito in v dialogu z deležniki. Nikakor ni primerno slabšalno označevanje koncesionarjev ter zasebnikov v zdravstvu, saj so tisti deli zdravstvenega sistema, ki ponuja možnost izbire, predstavlja konkurenco javnemu sistemu in zmanjšuje čakalne vrste in čakalne dobe. Državljanji moramo imeti možnost izbire, kje oziroma pri kom se želimo zdraviti. Ne nazadnje gre za naš in javni denar. Tudi čakalne vrste se bodo zmanjšale le na način, da bodo tisti ponudniki zdravstvenih storitev, ki imajo predloge čakalne vrste, zapri svoja vrata, prosperirali pa bodo tisti, ki bodo znali storitev ponuditi dovolj hitro.

V Novi Sloveniji torej menimo, da so koncesije odigrale pomembno vlogo pri stabilnosti zdravstvenega sistema in uporabnikom približale dostopnost storitev. Koncesije so namreč del javnega zdravstva in ga dopolnjujejo, temu ne gre oporekati.

Menimo, da je treba sicer okrepiti nadzor nad podeljevanjem in nadzor nad izvajanjem, ne pa omejevati podeljevanja koncesij in vnašati togosti v ta celoten sistem. Po predlogu ministrstva lahko pridobijo koncesije fizične in pravne osebe, pri čemer mora biti edini ali večinski lastnik pravne osebe odgovoren nosilec zdravstvene dejavnosti. Tako pogojevanje lastniške strukture je ustavno sporno tudi z vidika svobodne gospodarske pobude in načela enakosti pred zakonom kot tudi trenda na področju financiranja zdravstvenega sistema, ki se pomika k večjemu vložku zasebnega financiranja. Predlagana novela namreč preprečuje večje zasebne investicije v zdravstveno dejavnost, ampak tudi odvzema koncesije številnim kapitalsko najsposobnejšim in najrazvitejšim pravnim osebam. Prav tako je sporna omejitev trajanja koncesije na 15 let kot tudi poseganje v izvorno pristojnost občin in mest pri podeljevanju koncesij na primarni ravni.

Torej Ministrstvu za zdravje, spoštovana državna sekretarka, predlagamo, da z deležniki temeljito uskladi predlog zakona, preden ga pošlje v Državni zbor in po nepotrebnem, popolnoma po nepotrebnem vznemirja strokovno javnost tudi z neustavnimi rešitvami.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina nepovezanih poslancev, zanjo mag. Alenka Bratušek.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS NP): Spoštovani predsednik, kolegice in kolegi!

Danes se pogovarjamo o predlogih priporočil v zvezi s predlogom Zakona o

zdravstveni dejavnosti in v tej koaliciji ni nič nenavadnega, da je mnenje Vlade, da seveda priporočila niso potrebna in da so preuranjena, smo slišali ravno kar, ker da je v predlogu sprememb Zakona o zdravstveni dejavnosti vse urejeno in seveda je analogno temu Odbor za zdravstvo vsa priporočila zavrnil. Priporočila se glasijo takole, samo toliko, da vemo, kaj zavračate: "Državni zbor Republike Slovenije je opravil razpravo v zvezi s predlaganimi spremembami Zakona o zdravstveni dejavnosti. Državni zbor Republike Slovenije priporoča Vladi RS in Ministrstvu za zdravje, da ponovno preuči pripombe in predloge Zdravniške zbornice Slovenije k novemu oziroma k predlogu Zakona o zdravstveni dejavnosti in jih vključi v zakon. In tretji: Državni zbor Republike Slovenije priporoča Vladi RS in Ministrstvu za zdravje, da v primeru, če pride do ugotovitev, da je predlog zakona v nasprotju z zakonodajo EU, predlog umakne in pripravi nov zakon." Mislim ali pa upam, da veste, da to tako ali tako morate narediti. Tako spoštovani kolegi, poslušajte in pogledjte, proti čemu ste.

Na žalost z nami ni ministrice, pa vseeno; spoštovana ministrica, 494 dni ste že odgovorni za področje zdravstva in sistem je danes v slabšem stanju kot pred 494 dnevi. Res je, da so se problemi kopičili vrsto let in da niste vi krivi za njih. Krivi in odgovorni pa ste za to, da se v teh 494 dneh ni prav nič spremenilo na bolje. Urgentni centri in e-recepti. Veste, kdaj so se ti projekti začeli? Vaši strankarski kolegi iz Modernega centra, ki velikokrat radi pogledajo in pokažejo nazaj, bi vam prav gotovo znali pokazati v leto 2013, ko so se te uspešne zgodbe začele. Vesela sem, da so se končale, in prav je, da ste tudi vi ponosni na njih, ampak za 494 dni ministirovanja je to premalo. Obljubljali ste rešitve za dodatno zdravstveno zavarovanje, obljubljali ste transparentne postopke kadrovanja, obljubljali ste več denarja za zdravstvo – do danes ni od vsega tega nič! Do danes ni od vsega tega nič, razen veliko jamranja, kako je težko, rešitev pa ni.

Tudi koncesije, ki ste se jih lotili, so del problema v zdravstvu. Tukaj se z vami strinjam. Še preden pa ste zadevo zakonsko uredili, ste začeli zdravnikom ukinjati soglasja za dodatno delo, ki so ga večinoma upravljali prav pri koncesionarjih. Se je kdo vprašal, kakšno škodo bi lahko, mogoče pa celo je, potrpel zdravstveni sistem zaradi tega. Koliko operacij je bilo prestavljenih, koliko ste s tem podaljšali čakalne vrste Slovenkam in Slovencem? Dvomim, da se je to kdo vprašal, ker sicer takšnih odločitev ne bi sprejemali. In kot sem že rekla, vsekakor je področje koncesij treba urediti; in to natančno urediti. Zavedati pa se moramo, da so koncesionarji del javne zdravstvene mreže in da z nepremišljenimi posegi lahko ogrozimo naš zdravstveni sistem.

Pripombe k vašemu predlogu zakona so med drugim podali: Zdravniška zbornica Slovenije, Zavoda za zdravstveno zavarovanje

Slovenije, Združenje mestnih občin Slovenije, Združenje za patologijo in sodno medicino Slovenskega zdravniškega društva, Združenje zdravstvenih zavodov Slovenije, Sindikat zdravnikov družinske medicine Praktikum, Mestna občina Ljubljana, Združenje zasebnih specialističnih zdravstvenih družb, Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije – del vašega ministrstva, Združenje občin Slovenije, Skupnost slovenskih zdravilišč, Gibanje za ohranitev in izboljšanje javnega zdravstva, Sindikat delavcev v zdravstveni negi, Lekarniška zbornica Slovenije, Skupnost slovenskih občin, Društvo fizioterapevtov Slovenije in tudi kar nekaj posameznih izvajalcev. Vlada sicer pravi, da pripombe proučuje in da bo glede na vsebino posameznih pripomb organizirala sestanek z Zdravniško zbornico, po potrebi pa tudi z drugimi deležniki.

Spoštovana državna sekretarka s sodelavci, tudi ministrica, jaz pa predlagam, da to naredite čim prej. V stranki Zavezništvo se zavzemamo za to, da javno zdravstvo ostane javno in dostopno vsem. Z nujnimi spremembami je treba sistem racionalizirati, tako da bo več denarja ostalo za bolnike. Nehajmo Slovencem groziti z veliko reformo zdravstvenega sistema, ki pravzaprav ni niti potrebna niti je niste sposobni izpeljati. Od jamranja k rešitvam, pa bo v naši državi bistveno bistveno bolje! Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo gospod Banko Zorman.

BRANKO ZORMAN (PS SMC): Spoštovani gospod predsednik, spoštovani predstavniki ministrstva, kolegi in kolegice!

Skupina poslank in poslancev je v državnozbornsko obravnavo vložila predlog priporočila, ki se nanaša na postopek priprave osnutka, ponavljam, osnutka predloga spremembe Zakona o zdravstveni dejavnosti. Pri tem je treba spomniti, da priprava predloga zakona, tako tega kot vseh drugih, poteka po ustaljenih praksah, saj gre za postopek, ki ga določa Resolucija o normativni dejavnosti. V skladu z vsemi veljavnimi predpisi, ki se dotikajo postopka priprave predloga zakona, je Ministrstvo za zdravje besedilo osnutka objavilo na svojih spletnih straneh in k javni obravnavi pozvalo vso zainteresirano javnost. Javna razprava je namreč namenjena najširšemu zbiranju pripomb in predlogov, z namenom, da ministrstvo in vlada pred oblikovanjem končnega predloga predpisa te pripombe prouči in jih smiselno upošteva. Danes vsi razpolagamo z informacijo, da je ministrstvo prejelo pripombe 25 deležnikov, ki jih še proučujejo in usklajujejo z vsemi, ki so izkazali iskren namen iskanja najboljših rešitev za bolnika.

Menimo, da gre pri pripravi zakona za ustaljeno prakso, ki teče po veljavnih poslovnih predpisih, ki med pripravo predloga zakona niso

bili kršeni. Prav tako končnega uradnega predloga zakona še nimamo in bi bila razprava v okviru predlaganih priporočil vsebinsko prazna in nesmiselna, saj je konstruktivno razpravljati o nečem, česar ne poznamo, na meji abstraktnega. Zato menimo, da priporočilo v tej fazi ne prinaša nikakršne dodane vrednosti. Še več, predlagatelj v obrazložitvi svojih predlogov namerno izkrivlja dejstva in zavaja ter straši slovenske državljane, zato ga v Poslanski skupini SMC že na seji Odbora za zdravstvo nismo podprli. Želimo poudariti, da so koncesionarji v Sloveniji pomemben člen, ki dopolnjuje javno zdravstveno mrežo in da osnutek zakona nikjer ne govori o ukinjanju koncesij, kot to želi prikazati predlagatelj. Vsi objektivni strokovnjaki poudarjajo, da je treba področje podeljevanja koncesij primerno urediti. Verjamemo, da bo Ministrstvo za zdravje na podlagi osnovnih izhodišč in prejetih pripomb iz javne razprave pripravilo predlog spremembe Zakona o zdravstveni dejavnosti, ki bo področje koncesij v javnem zdravstvu končno primerno uredil – to danes namreč ni zadovoljivo urejeno –, omogočal podeljevanje koncesij na strokoven in predvsem transparenten način ter prispeval k izboljšanju dostopnosti do zdravstvenih storitev vseh Slovenk in Slovencev. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo gospa Nada Brinovšek.

NADA BRINOVŠEK (PS SDS): Hvala za besedo, predsednik. Lep pozdrav vsem v dvorani!

Ministrstvo za zdravje je 29. septembra lanskega leta predstavilo svoj predlog spremembe Zakona o zdravstveni dejavnosti. Ta sprememba zakona se nanaša, kot smo danes že slišali, izključno na področje koncesij, kot da bi bilo to področje najbolj akutno področje zdravstva v tem trenutku. Ministrstvo je novelo zakona pripravljalo v veliki tajnosti in brez sodelovanja z Zdravniško zbornico, kar pa za nas ni povsem nič novega. 71. člen Zakona o zdravniški službi določa, da Zdravniška zbornica sodeluje z ministrstvom pri pripravi zakonov, planskih dokumentov, kadrovskih načrtov in drugih predpisov s področja zdravstva. Naša pripomba je tudi ta, da je zakon v nasprotju s pravom EU, na kar smo na seji matičnega odbora tudi opozorili. Ministrstvo je na tiskovni konferenci v septembru 2015 v zvezi s to spremembo zakona podalo svoje mnenje, in sicer da trg na področju koncesij ne deluje oziroma ne deluje optimalno. Pri tem bi želela izpostaviti mnenje stroke v zvezi s tem zakonom. Stroka je mnenja, da je veljavni zakon na področju koncesij dobro urejen, le izvajati bi ga bilo treba.

Pa poglejmo, kaj prinaša ta predlog zakona: pogoje, ki jih morajo izpolnjevati pravne in fizične osebe za pridobitev dovoljenja za opravljanje koncesijske dejavnosti – tu bi želela

poudariti, da že obstoječi zakon to področje dobro ureja. Nadalje navaja razloge, na podlagi katerih bi lahko pristojen organ dovoljenje za opravljanje zdravstvene dejavnosti odvzel – tudi to je v obstoječi zakonodaji dobro urejeno, le izvajati bi bilo treba. Koncesije naj bi se v bodoče podeljevale, kadar javni zdravstveni zavodi ne bodo zagotavljali ali pa ne bodo zmogli zagotavljati izvajanja zdravstvene dejavnosti v obsegu, določenem z mrežo javne zdravstvene službe. Tukaj se mi zastavlja vprašanje, katere javnozdravstvene službe. Znano je namreč, da mreže javnozdravstveno službene še vedno nimamo in priprava mreže javnozdravstvene službe bi morala biti prioriteta tega ministrstva.

Dalje. Koncesije naj bi se v bodoče podeljevale na javnem razpisu, določa ta predlog zakona. Tudi sedaj so se vse nove koncesije podeljevale na podlagi javnega razpisa. Če pa je dejstvo, da koncesija ni predmet pravne prometa, kar med drugimi pomeni, da je ni mogoče kupiti niti prodati ali dedovati glavni razlog za spremembo tega zakona, bi bilo seveda prav, da bi nam ministrstvo na matični seji delovnega telesa pripravilo podatek, koliko je bilo takih primerov o prodaji koncesij, da je prioriteta v zdravstvu sprememba Zakona o zdravstveni dejavnosti na področju koncesij.

Predlog določa tudi, da naj bi se koncesije v bodoče podeljevale za določen čas, in sicer za največ do 15 let. Ministrstvo to svoje dejstvo opravičuje s tem, da takšen predlog zagotavlja konkurenčnost med izvajalci. Po mojem mnenju ministrstvo ne ve točno, kaj pomeni konkurenčnost in s kakšnimi vzvodi se konkurenčnost zagotavlja oziroma povečuje. V primeru sprejetja tega predloga se večina potencialnih koncesionarjev po našem mnenju ne bo odločila za koncesijo. Zakaj? Podatki kažejo, da mora specialist, preden odpre svojo ordinacijo, vložiti v svoj prostor cirka 366 tisoč evrov. Če se koncesionar odloči za posojilo, s katerim bi nabavil opremo oziroma ga vložil v prostor, tega posojila nikakor ne bo mogel vrniti v obdobje, za katerega mu bo koncesija podeljena. Ministrstvo tu tudi zanemara dejstvo, da so koncesionarji vložili v zdravstveni sistem oziroma v osnovna sredstva vse do danes že več kot 246 milijonov in za ta sredstva so se zadolžili. Kar pa je najbolj pomembno, ta sredstva so vložena v javno zdravstvo.

Če povzamem. Ministrstvo za zdravje je mnenja, da je izključni namen spremembe tega zakona, da se onemogoči prodaja koncesij, da bo postopek pridobivanja koncesij v bodoče bolj transparenten in – kar je najbolj zaskrbljujoče – ministrstvo je na obrazložitvi na matični seji delovnega telesa zagotovilo, da se bodo s spremembo tega zakona skrajšale čakalne vrste. Te svoje ugotovitve in predloge je ministrstvo predstavilo, kot sem že rekla, tako na novinarski konferenci v lanskem letu kot tudi na naši seji matičnega telesa. Zaskrbljujoče je tudi

dejstvo, da teh svojih predlogov ni podkrepilo z nobeno analizo, ki jih sicer na Ministrstvu za zdravje tako radi pripravljajo, oziroma te spremembe ni podprlo s podatki, ki bi potrjevali te njihove trditve.

V Slovenski demokratični stranki smo zaradi tega, ker se je predlog sprememb Zakona o zdravstveni dejavnosti spet pripravljaval v veliki tajnosti, brez sodelovanja stroke, tako kot tudi pravilnik o izvajanju nujne medicinske pomoči, kot je že v uvodu dejala kolegica Jelka, predlagali, da se o predlogu spregovori na matičnem delovnem telesu kot tudi kasneje na redni seji Državnega zbora. Pripravili smo priporočilo v zvezi s predlogom tega zakona, in sicer z namenom, da se o teh spremembah zakona seveda opravi javna razprava, da se vse pripombe in predloge Zdravniške zbornice ponovno proučijo in vključijo v ta predlog zakona in da se, če pride do ugotovitve, da je predlog zakona v nasprotju z zakonodajo EU, predlog seveda umakne in pripravi nov zakon. Seveda, koalicija je na predlog ministrice vse te naše predloge zavrnila.

V Slovenski demokratični stranki smo mnenja, da se ministrstvo v svojem letu in pol dolgem mandatu še vedno ni lotilo temeljite prenove in spremembe zdravstvenega sistema. To ni samo naše mnenje, se pravi mnenje Slovenske demokratične stranke, to je tudi mnenje stroke, ki trdi, da bi ministrstvo moralo nemudoma pristopiti k zdravstveni reformi, ki nam bi dala odgovor, kaj bi morali narediti bolje za naše paciente, kako in pa koliko bi na vse to stalo.

Ministrstvo bi torej moralo pričeti z določitvijo javne mreže na vseh treh nivojih, se pravi primarni, sekundarni in terciarni, določiti standarde in normative za izvajanje zdravstvene dejavnosti, pripraviti program za skrajšanje čakalnih vrst, urediti sistem vodenja javnih zavodov, določiti učinkoviti sistem plačevanja zdravstvenih storitev izvajalcem, zagotoviti finančno vzdržan sistem javnih zavodov in v zakonodajo seveda vključiti tudi dolgotrajno oskrbo.

Z vsemi temi ukrepi bi nedvomno povečali konkurenčnost, zmanjšali bi čakalne vrste in preprečili odhod naših zdravnikov in naših pacientov v tujino. Tako pa se je ministrstvo odločilo za področje koncesij v Zakonu o zdravstveni dejavnosti in to je tako, kot da bi pri gradnji hiše najprej postavili streho, potem pa začeli graditi temelje. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokoјencev Slovenije, zanjo gospod Tomaž Gantar.

TOMAŽ GANTAR (PS DeSUS): Hvala lepa predsednik, ponovno lep pozdrav vsem!

Ministrstvo za zdravje je proti koncu prejšnjega leta v javno obravnavo posredovalo predlog sprememb Zakona o zdravstveni

dejavnosti, s katerim želi urediti področje podeljevanja koncesij in del koncesionarjev. Nekatere napovedane rešitve so povzročile veliko bojazen in nestrinjanje koncesionarjev, ki se ob predlaganih spremembah bojijo za svoj obstoj in nadaljnje delo. V temu smislu razumemo tudi pripravo priporočil, čeprav je predlog zakona šele v obliki delovnega gradiva.

Na seji matičnega delovnega telesa smo razpravljali bolj o bojznih in očitkih Ministrstvu za zdravje, zelo malo pa o konkretnih predlogih in rešitvah. Glavni očitki ministrstvu so bili, da je predlog novele pripravilo brez sodelovanja javnosti, da se pripombe stroke niso upoštevale, da predlog postavlja koncesionarje v neenak oziroma podrejen položaj in da se na ta način koncesionarska dejavnost ukinja. Ministrica je očitke zavrnila in zagotovila, da bodo smiselni predlogi upoštevani, obenem pa pripravila pripravljenost sodelovanja z zainteresiranimi in Zdravniško zbornico Slovenije pri pripravi končnega predloga novele. Ob takšnih zagotovilih ministrice in obravnavi sicer kompleksnega področja koncesionarstva brez ustreznega gradiva predloga priporočil v naši poslanski skupini nismo podprli.

Koncesije so eno tistih področij, zaradi katerih tudi v preteklosti v bistvu ni prišlo do sprejema Zakona o zdravstveni dejavnosti, ker to je del tega zakona. Po eni strani seveda preseneča pospešeno reševanje tega problema glede na to, da je bilo v bližnji preteklosti bistveno več težav na področju javnega zdravstva kot same koncesionarske dejavnosti. Kot je razvidno iz razprav o koncesijah in o koncesionarjih, ki zadnjih nekaj let potekajo v javnosti, je očitno, da je vloga koncesionarjev večinoma tudi napačno razumljena. Koncesionarji niso zasebniki, kot jih mnogi prikazujejo, temveč so del javne zdravstvene mreže, podvrženi enakim pravilom in enakemu načinu financiranja kot ostali javni zdravstveni zavodi. Pomembno je tudi, da so bolniki z njihovim delom zadovoljni, o čemer pričajo opravljene raziskave. Na ta način predstavljajo koncesionarji pomemben del javne zdravstvene mreže. Obenem pa moramo priznati, da so tudi na tem področju nekatere spremembe zakonodaje nujno potrebne.

Sem sodijo v prvi vrsti način podeljevanja koncesij, ki je predvsem v prvih letih potekal stihijsko in nepregledno, pogosto tudi z nedopustnim jemanjem sredstev in programov javnim zdravstvenim zavodom. Zato v naši poslanski skupini podpiramo idejo o javnih razpisih za podeljevanje koncesij na podlagi zagotovljenih dodatnih sredstev in potreb prebivalstva. Od novele Zakona o zdravstveni dejavnosti pričakujemo tudi zagotovitev učinkovitega nadzora nad opravljanjem dela koncesionarjev in v primeru ugotovljenih kršitev možnost odvzema koncesije. Zagovarjamo pa tudi stališče Ministrstva za zdravje, da koncesije ne morejo biti predmet prodaje oziroma pravnega prometa.

V stranki Desus smo zagovorniki javnega zdravstva, ki zagotavlja tako solidarnost kot enake možnosti dostopa do zdravstvenih storitev. Velja pa se zavedati, da smo del evropske skupnosti, kjer veljajo tudi pravila o čezmejnem zdravstvenem varstvu. V EU dela koncesionarjev, kot ga imamo pri nas, večinoma ne poznajo, zato pričakujemo, da bo vloga in pomen koncesionarjev, predvsem pa jasna razmejitev med javnim in zasebnim zdravstvom natančneje opredeljene v resoluciji, ki nakazuje smer razvoja slovenskega zdravstva do leta 2025. Tako se tudi direktiva EU iz leta 2014, ki se nanaša na koncesije – seveda ne nanaša na koncesije v zdravstvu, predvsem na gospodarsko dejavnost. Obenem verjamo, da bo Ministrstvo za zdravje pri pripravi novele Zakona o zdravstveni dejavnosti upoštevalo utemeljene pripombe strokovne javnosti in pripravilo predlog, ki bo odpravil tudi neenakopraven položaj glede financiranja in izvajanja zdravstvenih programov, v katerem so se v zadnjih letih znašli slovenski zdravniki tako v javnih zavodih kot koncesionariji. Medtem ko se doma soočamo z dolgimi čakalnimi dobami in neplačanimi preseženimi programi, mora naša javna zdravstvena blagajna v celoti poravnati stroške ambulantnega specialističnega zdravljenja v tujini.

Potrebni sprememb in izzivov je torej veliko, do sprejemljivih rešitev pa lahko pridemo le s širšim konsenzom in sodelovanjem zainteresiranih. Tudi koncesionarsko dejavnost velja spreminjati in prilagoditi v luči celovitih sprememb slovenskega zdravstvenega sistema. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo mag. Bojana Muršič.

MAG. BOJANA MURŠIČ (PS SD): Hvala lepa, predsednik, za besedo. Spoštovani državna sekretarka, kolegice in kolegi!

Predlagatelji so v svojem slogu še enkrat uporabili ustaljeno proceduralno proceduro in praktično izsilili prvo obravnavo predloga zakona, še preden je prišel v Državni zbor in še preden se je sploh začel zakonodajni postopek. To smo slišali tudi na Odboru za zdravstvo. V tem trenutku imamo zgolj in osnutek zakona, ki je bil dolgo časa v javni razpravi, kjer so imeli vsi možnost podati svoje pripombe. Večji del osnutka je tehnične narave, vsebinskih sprememb v bistvu ni veliko. Vse prejete pripombe se proučujejo in bodo upoštevane, kjer bo to smiselno in tudi mogoče. Res pa je, da to ne velja za vse. Jasno je namreč, da med predlagateljem točke in predlagateljem osnutka obstajajo nepremostljive konceptualne razlike, s čimer tudi nič ni narobe, stvari vidimo pač drugače. Narobe pa je, da predlagatelji točke danes ponovno manipulirajo s podatki in zavajajo javnost, saj v njihovi obrazložitvi ne drži praktično nič od navedenega.

Dejstvo je, da je področje koncesij v zdravstvu v tem trenutku pomanjkljivo urejeno, kar je pripeljalo do različnih praks pri podeljevanju koncesij. Obstoječi sistem prinaša izrazita korupcijska tveganja, meril, kdaj in pod kakšnimi pogoji se koncesija podeli, ni. Zato se pogosto dogaja, da se koncesije podeljujejo na podlagi prijateljskih in drugih povezav in ne dejansko potreb zdravstvenega sistema. Predlog zakona ne postavlja koncesionarja v slabši položaj kot javne zdravstvene zavode, ampak nasprotno, postavlja vse potencialne koncesionarje v enak položaje za možnost pridobitve koncesije. Prednosti ne bodo imeli več tisti z boljšimi povezavami.

Novela zakona tudi ne ukinja obstoječih koncesij in ne prenaša novih finančnih obveznosti. V praksi lahko iz blagajne Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije plačujemo takšen obseg storitev, kot imamo sredstev, denar pa pod istimi pogoji dobijo tako javni zavodi kot koncesionariji; kakršno razmerje je med njimi, ne vpliva neposredno na končno porabo. Koncesionariji torej s predlogom zakona ne bodo v ničemer postavljeni v slabši položaj kot javni zdravstveni zavodi, saj bo še naprej zdravstveno dejavnost izvajali popolnoma pod enakimi pogoji, tako bodo oboji financirani pod enakimi pogoji kot danes. Predlog zakona tako določa, da se bodo koncesije podeljevale glede na potrebe po storitvah v primerjavi s kapaciteto, ki jo nudi obstoječa mreža izvajalcev. Investiranje v nove kapacitete za storitve, ki jih lahko v celoti pokriješ z obstoječimi kapacitetami, je pač negospodarno in pomeni slabo upravljanje z javnimi sredstvi.

Socialni demokrati zagovarjamo javno zdravstvo. Vsi prebivalci morajo imeti možnost, da neodvisno od svojega gmotnega stanja uresničijo svoje potrebe po kakovostnih in pravočasnih zdravstvenih storitvah. Po našem trdnem prepričanju pa jih to lahko omogoči samo javni zdravstveni sistem. Zdravje ljudi – in ne sme biti tržno blago, na katerem nekateri ustvarjajo profite, zato Socialni demokrati vztrajamo, da se potegne jasno ločnico med javnim in zasebnim izvajanjem zdravstvene dejavnosti, saj se mora končati prelivanje denarja in bogatenje dvoživk, to je zasebnikov, ki bogatijo na račun javnega denarja. Privatizacija zdravstvenega sistema in izenačevanje javnega in zasebnega zdravstva vodita k neenakopravni obravnavi bolnikov, to pa pomeni diferencirano kakovost glede bolnikov na socialni položaj in neenakopravno dostopnost. Socialni demokrati se zavzemamo za učinkovit, kakovosten, odziven in vzdržan sistem zdravstvenega varstva za vse, ki bo temeljil na tradiciji solidarnosti, vzajemnosti in pravičnosti ter bo usmerjen v preprečevanje in zgodnje odkrivanje bolezni ter tudi učinkovitejše zdravljenje. Takšen zdravstveni sistem je eden izmed temeljev socialne države. Socialni demokrati trdno stojimo za zapisanim v koalicijskem sporazumu, v katerega smo

zapisali, da bomo pripravili nov Zakon o zdravstveni dejavnosti, kjer bomo med drugim razmejili javno od zasebnega izvajanja zdravstvene dejavnosti, določili jasna merila za mrežo javne zdravstvene dejavnosti in uredili področje podeljevanja koncesij na način, da jih bomo podeljevali na podlagi razpisa za določen čas zgolj tam, kjer javni zdravstveni zavodi ne morejo zagotavljati predvidenega obsega storitev. Naše napore bomo tako usmerili v sprejetje takih sprememb zakonodaje na zdravstvenem področju, na račun katerih bodo tokrat pridobili ljudje in ne lobiji. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, zanjo Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Predsedujoči, hvala lepa za besedo.

Za slovenskega državljana so v razpravi o zdravstveni dejavnosti bistvene tri stvari. Prvič. Ali bo ta država še vedno podpirala koncesionarje in druge privatne izvajalce na škodo javnega zdravstvenega sistema in s tem na škodo velike večine državljanov?

Drugič. Kdo v tej razpravi zastopa javni interes in kdo zastopa privatni interes? In še tretjič. S katerimi ukrepi bi našim prebivalcem dejansko zagotovili še boljše zdravstveno varstvo?

Odgovori so zelo preprosti, se jih bom pa pač po točkah podrobneje lotil v nadaljevanju. Za začetek.

Ali bo država še naprej podpirala koncesionarje v škodo javnega zdravstva? To je pač vprašanje, ki ga moramo nameniti predvsem vladajoči koaliciji. So pa v koalicijski sporazum zapisali tri zelo konkretne obljube: razmejitev javnega od zasebnega, da se odpravi sistemsko-korupcijsko tveganje, določitev meril za sprejetje javne mreže, kjer se utrdi položaj zdravstvenih domov. In še to, da se bodo koncesije podeljevale samo na podlagi javnih razpisov za določen čas, izključno tam, kjer javni zdravstveni zavod ne more zagotavljati zadostnega obsega storitev.

Septembra je Ministrstvo za zdravje uspelo pripraviti osnutek novele Zakona o zdravstveni dejavnosti, ki gre približno v pravo smer, ampak tega osnutka zaenkrat ni obravnavala niti Vlada. Glede na to in na podlagi razprave koalicijskih poslancev na odboru ocenjujem, da ta zakon nima širše podpore koalicije. Ponovno se izkazuje to, da neke najbolj napredne programske točke te koalicije podpora najdejo predvsem pri nas, socialistih v Združeni levici, njihova lastna koalicija, njihove lastne poslanske skupine pa jim obračajo hrbet. Škoda. Tudi tu predvidevam, da se bodo umaknili pod pritiski Zdravniške zbornice in organizacije zdravnikov zasebnikov. Mogoče me bo današnja razprava demantirala, česar bi bil zelo vesel, ampak zaenkrat kaže, da bo država še naprej bolj na

strani koncesionarjev kot na strani javnih zavodov, kar je seveda narobe.

Nadalje, očitno je, da sta si za področje zdravstva SDS in NSi razdelili delo. NSi se je specializirala za zdravstveno zavarovanje. Njen predlog tako imenovane reforme je reciklirana verzija dokumenta, naslovljenega Strateške usmeritve slovenskega zdravstva za izhod iz krize, ki so ga predlani objavile organizacije Fides, Zdravniška zbornica Slovenije in Združenje zasebnih zdravnikov – v ozadju tu seveda preži interes komercialnih zavarovalnic. SDS pa je prevzel nastop na strani koncesionarjev in tistih zdravnikov, ki prejemajo sicer plačo v javnih zavodih, bonuse pa tržijo pri zasebnikih, seveda, če se le da, z javnimi sredstvi – govorim o pojavu tako imenovanih zdravnikov dvoživk. Kako se bo opredelila koalicija, bomo videli, ko bo zakon prišel v obravnavo. Če bo približno tak, kot kaže aktualni osnutek, me bo to zelo razveselilo zaradi tega, ker se je tej črni koaliciji zdravniške elite, zavarovalnic desnih strank in mednarodnega kapitala treba zoperstaviti. In treba se mu je zoperstaviti takoj, preden razgradijo še ta javni zdravstveni sistem, ki nam je sploh ostal.

To pa pomeni, da se moramo postaviti z alternativo, ki je razvijanje javnega sistema, dostopnega vsem prebivalcem. Za to pa je treba izpolniti najmanj tri pogoje: povečati moramo sredstva za investicije in za zdravstvene storitve, treba je začeti načrtovati kadre in investicije glede na potrebe prebivalcev in seveda ustaviti je treba divje podeljevanje koncesij. Kdo se nas bo spraval prepričevati, da ti trije pogoji niso dosegljivi, ampak to nikakor ne drži. Sredstva bi se povečala z ukinitvijo dopolnilnega zavarovanja in z obdavčitvijo kapitala in kapitalskih dohodkov. S tem bi povečali prihodek Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in sredstva za investicije. Oboje je dokaj jasno zapisano v koalicijski pogodbi in gre za rešitve, ki so bistveno bolj družbeno pravične od sedanjega dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja. Podlage za načrtovanje javne mreže so v grobem in v glavnem narejene in z večjimi investicijami bi lahko odpravili ozka grla na področju magnetne resonance in podobne diagnostike. Nekoliko bolj se zaplete pri vprašanju specializacij. Vemo, da je v Mariboru, na primer, kritično pomanjkanje anesteziologov, še vedno normalno ne deluje onkološki oddelek, zato je treba pristojnosti za razpisovanje specializacij prenesti z Zdravniške zbornice na nek drug organ. No, in tudi ta rešitev in ukrep je v grobem predviden v koalicijskem sporazumu, kjer piše – citiram: "Na novo določiti pristojnosti Zdravniške zbornice Slovenije in urediti področje specializacij." Konec citata. Po naši zakonodaji so za primarno zdravstvo pristojne občine, za ostalo pa Republika Slovenija. Razvoj v resnici v našem zdravstvu ne bo mogoč, dokler se lahko lokalne in državne oblasti tej svoji obveznosti izogibajo s tem, da pač podeljujejo koncesije,

namesto da bi smotrno investirale v javne zavode.

Po našem mnenju, torej po mnenju Združene levice koncesije na dolgi rok niso potrebne, v najkrajšem času je pa treba, tako kot predvideva točno ta osnutek vladne novele, odpraviti tiste koncesije, ki so bile podeljene na škodo javnega interesa, in teh je, vemo, ogromno. V Združenih levici se zavzemamo za to, da javno službo izvajajo javni zavodi, kjer pa morajo ustanovitelji zagotoviti vse pogoje za delo in razvoj. Da je to stališče edino pravilno in smiselno potrjuje tudi več kot 20 let prakse z zasebnim zdravstvom v Sloveniji. Najprej se je treba vprašati, ali je slovenski zdravstveni sistem zaradi koncesionarjev boljši. Če se ozremo na podatke, zelo hitro vidimo, da temu ni tako. Leta 1997 so koncesionarji porabili slabih 6 % javnih sredstev. Zdaj je ta odstotek porasel že na 14 %. Dostopnost storitev pa se zaradi tega ni povečala, drugače se seveda tudi ne bi podaljševale čakalne dobe. Če bi naraščanje koncesij povečalo dostopnost našega zdravstva, potem se moramo vprašati, zakaj, za boga, se pa potem naše čakalne dobe podaljšujejo. Mogoče najboljši primer te neučinkovitosti najdemo pri zobozdravstvu. Daleč največji delež koncesionarjev in zasebnikov nasploh se namreč nahaja ravno v zobozdravstvu. In če bi bilo koncesionarstvo kakršnakoli rešitev, potem bi bilo naše zobozdravstvo najboljši del zdravstvenega sistema, v resnici je pa prej nasprotno. Zadnja analiza slovenskega zdravstvenega sistema je pokazala, da je prav na področju zobozdravstva največ nezadovoljenih potreb pacientov. Tukaj bi šel lahko še naprej, našteval še več podobnih podatkov, ampak moja poanta bi morala biti do te točke že razvidna. Koncesionarstvo ni del rešitve, ampak je del problema. Koncesije niso dopolnilo javnemu sistemu, ampak mu predstavljajo konkurenco. Ko se povečuje število koncesionarjev, se pač ne povečuje skupno število zdravnikov v našem sistemu, ampak se zmanjšuje število zdravnikov v javnem sektorju, z njimi pa seveda iz javnega odtekajo tudi sredstva, ki bi se lahko investirala v ta javni sistem. Praksa pa nam kaže še nekaj drugega. Koncesije niso rešitev za domnevno korupcijo v javnem sistemu. Samo podeljevanje koncesij predstavlja veliko tveganje korupcije. To nam potrjujejo tudi poročila pristojnih organov. Recimo, leta 2006 je Računsko sodišče izdalo zbirno poročilo o podeljevanju koncesij v zdravstvu. V tem poročilu je ugotovilo, da se koncesije podeljujejo brez meril, brez razpisov in nenazadnje brez učinkovitega nadzora. No in potem, kasneje ministrstvo ugotavlja, da so se tudi po tem poročilu koncesije praviloma izdajale brez javnega razpisa. Leta 2013 je raziskava KPK o zdravnikih dvoživkah razkrila načine izčrpanja javnih sredstev in preskakovanja vrst preko zasebnih izvajalcev. In še enkrat ponavljam, da je lahko na podlagi veljavnega zakona koncesijo dobil vsakdo, ki je izpolnil

resnično minimalne pogoje za izvajanje dejavnosti. In da so imele tukaj občine in minister za zdravje seveda popolnoma proste roke in prosto presojo. Mogoče najbolj notoričen primer je primer nekdanjega ministra Bručana, ki naj bi samo v eni noči, novembra 2006, odobril kar 50 koncesij. Da niti ne govorimo o tem, da so se koncesije celo prodajale in skoraj vedno izdajale za nedoločen čas. Celo Luka Koper, Letališče Ljubljana imata omejeno pravico uporabe javne infrastrukture, za zdravnike pa to v tem trenutku žal ne velja. Skratka, praksa potrjuje to, kar vemo v resnici že vnaprej. Zdravniki ne odpirajo zasebnih praks iz humanitarnih razlogov, ne odpirajo jih zaradi tega, ker bi radi sami vodili knjigovodstvo in se ukvarjali še dodano z administracijo, ampak jih kratko malo odpirajo zato, ker pač na ta način zaslužijo več, kot bi sicer zaslužili v javnem sistemu. Zdravstvena podjetja tudi ne vlagajo v opremo, ker bi jih iz humanitarnih vzgibov ne vem kako strašno zanimala dobrobit bolnikov, ampak zato, ker gre očitno za donosno investicijo. Če se samo spomnimo, kar je v svoji izjavi izpostavil nekdanji finančni minister dr. Čufar, ko se je zglasil na posvetu pri predsedniku Pahorju julija 2013. Ga bom zaradi plastičnosti kar citiral: "Najprej bomo privatizirali državna podjetja, nato se bomo lahko lotili tistega, kar v svetu imenujejo prava privatizacija, namreč privatizacija zdravstva in šolstva." V zdravstveni dejavnosti se ustvarja neka marža, presežek, zaradi katerega je ta dejavnost rentabilna. Z vsako koncesijo naš javni sistem izgublja ta presežek, zato moramo zgraditi zdravstveni sistem brez koncesij. Najlepša hvala.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Prehajamo na splošno razpravo poslank in poslancev o predlogu priporočila. Besedo ima predlagateljica gospa Jelka Godec. Pripravi naj se gospa Erika Dekleva.

JELKA GODEC (PS SDS): Hvala.

Kar smo poslušali v stališčih poslanskih skupin, na eni strani naklonjenost tem priporočilom, ki niso nič tako strašnega, kot pravi gospod kolega iz SMC, da strašimo. Nič ne strašimo, priporočila so čisto normalna. Tako, kot je bilo že rečeno na odboru, so v bistvu nekeje v izvajanju, tako da to ni nobeno strašenje.

Naslednja stvar je podpora koncesijam oziroma koncesionarjem, ki so del javnega zdravstva. Jaz moram reči predstavniku Združene levice in tudi SD v enem delu, kolega Kordiš, se bo za ušesa prejel, ampak, ljubi bog, kaj pa to govorite, je pa za adijo. Jaz bi rekla takole. Poglejte si najprej, kaj so zasebniki, kaj so koncesionarji, kaj so zdravniki v javnem oziroma v zdravstvenih domovih. Potem pa govorite o koncesionarjih kot o zasebnikih, ki vam jemljejo denar, ki vam jemljejo bolnike, ki

vam jemljejo ne vem kaj vse. Najbolje je, da ukinemo vso zasebno lastnino, v ustavno napišemo zasebne lastnine več v Sloveniji ni, imamo vse javno. Zdaj bi pa nekaj vprašala. Verjetno gospod Kordiš še ni bil v življenju pri zdravniku in bi vprašala tudi, če državljanje vprašate, koliko jih sploh ve, da hodijo h koncesionarju. Eni sploh ne vedo, da hodijo h koncesionarju, zato ker ne plačajo nič pri tistih osnovnih zadevah, seveda kar je več in tako naprej. Koncesionarji so del javnega zdravstva. Tam, kjer zdravstveni dom ali pa neki okoliš ne more zagotoviti dodatnega zdravnika, ne vem, družinskega zdravnika, recimo, pa se ugotovi potreba, se lahko razpiše koncesija. In če vi zdaj rečete, da s koncesionarjem ne pomagamo bolnikom, gospod Kordiš, jaz vas sploh ne razumem. Če se ugotovi potreba po družinskem zdravniku v nekem območju, ker ga javni zavod ne more zagotoviti, javno zdravstvo, in se ga s koncesijo dobi, to pomeni, da toliko in toliko bolnikov je oskrbljenih, ker drugače ne bi bili. Seveda je koncesionar tisti, ki je zasebnik, ker vloži zasebni kapital, ker si s svojim kapitalom nabavi vso opremo in tako naprej, ampak je del javne mreže in ni zasebnik. Ko vi pridete koncesionarju, ne boste že, ko boste rekli dober dan, plačali, tako kot boste pri zasebniku, da vas samo pogleda o daleč in že plačate, ampak je zadeva čisto drugače narejena. Dajte ločiti. Vse zasebno ukiniti! Potem smo res tam 1918 ali kdaj. Najbolj, da revolucijo izvedete in vse zasebno ukinite, potem bomo pa čakali v vrsti v zdravstvenih domovih, da bomo prišli na obravnavo, v nekaterih področjih.

Kolegica iz SD, ki je prej govorila, je rekla, da je Slovenska demokratska stranka izsilila to točko. Nič je nismo izsilili. Točno smo dali v proceduro. Jaz ne vem, edino, če je kdo iz naše strani na predsednika Državnega zbora pritiskal, da je to dal na sejo. Nismo izsili, to je demokratični proces. Dali smo v proceduro zadevo. Pravilnik o nujni medicinski pomoči je bil samo pravilnik, ki ga niti ne sprejemamo v Državnem zboru, ni zakon pa smo ga trikrat obravnavali kot osnutek na odboru in enkrat na Državnem zboru, torej na tej seji. Ni bilo nobenih pripomb. Celó še več, na seji Državnega zbora smo sprejeli priporočila za ministrstvo in je bil pravilnik, in to v osnutku. Danes, ko pa je Zakon o zdravstveni dejavnosti v osnutku, je pa izsiljeno, je pritisk, je ne vem kaj vse, pa je samo ena obravnavo. Mislim, da take besede, da izsilijemo, dajte se izogibati teh besed, ker to ni izsiljeno, to je čisto normalna procedura. Tudi SD, tudi ne vem DeSUS lahko dal v proceduro neka priporočila, zakon, karkoli. Tukaj si ne dovolim kot predlagatelj točke govoriti, da sem zadevo izsilila.

Potem tudi glede tega, da zavajamo, da nič, kar navajamo, ni res. Zakon o zdravstveni dejavnosti v svojem 6. členu piše, da se 44. člen spremeni tako, da se glasi: Koncesija se podeli za obdobje do 15 let. Jaz nisem nič drugega govorila kot to. Kje sem

zavajala?! Kaj pomeni za obdobje 15 let? Zakaj določati to trajanje? In da govori, da je treba narediti za določen čas. Mi tega v bistvu sploh ne potrebujemo. Zakon o javno zasebnem partnerstvu vam v 71. členu piše, trajanje razmerij, podeljevanje koncesij in tako naprej. Tudi po direktivah Evropske unije, ni primerno oziroma ni priporočljivo, da se v zakon napiše trajanje podelitve koncesije, ampak da se to zapiše v koncesijski akt. In še enkrat, zakon o javno-zasebnem partnerstvu, imate, 71. člen, si lahko preberete, kaj piše o trajanju in podeljevanju koncesij, da se koncesije podelijo za določen čas. Zakaj so se zdaj podeljevale za nedoločen čas, naj pa tisti, revizija Ministrstva za zdravstvo ali tiste službe, ki so za to pristojne, ugotovijo in te anomalije se odpravijo. Da koncesionarji ne delajo dobro, nekateri, je tudi marsikomu jasno in je treba tukaj zadeve sanirati. Ali ste naredili kaj od tega?! Je kdo sploh naredil revizijo, revizijsko poročilo sedanjih koncesij? Verjetno nihče, ker če bi, potem bi to revizijsko poročilo dobili. Tako pa v bistvu kar vsi povprek, tudi jaz lahko rečem, da vsi povprek govorimo, kako nekateri ne delajo dobro, kako je bilo, podeljene so bile koncesije in tako naprej, nihče pa ni naredil te revizije. Zato bi bilo primerno, da Ministrstvo za zdravstvo naredi revizijo trenutnega stanja koncesij. Zakaj so bile za nedoločen čas podeljene, če vam lepo piše v 71. členu Zakon o javno-zasebnem partnerstvu, da je treba skleniti za določen čas. Tudi drugi odstavek 71. člena Zakona o javno-zasebnem partnerstvu določa še stabilnost in varnost naložbe, torej da je določitev roka, kako dolgo naj bo koncesija, tudi odvisna od stabilnosti, varnosti in učinkovitosti, torej varnostnega financiranja. Tako da je treba v bistvu pogledati, kako dolgo naj bodo neke koncesije podeljene, ker ne smejo biti za določen čas. Katera so tista leta, ki so primerna, verjetno ni za vsakega 15 let, lahko je več ali manj. Zapisati to v zakon v bistvu pomeni neko nefleksibilnost, večjo fleksibilnost bi to pomenilo, če bi to zapisali v koncesijski akt. To so recimo tudi naše pripombe.

Naslednja stvar, je revizija, torej to, kar sem že govorila, revizija obstoječih razmerij. V predlogu Zakona o zdravstveni dejavnosti, v 11. členu, se določa, da se koncesijske pogodbe, ki so bile sklenjene pred uveljavitvijo tega zakona in veljajo tudi po uveljavitvi, v 24 mesecih uskladijo z določbami zakona. Torej da se izvede revizija obstoječih razmerij, ampak revizija še ne pomeni, da se zadeve spremenijo. Do kakšnih sprememb bo prišlo po teh revizijah, ali imate kje kakšne obrazložitve, kaj boste naredili s tistimi koncesionarji, ki imajo pogodbe sklenjene v nasprotju z zakonom, tako Zakonom o zdravstveni dejavnosti kot tudi Zakonom o javno-zasebnem partnerstvu.

Treba pa je opozoriti še nekaj. Zakon o javno-zasebnem partnerstvu v svojih določbah, prehodnih določbah ni predvidel uskladitev koncesij s spremembami zakona. Enako velja

tudi, če se spremeni Zakon o gospodarskih javnih službah ter denimo Zakon o negospodarskih javnih službah. Zadeva je v bistvu kar logična, ker v bistvu sprememba koncesijske pogodbe je nekako enostranski poseg v zakon. Bi prosila s strani Ministrstva za zdravstvo, da pove, kaj se bo zgodilo po reviziji obstoječih razmerij koncesionarjev. Na kakšen način bodo reševali tiste, kjer se bo ugotovilo, da ni v skladu z zakonom? To je prva zadeva. Druga zadeva. Kako boste določali, zakaj ste določali 15-letni rok kar za vse koncesionarje, ne glede na to, na katerem področju delajo? Namreč menimo, da gre za zelo nefleksibilno določilo in da bi bilo bolje, da se to določi v koncesijskem aktu. Pa še ena zadeva je. V četrtem odstavku 41. člena v Predlogu zakona o zdravstveni dejavnosti se določa, da se koncesija lahko podeli pravni osebi le pod pogojem, da je edini ali večinski lastnik pravne osebe odgovorni nosilec zdravstvene dejavnosti, in da koncesija preneha, če se ti pogoji spremenijo. V drugem odstavku 42. člena pa se določa, da se koncesija na primarni ravni zdravstvene dejavnosti lahko podeli le fizični osebi. Ta določila so v nasprotju z Ustavo Republike Slovenije, ki v prvem odstavku 74. člena zagotavlja svobodo gospodarske pobude, kar med drugim tudi pomeni, da lahko pravni subjekt svobodno izbira pravno-organizacijsko obliko, v sklopu katere bo deloval. Tako da me zanima, od kod v bistvu to določilo, da se podeli točno določena pravna oblika mora biti, da lahko dobi koncesijo? Ja, to je nekako vprašanje za Vlado in pa tudi pripombe vsem tistim, ki ste govorili o tem, da je samo osnutek pa da v bistvu se nagibate k temu oziroma vaše razmišljanje, da so koncesionarji čisti zasebniki.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Erika Dekleva.
Pripravi naj se gospod Janko Veber.

ERIKA DEKLEVA (PS SMC): Hvala za besedo.
Lep pozdrav vsem!

Jasno je, da je javno službo na področju zdravstva že od leta 1991 opravljajo tako javni zavodi kot zasebno-pravni izvajalci s koncesijo. In samo skupaj sestavljajo javni zdravstveni sistem. Dejstvo je tudi, da imajo tako eni kot drugi svoje prednosti in svoje slabosti, se pa dopolnjujejo in to dobro dopolnjujejo. Javnega zdravstva seveda ne bo in ne more ogroziti podeljevanje koncesij. Podeljevanje koncesij ni privatizacija zdravstva, ampak je državno dovoljenje za delo, za delo zasebnih zdravnikov v javni zdravstveni mreži. No, to dovoljenje za delo pa ni dobro urejeno, predvsem pa ni transparentno. Koncesije se ne podeljujejo na podlagi jasnih kriterijev, se ne podeljujejo na podlagi jasnih pravil, ni dobrega nadzora in ni merljivih kazalcev učinkovitosti in pa kakovosti dela zasebnikov. Prav je, da se koncesije podeli, ko za to obstaja potreba,

razlog. Ni pa prav, da se koncesije podelijo samo na željo posameznikov. In to je realnost, današnja. Dejstvo je, da se srečujemo s pomanjkanjem standardov in pravil. To pa je v nasprotju z javnim interesom in to povečuje tveganja korupcije. Prav zaradi neenotnih pravnih podlag in kriterijev je podelitev koncesije mnogokrat odvisna na lokalnem nivoju od volje župana ali trenutne občinske uprave, na nivoju države pa najbrž od ministra. Torej imamo problem, vendar imamo tudi rešitev. Mislim, da se ministrica zaveda potrebe po varovanju javnega interesa in je v skladu s tem tudi pripravila zakonodajo. Vendar smo takoj trčili na problem. Moje vprašanje je – zakaj? Jaz mislim, da zato, ker najbrž vsi želijo, da stvari ostanejo pravzaprav take, kot so, in velike potrebe po spremembah razen na deklaratorni ravni ni. Kolega Vrtovec večkrat poudarja zdravstveno reformo, kako zelo je potrebna, kako zelo nujna je, čeprav najbrž sam tudi ne zna prav dobro definirati, kaj reforma sploh je. V Novi Sloveniji sami pišete, da je v Sloveniji zdravstveni sistem v slabem stanju in da ni ključnih večjih sprememb že desetletji. Desetletji. In, veste kaj – to drži. V Sloveniji se dejansko v zdravstvenem sistemu ni spremenilo nič že od leta 1991. Vsi se strinjamo, da so spremembe potrebne, nujne, govorimo o celoviti zdravstveni reformi, ko pa se začne nekaj dogajati, je takoj vse narobe. Zakaj? Zakaj se v vseh teh letih in vseh teh vladah, tudi vi ste jo vodili, ni uredilo nič in ni spremenilo nič? V SDS poudarjate bojazen, da se koncesionarji ne bodo več odločali za to obliko, ker bodo po 15 letih zadevo lahko zaključili. Pravite, da ne bo nikakršne garancije, da bodo s svojim delom lahko še nadaljevali, kljub temu da so veliko finančnih sredstev v to vložili. Res je, garancije najbrž ne bo, vendar – kdo v tej državi ima danes garancijo? Kako imajo garancijo podjetniki, gospodarstvo, kdo jim garantira, da bodo po 15 letih še lahko delali, pravzaprav po enem letu, kdo jim garantira, da bodo lahko delali. Res je, da so koncesionarji del javnega zdravstva, vendar mislim, da imajo tudi finančni interes, sicer bi se res koncesije podeljevale zgolj in samo, kadar za to obstaja potreba ne pa tudi osebni interes. V Novi Sloveniji predvsem očitajte pomanjkanje dialoga. Zdaj ne vem, kaj je pomanjkanje dialoga za vas, pa vas bom seznanila, recimo, samo z dialogom, ki je potekal z Zdravniško zbornico Slovenije. Skupaj z ministrstvom so se sestali 20. 10. 2014, 30. 10. 2014, 17. 12. 2014, 20. 1. 2015, 7. 1., 10. 6., 8. 7., 20. 11. – premalo komunikacije? Ne vem, kakor za koga. Kako zelo pomembna je danes ta tema za Novo Slovenijo, morda kaže tudi dejstvo, da do tega trenutka ni bilo nobenega vašega poslanca v dvorani, zdaj pa ste sami, kolega Vrtovec.

Malo sem pogledala članke iz preteklosti na to temo in ugotovila, da je to zelo pereča tema že vrsto let, pravzaprav od vedno. Leta 2009, članek iz Dela z naslovom Politika izraža svojo moč povsem nedostojno:

"Slovensko zdravništvo se je v zadnjih dneh postavilo na okope zaradi nesprejemljivega dogajanja pri oblikovanju in sprejemanju Zakona o zdravstveni dejavnosti, ki da je škodljiv tako za sistem kot v njem zaposlene, predvsem pa za paciente. To dogajanje postavlja Ministrstvo za zdravje, z njim pa tudi celotno vlado v vse prej kot zavidljiv položaj," so takrat zapisali, "saj resornemu ministrstvu očita nedemokratičnost, kratkovidnost, onemogočanje strokovnega, kakovostnega in varnega dela v zdravstveni dejavnosti." Takrat je bila predsednica Zdravniške zbornice Gordana Kalan Živčec. Zelo podobno, Koncesije v zdravstvu povzročile težave: "Zaradi nepravilnosti pri podeljevanju koncesij v osnovni zdravstveni dejavnosti od leta 2000 do 2006 so javni zdravstveni zavodi zašli v težave, ugotavlja Računsko sodišče." Takrat je Računsko sodišče revidiralo podeljevanje koncesij v tem obdobju, z revizijo so zajeli Ministrstvo za zdravje, 6 občin in zdravstvenih domov. Ugotovili so, da ministrstvo v tem času ni opredelilo ustreznih standardov, kadrov, opreme in materiala za javno zdravstveno dejavnost, ni izdelalo meril za določitev mreže zdravstvene dejavnosti na primarni ravni in ni izdelalo razporeda zdravniških delovnih mest v javnih zdravstvenih domovih. Takrat je v poslanski razpravi poslanec SDS France Cukjati Računskemu sodišču očital, da se je te teme lotilo zgolj iz političnih razlogov. Leto 2008, ministrica iz kvote SDS Zofija Mazej Kukovič, tik pred iztekom mandata odobrila podelitev še tristo koncesij v zdravstvu. Ne vem, jaz bi rekla, da je urejanje zdravstvene zakonodaje zelo nehvaležno delo. S tem se najbrž vsi strinjamo. Če ne bi bilo tako težko, se ne bi v tako kratkem času vladanja Alenke Bratušek zamenjalo tako zelo veliko ministrov. Tudi sama je bila določen čas v funkciji ministrice za zdravje, področja seveda ni uredila, zdaj pa je prva v vrsti za kritike.

Dejstvo je, da je področje koncesij kaotično, da ga je potrebno urediti tako razpisovanje kot podeljevanje koncesij pa seveda nadzor. Vse skupaj je treba uskladiti z Zakonom o javno-zasebnem partnerstvu. Razprava danes, želeli ali ne, je preuranjena, imamo delovni osnutek, kot smo že velikokrat slišali, vsebinsko se bo spreminjal in zato je zelo težko govoriti, vsaj sama težko razpravljam o vsebini, ki je še ni. Jaz verjamem, da bodo na ministrstvu vgradili v nov zakon vse smiselne pobude in predloge, ki so jih v toku javne razprave prejeli, o vsem tem bomo v Državnem zboru še enkrat govorili. Vem tudi, da bo razprava najbrž podobna, ker se konceptualno razhajamo glede ureditve zdravstvenega sistema na področju koncesij. Sama pa verjamem, da gre zakon v pravo smer, predvsem pa z večletno zamudo. Hvala.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Proceduralno ima gospod Jernej Vrtovec.

Izvolite.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSi): Spoštovani kolegice in kolegi!

Spoštovana predsedujoča, vi dopuščate tudi razprave, ki gredo popolnoma izven konteksta, recimo, zdaj nismo bili priča nekemu dialogu, neki normalni razpravi, ampak predvsem žolčnemu političnemu obračunavanju. Temu, kar dialog ni, ko govori gospa iz SMC, kako si predstavljamo vsi dialog. Poglejte, to ni bil klasičen primer dialoga, ampak je bil predvsem žolčen politični obračun z nasprotno politično opcijo. Jaz obžalujem, da državni zbor ni presegel prav tega, da se bi bili sposobni med seboj pogovarjati. Zdaj gospa zapušča to dvorano, svoje je oddelala in stvari gredo naprej. Jaz verjamem, da je napetost največje vladne stranke izredna, glede na javnomnenjsko podporo, ki je več ne uživa, in tudi glede na to, da zapušča Poslansko skupno SMC član za članom, na primer danes gospod Franc Laj, ampak kljub temu, dajmo se držati nekih osnovnih norm. Problematika slovenskega zdravstvenega sistema je izredno pomembna problematika, kjer se ni treba posluževati klasičnih političnih obračunavanj, ampak predvsem strpne razprave, po drugi strani so državljanke in državljani, pacienti, ki to razpravo konstruktivno potrebujejo, predvsem zaradi njihove lastne varnosti.

Gospa predsedujoča, želim, da naslednjič, ko gospa iz SMC tako ali drugače obrazlaga stvari in gre izven konteksta razprave, opozorite, odvezmete besedo v skladu s poslovnimi določili.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Janko Veber, pripravi naj se gospod Andrej Čuš.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala za besedo in lep pozdrav vsem!

V luči današnje razprave in točke dnevnega reda, ki je predlog priporočila v zvezi s predlogom Zakona o zdravstveni dejavnosti bi bilo mogoče vendarle opozoriti na to, če je predlagatelj tega zakona Ministrstvo za zdravje v težavah, v kakšni obliki naj predloži zakon o zdravstveni dejavnosti v proceduro na vlado in seveda pozneje v sprejem Državnega zbora, bi bilo vendarle mogoče za razmisliti o tem, da se izkoristi možnost 119. člena Poslovnika Državnega zbora, ki omogoča predhodno obravnavo zakona. Torej preden se sprejme na vladi, če imaš dileme o tem, kot jih je tudi sicer izrazila ministrica za zdravje na obravnavi te točke dnevnega reda na Državnem svetu, kjer pravi, da je zakon o zdravstveni dejavnosti še vedno v obliki delovnega gradiva, javna razprava je potekala do konca oktobra 2015 in posredovane pripombe k zakonu so v postopku proučitve in glede na posamezne pripombe bo organiziralo delovne sestanke s posameznimi

deležniki. Torej od oktobra 2015 poteka javna razprava, bila je zaključena, ampak očitno obstajajo težave, s kakšno obliko ali vsebino zakona naj pride na Vlado in potem v Državni zbor. Mislim, da res ne bi bilo slabo, da se poskušamo o tem predhodno pogovoriti v Državnem zboru. Takrat je vključena tako opozicija, koalicija, vsi lahko razpravljajo, predvsem pa razpravljamo na podlagi relevantnih podatkov, ki pa jih seveda predlagatelj zagotovo oziroma Ministrstvo za zdravje ima več kot pa recimo opozicija. Opozicija uporablja podatke, ki jih ima na razpolago bodisi iz medijev bodisi iz nekaterih razprav, ki so bile predhodno že opravljene, ali pa iz dokumentov, ki smo jih v Državnem zboru že sprejemali. Za neke aktualne razmere pa seveda zagotovo Ministrstvo za zdravje ima več podatkov in če bi dobili na mizo relevantne podatke o stanju na področju zdravstva in sistema zdravstvene dejavnosti, o čemer naj bi govoril ta zakon, potem so tudi kvalitetnejša razprava lahko opravi v Državnem zboru, preden pride v uradno proceduro. Torej tudi razprava na delovnem telesu je mogoča, Zakonodajno-pravna služba lahko da svoje stališče, skratka mogoče samo kot en nasvet ali pripomoček k razmišljanju, kako nadaljevati s tem postopkom. Sicer pa menim, da ko združimo nekako pogled, kaj se dogaja na področju zdravstvene dejavnosti, bi verjetno prišli do zanimivih ugotovitev, ali se pogovarjamo o ljudeh, ki potrebujejo pomoč, ki potrebujejo sistem, da ozdravijo, ali se več pogovarjamo o tem, koliko denarja je potrebno, ali je ta denar pravilno uporabljen ali ni. Se mi zdi, da bolj prevladuje problematika in razprava o denarju, ne pa o tem, kaj ljudje potrebujejo in kakšen sistem jim ponujamo, da bodo lahko prišli do ozdravitve v trenutku, ko seveda zbolijo. Ta odnos do ljudi se mi zdi, da je tisti, ki je zanemarjen v tem zadnjem obdobju. Preveč se pogovarjamo o tem, kako in kaj je treba nekoga plačati, kot pa o tem, kaj ljudje potrebujejo. Če bi se vrnili v to izhodišče, bi nam bilo veliko veliko lažje. Namreč sam zdravstveni sistem je zaradi ljudi ne pa obratno, da bi pobiral denar od ljudi. Nekatera izhodišča, mislim, da je treba izčistiti. Nam bi bilo seveda potem veliko lažje, postali bi tudi učinkovitejši in tudi zdravstvena dejavnost bi zagotovo lahko bila konkretnije organizirana. Še posebej te prizadene, ko pravzaprav spremljaš problematiko tudi znotraj Univerzitetnega kliničnega centra in ko ugotoviš, da tudi za tiste najmlajše, najbolj neogljlene paciente pravzaprav ne znamo ustrezno poskrbeti, je nekaj kar zagotovo kliče po tem, da se je treba resno pogovoriti o tem, kako funkcionira zdravstvena dejavnost in ta sistem v Sloveniji. Univerzitetni klinični center je samo kot vrhunska organizacija odraz tega stanja. Da še danes nimamo urejenega vodenja tega univerzitetnega kliničnega centra, je samo posledica tega, da se očitno preveč pogovarjamo o denarju, premalo o ljudeh.

Vse to je tisto, o čemer bi se dejansko lahko v veliki meri pogovorili v parlamentu, če bi šli tudi v tem primeru v tako imenovano predhodno obravnavo z relevantnimi podatki, kaj se dejansko dogaja znotraj te dejavnosti, da ni mogoč preboj v smeri potreb ljudi. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Andrej Čuš, pripravi naj se gospa Anita Koleča.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Predsedujoča, hvala za besedo. Lep pozdrav vsem prisotnim!

Sam bi na začetku razprave povedal, da se v veliki meri strinjam z razpravo in s stališči mojega predhodnika, torej gospoda Vebra, ki je podal kar nekaj konkretnih predlogov ali pa tudi svojih videnj trenutnega zdravstvenega sistema. Menim, da bi moralo biti področje zdravstva danes poleg področja financ in varnosti med prioritetami Vlade Republike Slovenije. Nekako pa imam občutek, ko kot poslanec spremljam delovanje vlade, da se nekako tukaj vse lovi, živi iz dneva v dan, išče nekečasne zasilne ukrepe, nekako gasimo požare, ampak gori nam pa že kaj več. Sam tako seveda pogrešam več aktivnosti, tudi odzivnosti ministrstva. Ko govorimo o medgeneracijski solidarnosti, moram povedati, da socialna politika in tudi zdravstvena politika v Republiki Sloveniji je izrazito medgeneracijsko neuskaljena, je neprijazna do mladih, tako da tukaj nas čaka še veliko dela. Kot poslanec pa žal tudi ugotavljam, da danes med nami ni ministrice, to se dogaja zadnje obdobje vse večkrat in nekako se ne morem strinjati s tem, da ministri podcenjujejo ali pa kar v osnovi degradirajo Državni zbor. Jaz verjamem, da je ministrstvo poskrbelo, da so tukaj kompetentni sogovorniki, je pošteno in prav, ampak vseeno, ostane ta grenak priokus in nekako menimo, da problemi ne pridejo na prava ušesa.

Če govorimo o dogajanju na področju zdravstva v letu 2015, lahko ugotovimo, da je bil zagotovo najpomembnejši korak naprej v tej smeri dokončanje 10 urgentnih centrov po Sloveniji. Sicer je tukaj še veliko težav, saj se soočamo s pomanjkanjem dovolj izobraženega in usposobljenega kadra, prav tako pa je še treba zgraditi dva urgentna centra oziroma enega v Ljubljani je treba dograditi, urgentni center na Ptuj pa je treba začeti graditi.

Ko se pogovarjamo o zdravstvu in obstoječem zdravstvenem sistemu, pogrešam predvsem vključitev demografskega vidika in demografskih trendov. V zadnjih 7 letih je razmerje med zavarovancem in upokojemcem drastično upadlo, in sicer kar iz 1 : 1,7 na 1 : 1,37. Ta delež konstantno pada, tukaj bo že zaradi tega treba v prihodnje ukrepati, jaz pravim z reformo in ne pristajam na razpravo nekaterih predhodnic iz koalicije, ki so razpravo danes, ko smo seveda poslanci opozicije in Slovenske demokratske stranke nekako pripravili konkretno

vsebinsko, po podatkih, do katerih lahko dostopamo, dobronamerno, ni nobena tema, da bi se komu kaj očitalo, namen je zgolj opozoriti, da se pripravi vse tako kot mora, in ne sprejemam razprave ene od predhodnic, ki je to razpravo izkoristila za napad na našo poslansko skupino in na Poslansko skupino Nove Slovenije. Takšne razprave mislim, da tukaj nimajo prostora, čeprav verjamem, da so frustracije in jeza močno prisotne, ker to razpadanje poslanske skupine seveda je bolečina, je strah, je skrb, ampak dajte te frustracije reševati v svoji poslanski skupini za zaprtimi vrati in ne s tem zdaj tukaj označevati in utrujati nas, ker teh scenarijev smo že nekako vajeni iz prejšnjega mandata, vsaj jaz osebno, če se spomnimo Pozitivne Slovenije.

Ko govorimo o področju zdravstva, jaz se strinjam, da imamo v Sloveniji ogromno odličnega in tudi zelo dobro usposobljenega kadra, ko govorimo o zdravnikih, medicinskih sestrah in drugih zaposlenih v zdravstvu. Vsekakor pa je upravljanje in menedžiranje tega sistema, lahko rečem, katastrofalno in ne dosega nekih standardov, ki jih zahteva današnji čas. Tukaj je veliko rezerv, veliko prostora za izboljšave, veliko prostora za izboljšave je tudi v veljavni zakonodaji. Spomnite se samo dogajanja na eni izmed zadnjih sej Odbora za zdravstvo, ko smo poslušali moraliziranje in neke nauke ter tudi čustvene izlive s strani takratnega vršilca dolžnosti generalnega direktorja UKC Ljubljana. Meni se je zdelo, kot da smo v cirkusu ne pa v Državnem zboru oziroma da takšna oseba vodi našo največjo zdravstveno institucijo. Tako da človek, ko posluša, si ustvari sam mnenja in si mora seveda tudi, mi poslanci si moramo večkrat, postaviti ogledalo. Vsaj menim, da si moramo vsi postaviti od časa do časa ogledalo in se vprašati, ali je to kar govorimo, tudi delamo. In to kar govori ministrica, je očitno zavajanje, ker to kar govori tega, ne počne. To je seveda potem na srečo nekako vseeno vzbudilo dovolj članov Vlade, da niso podelili soglasja gospodu Baričiču in da se bo morda vseeno kaj spremenilo. Čeprav moram povedati, da popotnica oziroma nahrbtnik je kar obremenjen, ki se vlačijo seveda s sabo.

Sam kot Ptujčan, torej kot Štajerc, spremljam probleme na področju zdravstva in medicine v naši regiji že od vsega začetka. Lahko povem, da smo se za urgentni center Ptuj morali dobesedno boriti, ampak seveda bomo na Ptuj ploskali in pa verjeli Vladi komaj takrat, ko bo urgentni center na Ptuj zgrajen in ko bo deloval. Do takrat pa bomo seveda budno spremljali aktivnosti Vlade in pa seveda predvsem ministrstva ter seveda po svojih najboljših močeh pomagali pri tem projektu.

Kot drug velik problem pa bi vseeno rad izpostavil, ker se veliko govori o področju koncesij in pa javnega zdravstva zdravstvenih domov, veliko je bilo o tem tudi povedanega na Odboru za zdravstvo, kjer je bila razprava

vsebinsko zelo bogata in na nivoju. Na Štajerskem moraš kot Štajerc oziroma ne vem, če v Mariboru, na Ptuj želiš iti v zdravstveni dom, je čakalna doba na poseg pri oralnem kirurgu dve do tri leta. To je tako spevno opevano javno zdravstvo in če imamo dobre zdravnike nam nič ne pomaga, če imamo tiste ljudi, ki seveda upravljajo te sisteme, ki niso sposobni zagotavljati tega, da bi zdravniki in da bi sistem deloval v prid pacientu. Če nekdo pride k zdravniku in potrebuje oralni poseg pri oralnem kirurgu pa mu rečejo, da bo čez dve leti na vrsti, jaz ne bom povedal, kaj si pacient potem misli, lahko si pa vsi tukaj mislimo, kaj bi povedal.

Nadaljeval bi z dvema problemoma, s katerima se v zadnjem času predvsem veliko soočam. Eden je predvsem to, da se je pred časom v Postojni ustanovilo eno podjetje, ki se je povežalo z izvajalci na Hrvaškem, ki se reklamirajo za delo preko slovenskih napotnic torej tudi preko slovenskega denarja, ki potem odteka na Hrvaško. In sicer prav za področje oralne kirurgije, ki je pri nas tako pereče. Zakonodajno gledano pa seveda velja pri tem direktiva o čezmejnem prehodu zdravstvenih storitev za vsa specialistična področja ne le za oralno kirurgijo. Tako da zdaj zdravnik iz Hrvaške vabijo slovenske paciente z napotnicami naj gredo na Hrvaško in Zavod za zdravstveno zavarovanje vrne tem izvajalcem na Hrvaškem toliko denarja, kot bi ga nakazali slovenskemu koncesionarju. Ob tem je pa seveda treba vedeti, da ta izvajalec na Hrvaškem nima nobenega nadzora nad to storitvijo, ni nadzorovan in seveda tudi nima sklenjene nobene pogodbe. Tako zdravstveni denar davkoplačevalca odteka v drugo državo, pri nas pa se v marsikaterih primerih sploh ne razmisli ali pa podeli koncesij, s tem se seveda tudi večajo čakalne dobe. Res, to je seveda težko razumeti. Po mojih informacijah je ministrica s tem seznanjena že veliko časa, ker pa je seveda danes tukaj ni in pa ker ignorira kar nekaj, bom rekel, reprezentativnih organizacij s področja zdravstva in seveda tudi zobozdravstva, pa dovolite, da vseeno povzamem nekako tudi stališče Združenja za maksilofacialno in oralno kirurgijo Slovenije. Vsi vemo, da so že prej omenjene čakalne dobe za posege pri oralnih kirurgijah na Štajerskem dve do tri leta, sicer dovolite, da nadaljujem z naslednjim. »Neprijetne dogodke v zvezi s pomanjkanjem oralnih kirurgov v mariborski regiji spremljamo že 1 leto. In ker kljub trudi z več strani do končne rešitve še vedno ni nikjer na vidiku, smo se odločili, da vas o trenutni situaciji podrobno obvestimo. Težave so nastale, ko so v začetku aprila 2015 dali odpoved trije oralni kirurgi: doktor Vogelnek v Zdravstvenem domu Ptuj, doktor Jager in doktor Josipović pa v Zdravstvenem domu Maribor.« To je bil za zdravstvo celotne regije hud udarec, ki ga zaveden zdravnik ne izvede zlahka. Treba se je torej vprašati, kaj je bil vzrok njihove odpovedi. Če ste v Večeruh brali prispevke primarija

Gorazda Sajka, vodja zobozdravstvene dejavnosti v Zdravstvenem domu Maribor, imate zagotovo občutek, da gre za tri brezvestne, lene, simulantske posameznike, ki jim za javno dobro ni mar. Resnica je seveda rahlo drugačna. Vsi trije posamezniki so že več let pred odpovedjo večkrat opozarjali na slabe delovne razmere v obeh zdravstvenih domovih. Ne samo, da so bile ordinacije slabo opremljene in da z vodstvom zdravstvenih domov niso mogli najti skupnega jezika, tudi denarja za sprotno izobraževanje ni bilo od nikoder. Prepovedano jim je bilo izvajati določene posege, na njih pa je bilo obešenega tudi več programa, kot so ga bili dolžni in sposobni izpolnjevati. Ker so njihova opozorila in prošnje v zdravstvenih domovih naletele na gluha ušesa, so kolegi želeli svojo pot nadaljevati kot zasebniki koncesionarji. Se pravi, da bi še naprej ostali del javnega zdravstva, a brez spon, ki so jih čutili v zdravstvenih domovih. Za državo in paciente bi situacija ostala nespremenjena. K omenjenim trem specialistom bi še vedno lahko hodili na napotnice v enakem obsegu kot doslej, razlika bi bila le v tem, da koncesijskega denarja za izvajanje programa država oziroma Zavod za zdravstveno zavarovanje ne bi nakazovalo v zdravstveni dom, temveč naravnost zasebnikom. Skratka, to je to. To sploh ne bi bila novost, saj je specialnost oralne kirurgije razen v Mariboru, Ptuju in Novi Gorici povsod v Sloveniji organizirana kot zasebniška koncesijska dejavnost, kar se je izkazalo za dosti bolj učinkovito in smotno. Oralni kirurgi sami razporejajo denar od koncesije in z njim plačujejo dodatno opremo in potrebna izobraževanja. V zdravstvenih domovih pa ta denar v glavnem ponikne v vreče brez dna. V glavnem zato, ker povsod ni tako. V zdravstvenih domovih v Novo Gorici je organizacija dobra, oralni kirurgi so zadovoljni. Le zakaj bi to spreminjali? Na Štajerskem pa žal ni tako. Seveda pa je ravno ta koncesijski denar glavni razlog, zakaj zdravstvena domova ne želita spustiti koncesij iz rok. Tako je doktor Vogeljik svojo prvo prošnjo za prenos koncesije recimo napisal že leta 2011, pa je dobil odgovor, da ne predvidevajo širjenja programov. Pojasnjevanje, da si prizadeva zgolj za prenos koncesije, je naletelo na gluha ušesa. Nato pa je Zavod za zdravstveno zavarovanje letos nenapovedano in nepričakovano, kot je v Sloveniji žal standard, razširil programe oralne kirurgije, se pravi, zagotovili so plačilo za večje število posegov. Mislite, da je prišlo to do tistih, ki so za to prosili? Seveda ne. Dobili pa so jih v obeh zdravstvenih domovih ter nato silili kolege v nadurno delo za sramotno plačilo 13 evrov na uro. V Zdravstvenem domu Maribor je nato šel gospod Josipović na planirano operacijo kolka, na kar je opozarjal več mesecev prej. V času njegove odsotnosti ni bilo urejene zamenjave, njegov program pa so priročno obesilo kar doktor Jagru, kar bi bil izziv celo za legendarnega Stakhanova. Doktor Jager je po

nekaj mesecih pregorel, zaradi stalne nenaravne drže, ga je pričelo mravljinčiti v prstih na roki, imel je dokazan nevrološki izpad in šel je na bolniško. Rezultat, označili so ga za simulanta in mu obesili za vrat detektiva. V tej fazi so se kolegi na rednem spomladanskem sestanku posvetovali z vodstvom in člani Združenja za maksilofacialno in oralno kirurgijo Slovenije in po predstavitvi problema in vseh opcij, so se strinjali, da dajo odpoved. Pri tem pa so se seveda dogovorili, da bo združenje po svojih močeh pomagalo, da zdravje ljudi ne bo trpelo in da se seveda prenese koncesije iz zdravstvenih domov. Tu pa se komaj pravzaprav začne saga. Namesto da bi država takoj reagirala, saj je slabo oskrbljena precej velika regija Slovenija, raje kar molči. Konkretno smo v zvezi s tem že dvakrat pisali gospe Milojki Kolar Celarc, ministrici za zdravje, 14. 8. in 18. 11. 2015, kjer smo jo dobesečno rotili, naj ukrepa. Ministrica pa je žal reagirala tako, kot ji očita več zdravniških organizacij, niti odgovorila ni, pa čeprav je, kot se je izrazila Sabina Markolio, predsednica Odbora za zobozdravstvo pri Zdravniški zbornici, rešitev s prenosom koncesij iz obeh zdravstvenih domov na tri koncesionarje strašno preprosta, za nekatere pa preprosto strašna. V zdravstvenih domovih Ptuj in Maribor so se reševanja lotili po svoje, začasno so zaposlili mlado specialistko oralne kirurgije in upokojeno profesorico maksilofacialne kirurgije. Na Ptuju pogodbeno dela še specialist oralne kirurgije iz Murske Sobote. V Mariboru so zaposlili celo upokojenega paradontologa, kar je sploh neustrezna specialnost za tovrstno patologijo. Vendar lahko mirno spite. Vrhovni razsodnik primarij Sajko je v intervjuju po radiu razložil, da je to vse okej in sprejemljivo. Čudno torej, da se strokovne zdravniške organizacije z njim ne strinjajo. Vendar to so vselejčasne rešitve. Kot trajno rešitev pa v zdravstvenih domovih razmišljajo o uvozu tujih specialistov in o razpisu novih specializacij. Proti tujcem nimamo nič, je pa skrajno nepotrebno in pravzaprav bedasto uvažati tujce, če pa na Štajerskem že imamo tri nezaposlene in odlično usposobljene domače oralne kirurge, ki si še želijo delati v javni mreži, vendar ne več v zdravstvenih domovih. Razpis novih specializacij pa pomeni novo nepotrebno finančno breme za našo državo in vse nas davkoplačevalce. Poleg tega pa bi trajalo več kot pet let, da bi iz razpisanih specializacij vzniknili novi specialisti, šolanje pač traja. Enostavno, logično in hitro rešitev prenosa koncesij iz zdravstvenih domov direktno na koncesionarje podpirajo v Združenju za maksilofacialno in oralno kirurgijo Slovenije, na Zdravniški zbornici Slovenije in Sindikatu zobozdravnikov Dens, skratka, v odgovornih strokovnih organizacijah. K njej se vedno bolj nagibajo tudi v zavodu za zdravstveno zavarovanje, saj so na njihovo pobudo v zdravstvenemu domu Maribor izvedli izredni medicinsko tehnični nadzor, pri katerem so odkrili nepravilnosti in predlagali tudi strokovni

nadzor. Vendar so vse zgoraj omenjene strokovne organizacije brez moči, saj lahko podajo le strokovno mnenje, odloča pa se seveda drugje, na ministrstvu. Na potezi je torej Ministrstvo za zdravje. Sprašujemo pa se, se bodo na ministrstvu raje odločili, da rešuje zdravstvena domova, kot pa zdravje ljudi na Štajerskem. In to zdravstvena domova, ki sta imela in imate še vedno z izvajanjem programa oralne kirurgije same probleme. Bomo državljanom res naprtili plačevanje novih specializacij in po nepotrebnem uvažali tujce, ob tem ko imamo na Štajerskem tri nezaposlene slovenske oralne kirurge? Do kod oziroma kam seže aroganca nekaterih vodij v zdravstvenih domovih in na ministrstvu?

Jaz se opravičujem, vem, da sem bil nekoliko daljši, sem pač to prebral. Dejstvo je, da se ministrica ne odziva, se obnaša, kot da problemov ni. Sam pričakujem, da bo to končno slišano in da se bo končno kaj uredilo. Pa to ni bilo moje pisanje, ampak sem povedal, da citiram Združenje za maksilofacialno in oralno kirurgijo Slovenije, pod to pa je podpisan dr. Aleš Vesnaver. Menim, da dovolj reprezentativno in strokovno.

Ob tem bi pa tudi rad povedal, da je v omenjenih zdravstvenih domovih realizacija koncesij zelo slaba, ponekod celo polovična. Ne bomo dopustili, da se zdaj to koncesijo premešča v Celje ali kam drugam. Za to se bomo borili in pričakujemo v doglednem roku nek odziv in tudi odgovor ministrice za zdravje, če ne, se bomo pa spet morali srečati na kakšni nujni seji Odbora za zdravje, kjer pa, verjamem, da bo razprava precej bolj pestra, kot je bilo to moje branje tukaj. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima gospa Anita Koleča. Pripravi naj se gospa Marija Bačič.

ANITA KOLEŠA (PS SMC): Lepo pozdravljeni, podpredsednica, dragi kolegice in kolegi ter predstavniki ministrstva!

Najprej naj rečem, da vsekakor pozdravljam vsakršno razpravo o tematiki, ki je izjemno pomembna. In naj se kar opredelim do tega, kakor je bilo zdajle predstavljeno, da je pač nek določen problem, ki ga vidimo kot akutnega in težavnega, vsaj tako je bilo predstavljeno, in da se nanj ne odziva. Če je temu tako, potem je vsekakor treba povedati, da to ni prav in je to treba začeti urejati. Nikakor pa se mi ne zdi prav, da se enostavno reče, da je ta seja potrebna zaradi priporočil, ki jih je predlagatelj posredoval, in da smo jih tako z levo roko zavrnili tudi na Odboru za zdravstvo, kajti ta priporočila, vsaj jaz jih razumem tako, so vendarle imela namen, da preden se sploh slovenska javnost dodobra seznanila z nameni in cilji predlaganih sprememb zdravstvene zakonodaje, v tem primeru točno določenega zakona, da je treba takoj diskreditirati ministrico, njeno službo, in jo v

javnosti prikazati kot nekompetentno osebo – oziroma ministrstvo – za pripravo kakršnihkoli zakonskih sprememb, kaj šele Zakona o zdravstveni dejavnosti, ki je ena najpomembnejših pravnih podlag našega zdravstva. Tako se v gradivu s temi priporočili Vladi znajdejo predlogi, naj Vlada prouči pripombe Zdravniške zbornice in jih vključi v zakon. Torej, to je del priporočila, ki je pravzaprav glavni del. In se tu najprej postavlja vprašanje, zakaj zgolj in samo Zdravniške zbornice. Zakaj se predlagatelj tako odkrito postavi v bran tej strokovni oziroma, bolje, poklicni oziroma cehovski zdravniški organizaciji. V medijih sem zasledila strokovna mnenja zbornice, ki so izrazito naklonjena zdravnikom, ki delujejo kot koncesionarji. Slišati je bilo celo, da so koncesionarji bolj učinkoviti, da so prijaznejši, da so strokovnejši od zdravnikov v javnih zavodih. In se sprašujem, ali so v Zdravniški zbornici člani zgolj zdravniki koncesionarji ali niso to tudi zdravniki v javni zdravstveni mreži, torej, ali so potemtakem ti nestrokovni, neučinkoviti, celo nemara nesramni.

Predlagatelji so zapisali, da je predlog zakona nastajal v tajnosti. No, mislim, da že ta razprava danes to zanika. Mislim, če je na delovni predlog, ki je namenjen najširšemu zbiranju pripomb in predlogov zainteresiranih deležnikov, prispelo kar 30 pripomb in predlogov, med njimi tudi Zdravniške zbornice, potem verjetno izvajanje Ministrstva za zdravje ni dogajalo v tajnosti. Še več, zbornica je bila povabljen in vključena v sodelovanje, smo slišali. No, kako resno pa so v zbornici sprejeli to vabilo in, konec koncev, tudi dolžnost, ki jo imajo po Zakonu o zdravniški službi, pa kaže dejstvo, da se jim ni kaj prida mudilo odzvati se skupnemu dogovoru z Ministrstvom za zdravje. Kar šest tednov so potrebovali, da so ministrstvu posredovali člane delovne skupine, in bi rekla, da to ni kaj pretirana zagnanost, če pomislim, da zdaj v njihovem imenu predlagatelj razlaga, kako so zakon pripravljali v tajnosti in da k sodelovanju niso povabili Zdravniške zbornice.

S tem, ko se predlagatelj tako izrazito postavlja za pravice zgolj koncesionarjev in pri tem izreče še eno veliko neresnico, ki jo je treba takoj zanihati. Piše: »Po našem mnenju ministrstvo ni upoštevalo posledic, ki bi jih ukinitve koncesij imela za zdravje ljudi.« Ukinitve koncesij – to ne piše samo enkrat v temu predlogu predlagatelja oziroma v temu priporočilu. Jaz mislim, da delate s tem Zdravniški zbornici eno levjo uslugo, kajti mnenje Zdravniške zbornice je zagotovo pomembno, zdaj pa je vse videti tako, kot da se je zbornica distancirala od sodelovanja in da se je postavila na okope, kar pa zagotovo ni ravno najboljše za ta zakon. Koncesionarji so zelo pomemben del zdravstvenega sistema in v SMC nam nikakor ne pride na pamet, da bi koncesije ukinjali, tako se namreč želi prikazati. Želimo pa, da se tudi na področju koncesij, podeljevanja, trajanja, pogojev in podobnega, naredi red. To je

tudi namen tega zakona. Tudi to, ne zgolj samo to.

Seveda pa nikakor ne zanikamo, da je naša zaveza do volivcev ta, da so koncesionarji del javnega zdravstvenega sistema, ki dopolnjujejo javno zdravstveno mrežo tam, kjer zdravstvenega varstva ni mogoče drugače organizirati. Ponavljam stavek, ki ga je tukaj pred nami povedala tudi predlagateljica. Zato pa je seveda marsikdaj treba in marsikaj treba urediti tudi v javnih zdravstvenih ustanovah.

Naj se odzovem še na eno trditev, ki je bila tukaj predstavljena. Predlagateljica pravi, da se bojijo, da se vračamo na pot socialističnega zdravstvenega sistema. Morda ni odveč, če navedem, da je v trdih socialističnih časih na UKC pod vodstvom dr. Kornhauserja delovala prva enota za intenzivno terapijo otrok na kliničnem oddelku za otroško kirurgijo, ki je bila tedaj ena največjih in najbolj opremljenih ne v Jugoslaviji, v Evropi. Kej je ta oddelek danes, vam je verjetno jasno. Zato poudarjam, da je treba marsikaj urediti tudi v javnih zdravstvenih ustanovah.

Pa da zaključim še mogoče z enim pomenljivim stavkom, ki ga je izrekel, slišali smo ga, zdravnik Andrej Trampuž. Rekel je: "Zdravi vsakega bolnika tako, kot da je tvoj družinski član. Tako enostavno je vzpostaviti vrhunski sistem." Jaz verjamem, da je zdravnikov, ki tako mislijo, zelo veliko, torej da jim je najpomembnejši bolnik. In če je tako, potem se bodo zavzeli da dober zdravstveni sistem zapišemo tudi v zakon. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Marija Bačič, pripravi naj se gospod Marijan Pojbič, za njim pa gospod Jani Möderndorfer.

MARIJA BAČIČ (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Lepo pozdravljeni vsi v dvorani!

Strinjam se, da je zdravstveni sistem v Sloveniji tudi zaradi spreminjajoče zastavljenih sprememb nujno potreben preнове. Vendar pri prenovi mora biti zelo jassen cilj, kam in kaj si želimo. Vsi si želimo prav gotovo ohraniti javno zdravstvo, dostopno vsem državljanom, ne glede na gmotni položaj ljudi. Vsi državljani moramo imeti enako dober in pravočasen dostop do zdravstvenih storitev. Zavedati se moramo, da se zaradi povečanja deleža starejšega prebivalstva in različnih spremljajočih bolezni, boljšega preživetja, večje zdravstvene osveščenosti ljudi slovenski zdravstveni sistem sooča z vse večjimi potrebami in pričakovanji.

Tukaj bi se rada dotaknila košarice zdravstvenih storitev. Jaz mislim, da bi morali to košarico tudi dopolniti. Dopolniti s storitvami iz preventivnega vidika, in sicer tukaj vidim zgodnjo obravnavo otrok z motnjami v razvoju, ki potrebujejo že kot dojenčki redno obravnavo strokovnjakov ne samo enkrat na mesec, pač pa

pogosteje. Mislim, da bodo tudi določene motnje in težave omiljene, če ne povsem odpravljene. Potem vidim nadalje starajoče, starajočo družbo, ki se srečuje z različnimi boleznimi kot so demenca, parkinsona bolezen, alzheimerjeva bolezen. Kot spremljam po medijih pravijo strokovnjaki, da se lahko te bolezni tudi odkrijejo z določenimi posegi, kot na primer rengentskimi slikami možganov, ki zgodaj ugotovijo motnje na kognitivnem področju. Če bi poleg presejevalnih testov, kot so ZORA, SVIT in DORA, vključili tudi v košarico teh zdravstvenih storitev, recimo, rentgensko slikanje možganov dovolj zgodaj, sem prepričana, da bi marsikatero to hudo bolezen omejili ali odpravili. Saj pravimo, da je še tako dobra preventiva dosti boljša kot kurativa, ki je tudi draga.

V zadnjem času se vsi srečujemo tudi z veliko razburjen, kar se tiče področja koncesij. Res je, da so se v preteklosti dogajale določene nepravilnosti. Koncesionarji so nenazadnje del javne mreže, so dopolnitev javnim zdravstvenim zavodom in delo opravljajo dobro in tudi pacienti so z njimi zadovoljni. Vedno pa se najdejo tudi izjeme, ki iščejo zakonske luknje, izigravajo zdravstveno zakonodajo. Tukaj menim, da je potrebna kontrola zakonitosti in take anomalije ugotoviti in odpraviti. Vemo, da imajo koncesionarji zelo zelo veliko kontrol: zdravstvene zavarovalnice, davčne inšpekcije, delovne inšpekcije in tako naprej. Menim, da take anomalije in nepravilnosti lahko zelo hitro ugotovijo in ukrepajo. Tako javni zavodi kot koncesionarji so pri posamezni zdravstveni storitvah omejeni, na primer, pri ginekologu ima pacientka pravico do ultrazvoka na leto dvakrat, recimo, bom rekla. Če gre in zahteva večkrat, mora doplačati, medtem ko v javnem zavodu velikokrat ni tako. Tam pač ima kolikokrat ima, ni potrebno plačati, je pa res, da ste pa oboji izenačeni v pravica. Pri koncesionarju je torej tretji pregled plačljiv, v javnem zavodu pa ne. Zato bi se morale ovrednotiti nove, vse nove storitve, ki veljajo že od leta 1968. Menimo, da moramo imeti pravico do izbire in kvalitetne zdravstvene storitve, ali v javnem ali pravico pri koncesionarju. Torej podpiram ministrstvo, ki ne odpravlja koncesij, pač pa vzpostavlja red na tem področju. Dobro bi bilo tudi doreči kaj takrat, ko koncesionar izpolni normo iz osnovnega zdravstvenega zavarovanja in več strani zdravstvenega zavarovanja ne dobi plačilo. Menim, da bi se bilo mogoče tukaj ozreti v sosednjo Avstrijo, kjer koncesionarji niso omejeni pri delu. Koliko delajo, toliko pač dobijo plačano s strani zdravstvenega zavarovanja. S tem bi se tudi pri nas morda odpravile čakalne vrste, ker nekateri izpolnijo normo, ki jo plača zavarovalnica, že v novembru, potem delajo še samoplačniško ali pa gredo na dopust.

Naj zaključim z željo, da nam novi zakon o zdravstveni dejavnosti prinese red v celotnem zdravstvu. Zadovoljstvo vseh nas, tako pacientov kot tudi tisti, ki nam nudijo zdravstveno oskrbo, in ne bodo vedno predmet

kritik, čeprav svoje delo opravljajo dobro in kvalitetno. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Jani Möderndorfer, pripravi naj se gospa Andreja Potočnik.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (NeP):
Möderndorfer, ne. Ampak okej.

Gremo po vrsti. Danes v tej razpravi poslušam kopico nerazumevanja in nepoznavanja določenih pojmov, zato se je zelo težko pogovarjati, ker v resnici sploh ne vemo, o čem govorimo. Vsaj nekateri, ko sem na tisti strani predlagateljico poslušal, sem imel občutek, da glede na to, da so predlagatelji, da bodo razčistili ene pojme, ampak okej, se zapletajo in skačejo sem in tja. Pa ne bom o tem zdaj razpravljaj, ker je prav, da v tem kratkem času razčistimo naslednje. Kaj je delovno gradivo? Kaj je osnutek delovnega gradiva? Kaj je osnutek in kaj je predlog, to mislim, da mešamo in, sem danes slišal že od parih poslancev in poslank, različno, kaj v resnici imamo pred seboj. Tukaj bi bilo fino, če bi se ministristvo enkrat končno opredelilo, kaj v resnici sploh je ta dokument, ki ga je objavilo na svoji spletni strani. Sam sem prepričan, da imamo približno 31 korakov, preden pridemo do zakona. Mi smo zdaj šele na devetem koraku, kar pomeni, da mora končno verzijo predloga, ki bo šel v medresorsko razpravo, šele ministristvo oblikovati. Tako je približno z vsakim zakonom vsakega ministristva. Druga problematična zadeva pa je, seveda, ker mešamo naslednjo zadevo, to pa je, ko govorimo o javnem zdravju, ko govorimo o javni zdravstveni mreži in ko govorimo o javnem zdravstvu. Vse smo pobrkali tukaj v tem državnem zboru. Javno zdravje. Ali zna povedati kdo, kaj je definicija javnega zdravja? Ja, na ministristvu zagotovo, med poslanci dvomim, če to vedo. Javno zdravje je znanost in spretnost preprečevanja bolezni, krepitve zdravja in podaljševanje življenja s pomočjo organiziranih naporov družbe. Definicija zdravja po Svetovni zdravstveni organizaciji pa je zdravje, ni le odsotnost bolezni, ampak tudi duševno, telesno, čustveno in socialno ugodje in blagostanje. Tukaj pa kvasimo neumnosti pri besedi "javno zdravje". Javna zdravstvena mreža pa je seveda nekaj drugega. In tukaj se je predlagateljica sicer nekaj časa tamle na tisto stran malo lovila pa podučevala, kaj je koncesionar in kaj ne, in vidim, da je glavni problem Zakona o zdravstveni dejavnosti samo in nič drugega kot koncesije. Celo videli smo, da imamo neke osebne težave z osebnimi problemi posameznikov, kar upam, da ne bo predmet javne razprave, ker ne sme biti, ker ne smemo graditi na posameznih primerih, ampak na celotnem vrednostnem sistemu. Je seveda problem, da se vedno ukvarjamo z zasebniki in pa z javnim zdravstvom, in to je narobe. Vendar vam nekaj

povem, še kadarkoli se je poseglo v razpravo koncesionarjev, so zdravniki znoreli, ker so se ustrašili, da bodo izgubili svoje bonitete. Bonitete kot so, dobiti koncesijo brez razpisa, dobiti koncesijo za nedoločen čas in biti od tukaj do večnosti, do smrti kar naprej samo tisto, kar je. Tudi probleme okoli vlaganja zasebnikov, ja, za božjo voljo, če si zasebnik, boš vlagal sam, seveda ne bo država vložila nekaj v tebe. Je pa res, da ti je pa, če greš v zdravstveni sistem, se pravi v javno zdravstveno mrežo, je pa prav, da ti plača program. Ampak, žal, ponavadi je tako, bom dobil koncesijo, potem bi pa jaz šel v investicijo, v nasprotnem primeru se ne bom šel zasebništva. In problem prejšnjih ministrov, vseh, in vsi ministri so delili koncesije, da se razumemo, je problem bil ta, da so na začetku zamenjali besedo "koncesija" za "zasebništvo" in to je ključni problem. Jaz bi spremenil besedo "koncesija" zaradi tega, ker imam problem. Veste, nikjer koncesija ni neomejena. Spomnim se na lokalnem nivoju, mimogrede Mestna občina Ljubljana in pa še ena manjša občina sta edini dve občini, ki delita koncesije na podlagi javnega razpisa. Edini. Ja. Kasneje se je pojavilo še par občin in potem se je zadeva končala, drugače so pa vsi uporabljali diskrecijsko pravico. Ampak to, kar je bolj pomembno od tega, pa je nekaj drugega. To pa je, da imamo problem, ker se zdravniki bojijo sprememb. Raje imajo slabši sistem, samo da vedo, kje so. Zato jaz predlagam, dajmo počakati končno besedilo, o katerem bomo razpravljali v Državnem zboru, imeli lahko tehtne predloge in seveda tudi nenazadnje jasno sliko, kaj si Ministristvo za zdravje sploh predstavlja pod pojmom zdravstvena dejavnost in kako jo misli organizirati oziroma kakšna je njena želja. Takrat, verjamem, da bomo imeli kvalitetno razpravo, ker bomo lahko govorili o dejstvih. Danes pa lahko samo ugibamo in si domišljamo, da nekaj vemo. Ne vemo še, kaj misli ministrica za zdravje, počakajmo.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Andreja Potočnik, pripravi naj se gospod Jernej Vrtovec.

ANDREJA POTOČNIK (PS SMC): Spoštovana predsedujoča, spoštovani kolegi!

Veliko resnic pred menoj je že povedal kolega Jani in se v veliko delih z njim strinjam. Kot prvo je največji problem priprave tega zakona koncesija. To je bilo večkrat že danes ugotovljeno. To teži verjetno največ zdravnikov. Dovolite mi, da preberem zapis Koalicije za ohranitev javnega zdravstva, ki govori sledeče: "Ne čudijo nas stališča vodstva zdravniških organizacij do predlogov sprememb Zakona o zdravstveni dejavnosti, ki naj bi uredile področje podeljevanja koncesij in tudi samega izvajanja in nadzora nad izvajanjem koncesijske dejavnosti. Zdravniška zbornica Slovenije zelo močno zagovarja povečanje števila koncesionarjev, saj

trdi, da so koncesionarji učinkovitejši, strokovnejši, prijaznejši in za družbo cenejši. Sprašujejo se, ali sploh predstavljajo vse zdravnike. Kdaj se bodo oglasili zdravniki, zaposleni v javnih zavodih, in zahtevali od vodstva Zdravniške zbornice, naj jih ne obravnavajo slabšalno v primerjavi z zasebniki." Mislim, da se moramo o tem pogovoriti tudi danes, kdo in koga zagovarja Zdravniška zbornica. Naj poudarim še enkrat, verjetno bo to na koncu ponovilo tudi samo ministrstvo, kaj je največja rakrana, kaj si ministrstvo želi s to spremembo zakonov, seveda poleg drugih sprememb, to je transparentno razpisovanje in podeljevanje koncesij, da so zadaj jasna merila, kdo, pod kakšnimi merili lahko koncesijo dobi, ne pa da jo dobi na tako imenovane lepe oči.

Problem oziroma diskusija teče tudi o podeljevanju koncesij za nedoločen čas. To je v nasprotju z Zakonom o javno-zasebnem partnerstvu. Zakaj je to pomembno? Predvsem iz zagotavljanja načela zagotavljanja dolgoročne in srednjeročne odprtosti za konkurenco. Drži pa, in tega se zaveda tudi ministrstvo, da številka 15 let, da je pač to trenutno predlog in da se je treba prilagoditi predvsem na podlagi upoštevanja več dejavnikov, se pravi, da se mogoče ta številka 15 lahko prilagodi. Upoštevati je pa treba predvsem omogočanje stabilnosti in varnosti naložbe, ki jo ima koncesionar, možnost učinkovitega in varnega financiranja te naložbe za povrnitev vložkov, kot tudi potrebe po izvajanju konkretne storitve, ki je predlog koncesije, in verjamem, da bo to ministrstvo v tem svojem predlogu tudi upoštevalo.

Zdaj seveda gospe Alenke Bratušek ni več, ko je na začetku precej ostro napadla ministrico, da pač v tem času, odkar je na ministrskem stolčku, ni naredila nič. Uporabila je še eno precej neprimerno besedo, jaz je ne bom ponavljala. Očitno gospa Alenka Bratušek ne želi ali noče slišati, kaj vse je ministrica naredila. Predvsem, kar se mi zdi izjemno pomembno, je letos zdravstveni proračun prvič presegel 100 milijonov. Izpogajala se je za dodatna sredstva. Očitno to za nekoga ni dosežek. Dodatna sredstva so zagotovljena tudi za prihodnji dve leti. Ja, drži, da se gradnja urgentnih centrov ni začela v času vlade Mira Cerarja. Drži pa dejstvo, da se investicije v zdravstvu končujejo brez aneksov in v roku, kar je lahko tudi že danes redkost v tako velikih projektih. Uspela je pripraviti in uspešno izvesti drugo fazo javnega razpisa za nadaljevanje gradnje diagnostičnega, terapevtskega servisa v Ljubljani, katerega gradnja je stala pet let. Ja, pet let. S pravilnikom o nujni medicinski pomoči se uvajajo pomembne novosti v skladu s svetovnimi doktrinami. Sprejela pa je tudi sistemski zakon oziroma pripravila, sprejeli smo ga tukaj, Zakon o investicijah v javno-zasebne zavode, katerih ustanoviteljica je država, Vlada je sprejela in poslala v postopek parlamentarne obravnave in tako naprej. Se pravi, da se nič ne dela. Mi je

žal, no, da je gospa Bratušek takoj po svoji izjavi odvihrala iz dvorane.

Kolegica je tudi že omenila, koliko sestankov je bilo, ne samo z Zdravniško zbornico, ampak tudi s slovenskim zdravniškim društvom, Fidesom, zdravniki, zobozdravniki, zdravstveno nego in drugimi zdravstvenimi delavci, farmacevti. Tu imam konkretno navedene datume, pa jih ne bom ponavljala, ker jih je uvodoma že kolegica Dekleva navedla. Tako trditve, da se sestanki ne izvajajo, da je ministrstvo zaprto za komunikacijo, ne držijo; verjamem pa, da bodo to na koncu tudi še sami povedali. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima predlagateljica, gospa Jelka Godec.

JELKA GODEC (PS SDS): Najlepša hvala.

S strani koalicije, predvsem SMC, nisem slišala predlogov, kako naprej oziroma kaj v tem zakonu branijo. Nenehno govorijo, da gre za osnutek. Slišali smo že, da ni nobenih ovir, da se pogovarjamo o osnutku, da to ni neka abstraktna zadeva, češ da govorimo o neki abstraktni zadevi. Ne vem, ali nimate v rokah osnutka, ki ga imamo vsi, ali zavajate, ko pravite, da govorimo o abstraktni zadevi. Še enkrat ponavljam, tudi pri Pravilniku o nujni medicinski pomoči smo govorili o osnutku in ni bilo nobenega problema govoriti na treh sejah in na seji Državnega zbora.

Kar se tiče tega, kdo garantira koncesionarju, da bo lahko čez 15 let spet delal oziroma če je omejitev 15 let za koncesijo, da je to okej, ker tako ali tako ne moremo garantirati niti podjetjem, da bodo čez leto ali pa mesec dni delali. Ja, dragi moji v koaliciji, vi, vaša Vlada mora garantirati, da bo gospodarstvo lahko delalo čez mesec dni, čez eno leto, da bodo koncesionarji lahko delali, da bo javno zdravstvo lahko funkcioniralo. In če vi rečete, ja, saj nihče nikomur nič ne garantira, tudi ne garantiramo zdaj podjetnikom, da bodo lahko delali, potem je pa res čisto vseeno tej naši ljubi Sloveniji. Potem pa lahko tudi omejimo koncesionarje na 15 let, pa rečemo, glejte, ne garantiramo, ampak 15 let bi pa mogoče šlo. To je lahkomišelnost govorenje, dajte malo razmisliti, kaj govorite. Kljub temu, da vam gre vse slabo, pa le imejte toliko pokonci glavo in povejte, mi bomo garantirali koncesionarjem, da bodo tudi po 15 letih lahko delali. Vendar pa je vprašanje za Vlado, ki še vedno molči, po tolikem času razprave, kje so merila za podaljšanje koncesij, po 15. letu, kje so merila, kakšna so merila, da se bo koncesija lahko podaljšala. Kje je to zapisano oziroma kje je to predvideno? Teh meril nikjer ni, tako je to kar veliko vprašanje. Zanima me tudi, kolegi, ki tako zagovarjate teh 15 let oziroma vlaganje zasebnikov, ali bi vi sami najprej nabavili osnovna sredstva, potem bi pa zaprosili za koncesijo. Lahko kar roke dvignete,

kdo je tisti, ki bi to naredil, češ da najprej pač moraš imeti – jaz se strinjam, da moraš imeti neke materialne pogoje in tako naprej, ampak kdo bo najprej vložil toliko in toliko tisoč evrov, potem pa dvignil roko in na ministrstvu prosil za koncesijo. Pa je ne bo dobil, recimo, ali jo bo pa dobil za 10 let, ker je tudi to ideja, da bo samo 10 let. Hkrati pa ne ve, kakšna so merila za podaljšanje. In to, kar je govorila kolegica pred mano, da se trajanje razmerja javno-zasebnega partnerstva določi tako, da se izvajalcu javno-zasebnega partnerstva omogoči stabilnost, varnost, možnost učinkovitega, varnega financiranja, naložb in tako naprej – tega ni, tega v zakoni nikjer ni! Nihče ne ve, kaj se mu bo dogajalo, te varnosti ni! Ni meril nikjer zapisanih.

Še nekaj. V obstoječem Zakonu o zdravstveni dejavnosti je zapisano v drugem odstavku 3. člena: "Zdravstveno dejavnost kot javno službo pod enakimi pogoji opravljajo javni zavodi, zdravstveni zavodi ter druge pravne in fizične osebe na podlagi koncesije." Torej, pod istimi pogoji.

Ob vstopu v Evropsko unijo smo uredili koncesije, uredili v Zakonu o javno-zasebnem partnerstvu. Koncesionarju je točno določeno obdobje, torej za določen čas, koncesionar na področju zdravja ima območje, kje deluje, in program, po katerem deluje. Še vedno pa v Sloveniji nimamo urejeno za javne zavode območje, kje delujejo, programe, katere izvajajo, in za kateri čas. Zdaj pa z novim zakonom koncesionarje omejimo na 15 let, vse enako, ne glede na to, ali je zobozdravnik ali je ne vem kateri vse zdravnik, za 15 let. In zdaj vi meni tukaj govorite o enakih pogojih med javnim zavodom in koncesionarjem. Kje so tukaj enaki pogoji? Še enkrat, koncesionarje smo rešili v javno-zasebnem partnerstvu, tu točno določeno piše in to kar vi zdaj govorite, da je treba urediti določen čas in tako naprej, to vse že imate v zakonu. In ta novi predlog zakona, novela, osnutek, če hočete, bom pa tako govorila, ta abstraktni za vas osnutek predvideva točno iste, skoraj iste podobne člene kot v Zakonu o javno-zasebnem partnerstvu, celo nekje v navzkrižju, ker Zakon o javno-zasebnem partnerstvu ne predvideva spremembe koncesij glede na podlagi drugega zakona. In zdaj še enkrat, vi vedno govorite, koncesije je treba urediti, ne smejo biti za določen čas in tako naprej, saj to vam piše že zdaj v zakonu. Kdaj bomo pa uredili javno mrežo? Kdaj bost pa povedali kakšna so merila za določitev javne mreže na primarnem, sekundarnem in terciarnem, na vseh teh treh področjih? Kdaj? Kolega iz SMC nenehno na odborih govori, da je javna mreža urejena, vi pa imate v koalicijski pogodbi pa v resoluciji napisano, da je treba javno mrežo urediti. Torej ni urejena. In ko bo ta javna mreža urejena, potem bomo lahko govorili, kaj dela oziroma kako, na katerem območju, katere programe, koliko zdravnikov in ne vem kaj vse imamo v javnih zavodih potem koncesionarjih pa koliko lahko potem oziroma zasebniki, verjetno jih ne

boste tukaj notri dajali. Povejte mi, kakšna je enaka obravnava koncesionarjev in javnih zavodov po drugem odstavku 3. člena obstoječega Zakona o zdravstveni dejavnosti? Z novelo boste prišli v kontradiktornost s tem členom.

Pa še enkrat, nehajte zavajati, zdaj pa vi zavajate v SMC, ko govorite, da je treba urediti, da ne bodo koncesije za nedoločen čas. To zakon že govori. In najprej naredite revizijo obstoječih koncesij pa da ne bo tako, kot se gospod Möderndorfer hvali, da samo Ljubljana ima pa za določen čas, so še druge občine, druga področja, ki imajo za določen čas. Pa dajte odgovoriti nepravilnosti, najprej oziroma naredite revizijo, hkrati pa povejte, kaj se bo po temu novemu zakonu zgodilo tistim, ki imajo zdaj koncesije za nedoločen čas, ker zdaj po novi noveli, tako je osnutek napisan pa jaz težko verjamem, da se bo osnutek kaj spremenil do konca, ker kakor poznam zdaj delovanje ministrstva in ministrice, gre naravnost kot fijakarski konj in je ne briga čisto popolnoma nič, ne teh 25 pripomb, in sicer ministrstvo je reklo 30, kolega iz SMC, da se je 25 različnih organizacij oglasilo, kakor koli, več kot 20 se jih je oglasilo s temi zadevami. Kaj se bo torej zgodilo s tistimi, ko bo revizija ugotovila, da ne izpolnjujejo pogojev po novem zakonu. Kakšne bodo spremembe, tega nikjer nimate zapisanega. Kaj boste naredili s temi? Koncesije vzeli? Rekli, da morajo iti nazaj v zdravstveni dom delati ali kakor koli.

Potem naslednje vprašanje: Kje so merila za podaljšanje koncesij po petnajstih letih? Kakšno finančno in drugo stabilnost omogočate koncesionarju v teh 15 letih in po teh 15 letih? Oziroma če že nočete govoriti o teh 15 letih, ker je to osnutek, pa govorimo po določenem času, ko bo imel neko koncesijo. Ker pa ste že vsi nekaj prebrali tudi, mislim, da ste vsi dobili v Državni zbor, pa tega pa niste želeli prebrati, ker tukaj pa govori o tem, kako je ta zakon v nasprotju z načeli zakonodaje EU, pa piše Adria Lab, d. o. o., zasebnik, d. o. o., piše Odboru za zdravstvo, in sicer takole: »Naše podjetje je v 100 % lasti nemškega lastnika Synlab, ki je vodilni v Evropi na področju izvajanja laboratorijskih preiskav. Izvajanje laboratorijske storitve je tržna dejavnost, ki jo tako v Evropi kot v Sloveniji ponujajo javni zavodi ter zasebni izvajalci, med katere se uvrščamo tudi mi. Izvajamo konkurenčne laboratorijske storitve tako z vidika cene, kakovosti in dostopnosti, zato veliko koncesionarjev in tudi javnih zavodov uporablja naše storitve, s čimer svojim pacientom zagotavljajo celovito, cenovno ugodno in kakovostno zdravstveno storitev. Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstvenih dejavnosti v 44.č členu navaja spremembo na področju diagnostičnih storitev« In sicer navajajo: »Dogovorov o skupni uporabi diagnostičnih, rehabilitacijskih in drugih zmogljivosti javnega zdravstvenega zavoda. Na

ta način bi nam zakon dejansko onemogočil opravljanje konkurenčnih storitev za vse izvajalce zdravstvene dejavnosti v javni zdravstveni mreži, kar je unicum, na katerega Synlab še ni naletel v nobeni evropski državi. To pa tudi dokazuje, da so rešitve v zakonu neskladne s pravili enotnega trga EU.« Neenotnosti v zakonu s pravili trga EU je še nekaj. In, če ste si prebrali direktive Evropske unije, potem ta pravila enotnega trga dela pa, da vam ne naštevam vseh členov v tej evropski direktivi, boste videli, koliko nesmisla ste v to novelo vnesli, in zato toliko pripomb. In zato tudi oster odziv zdravniške zbornice, ki tudi opozarja na to, kar sem vam že prej rekla, da nimamo določeno za zdravstvene domove tisto, kar imamo pa za koncesionarje določeno. Kljub temu, da bi po direktivah Evropske unije že to mogli zdavnaj imeti narejeno. In to je zato, ker nimamo javne mreže. Kdaj boste naredili javno mrežo, to me tudi zanima glede na to, da jo imate v resoluciji, da imate v koalicijski pogodbi, še vedno ta zadeva ni urejena. In nekaj sem še mislila dodati, pa sem pozabila. V glavnem to, da ministrica nič ne dela, je v smislu, da nič ne naredi, za to, javna mreža stabilizacija, finančna stabilizacija in tako naprej, tisti pravilniki, glejte, pa tole, kar zdaj delate tako, kot je bilo rečeno. Najprej hiša potem pa temelji. In še enkrat, tisto, kar je v analizi stanja Mednarodna analiza stanja, ki smo jo dobili tudi kot delovno gradivo za naslednjo sejo odbora, jaz sem že zadnjič povedala, analizo narediti, da vam povedo, da javni zavodi v Republiki Sloveniji na področju zdravstva niso dobro vodeni, da imamo slabo vodenje javnih zavodov. Saj to ni treba imeti mednarodne raziskave, to greste samo UKC pogledati. Celo leto se zafrkavamo s tem vedejevstvom, pa še zdaj nič ni urejeno, še zdaj je, gospod Baričič v bistvu kandidat. Še zdaj. Ja, seveda. Še zdaj je uradno še vedno kandidat. Svet zavoda ni sprejel nič. Onkološki inštitut – še kar čakamo za potrditev Vlade. Štiri bolnišnice imajo vedejevsto, trepetajo, ker so politični in ne vem kakšni pritiski, čeprav so ljudje že tam, bom rekla, strokovno usposobljeni in tako naprej. Ja, Zavod za zdravstveno zavarovanje, gospod Fakin tudi. In zato mi rabimo zdaj mednarodno raziskavo, da povedo, da ustanove niso dobro vodene, da nam povedo, da nam primanjkuje denarja in da je treba urediti javno zdravstvo, da bo finančno vzdržno in tako naprej. Vi pa se ukvarjate s koncesionarji, ki so del javne mreže, se strinjam, ampak delček. Ko nam pa milijonski denar leti skozi okno v UKC, v bolnišnicah, kjer nam zdravniki, medicinske sestre govorijo, da imamo še notranje rezerve, samo da je treba zadeve malo pogledati in malo narediti revizije, sistemizacijo dela in tako naprej. To pa ne. Dajmo koncesionarje omejiti še bolj, kot so omejeni, ker oni, še enkrat poudarjam, imajo po direktivi EU, po naši zakonodaji točno določeno program, obseg dela, kako dolgo lahko delajo in tudi območje, kjer lahko delajo. Zdravstveni domovi tega še vedno nimajo, kljub temu da

smo v EU, da bi to moralo biti narejeno po evropskih direktivah, nimamo. Kdaj boste pa to uredili? Kdaj boste uredili javno mrežo? To je prvo vprašanje, če tako zagovarjate javno zdravstvo. Jaz bi prosila Vlado po vseh teh razpravah, da le odgovori na neka vprašanja in pove, ali zdaj, ko je končno Zdravniška zbornica prišla zraven k diskusiji, ker ste rekli, da to se je zgodilo 24. oktobra ali neki taki datum je bil, mislim da, rečen, seveda 7. oktobra je Zdravniška zbornica poslala protestno pismo na ministrstvo, da se končno u sede zraven tega zakona, potem so se pa začele vrstiti zadeve. Da ne govorimo, koliko pisem naslovijo zdravstveni domovi, tudi župani na Ministrstvo za zdravstvo – po pol leta ni odgovora, popolna ignoranca. To se kaže tudi v Državnem zboru, ko ministrica za zdravstvo pride samo takrat, kadar so fine, lepe teme, drugače pa pošlje kolegice, ki morajo poslušati zdaj tisto, kar bi morala ona slišati. Ne samo poslušati, slišati, ampak tudi sprejeti določene kritike, dobre pripombe. Jaz bi prosila, če lahko prosim odgovorite na to, kako boste zagotavljali torej drugi odstavek 3. člena obstoječega zakona o zdravstvenih dejavnosti, ko govori, da delajo javni zdravstveni zavodi ter druge fizične in pravne osebe pod enakimi pogoji. Kako boste to zagotavljali s to novelo? Kje so merila za podaljšanje koncesij po 15 letih? Kako zagotavljate finančno, vsebinsko in drugo vzdržnost oziroma varnost? Prosim, brez takšnega odgovora, kot smo slišali na strani SMC, da tako nihče v tej Sloveniji nič več ne zagotavlja, na vladi so in nič ne zagotavljajo. To so tri poglobljena vprašanja. Ali ne vidite, da se novela Zakona o zdravstveni dejavnosti pokriva z Zakonom o javno-zasebnem partnerstvu, ki točno govori, kako koncesije podeliti? Kdaj in kako, na kakšen način boste naredili revizijo obstoječih koncesij in kakšne so spremembe za tiste, ki ne bodo zadostili noveli Zakona o zdravstveni dejavnosti? To konec koncev želijo slišati tudi tisti koncesionarji, ki imajo koncesije za nedoločen čas. Hvala.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima gospod Jernej Vrtovec. Pripravi naj se Marija Antonija Kovačič.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSi): Spoštovani kolegice in kolegi!

Slovensko zdravstvo pozna izjemno veliko problemov in koncesije so samo eden izmed majhnih problemov v tej celoti problemov, ki jih imamo v slovenskem zdravstvenem sistemu. Občutek, strinjam se, ampak občutek ob vsej tej razpravi, ki se danes odvija, je na eni strani, na vaši strani koalicija, da je ta razprava popolnoma nepotrebna, nepomembna. Na drugi strani se nam zdi, da je pomembna in je potrebna. Jaz mislim, da vedno, ko razpravljamo o zdravju posameznika, o zdravstvenem sistemu ne glede na to, kje, kdaj, kako, je ta razprava pomembna.

Kajti zdravje je ena osnovna človeška vrednota, ki se vsakega dotika, če ne prej, takrat, kadar zbolijo in potrebuje učinkovit in dober zdravstveni sistem, torej potem ko je potrebna že sama kurativa. Ampak poudarjam, potrebna je tudi že prej preventiva. Zaradi tega današnji dan ni vržen stran kot nekateri mislite, trdite, ampak naj bo res prispevek k temu, da se namero vladajoče koalicije, na podlagi tega osnutka, ki je pripravljen, poskuša obrniti ali pa bom rekel obrniti kurz, kam gre osnutek te nove zakonodaje. Zdaj je kurz napačen. Nekako se zdi, nastaja vtis, da gre, kot sem že večkrat dejal, za nek dialoški spopad koncesionarjev prav s tem omejevanjem na 15 let omejitve. Dajmo si naliti čistega vina, pogledjte, koncesionarji danes res prispevajo k stabilizaciji celotnega zdravstvenega sistema, so del javnega zdravstva. Kaj bomo pridobili s tem, da jih omejimo na 15 let? Popolnoma nič. Se pa popolnoma strinjam, gospa državna sekretarka, da je tukaj potrebna sprememba zakonodaje, potrebno je začeti reševati kontroling, boljše kontrolo, in vse ostale stvari. Ampak drugi spopadi, ki bi pomenili, da se ljudje ne bodo več odločali za koncesijo, za to, da bodo koncesionarji, je pa težava. Še več koncesionarjev potrebujemo. Še več potrebujemo zasebne pobude, tudi zasebne pobude. Zaradi tega je ta razprava izredno plodna.

In ko se očita dialog, občutek v tej slovenski javnosti nastaja, da ministrstvo, se opravičujem, ampak to ni samo moj občutek, ampak občutek vseh ostalih deležnikov, ostalega dela opozicije, tudi medijev, če želite, nastaja občutek, da igra vladajoča koalicija kar se zdravstva tiče, nek bunker, žargonsko pri nogometu se reče bunker. Se pravi, zaprta pozicija, kjer ne bomo nič drugih predlogov sprejeli, kar bo nekdo drug predlagal. Imamo začrtano določeno os, akt in okoli tega se bo vrtelo vse skupaj. Kar pa vi predlagate, ne bo nič upoštevano. In to ni dobro. Dopustiti je treba vsaj diskusijo. Pravijo, da pač ministrica ne komunicira, da to ni težava samo danes, ampak da je bila to težava pri ministrici še prej, ko ni bila ministrica, v njenih prejšnjih službah. Pogledjte, to slovenskega državljana prav nič ne zanima. Niti ga ne zanima, kako pride do spremembe zakonodaje. Bistveno je, da pride do spremembe zakonodaje, da bo slovenskemu državljanu ta zakonodaja boljša in brez dialoga, sprememb v zdravstvenem sistemu v tej naši ljubi domovini ne bo. Jemljite to razpravo danes v Državnem zboru predvsem kot prispevek k temu dialogu, da pridemo do boljše zakonodaje. Takšna kot je zdaj v osnutku predstavljena, ni dobra. Zaradi tega vam bom predstavil eno stvar, pa nočem biti žaljiv do kolegov iz SMC, gospe Dekleva, ker ni namen žaljenja in obračunavanja, res ne sme biti to name, ampak pogledjte, mi smo ravnokar začeli s tem dokumentom, ukrepi za prenovu zdravstvenega sistema in smo začeli z dialogom, spoštovana državna sekretarka. Pa vam povem način. V

petek smo se sestali z Zdravniško zbornico Slovenije, ki so to v celoti podprli. Včeraj smo se sestali z gospodom Fakinom, ki je delno to podprl. Dal je ogromno pripomb, ki jih bomo upoštevali. Potem naslednji teden imamo v torek spet druge deležnike in tako naprej. Ne izbiramo, ali je to Zdravniška zbornica, ali je to pozicija, to koalicija, ne, vsi vabljeni k razpravi o predlogu. Si pa ne želim, da ta naš predlog prehitijo vladajoč predlog, predlog vladajoče koalicije. To pa res ne bo izgledalo dobro, da ima opozicija pripravljena izhodišča za zdravstveno reformo in vodi nek dialog med deležniki, vladajoča koalicija pač ne. Zaradi tega, dajte res pohiteti, da vas ne bomo meseca aprila z nekim usklajenim predlogom med vsemi deležniki prehiteli. To ne bo dober signal.

Predsednik Vlade je zapisal: Ne jamrati, iščimo rešitve! Dajmo res iskati rešitve, brez jamranja, sploh na področju zdravstvenega sistema. V Novi Sloveniji res ne jamramo, zaradi tega smo začeli pripravljati ta izhodišča, so danes v javni razpravi, tudi ministrstvo je pozvano, da se nekoč, nekje, jaz upam, da čim prej sestanemo in predebatiramo tudi o predlogih, ki jih ima opozicija.

Problemi v slovenskem zdravstvenem sistemu. Pa bom začel s fantkom Renejem, te dni je bilo na televiziji predstavljeno, kako fantek lepo hodi, kako teka s sovrstniki, kako igra nogomet. Temu fantku je bila postavljena diagnoza, da bo ob nogo, in danes fantek hodi. To je problem zdravstvenega sistema. Da v Sloveniji nekdo, če bi poslušal to naše javno zdravstvo, bi bil ob nogo, ne bi imel takšnega otroštva, kot ga imajo drugi, popolnoma po krivici. Zaradi tega, ker živi v Sloveniji, ki nima urejenega zdravstvenega sistema. In to je nepošteno do tisti, ki vlagajo in plačujejo v slovenski zdravstveni sistem. In danes Rene tudi s pomočjo donatorjev, seveda s pomočjo donatorjev normalno živi svoje otroštvo.

Omenjen je bil problem kadrov, kadrovskega bazena imamo že par let, glejte, 7 tisoč zaposlenih v UKC Ljubljana nima svojega vodstva in prihajamo v anomalijo ko 2 uri pred skupščino sejo sveta zavoda UKC ministrica kliče okrog, vsaj tako je bilo predstavljeno v javnosti, in išče svojega kandidata. Potem dobimo eno gospo, ki sprejme spet vedejevstvo. To je neresno, to je neresno. Kdo vlada? Kdo vlada? In ne govoriti, nimamo večine v UKC. 6 predstavnikov zavoda v UKC je imenovala Vlada in ima odgovornost, če pa nimate odgovornosti, potem pa ne vem, kdo so ti ljudje, ki ste jih tja imenovali. Vi nastavljate direktorja UKC. In ga niste nastavili, nastavili ste najprej, gospoda Baričiča, potem se je stvar zalomila. In pri tem imate tudi vso polno odgovornost. ZZZS tukaj imamo, mislim da, že 1 leto vedejevstva. Nekdo, ki upravlja z 2,3 milijarde evri blagajne je v. d. In kot kaže, se je spet prijavil gospod Fakin. In jaz trdim, da bo gospod Fakin spet izvoljen. In to ni kandidat vladajoče koalicije, kot kaže. Imate alternativo? Jaz vas prosim, če to ni vaš kandidat, da date

alternativo. Tukaj ne gre za 100 milijonov, s čimer upravlja Ministrstvo za zdravje, ampak gre za več kot 2 milijardi evrov. Zaradi tega govorimo o slabem kadrovskem potencialu vladajoče koalicije. In včeraj, ko smo se sestali z gospodom Fakinom, veste, boljšega morate dobiti, jaz upam, da ne boste dobili potem slabšega pa da bo imenovan. Dajte boljšega dobiti. Drugače pa boljše, da ne pridete s predlogom.

In spet smo potem pri čakalnih vrstah, čakalnih dobah. To so te ključne težave, ki se tičejo ljudi.

Ampak, če grem naprej, kje so težave: sama organiziranost sistema v posameznih javnih zavodih, premajhna kontrola porabljenih sredstev, smo že govorili, ni povsem določena mreža javne zdravstvene dejavnosti, nedorečena košarica pravic, nadalje, izvajalci ne delujejo na trgu, kjer se konkurira s pobudo in kvaliteto, korupcija in klientelizem ter premočan vpliv interesnih skupin, predvsem pa konkurenčnost. Gospe in gospodje, 14. decembra sem govoril z nemškim ministrom za zdravje in sem ga vprašal, kako on izbira svojo zavarovalnico, in je rekla, glejte, enkrat na leto se jaz odločim, kje bom imel sklenjeno obvezno zdravstveno zavarovanje in izberem najboljšo pobudo, najboljšo ponudbo. In jaz si želim živeti v državi, kjer bo posameznik za svoj lasten denar, za svoj lasten denar rekel, želim iti k temu in k temu izvajalcu, k tej in tej zavarovalnici. In izbral bom tisto zavarovalnico, ki bo meni nudila kakovostno zdravljenje ne glede na to, ali je ta pobuda v soseščini, ali je doma, v tujini, oddaljenost od kraja bivanja in tako naprej. Če nekdo plačuje svoj lasten denar v ta zdravstveni sistem, zakaj ne bi odločal, kje se bo zdravil, zakaj ne bi odločal, kdo bo njegova zavarovalnica. Recimo, nemški državljan to lahko naredi, nemški državljan to lahko naredi, to lahko nemški minister naredi. V Sloveniji je to seveda nemogoče. Ampak da ne bo pomote, saj se tudi nemški zdravstveni sistem oziroma vsi zdravstveni sistemi v Evropi se soočajo s silnimi težavami, predvsem zaradi slabih demografskih kazalcev. Politika je bolj prilagodljiva novim spremembam na področju demografije in tem težavam, sistemi se spreminjajo iz leta v leto, samo pri nas smo na določenih socialističnih okopih, kjer govorimo: Konkurenca škoduje. Jaz sem včeraj slišal od gospoda Fakina, ki je dejal, da je konkurenca boljša, izboljšuje kakovost, pa sem mislil, da sem prišel iz nekega drugega planeta. In gospod Fakin govori o interni konkurenci med bolnišnicami. Govori se tudi o tem, da bi lahko bolnišnice poslovale tudi z dobičkom, da bi ustvarjale dobiček. In kdor ne ustvarja dobička, dela izgubo z minusom, tudi v bolnišnicah. Gospe in gospodje, na Hrvaškem so jih zamenjali, mislim da, šest direktorjev. Problem pri nas je, da bi jih zamenjali, potem pa jih ne bi imeli, to je ključna težava. Na Hrvaškem so ljudje poslovali v bolnišnici z izgubo, ljudje so prevzeli odgovornost. Ne vem zakaj bijemo ta

boj proti konkurenčnosti med izvajalci zdravstvenih storitev. Slišim praviti, cenjeni kolega gospod Zorman bo dejal v nadaljevanju, ko bo imel razpravo, to, kar predlaga Vrtovec, bo dražje za slovenske davkoplačevalce. Jaz kaj takšnega še nisem slišal, da bi konkurenca spodbudila nekoga, da bo dražji. No pa poglejmo, kako bi lahko bilo dražje zavarovanje za avtomobil, če bi imel na voljo, gospod Zorman, samo zavarovanje preko Zavarovalnice Triglav, Generali ali karkoli. Ampak ne, izvajalci bi tekmovali na trgu, tisti, ki bo cenejši, tisti bo imel več pacientov. Enako zavarovalnice, tekmuje se na trgu. Tisti izvajalec, ki je boljši, k temu se bom jaz šel zdraviti, tisti, ki ima krajše čakalne vrste in čakalne dobe, k temu bom šel. Če bi imela Zavarovalnica Triglav, na primer, ki je v državni lasti, ceno 2 tisoč evrov za kasko avtomobilsko zavarovanje, bi jaz rekel, ne, pri tej zavarovalnici pa ne bom, imam to možnost, da rečem. V primeru ureditve, ki jo danes poznamo, te možnosti slovenski državljan nima. Zaradi tega bi bil zdravstveni sistem za davkoplačevalce cenejši ob uvedbi konkurenčnosti, ob sprostitvi trga. In to vam lahko povedo, veste kdo, recimo, nemški državljan, nizozemski državljan in še naprej. In mimogrede, govorite, več bodo ljudje plačali iz žepa. Ja, kaj pa je danes dodatno zavarovanje kot plačilo iz žepa? 400 milijonov evrov – to že danes ljudje plačujejo. In tudi to, se strinjam, je treba urediti.

Ne smemo se bati nečesa, kar je normalnega v 21. stoletju, to je socialno tržno gospodarstvo, konkurenčnost, kajti monopoli ubijajo sistem. Monopoli so tisto, česar se moramo bati tudi v bodoče, zaradi tega, ker na koncu so ljudje tisti, ki nimajo pobude, bodisi takšne ali drugačne možnosti izbire.

Nadalje glede politike in politične odločitve. Ključen problem, da do zdaj ni prišlo do sprememb v celotnem zdravstvenem sistemu, v celotni sliki, je po mojem prepričanju ta, da politične volje ni bilo. Draga SMC, nič ni narobe in vas popolnoma razumem, tudi ministrice, da se stvari ne spreminjajo, glede na to, da ni politične volje za spremembe v slovenskem zdravstvenem sistemu. Še danes ni politične volje. Sem samokritičen, tudi v naših vladah oziroma v prvi vladi ni bilo te volje, zadostne volje. Že takrat so bile potrebne spremembam, sploh glede na demografsko sliko. Ampak, vi ste sprejeli odgovornost za iskanje rešitev, mi vam bomo pomagali, še enkrat poudarjam, imamo osnutek, ampak čudno zgleda res, da išče rešitve za slovenski zdravstveni sistem Nova Slovenija, na drugi strani pa Vlada ne. To je ta čuden občutek. Saj ni težav, smo pripravljene prevzeti odgovornost, ampak ne more samo Nova Slovenija, tukaj gre ta faktor sprememb v zdravstvenem sistemu brez takšne podpore, kot pa jo ima sicer vlada. Zaradi tega je predvsem na predsedniku Vlade to, da vzame zdravstveno reformo kot projekt, kot projekt njegovega mandata. In kolikor že bo

dolg ta mandat, če to ne bo projekt predsednika Vlade, potem te zdravstvene reforme in teh prepotrebni sprememb – naj govorimo o zdravstveni reformi ali o spremembah v zdravstvu – ne bo.

Naj zaključim. Sam si želim več zasebne pobude, ne samo več koncesionarjev, več zasebne pobude, več konkurenčnosti. Zaradi tega, da bodo imeli ljudje možnost izbire, kje se bodo zdravili. To je porok za skrajšanje čakalnih vrst in dob, konec klientelizma, konec korupciji, za krepitev javnega zdravstva, predvsem pa je to cenejše za državljane in državljane Republike Slovenije.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Marija Antonija Kovačič. Pripravi naj se gospod Tomaž Liseč, za njim gospod Jožef Horvat, nato Maruša Škopac.

MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ (PS DeSUS):
Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Lep pozdrav prisotnim!

Dovolite mi, da nekaj minut naglas razmišljam o temi, ki je na dnevnem redu, ki je akutna, ki je zelo široka. V Ekonomskih izzivih 2015 avtorja Umarja je na 46. strani za področje zdravstva in dolgotrajne oskrbe vladni strateški dokument, kjer navajajo nekatere splošne usmeritve glede predvidenih sistemskih sprememb, razdelani zakonski reformni predlogi pa naj bi bili pripravljeni v prvi polovici leta 2016. Ob zavedanju, da je demografska slika Slovenije v primerjavi z državami v EU močno na koncu spiska, je nujno, da se tudi notranje potrebe državljanov in državljanov Slovenije spreminja. Pa ne samo spreminja, nujno kriči po spremembah in reakcijah na potrebe staranja dolgožive družbe. Ob dejstvu, da nimamo dovolj delovnih mest za mlade, da bi trdneje računali na solidarnost, kar pomeni, da aktivni polnijo pokojninsko blagajno, in da bi lahko otroci solidarno poskrbeli za betežne starše, ko ti pomoč potrebujejo, predvsem gospodarski, nato pa še pokojninski in zdravstveni sistem moramo zavrteti tako, da bomo preživeli svoje življenje dostojanstveno. Veliko je bilo strojenega, vendar še ne dovolj, da ne bi že na začetku krenili v slepo ulico. Zdravstvena reforma oziroma spremembe v zdravstvu so tako delikatne, da je potreben resen razmislek in ne gledanje nazaj, ker to je zgodovina. Tehnika, znanost, tehnologija so tako zelo v prihodnosti, da moramo temu napredku slediti, ga vnesti v svoje potrebe, najprej prilagoditi potrebam pacientov in nato sistemu zdravstva, v ohranjanju tam, kjer je primerno, ter v korenite spremembe tam, kjer bo napredek in učinek izboljšano deloval.

Pred seboj imamo priporočila v zvezi s Predlogom zakona o zdravstveni dejavnosti. Delovno gradivo je v javnosti izzvalo burno razpravo, številna negativna mnenja, pripombe in mnoga priporočila, predvsem iz utečene prakse in dejanskega stanja. Največji problem je

seveda finančna situacija, ki je usmerjena v čim hitrejše odplačevanje starih dolgov. V tako velikem sistemu, kot je zdravstvo, pa so vsekakor važna tudi večja proračunska sredstva. Ta ureditev financiranja zdravstvenega sistema, pa najsi gre za javno, koncesionarsko, zasebno ali kako drugače pravno urejeno zdravstvo, vse te zdravstvene dejavnosti je treba na nivoju države analizirati in jim določiti mesto, primarno, sekundarno in tako naprej. Za učinkovitost teh smo že kar nekaj slišali v razpravah. Zakon o zdravstveni dejavnosti je še osnutek ali pa delovno gradivo, zato apeliram na natančno določitev, kdo je kdo, koga v prihodnosti potrebujemo, s kom so pacienti zadovoljni, kje so preventivni učinki zdravstva najboljši, da je dragega bolniškega zdravljenja čim manj. V tej točki moram povedati, da vsa prizadevanja zdravstvenega ministrstva močno podpiram v iskanju najboljše možnosti zdravstvene prenove, vendar moram tudi povedati to, da se me kakršnekoli nepremišljene ukinitve koncesionarjev, ki so del javne mreže zdravstva, osebno dotikajo. Niso vsi goljufi, izkoriščevalci in skrbniki svojih žepov, mnogi od teh mnogo vlagajo v javna zdravstva. Decembra 2015 sem bila prisotna ob nabavi milijon in pol dragega aparata za magnetno resonanco. To ni aparat, ki bi ga v škatlici poštar prinesel, ampak ga je moral pripeljati tovornjak in so ga z dvigalom dvignili in ga namestili v stavbo, kjer so morali podreti celo zunanjo steno, da so ga umestili. In če bi dobili v pogodbi od ZZS večje število plačanih storitev, bi se takšna stvar amortizirala že v treh letih. Kaj pa dolžina koncesije?

Kljub temu povem, še enkrat, da zaupam ministrstvu, ki bo razumsko vključilo dobre rešitve v napredek in razvoj slovenskega zdravstva, takrat pa bom z veseljem podprla zakon o zdravstveni dejavnosti. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospa Maruša Škopac, pripravita naj se Miha Kordiš in gospod Branko Zorman.

MARUŠA ŠKOPAC (PS SMC): Hvala za besedo, predsednik.

Začela bom s koalicijsko pogodbo. Koalicijska pogodba izrecno zagovarja, da v Sloveniji ohranimo javno zdravstvo. In v skladu s tem deluje tudi Ministrstvo za zdravje. Dejstvo pa je, da zdravniške organizacije podpirajo in so bolj naklonjene spremembam, ki gredo v smer privatizacije zdravstva. In tukaj prihaja do ene pomembne razlike. Ministrstvo za zdravje ima kot regulatorni organ in tisti, ki oblikuje in udejanja politiko v zdravstvu, pravico in tudi obveznost oblikovati koncepte, ki sledijo splošnim koristim. Zato je legitimno in tudi pravilno, da strateške zakonodajne predloge oblikuje Ministrstvo za zdravje, šele nato pa jih usklajuje z ostalimi deležniki. In mi danes govorimo šele o delovnem gradivu, ki je bilo v skladu z zakonodajnim postopkom pripravljeno na Ministrstvu za zdravje. In zato menimo, da je

današnja razprava preuranjena, saj niti ne vemo, kakšne bodo rešitve, ki jih bo predlog spremembe zakona v končni fazi prinesel. Kot vemo, je Ministrstvo za zdravje v javni obravnavi dobilo pripombe oziroma mnenja 25 deležnikov. Povedali so, da bodo nedvomno pripombe upoštevali, in sicer tiste, ki se skladajo s konceptom, katerega zagovarja Ministrstvo za zdravje.

Ministrstvo za zdravje vedno in zmeraj poudarja, da so koncesionarji pomemben del javne zdravstvene službe, ki pripomorejo k uspešnosti delovanja zdravstvenega sistema. Namen spremembe Zakona o zdravstveni dejavnosti je izboljšati sistem, ki bo omogočal bolj transparentno podeljevanje koncesij v skladu z mrežo javne zdravstvene službe in potrebami državljanov. Dejstvo pa je, da je treba podeljevanje koncesij uskladiti tudi z Zakonom o javno-zasebnem partnerstvu. Predhodno se je kolegica Godec spraševala, kaj bomo naredili oziroma kaj se bo zgodilo s koncesijami, ki niso bile podeljene v skladu z zakonom. Kaj se bo zgodilo po reviziji koncesijskih pogodb? Predlog zakona, to, kar smo do sedaj videli, dopušča vsem obstoječim koncesionarjem dveletno prehodno obdobje, da uskladijo oziroma dosežejo vse pogoje za pridobitev koncesije, ki bodo definirani v skladu z novim zakonom. Logična posledica je, da koncesionarji, ki teh pogojev, ki bodo predpisani z novim zakonom, ne bodo dosegli, jim koncesija enostavno ne bo mogla biti podeljena. Kajti če imamo danes primer 80-letnega zdravnika koncesionarja, predvidevam, da ta oseba ne bo po novem izpolnjevala pogojev za podelitev koncesije.

Kolegica Godec se je tudi spraševala, kakšna bodo merila za podaljšanje koncesij. Predlagam, da pustimo Ministrstvu za zdravje, da nam posreduje v Državni zbor po rednem zakonodajnem postopku predlog zakona; in verjamem, da bodo v tistem predlogu zakona dodelani tudi pogoji za podaljšanje koncesij. Mislim, da je bil s strani kolegice Godec tudi Jani Möderndorfer narobe razumljen. On je povedal, da koncesije podeljuje Občina Ljubljana in še ena manjša občina izrecno na podlagi javnih razpisov; ni pa z nobeno besedo omenil, da jih podeljuje za določen čas petnajstih let. Rekel je samo, da podeljuje vse koncesije na podlagi javnih razpisov. Potem bi se rada tudi dotaknila uvodne predstavitve kolegice Bratušek, ki je bila izjemno kritična do dela ministrice, da je bilo do sedaj narejenega premalo oziroma skoraj nič. Naj povem, da je ob nastopu nekdanje ministrice za zdravje gospe Skaza osebno dejala, da zdravstvene reforme v enem letu ni možno izpeljati; sedaj pa ona to pričakuje od ministrice Milojke Kolar Celarc. Kolega Vrtovec je tudi govoril, njegov govor se je na tej točki nanašal na kolegico Eriko Dekleva, da ni pravilno govoriti o čezmernem napadanju in da ni korektno napadati opozicijo, da to ni v dobro pacientov. Jaz bi pa tukaj rada poudarila, da mi vsi si želimo zdravstveni sistem, ki bi bil najboljši za

paciente; močno pa se razlikujemo v tem, kakšen naj bi bil ta najboljši sistem in kakšna je pot do njega. Prepričana sem, da se tako koalicija kot opozicija strinjamo o tem, da mora biti zdravstveni sistem za paciente in samo za paciente najboljši. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima predlagateljica gospa Jelka Godec.

JELKA GODEC (PS SDS): Hvala lepa.

Kolegica pred mano me je kar nekajkrat omenila. Ne vem, ali ste odvetnica Ministrstva za zdravje, ali ste njihov piar, ali ste bodoča ministrica, ste sekretarka, kaj ste?! Vi odgovarjate namesto Vlade, namesto ministrstva, ki ima še vedno 30 minut, ki še vedno ni odgovorilo, pa odgovore dobivamo z vaše strani. In vi zdaj meni govorite, kaj je ministrstvo predvidevalo, kaj predvideva; torej veste nekaj več od nas. Hkrati pa pravite, da govorimo o abstraktnih zadevah. Ja, se strinjam, v 11. členu piše, da tisti, ki so dobili koncesijske pogodbe pred uveljavitvijo tega zakona in veljajo tudi po uveljavitvi tega zakona, se uskladijo z določbami tega zakona v 24 mesecih od uveljavitve tega zakona. In vi ste rekli, naj koncesionar vse to ureja. Koncesionar je prosil za koncesijo, dodelila mu jo je, na primer, lokalna skupnost, ministrstvo in tako naprej; in zdaj naj on ureja, da bo rekel – zdaj sem pa jaz. Revizijo naj naredi ministrstvo, naj napiše, kaj mora narediti, kateri koncesionarji izpolnjujejo pogoje, kateri ne izpolnjujejo. Tisti, ki ne izpolnjujejo pogojev, imajo čas toliko in toliko mesecev, da to uredijo, drugače koncesij ni. A zdaj naj jaz, če sem koncesionar, grem pregledovat zadeve?! Ministrstvo naj naredi revizijo obstoječih koncesij, kar je tudi zapisano, da bodo to naredili.

In zdaj jaz vas sprašujem, ali vi zastopate Vlado, ker potem dajmo tam čas odšteti. Jaz bi rada konkretne odgovore s strani Vlade. In prosim vas, predsednik, če jih lahko pozovete, da odgovorijo na zadeve, ki smo jih spraševali, kako enotno gledati na izvajanje zdravstvene dejavnosti, zdravstvenih domov in koncesionarjev po 3. členu Zakona o zdravstveni dejavnosti, kje so merila za podaljšanje koncesij, zakaj 15-letno obdobje, kje so tu osnove oziroma na katerih načelih to temelji? Torej vse tisto, kar sem vas že prej spraševala. In kateri so tudi tisti predlogi s strani Zdravniške zbornice, ki jih je ministrstvo po oktobru 2015 že vzelo za svoje oziroma bo to upoštevalo glede na to, da smo danes slišali, koliko sestankov z Zdravniško zbornico ste že imeli. Ker pa ste imeli toliko sestankov, pa težko verjamem, da ste uskladili, ker če bi to zadevo že uskladili, bi jih bilo verjetno malo manj.

Zanimajo me točno ti odgovori, pa tudi zakaj Zakon o zdravstveni dejavnosti, ta predlog, ni v skladu z evropskimi direktivami, ni v skladu z Ustavo Republike Slovenije. Za te odgovore bi vas prosila, ker po treh urah in pol še vedno

poslušamo odvetniške izjave s strani Stranke modernega centra; od vas pa nisem slišala niti enega stališča oziroma razlage, kako in kaj.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Miha Kordiš.

Pripravita naj se gospoda Branko Zorman in Tomaž Gantar.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Najlepša hvala.

Naj uvodoma povem to, kar sem prej govoril že za govornico in kar sem, trdil že na odboru, ampak je šlo kar nekako mimo tega visokega zbora. In sicer je to preprosto dejstvo, da delež koncesij v slovenskem zdravstvu narašča, vzporedno s tem se pa tudi daljšajo čakalne dobe. Lepo prosim, odgovorite mi na vprašanje: Če je koncesionarstvo res rešitev za dostopnost našega zdravstva, za krajše čakalne dobe, zakaj smo torej soočeni s trendom, ki gre v ravno obratno smer? Leta 1997 je bilo 6 % javnih sredstev namenjenih za zdravstvo, ki so šla koncesionarjem. Do letošnjega leta oziroma do lanskega leta je ta številka narasla na 14 %. Če pogledamo specializacijo ali v zobozdravstvo, te številke postanejo še bolj drastične. Kar želim tukaj pokazati kar se le da plastično, je, da kar se tiče dostopnosti do zdravstvenih storitev, koncesionarstvo ni in ne more biti nikakršna rešitev, ker če bi bilo koncesionarstvo v resnici kakršnakoli rešitev za čakalne vrste, potem bi se ta rešitev že pokazala; pa imamo zaradi tega samo še več problemov.

Edini legitimen argument, ki se je dotikal socialne pravičnosti s strani zagovornikov koncesionarske ureditve našega zdravstva, je bil argument vložka koncesionarjev; ti naj bi do danes vložili nekih 246 milijonov evrov za svojo opremo, svoje prostore in tako naprej, in da so se potem za te vložke zadolžili. Mislim, da je kolegica Nada Brinovšek govorila o teh številkah. Te številke se da interpretirati tudi na kakšen drugi način, kot to razlagajo predlagatelji, zelo konkretno. Te ogromne investicijske številke, teh slabih 250 milijonov evrov samo kažejo, kako lukrativna panoga je naše zdravstvo, kako zelo veliko se da na zdravju naših sodržavljanov zaslužiti. Zdravniki ne vstopajo v zasebnost oziroma v koncesije iz kakršnihkoli humanitarnih vzgibov, oni gredo po svoje tudi ne zaradi tega, ker bi se hoteli ukvarjati z administracijo in s papirji, kar načeloma javni zdravstveni zavodi opravljajo zanje, če oni delajo v teh javnih zdravstvenih zavodih. Ne, zdravniki gredo posebej, po svoje, privat preprosto zato, ker privat več zaslužijo, kot bi zaslužili v javnem zdravstvenem zavodu. Karkoli drugega je preprosto zaslepljevanje in zamegljevanje dejstev ter sipanje peska v oči.

Koncesionarstvo in zasebnost se uporablja za bogatenje določenih posameznikov na račun državljanov. Zato tudi nek argument oziroma kritika, ki je bila na začetku te razprave pri tej točki uperjena vame; in sicer da ne znam

prav dobro ločevati med koncesionarji zasebniki, da sem vse pobrkjal ter da nimam življenjskih izkušenj in tako naprej; ta argument na nobeni ravni sploh ne drži. Pa vam bom povedal čisto osebno izkušnjo. Ironija je hotela, da ravno zdaj, ko se v Državnem zboru pogovarjamo o koncesijah, me je shecal modrostni zob, osmica desno zgoraj. V zadnjih dveh dneh rešujem osebne težave, povezane s tem. In sem uporabil to priložnost, da sem malo poklical naokoli, ne bom sploh povedal, h kateremu koncesionarju sem klical, ampak pod črto je bila situacija takšna – za koncesijo bi čakal 97 dni, so mi pa takoj ponudili tudi samoplačniško možnost. Če bi šel samoplačniško, bi bil pa na vrsti takoj, dal bi pa nekaj čez 200 evrov. Hočem reči, da je koncesija pravica do rent, zaradi tega tudi naši zdravniki odhajajo iz javnega zdravstvenega sistema v privat vode, ker tam preprosto več zaslužijo. Zaradi tega se potem tudi v javnih zdravstvenih zavodih podaljšujejo čakalne vrste, ker prihaja v takšnih primerih do izpada kadra. Zaradi tega je zelo težko reči, da imamo koncesionarje, pa imamo zasebnike in tako naprej. Tisti, ki je koncesionar, ima po navadi tudi samoplačniško ambulanto, to je vendarle jasno.

Naprej bi rad razčistil, da v Združenju levici nismo kar takoj čez noč za ukinitve koncesij. Ja, vidimo prihodnost, dolgoročno prihodnost slovenskega javnega zdravstvenega sistema v ukinitvi koncesij, ampak v tem trenutku pa moramo kratkoročno poskrbeti predvsem za ukinitve neupravičenih koncesij. Naš javni zdravstveni sistem, žal, je tako podhranjen v tem trenutku, da je marsikatera koncesija, sploh v odročnejših delih Slovenije, kje na periferiji, še kako upravičena. Tega pač ne moremo kar tako vreči v isti koš z raznoraznimi profitterskimi koncesijami, ki rastejo kot gobe po dežju v urbanih središčih. Če se pojavi neka potreba pri državljanih, da potrebujejo zdravstveno skrbstvo, to je potreba, ki bi jo morala načeloma pokriti javna zdravstvena mreža; a ker ta javna zdravstvena mreža te možnosti nima, mora sredstva za to zagotoviti občina, če se denimo pogovarjamo o primarnem zdravstvu. Prej, v zagovoru stališča Združene levice do tega vprašanja sem omenil tudi besedno zvezo črna koalicija. Kolega Vrtovec iz NSi je prej govoril, da je politika ministrice Milojke Kolar Celarc pri urejanju svojega področja kot nek bunker. V resnici nismo soočeni z bunkerjem, ampak smo soočeni z obleganjem slovenskega javnega zdravstva. In sklicevanje na vodstva zdravniških organizacij, v njihovih vrhovih so nič drugega kot neki zdravniški privilegiranci. Oprostite, desna tribuna, to je kot sklicevanje Mira Cerarja na cehe akademskih elit. V obeh primerih imamo opravka z ozkim privilegiranim slojem, ki zagovarja samo lastne interese, le da gre za različna podsistema. Pri akademskih mandarinih imamo opravka s šolstvom oziroma visokim šolstvom; pri zdravniškem cehu pa z zdravstvenim sistemom.

To črno koalicijo poleg desnih strank sestavljajo tudi še take motorične organizacije, kot je AmCham – Ameriška gospodarska zbornica. Tu zadaj tičijo komercialne zavarovalnice in tako naprej. Prej je kolega Vrtovec v svojem izvajanju, bom rekel malo drugače, kakor zagrozil s tem, da bodo sami prinesli na mizo zdravstveno reformo, ki bo usklajena z vsemi deležniki. Ampak ti deležniki so apologeti svojih lastnih interesov ter nekih komercialnih in kapitalističnih interesov, da ne rečem kar mednarodnega kapitala; in prav nič drugega. Zaradi tega so, ko se pogovarjamo o javnem interesu v javnem zdravstvu, popolnoma nerelevantni in moramo ne kaj dosti drugega narediti kot ravno obratno od tega, kar oni želijo. Kako dobra je konkurenčnost v zdravstvu in kako naj bi bilo to učinkovito, poglejte, to so buče. Kdorkoli to trdi, se lahko obrne na analizo, ki so jo dobili na Ministrstvu za zdravstvo, pa jim bodo tam zelo hitro povedali, da imajo največje probleme s svojimi zdravstvenimi sistemi baltske države, Nizozemska in tako naprej, ki so utemeljile svoje zdravstveno zavarovanje na večjih konkurenčnih, kobajagi konkurenčnih zavarovalnicah. In tudi v Sloveniji v resnici zavarovanci vplačujemo komercialne zavarovalnice 420 milijonov evrov, ampak pazite, od teh sredstev jih kar 20 % ostane za profite, obratovalne stroške, marketing in tako naprej v teh samih komercialnih zavarovalnicah. Neka ocena tukaj je, da se skriva v tem privat interesu 50 milijonov evrov, ki bi lahko servisiralo slovenski javni zdravstveni sistem. Še posebej zgovoren je pa nemara ameriški, ki je imel največje stroške, hkrati je imel pa tudi najnižjo dostopnost takega zdravstvenega sistema. Take kobajagi konkurenčnosti pa si državljani / izklop mikrofona/

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Branko Zorman. Pripravita naj se gospod Tomaž Gantar in gospa Nada Brinovšek.

BRANKO ZORMAN (PS SMC): Predsednik, hvala za besedo. Spoštovani kolegi, predstavniki ministrstva, še enkrat lepo pozdravljeni!

Najprej se moram odzvati na določene trditve, ki jih je kolega Vrtovec iz NSi prej povedal, in sicer lahko blago rečem, da malo idealizira to situacijo, ko primerja tuje in slovenski zdravstveni sistem. Pri tem večkrat ponuja nizozemski sistem kot zelo uspešnega, kar sigurno po določenih kriterijih je; hkrati pa seveda zamolči, da je ta sistem izredno drag. In izredno drag je tudi za zavarovance, torej za državljane; in to bistveno dražji, kot je za državljane slovenski sistem. Hkrati zamolči, da vsakič, ko gre nizozemski državljan k zdravniku, plača nemalo participacijo za ta obisk. V primeru nekih nujnih medicinskih storitev je ta participacija zelo velika, tudi po 200 evrov. In vprašanje je: mi, ki zagovarjamo javno zdravstvo, in na drugi strani NSi ter SDS, ki

zagovarjajo na nek način privatizacijo oziroma več od zavarovalnic – kaj zdaj želimo mi slovenskemu državljanu. Jaz mislim, da je tako, kot je, za slovenskega državljana bistveno boljše. Res pa je, da tudi sistem potrebuje določene dopolnitve. In tudi zakon, o katerem danes delno, obrobno teče beseda, je posledica urejanja teh sprememb, ki so potrebne.

Kolegica iz Slovenske demokratske stranke je rekla, da Vlada ne odgovarja, jaz ne želim odgovarjati v imenu Vlade, ampak meni je Vlada že dvakrat razložila vse, kar potrebujem vedeti na to temo – prvič na Odboru za zdravstvo in danes na začetku seje. Kolegici očitno to ni dovolj, nam je dovolj. Hvala, Vlada. Zdaj pa kar se tiče današnje seje. Ponovil bom to, kar sem rekel že na Odboru za zdravstvo, in sicer da smo priča zelo nenavadnemu postopku. Predlagatelj predlaga neka priporočila v zvezi z nekim zakonom, ki ga uradno sploh še ni. Ministrstvo je dalo v javno razpravo nek osnutek, neko delovno gradivo, da vsi deležniki povedo in podajo svoje pripombe ter svoja mnenja. Na podlagi tega bo ministrstvo šele pripravilo čistopis oziroma uradni predlog tega zakona, o katerem pa šele bomo lahko govorili. Danes in že zadnjič na seji odbora, govoriti o vsebini in rešitvah, ki jih bo ta zakon prinesel, je popolnoma nepredmetno. Zato predlagam predlagateljem, da naj počakajo na uradni končni predlog in potem podajo svoje konstruktivne predloge in kritike. To, da ni namen te seje, kot že velikokrat izkoriščeno orodje, zgolj kritika nekega prihajajočega zakona, ampak da se tukaj kritizira vlado in Ministrstvo za zdravje vsepovprek, je bilo jasno že iz uvodne besede predlagateljice, ko je govorila o vsem drugem, kot pa o koncesijah oziroma Zakonu o zdravstveni dejavnosti.

In moram ponoviti to, kar je bilo danes že večkrat ponovljeno, vsakič ko se začne v zdravstvu govoriti o nekih spremembah v zdravstvu, stanovske organizacije ponorijo. Med njimi seveda najbolj Zdravniška zbornica Slovenije. Zakaj? Ker dejansko gre v poseg v njihove pridobljene statusne ugodnosti, ki so si jih sčasoma, tudi preko zakonodaje, tudi preko tega državnega zbora v preteklosti izborili. Ampak tudi to je še lahko legitimno. Ni pa legitimno in je izredno nevarno to, kar se počne, da pa se takrat ubogega pacienta postavi v vlogo ogrožene osebe in se govori, da so ogroženi pacienti, kar naenkrat bodo ostali brez zdravstvene oskrbe. To je demagogija. Želeli ali ne, to je čista demagogija, ker to ni res. Na tem mestu bom še enkrat ponovil, tudi ta osnutek zakona, pa ne bom govoril o vsebini tega zakona, ker uradnega predloga še nimamo, ampak tudi osnutek niti v enem členu ne predvideva ukinitve koncesij. Niti v enem členu. To, kar vi želite prikazati in določene zdravniške organizacije.

Poglejmo, kako so se koncesije podeljevala do zdaj. Od takrat, ko se je odprla možnost podeljevanja teh koncesij, v določenem obdobju,

predvsem okoli leta 2006, so se te koncesije zelo divje podeljevale. Naj spomnim, od leta 2004 do leta 2008 ste bili vi na oblasti, to se pravi vlada Janeza Janše, v kateri so sedeli tudi predstavniki Nove Slovenije. In kaj se je takrat zgodilo? To, kar je kolega danes že omenil. Vaš minister Bručan je takrat čez noč podelil 50 koncesij. Noben me ne more prepričati, da je bilo teh 50 koncesij podeljenih, prvič, transparentno, ker ni bilo, ker takrat so se te koncesije podeljevale mimo razpisov in jih je podelil minister na svojo presojo, morda tudi prijateljsko, ne bom rekel. Jasno je, da je to neka anomalija, ki jo je treba urediti. Koncesije so se ponekod podeljevale celo z razpisom, kar je neka dobra praksa bila v nekaterih občinah. Vendar so te občine bolj izjema. Večinoma jih je podeljeval župan, zopet lahko rečem, morda prijateljsko, na primarnem nivoju, na primer za družinske zdravnike. Na sekundarnem nivoju, to se pravi specialistične dejavnosti, pa jih je podeljeval minister, zopet brez razpisa. In še več, te koncesije so se podeljevale včasih tudi za nedoločen čas, kar je skregano z obstoječim Zakonom o javno-zasebnem partnerstvu, ki jasno nalaga, da se koncesije podeljujejo z javnim razpisom in za določen čas. Koncesije niso pravica nekoga, ki jo dobi, ampak koncesijo izda koncedent tistemu, ki bo dopolnil neko mrežo oziroma zagotovil neko storitev, ki je javnih zdravstveni zavodi ne morejo.

Ko sem omenil, da se je samo čez noč v vašem mandatu podelilo 50 koncesij; očitno je šlo za malo narobe razumljen koncept javno-zasebnega. In to je bil dejansko prvi poskus privatizacije, na nek način, slovenskega zdravstva. In ti apetiti po privatizaciji so bili celo tako veliki, da je celo takrat vaš predsednik tega ministra zamenjal, ker je šel predaleč. Dajmo še enkrat razčistiti, kaj koncesionar je. Koncesionar je zasebnik, ki deluje v pravni obliki espeja ali deooja in je del javne zdravstvene mreže. Poudarjam – del javne zdravstvene mreže. In on je v enakem položaju, kot je javni zdravstveni zavod; beri, ali zdravstveni dom na primarnem, ali neka bolnišnica na sekundarnem nivoju. In tudi dobi za iste stvari isto plačilo. In če je koncesionar, ki dopolni to mrežo zato, da so zdravstvene storitve povsod teritorialno po potrebah razporejene, ker na primer javni zdravstveni zavod zaradi kadrovskih, geografskih, prostorskih ali kakršnihkoli razlogov ne more zagotoviti te storitve, se razpiše koncesija in se podeli koncesija za opravljanje te javne službe koncesionarju. In ker je ta koncesionar financiran, če je čisti koncesionar in poleg te koncesijske dejavnosti ne opravlja še samoplačniško, kar se velikokrat meša in daje v isti koš, pa ni tako. Koncesionar, na primer družinski zdravnik koncesionar, najverjetneje opravlja samo koncesijsko dejavnost; on nima samoplačniške, ker družinski zdravnik težko ponudi še kaj zraven oziroma na primarnem zdravstvu pri družinski medicini ni čakalnih vrst in tudi ni te potrebe. Koncesionarji na

sekundarnem nivoju, tisti, ki ponujajo specialistične storitve, tisti pa so lahko čisti koncesionarji ali pa poleg te koncesijske dajatve izven delovnega časa, ko delajo za ZZZS, v narekovajih seveda, ponujajo tudi samoplačniške storitve.

In tudi koncesionarji imajo čakalne vrste, ker so del javnega sistema. Če pa oni popoldan ali zvečer ponudijo neko storitev, za katero je čakalna doba, kot je bilo danes že omenjeno, kot samoplačniško, in to stoprocentno plača pacient sam; potem je to čisto nekaj drugega. In tega ne smemo enačiti z javno zdravstveno mrežo. Gremo naprej, ker so koncesionarji del javnega sistema, morajo za njih veljati ista pravila kot za vse ostale, še enkrat ponavljam, ker so financirani z javnimi sredstvi. In kdo, če ne Vlada oziroma v tem primeru Ministrstvo za zdravje, je torej odgovoren za ureditev tega področja. Pri tem ponavljam, vemo, da so se koncesije podeljevale tudi na nedovoljen način, da o transparentnosti ne bi govoril. In je zato Ministrstvo za zdravje pripravilo ta osnutek, o katerem danes obrobno teče beseda, ker o končni vsebini ne moremo govoriti, ker tega predloga nimamo. Obenem pa izpostavljate nesodelovanje z zdravstvenimi organizacijami. Ministrstvo je že večkrat povedalo, da sodelovanje z Zdravniško zbornico poteka konstantno, na mesečni bazi, dokumentirano in z zapisniki. Plus, kjer se sestajajo tudi ministrice in predsednik Zdravniške zbornice. Poleg tega se sestajajo v imenu Zdravniške zbornice tudi člani, ki sestavljajo posamezne delovne skupine, ki pripravljajo določene zakonske predloge oziroma se ukvarjajo z neko problematiko s področja zdravstva. Ti vaši argumenti oziroma argumenti Zdravniške zbornice absolutno ne držijo. Če pa si kdo predstavlja sodelovanje kot uspešno le takrat, kadar stoprocentno doseže svoje interese in uresniči svoje cilje, potem pa verjamem, da so v tem mandatu nezadovoljni; ker ministrice pa ne zanimajo posamezni interesi, ampak to vlado zanimajo interesi vseh državljanov.

Kaj je v novem osnutku zakona, generalno rečeno, pa zdaj dorečeno, da se bodo koncesije podeljevale izključno na podlagi javnih razpisov, tako na primarnem nivoju, kjer občine za družinske zdravnike, se pravi za dejavnosti, ki se opravljajo v zdravstvenem domu, razpišejo koncesije; ali pa jih razpisuje ministrstvo za specialistične dejavnosti, ki se drugače, kot jih državljanji poznajo, izvajajo v bolnišnici. To je prva stvar. In druga stvar, da se bodo te koncesije podeljevale za določen čas. Spet prejudicirate, ali je petnajst let dovolj, ali ni dovolj, ali nekdo neko drago opremo kupi, kakšna bo garancija po petnajstih letih. Dajte nehati, vas lepo prosim. Tisti, ki gre v privat posel in ima d. o. o., torej je v osnovi zasebnik; ko postane koncesionar, pa postane del javne mreže. Ampak to ne pomeni, da je on zdaj, po domače rečeno, na dudi do konca svojega življenja, če bo opravljal svoje storitve dobro, jaz

nimam nobenega pomisleka, verjetno, da ta koncesionar dosmrtno na nek način ne bi potem te svoje dejavnosti opravljal. Ampak morajo biti pa jasni pogoji, jasni morajo biti kriteriji in jasen mora biti nadzor, ki ga mora vršiti Ministrstvo za zdravje in Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije. Roko na srce, vemo, da ZZZS določenih nadzorov ni oziroma ne opravlja v zadostni meri, ampak to je že debata za enkrat drugič.

In še to, ko govorite, ali je petnajst let dovolj. Kdo bo pa garantiral, kaj bo po petnajstih letih. Saj oni so pa ja vložili v to dejavnost. Vsak, ki se spusti v podjetništvo, gre v to s svojimi sredstvi in z vsem rizikom, ki gre. Tukaj je bistveno lažje, za dobo koncesijske pogodbe je ta koncesionar miren, popolnoma miren, ker ima zagotovljen posel, če mogoče malo karikiram. Pa še nekaj, koncesionar je plačan popolnoma enako, kot je plačan na primer javni zdravstveni zavod. Nek družinski zdravnik, ki ima koncesijo, dobi zadeve isto plačane, kot jih dobi plačane zdravstveni dom. In v tem plačilu notri je poleg plačila za zdravstveno osebje in za zdravstveno storitev tudi plačilo dela amortizacije. Preko tega plačila je vsak koncesionar sposoben vrniti svoj vložek v dobi, ki bo predpisana – ali bo to petnajst, deset, dvajset ali koliko že.

In še enkrat sedaj, zakaj bo potrebna oziroma zakaj je potrebna sprememba tega zakona? Ali bi vi, tako vas vprašam, šli kot pacient z nekim resnim zdravstvenim stanjem h koncesionarju, ki je star 80 in več let; ki, žal, zaradi zdravstvenih stvari ni več sposoben opravljati svojega dela in mu je celo določen mentor, da sploh lahko opravlja svoje delo, ima pa še vedno koncesijo, ker je po sedanjih zakonodaji to mogoče. In to je treba odpraviti.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Repliko ima gospod Jernej Vrtovec.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSi): Spoštovani predsednik, zdaj sem bil napačno razumljen, že prej na začetku, ko je gospod Zorman govoril, in sicer glede privatizacije zdravstvenega sistema, glede Nizozemske in tako dalje.

Bom pa takoj odgovoril glede tega vprašanja, ki ga je naslovil na opozicijo oziroma na predlagatelje te seje. Posameznik naj se odloči, če bo takšnemu človeku zaupal; posameznik, pacient. On plačuje v zdravstveni sistem. Glede privatizacije, da je to cilj Nove Slovenije. Ne, tu dejansko lovite čarovnice s tem. Mene ne zanima, kdo je lastnik, kdo upravlja, bistveno je, da sistem deluje, to je bistveno. In NSi ne zagovarja nikakršne privatizacije, kot to trdite, zdravstvenega sistema; pač pa, gospod Zorman, kolegice in kolegi, človeka vreden sistem, človeka vreden zdravstveni sistem. Takšen sistem, da bi bil ubogi mali Rene zdravljen v Sloveniji, da za njegovo zdravljenje ne bomo organizirali dobrodelnih prireditvev, ne bomo organizirali zbiranja zamaškov, ne bomo preko medijev zbirali finančnih sredstev; takšen

sistem zagovarja Nova Slovenija. In če je to nizozemski sistem – v redu; če je to nemški sistem – v redu. Zavedajmo pa se, da bi bili danes državljani pripravljani dati tudi kakšen evro več, da bi nekdo pravočasno prišel do ambulante, da ne bi čakal za pregled hrbtenice eno leto, za ortodontski pregled dve leti.

No, na eni strani torej imamo dvorano, ki zagovarja status quo, ki zagovarja, da se zbira zamaške za zdravljenje naših otrok še naprej; in dvorano, h katere delu se prištevam sam, ki tega pač ne zagovarja in želi, da se v slovenskem zdravstvenem sistemu zgodijo temeljite spremembe. Ne moremo pa posploševati in govoriti – privatizacija, ne privatizacija. Dajmo iskati rešitve. In ta razprava danes v Državnem zboru je bila dobra razprava. Škoda izpadov določenih poslank na začetku te razprave, ampak želim slišati še bivšega ministra, gospoda Gantarja, ker vse to koristi temu, da pridemo do boljšega sistema. In takrat, ko se bomo naučili pogovarjati, bomo naredili že en velik korak naprej.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima predstavnica predlagatelja gospa Jelka Godec.

JELKA GODEC (PS SDS): Gospod Zorman je izrekel kar nekaj hudih obtožb. Sicer že dalj časa ugotavljamo, da je Stranka modernega centra bolna na obdobje 2004–2008, vse vzporednice vleče s tem obdobjem, kot da prej ni bilo slovenske vlade, pa potem je ni bilo.

Gospod Zorman, če ste izrekli hude obtožbe, kot je ta, da so bile koncesije podeljene mimo razpisov, tudi dvom o prijateljskih vezeh, tudi za nedoločen čas, mimo zakona – jaz vam predlagam, da podate ovadbo na podlagi vsega tega, kar veste. Če torej veste, da so bile v nekem obdobju podeljene koncesije mimo zakona, da govorite tudi o prijateljskih vezeh, brez javnih razpisov podeljene koncesije, vas prosim, da podate ovadbo. Ker kar tako povprek v Državnem zboru govoriti o nekih domnevah je neodgovorno s strani poslanca. In da omenjate samo enega ministra in kako je ta minister moral iti zaradi tega, ker je privatiziral javno zdravstvo; to je nedopustno. Gospod Zorman, še enkrat vas pozivam, da javno poveste, katere koncesije so bile podeljene mimo zakona, na podlagi prijateljskih vezi, za nedoločen čas, brez javnih izpisov. Če to veste, ste dolžni to prijaviti določenim organom. In se ni treba nič zdaj delati neumnega, kot da nič ne slišite, me ne vidite, ker pravim, da so to hude obtožbe. Ampak govorili ste samo o enem obdobju, hvalili ste se pa hkrati tudi, da vaša vlada v letu in pol ni podelila ene koncesije, ker zato ni potrebe. Vemo pa, da nekateri nekoncesionarji, ampak določena okolja nujno potrebujejo določene zdravnike, ki jih javno zdravstvo ne more dati, in želijo koncesijo; vendar ne. Vi niti po veljavni zakonodaji tega ne želite narediti. Torej, da je določen čas koncesija, z javnim razpisom, kar se

strinjam, če v zakonu tako piše, tudi tako mora biti. In še enkrat vas pozivam, povejte, kdo je dobil koncesijo s strani takratnega ministra na takšen način, kot ste vi omenili. Brez javnega razpisa, čez noč in na podlagi prijateljskih vezi.

To je ena zadeva, ko govorite, da je takratna vlada želela privatizirati zdravstvo; koncesija ni privatizacija, saj ste sami povedali. Koncesija je v okviru javnega zdravstva. Kje je zdaj tu privatizacija. Sami ste povedali, da naj ne mešamo jabol in hrušk ter naj ne govorimo, da je koncesija privatna zadeva; in da sta koncesionar in zdravstveni dom v istem položaju. Nista! Koncesionar sam vlaga v osnovna sredstva. V javnem zavodu, zdravstvenem domu pa vso opremo financira država, če želite. Lokalna skupnost daje v investicije, država da iz proračuna. Zasebnik sam investira, je pa res, to je isto kot pri zasebnih šolah. Zasebne šole morajo same zagotoviti osnovna sredstva, materialna sredstva; program pa je financiran iz proračuna države. Enako je v zdravstvu. In vi zdaj govorite, da so vsi enaki. Niso, to sem že prej rekla. Ko smo stopili v Evropsko unijo, smo z Zakonom o javno-zasebnem partnerstvu določili, kako se koncesija podeljuje, ker to je zahtevala od nas tudi Evropska unija. Določili smo obseg, določen čas, na katerem področju bodo koncesionari delali, za kateri program. Zdravstvenim domovom tega še zdaj nismo določili. In nista v enakem položaju. S to novo novelo zakona, če bo ostala takšna, kot je, bomo koncesionarje postavili še bolj v neenak položaj, kot je zdravstveni dom, ker mu bomo omejili 15 let, ker to piše zdaj v noveli. Jaz govorim glede na osnutek. In točno to ste povedali, kar sem jaz prej povedala kot stališče oziroma kot predlagatelj – 15 let, ko se oprema amortizira. Halo, kaj pa vmes?! Kdo bo pa dal v izobraževanje tistih, ki so zaposleni tam, v kader, kdo bo opremo obnavljal in tako naprej? Ne bo tega delala država, koncesionar dela to sam, vlaga sam. In mene zanima, kje je to varno okolje, ki ga zagotavlja država za teh 15 let?

Država mora zagotavljati varno okolje privatnim, bom rekla tudi gospodarskim družbam; ampak danes smo slišali s strani poslanke SMC, da vi tega ne mislite zagotavljati ne na področju zdravstva, ne drugje. Vi ne nameravate gospodarstvu zagotavljati varnega okolja za delovanje, ker vam je čisto vseeno. Po 15 letih, ko bo zdravnik vložil v kader, v opremo; potem bomo pa videli, kaj bo, nas itak več ne bo tukaj. Vi kot vlada, kot koalicija morate zagotavljati varno okolje za delovanje vseh institucij, vseh. Gospodarstvu, javnemu zavodu, zdravstvu, šolstvu morate zagotavljati varno okolje, za razvoj vseh teh segmentov naše družbe. Vi pa pravite, kdo bo pa to zagotavljal. Vlada in država z ukrepi. Ne se delati neumne, da vam je čisto vseeno, če gre Peko v stečaj, ker vi pač ne boste zagotavljali varnega okolja. Kdo pa pravi gospodarstvu, da bo lahko še čez eno leto nekaj

delal. To je govorila vaša gospa kolegica iz SMC.

Potem govorite, da na področju družinskih zdravnikov ni nobenega problema. Po modri knjigi bi torej na enega družinskega zdravnika bilo 1500 bolnikov, zdaj imamo 2200; torej potrebujemo še 300 novih družinskih zdravnikov. Vi spet govorite samo o javni mreži družinskih zdravnikov, to smo slišali že ne vem kolikokrat, da ta je mreža urejena in da je vse okej. Tristo novih potrebujemo. To o varnem okolju sem že govorila in teh 15 let se mi zdi vedno bolj smiselno, jaz ne verjamem, težko verjamem, da bo karkoli. Ampak sem rekla, okej, dajmo, saj po Zakonu o javno-zasebnem partnerstvu piše, da se koncesije podelijo za določen čas. V redu. Ampak vsi 15 let. Kakšen je ta kriterij 15 let. Zdaj smo slišali – amortizacija. Potem pa ni več nobenih meril, tudi ta starostna omejitev 85 ali koliko let je govoril gospod Zorman, tega jaz nikjer ne vidim, da kaj piše v tem zakonu za narediti. Ohraniti je treba, vsekakor, javno zdravstvo, definitivno. Jaz mislim, da danes v državnem zboru ni nikogar, ki o tem ne bi tako razmišljal. Ampak mi nič oziroma vlada nič ne naredi na tem, da bi se stanje v javnem zdravstvu, zdravstvenih domovih, bolnišnicah, ki so nekoncesionarske, karkoli izboljšalo. Nič. Ministrica samo govori, da potrebuje več denarja, če pa že zdaj denar leti skozi okno ven. Že zdaj nam govorijo, da je treba narediti racionalizacijo stanja oziroma financ. Ne, vlada se je odločila, da bo koncesionarje pribila.

To, še enkrat, kar je gospod Zorman govoril o teh prijateljskih vezeh, podeljevanje koncesij brez razpisov, naj pove, kdo je to, in naj poda prijavo določenim institucijam, ki bodo to ugotovile. Pa če je bila to ena koncesija, ki je bila kar dedovana ali kako je bila neka zadeva pred leti; in zdaj zato, ker se je en primer zgodil, bomo kar vse koncesionarje lepo privili; namesto da bi tiste, ki so kršili zakonodajo, prijavi določenim institucijam in se to ugotovi. Gospod Zorman govori pavšalno vsepovprek, seveda pa je omejen na eno obdobje 2004–2008, to je edino obdobje, ki ga v Stranki modernega centra poznajo. Na zdravstvu, kar sem jaz na odborih, se samo to obdobje nenehno vrti okoli in okoli. Prej ni bilo vlade, pa kasneje ne, zdaj pa je itak super, vse fajn, lepo in prav; čeprav nam vse razpada, po šivih poka, zahteve za odstop ministrice z vseh strani, pa vse še vedno v najlepšem redu. Še enkrat, pozivam vlado, da odgovori na vprašanja, kako so koncesionari in javni zavodi v enakem položaju po sedanjem zakonu, kako bodo potem v enakem položaju, kakšno varno okolje zagotavljajo koncesionarjem za tisto obdobje določen čas, kot smo slišali zadnjič na odboru, to je lahko 10, 15 ali 20 let. Prosila bi za te odgovore s strani vlade, ker nekaj časa nam je še ostalo, pa da ne bom že spet eno in isto ponavljala, ti dvomi se ne bodo pojavljali; bi prosila za odgovor. Z Zdravniško zbornico ste imeli 10 ali ne vem

koliko sestankov, z drugimi strokovnimi skupinami ste imeli sestanke, po moje verjetno imate nek že osnutek, da nam lahko podate danes odgovore. Prosim vlado, da končno nekaj da od sebe in nekaj pove. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Tomaž Gantar.
Pripravita naj se gospa Nada Brinovšek in gospod Jože Tanko.

TOMAŽ GANTAR (PS DeSUS): Hvala lepa, predsednik. Lep pozdrav vsem!

Danes zjutraj smo obravnavali Predlog zakona o pokopališki in pogrebni dejavnosti ter se vsi enotno strinjali, da ga je treba spremeniti, ker je zakon zastarel, ker je iz leta 1984. In na drugi strani imamo zdravstvo, ki deluje na podlagi zakonodaje tudi iz 90. let. Lahko verjamete, da se je na področju zdravstva v vseh teh letih bistveno več spremenilo in dogajalo kot na prvem področju. In ker niso sledile spremembe zakonodaje, so težave v javnem zdravstvenem sistemu zelo velike. Rešitve, ki so se vmes pojavljale, naj je bilo to dopolnilno zavarovanje, tudi delo koncesionarjev, so bile zato, da na nek način amortizirajo to, kar se je dalo; in popravijo ter korigirajo tisto, kar je bilo potrebno v javnem zdravstvenem sistemu. Jaz verjamem, ko se je koncesionarsko dejavnost uvajalo, nihče ni razmišljal, da je to privatizacija zdravstva. In če je danes bogokletno razmišljati o privatizaciji zdravstva, vsaj s strani večine, in vsi zagovarjamo javno zdravstvo, je bilo leta nazaj še toliko bolj. In je včasih prav zanimivo poslušati, kako jemljemo koncesije na nekaterih področjih kot zaščito javnega interesa; pri zdravstvu pa seveda popolnoma nasprotno; je pa to privatizacija enega sektorja, do katere ne bi smelo priti. V resnici so, kot je bilo že rečeno, del javnega zdravstvenega sistema.

Zakaj je prihajalo do koncesionarjev in do podeljevanja koncesij? Jaz lahko trdim zase, verjamem, da so mnogi kolegi na enak način ravnali in obnašali, pa čeprav je bilo v vseh letih verjetno tudi nekaj vprašljivih potez; ampak osnovni namen je bil na določenih področjih povečati dostopnost do nekatere zdravstvene storitve in za to nameniti tudi dodatna javna sredstva, in to zato in v primerih, ko javni zdravstveni zavodi tega niso zmogli. In tam se je koncesije podelilo, da se je izvajal dodaten program. Je pa ob tem sila naivno, mislim, da imamo težavo, da s tem, ko smo izvoljeni, avtomatično vseh področij ne moremo poznati, trditi, da so sedaj pa koncesionarji tisti, ki so odgovorni za čakalne dobe, ki jih imamo v Sloveniji, seveda je to velika neumnost. Prvič, odločiti se za koncesijo je kar pogumno dejanje glede na to, da nisi plačan za delo, ki ga ne opraviš, nisi plačan za dopuste, nisi plačan za bolniške, nisi plačan za izobraževanja; ampak imaš enostavno pogodbo, kaj moraš narediti. In ko to narediš, boš dobil plačano točno enako,

kot dobi plačano javni zdravstveni zavod. Poznam kar nekaj kolegov koncesionarjev in moram reči, da se večina med njimi ni odločila za to dejavnost zato, ker bi želeli samo dodatno zaslužiti, ampak zato, ker so se v javnem zdravstvenem sistemu nakopičili problemi, ki so jih omejevali pri njihovem delu, ker so postali neučinkoviti. Lahko verjamete, da si koncesionar, kot prvo, neučinkovitosti ne more dovoliti. Koncesionar ne more po nepotrebnem kupovati opreme in jo imeti neizkoriščeno v svojem ambulantnem prostoru, ne more preplačevati ne opreme, ne zdravil. In tu je rezerva, ki jo koncesionar ima v primerjavi z javnimi zavodi, za katere pa vemo, da dostikrat preplačujejo bodisi opremo bodisi zdravila, da ne govorimo, da so nekateri tudi po dva meseca in večletno odsotni. Koncesionar tega pač ne more. Torej je javna zdravstvena dejavnost. In samo problem države je, ali delo koncesionarja nadzira, ali ga ne nadzira, ker koncesionar je od tega odvisen. Se pravi, opraviti mora program, plačano dobi po vnaprej določeni ceni, ki je enaka kot povsod. Zavod za zdravstveno zavarovanje ima možnost nadzora, ministrstvo ima možnost nadzora. Ni razloga, da bi bila kakršnakoli manipulacija na tem področju. Zato jim spuščati očitke, da delajo v drugačnem interesu, je najmanj nekorektno in odraža v precejšnji meri tudi nepoznavanje tega področja koncesionarske dejavnosti.

Bistveno več problemov, ki jih je v resnici treba rešiti, je na področju javnih zavodov. O tem smo govorili, na to čakamo in verjamem, da bomo do tega prišli, zato je tudi zame bila na nek način malček presenetljiva odločitev, da se gre najprej v urejanje koncesionarske dejavnosti, pa šele potem nadaljuje z ostalim. In to na način, da vemo, da so spremembe potrebne in da zdravstva ne moremo vrniti 30 let nazaj. Danes so meje odprte, soočamo se s konkurenco preko naših meja in je treba koncesionarje obravnavati v kontekstu celotnih sprememb v javnem zdravstvenem sistemu, ki ga vsi zagovarjamo. Upamo, da bo naprej solidarno vsem enako dostopno. V tem se edino lahko strinjam s kolegom Kordišem, da je treba koncesijo ukiniti. Res jih je treba ukiniti, pa ne s tem razlogom, kot je on razmišljal, ampak zato, ker jih večina nam primerljivih držav ali tistih, po katerih se zgledujemo, ne pozna in urejajo to področje na bistveno ... / izklop mikrofona/

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospa Nada Brinovšek, pripravita naj se gospod Jože Tanko in predstavnica Vlade.

NADA BRINOVŠEK (PS SDS): Hvala za besedo, predsednik. Lep pozdrav še enkrat vsem v dvorani!

Že na seji odbora za zdravstvo sem rekla, da se mi zdi, da samo Ministrstvo za zdravje potrebuje zdravnika, pa je čisto vseeno, ali gre za koncesionarja ali pa za zdravnika iz

javne dejavnosti. Zakaj tako mislim? Danes je že bilo večkrat omenjeno, bom še enkrat omenila, pa mislim, da bi še lahko dvakrat, trikrat; pa bo ministrstvo ponovno enako ravnalo. Pri pravilniku o nujni medicinski pomoči smo se srečali s tem, da je Državni zbor sprejel priporočila, da je treba pred objavo tega pravilnika v Uradnem listu o tem seznaniti Odbor za zdravstvo. Seveda se to ni zgodilo, ministrstvo poslalo pravilnik v objavo v Uradni list, šele nekaj dni kasneje nam je poslalo pravilnik na naše klopi. In moram reči, da sem tudi pričakovala, da bo glede tega reagiral vsaj predsednik Odbora za zdravstvo; pa nič. Ministrica se v medijih, vsem nam je dobro znano, še kako rada hvali in razlaga, kako je naš zdravstveni sistem dober in kaj vse je že bilo v njenemu letu in pol trajajočemu mandatu napravljeno. Pa če pogledamo, v Državni zbor smo na klopi dobi pravilnik o nujni medicinski pomoči, dve spremembi zakonov in Zakon o investicijah v javne zavode, ki pa je po našem mnenju tudi diskriminatoren, na kar smo tudi na sami seji opozorili. Da smo pričakovali vsi reformo ali, bom rekla, spremembo zdravstvenega sistema, je nam vsem jasno; ampak jasno nam je tudi to, da smo jo pričakovali zaman. Seveda smo pričakovali, da se bo ministrica najprej lotila določitve javne mreže, o kateri je danes precej govora, da bo ministrstvo določilo standarde in normative, da bo pripravilo nek program učinkovitega zmanjševanja čakalnih vrst, spremembo pri vodenju javnih zavodov, finančno vzdržan sistem in da se bo lotilo tudi zakonodaje na področju dolgotrajne oskrbe. Vse to čakamo zaman in še kar čakamo. Jaz vsaj upam, da ta analiza, ki jo je dalo ministrstvo pripraviti nekim tujim strokovnjakom in zanjo plačalo 360 tisoč evrov, ni pokazala, da so najbolj pereča tema na področju zdravstva koncesije in da je zato treba takoj pristopiti k spremembi Zakona o zdravstveni dejavnosti. Tukaj bi rada še enkrat, čeprav sem že v svojem stališču poudarila, da je mnenje stroke, da je to poglavje koncesij v Zakonu o zdravstveni dejavnosti dobro urejeno. Stroka pravi, da bi bilo zakonodajo treba le izvajati in seveda spoštovati. Ministrstvo pa je mnenja, da če pride do kakšne kršitve, da je treba takoj spremeniti zakonodajo, ne da bi se opravil nek nadzor. In ko sem že prej omenjala tole slavno Analizo zdravstvenega sistema v Sloveniji, moram reči, da ne razumem, ta Analiza zdravstvenega sistema je bila naročena s strani ministrstva v juniju 2015. Junij 2015. Resolucija o Nacionalnem planu je bila prvič predstavljena junija 2015, dana v javno razpravo do avgusta 2015; v mesecu decembru pa nam je bila dostavljena na naše poslanske klopi.. Naj še enkrat spomnim, da je bila analiza naročena junija 2015 in nam prvič predstavljena januarja 2016. Ampak v analizi piše: na podlagi rezultatov Analize zdravstvenega sistema je nastala Resolucija o Nacionalnem planu zdravstvenega varstva 2016–2025. Če kdo to v

tej dvorani razume, prosim, če se lahko dobimo po končani seji, da mi to razložite, kako je lahko prišlo do take situacije.

Še malo bom ostala pri tej analizi. Mene bi zelo zanimalo, če bi lahko izvedeli, kakšne podatke je ministrstvo poslalo tem tujim strokovnjakom za ocenjevanje našega zdravstvenega sistema, na podlagi katerega je bila ta analiza slovenskega zdravstva pripravljena. Sliši se oziroma, bom rekla v narekovajih, govori se, da so bili tej komisiji poslani napačni podatki. Mislim, da bi bilo treba te podatke preveriti in izvedeti, kdo je sodeloval v tej delovni skupini, ki so pripravljali ter pošiljali te podatke v tujino. Moram reči, da nimam zaupanja v ministrstvo in se bojim, da jim tudi težko zaupamo, če samo pogledamo primer, ki ga je ugotovilo Računsko sodišče novembra lanskega leta, ko se strokovne službe Ministrstva za zdravje pri pripravi nekega enostavnega obrazca za vodenje medicinske opreme niso mogle poenotiti glede vsebine tega obrazca; zato so raje prenehale zbirati te podatke o medicinski opremi. Kot sem že rekla, to ni moja pogruntavščina, to je v zapisniku Računskega sodišča. Če se pri takih malenkostih strokovni sodelavci ministrstva ne morete poenotiti, je vprašanje, kaj je s kakšnimi resnejšimi podatki.

Zanimivo bi bilo tudi vedeti, kdo vse je bil imenovan v to delovno skupino za pripravo Zakona o zdravstveni dejavnosti in zakaj glede na 71. člen Zakona o zdravniški službi s strani Zdravniške zbornice ni bilo njihovega predstavnika. Še več, zbornica trdi, da s tem, da se pripravljata sprememba Zakona o zdravstveni dejavnosti, sploh ni bilo seznanjena. In ko je danes iz zvrst koalicije prihajalo kar tako na pamet, vam bom prebrala dopis Zdravniške zbornice z dne 7. 10. 2015, s katerim zahtevajo umik Predloga zakona o zdravstveni dejavnosti iz javne razprave. Pravijo: "Zdravniška zbornica Slovenije podaja najostrejši protest nad Predlogom zakona o zdravstveni dejavnosti, ki ga je Ministrstvo za zdravje posredovalo, predstavilo 29. septembra 2015; in zahteva, da ministrica predlog umakne iz javne razprave." Zbornica zaključuje to pismo in pravi: "Zbornica najostreje kritizira tudi postopek sprejemanje zakona, saj ministrstvo v izrecnem nasprotju z 71. členom Zakona o zdravniški službi zbornici ni omogočilo nikakršnega sodelovanja v postopku oblikovanja besedila predloga; pravzaprav zbornica z dejstvom, da ministrstvo pripravljata spremembo zakona, sploh ni bila seznanjena." To je pismo z dne 7. oktobra Ministrstvu za zdravje.

V zvezi s tem bi rada prebrala še, kaj pa meni Vlada oziroma njeno mnenje k predlogu naših priporočil v zvezi z izpolnjevanjem tega 71. člena Zakona o zdravniški službi. Vlada pravi, da je treba upoštevati, da je Vlada Republike Slovenije regulatoren organ, ki oblikuje in udejanja politiko v zdravstvu, ter ima pravico in tudi obveznost oblikovati delovno gradivo in pri

tem upoštevati splošne koristi ter slediti tudi zastavljenim političnim ciljem. Zato je nujno in legitimno, da se pri pripravi strateških dokumentov osnovni koncepti oblikujejo v okviru Vlade Republike Slovenije, šele nato pa se posredujejo v mnenje ostalim deležnikom. Dobro, če je takšno tolmačenje Vlade, potem pa ministrstvo sprašujem, zakaj pa ste pri sklepu o pripravi novega Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju v to delovno komisijo imenovali tudi predstavnika Zavoda za zdravstveno zavarovanje in mislim, da tudi predstavnika Nacionalnega inštituta? Pa naj veljajo povsod enaki vatli.

Na ustno poslansko vprašanje moje kolegice Jelke je ministrica 10. oktobra v zvezi s tem predlogom sprememb Zakona o zdravstveni dejavnosti dejala, da je ključni namen sprememb tega zakona, da se odpravijo anomalije. Takole jih je naštel: "Urediti je treba nekontrolirano prodajo koncesij, ker da se na terenu dogaja, ko gre na primer koncesionar v pokoj, se koncesija neuradno prenese brez soglasja na nekoga drugega in se za to zaračuna renta." V zvezi s tem me je na odbor zanimalo, ali ima ministrstvo mogoče kakšen podatek, koliko je bilo na primer prodaj teh koncesij v zadnjih petih letih, da ministrstvo lahko trdi, da je to razlog za spremembo te zakonodaje. Ministrstvo se je po besedah ministrice za spremembo zakona odločilo tudi iz tega stališča, da naj bi se koncesije podeljevale na javnem razpisu, in sicer z namenom, da koncesionarji dopolnjujejo javno mrežo javne zdravstvene službe. To se mi zdi pa najbolj smešno od vsega. Zakaj? Danes smo že večkrat slišali, še vedno nimamo pripravljene mreže javne zdravstvene službe. Ne vem, ali se malo hecate iz nas, ali nas hočete tako kot kolega Zorman prepričevati, da imamo javno mrežo na primarni ravni za neke družinske zdravnike in tako naprej. Mreže še vedno ni!

Ministrstvo s tem, ko tako grobo posega v koncesije, tudi trdi, da se bodo s tem zmanjšale čakalne vrste. In moram reči, da tudi tega ne razumem. Vidim, da se spoštovane gospe iz ministrstva spogledujeta, ampak to imamo tukaj zabeleženo iz seje. Zelo me zanima, na podlagi kakšne analize je ministrstvo oziroma mogoče sama ministrica prišla do tega zaključka? Stroka, bom še enkrat ponovila, je tu drugačnega mnenja; sicer bom pa rekla, da smo nekako vajeni, da ministrstvo spregleda stroko ali pa je rajši sploh ne upošteva. Pa kljub temu bom povedala, kaj pa meni stroka v zvezi s spremembo tega Zakona o zdravstveni dejavnosti. Po mnenju stroke predlog uničuje koncesionarstvo kot del javne zdravstvene mreže. Noben zdravnik namreč ne bo več želel zaprositi za koncesijo zaradi visokega finančnega vložka, to smo že tudi danes slišali. In preden posameznik lahko zaprosi za koncesijo, mora, nam je vsem znano, izpolnjevati številne pogoje, zagotoviti mora ustrezne prostore, opremo in tudi kader. Iz podatkov Slovenskega združenja zdravnikov in

zobozdravnikov na primer zobozdravnik s koncesijo investira povprečno 63 tisoč evrov, družinski zdravnik 30 tisoč evrov, zdravnik specialist pa 366 tisoč evrov, preden zaprosi za podelitev koncesije. 366 tisoč evrov, preden zaprosi za koncesijo! Pa naj povzamem še naslednje številke. Skupno so vsi delujoči koncesionarji vložili v ta zdravstveni sistem, se pravi v osnovna sredstva in za delo, več kot 246 milijonov evrov v vsem tem času. In za ta sredstva se je marsikdo, da ne bom rekla večina teh koncesionarjev, tudi zadolžil. In poudarjam, ta sredstva so vložena v javno zdravstvo.

Torej bi lahko na podlagi tega, ko se zdaj tako otepate teh koncesij, rekla, da se s to potezo, se pravi s spremembo Zakona o zdravstveni dejavnosti država ali ministrstvo odreka nadaljnemu vlaganju v osnovna sredstva s strani koncesionarjev. Mislim pa, da je to vlaganje še kako dobrodošlo, vsaj glede na razpoložljiva sredstva, ki jih ima ministrstvo na razpolago v proračunu; in glede na to, da ima zdravstvo že zelo zastarelo medicinsko opremo. Zanima me – seveda, če se bodo predstavnice ministrstva ob koncu še kaj oglasile –, ali ministrstvo meni, da bodo koncesionarji glede na krajši čas podeljene koncesije še pripravljene toliko vlagati v svoje prostore in opremo, se bodo pripravljene zadolževati? S strani koalicije sem danes slišala, da ja. Me prav zanima, kdo od vas bi bil tak junak, da bi se zadolžil za 366 tisoč evrov za deset oziroma petnajst let. Polovica jih niti vrniti ne bi moglo v tem času. Ne smemo pozabiti, da se ta zakon dotika okoli tisoč 200 ustanov s koncesijo, v katerih je zaposlenih okoli tisoč 500 zdravnikov. In večina teh koncesionarjev ima status samostojnega podjetnika oziroma d. o. o. ter plačujejo od pozitivnega poslovanja davek na dobiček. Koncesionarji niso v rdečih številkah, kot je marsikateri naš javni zavod, in nimajo izgub. Predlog prinaša tudi s finančnega vidika negativne učinke na proračun. V zvezi s tem me zanima, ali je ministrstvo pripravilo kakšno evidenco oziroma izračun negativnih finančnih posledic? In sicer primeru, da se ta zakon sprejme, ali pač mislite, da je to naloga finančnega ministrstva, pa ste to pustili v nemar.

V Slovenski demokratični stranki smo mnenja, da bo ta sprememba zakona vsekakor prinesla konec konkurence v slovenskem zdravstvu. Ne smemo pozabiti, da bodo najbolj prizadeti bolniki. Ne smemo pozabiti, da se s spremembo te zakonodaje, tega zakona zelo na široko odpirajo vrata iskanju zdravstvenih storitev v tujini. Če bolnik ne bo prišel na vrsto v našem javnem zdravstvu ali pri koncesionarjih – znano nam, je kako dolge so čakalne vrste – bo zato, da bo pač prišel do zdravnika, šel k zasebniku in to plačal iz lastnega žepa; če je pa malo bolj iznajdljiv, bo šel k svojemu zdravniku po napolnico in bo odšel na zdravljenje v tujino. V tem primeru bo račun sprva poravnal sam; nato pa mu bo to kriil Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije v višini 80 %, razliko 20 %

pa pač zavarovalnica Vzajemna ali kjer je pač zavarovan. Vam bom povedala primer. Gospa ni prišla pri nas na vrsto, sploh da bi se vpisala v čakalno vrsto za operacijo krčnih žil, pa je šla 8. decembra v Dobrno na pregled, kamor hodi nek zdravnik iz Italije 8. januarja, v roku enega meseca je bila gospa operirana, uspešno operirana. Poravnala je račun, 80 % ji bo vrnil Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, 20 % pa Vzajemna. In to, dragi kolegi in kolegice iz koalicije, to bo po novem konkurenca, s katero se bomo srečevali. Denar bo tekel v tujino, kot sem že rekla, namesto da bi storitve približali bolniku in s tem tudi poskrbeli, da bo njihov in naš denar ostal doma.

Na odboru sem v zvezi s tem tudi vprašala ministrico, ali ima pripravljeno kakšno analizo zmanjševanja čakalnih dob in povečanega odhoda bolnikov na zdravljenje v tujino. Verjetno ste o predlogu teh sprememb na ministrstvu pomislili tudi na spreminjanje obstoječih pogodb za nazaj. Jaz zdaj vsaj upam, da ste, da veste, kaj to pomeni. V mislih imam določen in nedoločen čas. In če boste na koncu podali kakršnikoli odgovor, me še enkrat zanima, ali po mnenju ministrstva za državljana oziroma za bolnika pomeni ta sprememba Zakona o zdravstveni dejavnosti poslabšanje ali izboljšanje? Koliko pripomb je prejelo ministrstvo s strani koga ter v kakšni meri so bile oziroma bodo te pripombe upoštevane? Ali bodo samo evidentirane, tako kot vemo, da se je zgodilo pri pravilniku. Opozorila bi še na to, na 3. člen Zakona o zdravstveni dejavnosti, ki določa, da zdravstveno dejavnost kot javno službo pod enakimi pogoji upravljajo javni zdravstveni zavodi ter druge pravne in fizične osebe na podlagi koncesije. In ta vaš predlog sprememb tega ne omogoča. Tukaj me zanima, kakšno je razmišljanje ministrstva? Tukaj bi rada opozorila tudi kolege iz koalicije, da bo posledica uveljavitve tega zakona nedvomno povzročila odhod, prvič, zdravnikov v tujino. Naši zdravniki v tujini so zelo cenjeni, imajo možnost napredovanja, lahko delajo na boljši opremi in so tudi boljše plačani. In v zvezi s tem me tudi zanima, ali ima mogoče ministrstvo o tem kakšne podatke oziroma kako pa o tem razmišljate?

Naj povem, da sem na matičnem odboru vsa ta vprašanja zastavila tudi ministrici za zdravje in da na nobeno od teh vprašanj nisem dobila odgovora. Zato mi ne zamerite, končala bom tako, kot sem začela. Mislim, da Ministrstvo za zdravje samo potrebuje zdravnika. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Jože Tanko.
Izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Spoštovani kolegi, predstavniki ministrstva!

Zdaj imamo skoraj pet ur razprave o tej točki dnevnega reda in se kljub pozivom nikomur, ki predstavlja ministrstvo, ki predstavlja vlado pri delu pri tej točki dnevnega reda, ni zdelo vredno, da bi vstal in komentiral, povedal kakšen odgovor na vprašanja, ki so jih zastavili moji kolegi in tudi drugi poslanci. Bilo je izrečeno veliko besed, komentarjev, takšnih in drugačnih, vendar ministrstvo, kljub temu da mora obvezno sodelovati pri delu Državnega zbora, ni drugače sodelovalo pri tej točki dnevnega reda kot samo s fizično prisotnostjo. Na niti eno vprašanje, ki je bilo postavljeno v razpravi, ni bilo danega popolnoma nobenega odgovora. Gospod predsedujoči, predlagam, da v okviru koalicije, da tudi predsednik Državnega zbora resno pozove predstavnike Vlade, gospoda Cerarja, da zagotovi aktivno udeležbo predstavnikov Vlade pri takšni in tudi vseh ostalih točkah dnevnega reda. Le redke so točke, kjer se ministrstva in predstavniki ministrstev aktivno vključujejo. Pridejo, sedijo pet ur in potem izkoristijo tistih nekaj zaključnih minut, da nekaj povedo. To ni smisel razprave o točki dnevnega reda; ni smisel. Mi govorimo o vsebinskih zadevah in si s takšnim pristopom ne moremo nič pomagati, lahko si nekaj obrišemo.

Drugo, kar je, se mi zdi tudi nekako deplasirana razprava nekaterih koalicijskih poslancev, ki pravijo, da zakona še ni. Zakon je in zakon je v javni razpravi, je objavljen na spletni strani ministrstva in potekali so forumi o tem zakonu. Kdorkoli je želel, je lahko to zadevo komentiral, pogledal, prebral, dal predloge. In o tej vsebini zakona so potekali tudi, kot vidimo, številni razgovori s strokovno javnostjo, to se pravi z zbornico in tudi morda še s kom drugim. Mi danes govorimo o predlogu rešitev, ki si jih je zamislilo ministrstvo; in jaz mislim, da je tema za razpravo zelo relevantna. Če razprave o predlogih Vlade komu ne ustrezajo, je to drug problem, ampak mislim, da je zelo odgovorno glede na to, da je zdravstveno ena od ključnih tém; tém, ki najbolj zanimajo ljudi, da se o tem tudi javno spregovori in tudi spregovori v Državnem zboru, kajti na koncu bo Državni zbor tisti, ki bo v takšni ali drugačni obliki moral zakon sprejeti.

Mislim, da takšni pristopi, ko se na neko benevolentno razpravo, ki jo želi sprožiti opozicija glede nekih tem v Državnem zboru, da se v koaliciji tako arogantno odzovejo. To se mi zdi deplasirano, to se mi zdi tudi zgrešeno. Prva stvar, prvih pet razpravljavcev ali še več se ukvarja samo z očitki, kaj je bilo v nekem obdobju 2004–2008. Če je bilo karkoli narobe v tistem obdobju, smo takrat že imeli Komisijo za preprečevanje korupcije, imeli smo delovno inšpekcijo, imeli smo zdravstveno inšpekcijo, imeli smo zbornico, imeli smo ministrstvo, imeli smo preiskovalne organe in tako naprej. In vsi tisti, ki bi na tem področju kaj zaznali, kakšne nepravilnosti, bi določene aktivnosti morali speljati. Takšni očitki, ki se usmerjajo na enega izmed ministrov, je treba nasloviti na prave

organe. Če ne zmorete javno, napišite anonimko. To je pač najenostavnejši odgovor na to. Zanima pa me, ker ta politični del, ki predstavlja rešitve, ki bi moral braniti rešitve tega zakona, molči, kaj je temeljni problem na tem področju zdravstva? Oziroma vidim, da ste zadevo izjemno zožili, da ste šli na tistih 5 ali 10, 15 % zdravstvenega sistema in ne na sistem. Iz teh razprav, ki sem jih zaznal, se govori o tem, kot da je to eno področje, ki je prepredeno z nekimi kriminalom, z nekimi nezakonitimi aktivnostmi, z nekimi privatizacijskim pohlepom in ne vem čem še. Ključno vlogo, kar zadeva nadzor nad sistemom, ima v tej naši državi država, ministrstvo. In če kjerkoli zadeve ne delujejo, je pač treba sprožiti mehanizem nadzora in ugotoviti, ali zadeve tečejo zakonito, ali nezakonito. In če se ugotovi nezakonito ravnanje, je treba ustrezno ukrepati, se pravi vzeti licenco, vzeti koncesijo in tako naprej. Tako se zadeve v nekem normalnem sistemu urejajo. Ni mogoče in tudi ni etično, ni moralno, da se pa problem, ki je morda pri nekem posamezniku, generalizira ter se iz tega naredi nek zaključek, ki nima popolnoma nobene podlage z dejanskim stanjem. Kolegi, predvsem kolegici sta opozorili, da je to področje javnega zdravstva, ki se opravlja v obliki koncesij, povezano z znatnimi investicijskimi sredstvi. Se pravi, da preden kdorkoli lahko sploh opravlja koncesirano dejavnost, tako ali drugačno, na taki in drugačni ravni, mora zagotoviti primerne prostore. Sprašujem, predstavniki ministrstva, koliko let bi rabili, da bi tej zasebni pobudi na področju investicij v javno zdravstvo zagotovili vire iz državnega proračuna in vzpostavili tako raven, primerljivo raven, ki jo opravljajo koncesionarji? Mi nismo sposobni desetletje sestaviti ene pomembne javne inštitucije. Če že jo – ogromno problemov, od legionele in ostalih zadev naprej, da ne govorimo o tisočih drugih stvari, ki so na tem področju, ki se s tem področjem pripeljejo. Ni mi jasno, zakaj najdemo neko težavo tam, kjer državo popolnoma nič ne stane. Storitev je plačana kot druga storitev; kar zadeva pa investicije, je narejena z drugimi viri, ne s proračunskimi. V čem je tu problem? Če bi obstajalo pri nas samo javno zdravstvo, bi bile najbrž zdravstvene storitve na nižjem nivoju, ker ta država ni sposobna zagotavljati zadostnih finančnih sredstev niti za investicije v ključne inštitucije, ki jih ta država potrebuje. Pediatrijo smo gradili ne vem koliko let, onkologijo ne vem koliko let, urgentne centre tudi veliko let. Nismo bili sposobni niti denarja pravočasno počrpati in tako naprej. Vse te investicije pa so spremljali neznanki problemi, kar zadeva nadzor, kvaliteto storitve, predelave, pravilnost postopkov in tako naprej, kup težav. In v vse te probleme je vpleten resor, ki bi moral na tem področju stimulirati in zadevo odpreti, da bi čim manj javnega denarja porabili za tisto, kar se mora opraviti v okviru zdravstva. Jaz mislim, da učinkovitost porabe javnih sredstev, če ni treba investirati, ti dobiš isto storitev za isti denar pri

koncesionarju, je bistveno večja. Bistveno večja, za državo bistveno cenejše, ni se treba zadolžiti, ni se treba ukvarjati s tem, kako nam raste javni dolg. Vse to, če bi hoteli investirati v ta zdravstveni del, ki ga pokrivajo koncesionarji, bi šlo na breme dodatnih zadolžitvev in javnega dolga. To je neizpodbitno. In bi bilo narejeno glede na izkušnje, glede na probleme, ki so, ki jih tudi poznamo povsod, bistveno manj učinkovito; pa verjetno tudi manj kvalitetno. Jaz ne razumem nekaterih, ki vidijo tukaj, predvsem pri koncesionarjih, denar. Okej, delajo za denar. Tudi vi delate za denar, tudi jaz delam za denar, vsi delamo za denar. Tudi tisti ultralevi, ki ne prenesejo besede privatno, delajo za denar, za isti kot vi. Filozofirajte o tem, da so tisti, ki delajo za denar in si obračunajo neko storitev po naprej znani tarifi, da so ne vem kaj, je nekaj hudo narobe; ob tem da imaš lahko kompleten nadzor nad njihovim finančnim poslovanjem, kompleten nadzor, kadarkoli, napovedanega, nenapovedanega si lahko privoščiš in to zadevo kontroliraš. Nedavno smo imeli problem koncesij v gozdarstvu, kjer je isti problem. Tisti, ki bi mogel nadzirati, to je država, Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano preko svojih organov v sestavi ni nadziralo, ampak pravijo, da so tisti koncesionarji ne vem kaj delali. Nadzor ni bil dvajset let dober. Poznate kakšen primer, da se je karkoli zgodilo, koliko primerov na področju zdravstva poznate na področju koncesij, da se je nekaj resnega zgodilo. Sprašujem! Koliko licenc, koliko koncesij je odvzelo ministrstvo zaradi kršitev izvajanja koncesijske pogodbe na primarni, sekundarni ali na kakšni drugi ravni. To je problem. In namesto da bi se zdaj ukvarjali s sistemom, kot sta tudi obe moji kolegici opozorili, to se pravi, da bi postavili mrežo, da bi postavili sistem, da bi naredili neke razmejitve, se ukvarjamo pač z enim detajlom, ki morda z vidika zadovoljstva pacientov še najbolje funkcionira. Prideš takrat, ko si naročen, plus-minus nekaj minut, si sprejet in se storitev opravi tako, kot je bilo zamišljeno. Štimajo urniki, štima kvaliteta storitve, ker drugače ne gre nobeden več h koncesionarju; to se pravi, če ne gre, tudi računa ne bo izstvil, da bo dobil plačano. Če te stvari nekoliko drugače pogledamo, potem vidimo, da se to naše ministrstvo, se pravi političen del zdravstvenega sistema ukvarja s takimi diverzijami v zdravstveni sistem in s kadrovanjem. Direktorja zdravstvene zavarovalnice s polnim mandatom nimamo. Se pravi tistega, ki plačuje te storitve. In nič ne kaže, da bi ga v nekem doglednem času dobili, ker je očitno političen problem. Da ne bo nesporazumov, mi ga tudi nismo podprli, ampak problem je v tem, da se od tukaj naprej ni storilo nič. In vse, kar slišimo iz koalicijskih vrst, je, da ne uživa zaupanja. Nekoga, ki bi imel zaupanje, da bi vodil ta sistem, ni. Podobna zgodba v kliničnem centru, nasedla kadrovska naložba ministrice za zdravje, brezrezervno podpirala kandidata, ki je po neki proceduri, postopkih, spopadih odstopil. In kaj

zdaj?! Verjetno zelo podobna zgodba na onkologiji, na onkološkem inštitutu. Pri temeljnih inštitucijah s področja zdravstva zadev nimamo urejenih. Nimamo v javnem sistemu urejenih, če pogledam sedajle Klinični center Maribor, niti ustrezne kadrovske strukture za izvajanje zahtevnih operacij. Pa ne krivim direktorja, pač vemo, kako sistem deluje, vemo, kje so tisti, ki bi morali to vzpostaviti in omogočiti; pa se ne zgodi nič. Tu se pa ukvarjate z neko bagatelo. Naslednji problem, naše zdravstvo je lahko dobro, če bo delovalo v primerljivem okolju ali pa na primerljiv način, kot funkcionira v sosednjih državah. Ne vem, zakaj v Avstriji ni problema koncesij ali pa niso sporne, niti v Nemčiji, niti Italiji, niti na Hrvaškem. Vidim, da mnogi naši opravljajo zdravstvene storitve celo na Hrvaškem. Tu pa se ustvarja neko famo o tem, kaj naj bi to vse bilo.

Kar zadeva rešitev zakona oziroma to, kar imate v javni razpravi, bi opozoril še na en del, na katerega ni bilo opozorjeno. Če pogledate kazenske določbe pri tem zakonu, mislim, da so od 3 do 50 tisoč za nekoga, ki naredi kakšen prekršek, kar piše v 9. členu. Te kazenske določbe, če boste primerjali z Zakonom o davčnem postopku, so popolnoma enake kot za tistega, ki ukrade 5 milijonov evrov. Poglejte si člene Zakona o davčnem postopku, pa boste videli, da je kaznen, tudi če nekdo neko stvar naredi, enaka kot po Zakonu o davčnem postopku za najhujša kazniva dejanja s področja utaje davkov. Sprašujem, ali je to primerljivo, je to normalno. Res gre tu za zdravje in te stvari, ampak govorim o sorazmernosti nekaterih zadev. Strahotno visoko se mi to zdi, da so te stvari tako narejene. Kar zadeva stališče Vlade do našega predloga priporočil k tej točki dnevnega reda, moram reči, da smo predlagali zelo nežna priporočila. Prvo priporočilo je, da je Državni zbor opravil razpravo v zvezi s predlaganimi spremembami Zakona o zdravstveni dejavnosti. Ali veste, kaj je napisalo ministrstvo v predlogu – da ne podpira predlaganih sklepov predlagatelja. Tudi tega ministrstvo ne podpira, in koalicija je to sprejela, da smo opravili razpravo v Državnem zboru o noveli Zakona o zdravstveni dejavnosti. Najbolj normalen predlog sklepa, ki ga lahko da človek. Po pet-, šesturni razpravi niste sprejeli niti priporočila, da smo se seznanili oziroma opravili razpravo o tej točki dnevnega reda. Niste podprli predloga, draga vlada in koalicija, da bi pozvali ministrstvo, da ponovno prouči pripombe in predloge Zdravniške zbornice Slovenije k novemu zakonu ter jih vključi v zakon. Celotno sami pravijo, da proučujejo in da bodo stvari vključili v zakon.

In še eno priporočilo smo dali, da v primeru, če se ugotovi, da so rešitve nezdržljive z zakonodajo Evropske unije, se jih umakne iz predloga. In tudi tega niste sprejeli. Sprašujem Vlado, zakaj ima tak odnos do priporočil, ki so povezana z razpravo v Državnem zboru, ki se je nedvomno zgodila? In sprejmete sklep, da tega predloga na podpirate, torej pravite, da se ta

razprava ni zgodila, po domače povedano. V čem je tu intelektualni dodatek, k tej točki dnevnega reda recimo? Mi lahko kdo obrazloži? Gospod Prikl, vi vodite odbor, kajne – pa sprašujem. Oziroma gospod Gantar, vi vodite odbor. Sprašujem, kako je mogoče, da se niti takih stvari ne podpre v Državnem zboru, ki se nedvomno zgodijo, razpravljamo šest ur ali pa bomo razpravljali šest ur in sprejmete sklep, da se o tem, po domače povedano, ni opravila razprava v Državnem zboru. Mi to lahko kdo razloži. Nekdo, ki je bolj razume slovenski jezik kot ga jaz sam. To je to, kar počnete s predlogi, ki jih predlagamo opozicijski poslanci za razpravo v Državnem zboru. In način, kako se lotite, je milo rečeno nekorekten, neprimeren, nedostojen. Kako naj naredimo skupaj nekaj dobrega za to državo, za naše prebivalce, če sprejmete recimo tak sklep, da se nismo niti seznanili, ali pa nismo niti opravili razprave v Državnem zboru, ki smo dejansko jo opravili. Dejansko smo to storili, evo, zdaj teče razprava. Mnogi od vas ste govorili, da nismo našli skupnega jezika; in sprejmete sklep, da te razprave nismo opravili. Neverjetno. To, da se na tak način lotevate oziroma da imate tak pristop do naših predlogov, kaže na neizmerno aroganco, na preziranje, da kdo še karkoli predlaga. Občutek, da imate vedno na tem področju prav; ampak nimate. Dogodki vas demantirajo, dejanja vas demantirajo, rezultati vas demantirajo in tako naprej.

Jaz vidim, da je za marsikoga v koaliciji pomembnejše, kako si bo kakšne dodatne stroške zaračunal na račun javnih sredstev in še kaj zraven. Ne samo potne, ampak tudi kakšen honorar ali pa povečano sejinino, na mesto da bi se ukvarjali z realnimi stvarmi. In nobeden ne trzne popolnoma nič v koaliciji, nihče. Predsednik Vlade je vse mirno pokrival, koalicijski poslanci o tem ne razpravljate in ne govorite. Vidite pa probleme pri koncesionarju, ne vidite problema na Ekonomski fakulteti pri gospodu Mramorju, pri gospe Brenčič; ne vidite problema morda še pri komu drugemu v okviru tudi tega zdravstvenega sistema. Vidite pa izjemno velike probleme in nevarnosti pri koncesionarjih, pri čemer skoraj nobenemu od teh tisoč in toliko niste vzeli koncesije, ali pa morda le redko komu. Mislim, da je to depasirano, kar počnete, ne gre skupaj z dejanskim stanjem. To samo kaže na to, da v teh svojih razpravah želite dejanske probleme prenesti od tam, kjer so, na neko področje, kjer jih realno gledano ni. Če pa so, jih pa pokrivate. In ker se po teh razpravah, ki so bile, na tak način lotevate tudi sprememb zakona, to se pravi, da spremembe zakona so še pred študijo, čeprav ste se sklicevali na študijo – to je vizionarstvo. To je vizionarski pristop, za katerega dvomim, da ima kakšne korenine v nekaterih realnih podatkih.

Mislim, da bi bilo treba na področju zdravstva narediti kakšne stvari, ki so bolj nujno potrebne. Bolj od ureditve koncesij je pomembna ureditev naročil v zdravstvu javnega

naročanja. Tam se obrne ogromno denarja in morda tudi opere ogromno denarja, kajti nekateri dobavitelji so ekskluzivni dobavitelji že 20 let, ki dobavljajo v zdravstveni sistem določene materiale, določene pripomočke, take in drugačne. Zakaj pa tukaj ministrica ne potegne nobene odločilne poteze, ne naredi nobene revizije, ne sproži nobenega postopka. Tukaj je naloga političnega sistema, da nad tistim delom, kjer najbrž evidentno so problemi in o tem vsi vemo, da nekaj od tega je; mimogrede –okoli tega sem spraševal tudi predsednika Vlade pred nekaj meseci, tukaj se ne naredi pa popolnoma nič. Vidimo problem tam, kjer gre za dobro ljudi, kjer se skrajšujejo čakalne dobe in čakalne vrste. Predvsem čakalne dobe so problem, kajti ni vseeno, ali čakaš na neko operacijo mesec dni ali devet mesecev, to je bistvena razlika, sploh pri kakšnih zahtevnih zadevah. In tukaj se ministrstvo vključuje v neke stvari, ni pa nobene aktivnosti na področju spremljanja investicij in izvajanja javnih naročil, kar zadeva dobavo medicinske opreme, medicinskih pripomočkov in tistega materiala, ki sodi k temu zraven. To je rakrana zdravstvenega sistema in če bi to področje uredili, bi lahko iz teh obstoječih prispevkov, obstoječih sredstev zagotovili tisoče dodatnih operacij na raznih področjih in s tem ugodili ljudem ter skrajšali čakanje na operacijo. Zmanjšali bi tudi pritiske na odhode v tujino in tako naprej.

Kratka, dela je veliko na področjih, ki sem jih omenil; manj ali pa bistveno manj, pa tudi neprioritetno, pa na področju, ki se ga lotevate. To je problem. In žal je politika predvsem vseh levo profiliranih vlad takšna, da vedno prinese teme, kjer se ljudje ukvarjajo predvsem sami s seboj; z obrazci, z nepotrebni spremembami, z nepotrebni posegi. Nikoli pa ne prinese stvari tam, kjer bi se lahko in bi se morale zgoditi pomembne, ključne spremembe. V zdravstvu je to področje investicij, je to področje dobave, pripomočkov, takšni ali drugačnih. Tukaj imamo nadpovprečno visoke cene primerjalno z drugimi državami. Poglejte na primer cene ortopedskih pripomočkov, najbrž imamo 30, 40 % višje cene, kot so v sosednji Avstriji; ampak moraš vzeti od tega dobavitelja, ki je v sistemu. Podobno je na področju farmakologije, fitosredstev, na drugih področjih, če vzamemo kmetijstvo in tako naprej. Te ekskluzivne pravice so si nekateri uzurpirali in jih bogato tržijo. Nam pa dajo na mizo stvari, ki v principu dobro funkcionirajo, samo zato, da se ukvarjamo s tem in ne s tistimi stvarmi, ki odnesejo tej državi ogromno denarja. In to po nepotrebem konča dejansko v zasebnih žepih. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima predstavnica Vlade, državna sekretarka na Ministrstvu za zdravje gospa Sandra Tušar. Izvolite.

SANDRA TUŠAR: Spoštovani poslanci, spoštovani predsedujoči!

Izhodišče oziroma okvir za delo Ministrstva za zdravje predstavlja javni zdravstveni sistem in univerzalna dostopnost. Kot sem slišala v razpravi, se praktično vsi v tej dvorani zavzemamo za javni zdravstveni sistem. To sta vrednosti, ki sta prepoznani tudi v razvitih državah in jih izpostavljajo mnogi snovalci zdravstvenih politik. V razpravi so bila izpostavljena številna področja, pomembna področja v zdravstvu, za katere menite, da ne delujejo dobro. Naj vam povem, da se na Ministrstvu za zdravje ukvarjamo tudi s temi področji, s temelji; ne samo s streho in bodo tudi rezultati kmalu vidni. Namen priprave osnutka predloga, naj poudarim, ker smo se prej šli okoli terminologije, kaj je bilo to, kar je bilo poslano v javno razpravo. Osnetek Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti je bila ureditev področja koncesij. Razloge za ureditev tega področja je zelo dobro povzel gospod Kordiš iz Združene leve in smo jih slišali na današnji razpravi. Rešitve, ki jih osnetek predloga prinaša, so v skladu z zakonodajo Evropske unije. Koncesij ne ukinjamo, zato je trditev, da bodo pacienti od tisoč 300 koncesionarjev ostali brez zdravnika, špekulativna in zlonamerna. Koncesionarji in javni zdravstveni zavodi so izenačeni že v danes, veljavni zakonodaji in bodo ostali tudi naprej. Revizijo podeljenih koncesij delamo skupaj z Računskim sodiščem. Postopek bo najverjetneje trajal do konca leta, takrat bomo tudi objavili skupno revizijsko poročilo.

Nepravilnosti, ki se ugotavljajo, smo že večkrat slišali, pa jih bom še enkrat navedla, da se podeljujejo koncesije brez javnih razpisov, so se podeljevale, podeljevanje za nedoločen čas, prodaja koncesij, prenosi koncesij, občine so podeljevale koncesije za zdravstvene dejavnosti, ki sodijo na sekundarno raven, spremembe pravnega statusa izvajalca zdravstvene dejavnosti. Področju Dolžina trajanja koncesije bomo v dokončnem predlogu, ki ga bomo posredovali Vladi, posvetili še posebno pozornost in upoštevali minimalni ter maksimalni investicijski cikel. Kot ste tudi sami povedali, je začetni investicijski vložek v osnovna sredstva odvisen od zdravstvene dejavnosti, ki jo koncesionar opravlja. Javno zdravstveno mrežo pospešeno pripravljamo. Kriteriji so številni in v teh kriterijih bodo poleg ostalih zagotovo upoštevani tudi demografski trendi, to so teritorialna pokritost, dostopnost, število prebivalcev na zdravnika in še marsikaj drugega. Izpostavljena je bila potreba po 300 zdravnikih družinske medicine. Izračunali smo, da je potreba 252 zdravnikov; če pa bi razširili referenčne ambulante na celotno področje Slovenije, je ta potreba bistveno manjša. Glede podaljševanja varnosti v prehodnem obdobju, so to konkretne rešitve, ki bodo opredeljene v dokončnem predlogu zakona, ki bo posredovan v zakonodajni postopek, kot je predviden. Že

večkrat smo vsi poudarili, tudi ministrica večkrat, da bomo vse pripombe deležnikov, več kot 30, proučili in jih smiselno uporabili ter tudi z najpomembnejšimi deležniki še pred zaključkom tega postopka te rešitve usklajevali. Glede konkurence zavarovalnic. Izkušnje iz tujine kažejo, da več zavarovalnic za obvezno zdravstveno zavarovanje ni racionalno; še posebej za tako majhno populacijo, kot je Slovenija, za 2 milijona prebivalcev. Nismo nikakor primerljivi z Nemčijo, ki ima 80 milijonov prebivalcev, z Nizozemsko s skoraj 17. Tako enostavno samo posploševati, to ne gre.

Na koncu bi rada ponovno poudarila, da je predlog zakona v fazi priprave novega besedila predloga zakona po prejetih pripombah in predlogih iz javne razprave. Proučujemo in obravnavamo prav vse prejete pripombe in predloge. K sodelovanju bomo pritegnili tudi deležnike, ki so se vključili s svojimi odzivi v javni obravnavi osnutka predloga zakona. Pri pripravi novega besedila bodo obravnavani in upoštevani vsi utemeljeni predlogi za spremembe in dopolnitve besedila predloga zakona. Glede vprašanja o virih za analizo vas prosim, če lahko to vprašanje posredujete na ministrstvo; pa vam bomo pisno odgovorili, kajti na pamet zelo težko govorimo o virih, kajti viri za analizo so številni. To bo zaenkrat vse. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Zadnja ima besedo predlagateljica predloga gospa Jelka Godec. Izvolite.

JELKA GODEC (PS SDS): Hvala lepa.

Po petih urah razprave smo slišali, da je glavni vzrok za spremembo Zakona o zdravstveni dejavnosti to, kar je povedala Združena levica, oziroma gospod Kordiš je to zelo lepo opisal. Na to izjavo lahko postane človek zelo zaskrbljen. Zaskrbljena sem, ker je gospod Kordiš jasno in glasno povedal, da je treba vso zasebno lastnino na področju zdravstva ukiniti. In ker se sklicujete na Združeno levico in ker gospod Kordiš podpira ta zakon, me v bistvu skrbi, da so naše ugotovitve pravilne. Gre za ukinjanje koncesij. Če se sešteješ ena plus ena, dobiš točno to. In to je najbolj zaskrbljujoče, da vi govorite, da se nekaj ne bo zgodilo, hkrati se strinjate z gospodom Kordišem. To, gospa generalna sekretarka, je pa zaskrbljujoče, zelo. In ko smo gledali izvajanje kolega iz Združene levice in ko sem gledala malo po dvorani, potem tisti, ki bodo podprli ta Zakon o zdravstveni dejavnosti tukaj, v Državnem zboru – ker bo isti, z malo spremembami, kot je ta osnutek –, držijo figo v žepu danes, nekateri zelo, oziroma jo bodo takrat, ko bodo pritisnili "za". To, da koncesije niso bile podeljene in glede na Zakon o javno-zasebnem partnerstvu, sem že povedala, je potrebna revizija danes, zaključena; ne na koncu leta, ko bo ta zakon že v proceduri

oziroma objavljen. Kdo zagotavlja, da bo nova novela Zakona o zdravstveni dejavnosti kaj boljša od tega Zakona o javnem-zasebnem partnerstvu? Kdo zagotavlja, da se po tem novem zakonu ne bo dogajalo to, kar se danes dogaja? Če se že tega zakona ni spoštovalo ne na ministrstvu, ne na občinah, ne koncesionarji, nihče tega ni upošteval, da je treba koncesije podeliti za določen čas, da je treba izpolniti tiste vse pogoje. Kdo nam zagotavlja, da bo ta zakon sedaj spoštovan, da bodo delovale vse institucije, ki bodo preprečile zlorabo zakona? Nihče. Niti poslanci Stranke modernega centra ne, ki danes pravijo, da je ta osnutek zakon okej, ker oni ne bodo nič zagotavljali. Oni ne. Žal ne morete več odgovoriti, ampak vas sprašujem, kdo nam to zagotavlja. Če že danes nismo sposobni oziroma niste sposobni nadzirati Zakona o javno-zasebnem partnerstvu, tudi novega zakona ne boste. Še enkrat, Slovenija je ob vstopu v Evropsko unijo uredila področje vseh koncesij, tudi v zdravstvu, v Zakonu o javno-zasebnem partnerstvu; nismo pa uredili predpisov, ki se nanašajo na delovanje in finančno stanje javnih zavodov oziroma javnih zdravstvenih domov. Kot sem rekla, koncesionarjem smo točno določili, določen čas lahko opravljajo koncesijo, pod kakšnimi pogoji. Na katerem območju zdravstvenih domov – tega nismo, še vedno ne. In to je zato, ker nimamo javne mreže, kar ste povedali. In kako lahko delate koncesije, kje, na katerem področju bo koncesija, če nimate določene javne mreže! Če nimate javne mreže, če sploh ne veste, kaj je zdravstveni dom, kaj je koncesionar, kakšna je sploh javna mreža! In to bi naj bilo narejeno.

To, da je v nasprotju, da ni vse v skladu z zakonom, Ustavo, evropskimi direktivami. Četrti odstavek 41. člena te novele, tega osnutka, določa, da se koncesija lahko podeli pravni osebi le pod pogojem, da je edini ali večinski lastnik pravne osebe odgovorni nosilec zdravstvene dejavnosti. Koncesija preneha, če se ta pogoj spremeni, na primarni ravni pa se to podeli lahko le fizični osebi. Ustava Republike Slovenije v prvem odstavku 74. člena pravi: Gospodarska pobuda je svobodna. To pomeni, da subjekti svobodno izbirajo pravnoorganizacijsko obliko, pod katero bodo delovali; vi pa točno zdaj določate, kakšna naj bo na primarni ravni, torej morajo biti samozaposlene fizične osebe. Večina določb, ki so v osnutku Zakona o zdravstveni dejavnosti, je primerljivih z Zakonom o javno-zasebnem partnerstvu, vsebinsko se pokrivata. Tu gre za to, da pišete nekaj na novo, kar ni v skladu s tem oziroma se pokriva. Še enkrat sprašujem, kdo nam garantira, da bo pa zdaj ta zakon spoštovan tako, kot je treba; če že zanikate Zakon o javno-zasebnem partnerstvu?!

Naslednja stvar je trajanje koncesij. Še enkrat bom ponovila, v drugem odstavku 71. člena Zakona o javno-zasebnem partnerstvu piše, da se trajanje razmerja javno-zasebnega partnerstva določi tako, da se izvajalcu javno-

zasebnega partnerstva omogočajo stabilnost in varnost naložbe, možnost učinkovitega in varnega financiranja naložbe, povrnitev vložkov in tako naprej. Zakon o javno-zasebnem partnerstvu določa tudi, kateri so pogoji za podaljšanje koncesije; o čemer vaša novela nikjer ne govori. Nikjer ne piše o tem, kakšni so pogoji oziroma kakšna je fleksibilnost. Ko ste govorili o Evropski uniji oziroma o direktivah Evropske unije, Direktiva 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb v 52. členu pravi: "Najdaljše obdobje trajanja koncesije bi moralo biti navedeno v koncesijski dokumentaciji." Torej ne v zakonu, ker v zakonu v bistvu zacementirate zadevo, če se lahko po domače izrazim; če pa daste v koncesijske akte, pa lahko določite neko fleksibilnost. Očitno te fleksibilnosti niste sposobni zagotavljati oziroma je ne želite zagotavljati. V 11. členu predlaganega osnutka Zakona o zdravstveni dejavnosti tudi piše, da se naredi revizija, da se potem v dveh letih ponovno zaprosi za koncesijo. Zakon o javno-zasebnem partnerstvu ne govori oziroma ni predvidel, da se spremenijo koncesije na podlagi drugega zakona, kot vi predvidevate. V bistvu gre tu za neskladje, kar je pametno; ker bi se potem koncesijska pogodba, ki je sklenjena na podlagi Zakona o javno-zasebnem partnerstvu, spremenila po vaši noveli zakona, kar pa nekako ni v skladu z zakonodajo.

Danes smo slišali veliko pripomb, predvsem pa smo slišali, kaj bi bilo treba storiti na področju javnega zdravstva pred tem urejanjem koncesij. To, kar je bilo naštet, tudi s strani koalicijskih strank – torej ne samo z naše strani, da ne boste rekli, da samo v opoziciji, v Slovenski demokratični stranki naštevamo, kaj vse bi bilo treba narediti – smo slišali, da je veliko stvari treba predhodno urediti, preden se sploh dotaknemo teh koncesij. Da je veliko drugih anomalij, ki jih je treba prej rešiti – od čakalnih vrst v javnem zdravstvu, popolnoma javnem zdravstvu, torej v bolnišnicah, kjer niso na koncesijah. Pravite, da to urejate. Kdaj boste uredili, pa je vprašanje, če sploh. Zakaj priporočila, ki jih je predlagala Slovenska demokratična stranka, niso sprejeta, je sicer že kolega Tanko povedal nekaj zadev. V bistvu gre za to, če predlagamo v Slovenski demokratični stranki tudi takšna priporočila, sklepe, da smo opravili razpravo, koalicija glasuje proti, niti ne pomisli, o čem glasujejo. Se mi zdi včasih, ker pač enostavno je treba glasovati proti. Je pa tudi jasno, da največja koalicijska stranka vsekakor ne more podpreti priporočila, da naj se tisti člani, ki so v osnutku tega Zakona o zdravstveni dejavnosti, ki niso v skladu z drugo zakonodajo, Ustavo Republike Slovenije in evropskimi direktivami, črtajo. Zakaj ne glasuje, zato ker so sami večkrat glasovali tako, da so kršili zakon ali Ustavo Republike Slovenije in je to kar razumljiva zadeva.

Hkrati moram reči, da je bilo očitano tudi naši strani oziroma Slovenski demokratični stranki, da je delovala na področju nekih prijateljskih vezi, podeljevala koncesije. To sem že povedala, da naj revizija pove in se naj dajo ovadbe glede na to. Ampak jaz mislim, da tudi ministrstvo ima neke priložnosti, da se je spravilo točno na koncesije. Ne morem pristati na dejstvo, da je kolega iz Stranke modernega centra rekel, da to ministrico pač ne zanimajo posamezni interesi. Še enkrat poudarjam, ni treba iti daleč nazaj, ko je gospa ministrica odločno stala za enim samim interesom, to je direktorsko mesto UKC Ljubljana. Jaz bom rekla tako, ker da imamo slabo prakso z Ministrstvom za zdravje, glede pravilnika o nujni medicinski pomoči moram še enkrat povedati, ker smo tukaj sprejeli sklep, da ministrstvo pred tem, ko pravilnik objavi, stopi v veljavo, seznaniti Državni zbor s končno verzijo. Tega ni bilo. Hvala bogu bo ta zakon pred končnim sprejetjem moral priti v Državni zbor in ga bomo tu obravnavali. Ampak vse to, kar je bilo danes izrečeno s strani nadomestnih ministrov na strani SMC ter z vaše strani, še enkrat obžalujem, da ni ministrice tu, da bi lahko njo držali za besedo, jaz verjamem ne, upam pa, da boste predloge, ki so bili dani v javni razpravi, upoštevali. Predvsem tiste, ki govorijo o tem, da je treba odpraviti tiste člene, ki niso v skladu z Ustavo Republike Slovenije, ki niso v skladu z evropskimi direktivami in ki pomenijo škodovanje javnemu zdravstvu in koncesionarjem. Pripravite takšen zakon, ki bo v skladu z našo zakonodajo, Ustavo in evropskimi direktivami. Hkrati pa bi bilo vsekakor bolje, da najprej naredite revizijo obstoječih koncesij, da naredite mrežo oziroma poveste, kakšna je javna mreža na področju zdravstva; in potem delate tisto, kar pravite, da že zdaj delate – torej izboljšava javnega zdravstva in tako naprej. Ampak veliko več stvari je prej za rešiti kot te koncesije. To, da priporočila niso bila sprejeta, je že kolega Tanko povedal in je v bistvu prav smešno, da ne želite sprejeti priporočil, kot so to, da upoštevate pripombe Zdravniške zbornice, ki je reprezentativni organ, na katerega se nenehno sklicujete na Ministrstvu za zdravje, ko je to potrebno; kadar pa ne želite slišati, pač ne. In da iz te novele daste ven vse tiste člene, ki niso v skladu z zakonodajo, Ustavo Republike Slovenije in evropskimi direktivami. Prenesite ministrici, da definitivno je za zakon bolje, da počaka. Uredite prej druge stvari v javnem zdravstvu, da ne bodo ljudje čakali v čakalnih vrstah, takšnih, kot so – leto, dve ali več; potem pa se pogovarjate o koncesijah.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Seznam je izčrpan. Časa imamo še nekaj. Želi še kdo razpravljati? Prosim za prijavo, to velja tudi za Vlado in predlagatelja, če želite še enkrat besedo. Prosim, če se prijavite. Besedo ima gospod Tomaž Gantar.

TOMAŽ GANTAR (PS DeSUS): Hvala lepa, predsedujoči.

Prej mi je malček zmanjkalo časa. Nobenega dvoma ni, da so spremembe na področju izvajanja in podeljevanja koncesij potrebne. To, kar sem jaz tudi želel poudariti, je v bistvu, da smo pred spremembami zdravstvenega sistema, za katere mislim, da se kar vsi strinjamo, da so potrebne čisto iz običajnih razlogov – zaradi stare zakonodaje, zaradi sprememb, ki so se dogajale, demografskih in tako naprej. In tudi na tem področju so se določene nepravilnosti izkazale. Bi bilo pa fino, ker so te spremembe predvidene, da bi bile tudi spremembe na področju koncesijske dejavnosti vključene s sklop kot celovita rešitev tega, kar bo sledilo na področju javnega zdravstvenega sistema. To ima svoj smisel, saj ga spreminjamo zato, da bo naprej lahko sledil razvoju, da bo dostopen, da bo pregledno urejeno, da so solidaren, da bo pač vse, kar si predstavljamo v okviru javnega zdravstvenega sistema. Tu jih sedaj izločati iz tega konteksta glede na to, da smo tik pred bolj obsežnimi spremembami, je zame na nek način vprašljivo.

Druga stvar, veliko je govora, veliko smo sedajle poslušali, da ni mreže. Kako si kdo mrežo predstavlja. Dejstvo je, da mreža na primarnem nivoju je, predvsem kar se tiče družinskih zdravnikov. To je mreža, ki je bila pripravljena, bila je usklajena z občinami, bila je pripravljena na osnovi preskrbljenosti prebivalcev. Ta mreža, je treba vedeti, da sigurno je ali se bo bistveno razlikovala od mreže na sekundarnem nivoju, ker na primarnem nivoju je pomembno, da imaš zdravnika blizu, dostopnega, da hitro prideš do njega. Za sekundarni nivo je razlika, ali greš ti enkrat na nekaj let ali dvakrat na leto do nekega specialista. Mnogi izberejo že danes tistega, ki je boljši, lahko na drugem koncu Slovenije in se peljejo tja. Zato ta mreža seveda ne more biti delana na enak način. Vemo, koliko rabiš določenih specialistov, kardiologov, kirurgov na sto tisoč prebivalcev, na milijon prebivalcev; in potem se bo mreža prilagajala. Sigurno pa ne na način, kot si večina predstavlja ali tako, kot je na primarnem nivoju dorečeno. Zadeve so do te mere pripeljane, da tam, kjer je ključno, mreža je.

Mogoče nekaj razmislekov glede samih koncesij. Če bi imel priložnost in da sem malce mlajši, da se odločam za koncesijo in so pogoji dani, javni razpis pripravljen; zelo težko bi se odločil, da mi nekdo reče, da je to za 15 let, potem bomo pa videli, kaj bo. In vse razprave, ki so sledile, so v bistvu izhajale oziroma ključen problem bil ravno v tem delu trajanja koncesij, ker ne veš, kaj bo potem, ko boš končal 15-letno obdobje. To iz predloga ni bilo razvidno. Bilo je razvidno, da ima neko prednost javni zavod. Koncesionar, ki vlaga, se bo potem odločil, ali bo po 10 letih še vložil, ali ne bo vložil, ali bo potegnil. Imamo pa probleme z opremo že tudi v javnih zavodih. Vemo, da je 80-procentno

iztrošena. Zato se mi zdi tudi na nek način rešitev, ki je bila omenjena, investicijski cikel, ki naj bi se upošteval. Ne vem, če je to dobra odločitev. Meni se zdi dosti bolj pametna ali pa smiselna rešitev, strinjam se, da je formulacija za nedoločen čas verjetno vprašljiva. Ampak možno se pa je dogovarjati, recimo primerjati koncesionarja, ne vem, na 5 let, na 7 let; stvar dogovora. Ali izpolnjuje pogoje, ali je kršil pravila ZZZS, ali kršil strokovna pravila? Ali ima zaposlen kader, ali ima v redu prostore, v redu opremo. In bi imel pod pogojem seveda, da to izpolnjuje, pač pravico podaljšanja koncesije za naslednje obdobje. Samo s tem ne bi bil podvržen stresu ponovnega razpisa ali česa podobnega. Mislim, da je bil tak predlog v tem kontekstu že pripravljen in bi bil verjetno tudi za koncesionarje bistveno bolj sprejemljiv. Jaz tukaj računam na to, kar je ministristvo obljubilo – razpravo, možnost dogovora in upoštevanja nekih argumentov. In verjamem, da bo tudi to področje na koncu ustrezno rešeno. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Zaključujem splošno razpravo o predlogu priporočila. V skladu z razlago Komisije za poslovniki z 9. 12. 2009 Državni zbor ugotavlja, da je postopek obravnave predloga priporočila končan.

S tem zaključujem 13. točko dnevnega reda.

Prekinjam tudi 15. sejo Državnega zbora, ki jo bomo nadaljevali jutri ob 9. uri.

(SEJA JE BILA PREKINJENA 27. JANUARJA 2016 OB 15.21 IN SE JE NADALJEVALA 28. JANUARJA 2016 OB 9.01.)

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Spoštovani kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Začenjam z nadaljevanjem 15. seje Državnega zbora.

Obveščam, da se današnje seje ne moreta udeležiti naslednji poslanci in poslanci: gospa Ksenija Korenjak Kramar, gospa Maruša Škopac, gospod Žan Mahnič, mag. Anže Logar, mag. Andrej Širčelj, mag. Branislav Rajčič in gospod Ljubo Žnidar do 13. ure.

Vse prisotne lepo pozdravljam!

Prehajamo na 8. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA PRVO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PRISPEVKIH ZA SOCIALNO VARNOST.

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila skupina petih poslank in poslancev s prvopodpisanim mag. Matejem Toninom. V zvezi s tem predlogom zakona je skupina 11 poslank in poslancev s prvopodpisanim mag. Matejem Toninom zahtevala, da Državni zbor opravi splošno razpravo.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku predlagatelja mag. Mateju Toninu.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): Dragi kolegice in kolegi, dobro jutro!

Mesec januar je precej naporen mesec. V tem mesecu je bilo izrečenih ogromno ostrih besed, bil je poln konfliktov in ogromno praznega teka. Danes pa imamo vsi skupaj veliko priložnost, da nekaj zelo zelo konkretnega postorimo za ljudi, da za ljudi storimo nekaj dobrega. Da državljanom, ki imajo minimalno plačo, le to povečamo za 50 evrov na mesec, in s tem ne obremenimo gospodarstva. Lahko storimo, da razvojnim inženirjem, ki inovirajo in razvijajo in dejansko ustvarjajo nova delovna mesta povečamo plačo in jih zadržimo doma. Lahko tudi zmanjšamo obdavčitev božičnice in tako vsem državljanom, ki jih njihova podjetja nagrajujejo, omogočimo, da dobijo največji kos božičnice, ne pa, da to dobi država.

Ko smo v Poslanski skupini Nove Slovenije hodili vsak mesec po terenu, se srečevali z ljudmi, z gospodarstveniki, smo povsod slišali eno in isto besedo oziroma eno in isto željo: Če želite, da se bo gospodarska rast okrepila, če želite, da bo gospodarska rast vztrajna, potem je nujno povečati domačo potrošnjo. Domače potrošnje pa ni mogoče drugače povečati kot tako, da ljudem ostane več v njihovih denarnicah, več v njihovih žepih. Matematika je zelo preprosta.

Zakon, ki je pred vami predlaga tri stvari: socialni copatek, razvojno kapico in nižjo obdavčitev božičnice. Pri socialnem copatku smo zasledovali preprosto logiko, da je 3 tisoč 300 evrov zaslužka vsakega državljana zaslužek, ki je neoprispevčen, zaradi tega vsak državljan dobi 50 evrov večji neto prihodek. Razvojno kapico smo postavili na 4-kratnik minimalne plače. Pri obdavčitvi božičnice pa smo potegnili analogijo z obdavčitvijo regresa. Zavedamo se, da če ljudem ostane več, dobi manj država. Tega niti ne zanikamo. A Vlada je pripravila izračune, ki so po naši oceni zelo konservativni, naši izračuni so nekoliko drugačni, pa ne bom zahajal v te podrobnosti, ampak se bom držal tistega, kar je naračunala Vlada. Po izračunih Vlade bi v primeru socialnega copatka, če bi bil uveljavljen, v žepih ljudi, ostalo 450 milijonov več, če bi uveljavili razvojno kapico, bi ljudem ostalo 300 milijonov več in če bi uveljavili drugačno obdavčitev božičnice, bi ljudem ostalo 40 milijonov več. Če uveljavimo vse tri ukrepe skupaj, bi ljudem ostalo 800 milijonov evrov več denarja v njihovih žepih, ki bi jih lahko zapravili, kakor sami želijo in hočejo. Zavedamo se, da je proračun za leti 2016 in 2017 sprejet, zaradi tega odgovorno predlagamo uveljavitev tega zakona s 1. 1. 2018, torej z naslednjim proračunom, kar pomeni, da imamo še dovolj časa in možnosti, da javnofinančne izdatke prilagodimo tem sprejetim ukrepom.

Prepričan sem tudi, da se vsi ne boste strinjali z ukrepi, ki smo jih mi danes predlagali, da bodo nekatere motile javnofinančne posledice, vendar pa bi morali vsi skupaj zasledovati, da bi rasti, ki se Sloveniji obeta, morali biti deležni vsi državljani in ne zgolj javni sektor. Pri javnofinančnih posledicah, ker je zakon v prvi obravnavi, je možno prilagajati tudi intenziteto posameznih ukrepov. Nekateri boste tudi ideološko nasprotovali razvojni kapici. Jaz vam tega ne oporekam, ampak mislim, da pa je skupna točka vseh nas božičnica in da je božičnica tisti naš skupni minimalni imenovalec, ki bi ga lahko sprejeli in tudi potrdili.

Zakon je sestavljen iz treh delov, izberete lahko tistega, ki hočete. S tem, da danes glasujeta za, glasujete za ljudi, lahko pa svoje nezadovoljstvo z mano, morda tudi z Novo Slovenijo pokažete tako, da glasujete proti, ampak od tega ljudje nič ne bodo imeli.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Za uvodno obrazložitev mnenja dajem besedo predstavnici Vlade, državni sekretarki na Ministrstvu za finance mag. Mateji Vrničar Erman.

MAG. MATEJA VRANIČAR ERMAN: Gospod predsednik, hvala za besedo. Spoštovani gospe in gospodje poslanci!

Predlagatelj zakona si je sicer zastavil cilje, ki jim lahko pritrdimo in so načeloma skladni tudi s prioritetami Vlade, vendar pa hkrati s konkretnimi rešitvami odpira toliko vsebinskih in izvedbenih dilem, da Vlada ocenjuje, da predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

S predlogom zakona se poskuša nasloviti vprašanje, kako izboljšati konkurenčnost gospodarstva tudi s spremembami v sistemu javnih dajatev, predvsem v smeri znižanja obremenitev dela. Dejstvo je, da največji delež obremenitve dela v Sloveniji predstavljajo prispevki za socialno varnost, kar kaže na to, da je treba ustrezne rešitve iskati v sistemih socialnih zavarovanj. Podatki kažejo, da je Slovenija po obremenitvi z davki in prispevki pod povprečjem Evropske unije, ki znaša 39,4 % BDP, za Slovenijo pa 37,6. Vendar pa je ekonomska struktura davkov dokaj neugodna, saj odstopa od povprečja evropskih držav, zaradi nadpovprečne obremenitve dela in potrošnje ter podpovprečne obremenitve kapitala in premoženja. Prav tako podatki kažejo, da so stroški dela v Sloveniji bistveno nadpovprečno obremenjeni, predvsem iz naslova prispevkov za socialno varnost, ki jih plačujejo delojemalci. Vendar pa predlog zakona posega v bistveni element sistema socialnih zavarovanj v obsegu, ki brez hkratnih posegov v druge elemente sistema, to je opredelitev zavarovancev, prispevnih stopenj, načina financiranja in predvsem pravic iz socialnega zavarovanja, po mnenju Vlade pomeni rušenje finančne vzdržnosti sistemov, ob hkratnem

rušenju razmerij v sistemu javnih financ v celoti. Omenjeno je že bilo, da je skupni finančni učinek cirka 800 milijonov evrov. Če pogledamo to z vidika posameznih blagajn javnega financiranja, predlagane rešitve pomenijo za približno 145 milijonov več prihodkov v državni proračun, za približno 615 do 620 milijonov manj prihodkov v pokojninsko blagajno in s tem tudi za enak znesek višje odhodke državnega proračuna in pa znižanje prihodkov blagajne zdravstvenega zavarovanja za približno 330 milijonov. Tega ni mogoče nadomestiti z ukrepi, ki ne bi posegli v pravice iz socialnih zavarovanj.

Po mnenju Vlade bodo za znižanje obremenitve dela potrebni kompleksnejši, hkratni in usklajeni ukrepi na več področjih, ki bodo zahtevali širši konsenz. Po mnenju Vlade je treba ob iskanju rešitev za razbremenitev dela oziroma zagotavljanje pozitivnega razvojnega učinka davkov in prispevkov zasledovati tudi cilje ohranitve primerljivega nivoja socialne varnosti ter vzdržnosti javnih financ.

Poleg navedenega Vlada ugotavlja, da je predlog neizvedljiv, in sicer iz več razlogov. Pri predlogu za izenačenje osnove za dohodnino in prispevke za socialno varnost predlagatelj ni upošteval dejstva, da so prispevki za socialno varnost odbitna postavka pri določanju osnove za odmero dohodnine. Prav tako pri določanju novega načina pobiranja prispevkov predlagatelj ni upošteval dejstva, da so za pobiranje prispevkov v področni zakonodaji določeni drugačni postopki kot za pobiranje dohodnine ter da sta zavezanca za plačilo prispevkov običajno dva, zavarovanec in delodajalec. Uporablja se nejasna terminologija in tudi v drugi področni zakonodaji ni uporabljena, ni jasno opredeljena in lahko povzroči anomalije oziroma zlorabo predlaganih rešitev. Spremembe tudi niso ustrezno umeščene v predpise, ki urejajo vsebine, za katere se predlagajo spremembe. Zakon o prispevkih za socialno varnost določa višino prispevnih stopenj, ne določa osnov.

Upošteva vse navedeno Vlada predloga zakona iz vsebinskih razlogov ne more podpreti in opozarja, da je v praksi neizvedljiv. Zato predlagamo, da Državni zbor sprejme sklep, da predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Poslanska skupina Nepovezanih poslancev, zanjo mag. Alenka Bratušek.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS NP):
Spoštovani predsednik, kolegice in kolegi, lep pozdrav!

Danes se pogovarjamo o Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prispevkih za socialno varnost. Kaj so cilji, navedeni pri teh spremembah: prvič, znižati obremenitev plač s prispevki za socialno varnost; drugič, doseči odpiranje večjega števila

zdravih delovnih mest v gospodarstvu preko znižanja obremenitev prejemkov zaposlenih in samozaposlenih s prispevki za socialno varnost, pri čemer se obremenitev delodajalcev ne povečuje; tretjič, izboljšati gmotni položaj prejemnikov minimalne plače ter prejemnikov plače v višini štirih povprečnih plač z omejitvijo plačevanja prispevkov za socialno varnost navzdol in navzgor ter z znižanjem oprispjevčenja božičnice po zgledu regresa za letni dopust. Poglavitne rešitve, ki so predlagane: predlaga se uvedba minimalnega zneska dohodka od dela, od katerega prejemniki dohodka ne bi plačevali prispevkov za socialno varnost; poleg določitve spodnje meje dohodka, od katerega se prispevkov ne bi plačevalo, se s spremembo zakona določa tudi zgornja meja zneska prispevkov za socialno varnost za delodajalce; za izplačilo božičnice se z vidika prispevkov obravnava enako kot regres. Enako, kot velja zdaj z zakonskimi določili za regres, se tudi za božičnico določa najvišji znesek, ki ni obremenjen s prispevki za socialno varnost. Poleg tega se višina regresa, ki ni obremenjena s prispevki, določa tako, da je v vsem koledarskem letu enotna ne glede na mesec izplačila.

Dejstvo je, spoštovani kolegice in kolegi, da so davki tema, o kateri se pogovarjamo ne glede na to, katera vlada vodi našo državo. Verjetno ni predsednika in niti ministra za finance, ki ne bi z veseljem zniževal davkov in na ta način razbremenjeval ljudi in gospodarstva. Dejstvo pa je, da brez davkov ni prihodkov proračuna in brez prihodkov proračuna ni odhodkov oziroma izdatkov proračuna. Verjetno bi se našli tudi taki, ki bi ob tem rekli, super, državi ne bom nič plačal in od nje tudi ne želim nič dobiti. Pa seveda ni tako preprosto. Zato da imamo bolj ali manj brezplačno zdravstveno oskrbo, je treba zagotoviti več kot 3 milijarde evrov, za potrebe šolskega sistema več kot 1,6 milijarde evrov in za pokojnine naših upokojujencev več kot 4 milijarde evrov letno.

V Sloveniji je obremenitev dela, o tem se namreč danes pogovarjamo, po podatkih OECD, razmeroma visoka, predvsem zaradi visokih prispevkov za socialno varnost. Po podatkih OECD Slovenija odstopa navzgor pri indikatorjih obremenitve dela samske osebe ne glede na višino dohodka v primerjavi z državami, ki so na neki način naše konkurentke: Poljska, Češka, Estonija, Španija, Slovaška. Odstopanje pa je seveda še višje pri višjih dohodkih, zato je smiselno razmišljati o razbremenitvi stroškov dela, če rečem po domače, znižati prispevke ali davke na plačo. Tudi o tem se v Sloveniji pogovarjamo več let. Predlog, ki je pred nami, bi brez vseh omejitev javnofinančne prihodke znižal za nekaj manj kot 500 milijonov evrov. Samo to, se pravi, sprejeti ta zakon in na drugi strani nič narediti na odhodkih proračuna, je nemogoče. Ob oprostitvi plačila vseh prispevkov na strani delodajalca in delojemalca pri zgornji

meji v višini štiri bruto povprečnih plač bi to pomenilo po oceni zmanjšanje javnofinančnih prihodkov v višini približno 56 milijonov evrov. V primeru, da se uvede tako imenovana socialna kapica v višini štirih bruto povprečnih plač za vse prispevke za socialno varnost, vendar le na strani delojemalcev, pa bi bili neto javnofinančni prihodki nižji za okoli 26 milijonov evrov. Ti dve zadnji rešitvi sta bistveno bolj sprejemljivi in izvedljivi kot brez kakršnekoli izjeme. Seveda je treba pogledati še učinek na gospodarstvo, ki bi po moji oziroma naši oceni, brez dvoma bil pozitiven.

Zadnje dneve se veliko govori o iskanju rešitev. To, kar imamo na mizi, je prav gotovo ena od možnih rešitev. Je najboljša? Verjetno ne. Je prava? Mogoče. Vsekakor pa je lahko ta zakon osnovna, da v tem parlamentu naredimo to, kar je res nujno in na kar nas gospodarstvo poziva že zelo dolgo, to je, da razbremenimo 13 in 14 plačo, regres in božičnico.

Ob sprejemu proračunov za leti 2016 in 2017 se je kot trajni ukrep uveljavila višja stopnja DDV, ki je bila prvotno predvidena kot krizni oziroma protikrizni ukrep. Ob sprejemanju Zakona o davku na dodano vrednost je bilo zapisano in tudi večkrat javno in tudi tukaj v tej dvorani poudarjeno, da je prav višji DDV tisti manevrski prostor, ki bo vladi omogočil nekaj razbremenitev za gospodarstvo in zaposlene. Zdaj smo tukaj, ko lahko to omogočimo in dejansko izvedemo in ljudem pustimo nekaj več v denarnicah.

V naši poslanski skupini bomo predlog zakona v tem branju podprli. Vsem tistim, ki so vas ali pa so nas polna usta o tem, kako je treba nekaj narediti za ljudi, kako je treba iskati rešitve in manj jamrati, pričakujem enako.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Stranka modernega centra, zanjo gospod Tilen Božič.

TILEN BOŽIČ (PS SMC): Spoštovani predsednik, hvala za besedo. Spoštovani kolege in kolegi!

Pred nami je predlog poslanskih kolegov s prvopodpisanim Matejem Toninom, ki skuša nasloviti obračunavanje in plačevanje prispevkov za socialno varnost na nekoliko drugačen način, kot je to urejeno sedaj. Predvolilni program SMC se je prelil v izvedbo v okviru treh ključnih sklopov na področju razvoja davčne politike. Prvič, prestrukturiranje davčnih obremenitev, ki predvideva postopno poenotenje obdavčitev vseh vrst dela in razbremenitev stroškov dela na način, da bo ukrep z vidika seštevka državnih blagajn nevtralen. Ta je v teku. Kot drugo, izboljšanje učinkovitosti pobiranja davkov, kjer sta bila v preteklem letu ključna izboljšanje nadzora z okrepitevijo delovanja inšpektorjev na terenu, izboljšanje ciljnega pristopa, ki predvideva predvsem nadzorovanje tistih, ki imajo visoko stopnjo tveganja, in informatizacijo blagajniškega

nadzora z uvedbo davčnih blagajn. Preko dopolnitve nabora orodij za izterjavo in širjenjem manevrskega prostora za dogovarjanje lahko zdaj finančna uprava lažje deluje tudi na zniževanju milijardnega davčnega dolga. In kot tretje, debirokratizacija davčnega okolja, ki smo jo v preteklem letu med drugim začeli s sprejemom novele Zakona o davčnem postopku, možnost pobota davčnih obveznosti, širitev manevrskega prostora za poplačilo davčnih obveznosti, enoten račun za s. p., možnost zavezujoče informacije za področja transference cen in tako dalje. S tem je bil pridobljen zagon za pripravo nadaljnjih ukrepov za administrativno razbremenitev na davčnem področju, ki bodo sledili v kratkem. Koalicijska pogodba, katere podlaga je bil tudi dobršen del našega predvolilnega programa, nam je omogočila, da smo dane predvolilne obljube spremenili v pisne zaveze, te pa zdaj, kot omenjeno uvodoma, postopoma udejanjamo tudi na davčnem področju.

Na področju, ki se ga loteva predlagatelj, smo v našem predvolilnem programu predvideli razbremenitev stroškov dela z uvedbo delne socialne kapice na način, da bi imel ukrep z vidika seštevka državnih blagajn nevtralen učinek. Nevtralnost bi po našem mnenju lahko zagotovili z različnimi ukrepi za približevanje ciljnim nivojem obdavčitve, kjer Slovenija izkazuje pomembno odstopanje od primerljivih držav. O tem je prej govorila tudi sekretarka. Ena izmed priložnosti je tudi v zeleni davčni reformi, ki je najbrž za marsikoga sorazmerno abstrakten pojem. Ima pa že danes sorazmerno pomemben vpliv na naša življenja. Glede na to pa, da je pred dvema tednoma vodja davčnega področja pri OECD Republiko Slovenijo razglasil za referenčni primer na področju uvajanja zelenih davkov med vsemi članicami OECD, imamo zdaj tudi zunanji dokaz, da smo s tem v zvezi kot država že stopili na pravo pot. V SMC se zavedamo, da je obremenitev dela z dajatvami, posebej za nekatere dohodkovne razrede, nadpovprečno visoka, kar odraža tako naš program kot koalicijska pogodba. To potrjujejo tudi podatki študije OECD, Eurostata in drugih referenčnih virov. Je pa treba biti previden, da se pravilno naslovi tako z vidika končnega učinka na obdavčitev teh dohodkov kot učinka, ki ga bodo imeli ukrepi na javne finance. V konkretnem primeru ugotavljamo, da smo v obdavčitvi nižjih dohodkov sorazmerno konkurenčni. Davčni primeža pa pri nas v primerjavi z drugimi državami izjemno hitro naraste, pri čemer se strinjamo, da je del težave tudi visoka obdavčitev prispevkov. Naše razmišljanje, ki ga je vseboval predvolilni program, je šlo v smeri vzpostavitve delne kapice. Takšen pogled je izhajal iz dejstva, da so nekatere pravice, ki izhajajo iz plačevanja socialnih prispevkov, praktično neomejene. Tukaj imam v mislih pravice iz zdravstvenega zavarovanja, ki za zavarovanca praktično nimajo omejitve navzgor,

če nekdo potrebuje zdravstvene storitve, jih bo seveda dobil. Na drugi strani so, na primer, pokojninski prispevki, ki imajo navzgor omejeno izplačilo, ne glede na to, koliko je posameznik v sistem v času svoje aktivne dobe vplačeval. Ob zavedanju, da je naš sistem socialne varnosti utemeljen na solidarnosti, je seveda treba opraviti tehten premislek, na kateremu v SMC delamo, s predlogom pa je eno izmed teh možnih dimenzij, izpostavil tudi predlagatelj. Tega področja se v naši poslanski skupini lotevamo nekoliko bolj poglobljeno in analitično, kar se nam sicer pogosto očita, vendar smo mnenja, da je to eden izmed ključnih korakov v procesu sprememb davčne zakonodaje, da ne pride do destabilizacije sistema socialne varnosti in javnih financ na škodo državljanov, in s tem do degradacije ustavnega zapisa, ki mu v SMC želimo ostati zvesti. Slovenija je socialna država. Poleg tega bo za takšne spremembe treba opraviti pogovore z več socialnimi partnerji. Zdaj pa konkretnije k predlogu NSi. Pogovorno so bili ukrepi označeni kot copate, kapica in božičnica, tako da bom tudi to terminologijo uporablja. Torej copatek, oprostitvev plačila prispevkov delojemalca do višine splošne dohodninske olajšave. Potem govorimo o kapici, ta bi prinesla oprostitvev plačila prispevkov delodajalca nad štirikratnikom minimalne bruto plače. In božičnica, obdavčitev dodatnega izplačila na primerljiv način, kot to velja za regres, pri čemer je osnova, do katere se prispevki za socialno varnost ne bi plačevali do 70 % povprečne plače za preteklo leto. Če bi pogovorno regres za letni dopust, ki ga imamo v slovenski zakonodaji, šteli za trinajsto plačo, bi lahko to izplačilo torej razumeli kot urejanje štirinajste. Nobeden izmed pristopov za naš davčni sistem ne predstavlja bistvene novosti, saj gre za koncepte, ki so jih z nekoliko drugačnim premislekom v naš sistem uvedli že pred leti. Zato je pred uvajanjem sprememb treba vzeti v obzir obstoječe stanje in se odločiti, ali to obdržati, ga dopolniti ali zamenjati. V smislu tako imenovanega copatka poznamo v našem davčnem sistemu nadomestila za prevoz na delo, za prehrano in druga nadomestila in dodatke, ki jih v večini držav ne poznajo oziroma se tako kot ostali dohodki iz zaposlitve obdavčujejo z dohodnino, morebitnimi drugimi davki, se pravi tukaj mislimo mestne, regionalne, cerkvene, solidarnostne in druge davke, ki jih pa pri nas ne poznamo, vsaj ne neposredno, in seveda s prispevki. Pri nas je torej tako imenovani copatek bil izpostavljen iz različnih razlogov že pred leti kot socialni korektiv, podpora mobilnosti delavcev oziroma iz drugih razlogov, odvisno od vsebine in namena. Raven davčne oprostitve pa določajo poleg uredbe Vlade še drugi predpisi. Prispevkov in davkov, torej od določenega dela dohodkov iz zaposlitve v Sloveniji za razliko od številnih drugih držav ne plačujemo, s čimer smo se približali ureditvi nekaterih držav, ki predpisujejo minimalni prag, do katerega se prispevki za socialno varnost ne

plačujejo. Na tem mestu je torej treba opraviti razmislek, katerega izmed pristopov bi želeli v Sloveniji imeti, saj nekritično prepletanje različnih rešitev vodi v nepregleden in, kot je razvidno iz računov Ministrstva za finance, tudi do nestabilnega in oslabilnega sistema socialne varnosti. Kar se tiče tako imenovane kapice, je bila ta prav tako uvedena že pred leti, vendar, in v tem delu se strinjamo, ne na področju dohodka iz zaposlitve. Nasprotno pa je na primer za samostojnega podjetnika najvišja raven prispevkov predpisana. Kot omenjeno uvodoma, se naš pogled glede morebitnega uvajanja in delovanja kapice bistveno razlikuje od predlagateljevega in ga v predlagani obliki ne moremo podpreti.

Nadalje velja izpostaviti področje, ki ga je predlagatelj morda spregledal, saj je bistveno manj vseučno. Predlagane spremembe bi namreč bistveno vplivale na destabilizacijo javnih financ, neposrednih učinkov pa bi bili deležni zlasti tisti, za katere predlagatelj običajno trdi, da jih zagovarja. Znižal bi se obseg pravic iz pokojnine za tiste, ki imajo najnižje dohodke, saj bi se za več kot 600 milijonov evrov znižali prihodki v pokojninsko blagajno, kar je več kot 10 % znižanje mase glede na trenutno stanje. Zaradi zagotavljanja dodatnega transferja v pokojninsko blagajno bi najverjetneje velik delež izpada šel na račun proračuna vojska, policije, socialnih transferjev in investicij, na katere je sicer običajno predlagatelj ob drugih priložnostih posebej občutljiv. Temeljito bi se morala osiromašiti košarico zdravstvenih storitev, saj tukaj predvideni upad prihodkov preko 300 milijonov evrov prav tako precej presega 10 % trenutnega proračuna te blagajne. Za razliko od pokojninske blagajne pa tukaj transfer iz proračuna ni možen. Temu bi nato morala verjetno nujno slediti bistveno okrepljena osebna finančna udeležba tistih, ki zdravstvene storitve najbolj potrebujejo, torej predvsem kronično bolni in starejši, ki pa jih v SMC štejemo v posebej občutljive in tudi v luči komaj presežene finančne in gospodarske krize nihajem v sredstvih namenjeni za socialno varnost izrazito izpostavljene skupine. Primeroma, dvig dohodkov prejemnikom minimalne plače na račun znižanja socialnih prispevkov za 50 evrov, bi torej ob znižanju obsega solidarnosti lahko pomenil več tisoč evrov stroškov za koriščenje zdravstvenih storitev, kar je za to skupino nesprejemljivo. Če bi želeli, da sistem ostane na primerljivi ravni, bi torej morali bistveno poseči v socialne pravice državljanek in državljanov, kjer pa ponovne vzpostavitve ravnovesja ni mogoče zagotoviti brez sočasnega sprejetja protiukrepov. V nasprotnem primeru lahko ponovno zaidemo v javnofinančni krč, h kateremu je ob ukinjanju davka na izplačane plače in zniževanju obdavčitve dohodkov pravnih oseb, preden so bile dejansko izvedene ključne reforme na področju izdatkov, zaradi drastičnega pojemanja navdušenja nad neprijubljenimi reformami v prejšnjem desetletju

prišlo do proračunskega neravnovesja, katerega posledice bomo čutili še dolgo. Ukrepe na prihodkovni in odhodkovni strani je torej treba potrjevati sočasno, saj se v nasprotnem primeru zaradi politične realnosti ponovi zgodovina in s tem želja po stalni politični vsečnosti in priljubljenosti na račun stabilnosti finančnega sistema in s tem dolgoročne koristi za državljanke in državljane.

Nenazadnje velja omeniti, bi netaktno uvajanje ukrepov na področju prispevkov za socialno varnost pomenilo drastično povečanje strukturnega primanjkljaja, s čimer se v SMC, glede na načrt, ki smo ga zastavili in ga zdaj v smislu vzpostavitve uravnoteženih javnih financ izvajamo, ne strinjamo.

Naj pred zaključkom izpostavimo še opazko iz stališča pristojnega Ministrstva za finance še nekoliko v drugačni luči. Predlagatelj v predlogu spreminja nekatere člene, ki so bodisi neveljavni bodisi niso primerni za urejanje te tematike, saj se urejajo v drugih členih oziroma predpisih. Glede na to, da celo predlagatelj, ki izhaja iz zakonodajne veje oblasti in za katerega se predpostavlja dobro poznavanje področne zakonodaje, ni uspel natančno identificirati delov zakona, ki bi jih bilo treba spremeniti, da se vsebina predlaganih rešitev prelije v zakonske določbe, se nam tu pojavlja vprašanje, iz tega pa naše vodilo, ki ga bo morala vladna ekipa bolj upoštevati. Zakonodaja je pretirano kompleksna, na veliko mestih kontradiktorna in kot takšna težko razumljiva že za zakonodajalca, kaj šele za državljanke in državljane. Vladi na tem mestu posebej polagamo na srce, da v okviru prihodnjega delovanja poskrbi, da se hiperprodukcija zakonov in hitrost zakonodajnih postopkov bistveno zniža ter s tem aktivno pripomore k nastanku pregledne in jasne zakonodaje, kar je in ostaja ena izmed ključnih zavez SMC.

Na podlagi vsega navedenega Predloga novele Zakona o prispevkih za socialno varnost s prvopodpisanim Matejem Toninom v SMC ne moremo podpreti. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo mag. Matej Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Spoštovani predsednik, hvala za dano besedo. Spoštovana državna sekretarka, kolegice, kolegi!

Pred nami je Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prispevkih za socialno varnost, ki ga je predlagala Poslanska skupina Nove Slovenije. Glavni cilji in načela tega zakona so razdeljeni v tri glavne skupine, in sicer znižati obremenitev bruto plač s prispevki za socialno varnost, doseči odpiranje večjega števila zdravih delovnih mest in izboljšati grotini položaj prejemnikov minimalne plače ter prejemnikov plač v višini štirih minimalnih plač.

V Slovenski demokratski stranki na nek način pozdravljamo tak predlog in spremembo zakona, ki ga je vložila Nova Slovenija, in sicer iz več razlogov. Dejstvo je, da bi takšen predlog zakona pričakovali od Vlade oziroma od Ministrstva za finance, vendar v obdobju enega leta in pol smo lahko prišli do zaključka, da s strani vlade Mira Cerarja in Ministrstva za finance v Državni zbor prihajajo zgolj zakoni in dopolnitve zakonov, ki dodatno obremenjujejo predvsem gospodarstvo in na drugi strani tudi državljanke in državljane Republike Slovenije. Mislim, da smo bili priča, tudi v tem mandatu, kar precejšnjemu številu zakonov in dopolnitev zakonov, ki so bili predlagani s strani vlade Mira Cerarja, ki so dodatno tako finančno kot administrativno in birokratsko obremenjevali predvsem gospodarstvo in državljane Republike Slovenije. Prišli smo do zaključka, da tudi zadnji tak ukrep – davčne blagajne, gre predvsem korak, ki bo otežil poslovanje gospodarskih družb in vprašanje je, ali oziroma koliko, predvsem mikro in malih podjetij bodo svoje poslovanje zaprlo zaradi tega ukrepa.

Če malo bolj analiziramo spremembe in ta predlog zakona, ki je bil vložen s strani Nove Slovenije, lahko ocenimo, da gre njihov pogled oziroma ta predlog sprememb zakona po mnenju in prepričanju Slovenske demokratske stranke v pravo smer. Dejstvo je, da bi bil že skrajni čas, da tudi parlament Republike Slovenije sprejme nek zakon, sprejme neko odredbo, ki bo zmanjševala obremenitve za gospodarstvo. Pri tem predlogu zakona lahko vidimo, da gre v smeri, kjer se dodatno ne obremenjuje gospodarstva, seveda se pa razbremenjujejo predvsem neto prihodki, ki jih bodo dobili vsi zaposleni v Sloveniji, ne glede na to, ali so zaposleni v gospodarstvu ali so zaposleni v javni upravi. Dejstvo je, da Slovenija nima poslovnega okolja, ki bi bilo naravnano v pozitivno smer. To smo lahko prebrali v več študijah, tudi v študijah iz tujine, in po eni strani se mi zdi, da je mnenje Vlade, ki ga je podala, da v povprečju slovenske davčne obremenitve niso tako visoke, zavajajoče. Povprečje je povprečje, ko pa pridemo v realno življenje, pa vidimo, da so predvsem davčne in administrativne obremenitve v Sloveniji tiste, ki odganjajo tuje investitorje in silijo državljanke in državljane Republike Slovenije, da čedalje bolj razmišljajo o selitvi v tujino. In selitev državljanek in državljanov Republike Slovenije v tujino se v zadnjem obdobju iz leta v leto povečuje. Predvsem smo v Slovenski demokratski stranki prepričani, da mora Državni zbor nujno razpravljati o davčni reformi. Davčno reformo bi morala pripraviti Vlada, Ministrstvo za finance, vendar ne davčne reforme, kot ste jo že imeli pripravljeno, ko je bilo tudi mnenje tako strokovne javnosti kot širše javnosti, da bo le-ta negativno vplivala. V Slovenski demokratski stranki predlagamo, da se vlada Mira Cerarja zamisli nad svojim delovanjem in da si mogoče

pogleda primer, na kakšen način je država Avstrija naredila davčno reformo v obdobju zadnjega leta, kjer je šlo za sodelovanje tako koalicije kot opozicije. Danes imamo lepo priložnost, kajti ta predlog je prišel s strani opozicije, da v tem prvem branju ta predlog zakona tudi podpremo in dejansko z nekimi skupnimi močmi poskušamo narediti tak zakon, ki bo sprejemljiv in bo v dobro tako gospodarstvu kot državljanom in državljanom Republike Slovenije. Vendar glede na stališče, ki ga je podala državna sekretarka, lahko pričakujemo ravno obratno. Velikokrat v tem mandatu se je že zgodilo, da se pri tistih predlogih, tistih spremembah zakonov, ki jih predlaga opozicija, Vlada boji, da bi o njih celo razpravljali – pridete na odbor in rečete, ta zakon ni primeren za nadaljnjo obravnavo. In te iste besede ste, spoštovana državna sekretarka, uporabili tudi danes – zakon ni primeren za nadaljnjo obravnavo. Mislim, da je to zelo žalostno, kajti vsi vemo, da ta zakon, tudi če danes dobi zeleno luč, ne bo imel nobenega vpliva, nobenega efekta, ampak bo dal lahko zgolj možnost, da se ta zakon korigira. Zdaj, ali se v Slovenski demokratični stranki strinjamo z vsemi določbami, ki jih je predlagal predlagatelj, niti ne, vendar smo pa prepričani, da več kot polovica ali pa 80 % stvari gre v pravo smer. Zelo zanimivo je, da vlada Mira Cerarja in Ministrstvo za finance ta zakon gleda zelo enostransko. Kajti ocenili ste, da bo ta zakon imel predvsem negativne posledice na finančne prihodke v proračun. Znižali se bodo in tega si pač Slovenija ne more privoščiti. Ampak enakemu odnosu smo bili vedno priča pri tako imenovanih levosredinskih vladah. Levosredinske vlade so tiste, ki povečujejo davke, in davke vidite zgolj kot funkcijo polnjenja proračuna. Vendar v Sloveniji bi morali priti do tega, da bi gledali davke tudi kot razvojno funkcijo. In to verjetno dokler Slovenija ne bo dobila desnosredinske vlade, ne bo mogoče. Samo za primer, Avstrija je obremenitev gospodarstva in delodajalcev znižala za približno 5 milijard evrov. To si je država Avstrija privoščila, si lahko privoščijo, kajti gleda tudi z druge strani. Če bomo mi dodatno razdoližili tako delodajalce kot delojemalce, lahko pričakujemo potem na drugi strani večje prihodke v proračun. In Vlada niti z eno analizo ni ocenila, kaj bi te davčne razbremenitve, socialni prispevki pomenili v pozitivno prihodkov v proračun. Niti z eno besedo. Vi ste si kot fijakarski konji rekli, pogledajte, to bo zmanjšalo prihodke v proračun za toliko in toliko, ne naredite pa nikoli analize, kaj bi to pomenilo z višjo potrošnjo ali celo mogoče z odpiranjem novih delovnih mest. Jaz sem prepričan in v Slovenski demokratični stranki smo prepričani, da ta sprememba in pa predlogi po eni strani tudi zagotavljajo odpiranje novih delovnih mest, zagotavljajo predvsem bolj zadovoljnega delojemalca in na drugi strani verjetno tudi višji razvoj Slovenije.

Spoštovana državna sekretarka, vi ste operirali s številko od 500 do 800 milijonov manjšimi prihodki v proračun. Velikokrat sem vam zastavil vprašanje, kaj boste naredili z 1,4 milijardnim davčnim dolgom. 1,4 milijard davčnega dolga je v Sloveniji. Ne vidim niti enega ukrepa v obdobju vaše vlade, ki bi pripomogel k temu, da bi se ta davčni dolg zniževal. In če bi se zavzela vlada, Ministrstvo za finance in FURS, bi verjetno lahko na osnovi teh prihodkov, ki bi morali priti v proračun in zaradi takšnih in drugačnih razlogov ne pridejo, bi verjetno po drugi strani lahko začeli zmanjševati te davčne obremenitve. Dejstvo je, da v Sloveniji plača nad 5 tisoč evrov so bistveno nadpovprečno obremenjene kot v ostalih državah EU. In to je tisto, kar prinaša tudi dodano vrednost. Da se ne pogovarjamo o minimalnih plačah in o regresu in o božičnicah. Če dobi nek delavec v podjetju neko nagrado zato, ker je dobro opravil svoje delo, zato ker je s tem prispeval k dodatnemu razvoju podjetja, zato ker je z njegovim delom podjetje prispevalo več davkov v proračun, tisto nagrado, ki dobi izplačano, bo več kot polovico bruto zneska moral nakazati državi. In naredite že tukaj en korak naprej. Tu imam v mislih predvsem regres in pa božičnico. Slovenija je verjetno edina država na svetu, v kateri mora delodajalec pri plačah izplačati bruto delo. In vsi vemo, kdaj je ta bruto delo prišel – začada vladavine LDS. Danes imamo lepo priložnost, da damo zeleno luč temu predlogu zakona v Državnem zboru in da potem poskušamo tako opozicija kot koalicija narediti nekaj v dobro slovenskega delavca.

Spoštovana državna sekretarka, predsednik Vlade vsak dan hodi z listkom, da išče rešitev. Pa verjetno se od tega pričakuje tudi, da bodo ministrstva iskala rešitev. Ampak vi v tem predlogu zakona ne iščete rešitve, ampak ste rekli, ta zakon ni primeren za nadaljnjo obravnavo, vrzimo ga v koš. Vidimo tukaj, da delate nekaj, govorite pa drugo. In da dejansko gre samo za en vaš piar. Ampak ta piar vlade Mira Cerarja in SMC pa se javno vidi na javnomnenjskih raziskavah. In jaz sem prepričan, da bodo volivke in volivci v Sloveniji verjetno znali narediti tudi, bom rekel, potegniti črto pod vsemi temi zadevami, ki jih izvajate.

Spoštovana državna sekretarka, danes je še priložnost. Imamo razpravo v Državnem zboru in lahko poveste pozitivne in negativne stvari, ne pa samo, ta zakon ni primeren za nadaljnjo obravnavo. In jaz sem prepričan, da danes, verjetno, bo tudi vam postavljenih precej vprašanj, vendar kot po navadi vlada, ministri, državni sekretarji v Državnem zboru, predvsem na vprašanja opozicije ne boste odgovarjali. Ne boste.

Kot smo že omenili, prvenstveno smo v Slovenski demokratični stranki prepričani, da je tak predlog zakona nujen za Slovenijo, je nujno, da začneta tako Vlada kot Državni zbor sprejemati zakone, ki bodo razbremenjevali

gospodarstvo in državljanke in državljane Republike Slovenije. Dovolj je zakonov v tem Državnem zboru, ki so bili sprejeti ali ki se pripravljajo, ki dejansko samo dodatno obremenjujejo. Dejstvo je, slovenski delavec dela približno do konec meseca julija samo za državo. Do konca meseca julija, spoštovana državna sekretarka, delamo za državo. Potem pride pa tistih 4, 5 mesecev, ko delaš dejansko za svoj žep. In s tem nekega razvoja v Sloveniji ne moremo pričakovati. V Slovenski demokratiški stranki smo prepričani, da brez zdravega gospodarstva ne moremo imeti pozitivne socialne politike. Če boste obremenjevali gospodarstvo s tempom, ki ste ga tudi nakazali zdaj in kar se pričakuje tudi v prihodnosti, lahko pričakujemo, da se bo socialna politika s tem tudi zmanjševala in poslabševala. In poglejte si, jaz predlagam, da vsak pogleda ob koncu meseca svojo plačilno listo, kjer je jasno razvidno, koliko prispevkov in koliko davkov se plačuje. In ne iti zdaj s to funkcijo – zdravstvo v Sloveniji je brezplačno. Ni! Vsak tisti, ki je zaposlen, plačuje kar precejšnje prispevke za zdravstvo. Šolstvo v Sloveniji ni brezplačno. Vsi tisti, ki imamo šoloobvezne otroke, vemo, kakšni so približno mesečni, da ne govorimo o letnih stroških. In socialno stanje v Sloveniji se poslabšuje. To je dejstvo. Dejstvo pa je predvsem zaradi tega, ker imamo v obdobju zadnjih 8 let v Sloveniji vedno levosredinske vlade, ki izključno delate v interesu sindikatov, ne delate pa v interesu gospodarstva.

In spoštovana koalicija, spoštovano Ministrstvo za finance, naprošamo vas in pričakujemo, da se boste začeli pogovarjati tudi z gospodarstvom. Zadnji primer je, recimo, primer Obrtne zbornice, ki je zapustila pogajanje in zapustila nek socialni sporazum. Prvič v zgodovini Slovenije se je to zgodilo, da je nekdo zapustil socialni sporazum in skupino. Zdaj so ostali noter samo še sindikati.

V Slovenski demokratiški stranki bomo v prvem koraku ta predlog zakona podprli. Prepričani smo, da gre v pravo smer, in pričakujemo, da se lahko vsa ta odprta vprašanja z neko kvalitetno razpravo razrešijo danes skozi razpravo. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanjo gospod Uroš Prikl.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa, spoštovani predsednik. Kolegice, kolegi!

Na kratko še stališče Poslanske skupine Desus. Mnoge, če že ne vse stranke, so v času svoje volilne kampanje obljubljale celovito pa davčno pa zdravstveno, pokojninsko, fiskalno in še kakšno reformo. Vse v interesu malega človeka. V naši poslanski skupini smo predlog zakona podrobno proučili in ugotovili, da se predlagatelj loteva tako imenovanih prispevnih razbremenitev. Vendar – za koga bo veljala ta razbremenitev? Za malega človeka, kot to vsi radi poudarjamo? Ne. Manj bodo plačali tisti z

najvišjimi plačami ter delodajalci. Predlagatelji ta predlog utemeljujejo kot razbremenitev vseh državljanov in državljanek. To lahko razumemo kot posebne vrste ironijo. Pa ljudje vaši, naši volivci sploh razumejo, kaj dejansko vaš predlog pomeni? Saj se na prvi pogled, to moram priznati, zdi všečen, ampak poglejmo si bolj natančno, kaj ta cukrček pomeni. Naj si za začetek sposodim vprašanje enega izmed naših vidnih sindikalistov, ki je tam v polletnih mesecih, v poletnem času 2014, ko so potekala pogajanja za oblikovanje vladne koalicije vprašal: "Ali je krščansko uvesti sistem, ki je popolno v nasprotju z vzajemnostjo in solidarnostjo, kar je temelj socialne države?" To je bil citat. Jaz se malo drugače sprašujem: Ali ni v duhu solidarnosti in pravičnosti pomagati tisti, ki nimajo? Mar ni »glavni keč« socialne države, da je treba nesebično pomagati ljudem, ki nimajo in si sami ne morejo pomagati? Ali mar v ustavi več ne piše, da smo socialna država? S tem predlogom v prvi vrsti poskušate rušiti temeljno ustavno vrednoto solidarnosti, saj bi radi uvedli tako imenovano bogataško kapico. Bogataško kapico za tiste, ki že tako zaslužijo več kot velika večina državljanov in državljanek. Predlagate zgornji limit obračunavanja in plačevanja prispevkov za tiste, ki prejemajo mesečno plačo višjo kot 3 tisoč 100 evrov. Trdite, da bi s tem razbremenili razvojnike in raziskovalce, inženirje in tako dalje, skratka, vse tiste kadre, ki največ prispevajo k dodani vrednosti v gospodarstvu. Trdite, da imajo ti kadri plače višje od štirikratnika mesečne minimalne plače, torej od 3 tisoč 162 evrov. V resnici so pa takšne, po podatkih SURS je povprečna mesečna bruto plača visoko izobraženih tam približno 1,4 povprečno bruto plače oziroma 2,9 minimalne plače, kar torej zneso cirka 2 tisoč 300 evrov. Jaz se strinjam, da je to premalo. Tisti, ki po vaše največ prispevajo za razvoj gospodarstva, imajo torej veliko nižje plače, razbremenitve teh pa po tem predlogu ni nikjer.

Poglejmo predlog, ki po vašem prinaša razbremenitev solidarnostne participacije. Koga bi tukaj razbremenili? Prvič, tajkune, kvazi bankirje, menedžerje, vseh vrst svetovalce in dušebrižnike ne glede na to, ali so pri svojem delu izkazali dovolj etike in morale ter odgovornosti, ne glede na to, da so igrali monopoli z nezavarovani posojili, podjetja potem pahnili v stečaj, ljudi vrgli na cesto, denarja pa nikoli vrnili. Razbremenili bi privilegirance, ki v svojih bajnih plačah prejemajo take ali drugačne dodatke še zraven. Dragi moji, razbremenili bi tudi funkcionarje, kot so ministri, poslanci in tako dalje, katerih dobre plače financirajo seveda davkoplačevalci. Ja, kolegice in kolegi, razbremenili po tem predlogu bi tudi nas, poslance, ki tako več ne bi bili solidarni z našimi državljani in državljanekami, ki so nam zaupali mandate. S tem predlogom omogočate realno še višje plače tistim, ki imajo že tako visoke plače, mnoge državljanke in državljane te države, ki pa plačujejo davke in financirajo vse,

kar je potrebno, pa nimajo pri tem niti za kruh. In to je najbolj žalostno. Bojim se, da se bega možganov v tujino samo zaradi tega predloga ne bo dalo ustaviti, saj mladi na žalost odhajajo v tujino, ker iščejo tam boljše možnosti za strokovno napredovanje, ker doma ne dobijo dela in ker se preprosto ne morajo postaviti na lastne noge in samostojno zaživeti. Bo pa za preprečitev bega možganov potrebno sistemsko ukrepati in upoštevati več dejavnikov. Naj na tem mestu, še enkrat, izrazim trdno prepričanje, da je treba nadaljevati z ukrepi na področju tako socialne kot zaposlovalne politike, predvsem pa imeti v vidu celostni pristop. To pomeni, da se ne bo obravnavalo parcialno posameznih vprašanj, marveč je treba voditi celoviti pristop na področju socialne, družinske, zaposlovalne, fiskalne in drugih politik. Pravite, da je treba povečati konkurenčnost gospodarstva z nižjimi obdavčitvami. Zakaj? Za odpiranje novih delovnih mest, za vlaganje v razvoj. Saj to bi se moralo zgoditi že davnega leta, mislim da, 1995. Takrat je namreč prispevna stopnja za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, ki jo je dolžan plačevati delodajalec, bistveno znižana, in sicer se je praktično razpolovila iz 15 in nekaj na 8,85 %. Davčna obremenitev delavca, zaposlenega, pa je ostala – ne boste verjeli – enaka. Tedaj se je govorilo, da bi naj ta ukrep veljal samo za začasnega, do razbremenitve davka na plače. Davek na izplačane plače smo ukinili z letom 2009 in plače razbremenili ter tako omogočili delodajalcem dodatna sredstva za vlaganje v razvoj, posodobitve, rast in tako dalje. Pa se je to zgodilo? Na žalost ne ali pa vsaj ne v takšni meri, kot je bilo za pričakovati. Izkazalo se je namreč, da je večina delodajalcev ustvarjenih visokih prihrankov in dobičkov zaradi znižanja davkov ni namenila za raziskave in za razvoj, za odpiranje novih kakovostnih delovnih mest, za širitev proizvodnje in pa za pomoč in razvoj regij, ampak so se prelivali v zasebne žepe za potrebe divjih privatizacij, za nakupe jaht, za nakupe luksuznih avtomobilov, Armanijevih oblek, pa še kaj bi se našlo. Podjetja so veržili in na koncu koncev spravili v stečaj, delavce pa pahnili na cesto. Seveda so bili tudi taki, to je treba priznati, ki so dejansko vlagali v to, kar sem vse prej našteval, a slovenska realnost je takšna, na žalost je temu tako, da je bilo teh vse premalo. Naj spomnim še, da je bila pokojninska blagajna v vseh teh letih iz naslova razbremenjevanja plač že prikrajšana za vsaj 10 milijard evrov, kar je malo več kot en letni proračun te države, zato bi bilo treba tudi to razbremenjevanje prišteti med vzroke krize pokojninskega sistema in samega manjka v pokojninski blagajni. Po uvedbi teh ukrepov je državni proračun prevzel del sofinanciranja pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja, do takrat pa proračunska sredstva za penzijsko blagajno niso bila potrebna. Še več, v preteklosti so se viški pokojninske blagajne preusmerjali v financiranje več pomembnih državnih investicij, ki pa niso imele

praktično nobene veze s poslanstvom pokojninske blagajne. Tudi v času tako imenovanih debelih krav prispevne stopnje delodajalcev nismo vrnili na prejšnjo raven, v času krize pa dvig tudi ne bi bil ravno na mestu, ampak tak ukrep bi bil lahko legitimen. Sprejemljiv bi lahko bil tudi postopen prehod na izenačitev prispevne stopnje za dvig prilivov v pokojninsko blagajno. S tem bi dosegli njeno vzdržnost in nenazadnje njeno večjo avtonomnost glede na ostale vire financiranja. Že povečanje prispevne stopnje za delodajalce za 4 % točke bi prinesel okoli 800 milijonov evrov več za ZPIZ, torej za izplačevanje penzij. Lahko bi končno poskrbeli za dostojno usklajevanje pokojnin in izplačilo letnega dodatka, da le-tega ne bi bilo več treba selektivno deliti. Predlagatelji tega zakona bi želeli s svojim celotnim sklopom predlogov še dodatno osiromašiti penzijsko blagajno za okoli 600 milijonov evrov. Jaz se seveda tukaj ne bom spuščal v preračunavanje, kaj to pomeni za število povprečnih plač, otroških dodatkov, šolskih kosil in nenazadnje malic v tem bifeju, ker to znajo nekateri narediti boljše od mene. Če dodam res še negativne posledice za zdravstveno zavarovanje, ki bi se osiromašilo za polovičko tega, to je približno 300 milijonov evrov, je vsakemu državljanu sedaj verjetno povsem jasno, za kaj gre in se lahko vsaj upravičeno vprašam, kaj to pomeni za moje, za naše pravice, jih sploh še kaj ostane. Želite s tem predlogom torej več desetisočim upokojujencem in zdravstveno zavarovanim državljanom odvzeti ali drastično zmanjšati pravice do penzije in zdravstvenega zavarovanja? Sprašujem se ali pa vas, kako in s katerih virov se namerava nadomestiti približno 900 milijonov evrov iz obeh državnih blagajn, ki po tem predlogu zmanjajo? Bi želeli vsakega od delovnoaktivnih ljudi v Sloveniji dodatno davčno obremeniti za več kot tisoč evrov na leto, da bo lahko nekaj sto privilegiranih še bolje živelo in še bolj kopičilo svoje bogastvo? Bomo spodbujali še dodatno razslojevanje, na nekaj odstotkov bajno bogatih in na več kot 90, občutno več kot 90 % takih, ki živijo na robu preživetja. To se marsikje v svetu na žalost dogaja. Ob tako imenovani bogataški kapici pa o tem zakonu dejansko posegata še na tako imenovani socialni copatek oziroma ga predlagate. Torej, da se prispevki obračunavajo šele ob preseganju dohodkov nad minimalno plačo, to je nad 790 evrov, pod tem zneskom pa obračunavanja in plačevanja prispevkov sploh ne bi bilo. Znižali bi tudi osnovo za obračun prispevkov za vse zavezance za višino splošne olajšave pri dohodnini. Za božjo voljo, pa saj predlagate prav finančno črno luknjo a la slovenske banke. Matematika je namreč dokaj eksaktna veda, če prispevkov ne bi plačevali tisti z najnižjimi in bistveno manj še tisti z nekoliko višjimi prihodki, bogatejši torej, kaj to pomeni za pravice upokojujencev in zdravstvenih zavarovancev. Bi ostale, bi se nižale? Kdo in na

kakšen način bi zagotovil vsaj enako raven pravic pokojninskega, invalidskega, zdravstvenega in starševskega zavarovanja, pa tudi zavarovanja za primer izgube zaposlitve? Še enkrat ponavljam isto vprašanje: Kje bi vzeli dodaten denar, če ga v pokojninski blagajni, na žalost, že v tem trenutku primanjkuje?

Spoštovane kolegice in spoštovani kolegi, v Sloveniji se zmanjševanje pravic upokojencev in zdravstveno zavarovanih delavcev ne bo dogajalo, dokler bo imela stranka Desus dovolj besede in glasov v parlamentu. Bogataška kapica, ki jo predlagate, za Desus ni sprejemljiva. Predlog zakona v naši poslanski skupini ocenjujemo kot všečen medijski spin, vendar ocenjujemo, da je vsebinsko prenačilen, je premalo domišljen, na nek način zavaja in je zaradi navedenega nesprejemljiv, saj ruši temelje solidarnostnega sistema socialne države, kar vodi v zmanjševanje socialnih pravic in nenazadnje tudi izpodkopava fiskalne zaveze, ki smo si jih zadali s sprejetjem Zakona o fiskalnem pravilu. Zaradi povedanega in pojasnjene v Poslanski skupini Desus predloga tega zakona ne bomo podprli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo gošpod Janko Veber.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala za besedo. Lep pozdrav vsem tudi v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov!

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prispevkih za socialno varstvo predstavlja dobro izhodišče za razpravo v Državnem zboru in predvsem tudi možnost, da predstavimo tudi različne poglede na reševanje, kako je možno znižati prihodke zaposlenih. Predlagatelji pravijo, da zasledujejo cilj, in sicer znižanje obremenitev dohodkov ljudi s prispevki za socialno varnost. To naj bi po njihovem mnenju razbremenilo delo in odprlo možnosti za razbremenitev gospodarstva, za višje neto plače in več zaposlovanja. Toda menimo, da predlagane rešitve ogrožajo na solidarnosti temelječa tako zdravstveni kot pokojninski sistem zavarovanja. In to je tista osnova, to je tisto osnovno izhodišče, ki ga pa vendar v zakonodaji, ki jo sprejemamo v Sloveniji, moramo upoštevati, saj je Slovenija po ustavi socialna država. Predlagatelji predlagajo uvedbo spodnje meje dohodka, torej zneska, do katerega zavezanci sploh ne bi plačevali prispevkov za socialno varnost. Prav tako predlagajo uvedbo tako imenovane socialne kapice oziroma določajo najvišji znesek, nad katerim se prispevki ne bi plačevali. Poleg tega predlagajo spremembo osnove za prispevke, od katere bi odšteli splošno dohodninsko olajšavo in s tem prispevke še dodatno zmanjšali. Sami ocenjujejo, da bi takšne spremembe pomenile bistveno zmanjšanje prihodkov tako zdravstvene kot pokojninske blagajne. Po njihovi oceni bi se

v teh dveh blagajnah zbralo za 490 milijonov evrov manj sredstev, po oceni Vlade pa bi to pomenilo zmanjšanje kar za dobrih 760 milijonov evrov manj prihodkov za zdravstvo in za pokojnino. In če pri tem upoštevamo, da bi se z uvedbo predloga zmanjšale tudi zavarovalne osnove, pa bi to posledično pomenilo tudi nižje pokojnino. Skratka, na prvi pogled lahko govorimo o tem, da je zvišanje neto plač seveda zelo prijeten ukrep, trenuten ukrep, ko pač ljudje lahko ta hip mogoče nekaj več prejmejo vsak mesec, hkrati pa to pomeni, da dobijo en bombonček, ki pa se žal zelo hitro stopi. Namreč problem nastopi že v tistem trenutku, če slučajno delavec zboli, in seveda, ker ne vplačuje sredstev za zdravstveno blagajno, ima tudi nižji standard oskrbe zdravstva in s tem tudi manjšo možnost ali pa predvsem dražji način ozdravitve, ker mora tudi sam potem prispevati dodatna sredstva k temu, da odpravi težave, ki jih je pridobil morebiti tudi pri delu v službi. Hkrati pa to pomeni, da tudi v tistem trenutku, ko greš v zaslužen pokoj, imaš pokojnino nižjo. Kakšne so pokojnine danes v Sloveniji in koliko ljudi dejansko živi na robu revščine v pokoju, je zagotovo podatek, ki bi ga predlagatelj moral natančno analizirati, preden bi šel v to spremembo.

Pri tem želimo spomniti tudi na dejstvo, da bi bilo prav, da se v primeru zakonov, ko se vlagajo, predvsem poskušamo ozreti že v posledice nekaterih ukrepov, ki smo jih ali so jih uvedli v preteklosti. Namreč, imamo tudi izkušnjo z nižanjem prispevnih stopenj, z namenom višanja neto plač že iz leta 1996. In izkušnja kaže, da se znižanje prispevkov ni prelilo v plače, temveč predvsem v dobičke podjetij. In ko bi pogledali, koliko sredstev je odšlo v davčne oaze tudi iz Slovenije iz naslova dobičkov, bi danes zagotovo lahko govorili o desetine milijardah sredstev, od katerih država in tudi sicer vsi ostali, ki pričakujejo višji standard, pravzaprav nimajo nič.

Ravno zaradi tega smo Socialni demokrati konec preteklega leta v javno razpravo dali tudi svoj predlog ekonomskega programa, s katerim želimo doseči davčno reformo za razbremenitev delavskega in srednjega razreda in v njem ugotavljamo, da so slovenske davčne obremenitve res neenakomerne. Namreč, nadpovprečno so obremenjeni dohodki iz dela in delovnih razmerij, podpovprečno pa so obremenjeni dohodki iz kapitala in premoženja, in tukaj je ta princip, ki ga je treba upoštevati, ko posegamo v davčni sistem. In mi sledimo predvsem rešitve, ki so v bolj pravični porazdelitvi davčnih bremen, in tukaj vidimo to ravnovesje v tem, da se bolj obremeni kapital in premoženje in na ta račun seveda lahko razbremenijo tudi prispevke pri plačah. Brez tega ravnovesja pač lahko pride do zelo resnih težav pri funkcioniranju države.

Dodaten problem, ki bi ga ob tej priložnosti radi izpostavili, pa je tudi dejstvo, da imamo na slovenskem trgu dela zelo veliko prekernih oblik

delo. Torej, zaposluje ljudi na način, da jih pravzaprav v nekem trenutku sicer zaposliš, zadovoljiš, hkrati pa ima seveda bistveno manjše pravice pri tem, kot tisti, ki so redno zaposleni. In če bi samo te prekerne zaposlene ljudi zaposlili na normalen način, bi zagotovo povečali tudi prispevke tako v pokojninsko kot zdravstveno blagajno, in s tem bi se lahko ponovno pogovarjali, ker imamo večjo maso denarja na razpolago, da lahko določene razrede zagotovo lahko tudi razbremenimo. In ko pogledamo te razrede, ugotavljamo, da skoraj dve tretjini slovenskih zaposlenih prejema plačo nižjo od povprečne. In vprašati se moramo, zakaj je temu tako. In ko pogledamo ta sistem, pridemo do dejstva, da je obremenitev plač od povprečja naprej res med najvišjimi, lahko rečemo skorajda, na svetu. Če analiziramo, od kdaj je do tega trenutka prišlo, pa ugotovimo, da je pravzaprav to prinesla ena od ali pa davčna reforma nekdanjega ministra Bajuka. Namreč, ta davčna reforma je znižala število davčnih razredov, močno je namreč obremenila plače, ki le malo izstopajo iz povprečja. Delodajalci pač stremijo k temu, da izplačajo plačo do tistega nivoja, pri katerem je obdavčitev najnižja. Vidimo rešitev tudi pri naših predlogih ekonomske reforme, ekonomskega programa v tem, da je treba dejansko opredeliti več davčnih razredov in s tem omogočiti, da razbremenimo srednji razred in potem tudi temu primerno obremenjuješ tiste, ki prejemajo več.

Ob zaključku lahko samo še enkrat povzamem dejstva, ki so bila navedena na začetku. Finančne posledice tega zakona so izjemno pogubne tako za pokojninski kot zdravstveni sistem, nenazadnje bi bili manjši prihodki tudi v proračun. Ob dejstvu, da moramo skrbeti vendarle tudi za uravnoteženje javnih financ, tega zakona ni mogoče podpreti, ker bi dejansko povzročil zelo velike težave pri zagotavljanju ustreznega pokojninskega sistema, zdravstvenega sistema in tudi uravnoteženja javnih financ v državi in s tem zagotovo poslabšanje delovanja države kot celote. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, zanjo Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo. Lep pozdrav vsem skupaj!

Ob tem zakonu je bilo rečeno, da s podporo temu predlogu danes lahko naredimo nekaj za ljudi. Naš odgovor bi bil v bistvu lahko zelo preprost. Ja, uničimo zdravstveno in pokojninsko zavarovanje. V Združeni levici bomo zato seveda glasovali proti. Razlog je zelo preprost. Če bi bil ta zakon sprejet, bi pokojninska in zdravstvena blagajna izgubili več kot 800 milijonov evrov prihodkov letno. Vsi pa vemo, da prihodki pokojninske blagajne že sedaj ne zadostujejo za izplačilo pokojnin in da več kot 50 % upokožencev životari s pokojninami, nižjimi od

500 evrov. Že v trenutni ureditvi se več kot ena tretjina mase pokojnin mora financirati iz proračuna, ker so prihodki v pokojninsko blagajno enostavno premajhni. V tej dvorani ne bi smelo biti nikogar, ki ne ve, da so že sedaj prihodki zdravstvene blagajne premajhni, da bi vsem v tej državi zagotovili pravočasno in učinkovito zdravljenje. V naših bolnišnicah v tem času v tem trenutku 200 tisoč ljudi stoji v čakalnih vrstah. Zato je naša naloga zelo preprosta. Prihodke v ti dve blagajni moramo povečevati, ne pa zmanjševati, posebej ne rokohitrsko in s takimi šlampastimi predlogi, kot je ta pred nami. Predlagatelj ni ponudil nobene rešitve za ta skoraj 800-milijonski izpad socialnih prispevkov. Ja, res je, slišali smo celo vrsto fraz v ustvarjanju novih delovnih mest in gospodarski rasti. Toda to so samo fraze. Realnost pa je, da tega izpada ne bo mogoče niti približno kompenzirati z drugimi davki. To potrjujejo tudi izračuni Ministrstva za finance, ki jih bom pozneje navedel. Verjamem pa, da mlade ekonomiste, ki so ta predlog pripravili, in lobiste iz trgovinske zbornice, ki je z dopisom ta predlog uradno podprla, to ne moti. Nasprotno, njihov interes je zelo jasen. Namreč, manjši kot bodo prihodki Zavoda za zdravstveno zavarovanje, več bo posla za komercialne zavarovalnice. In manjši kot bodo prihodki Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, manjše bodo državne pokojnine in večje bo povpraševanje po privatnih pokojninskih zavarovanjih. Skratka, gre za strogo interesni zakon, zakon o interesu finančnega, zlasti zavarovalniškega kapitala. Lobiranje za tako imenovano zdravstveno reformo poteka tako rekoč na vsakem koraku. Predlagatelj Nova Slovenija je te predloge, seveda, sprejel za svoje. Njihov najnovejši predlog zdravstvene reforme je samo reciklaža klasičnih zahtev zdravniških organizacij in raziskav, ki jih plačujeta Zavarovalniško združenje Slovenije in Ameriška gospodarska zbornica. Na tem mestu lahko tudi navedem njihove naslove. Strateške usmeritve slovenskega zdravstva za izhod iz krize iz leta 2014, ocena dolgoročne vzdržnosti zdravstvenega varstva iz leta 2014, projekt prenove gospodarskih vidikov slovenskega zdravstva iz leta 2015 in tako naprej, to so interesne raziskave, ki jih podpirajo domači lobiji in pa Ameriška gospodarska zbornica in tam notri lahko preberemo točno take zahteve kot v predlogih predlagatelja. Popolnoma jasno je torej, da gre za interesni zakon in s tem v bistvu nimamo problema. Imamo pa v Združeni levici velik problem s tem, da je ta zakon v nasprotju z interesom velike večine slovenskih državljanov. Velika večina slovenskih državljanov namreč pričakuje in od nas kot predstavnikov ljudstva zahteva solidaren pokojninski in zdravstveni sistem. Če bomo dopustili praznenje zdravstvenih, socialnih blagajn in uvedbo komercialnih zavarovanj, bo pa naša realnost vsak dan dlje od tega. Imeli bomo naenkrat pred sabo dve kategoriji državljanov – na eni strani

tiste, ki si bodo lahko privoščili komercialna zavarovanja, na drugi strani pa državljane, ki si tega ne bodo mogli privoščiti. In to sploh ni noben hipotetičen primer iz neke oddaljene tujine, ampak to je stanje, ki se že zdaj dogaja pri nas. Poglejte, v času krize se je moralo kar 28 tisoč naših sodržavljanek in sodržavljanov odpovedati dopolnilnemu zdravstvenemu zavarovanju, ker ga ni več moglo plačevati. 28 tisoč ljudi je ostalo brez dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja, ker si ga niso mogli privoščiti. Če bi bil ta zakon sprejet, bi se dopolnilno zdravstveno zavarovanje moralo podražiti še za približno 50 evrov na osebo. Predstavljajte si, koliko ljudi bi bilo odrezanih takrat. In jasno je, da manj ko bo jasnih sredstev, manjša bo tudi košarica pravic. To sta cilj in vsebina stalnih zahtev neoliberalnih organizacij, kakršna je OECD in Evropska komisija, da moramo racionalizirati, kar – upam, da zdaj že vsi vemo – pomeni zmanjšati naše socialne pravice. Posebej moram opozoriti na to, da je zdravstvena blagajna glede tega v slabšem položaju kot pokojninska. Primanjkljaj pokojninske blagajne se namreč krije iz Proračuna Republike Slovenije, Zavod za zdravstveno blagajno pa te pravice nima. Manj kot je sredstev, manj je zdravstvenih storitev, cene storitev pa so tako nizke, da imajo bolnice ogromne izgube, ki ovirajo normalno delo, kaj šele razvoj našega zdravstva. Predlagatelji seveda večkrat poudarjajo, da se zavzemajo za podeželje, družine, celo pravice žensk. Morda. Toda zakon, ki so ga predlagali, bo najbolj škodil ravno tem skupinam. Stopnja revščine, stopnja socialne izključenosti je največja ravno na podeželju, v razvojno ogroženih regijah, kakršna je recimo Prekmurje, vzhodna Štajerska, Posavje, Bela krajina. Tveganju revščine so najbolj izpostavljene starejše samske ženske, predvsem na podeželju. In komercialno zdravstveno zavarovanje je že zdaj najdražje za družine z otroki. To so skupine, ki si najtežje privoščijo komercialna zavarovanja, v katere jih bi s takimi predlogi naravnost silili, po drugi strani pa ravno oni potrebujejo največ zdravstvenih in socialnih storitev. Torej tiste, ki so pomoči najbolj potrebni, bomo najbolj odrinili od nje. To je resnica predlagateljevega socialno-tržnega modela, kakor mu pravimo.

Eden od predlagateljev, Jožef Horvat, večkrat govori o tem, da je treba najti vrtalce bančne luknje. Se strinjam, treba jih je najti. In iskati jih moramo začeti tam, kjer jih trenutno nihče ne išče, predvsem v času prve Janševe vlade, ko je nastala večina slabih kreditov in ko je nastal levji delež strukturnega primanjkljaja. Ampak danes, ko se pogovarjamo o zdravstvenem in pokojninskem zavarovanju, pa moramo poiskati neke druge vrtalce, neke druge luknje. Namreč vrtalce luknje v socialne blagajne. Zmanjševanje socialnih prispevkov namreč ni od včeraj niti od danes. To ni nič novega. Pri nas se to odvija že 20 let, ampak verjetno se redko kdo spomni, kdo je za te luknje odgovoren. Zato bom na kratko

opisal kako se je to razvilo. V letih 1995 in 1996 je Drnovškova vlada vključno z ministri takratne Krščanske demokracije in SLS znižala prispevek delodajalcev za pokojninsko zavarovanje iz 15,5 na 8,85 %. To so bili prvi vrtalci luknje v pokojninsko blagajno. Ista Drnovškova vlada je sicer ta izpad delno kompenzirala z uvedbo davka na izplačane plače, ki ga je plačevalo podjetje, ampak po oceni, ki jo imamo, je bil izpad zaradi znižanja teh prispevkov v letih 1995 in 1996 do leta 2009 skoraj 7 milijard evrov, davek na izplačane plače, ki je bil uveden kot kompenzacija, pa je prinesel samo 4 milijarde evrov. Torej so vrtalci luknje v socialne blagajne s tem ukrepom navrtali v 13 letih 3 milijarde luknje v javne finance. Tako je Slovenije izgubila 3 milijarde evrov. Stanje se je še poslabšalo leta 2006, ko se je takratna Janševa koalicija odločila, da bo ta davek na izplačane plače, ki je bil uveden kot kompenzacija za znižanje prispevka delodajalcev v pokojninsko zavarovanje, odpravila. To se je leta 2009 dokončno tudi zgodilo, prispevkov na drugi strani pa seveda niso zvišali. Ker vemo, da je bil izpad potencialnih prispevkov okrog 5,2 milijard evrov v nadaljnjih petih letih, lahko zelo jasno rečemo, da so v javne finance navrtali za dodatnih 5 milijard evrov luknje. Zato ni čudno, da se je samo v letih 2007 in 2008, kljub rasti, s katero se desnica še danes hvali, strukturni primanjkljaj Slovenije po oceni Evropske komisije povečal za kar 2,2 %. Na tem mestu ne bom razpravljajal o drugih davčnih olajšavah za podjetja in fizične osebe z najvišjimi dohodki, ki so jih uvedli prvi in druga Janševa vlada. Kot veste je bila pred letom 2007 stopnja davka od dohodkov pravnih oseb 25 %, zdaj je samo še 17. Povprečje v EU je 23, upoštevati pa bi bilo treba še vse ostale olajšave. In zato smo v Evropski uniji Slovenci na predzadnjem mestu, kar se tiče zbranih davkov iz naslova kapitala. Povprečje v BDP v zbranih davkih iz naslova kapitala v EU je 20 %, pri nas samo 10. In za nami je samo še Estonija. To je resnica tovrstnega razvoja, kot ga danes predlaga predlagatelj. Kaj se je dogajalo v teh letih, odkar smo začeli s tovrstnim ustvarjanjem kisika za gospodarstvo, pa dobro vemo. Ni se zgodil razvoj, zgodilo se je izgubljen desetletje. Ni se zgodil pritek visoko usposobljenih kadrov, zgodil se je beg možganov. Ni se zgodil socialni preporod Slovenije, zgodila se je socialna katastrofa.

Vsekakor pa je treba na tem mestu preiti še na finančne učinke tega predloga. Predlagatelj je zapisal, da bo izpad socialnih prispevkov znašal 490 milijonov evrov. Ob tem je navedel, da bi se izgube delno kompenzirale s povečanjem dohodnine in več zbranega davka od dohodkov pravnih oseb. Ampak, tega povečanja predlagatelj ni znal oceniti. Na tem mestu je treba opozoriti, da zakoni morajo že po poslovniku vsebovati oceno finančnih posledic, pa tudi nasploh, sem prepričan, da je treba, preden nekdo nekaj predlaga, biti na jasnem

glede posledic predloga. Vsekakor pa je jasno, da je predlagatelj podcenil luknjo, ki bi nastala v socialnih blagajnah in podcenil neto negativni učinek za javne finance. Ministrstvo za finance je namreč prišlo do povsem drugih števil, ne do 490 milijonov, ampak so naračunali, da če bi se uveljavil ta predlog, bi Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje izgubil 638 milijonov evrov, Zavod za zdravstveno zavarovanje pa 339 milijonov. Se pravi, če to seštejemo, obe socialni blagajni bi izgubili kar 977 milijonov evrov. Upam, da se razumemo. S tem predlogom, ki je danes pred nami, bi socialni blagajni izgubili skoraj eno milijardo evrov prihodka letno. Ocenjene izgube obeh blagajn bi bile za 487 milijonov evrov večje od tega, kar je navedel predlagatelj. Predlagatelj navaja 490 milijonov evrov, realnost je skoraj ena milijarda. Predlagatelj se je pri izračunu uštel za 100 %. Redko se strinjam z Ministrstvom za finance, ampak tokrat imajo prav. Ta zakon je že nomotehnično gledano neprimeren za nadaljnjo obravnavo. Zmanjšanje prispevkov bi v samo slabih 10 % kompenzirali dodatki, prihodki v proračun, ki jih navaja predlagatelj. Po izračunih bi proračun pridobil maksimalno 151 milijonov evrov, torej bi bil neto izpad za javne finance 800 milijonov, to je, 2,1 % trenutnega slovenskega BDP. Take napake, sploh če take predloge pripravljajo akademski ekonomisti, ne morejo biti naključje. Lahko so posledica neznanja, najbrž pa posledica namernega zavajanja. Lahko je kombinacija obojega, vsekakor pa to kaže, da je namen vlaganja takih zakonov izključno reklama za neoliberalne ideje.

Na koncu moram ugotoviti, da zakon ne bi imel niti nekaj tistih pozitivnih učinkov, ki jih obljublja predlagatelj. Obljublja višjo gospodarsko rast in ustvarjanje kakovostnih delovnih mest. Ampak tako teorija kot praksa kažeta, da so ta pričakovanja povsem nerealna. Učinki znižanja davkov na rast so dokazano minimalni in kratkoročni. To ni ugotovitev Združene levice, tukaj citiram študijo Nataše Jemec in soavtorjev, ki jo je objavila Banke Slovenije leta 2013. Citat: "Enkratne spremembe v državni potrošnji in davkih v Sloveniji imajo predvidoma kratkotrajni učinek in se jih ne da uporabiti pri, poudarjam, pospeševanju ekonomske aktivnosti na daljši rok.", konec citata. Enako je pokazala tudi praksa. Od leta 2007 so se v Sloveniji radikalno zniževali davki na dobiček in kapitalske dohodke, z ukinitvijo davka na izplačane plače so se znižali tudi stroški dela, ampak zaradi tega, bom poudaril še enkrat, ni se zgodila tehnološka preobrazba Slovenije, ni se zgodil gospodarski preporod Slovenije. Vsi, ki živimo v tej državi, vemo, kaj se je v preteklih osmih letih dogajalo. Zniževanje davkov in vodenje prociklične ekonomske politike je pripeljalo najprej do hudega pregrevanja, potem pa še do hujšega padca gospodarske aktivnosti in zaposlenosti. Če je v prvih letih, ko je takratna prva Janševa vlada uvajala neoliberalne reforme, to še nekako šlo,

ker je pregrevanje gospodarstva pač ustvarilo delovna mesta v gradbeništvu, gostinstvu in transportu, smo večino teh mest takoj, ko je bilo pač kreditne ekspanzije in pravljice leta 2008 konec, izgubili in zdaj smo, kjer smo. Enako je seveda tudi v večini primerljivih držav. Edina garantirana rezultata nižjih davkov sta, prvič, višji primanjkljaj in dolg, in drugič, večja neenakost in več socialne izključenosti.

Če potegnem črto. V tem zakonu ni nič pozitivnega, je samo še eden nov zelo šlampasto napisan recept za vrtanje luknje v socialne blagajne.

Veseli me, da je koalicija vsaj tokrat pokazala toliko racionalnosti, da se je temu uprla in da ne bo tudi sama širila floskul o preveliki obremenitvi gospodarstva. Obremenitev plač z dohodnino in prispevki je namreč edini pravični del našega davčnega sistema, ki upošteva načelo, da vsak prispeva po svojih zmožnostih, pri čemer naj bi naši sodržavljanji in sodržavljanke dobili vsak po svojih potrebah, takrat, ko so pomoči potrebni. Upam, da bo ta država ostala taka še naprej in da ne bomo podlegli pravljicam o gospodarski rasti, ki naj bi se zgodila z neoliberalnimi reformami, ker v to pravljico smo predolgo verjeli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije – krščanski demokrati, zanjo gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala lepa, spoštovani gospod predsednik dr. Brglez. Spoštovana državna sekretarka, dragi kolegice in kolegi!

Tukaj piše: "Slovenci smo, imamo rešitve." Za uspešno Slovenijo je potrebno naslednje: nizki davki, enostavni postopki, odprto gospodarstvo. Pri nizkih davkih socialna kapica, nižja obdavčitev dela, nižji DDV. Pri enostavnih postopkih krajše umeščanje objektov v prostor, hitrejše črpanje evropskih sredstev, poenostavitev postopkov javnega naročanja in odprto gospodarstvo, privatizacija, reforma trga dela, povečanje plačilne discipline. Krščansko demokratska ekonomska politika, uveljavljena v najuspešnejših državah na svetu, se imenuje socialno tržno gospodarstvo, kjer so vrednote pravičnost, svoboda in varnost, varnost v najširšem smislu.

Dovolite mi, dragi kolegice in kolegi, nekoliko nenavadno čustven uvod. Danes je za Slovenijo, za Avstrijo in za Evropo žalosten dan. Ob 7. uri in 13 minut sem dobil sms z naslednjo informacijo: Na mejnem prehodu Gederovci avstrijska vojska – vojska! – kontrolira osebne dokumente, seveda tudi slovenskim dnevnim delovnim migrantom. Okrog 18 tisoč jih je, pretežno iz Pomurja, s Štajerske in Koroške, točnih podatkov ni, nekateri pravijo 20 tisoč. Ti so pač dobili delo v Avstriji in hvala bogu, da so dobili, in hvala bogu, da izkoriščajo svoboščino Evropske unije, to je prost pretok ljudi. Ampak ne več, samo do danes. In lani se je iz Slovenije

za stalno ne dnevno ali tedensko izselilo nekaj tisoč ljudi. Nimam podatkov, da bi sploh kdo šel v Venezuelo ali Severno Korejo. Šli so tudi najboljše, najboljše izobraženi. Zakaj? Zakaj? Zakaj, dragi kolegice in kolegi? In mi tu sejemo dolge ure in dolge dneve. Vprašajmo se, kaj smo v tem mandatu dobrega naredili za ljudi. Ja, seveda, smo tudi nekaj dobrega naredili, seveda smo. Pravite, najboljše, kar smo naredili, smo stabilizirali javne finance s sprejetjem Zakona o fiskalnem pravilu. Ali res? Ali res? Ne lažimo. Ne lažite sami sebi! Zakon o fiskalnem pravilu je zgolj orodje, ki je zdaj varno zaprto v neko vitrino in čaka, da ga v roke primejo mojstri, ki se jim reče fiskalni svet. Kdaj ga bomo imeli, ne vemo. Smo v prekršku glede uredbe Evropske unije, na to bom še velikokrat opozarjal. Ja, to, kar smo slišali, nekaterim pač paše ohranjati status quo. Še vedno smo, kar se tiče razvojne stopnje, stopnje razvitosti, nižje, kot smo bili pred krizo, kljub gospodarski rasti. Nekaterim pač paše, da pokojnine realno padajo, v zadnjih šestih, sedmih letih realno za 16 %. Realno padajo pokojnine! Nekaterim paše, da podjetja, slovenska podjetja, ja, tudi najboljša, gredo ven, iz Slovenije. Zakaj? Zakaj? Vprašajte gospoda Boscarola in stotine drugih. In vprašajmo se tudi, kdo bo financiral socialno državo. Mi smo prvi za socialno državo. Mi smo za socialno-tržni model gospodarstva, ker ščitimo in varujemo kapital in ker je največji kapital človek.

Predlog novele Zakona o prispevkih za socialno varnost, ki smo ga predlagali v parlamentarno obravnavo, je rezultat pravzaprav trdega dela širokega kroga ljudi. Večkrat povemo, da poslanci Nove Slovenije izvajamo stalne mesečne terenske obiske. Kakšnih 30 jih je bilo doslej, od leta 2012. V povprečju obiščemo 5 gospodarskih subjektov, se pravi, okrog 150 mikro, malih in srednjih podjetij pa tudi kmetij, javnih zavodov smo doslej obiskali. Ko poslušamo lastnike in poslovodce teh podjetij, to so fantastične zgodbe, vam povem. In ko strnemo njihovo sporočilo v nekaj stavkov, se ti stavki glasijo približno takole, torej, govorijo lastniki in poslovodci: »Mi smo majhno družinsko podjetje z 80 zaposlenimi. Imamo veliko srečo, ker smo izjemen tim.« »Imam srečo, da sem del izjemnega tima,« pravijo direktorji lastniki. In: »Delavci nimajo pravice, da meni kupijo jahto.« In: »Imamo nov produkt, lahko bi zaposlili 30 novih ljudi, pa ne moremo, ker je zakonodaja takšna, da si ne upamo in ne moremo, ker ne moremo v kratkem dograditi proizvodne hale, ker je pač sosednje zemljišče takšno, ker se ne sme graditi in postopki trajajo pet let in dvajset kvalificiranih, morda visoko kvalificiranih ljudi ne bodi službe in zato gredo ven.« Logika je zelo preprosta in samo oči je treba odpreti.

Predlog zakona prinaša tri glavne rešitve, do katerih se bom v nadaljevanju zelo na hitro opredeli. Prva predlagana rešitev je uvedba spodnje meje za obračunavanje prispevkov za socialno varnost oziroma uvedba

tako imenovanega socialnega copatka. Ukrep o analogiji s splošno dohodninsko olajšavo uvaja delež dohodka, od katerega se ne obračuna prispevek. Rezultat bo pozitiven predvsem za prejemnike minimalne plače, saj bi se jim mesečna neto plača povišala za 50 evrov. Kaj bodo tili, ki dobivajo minimalno plačo, s temi 50 evri? Ja, potrošili jih bodo. Se pravi, da bo država delež tega takoj dobila nazaj v proračun. Na letni ravni to pomeni seveda 600 evrov. To gotovo ni zanemarljivo, tudi za državo ni zanemarljivo. In kar je zelo pomembno in moram omeniti, delodajalci zaradi tega ne bodo finančno bolj obremenjeni. Mirno lahko rečem, da bo ta ukrep posredno spodbudil potrošnjo in posledično zagon gospodarstva, ki ga v teh razmerah še kako potrebujemo. In seveda preko povečane potrošnje bo to na prihodkovni strani zaznal tudi državni proračun.

Druga predlagana rešitev je uvedba zgornje meje za obračunavanje prispevkov za socialno varnost oziroma razvojne kapice za vse zaposlene v Republiki Sloveniji. Glede tega ukrepa je v Sloveniji do danes bilo že veliko demagoških razprav. Tudi danes. Nekateri nas še vedno zmerjajo, da uvajamo bogataško kapico. Ali res? Kdo je v Sloveniji bogataš? Ali tisti, ki je na redni plači? Zbogom pameti! Zbogom Slovenija!

Naj navedem samo nekaj dejstev. Kapica v Sloveniji že obstaja, in sicer za samozaposlene osebe in je trenutno postavljena pri višini 3,5-kratnika povprečne letne plače v Republiki Sloveniji, preračunana na mesec. Nova Slovenija predlaga, da se za vse zaposlene navzgor omeji znesek plače za obračun prispevka za socialno varnost pri 4-kratniku minimalne plače v Republiki Sloveniji, kar je trenutno pri 3 tisoč 200 evrih. Ocenjujemo, da bi s tem razbremenili delodajalce v podjetjih, v tehnološko intenzivnih dejavnostih, kot so informacijske in komunikacijske dejavnosti, farmacija, proizvodnja elektronskih in optičnih izdelkov, proizvodnja računalnikov, znanstveno-raziskovalne in razvojne dejavnosti pa tudi finančne storitve in zavarovalniška dejavnost, letalstvo n tako naprej. Hkrati pa bi povišali neto prejemke inženirjev, zelo pomembno in drugih inženirjev, inženirjev – to niso tajkuni, o inženirjih govorim, to so vlečni konji našega razvoja in Slovenija potrebuje tehnološki preboj. Kdor tega ne razume, mu lahko samo še bog pomaga.

Tretji predlagani ukrep se nanaša na božičnico ali trinajsto plačo. Nova Slovenija predlaga, da se božičnica glede obračuna prispevkov izenači z regresom za letni dopust. Regres je namreč bistveno manj obremenjen s prispevki za socialno varnost, in sicer le v znesku, ki presega 70 % povprečne bruto plače v Republiki Sloveniji. Ocenjujemo, da bi na tak način več delodajalcev motivirali, da bi ob koncu leta iz dobrega poslovanja nagradili svoje delavce, ki so največji kapital vsake gospodarske družbe. Mi se borimo za delavce, da se razumemo.

Normalno je, kolegice in kolegi, da bomo poslanci Nove Slovenije zakon v prvem branju podprli. Pričakujemo kvalitetno razpravo o predlaganih rešitvah v drugi obravnavi. Pričakujemo, da bo zakon dobil to priložnost. Zadovoljni smo, da je Vlada izjavila, da pravzaprav naš koncept podpira. Pričakovali bi, da bi Vlada v svojem mnenju tudi napisala, da pripravlja svojo rešitev. Te nekako ni bilo zaznati. Razumemo zadržke Vlade, ampak uveljavitev zakona smo, ponavljam, predvideli, tempirali za 1. 1. 2018. Upam, da vi, dragi kolegice in kolegi, in Vlada razume, da Poslanska skupina nima tako velike mašinerije, kot jo ima, recimo, Ministrstvo za finance.

Za zaključek se moram zahvaliti mlademu kolegu Luki Mescu. Je že šel ... Ima zanimivo taktiko, udari in beži. Vesel sem, da me je omenil. Seveda sem velik borec pri iskanju vrtalcev bančne luknje. Njemu, kolegu Luki Mescu, pa seveda predlagam vsaj osem ur vajeniške prakse pri podjetju Pipistrel. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Sledi splošna razprava poslank in poslancev o predlogu zakona. Besedo ima najprej gospa Ljudmila Novak, pripravita naj se predlagatelj ter mag. Alenka Bratušek.

LJUDMILA NOVAK (PS NSi): Tudi v Novi Sloveniji smo Slovenci in tudi delavni, marljivi slovenski državljani, ki ne jamramo, ampak iščemo in imamo rešitve. Tudi gospodarstvo pričakuje rešitve od Vlade. Žal na vseh naših obiskih po terenu, v številnih podjetjih slišimo, da je Nova Slovenija še edino upanje za gospodarstvo. In če Vlada ves čas govori, kako ta zakon ni primeren, kako se nič ne da, kako izračuna same minuse, potem pa se sprašujem, kje ima res boljše rešitve, ustrežnejše. Ali se res nič ne da? Če se noče, se pač ne da.

Dobra podjetja želijo nagraditi svoje delavce. Mnoga jih tudi pošteno, dobro nagradijo. Tista, ki pa želijo izplačati še 13 plačo ali božičnico, pa preračunajo, da pravzaprav od tega ne bodo največ dobili njihovi delavci, ampak spet direktno v državno blagajno. Potem pa iščejo druge rešitve in obvode, kako bi vendarle ustrezno nagradili svoje marljive delavce, zaradi katerih tudi podjetje dobro dela. In če nekomu ostane več od plače, bo tudi več trošil. Zato so ti izračuni ministrstva, po moje, netočni oziroma se ustavijo samo tam, koliko prihodkov manj v državno blagajno, in pozabijo, da od trošenja državljanov bo od DDV tudi prišlo več v državno blagajno, od novih delovnih mest bo prišlo več prispevkov za pokojnine in za zdravstveno blagajno. To pa kar pozabimo. Kje ste tisti, ki pravite, da ste proti varčevanju? Z obema rokama bi morali podpreti naš zakon, ki predvideva, da lahko več denarja ostane tudi v žepih tistih, ki imajo najslabše plače, in v žepih tistih, ki imajo povprečne plače, kajti dobrih plač

je v Sloveniji sorazmerno malo. Gospa državna sekretarka je naštevala, kaj vse ni mogoče upoštevati, kaj vse je narobe. Jaz mislim, če bi ta zakon podprli v prvem branju, bi ga v drugem branju lahko pošteno dopolnili in vsaj nekaj naredili za slovensko gospodarstvo in za slovenske državljane.

Pogosto slišimo v razpravah, da mladi odhajajo, mladi izobraženi ljudje odhajajo v tujino. Zakaj? Odhajajo tisti, ki nimajo služb, žal odhajajo tudi tisti, ki imajo službe, pa so slabo plačani za svoje delo in svoje znanje. To spet pogosto slišimo v podjetjih, kjer potrebujejo njihovo znanje, kjer so nujno potrebni za dodano vrednost, za kvalitetne, dobre izdelke, samo s temi smo lahko uspešni na trgu. In ker v drugih državah, zahodnih, grdih kapitalističnih državah, ti ljudje dobijo več plačano za svoje znanje, žal, odhajajo tudi takšni. In s tem se dela Sloveniji veliko škodo in tudi slovenskemu gospodarstvu. No, kaj smo naredili z davčnimi blagajnami – pravijo, da je na tržnicah sedaj več kot pol branjev manj, ki so ali pa bi s svojim delom zaslužile nekaj evrov več za boljše življenje. Pa ker je stvar komplicirana, težko izvedljiva na več krajih, na več mestih, so raje ostale doma. Pa pravite, da vam je mar za socialno varnost ljudi in za tiste, ki so v najslabšem socialnem položaju. Poznamo pregovor, da mora denar krožiti, in mislim, da bo zmagovalka tista vlada, ki bo uspela vzpostaviti primeren krogotok denarja, primerne obremenitve delodajalcev, primerne plače za delavce in potem tudi omogočila s tem primerno kroženje, vlaganje v nova delovna mesta ali pa trošenje državljanov. Ampak, ker vedno stavite na napačne konje, se ta krogotok ustavlja in denar pada v luknje, v bančne luknje, v črne luknje, namesto da bi prišel do ljudi, ki so ga potrebni. Torej, zmagovalka bo tista vlada, ki bo vzpostavila primeren krogotok tega denarja v Sloveniji. Že večkrat sem rekla, da to ni nobena pohvala, če se neka vlada hvali s tem, da daje več socialnih pomoči. Pravijo, pomagaj si sam in bog ti bo pomagal. To je naše načelo, omogočimo, da si državljani najprej lahko z delom pomagajo sami. Socialne pomoči bomo pa dajali tistim, ki si dejansko ne morejo pomagati, saj državljani nočejo miloščine, državljani hočejo delati za primerne plače, da bodo lahko dostojno živeli. To mora biti naš cilj, cilj našega delovanja. In s to logiko, kot jo imate vi, ko pravite, da moramo bolj obdavčiti, oprispevčiti delodajalce in državljane, delojemalce, da bomo dobili več denarja v državno blagajno – ne, več delovnih mest, več zaposlenih bo več prispevkov v državno blagajno.

V Novi Sloveniji smo Slovenci, imamo rešitve, to je Nova Slovenija, mi ne jamramo, iščemo rešitve.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima predstavnik predlagatelja mag. Matej Tonin.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): Pozorno sem poslušal predstavitev stališč poslanskih skupin in bi se želel uvodoma zahvaliti kolegom iz SDS in kolegom iz Poslanske skupine nepovezanih poslancev, ki so videli neko dobro namero, neko pozitivno luč v tem našem predlogu. Tudi drugi, mislim, da ste bili korektni v svojih razpravah, seveda pa sta dve poslanski skupini povsem zašli, ena je zagotovo Poslanska skupina Desus, ampak jih razumem, da me v tem trenutku želijo malo namlatiti nazaj zaradi drugih zgodb, vendar se bomo na upokojenje še vrnili. Kolegu Luki Mescu pa tudi ne morem zameriti, mu pač ne morem pomagati, če misli, da denar raste na drevesu, da drevo lahko streseš in denar pade dol. Žal, temu ni tako, da proračun polnimo, da država in gospodarstvo funkcionirata, je treba delati, je treba ustvarjati nova delovna mesta, kajti šele to ustvarja neke prihodke v državne blagajne. Ampak kolegu Mescu ne moreš zameriti, ker oni imajo vedno taktiko, povejo svojo ideološko pozicijo in potem gredo. Toda, ko sem poslušal vse, tudi predstavnico Vlade, sem ugotovil eno stvar – da praktično nihče od tistih, ki nasprotujete temu zakonu, ni omenjal božičnice. Se bom v tej moji prvi intervenciji omejil najprej na ta naš predlog. Jaz sem lepo povedal, da ta zakon predlaga tri stvari: socialni copatek, razvojno kapico in pa božičnico, da je zakon sestavljen iz treh delov, da se danes lahko načeloma pogovarjamo, kako vidimo kakšno rešitev in kako dejansko iščemo rešitve. V drugi obravnavi pa stvari, ki nam niso všeč, stvari, ki imajo morda za nekoga prevelike finančne posledice, enostavno z amandmaji izločimo ven. Ampak pozitivna stvar vse današnje razprave pa je, da nihče ni božičnici oziroma drugačni obdavčitvi božičnice nasprotoval. Tisti, ki ste sekali po tem predlogu, ste ta predlog enostavno zaobšli in ga niti niste omenjali. Bom zelo konkreten, da si boste lahko predstavljali, kaj predlagamo. Januar je mesec, kjer mora biti še relativno sveže, mesec december in izplačevanje božičnic in vam bom predstavil konkretni primer. Podjetje, ki je v decembru dalo za božičnico, poslušajte to, 812 evrov, je zaposleni na svoj osebni bančni račun dobil 458 evrov. Si predstavljate, koliko ti vzame država? Država si je pri tej božičnici reci in piši vzela 354 evrov. Mi predlagamo zgolj podobno obdavčitev božičnice, kot jo poznamo pri regresu. Mi ne odkrivamo tople vode, ampak zgolj vlečemo vzporednico. Po našem predlogu, če bo zakon sprejet, bi podjetje, ki bi delavcu dalo naslednji december 812 evrov, bi delavec dobil 683 evrov, se pravi, da bi si država pri tej božičnici vzela 129 evrov. Z našim predlogom drugačne obdavčitve božičnice bi pri božičnici nekaj več kot 800 evrov državljani dobili 225 evrov več. Tudi finančne posledice božičnice niso tako gromozanske. Ministrstvo je šlo v izračune, konzervativno je izračunano tam okoli 40 milijonov evrov. Naš inštitut je naračunal tam okoli 12 milijonov evrov. Mislim, da to ni strošek, ki bi ogrozil javne finance. O teh stvareh je

razmišljal tudi minister za finance, o nagrajevanju dobrih delavcev, žal mu je tisti predlog njegov sesulo samo gospodarstvo in zdaj je na voljo tukaj novi predlog, ki ga gospodarsko podpira. Vse delodajalske organizacije so ta ukrep podprle celo sindikati, s katerimi smo se sestali. Mislim, da bi ta zakon lahko ugledal luč sveta že zaradi tega, ker ima vključeno to rešitev notri, torej drugačno obdavčitev božičnice.

Parlament se mora včasih tudi malo za sebe postaviti. Tudi vladna koalicija mora včasih reči, da ni zgolj glasovalni stroj vlade, ampak da imamo tudi v parlamentu možnost, da z dialogom, z razpravo pridemo do kakšne rešitve. Tudi zato smo mi predlagali splošno razpravo, da se lahko načelno o teh rešitvah in predlogih pogovarjamo. Jaz iskreno verjamem, glede na povedano je drugačna obdavčitev božičnice nesporna rešitev, ki ji v tej dvorani zaenkrat ni nasprotoval nihče.

Če ste pošteni do državljanov in če se vam ne gre samo za politični prestiž, potem je minimalno, kar lahko naredite, to, da ta zakon v prvi obravnavi spustite v drugo obravnavo, v drugi obravnavi, ker imate večino, z amandmaji izločite in socialni copatek in razvojno kapico in na koncu imamo sprejeto samo božičnico. To je pač možnost rešitve. Se bo pa danes iskreno pokazalo, koliko je tukaj v tej vladni koaliciji nove politike in koliko je političnega prestiža.

Bom zdaj pustil še ostalim kolegom, da spregovorijo, da ne bom preveč časa zdaj porabil. O vseh ostali očitkih, ki so bili navedeni, pa še kasneje.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima mag. Alenka Bratušek, pripravita naj se gospa Urška Ban in mag. Bojana Muršič.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS NP): Najlepša hvala.

Točno to, kar je kolega Tonin omenjal pred mano, je razlog, da bom sama in oba moja poslanska kolega zakon v tej obravnavi podprla. Se pravi, božičnica in to, da delavec, če mu delodajalec nameni nagrado, seveda odvisno od višine, dobil pol ali celo manj kot pol denarja na svoj račun.

Tudi sama sem pozorno poslušala predstavitev poslanskih skupin in ekstremno zanimivo je bilo slišati mnjenja koalicijskih poslanskih skupin. SMC je rekel, koalicijska pogodba določa, da bomo delo razbremenili. Podpišem. Desus pravi, dela ne bomo razbremenjevali, ker je že danes premalo obremenjeno, kvečjemu je treba prispevke povišati. In tretja koalicijska stranka, to je SD pravi, v svojem ekonomskem programu smo pokazali, kaj bi mi naredili. In to naj bi bila uglasena koalicija, ki bo Slovenijo peljala v prihodnost.

Koligice in kolegi, dajte se vsaj poslušati pa približno iste stvari zagovarjati, če ste še, če ste še koalicija.

Tudi sama sem že v mnenju poslanske skupine opozorila, da se samo zniževati prihodkov absolutno ne da. Verjetno pa ne pričakujete od opozicije, da vam še na odhodkovni strani pove, kaj je treba narediti. In tukaj želim povedati, da se tudi sama ne strinjam z vsemi tremi predlogi, ki so vključeni v zakon. Več kot 500 milijonskega izpada si državni proračun brez konkretnih rezov v odhodke ne more dovoliti. In v svojem življenju sem sestavila kar nekaj proračunov, državnih, tako da vem, da je to zelo trdo delo in da je 500 milijonov veliko denarja. Ampak še enkrat, v zakonu je tudi tretja rešitev, ki jo podpiramo praktično vsi, ampak potem pri koaliciji seveda pride: ampak pa tri pikice, bomo enkrat drugič. Ko pa gre za borbo za malega človeka, je omenjal Desus, je omenjal še kdo drug, spoštovani kolege in kolegi, dve poslanki imate iz Tržiča, eno v Desusu in eno v SMC, pa pogledajte, kako se borite za malega človeka. Po 113 letih ste 118 ljudi poslali na cesto. To pa je dejanska borba za malega človeka te koalicije.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospa Urška Ban, pripravita naj se mag. Bojana Muršič in gospa Iva Dimić.

URŠKA BAN (PS SMC): Hvala lepa, predsednik za besedo.

Danes obravnavamo področje ekonomske politike, kjer smo hitro videli, da lahko pridemo do enotne ugotovitve, in sicer da je obremenitev plač v Sloveniji previsoka. In Nova Slovenija danes predlaga svojo rešitev, predlaga spremembo Zakona o prispevkih za socialno varnost, ki zasleduje cilj, s katerim se želi oziroma predlaga spremembe oziroma uveljavitev ukrepov v smeri znižanja obremenitve dela. In vse študije oziroma analize, ki sem jih pogledala, kažejo, da največji delež v obremenitvi dela v Sloveniji predstavljajo prav prispevki za socialno varnost, kar kaže na to, da je dejansko rešitve glede razbremenitve v stroških dela treba iskati predvsem ali tudi v sistemu obveznega socialnega zavarovanja, čemur v svojem predlogu sledi tudi predlagatelj. S to osnovno idejo je tudi sama strinjam.

Način same izvedbe oziroma predlagani ukrepi, torej vsebina predlaganega zakona, ki jo je predstavil predlagatelj, pa ima po mojem mnenju tudi določene pomanjkljivosti. Ukrepi, ki jih predlaga predlagatelj, gre za socialni copatek, razvojno kapico in znižanje obdavčitve božičnice, so predvsem oblikovani parcialno in kar je zelo pomembno, ne zasledujejo vseh tudi ključnih in pomembnih ciljev.

Pa se bom samo na kratko dotaknila področij, ki jih predlagani zakona po mojem mnenju ne upošteva oziroma ne opredeljuje v zadostni meri. Zdaj vemo, da so prispevki za socialno varnost po obsegu največja skupina dajatev v sistemu javnih financ. Poseg v ta sistem pomeni poseg v razmerje med prihodki in odhodki v treh blagajnah javnega financiranja, to je v državnem proračunu, pokojninski blagajni ter zdravstveni

blagajni. Potem naprej na obstoječi obseg osnove za obračun prispevkov in obstoječe višine prispevnih stopenj, prispevkov za socialno varnost je vezan na drugi strani obseg pravic, ki jih uveljavljamo zavarovanci. In s tem, ko se spreminja ali osnova za obračun prispevkov za socialno varnost ali višina prispevne stopnje pri prispevkih za socialno varnost, obseg pravic zavarovancev pa ostaja enak, je treba predstaviti tudi rešitve, od kod se bo dodatno zaradi izpada prispevkov financiral enak obseg pravic. In tukaj je moj pomislek, ki se nanaša na zagotovitev trajnega strukturnega uravnoveženja javnih financ. Že v skladu s sprejetim fiskalnim pravilom je treba vse ukrepe med seboj najprej uravnovežiti, da ne bi porušili javnofinančnega ravnotežja in povečali strukturni primanjkljaj, tako kot bi se to zgodilo ob uveljavitvi predlaganih ukrepov. To bi pomenilo novo javnofinančno tveganje oziroma grožnjo za vzpostavljanje neravnovesij, kar bi imelo v tem pogledu veliko negativnih posledic.

Javnofinančne posledice je v svoji uvodni obrazložitvi in tudi v samem mnenju Vlade že pojasnila predstavnica Vlade. Vlada ocenjuje, da je skupni neto finančni učinek vseh predlaganih rešitev znižanje javnofinančnih prihodkov za okoli 800 milijonov evrov. Na eni strani gre res za povečanje prihodkov v državni proračun za 150 milijonov evrov, hkrati bi se pa znižali prihodki pokojninskega in invalidskega zavarovanja za 600 milijonov in prihodki zdravstvenega zavarovanja za cirka 330 milijonov evrov. Treba je vedeti, da teh pozitivnih učinkov na prihodke državnega proračuna ob sprejetju takšnih predlaganih rešitev sicer ne bi imeli, saj bi bilo treba iz državnega proračuna v obliki transferja zagotoviti manjkajoča sredstva v pokojninski blagajni in bi bil ta skupen neto učinek potem, kot sem rekla, 800 milijonov evrov. In za razliko od pokojninske blagajne transfer v zdravstveno ni možen, kar bi pomenilo tudi precejšnje osiromašenje košarice zdravstvenih storitev. Zato ta predlog ne upošteva vzdrževanja približno enake ravni socialne države in ne upošteva bistva sistema, zagotovitev določene pravice v primeru nastanka zavarovalnega primera in dejstva, da slovenski sistem socialnih zavarovanj temelji predvsem na načelih vzajemnosti in solidarnosti.

Glavna zakona, ki urejata socialne prispevke v Republiki Sloveniji, sta Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju in Zakon o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju, te prispevke plačujemo od bruto plače, ob tem pa je prispevke dolžan plačati tudi delodajalec. Poleg teh dveh se plača še prispevke za starševsko varstvo, za zaposlovanje ter za poškodbe pri delu in poklicne bolezni, zadnjega plača delodajalec. Za ta sistem smo se odločili, ker verjamemo tudi v medgeneracijsko solidarnost. In tukaj naj povem, da je za razliko od davkov, ki so nenamenski vir prihodkov in njihovo plačilo ni povezano s konkretnimi koristmi oziroma

pravnicami, ki bi iz naslova plačila davka pripadale posameznemu davčnemu zavezancu, pri prispevkih za socialno varnost gre pravzaprav za prispevke zavarovancev in delodajalcev za zagotavljanje točno določenih pravic. Zato je prispevke za socialno varnost nujno treba obravnavati v kontekstu sistema socialne varnosti kot celote in ne zgolj kot strošek in obremenitev za zavezanca. Kot smo že rekli, kljub visoki davčni obremenitvi plač so torej vsi davki na plače pravzaprav na nek način tudi naši prejemki, ki smo jih ali pa jih bomo koristili v času, ko ne delamo: ali pred prvo zaposlitvijo, ko smo mladi, ali po končani delovni dobi, ko gremo v pokoj. Seveda bi bili lahko ti davki tudi nižji, a potem bi morali biti tudi nižji vsi prejemki in pravice, ki jih zagotavlja država iz na ta način zbranega denarja. Vendar pa ti takšna rešitev pomenila tudi udarec socialni varnosti, saj se preko takšnega sistema zagotavlja tudi visoka stopnja solidarnosti, in to vsekakor ni pot, po kateri bi želeli. Obstoječi sistem socialne varnosti – pa bi si verjetno prav gotovo želeli še večje – in obstoječa starostna ter delovna struktura zahtevata toliko in toliko zbranih sredstev. Sicer sama podpiram idejo o tem, da se usmerijo aktivnosti na področju davčne politike v smer iskanja rešitev za razbremenitev dela, vendar ob upoštevanju javnofinančnih okvirjev oziroma omejitev.

Razlog za odstop davčnih bremen od povprečja evropskih držav je predvsem, kot smo danes že rekli, zaradi nadpovprečne obremenitve dela in potrošnje ter podpovprečne obremenitve kapitala in premoženja. Zato je treba rešitve iskati v prestrukturiranju bremen javnih dajatev, vključno z obremenitvijo premoženja. To nakazuje, da je treba na novo določiti porazdelitev davčnega bremena med potrošnjo, dohodki in premoženjem, s ciljem, da povečamo konkurenčnost slovenskega poslovnega okolja in na drugi strani tudi znižamo obremenitev dohodkov iz dela. Pri tem bo imel pomembno vlogo tudi davek na nepremičnine, katerega spremembe bodo uvedene v bodoče. Nadalje je treba slediti tudi nadaljnjemu izvajanju ukrepov za izboljšanje učinkovitosti pobiranja davkov, okrepiti delovanje inšpektorjev, slediti nadaljnji debirokratizaciji davčnega okolja, kjer pa smo tudi že v preteklem letu naredili neke korake, sprejeli smo novelo Zakona o davčnem postopku.

Zaradi vsega navedenega, kot smo tudi že v stališču poslanske skupine povedali, se ne moremo strinjati s predlaganimi rešitvami, ki so vključene v ta predlog zakona. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima mag. Bojana Muršič. Pripravi naj se gospa Iva Dimic.

MAG. BOJANA MURŠIČ (PS SD): Hvala lepa, podpredsednik, za besedo.

Bom začela nekako takole, Socialni demokrati smo Slovenci, iščemo rešitve, zato smo konec leta pripravili predlog ekonomskega programa, ga dali v razpravo, s katerim želimo davčno razbremeniti delavski razred in srednji sloj.

Če se dotaknem predloga, ki ga je podala Nova Slovenija, moram reči, da je bil v začetku ta predlog všečen. Vendar, ko sem se poglobila v ta predlog, sem kaj kmalu ugotovila, da bosta na ta način, s potrditvijo tega, izgubila nižji in srednji sloj zaposlenih oziroma zgodilo se bo sledeče, da se bo pokojninska blagajna izpraznila. Pa to želimo? Mislim, da ne. Vendar bi na tem mestu začela s člankom, ki je bil objavljen v tem tednu na Planetu Siol Resnica o obdavčitvi slovenskega delavca. Bom citirala: "Gospodarstveniki že vrsto let bentijo, da je visoka obremenitev plač eden izmed največjih razlogov, da se tuja podjetja izmikajo investicijam v Slovenijo." Jaz imam konkreten primer. V našem kraju, moram reči, da je investitor zgradil veliko podjetje, podjetje Geberit, ohranil delovna mesta v Sloveniji, ampak vam bom rekla, ne zaradi tega, ker bi bila davčna obremenitev plač tako visoka, ampak zaradi tega, ker delavci delajo tako dobro in je kvaliteta dela bistveno drugačna kot v tujini. To podjetje je imelo možnost seliti celotno proizvodnjo na Madžarsko, ampak se je odločilo, da bo podjetje razvilo in postavilo kompleks v tem našem kraju. Moram reči, da ljudje so na tem mestu zelo dobri, ker pač vse, kar delajo, delajo kvalitetno.

Iz tega članka lahko vidimo, da res slovenski delavec spada po obdavčitvi med nadpovprečne v državah OECD. Dajatve so v višini 42,5 %, kar res ni malo, medtem ko je povprečna obremenitev plač v državah EU v višini 36 %; se pravi, med 34 državami zaseda Slovenija 9. mesto. Naj navedem, kje so največje davčne obremenitve: v Belgiji kar 55,6 %, nadaljujem, V Avstriji je obdavčitev večja kot pri nas, ta znaša 49,4 %, in v Nemčiji 49,3 %. Nižja obdavčitev pa zasledimo v Čilu, zgolj 7 %, in Novi Zelandiji, 17 %. Podatki so za mene zelo zanimivi. Če se primerjamo z Avstrijo in Nemčijo, kot se mi pač Slovenci radi primerjamo, so obdavčitve višje, plače so tudi višje. V obeh državah sem po podatkih zasledila, da so plače višje, da je povprečna plača nekje okoli 2 tisoč evrov, koliko imamo mi – tisoč 500 evrov! Da ne omenjam teh najnižjih, minimalnih plač. V Sloveniji pa bode v oči še bolj to, da ljudem, ki prejemajo plačo, le-ta ne zadostuje za golo preživetje. Obračajo se na humanitarne institucije, ki jim pomagajo preživeti iz meseca v mesec. To je zastrašujoče in za mene tudi povsem nesprejemljivo. Seveda je plača za vsakega delavca zelo pomembna in velikokrat je tudi v središču pozornosti, vendar moramo vedeti, kot sem na začetku tudi omenila, močno vplivajo v delovnopравни zakonodaji tudi dolžina delovnega razmerja, letni dopusti, odmori, odnosi itd. Če pa pogledamo z ekonomskega vidika, se vpliv plače oziroma

višine plače kažejo seveda na celotno gospodarstvo in gospodarski razvoj. Torej, plače so pomemben vir dohodkov prebivalcev in hkrati tudi podlaga za financiranje in delovanje sistema socialne varnosti. Plača ima vpliv tudi na celotno družbo.

Predlagatelj sicer navaja, da so plače preveč obremenjene in da jih je treba razbremeniti – bruto plače s prispevki za socialno varnost. Na tem mestu bi skoraj lahko pritrdila, vendar ob tem se mi poraja vprašanje, koliko več sredstev bo dobil zaposleni, kaj to pomeni za pokojninsko, zdravstvo blagajno, kaj pomeni to za starševske prispevke, za zaposlovanje. Po podatkih, ki smo jih prejeli, bi bil primanjkljaj v tej blagajni 490 milijonov. Po oceni Vlade je ta primanjkljaj skoraj 760 evrov prihodkov manj tako za pokojninsko, zdravstveno blagajno. Ali si to želimo? Jaz osebno ne. Z navedenim bi se zmanjšale tudi zavarovalne osnove, kar pomeni, da bo delavec prejel, ko bo prišel v pokoj, nižjo pokojnino. Preprosto povedani, delavec bi res dobil višjo plačo, a na račun nižjih pokojnin, s tem da se tudi ogroža pri nas javno solidarni sistem.

Mislím, da se moramo končno zavedati, da je res plača ključnega pomena tudi za posameznika kot za gospodarstvo, saj omogoča potrošnjo in tudi gospodarsko rast. Povečanje socialnih razlik v družbi je zame nedopustno. Torej vsi skupaj moramo razmisliti, kako naprej. Mi smo pripravili ta ekonomski program, ki ima rešitve, ki podaja veliko teh smernic, kako te rešitve rešiti. Zato mislim, da je ta predlog zelo smiseln in ima rešitve. Vsekakor si pa želim, da bi zaposleni imeli plačo, ki bi jim zagotovila socialno varnost, dostojno življenje, še posebej pa moram reči, da si želim, da bodo pokojnine takšne in tako visoke, da bodo omogočale dostojno preživetje tudi v starosti. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Iva Dimic, pripravi naj se gospa Marinka Levičar.
Izvolite, gospa Dimic.

IVA DIMIC (PS NSI): Hvala za besedo, spoštovani predsedujoči. Spoštovani kolegi in kolegi!

To, da je stanje v Sloveniji tudi na področju minimalne plače iz leta v leto hujše, kažejo tudi podatki. Leta 2009 je bilo na minimalni plači 19 tisoč ljudi, leta 2014 pa že kar 47 tisoč. 47 tisoč ljudi v letu 2014 nam pove nekaj, da vedno več ljudi živi na nekem robu družbe, v socialne stiski. In kaj se je naredilo v tem času? Praktično nič. Zato smo se v Novi Sloveniji odločili, da naredimo program, ki bo vsakemu temu izmed 47 tisoč ljudi prinesel na mesec 50 evrov več. Ampak vsi so polnih ust neke sociale, Socialni demokrati iščejo rešitve, prepričana sem v to, to je pokazala Svetlikova reforma 2011. leta, ko je 13 tisoč kmečkim ženam pobralo tiste kmečke penzije, se jim je

včasih reklo. Ali so to rešitve? Ali je to rešitev? To ni nobena rešitev! Ampak se mi zdi, da kot da ne slišimo, da je treba nekaj narediti. In ko pride Nova Slovenija z dobrimi predlogi, ki bi pomagali tem ljudem, da bi lahko vsaj dostojno – oziroma to niti ni dostojno – preživeli, se vsuje kup kritik, česa vse nismo upoštevali pri pobiranju davkov, da je treba rešitve iskati v sistemu obveznega socialnega zavarovanja. Seveda mi to vemo! Ampak kdo ima v tej državi v rokah škarje in platno in kaj je bilo narejeno? Kaj bo ali pa je bilo narejeno za vse tiste delavce, ki prejemale pod minimalno plačo? Štirinajst dni nazaj je bilo na televiziji Slovenija 1 v Slovenski kroniki povedano, da dobivajo pod minimalno plačo 313 evrov. Kaj ste ukrenili za te delavce, ki dobijo 313 evrov? Praktično ni bilo še nič storjenega. In če bi ta delavec dobil 50 evrov več, pomeni na letnem nivoju 600 evrov več, se mi zdi, da je to za njega neka spodbuda in sporočilo države, da ga razume, da razume stisko, da je treba poskrbeti tudi za enakomerno porazdeljenost dobrin, vendar s tem vladne koalicije veje nepripravljenost.

Prosim vas, razmislite še enkrat in vendarle razumite, da je treba delati v tem Državnem zboru za ljudi.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Marinka Levičar, pripravi naj se gospod Branko Zorman.
Izvolite, gospa Levičar.

MARINKA LEVIČAR (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo, predsedujoči. Lep pozdrav vsem prisotnim!

Gospod Tonin je v uvodu dejal: Za ljudi storimo nekaj dobrega. To je potem potrdila tudi poslanka pred menoj, ampak se sprašujem, ali bi res s tem zakonom, ki ste ga pripravili. Jaz imam dileme in pomisleke, ki jih bom v nadaljevanju utemeljila.

Najprej se bom ustavila pri socialni kapici. Socialna kapica pomeni, da tisti, ki prejemale višje plače nad 3 tisoč 100 evrov, približno, to, kar je 4-kratnik bruto plače v Sloveniji, ne bi nad tem zneskom plačevali prispevkov za pokojninsko in invalidsko in za zdravstveno zavarovanje. Ampak, povedati moramo v zvezi s tem, da to pomeni, ta socialna kapica pomeni v sistemu pokojninskega in invalidskega zavarovanja solidarnost do tistih najnižjih prejemnikov pokojnin, ki se jim pokojnina odmeri od najnižje pokojninske osnove. Ta je sedaj okrog 670 evrov. In vsi tisti, ki imajo manjšo pokojninsko osnovo od 770 evrov, dobijo pokojnino, odmerjeno od 770 evrov. Kje se bo torej vzel potem denar za te najnižje pokojnine, za odmero najnižjih pokojnin? Že tako vsi vemo, da so v Sloveniji pokojnine nizke, da se še nižajo. Pri tem ne bi samo poudarjala usklajevanja pokojnin, ampak tudi nove odmer pokojnin. Nova zakonodaja, ZPIZ-1 in potem še ZPIZ-2 sta narejena tako, da

so novo odmerjene pokojnine čedalje nižje, da so nižji tisti odmerni odstotki. In če še ne bi bilo te solidarnosti za odmero pokojnine od najnižje pokojninske osnove, ne vem, kam bi šli. 760 evrov je zdaj ta meja oziroma 770 evrov. In mi vemo, koliko delavcev oziroma zaposlenih ima v Sloveniji nižje dohodke od 770 evrov in vsem tem je omogočena pokojnina oziroma odmera pokojnine od 770 evrov, od te najnižje pokojninske osnove. Ne vem, kje bi dobili denar za vsa ta izplačila, če bi uvedli to kapico, kot jo predlaga NSi.

Poleg tega bi rada še to v zvezi s tem komentirala. Vi pravite, da bi s tem omejili beg možganov v tujino, da bi mladi kadri ostali pri nas, doma, v Sloveniji. Ampak, pogledajte, visoko izobraženi kadri imajo, tak imam podatek, povprečno okrog dva tisoč 300 evrov plače. Torej, njih ta kapica ne bi zadela. Zadela bi ta kapica samo res tiste najvišje sloje, najvišje menedžerje in druge, ki pač imajo bruto plačo tako visoko. Torej, spet nismo nič naredili, da bi mladi ostali pri nas. Mislim, nismo jim znižali s tem oziroma povišali s tem plače in znižali obremenitev. Tako se s tem ne morem strinjati. Potem glede prispevkov. Ne vem, znižati bi bilo treba tudi prispevke delojemalcev, kajti ti so previsoki in sploh so previsoki prispevki – samo, kako do tega priti? Samo s tem predlogom ne bomo mogli. Pokojninska in zdravstvena blagajna sta že zdaj v velikih škripcih, država vedno več prispeva v pokojninsko blagajno, pokojnine so nizke – kje bomo vzeli ta denar, predlagatelji ne povedo. Kje bomo dobili dodatne prispevke za zdravstvo, za pokojnine, da bodo vsaj na sedanjem nivoju ostali.

Socialni copatek. S tem socialnim copatkem se nekako strinjam, samo ne vem, če bomo samo najnižje razbremenili teh prispevkov, če bo to ustavno zdržalo, da ena kategorija občanov oziroma zaposlenih plačuje prispevke, druga ne plačuje. Ne vem, o tem se ne morem opredeljevati. Bi pa vsekakor bila za to, da se ta socialni copatek uvede, to pa bi podprla.

Potem razbremenitev 13. plače in božičnine, da bi plačevali toliko prispevkov kot se za regres. Spet bi tu rekla, da ni veliko podjetij, ki sploh izplačujejo to 13. plačo in božičnino, to so res tista dobra podjetja, ki se zavedajo kapitala, ki je v delavcih. Samo 15 % zaposlenih je deležnih tega izplačila 13. plače in božičnine. Tako spet ne vem, če smo kaj naredili za vse državljane.

Gospod Horvat je rekel na koncu, da največji kapital je človek. S tem se globoko strinjam in mislim tako kot on, da bi morali res nekaj narediti več za človeka, samo iz tega predloga tega ne vidim. Lastniki kapitala se tega ne zavedajo, to je tisti problem. Če bi se ga zavedali, ne bi bogatili samo sebe, delavce pa siromašili. Že več smo v tej družbi naredili za to, da bi bili lastniki kapitala razbremenjeni, pa delavci niso čutili tega učinka – žal. Hvala lepa za besedo.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima predlagatelj mag. Matej Tonin.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): V debati se je morda nabralo kar nekaj netočnosti in je morda prav, da jih pokomentiram. Želel bi si, da bi v tej hiši dozorelo spoznanje, da je vsak zaposlen v tej državi dvakratna korist za našo državo. Prvič, ni treba plačevati določenih socialnih transferjev, drugič, ta človek vplačuje v zdravstvene in pokojninske blagajne. Če nam bo to izhodišče vsega, potem se bomo o marsikateri stvari lažje pogovarjali.

Drugo izhodišče, ki bi ga morali tudi vse ponotranjiti v tej hiši, je, da bi čim večje število ljudi plačevalo čim nižje davke. Zdi pa se, da ta država danes ožema tiste, ki plačujejo davke. Je pa neka skupina ljudi, ki jih pač ne plačuje. In višji ko bodo davki, verjemite mi, da bolj se bodo ljudje izogibali plačevanju davkov in več bo vprašanj, ali z računom ali brez, in podobnih stvari. In da se ljudi v nedogled z davki ne da ožemati. Tisti, ki se nekoliko na ekonomijo spoznate, mislim, da kolega Mesec naj bi ekonomijo študiral, potem bi moral natančno vedeti, kaj je Lafferjeva krivulja, da do neke meje se prihodki z višanjem davkov povečujejo, potem pa od neke točke naprej pa nič več. Bi moral on zelo konkretno vedeti.

Kakorkoli stvari obračamo, ste citirali, kako varčevanje ne pomaga pri gospodarskem zagonu, pri gospodarskem preobratu, citirali ste stvari, kako zniževanje davka na kapital ne zažene gospodarstva. S temi stvarmi se lahko vse strinjam z vami, jaz temu, kar ste povedali, ne oporekam. Trdim pa eno, in to trdijo, če hočete, ideološko levi in desni ekonomisti, da za zagon tega gospodarstva je treba povečati domačo potrošnjo. Sedaj se naj vsak izmed vas vpraša, kako povečati domačo potrošnjo oziroma povedati še bolj enostavno, kako doseči, da bodo ljudje več zapravljali, več kupovali. Ja, ni druge formule in ni drugega načina, kot da jim v žepu ostane več in da tisto, kar imajo več, lahko več zapravijo. Vse ostalo so prazne floskule! Povejte mi, če obstaja še kakšna druga rešitev, da bi lahko povečali domačo potrošnjo drugače kot tako, da ljudem ostane več v žepu.

O. K., bom rekel, strinjam se z vami, da obdavčitev kapitala v Sloveniji ni problem, da smo tukaj zelo konkurenčni oziroma da imamo v primerjavi z drugimi državami nizko obdavčitev kapitala. Ta zadeva je neproblematična, se strinjam. Problematična pa je obdavčitev dela. Celotna ministrica SD trdi, citiram, "glavni problem minimalne plače so stroški dela". Tudi številni drugi ste danes razpravljali, da je problem obdavčitev dela. Meni se zdi neverjetno, ali ste poslušali danes zelo natančno razpravo, da dve poslanski skupini, ki naj bi se zavzemali za malega delavca, to sta Zdruzena levica in Desus, dejansko zagovarjata večjo obdavčitev dela. Razumi, kdor more! Jaz tega enostavno ne morem razumeti, kako naj bi se zagovorniki

delavcev in upokojencev zavzemali za to, da bodo še bolj obdavčeni.

Če je delo preveč obdavčeno, jaz sem imel, preden sem postal poslanec, espe, sem bil podjetnik, marsikdo izmed vas tudi in najverjetneje se bo, če bo malo okoli sebe pogledal, zelo velikokrat srečal s podobnimi težavami, če je delo preveč obdavčeno, da se podjetniki in podjetja poslužujejo dela na črno, da obstajajo v Sloveniji primeri, ko ti minimalno plačo nakažejo uradno na tvoj transakcijski račun, ostalo pa dobiš v kuverti. To je vse posledica tega, ker je delo preveč obdavčeno. Če hočemo v ta problem zagristi, se je treba s tem ukvarjati. Druge variante ne vidim. Ko smo iskali rešitve, kako čim bolj učinkovito v ta problem pretirane obdavčitve dela zagristi, smo iskali rešitve, ki bi bile enostavne in ki ne bi trenutnega sistema, ki ga imamo, postavljale na glavo. Mi nismo šli spreminjati teh prispevnih stopenj, odstotkov prispevnih stopenj, ampak smo poskušali našo zakonodajo poenostavljati in jo delati smiselnejšo. Povejte, kako lahko najdeš bolj enostavno rešitev, kot to, da vsakemu državljanu rečeš, glej, zaradi tega, da se bodo tvoji prihodki povečali, torej da ti bo v denarnici ostalo več, ti država prizna, da ti od 3 tisoč 300 evrov letnega zaslužka ni treba plačevati prispevkov. Torej vse, kar zaslužiš do 3 tisoč 300 evrov, ne plačuješ prispevkov, vse, kar zaslužiš nad tem, plačuješ. Preprosta rešitev! To je, bom rekel, neke vrste pavšalni odpustek, če hočete. Ni komplicirano nič tukaj, nič tam, ampak je rešitev enostavna in zaradi tega, ker je 3 tisoč 300 evrov neoprispevehčnega, to konkretno pomeni 50 evrov večji neto prihodek ljudi, ki imajo minimalno plačo, s tem da bruto minimalna plača ostane ista. Povejte, kako bi lahko našli rešitev, da ne bi dodatno obremenili gospodarstvo, ki že tako ali tako se pritožuje, da je preveč obremenjeno in da bi hkrati povečali prihodke ljudi. Če imate boljše rešitev, dajte jo danes na plan, vam garantiram, da jo upoštevam! Ampak jaz druge rešitve nisem našel, kot to, kar smo predlagali. Torej, da minimalna bruto plača ostane na istem nivoju, zaradi 3 tisoč 300 evrov neoprispevehčnega prihodka, pa se mesečno tistim, ki imajo minimalno plačo, poveča ta za 50 evrov. V enem letu to znese še ena minimalna plača.

Tisti, ki ste govorili o skrbi za malega človeka, še eno moje vprašanje. Kako bi vsem tem 40 tisoč ljudem, ki so danes na minimalni plači, lahko bolj konkretno pomagali, kot tako da jim zagotoviš, da imajo 50 evrov vsak mesec več na računu? Kako? Z ukrepi, ki bodo tem ljudem, ki imajo minimalno plačo, dodali dva ali tri evre, morda 5 evrov? S temi petimi evri si ne morejo popolnoma nič pomagati in teh 5 evrov se tudi ne bo prelevilo v večjo potrošnjo. Ampak lahko k večji potrošnji prispeva vendarle zgolj nek konkreten znesek in ena dodatna minimalna plača to zagotovo je.

Nekateri ste tukaj izpostavljali, ste se bali, kaj pa zdaj to pomeni za tiste z najmanjšimi

dohodki, za najšibkejše ljudi, finančno najšibkejše ljudi, da zaradi tega, ker se bo zmanjšalo plačevanje prispevkov, se bodo pa zmanjšale tudi pokojnine. Ne drži. Glejte, pogledajte si vi ZPIZ-2, kjer enostavno vam piše notri, ko govori o najnižji osnovi za izračun pokojnine, lepo piše, četudi je ta znesek nižji od te najnižje osnove, ne more biti ta nižji od najnižje pokojninske osnove, ki jo določa zakon. To pa je danes 76,5 % povprečne mesečne plače. Torej, govorim zdaj zelo pošteno. To, kar boste vi plačevali manj za prispevke tistim najšibkejšim, ne bo pomenilo nižje penzije, bo pa to pomenilo večji strošek za državo. To pa priznam. Se pravi, pokojninska blagajna oziroma država bo zaradi tega ukrepa nekoliko bolj obremenjena, tega niti ne skrivam in to ste tudi sami lahko ugotovili, ampak ne pa drži, da bi zaradi tega ukrepa ljudje, ki imajo minimalno plačo, imeli manjšo penzijo. Glejte, če meni ne verjamete, če odkimavate, pogledajte si ZPIZ-2, kjer te stvari notri jasno in glasno pišejo, kakšna je najnižja osnova za izračun pokojnine in pod kaj ne morejo iti. Torej še enkrat poudarjam, da zaradi našega ukrepa ljudje, ki imajo danes minimalno plačo, ne bodo imeli nižje pokojnine, bo pa imela država večji strošek.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima mag. Mateja Vraničar Erman.

Se opravičujem, repliko ima gospa Marinka Levičar.

MARINKA LEVIČAR (PS DeSUS): Hvala.

Moram replicirati gospodu Toninu. S tem se seveda strinjam, vendar sem poudarila, da to, da se pokojnine lahko odmerijo od najnižje pokojninske osnove, ki je zdaj 770 evrov, zagotavlja solidarnost v pokojninskem sistemu. In ta solidarnost bo zdaj okrnjena. Če bomo uvedli socialno kapico, prispevki tistih, ki imajo pokojninsko osnovo nad 3 tisoč in nekaj evrov, ne bodo prišli v pokojninsko blagajno in pokojninska blagajna ne bo mogla s temi prispevki zagotavljati solidarnosti; torej, odmere pokojnin na osnovi solidarnosti od najnižje pokojninske osnove. Ta zakon poznam in vi ste ga tudi pravilno interpretirali, vendar sem dodala, da je to na osnovi solidarnosti, ne, da se zdaj ta solidarnost preliva na račun državne blagajne. Osnovno načelo tega pokojninskega sistema, obstoječega, je solidarnost. In to solidarnost moramo gojiti tudi naprej. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Mag. Mateja Vraničar Erman, državna sekretarka, izvolite.

MAG. MATEJA VRANIČAR ERMAN: Hvala lepa.

V uvodu sem nanizala samo nekaj ključnih argumentov, ki so Vlado vodili k sklepu,

da glede na dikcijo, ki je predvidena v Poslovniku Državnega zbora, predlaga Državnemu zboru sklep, da predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

V tem delu pa bi se rada osredotočila na nekoliko bolj poglobljene argumente o posameznih elementih, ki so bili v razpravi izpostavljeni. Najprej: država pobere. Pobere se en del za državni proračun, iz katerega se financirajo socialni transferji, javne investicije pa plače v javnem sektorju, pa še kaj bi lahko naštevala, ampak glavnina obremenitve stroškov dela je pa plačilo v pokojninsko in zdravstveno blagajno. Ta del plačil, ki temeljijo na prispevkih, je neminovno povezan s pravicami, ki iz sistema socialne varnosti izhajajo. Odločili smo se za nek sistem socialne varnosti in ga vzdržujemo naprej. V tem sistemu socialne varnosti smo se odločili za nek nivo medsebojne ali pa, če hočete, medgeneracijske solidarnosti. S takšnim posegom v financiranje tega sistema, kot ga predlaga ta zakon, dolgoročno ne moremo vzdrževati sedanjega sistema socialne varnosti, pravic iz socialne varnosti in obsega solidarnosti, ki jo želimo. Zaradi tega sem v uvodu poudarila, da potrebujemo širšo razpravo in kontekst o vseh elementih sistemov socialne varnosti v državi.

Ne morem se strinjati s tezo, da so predlagane rešitve enostavne. Enostavno jih je zapisati, so pa izredno težke za izvedbo. Naj opozorim, da predlagani copatek pomeni znižanje obremenitve in s tem seveda kratkoročno višji razpoložljivi dohodek pri zavezancih, ki plačujejo prispevke za socialno varnost, na vseh ravneh, ne samo pri tistih z najnižjo osnovo. Ampak po Zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju je pa pokojnina varovana za tiste z najnižjimi dohodki. Tisti, ki imajo pokojninsko osnovo, ki je višja od tega minimuma, bodo zaradi splošne olajšave, ki bi se priznala pri plačevanju prispevkov za socialno varnost, imeli manjšo pokojninsko osnovo in s tem nižjo pokojnino, seveda ob upoštevanju, da se uveljavi samo ta ukrep in noben drug.

Govora je bilo, ja, tudi za te, ki prejemajo najnižje plače in skozi sistem solidarnosti že danes državni proračun s transferom v pokojninsko blagajno dodatno financira izplačevanje njihovih pokojnin, in govora je bilo, ja, bo pa država več plačala. Od kod pa država dobi, da lahko plača?! Nekaj je bilo rečeno, da denar ne raste na drevesih, pa da se streše pa denar pade dol. Tudi za državo to velja. Država nima tiskarne, da bo tiskala denar, ampak ga lahko v bistvu zbere zaradi dogovora, da bomo skozi davčni sistem zbirali določena sredstva, ki jih bomo porabili za skupno dogovorjene namene. Zaradi tega je treba biti pri oceni tega predloga zelo pozoren, ko govorimo o kratkoročnih in o dolgoročnih učinkih, ne samo na blagajne javnega financiranja, ampak tudi na posameznike. In dolgoročni učinki na

posameznike so po našem prepričanju brez drugih spremljajočih ukrepov negativni.

V zvezi z izplačilom božičnic, ker gre za vsebinsko nekoliko drugačno zgodbo, pa je treba opozoriti na eno zadevo. V zakonodaji se ne moremo sklicevati, da omogočamo ugodnejšo obravnavo nekega izplačila, ki se mu popularno reče božičnica. V zakonodaji je to izplačilo treba jasno definirati. Regres je definiran skozi Zakon o delovnih razmerjih in kolektivne pogodbe. Božičnica ni in jo je treba natančno definirati. In kje je posebna obravnavo v sistemu prispevkov urejena za regres? V zakonu o prispevkih o socialnih varnosti? Ne. V Zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju! Zakaj torej božičnico in drugačno osnovo za plačilo prispevkov urejati v Zakonu o prispevkih za socialno varnost, če želimo enako obravnavo kot za regres? Ne trdim, da ta rešitev, kar se tiče božičnice, ni javnofinančno vzdržna ali da je ni mogoče izpeljati v praksi, trdim pa, da ni ustrezno umeščena v pravi zakonski predpis in da ni nomotehnično ustrezno urejena in na to sem opozorila tudi v svoji uvodni razpravi. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Branko Zorman ... Predlagatelj, izvolite, se opravičujem gospod Zorman.

Mag. Matej Tonin.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): Hvala.

Zahvaljujem se državni sekretarki, da je vendarle tudi javno povedala, da ukrep oziroma predlog božičnice je z javnofinančnega vidika mogoče izpeljati, če sem jo prav razumel. Če je nisem prav razumel, me bo v nadaljevanju popravila. Se pravi, smo naredili en pomemben korak naprej.

Kar se tiče samega vključevanja reševanja drugačne obdavčitve božičnice, da ne gre v pravi zakon. Ampak tudi regres se na nek način ureja v tem zakonu, in ko imate tam poglavje, ki govori o osnovah za prispevke iz dohodkov dela, se tam omenja tudi regres za letni dopust in mi smo samo dodali, da pri izrednih izplačilih v obliki t. i. božičnice, da se obračunavajo in plačujejo po istem primeru kot za regres. A veste, koliko je bilo v Državnem zboru sprejetih takšnih in drugačnih zakonov, ko so številni opozarjali, da to bi pa bilo bolj pametno v tem ali onem zakonu urediti, ampak gre za bistvo in tukaj je bistvo, da je treba obdavčitev božičnice znižati in to ta zakon ureja.

Tokrat bi, če sem prej obdelal v svoji prvi intervenciji samo božičnico, potem v drugi intervenciji socialni copatek, je zdaj prav, da nekaj stvari povem glede same razvojne kapice, kako naj bi bila to bogataška kapica, kar ste nekateri govorili v svojih stališčih. Vsak davčni sistem seveda v socialni državi, kakršna Slovenija naj bi bila, mora biti solidaren in pravičen. Solidaren v tem smislu, da tisti, ki

imamo več, plačujemo več kot tisti, ki imajo manj, ampak hkrati pa mora biti tudi pravičen, da pa vendarle vse skupaj postavimo v neke gabarite, v neke okvirje. Če sem sedaj zelo konkreten, potem lahko rečem, da tisti, ki imajo danes minimalno plačo oziroma v primerjavi z nami, poslanci, logično in prav je tako, plačujejo manj v penzijsko blagajno, plačujejo manj v zdravstveno blagajno. Vsaj kar se tiče zdravstvene blagajne, smo pa deležni vsi enakih storitev. To pomeni, da zdravnik, ko greste k njemu, zaradi različnih razlogov vas ne sprašuje, kakšno plačo imate in kako visoke prispevke plačujete, ampak se solidarnost zagotavlja s tem, da če plačuješ v ta sistem, potem si deležen enakih pravic in ugodnosti. Zato je bila nekorektna tista razprava, ki je govorila, kako bo sedaj ta razvojna kapica zmanjšala zdravstvene storitve oziroma zdravstvene pravice nekaterim – ne bo, ker še vedno velja princip isti, da smo vsi deležni istih pravic.

Še ena stvar, ki se mi zdi neverjetna. Tisti, ki govorite o bogataški kapici, da ne spregledate, da bogataši to kapico že imajo. Spet bom zelo konkreten. Za espe je socialna oziroma razvojna kapica postavljena na nivo nekaj več kot pet tisoč evrov. Vsi lastniki podjetij, delnic ali drugih kapitalskih deležev se na najrazličnejše načine davčno optimizirajo, kot se temu popularno reče. Velikokrat si lastniki oziroma bogataši prikazujejo minimalno plačo, vse ostale stvari pa maksimalno davčno optimizirajo, vse tja do davčnih oaz. Za koga bi se pravzaprav ta razvojna kapica uveljavljala? Za tiste, ki so redno zaposleni v podjetjih, ki niti niso lastniki podjetij, ampak ki v podjetjih delajo in tam zaradi svojega dela, usposobljenosti, ker inovirajo, zaradi njihovih idej nastajajo nova delovna mesta in so v rednem delovnem razmerju in imajo zaradi tega višjo plačo. Tem vi govorite, da so bogatuni in to neupravičeni bogatuni, ki si ne zaslužijo tega limita, do kje plačujejo socialne prispevke.

Bodimo zelo konkretni in pojdemo včasih tudi pogledat primere pri ljudeh. Zelo enostavno in popularno je reči, to je bogataška kapica, mi za bogataše nismo, ampak dejstva so drugačna. Tudi tisti razvojni inženir v podjetju Akrapovič ali še kje drugje, ki bi bil deležen tovrstne razvojne kapice, bo še vedno za socialne prispevke plačeval mnogo več kot nekdo, ki prejema minimalno plačo, tudi tukaj se še vedno solidarnost zagotavlja, ampak iz vaših demagoških razprav je morda čutiti, saj ti bogatuni tako ali tako ne bodo plačevali nobenih prispevkov. Ni res! Še vedno bodo plačevali najvišje prispevke, samo s to razliko, da nekje je pa vendarle postavljena meja, ker niti država ne ponuja brezmejnih zdravstvenih storitev in tudi penzije so navzgor omejene, imajo postavljen limit. Tukaj sem govoril, da eno je solidarnost, in s tem je solidarnost zagotovljena, da tisti, ki imajo več, plačujejo več, mora pa biti tudi nekje zagotovljena pravičnost. Toliko zaenkrat.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Besedo ima gospod Branko Zorman. Pripravi naj se gospod Luka Mesec.
Izvolite, gospod Zorman.

BRANKO ZORMAN (PS SMC): Predsedujoči, hvala za besedo. Spoštovana državna sekretarka, kolegi in kolegice!

V 2. členu slovenske ustave piše, da je Slovenija pravna in socialna država, in dokler bo tako, bo morala država skrbeti za določene pravice, ki jih državljani uživamo tako na socialnem in zdravstvenem področju. Predlog predlagateljev seveda ima neko logiko in oni pravijo, da ne jamrajo in ponujajo rešitve, ampak to ni rešitev, to je samo ena od idej. Rešitev bi bila, če bi na drugi strani to, kar bi država bodisi čez proračun bodisi zdravstvena blagajna izgubila, pripeljali notri na nek drug način, to je potem rešitev. To, kar predlaga predlagatelj, Nova Slovenija, je zgolj polrešitev. Dali ste za primer, koliko na primer eno podjetje, ki izplača 812 evrov božičnice, od tega delavec prejme malo manj kot 500 evrov. Že res, ampak za kaj grede ti prispevki? Ti prispevki grede za vse socialne in zdravstvene pravice, ki jih uživamo, pa naj jih samo nekaj naštejemo. Pokojnina je ena od teh zadev; starševski dopust, porodniški dopust, plačana bolniška odsotnost, nadomestilo za primer brezposelnosti. Povejte tistim, ki ostanejo brez dela, da ne bodo več prejeli na primer nadomestila za brezposelnost ali pa bo to njihovo nadomestilo bistveno manjše. Že zdaj ni veliko. Subvencije vrtca, brezplačen študij itn. Pa na zdravstvenem področju: brezplačne zdravstvene storitve, brezplačna zdravila, brezplačni medicinski pripomočki. Saj to stane in vse to država na nek način plačuje bodisi iz proračuna, kjer bom rekel, dopolnjuje vsako leto pokojninsko blagajno, zato da upokojenci dobijo svoje pokojnine, in na drugi strani zdravstvena blagajna oziroma blagajna Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije, ki se financira iz zdravstvenih prispevkov in plačuje za vse zdravstvene storitve, ki jih državljani koristijo.

Ta vaš predlog, ta vaša ideja je seveda dobra, ampak na drugi strani ne moremo ignorirati dejstev, da iz naslova prispevkov za zdravstveno zavarovanje pride do izpada 300 milijonov; 300 milijonov manj denarja bi prišlo, v tem primeru seveda sprejetja tega zakona, v zdravstveno blagajno in 600 milijonov manj bi prišlo v pokojninsko blagajno. Naj samo spomnim, da država Slovenija vsako leto v blagajno ZPIZ da cirka milijardo 400, milijardo 500. To se pravi milijardo 500 milijonov dodatnih sredstev, zato da se zagotavljajo zadostna sredstva za izplačilo pokojnin. Pri zdravstveni blagajni je ta zadeva še toliko bolj komplicirana, ker zdravstvena blagajna pa se ne more ne zadolževati, niti jo ne more država dofinancirati, ampak morajo s tistim, kar dobijo skozi prispevke, plačevati vse storitve. Govorili ste že, seveda pred časom smo govorili oziroma večkrat se omenjajo daljše

čakalne dobe. Te daljše čakalne dobe so posledica seveda tudi premalega priliva, že danes premalega priliva v zdravstveno blagajno, in ta vaš predlog bi ta priliv še bistveno bistveno zmanjšal.

Iz tega naslova tega vašega predloga, ker ne ponuja, kot sem rekel, te druge rešitve, kje pa nadomestiti denar v pokojninski in zdravstveni blagajni, seveda ne moremo podpreti. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Predlagatelj mag. Matej Tonin. Izvolite.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): Slovenija že danes pokriva izgubo pokojninske blagajne in zdravstvene blagajne in zaradi teh naših predlogov bodo te izgube morda nekoliko večje. Te izgube bo tako pokrila tudi Slovenija oziroma proračun Republike Slovenije, samo s to razliko, da danes se te izgube pokrivajo na način, da vam določen del denarja dobesedno vzamejo pri plači in ga dajo za pokrivanje izgube teh dveh blagajn, po našem predlogu bi pa vi z zapravljanjem tega denarja, ki ga vam država pustí, preko drugih davkov državi ponovno plačali, da bi ta minus pokrila, samo vrstni red je nekoliko zamenjan. Mi zagovarjamo to, da tudi ko trošiš, plačuješ davke in s tem polniš tudi državno blagajno; vi pravite, da je treba zadeve že v samem startu odvzeti, tu smo si različni.

Glede virov, bom skušal biti bolj natančen. Mi nismo želeli ogroziti javnofinančne stabilnosti Slovenije, ker se zavedamo, da je to pomembno. Zaradi tega nismo sestavljali zakona, ki bi demagoško predvideval uveljavitev že jutri, ampak smo predlagali uveljavitev tega zakona z naslednjim državnim proračunom, to pa je s 1. 1. 2018. Do leta 2018 imamo nekaj časa, da določene stvari še prilagodimo in adaptiramo, da bi ta manjši kolač, ki bi ga država zbrala zaradi tega, ker bi ljudem več v žepih pustila, pokrili na drugačne načine.

Danes ste že govorili o nekaterih stvareh. Saj se tudi vas spomnim, da ste govorili o tem, kako bodo davčne blagajne prinesle več v državni proračun. To je lahko nek dodaten vir; se pravi, preganjanje sive ekonomije, to je dodatno polnjenje državnega proračuna. Danes je bilo že večkrat povedano, da je zgolj obstoječi davčni dolg v Sloveniji takšen, da bi praktično za eno leto pokrili ves ta izpad, ki ga ti ukrepi povzročijo. Še ena stvar, ki jo vsi v tej razpravi zanemarjate, in sicer da je treba delati dinamične izračune. Torej, ministrstvo je naračunalo 800 milijonov, mi smo naračunali 500 milijonov, ampak vse je pogojeno s tem, koliko bo dodatnih prilivov. Ministrstvo je šlo bolj v konservativne izračune, mi pa vendar računamo bolj optimistično, da bo iz tega naslova nastalo kakšno delovno mesto več. In vsako delovno mesto več pomeni dodaten vir prihodkov za državo. Zato je treba gledati celo sliko.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Izvolite, replika, gospod Branko Zorman.

BRANKO ZORMAN (PS SMC): Hvala, predsedujoči.

Mislím, da me kolega Tonin ni ravno dobro razumel. Jaz sem povedal, da že sedaj je premalo prilivov v pokojninsko in zdravstveno blagajno. To, kar on govori, da bi izgubo blagajn, ki bi dodatno nastala v primeru sprejetja njihovega predloga zakona, plačala država. Od kje, če je že sedaj premalo? Mi imamo solidarnostni sistem v Sloveniji in dokler imamo solidarnostni sistem, se ve, da tisti z več prilivi plačujejo na nek način tudi za tiste z manjšimi prilivi. Ali želimo mogoče imeti Ameriko, kjer določeni ljudje, recimo, spijo pod mostom, brez zdravstvenega zavarovanja, ne morejo iti niti k zdravniku niti v bolnišnico, in imamo nekatere, ki so normalno situirani? V Sloveniji tega nimamo, zaradi tega ker smo socialna država in skrbimo, da je temu tako. To je ta največja razlika.

Še nekaj. Neka zanimiva logika je pri Slovencih prisotna – na eni strani obtožujemo državo, kako draga je in kako jemlje in koliko vzame, ampak takoj, ko pa pridemo do neke situacije, ko nekaj potrebujemo, pa rečemo, da država mora dati. Pozabili smo pa na tisto prej, da pa mi nečesa državi nismo dali. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Predlagatelj, izvolite, mag. Matej Tonin.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): To je prava parlamentarna debata, uživam, da si izmenjujemo mnenja, da ni to neka anemična debata.

Kolega Zorman, natančno razumel sem vas. Razumem, da pokojninska in zdravstvena blagajna že danes proizvajata minus in da mora država že danes vplačevati v te blagajne. Razlika med nama je samo ta, da vi ocenjujete, da se da ta minus pokrivati in te blagajne napolniti samo z dodatnimi davki, če sem zelo konkreten, tako zagovarjata Desus in Združena levica, torej s še poviševanjem prispevnih stopenj, da se na takšen način te zadeve polni, moja poanta je pa, da z novimi delovnimi mesti, torej, če bo več ljudi imelo delo, se bodo te stvari hitreje polnile. Če so bili še v preteklosti na enega upokojenca trije zaposleni, je to razmerje danes nižje kot 1 proti 1,5. V nedogled poviševati davkov, zato da bomo polnili vse minuse v državnih blagajnah, mislim, da smo mi to točko že presegli in da je treba razmišljati o načinih, kako več ljudi dobiti, da bodo v te blagajne vplačevali; ne tistih, ki že plačujejo, še bolj izžemati. To je osnovna poanta.

Morda za tiste, ki boste danes še razpravljati tudi v luči tistega, kar predsednik Vlade govori in ki ima poseben napis pred seboj, da se iščejo rešitve, bi vendarle danes od kolegov poslancev rad slišal, kaj pa so vaši predlogi. Morda so Socialni demokrati nekaj

nanizali, kaj so oni predlagali, sestavili, ampak poskušajte biti proaktivni, ne samo da poveste, Nova Slovenija nimate prav, z vami se ne strinjamo, vse bo šlo "zugrunde", ampak skupaj iščimo rešitve in povejte, kako bi vi te problem reševali in kaj bi vi storili za to, da bi ljudje imeli več v žepu. To je vprašanje.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Luka Mesec, pripravi naj se gospod Tomaž Gantar. Izvolite, gospod Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo.

Pri predlogih, kot je ta pred nami, je treba najprej pogledati, kakšno je stanje v državi; in to stanje ne bi moglo biti bolj zgovorno; mi imamo trenutno polovico upokoјencev, ki prejema tako majhne pokojnine, da jim ne omogočajo niti minimalne eksistence; mi imamo eno tretjino pokojnin, financiranih iz proračuna, ker je v proračunski blagajni premalo denarja; mi imamo 200 tisoč ljudi v tem trenutku, ki v zdravstvu čaka v vrstah, da pridejo do zdravnika, da lahko pozdravijo svoje težave. To je stanje. Stanje je, da tako pokojninska kot zdravstvena blagajna sta podhranjeni, sta prazni in ne moreta zagotavljati, ne moreta omogočiti potreb tistim, ki njihovo pomoč potrebujejo.

Predlog, ki je pred nami, pa v bistvu precej enostavno zmanjša prilive v ti dve blagajni za dodatno milijardo oziroma 17 % vseh sredstev. To pomeni nič drugega kot nadaljnjo upadanje kakovosti zdravstva, nadaljnjo nižanje pokojnin, nadaljnjo praznjenje državne blagajne. Strinjam se z vami, gospod Tonin, denar ne raste na drevesih, absolutno. To je prva zadeva, ki jo je treba ob tem povedati, in to je glavni razlog, zakaj v Združenju levici ne moremo niti pod razno takšnega predloga podpreti.

Druga stvar, ki jo je treba povedati, so pa ti miti o ustvarjanju novih delovnih mest in gospodarski rasti, ki naj bi jih ta predlog prinesel. Če ne bi bili površni, bi si lahko pogledali nekaj podatkov za Slovenijo. Recimo, Banka Slovenije je leta 2013 izdala poročilo, ki sem ga že prej omenjal, ki zelo jasno pove, kakšni so multiplikatorji; in sicer pove naslednje: če se državna potrošnja dvigne za 1 % BDP – se pravi, če bi zbrali 1 % BDP davkov več in to investirali oziroma bi država porabila, bi to pomenilo 1,6-odstotni dvig zasebne potrošnje, 1,1-odstotni dvig investicij in 1,6-odstotni dvig BDP. Na drugi strani, ker je treba seveda ta denar zbrati, bi 1-odstotno povečanje davkov pomenilo, da se BDP zaradi tega zniža za 0,4 %, privatna potrošnja za 0,05 % in investicije za 0,35 %. Se pravi, povsod bi bili s takšnim ukrepom na zeleni veji. Obratno pa, če pa slikamo, kakšen bo učinek znižanja davkov, bo pa verjetno privatna potrošnja se dvignila zelo malo, kar tudi ta multiplikator kaže, in nekako se bo zelo malo to poznalo na BDP.

To je konec koncev tudi povedal nekdanji razvojni minister prve Janševe vlade, Jože P. Damijan, ki je v bistvu v petkovi prilogi Financ opisal razvoj svoje misli v zadnjih letih in je povedal zelo jasno, da se je motil pri učinkovitosti davkov pri spodbujanju gospodarstva. Citiram: "Eksperiment ZUJF in zniževanje davka na dobiček naj bi prinesel gospodarsko rast. Ampak sledilo je nasprotno, preobrat iz trenda dveletne rasti v novo recesijo in veliko povečanje luknje v proračunu ... / izklop mikrofona/

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa ... Žal.

Besedo ima gospod Tomaž Gantar, pripravi naj se gospa Marija Bačič. Izvolite, gospod Gantar.

TOMAŽ GANTAR (PS DeSUS): Hvala lepa, predsedujoči. Spoštovani kolegice in kolegi!

Predlog Nove Slovenije razumem predvsem kot bližnjico, kako začeti z zmanjševanjem socialne države in kako začeti z ukinjanjem solidarnosti. Predvsem pa mislim, da ste se reševanja tega problema lotili enostavno z napačne strani – z zmanjševanjem prispevkov. Ideja sama na sebi ni inovativna, to se je že enkrat zgodilo, leta 1996, ko so bili prispevki znižani za pokojninsko in invalidsko zavarovanje. Nekaj let je ta izpad nadomeščal davek na izplačane plače, ki pa se je med leti 2006 in 2009 ukinil in rezultat, seveda rezultat je na dlani; revščina se je povečala. Danes imamo mnoge ljudi, ki seveda ne morejo konca s koncem stakniti, in vi bi v bistvu to situacijo samo še dodatno s tem poslabšali. Seveda, poslabšali s čim? Zagovarjate, da bi z vašim predlogom ljudje dobili več v žep. Ja, na nek način bi dobili več v žep, obenem pa ne poveste, koliko bi jim po drugi strani na račun zmanjševanja prispevkov s socialnega področja, se pravi zdravstva in podobnega, odtegnili – bistveno več, kot bi jim dali z vašim predlogom, koliko jih bo stalo po vašem predlogu tudi zdravstvene reforme, zdravljenje na ta način. Bistveno več, kot pa jim vi dajete s predlogom v žep. Ideja seveda sama na sebi je dobra.

Poleg tega pa se zavedamo tudi mi, da je treba konkurenčnost gospodarstva povečevati. Ampak, ali so ravno prispevki tista pravilna ali pa najhitrejša pot? Verjetno najhitrejša, pravilna pa ne, glede na to, da je konkurenčnost gospodarstva odvisna še od mnogih drugih pogojev. Ne nazadnje tudi, če gledamo, zakaj nismo interesantni tudi za tuje investitorje in vlagatelje. Sigurno to ni izhodišče samo v prispevkih, ampak imamo kup drugih problemov: dolgotrajne birokratske postopke, delovnopravno zakonodajo, prostorsko zakonodajo, vodenje in vmešavanje vseh mogočih v sisteme vodenja. Pa ne nazadnje se ne moremo pohvaliti, vsaj po podatkih ne, tudi po sami učinkovitosti dela. Se pravi, da je možnosti za izboljšanje konkurenčnost gospodarstva na vseh ostalih področjih, kjer rešitev niste predlagali, bistveno

več. Lotili ste se pa najbolj enostavne pa za ljudi, za prebivalce Slovenije najbolj škodljive rešitve. Se pravi zmanjševanje socialne države na račun na videz všečnega predloga zniževanje oziroma vstavljanje socialne kapice navzgor in navzdol.

Poleg tega se mi zdi predlagana sprememba, ki pomeni bistven poseg v sistem socialnih zavarovanj, brez ustreznih rešitev na področjih, ki sem jih omenjal, pokojnin, zdravstva, dejansko nedostojna rešitev. To je v bistvu atentat na socialno državo. To priznali ali ne priznali. Pričakoval bi seveda bistveno drugačne rešitve za izboljšavo konkurenčnosti, predvsem glede tudi na skupino ljudi, ki jih zagovarjate in ki verjamem, da niso verjetno v tisti najbogatejši kategoriji. Mislim, da je to vprašanje do te mere pomembno, da se mi zdi tudi nedostojno, da poskušamo nekje preko stranskih vrat, po neki bližnjici uvajati omejevanje na področju socialne države in da za takšno vprašanje potrebujemo bistveno širši družbeni konsenz in razpravo, tudi širšo, ljudi, ki bodo to vprašanje seveda poznali in razumeli. Ker verjamem, da mnogi, kaj pomeni socialna kapica navzgor, navzdol in podobno, pač ne vedo dovolj ali pa ne poznajo dovolj.

Mogoče še za konec, kolega Horvat je ob predstavitvi mnenja poslanske skupine pokazal knjižico Slovenci smo, imamo rešitve. Ja, Slovenci smo, za rešitve, ki jih pa predlagate – ne hvala, ker mislim, da niso dobre in da ljudem škodijo! Hvala.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Marija Bačič, pripravi naj se gospa Suzana Lep Šimenko.

MARIJA BAČIČ (PS SD): Hvala za besedo, gospod podpredsednik. Pozdravljeni, kolegice in kolegi!

Prepričana sem, da se skoraj vsi strinjamo, da je delo preveč obdavčeno, na drugi strani pa Socialni demokrati opozarjamo, da so dobički premalo obdavčeni. Zato menim, da je prava rešitev, da je treba ob zniževanju davkov dela delno povečati in uravnotežiti davke na drugi strani, to je na strani kapitala in dobičkov. Namesto davčnih olajšav za tiste, ki že sedaj prejemajo najvišje prihodke, menim, da je primernejše, za kar se zavzemamo Socialni demokrati, povečanje obdavčitve dobička na evropsko primerljivo raven in hkrati s tem reforma dohodninskih razredov, ki bi pravičnejše obremenila srednji sloj prebivalstva. Želimo torej, da bi se uvedel 34-odstotni dohodninski razred, ki bi razbremenil višji srednji razred in hkrati dvignil zgornjo mejo obdavčitve 27-odstotnega dohodninskega razreda na 30 tisoč evrov, kar bi pomenilo višje neto plače za srednji razred.

Sprejetje predloga Nove Slovenije bi pomenilo zmanjšanje prihodkov za zdravstveno in pokojninsko blagajno celo za 490 milijonov, po oceni Vlade celo za 760 milijonov evrov, kar bi

pomenilo, da se na račun nekoliko višje neto plače ogroža socialna varnost zaposlenih; torej, nižje pokojnine in ogrožen sistem javnega zdravstva. Če kaj, nam mora biti jasno, da vedno večja neenakost, ko ima peščica ljudi v lasti več kot številni drugi skupaj, zagotovo ni prava pot.

Zavzemala se bom kot naša stranka, Socialni demokrati, za pravičnejše davke in močnejši srednji razred, ne pa za privilegije najbogatejših. Seveda predlaganega zakona zato ne morem podpreti. Če pa se, recimo, malo spomnim na leto 2007, ko je davčno reformo uvedel gospod Bajuk, ki je uvedla manj razredov, nizko postavljen 41-odstotni razred, in je ta razbremenitev stala proračun 980 milijonov evrov. Toliko v razmislek. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Suzana Lep Šimenko, pripravi naj se gospa Vojka Šergan.

SUZANA LEP ŠIMENKO (PS SDS): Hvala za besedo, predsedujoči. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci, spoštovana državna sekretarka!

Reči moram, da sem danes slišala veliko navedb ali trditev, s katerimi se absolutno ne morem strinjati. Tukaj se vidi, da imamo različne, zelo različne poglede na to, kako naj bi stvari v Sloveniji delovale. Prvo, kar želim, to, kar je bilo večkrat izpostavljeno, da se s tem zmanjšuje socialna država. Lepo vas prosim, od kod vam sploh pridejo takšne trditve na pamet!

Osebnostno ocenjujem, da je gospodarstvo tisto, ki bi moralo biti center vsega, hrbtenica vsega; od dobro delujočega gospodarstva je odvisno, kako bodo stvari v državi funkcionirale. Od tistih ljudi, ki so zaposleni, je odvisno, koliko pride v proračun Republike Slovenije, od tega je odvisno, kakšno imamo izobraževanje, kakšno imamo zdravstvo, kako lahko zagotavljamo varnost v naši državi in podobno. Ampak, kaj se dela pri nas? Pri nas pa se želi najbolj obremeniti ravno tiste, ki delajo, in seveda tudi realni sektor. Seveda smo pa vsi zelo ponosni na gospodarsko rast. In kdo je in bo zaslužen po napovedih? Izvozniki. Kdo so to? To so podjetja, gospodarstveniki. Vsi se zavzemamo, ja gospodarstvu je treba zagotoviti konkurenčnost. Ja, kako?! Na način, da bi jih dodatno obremenjevali? Gospodarstvo je treba razbremeniti. Vsi se strinjate s tem, da so plače absolutno preveč obdavčene, ampak razbremenili pa jih ne bi, pod pretvezo, da bi s tem ogrozili socialno državo. Totalni absurd. Koliko imamo danes brezposelnih? Okrog 113 tisoč, ne vem zdaj točno natančne številke. Koliko smo jih imeli v obdobju pred krizo?! Skoraj 50 tisoč brezposelnih manj. Kje se bodo ti brezposelni zaposlili – verjetno je vsem v interesu, da bi vsi ti ljudje delali. Kje se bodo zaposlili?! Ali jih boste v javnem sektorju zaposlili, da se bo zmanjšala brezposelnost, ali je cilj, da bi se ti ljudje zaposlili v realnem

sektorju, v gospodarstvu? Kdaj pa bo gospodarstvo zaposlovalo? Ja takrat, ko se ga bo na drugi strani malo razbremenilo. In manjša obdavčitev plač ima zagotovo za posledico to, da bo gospodarstvo začelo zaposlovati, da se bo povečalo delovna mesta. Ampak seveda, vaše stališče je pač drugačno. Vi imate delodajalce, ne vem, za prevarante, samo podjetja spravljajo v stečaj ... Ali ste se vprašali, koliko državnih podjetij je šlo v stečaj in zakaj je šlo v stečaj? S tem se seveda vi verjetno ne želite ukvarjati. Bi pa imeli dodatne davke. O kakšnih davkih? Nepremičninski davek ali bencinski cent, ki je tudi davek? Davčne blagajne – popoln nesmisel.

Mi je na misel prišla misel Margaret Thatcher, ki govori približno tako: Težava socializma je, da prej kot slej zmanjka denarja drugih. In prav tako se mi zdi, da je včasih v Sloveniji, čeprav nismo več v socializmu. Resnično bi si želela, da bi končno vsi skupaj spregledali, da je edina rešitev v tem, da razbremenimo gospodarstvo, tako davčno kot administrativno. Gospodarstveniki na to opozarjajo že leta, opozarja se na to, da je obdavčitev dela previsoka. Vsi se s tem strinjate, s tem se strinjajo ne nazadnje tudi zaposleni, saj ko dobijo plačilne liste, zelo dobro vidijo, kaj je neto in kaj pride na njihov transakciji račun, kaj pa piše kot bruto plača.

Naj spomnim, tudi minister za finance je večkrat omenil, da so plače preveč obdavčene in tudi v koalicijski pogodbi ste to zapisali, čeprav je očitno del koalicije na to že kakorkoli tudi pozabil. Ocenjujem, da je za Slovenijo izjemno nerazvojno ... Velikokrat ste govorili, želite si razvojno Slovenijo. Kaj je razvojnega v tem, da zaposleni dobi 600 evrov neto plače, da je potem strošek delodajalca oziroma da državi 300 evrov, ker stane približno 900 evrov – ne govorim o točnih zneskih, ampak okvirnih zneskih. Za neto znesek tisoč evrov da državi 700 evrov. Če pa pridemo na neto znesek 2 tisoč evrov, pa pomeni, da je skupaj tisti drugi bruto več kot 2 tisoč evrov, kar pomeni, da pri takšni plači, takšnih plač je v Sloveniji seveda zelo malo, ampak v takšnih primerih država zasluži več kot pa zasluži delavec. Ampak, to je za kolege iz Desusa ... Ne vem, to so bogataške kapice, to ste danes izumili tukaj. Res se sprašujem, ali je to pravičen sistem, ali s temi spremembami, ki jih je predlagal predlagatelj, mi ogrožamo solidarnost. Nikakor ne, še vedno obstaja! Je razvojno spodbudno to, kar imamo danes? Ni! Ta predlog bi vsaj nekoliko popravil to, ali naš današnji sistem zavira podjetništvo ali ne. Sami odgovorite na to vprašanje.

Ali zavira vstop tujih investitorjev v Slovenijo? Kaj največkrat povedo, kaj je previsoko – ravno strošek dela! Zaradi tega Slovenija kot lokacija za vstop tujih investitorjev ni primerna. Ne nazadnje se tudi sprašujemo, ali se ne zaveda same poštenosti. Zakaj? Zato, ker kaznuje tiste, ki so najbolj produktivni, tiste, ki najbolj delajo. Ponovno poudarjam, ne gre tukaj na račun

solidarnosti. Še vedno imamo zelo solidaren sistem, če bi v celoti sprejeli te predloge, ki so bili danes tukaj predstavljeni.

Študija OECD je že bila omenjena. OECD je organizacija razvitih držav. Tukaj smo na devetem mestu po višini obremenitve dela, 42,5 %. Povprečje je 36 %. Zelo veliko. Pa slišali smo že, Avstrija in Nemčija imata bolj obdavčene. Ja, drži, ampak veste, jaz sem malo bližje avstrijski meji, pa je tam dosti dnevni migrantov, ki delajo v Avstriji, in zelo visoke položnice dobivajo s FURS, ker morajo plačati razliko v dohodnini. Zakaj? Ker pri nas zelo hitro, glede na tisto, kar dobijo, padejo v tisti, bom rekla, fiksni najvišji dohodninski razred. Pa pogledamo drugo stran, imajo trinajsto, štirinajsto plačo. Koliko je v Avstriji ta obdavčeno? S šestimi odstotki. To je kot pri nas regres pa božičnica, da imamo neko primerjavo. Torej, kako delujejo druge države? Dosti bolj stimulatивно, dosti bolj razvojno, ne pa tako kot mi.

Osebo pač ocenjujem, da bi dejansko s tem, ko bi dvignili neto plačo, naredili ogromno. Na eni strani bi imeli zaposleni, tisti, ki delajo, več denarja. Ta denar bi absolutno potrošili. Zagotovo bi ga potrošili. Država bi dobila več iz naslova DDV, gospodarstvo bi imelo več dela in ne nazadnje, če bi imeli malo manj obdavčeno delo, bi tudi imeli manj dela na črno in imeli bi manj nelojalne konkurence in ne bi rabili davčnih blagajn, kot jih imamo danes, ker teh, ki delajo na črno, tako ali tako ne bomo dobili zaradi tega, ker nimajo registrirane dejavnosti. In kaj bi se še zgodilo? Strokovno usposobljeni ljudje ne bi odhajali v tujino. Vprašajte se malo in vprašajte se na drugi strani tudi, koliko je en tak usposobljen kader stal državo, je stal Slovenijo. Od vrtca, osnovne šole, srednje šole in fakultete naprej in takrat, ko pride v obdobje, ko bi začel v proračun nekaj vračati, odide. Ja normalno, da odide! Pa vam bom prebrala to, kar je 15. 9. 2014 na hearingu rekel minister Mramor: "S prispevki smo na četrtem mestu med državami EU." Govoril je o stalnem dohodninskem razredu 41 %. Zgornji dohodninski razred, ko tja prideš, je res zelo močno obdavčen. To je obdavčenje pridnih. Mi imamo dejansko te, ki študirajo, ki se trudijo, ki so inovativni, ki so mednarodno odprti in tako naprej – in zaslužijo. Mi jih udarimo takoj. Seveda, to je lahko čisto v redu, če si v nekem okolju, kjer se v bistvu, kjer ljudje ne morejo iti, ampak mednarodno okolje je tako, da so posod druge ti ljudje bolj cenjeni in manj obdavčeni in zato nam bodo boljši dejansko odhajali. To je povedal vaš minister. In še kako se z njim strinjam. Ravno zaradi tega bi morali nujno nekaj več v tej smeri narediti.

Potem pa si pogledajmo podjetja. Vi jih imate za ene zlobneže. Ampak veste, podjetja si želijo dodatno nagraditi zaposlene, želijo jim dati božičnice. Slišali smo, ne da veliko podjetij božičnice. Marsikdo bi dal, če ta božičnica ne bi bila tako obdavčena. Včasih se tudi zaposleni tega ne želijo, ker potem pa so na drugi strani prikrajšani za številne druge ugodnosti, od

plačila vrtca, otroških dodatkov itn., ker takoj padejo v višji razred. Kot sem že rekla, zmanjšanje obdavčitve dela bi zagotovo spodbudilo delodajalce, da bi ustvarjali nova delovna mesta. In seveda, to je tudi ključno za investitorje, ki gredo pač tja, kjer je okolje za njih ugodneje. In še kako bi jih potrebovali v Sloveniji, še kako bi jih potrebovali! Ta predlog, ki ga je dal predlagatelj, gre zagotovo v pravo smer. Morda ni idealen, da je pa zelo razumen rok, da stopi v veljavo 1. 1. leta 2018. Torej, časa je dovolj, da predebatiramo in da najdemo spodobno rešitev. In absolutno ocenjujem, to ni nobena bližnjica, ampak to je dolgoročno edina prava smer. Me je pa dejansko zelo zmotilo v tem odgovoru Vlade, kjer je zapisano: "Izpostaviti je potrebno, da predlog, kot je zastavljen, pomeni velik izpad javnofinančnih prihodkov, kar z vidika finančne vzdržnosti ni sprejemljivo."

Bolj ali manj se je zanemarilo, kaj bi pa mi dobili več v blagajno in ne nazadnje, kaj bi pa tudi zaradi tega iz te naše skupne blagajne dali manj. Verjamem, da se vsi strinjamo, da bi si želeli manj dati za socialne transfere, zaradi tega ker bi imeli ljudi zaposlene in ti ljudje bi tudi dajali v to našo blagajno. Na takšen način niti najmanj ne vidim, da bi s tem ogrozili ali pokojninsko ali zdravstveno blagajno. Še enkrat pravim, ta predlog mogoče ni čisto popoln, je pa zagotovo korak v pravo smer, zato ga absolutno podpiram. Hvala.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Vojka Šergan, pripravi naj se gospa mag. Jana Jenko. Izvolite, gospa Vojka Šergan.

VOJKA ŠERGAN (PS SMC): Hvala za besedo. Spoštovana gospa sekretarka, kolegice in kolegi!

Najprej se moram odzvati na razpravo kolegice, tukaj bi rada posebej poudarila, da v SMC ne podcenjujemo gospodarstvenikov, da ne razmišljamo o tem, da so podjetniki faloti, in želimo samo, da se takšna zakonodaja sprejema, ki nekako uravnoteži tako na eni strani socialne partnerje in na drugi strani podjetništvo. Mislim, da je cilj in mora biti cilj vseh nas v parlamentu predvsem to, da poskrbimo za vse segmente ljudi, ker vsak na svojem področju rabi kvalitetno življenje v tej naši državi. Zaradi tega mislim, da ne bi smeli razpravljati v to smer, da smo pa eni izrazito proti in da podcenjujemo podjetnike – to pa res ne, no! Zavzemamo se, da bi tudi oni imeli dobro podlago za svoje poslovanje.

V SMC razumemo namen predlagatelja, da se znižajo obremenitve dela. Ta namen v principu tudi podpiramo vendar, kot sem že v uvodu rekla, narediti pa je vendarle treba najprej strukturne ukrepe, ki bodo zmanjšali javno porabo in to nekako uravnotežiti. Samo tako lahko zmanjšamo negativni učinek

na javne finance, kajti neka okvirna ocena posledic tako na pokojninsko kot tudi na zdravstveno blagajno je preko 500 milijonov evrov. Mislim, da si v tem trenutku ne moremo privoščiti, da naredimo takšno neravnotežje v javnih financah.

Prav tako bi sprejetje takšnega zakona bila velika grožnja za same javne finance, opažena seveda tudi s strani mednarodnih institucij. Mednarodne institucije bi to grožnjo za javne finance vzele zelo resno, kakšne pa bi bile posledice? Podražitev in dodatno zadolževanje države. Posledično pa to pomeni zadolževanje bank in to sigurno tudi ne bi bil pozitiven vpliv na delovanje gospodarstva. Če bi na eni strani in olajšali in razbremenili delo in na drugi strani podražili zadolževanje in otežili zadolževanje gospodarstva, mislim, da bi s tem naredili spet na drugi strani škodo. Zato je treba k temu pristopati resnično s premislekom.

V skladu s fiskalnim pravilom, ki nekako ukrepe med seboj uravnoteži, in strukturni primanjkljaj se prav tako zaradi fiskalnega pravila ne sme povečati. Zato se v Stranki modernega centra zavzemamo predvsem za prestrukturiranje davkov. Za znižanje obremenitve dela bodo potrebni kompleksnejši, hkratni, usklajeni ukrepi, več področij je treba tukaj pogledati in jih uravnotežiti. Ti ukrepi bi namreč zahtevali tudi – vsaj takšno je tudi moje razmišljanje – širši družbeni in politični konsenz. Če bomo želeli znižanje obremenitve dela, moramo imeti hkrati tudi primerljiv nivo socialne varnosti, zagotoviti moramo vzdržnost javnih financ, vključno s pokojninsko in zdravstveno blagajno. Prav tako je treba zagotoviti tudi pozitivni učinek davkov in prispevkov za socialno varnost.

Skratka, v Stranki modernega centra menimo, da potrebujemo dialog, konsenz, sodelovanje v dobro ljudi. In ob tej priliki vabim tudi predlagatelja, da v nadaljevanju, ko bomo pristopali k prestrukturiranju davkov, začnemo dobro sodelovati, se poslušati in tudi poskušati potem maksimalno te davke uravnotežiti v dobro vseh naših državljanov. Hvala.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima mag. Jana Jenko. Pripravi naj se gospod Jožef Horvat.

MAG. JANA JENKO (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo. Vsem skupaj prav lep pozdrav!

Prvo, kar mi je prišlo na misel ob branju predloga zakona, sem pomislila, mogoče pa si hoče gospod Tonin zvišati plačo, z nižanjem prispevkov bi se namreč prispevki obdavčitve znižali tudi poslancem. Mogoče pa želi obnoviti stanovanje, kupiti vikend iz tega, na račun državljanov tako privarčevanega denarja. Namreč, kakor trdijo v predlogu zakona, vsi inženirji nimajo takih plač in jih tudi potem ne bi imeli, žal je tako. Odhajajo ven, morda tudi zaradi slabih razmer v delovnih kolektivih, morda

je to še največji razlog. Morda tovarne premalo vlagajo v razvoj. Že leta 1995 se je prispevna stopnja za pokojninsko in zdravstveno zavarovanje podjetjem znižala s 15,5 na 8,85 %. Kaj so podjetja s tem privarčevanim denarjem naredila? Če vzamem samo Peko – v razvoj očitno ni šel, saj so zamrli na tem področju, posodabljali niso. S tem predlogom bi bila pokojninska blagajna osiromašena za približno 600 milijonov in tudi zdravstvena za približno 300 milijonov. Torej bi moral za ohranjanje sociale, kakršna je zdaj, na taki ravni, to prispevati proračun. Tudi v proračunu denarja ni. Vedno se "bockamo" ob sprejemanju proračuna, katero ministrstvo, katere postavke bodo znižane in katere je res nujno treba zvišati. In socialo je treba ohranjati. S tem predlogom pač ne bo denarja v proračunu, v blagajnah pa tudi ne. Peko je takrat potreboval samo 2 milijona, pa ju ni dobil. Samo 2 milijona. Tu bi pa osiromašili blagajno za 900 milijonov. Nismo dobili tega denarja v Peku, zato so danes delavci na cesti. Gospa Bratuškova je rekla, da sva tu dve poslanki iz Trziča. Točno tako! Naj jo pa ob tem spomnim, da sem bila jaz poslanka tudi takrat, ko je ona vladala, ko je bila ona premierka. Takrat sem sklicala dve seji, eno sejo odbora in eno sejo Državnega zbora. Ona reševanju Peka ni bila naklonjena. Zadevo je prepustila gospodu Mišiču in v Cimos vložila 40 milijonov, v Peko ni mogla dveh milijonov vložiti. Poglejmo, kje je danes tudi Cimos – denar je šel po gobe, izgleda. Ona, kar je naredila v času svojega mandata v Trziču – očitno je imela namen samo kadrovati. S tem naj se pač ne kiti. To ni bil način, niti ni želela priti v Trzič, da bi se seznanila s stanjem v Peku. Tega predloga zakona ne podpiram, saj bi s tem pridobil predvsem višji sloj, nižji bi ostal na istem oziroma na slabšem. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Jožef Horvat, pripravi naj se gospod Jernej Vrtovec.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, gospod predsedujoči.

Bal sem se, da bo šla diskusija na osebno raven, da bo šla diskusija tudi kot napad na pokojnega ministra dr. Andreja Bajuka, najboljšega dosedanjega finančnega ministra v teh 25 letih, ampak to je pač olika nekaterih tukaj prisotnih. 8 od 12 najbogatejših Slovencev ima podjetja, živi in dela zunaj Slovenije. Ali vam to kaj pove? Ena polovica upokojenec ne more preživeti meseca, je rekel Luka Mesec. To je dejstvo, podpišem. Skoraj 50 tisoč ljudi na minimalni plači in trend se povečuje. To so statistični podatki. S tem se strinjamo. Strinjamo se, da denar ne raste na drevju. In meni zelo prijazna poslanka, resnično jo po tej vrednoti cenim, kolegica Marinka Levičar, je danes postavila ključno vprašanje: Kje bomo vzeli, kje bomo jemali? Jaz samo dodajam, da bomo

financirali socialno državo. Vsi smo za socialno državo. Vsi smo za spoštovanje ustave, tudi za fiskalno pravilo, ki pa ga ne moremo spoštovati in uveljavljati, ker niste še prinesli predloga za fiskalni svet, kolegice in kolegi iz SMC! Podprl bom prestrukturiranje davkov – kje ga imate v normativnem planu dela Vlade za leto 2016 in 2017? Tudi Avstrijci so spremenili dohodninsko lestvico. Tisti, ki je imel in ima 2 tisoč 500 bruto bo na letni ravni dobil 500 evrov več. Tudi mi smo jo spremenili. Z istim brutom boste pri nas dobili na letni ravni 97 evrov več. To so, kolegice in kolegi, razlike in zato je jasno, kaj nam govori Ginijev koeficient – da smo mi zelo egalitarna družba, ampak žalostno, egalitarna v revščini! Poglejte maile danes, kolegice in kolegi, profesorji, docenti s Fakultete za socialno delo odgovarjajo eni instituciji ali eni gospe, kdo je kriv za revščino pri nas: prvi predsednik Vlade, druga ministrica za delo in socialne zadeve, enake možnosti, družino in tako naprej in še finančni minister. To pišejo in govorijo profesorji, ki si najbrž niso kupili tega naslova.

Kolegice in kolegi, včasih so ekonomsko konkurirale zgolj korporacije, gospodarske korporacije. Danes si med seboj konkurirajo države, zato morajo institucije držav, tudi Slovenije, narediti konkurenčno poslovno okolje. Aja, kjer smo že mi na naši lestvici? Ali ste slišali za vitko državo? Ali ste slišali kdaj za optimizacijo javnega sektorja, državne sektorja? Tam je denar! Podprl bom, če bo pameten, zakon o davku na nepremičnine. Prinesite ga danes! Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Marko Ferluga, pripravi naj se gospod Tilen Božič.

MARKO FERLUGA (PS SMC): Hvala za besedo.

Razumem in pozdravljam namen predlagatelja, ki postavlja ta zakon v nek, na prvi pogled všečen predlog. Gre pa za to, da ta želja po znižanju obremenitve dela, ki ponuja svoje videnje te problematike, ima mogoče na naše javne finance nek drug namen. Zato v SMC to usmeritev kot tako podpiramo, vendar moramo povedati, da tukaj obstaja ena velika nevarnost, in sicer nevarnost za negativne posledice za javne finance, za socialo, za zdravstvo in pokojnino. Ob tem ne smemo pozabiti, da smo uvedli vsi skupaj zlato fiskalno pravilo in ta predlog NSi bi po neki grobi oceni pomenil povečanje za 1 % do 2 % strukturnega primanjkljaja, kar pa v tem trenutku, žal, ni sprejemljivo.

Vsekakor se strinjam, da so te spremembe nedvoumno potrebne – tako strukturne, tako celovite, kakorkoli že rečemo – in da se ta zadeva tudi predolgo vleče, lahko rečemo kar čez celo zgodovino Slovenije. Naloga te vlade in predvsem Ministrstva za finance je, da dela v smeri znižanja davčnih obremenitev dela in pri

tem bomo tudi mi v SMC vztrajali in pričakovali neko resno in konkretno delo ter ukrepe, se pravi v tej smeri. Upam, da bodo tudi med ostalimi v NSi v prihodnje povabljeni z vsemi ostalimi deležniki, da podajo konstruktivne predloge k rešitvi te problematike.

Če govorimo o tem, je treba povedati še to, da spremembe na področju plačevanja javnih dajatev morajo dejansko izboljšati konkurenčnost slovenskega poslovnega okolja predvsem z odpravo administrativnih bremen, s prestrukturiranjem bremen javnih dajatev in na drugi strani zagotoviti stabilne in predvidljive javnofinančne prihodke.

Če zaključim. Doseči razbremenitev dela je ena izmed prioritet Vlade in tudi dela ne nazadnje Ministrstva za finance. Torej, s splošnimi sistemskimi ukrepi in drugimi tudi davčnimi je treba podpreti možnost za stabilno nadaljnjo gospodarsko rast, zato žal ne moremo podpreti ta predlog zakona. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Tilen Božič. Pripravi naj se gospod Janko Veber.

TILEN BOŽIČ (PS SMC): Hvala za besedo.

Mislím, da se je razvila kar zanimiva razprava, kar se mi zdi dobro. Uvodoma bi začel s pristopom, ki ga je ubral NSi pred to sejo. Imel sem tudi to priložnost, da so mi svoj predlog predstavili, tako da smo se lahko o tem tudi konec koncev v poslanski pomenili, tako da ta del vsekakor ocenjujem kot dober in pozitiven.

Kar se tiče copatka in kapice, to sem že nekako v stališču poslanske povedal, kar se pa tiče te božičnice, gre v neko smer, v katero smo tudi mi razmišljali. Njihova rešitev je, kar so prednosti oziroma odlike za moje pojme, predvsem to, da gre za enostaven, za poznan način, tako kot je rešen regres, morda je v določenem elementu celo en del boljši, zaradi tega ker predvideva povprečno plačo za preteklo leto, kar pomeni, da vam vsak mesec to ne variira. Tukaj je vseeno treba povedati, da določene rešitve so zanimive in se bomo najbrž o njih še pogovarjali, vendar še vedno, zakaj nepodpora, da bi morda pa vseeno to zadevo dodelali do konca, ker smo si kot SMC ta del vseeno nekoliko drugače zamislili. En poizkus je bil nekako lani konec leta, ampak mislim, da je bil vseeno neposrečen, glede na to, da ga nismo ustrezno uskladili, preden je prišel v javnost, in tam se je videlo, da bi mi vseeno radi na morda nekoliko drugačen način to zastavili, ker mislimo, da bi bilo na tak način bolj učinkovito.

Kar se tiče potem naprej komentarjev, mislim, da je bilo s strani kolega Pogačnika, da gre predlog 80 % v pravo smer. Vseeno mislim – glede na to, da je treba uravnotežiti javne finance –, če gre 80 % v pravo smer in če je to milijarda, se pravi približno učinkov, se nekako potem to spusti nekih 200 milijonov, se pravi, imamo na odhodkovni strani rešeno in ta rešitev izgleda

nekako tako. Imate backa Jona, ga ostrižete in mu ostane tista frizura, ki jo ima vedno, in ga pozimi pošljete ven pri minus 20. Bo zmrznil, tako bi zmrznil naš pokojninski sistem, kot bi zmrznil tudi zdravstveni sistem. Mislim, da ni 80 %, je verjetno en del, ni pa tako daleč razvito.

Potem ena druga zadeva, ki je bila tudi izpostavljena, glede Avstrije. Ta učinek za 5 milijard evrov, je treba vseeno povedati, Avstrija, če gremo gledati primerjalne podatke za 2013, je imela, kar se tiče davkov, koliko si država na koncu vsega pobere, 43,4 %. Slovenija 37,3. Če bi Avstrija želela, relativno gledano, priti na ista razmerja, kot jih ima Republika Slovenija, bi morala znižati davčno obdavčitev preko 25 milijard evrov – znižala je za 5 milijard. Kar pomeni, saj se vidi, 5 milijard je veliko v obeh nekoga, ki je iz Republike Slovenije, vendar Avstrija ima BDP tam okoli 330 milijard, mi smo pa tam nekje pri 40. Mislim, je treba vseeno postaviti zadeve v razmerje, ko se pogovarjamo o številkah. Se pravi, je Avstrija znižala, ampak daleč od tega, da bi prišli na našo raven, ki je, se pravi, govorimo o skoraj oziroma tam nekje okoli 5 odstotnih točkah razlike, kar ni malo.

Potem, če gremo naprej, kar se tiče, da bogati Slovenci bežijo v tujino. Treba je vseeno povedati, da ne glede na državo, v kateri se ta najbogatejša struktura nahaja, beži v tujino. To je mednarodna praksa. Lahko imate tudi države, ki sploh nimajo davkov, pa bežijo v tujino, zato ker varuje svoje premoženje, so tudi drugi razlogi tukaj; je legitimno, tam, kjer je legitimno, ni pa legalno, se bodo določene stvari rešile. Mislim, da tukaj je Slovenija vseeno nekdo, ki dela – delamo dobre korake na tem področju. To so nam ne nazadnje povedali tudi strokovnjaki iz OECD. Pred 14 dnevi so prišli povedati, da je Slovenija ena izmed bolj proaktivnih na področju BEPS; to se pravi, to je tisto področje, ko se ukvarjamo z erozijo davčne osnove za namene davka od dohodkov pravnih oseb. Tudi za tisto področje, ki bo vsaj na območju Evropske unije zelo pomembno, da se ukinejo nepoštenne prakse, ki se jih nekatere države poslužujejo. Tako se tu koraki naprej delajo in bodo neki učinki. Tako kar se tiče tega, da bi ...

S tem, kar je bilo rečeno, se popolnoma strinjam; kogarkoli boste vprašali, ali bi si želel plačati manj davkov, bo rekel: ja, pa ali boste vprašali to poslanca ali koga drugega. Ampak, na drugi strani, posebej pri prispevkih, je treba gledati to, kar je bilo danes že večkrat poudarjeno, prispevki so vezani na določene pravice, na neko košarico, ki obstaja, smo si jo zastavili in glede na to, da kar se tiče naše politike, se nekako strinjamo s tem, da bi jo bilo treba v približno takšni meri ohranjati, seveda optimizirati in tako naprej, preprečevati zlorabe, ampak ostajamo socialna država; pomeni, da na drugi strani mora ostati financiranje socialne države na tak ali drugačen način, ker če ne, pač ne more biti.

Potem spet ta, ki se večkrat ponovi, znižanje davkov, vezana rast BDP. Mislim, tam je kolega

Mesec, danes se strinjam z njim, povedal študijo Banke Slovenije. Teh študij, mednarodnih, je eno malo morje, in tam noter je to ugotovljeno. To drži, da pač na dolgi rok ni korelacije med tem, da ti znižaš davke, in večjo rastjo BDP, ali pa, ne vem, neko zaposlenost in tako naprej. Ta zveza ne obstaja, zaradi tega to ne pomeni, da mi ne podpiramo sprememb v strukturi in tako naprej, to samo pomeni, da tega ne moremo upoštevati kot argument pri tem, ko se odločamo, kako bomo strukturirali davke. Ker ne vzdrži praktične oziroma konec koncev tudi teoretične presoje.

Potem je bil omenjen že večkrat ta socialno-tržni model, in tukaj se govori o Nemčiji, se govori o Avstriji, kjer naj bi bil ta model uspešen. Te države so uspešne, vendar ponovno: Nemčija ima 39,6 % BDP, se pravi, na nek način ima država, Avstrija, kot že rečeno, 43,4, Slovenija 37,3 – govorim podatke za leto 2013, kar pomeni, da kljub temu da imajo oni ta socialno-tržni model, to ne pomeni, da imajo oni bistveno manjši delež davkov v BDP. Nikakor! Pomeni, da imajo dejansko še nekoliko višjega, imajo pa drugače vzpostavljena razmerja, mogoče v določenih elementih bolj stimulatивно. Ravno zaradi tega se takšnih zadev ne da narediti, kar se tiče reforme, čez noč, ker je treba pogledati, katere zadeve kje že obstajajo, kaj deluje, kaj ne deluje in kaj, kar deluje v tujini, bi pa lahko delovalo pri nas. Ker, roko na srce, pri določenih stvareh smo Slovenci, konec koncev tudi nekako posebni. Je bilo rečeno, ja, znižajte davke, se bo dvignila potrošnja. Slovenci v tem smo dejansko malo specifični, zaradi tega ker relativno dosti damo v nogavice, na banko, kamorkoli že. Pač več varčujemo kot ostali. Verjetno bi v nekaterih potrošniških družbah, če bi znižal davke, več bi bilo tega učinka kratkoročnega, o katerem se govori, da naj bi obstajal, ampak v Sloveniji bi še kratkoročni učinek na potrošnjo bil nižji, kot bi bil v nekaterih drugih državah. Smo takšni, kot smo; nas je morda malo bolj strah, smo malo bolj majhni, malo bolj konservativni itn. In dosti prihranimo. To potrjuje tudi statistika.

Tako bi si v kratkem želim tudi kakšno izredno sejo, glede na to, da jih imamo dosti, kar se tiče, da smo sedaj šli pa po lestvici konkurenčnosti gor za enajst mest, glede na to, da nazadnje smo sklicevali tukaj, da smo šli, mislim, nekaj dol v preteklih letih, tako da to vseeno velja morda malo izpostaviti.

Če gremo zdaj naprej. Ena zadeva se je tukaj večkrat ponavljala. Prej nisem bil v politiki, se pravi, sem bil v podjetništvu oziroma kot se temu reče, v gospodarstvu in že takrat se pa vseeno spomnim NSi, ki je pogosto povedal, da je Pipistrel odšel iz Slovenije zaradi birokracije, ker je čakal več kot leto dni, da bi se pogodili za dovoljenje, da bi lahko gradil halo. Zdaj se je treba pa vseeno malo zamisliti, to frazo ponavljate od leta 2011. On je to izjavil, mislim, da je bilo spomladi 2011. Potem je bilo rečeno, da bo jeseni 2011 začel graditi tam čez mejo. Jaz se vozim iz Kopra v Novo Gorico, ker

imam tam nono v domu za ostarele, vsake toliko pogledam na tisto letališče, kako napreduje ta hala. 10. 7. 2014 se je gradnja hale končno začela. Pa je bilo rečeno, čakajo nas z odprtimi rokami, takoj nam bodo dali gradbeno dovoljenje, tam ni nobene birokracije, vse gre ... Tisti, ki živimo ob meji in poznamo približno, kako Italija funkcionira, vemo, da marsikateri podjetniki bežijo v Slovenijo, zato ker če kdo ve, kaj je to birokracija, vedo to Italijani. Zdaj delajo sicer določene reforme, Renzi pač na višjem političnem nivoju, ki peljejo v neko, po mojem, pametno smer. Ampak, kar se tiče birokracije, če se kdo hoče srečati z birokracijo pa se kaj naučiti, mislim, da gre lahko v Italijo to malo pogledat, ker v Sloveniji, mislim, da smo, kar se tega tiče, še vedno boljši. Tako da – ja. 14. 1. zasledim novico, Pipistrel končuje, 14. 1. 2016, Pipistrel končuje tovarno v Italiji, zaposlovati bo začel spomladi. Od 2011 do danes, mislim, da bi se tudi v Sloveniji premaknilo. Je pa res, da ni bil to edini vzgib. Konec koncev to ni res. Gre za določena dovoljenja, da če ti proizvašaš, lahko prodaš v ZDA. So še drugi razlogi, mislim, da pač kot podjetnik ima vso legitimno pravico, da se tako odloči, prejel je kar nekaj tudi subvencij iz državnega proračuna, tako da podjetništvo in inovativnost se stimulira, je šlo za več milijonov evrov, ampak pač na koncu se je odločil, kot se je odločil, in upam, da mu gre dobro oziroma da mu bo še šlo. Ker konec koncev tudi tisti, ki se vozijo čez mejo, iz Slovenije verjetno tja delat, bodo nekaj imeli od tega. Kot veste, v Italiji kar se tiče plač, delovne sile, da bi bilo tam dosti ugodnejše – ni, zato ker verjetno niste še nikogar slišali, ki hodi v Italijo delat, da bi se pritožil, da je dobil položnico na koncu, kot se dogaja. Recimo, na primer, tisti ki delajo v Avstriji. Zakaj? Ker so tam višje davčne stopnje in v Sloveniji ni treba doplačati, ker si že v Italiji toliko plačal. To tudi kar se tiče zaposlovanja. Tako da te zadeve, razmerja, kaj je pri nas dobro, kaj je pri nas slabo, vseeno jih je treba imeti malo v oziru, se malo bolj poglobljeno o tem pogovarjati in pogruntati, ugotoviti, kaj je res, kaj ni. Kar je slabo pri nas, ni malo teh stvari, jih je treba urediti, kar je dobro pri nas, je treba skušati zadržati. Tako da, to velja imeti v mislih.

Potem naprej. Ena zadeva, ki me je morda malo zmotila; to povečanje zaposlitev ob znižanju davkov. Mi imamo na področju socialnih prispevkov, se pravi, zdravstvo, pokojninsko in to, imamo strukturni primanjkljaj. Strukturni primanjkljaj je tisti primanjkljaj, ki ti ostane, ne glede na to, kje v ciklu se ti nahajaš. Kar pomeni, če bi mi imeli polno zaposlenost, bi imeli še vedno minus; kar pomeni, da je to strukturni problem. To ni problem, ki ga ti rešiš s tem – recimo, dejansko da ga boš rešil s tem, da bo več ljudi zaposlenih. Reševal se bo, ampak ob sočasnem znižanju prispevkov socialnih si ti povečal luknjo, ne zmanjšal. Je pa res, da na določenih postavkah v proračunih bi nam šlo boljše, in se strinjam, vsi moramo delati na tem,

da se zaposlenost dvigne. Mislim, da na tem področju se dela, tudi iz proračuna je razvidno, da so določeni transferji predvideni za stimuliranje, povečevanje zaposlovanja itn., kar pomeni, da na tem se dela, zaposlitve nastajajo, in upamo mi vsi tukaj – mislim, da na obeh straneh –, da bi ta zaposlenost čim prej zrasla do te mere, da bi tudi javne finance postale bolj vzdržne; da bo več za investicije, da bo več za policijo, da bo več za vojsko, zdravstvo in tako naprej; za vse, ki pač v temu sistemu oziroma v tej državi delujejo oziroma delujemo.

Potem je bilo tudi rečeno, da se vedno tepe tiste, ki davke plačujejo, tisti, ki jih pa ne ... Zdaj je tako, mi smo, kar se tiče tega, sprejeli neke ukrepe; eni izmed teh so bile davčne blagajne. Davčne blagajne so, kot rečeno, eden izmed ukrepov. Omogočajo lažji nadzor, informatizacijo nadzora in tako naprej, da se lahko z manj ljudmi na Finančni upravi oziroma s takšnim številom ljudi naredi bistveno več. In da se tistih, ki ne kršijo, na nek način več ne muči s pregledi, da se jim pobira čas, da se nimajo časa ukvarjati s svojim poslom, zaradi tega ker ne vemo, če morda pa res nekaj delajo narobe ali pa ne, je treba to iti na vsak način tja pogledat in preverit. S takšnimi prijemi, informatizacijo v davčni kontrole, je za moje pojme narejen dober korak ne zgolj za državo, ampak tudi za zavezance, da se bo tiste, pri katerih velika večina dela pošteno, da se s tisto veliko večino dejansko ne ukvarjamo in oni ne z Davčno upravo. Za tistih nekaj, ki pa delajo težave, ki so bolj tvegani, se pa lahko presežno zmogljivosti na njih usmeri. Večkrat se je govorilo o tistih, ki nimajo registrirane dejavnosti, zaposlujejo na črno in tako naprej. Ravno tem je bilo to namenjeno, da se sprostijo del davčnih inšpektorjev in drugih inšpektorjev, da se lahko začnejo z njimi ukvarjati. Na dnevni bazi. To je tisto, kar nam je manjkalo – ljudi na terenu.

Če gremo naprej, kar se tiče dinamičnih izračunov. Modeli, ki so bili narejeni, se pravi, zato da se ugotavlja, kakšen učinek ima znižanje davkov na to, kar se zgodi na BDP, so načeloma bili dinamični modeli. Dobro, finančna uprava jih v tem momentu ne uporablja, naredila je nek svoj izračun. Vendar v končni fazi, tudi če bi uporabljali dinamične modele, mi do bistveno različnih ugotovitev na tem področju ne bi mogli priti. Zato ker dinamični model za moje pojme dejansko lahko vpliva v nekaj odstotkih, ne more pa bistveno spremeniti nekih osnovnih ugotovitev, ki so bile narejene na podlagi izračunov Ministrstva za finance –, tisti, ki mislim, da jih je prej Luka omenil, da so delali svoje, mi smo tudi nekaj svojih naredili in smo prišli do tam-tam cifer. Tako to ni nekaj, kar bi od nekje padlo, ampak gre za neko logiko, kako zadeve funkcionirajo.

Če zaključim s tem vsem skupaj ... Ne, v bistvu še kar nekaj časa imamo, tako da bom kar nadaljeval, vidim.

Od kod nam pride na pamet, da se bo zmanjševala socialna država, je bilo rečeno.

Mislim, če se znižuje obseg prispevkov plačanih in se na prispevke vežejo določene pravice, je neposredna posledica to, da se znižuje obseg socialne države. To je ena plus ena je dva, tukaj ni višje matematike. Ne morete tega, tudi če želite, se ne da obrniti na glavo. Ne funkcionira.

To, da je gospodarstvo hrbtenica vsega, mislim, da se vsi strinjamo, kar nas je tukaj. Gospodarstvo generira dodano vrednost in tako naprej, država je servis, ki mora izvajati svoje storitve čim bolj optimalno – nismo najbolj optimalni še, kar je tudi jasno, ampak se dela na tem, da bo bolj optimalno.

Tudi ko je bilo rečeno – mislim, da je bilo za Margaret Thatcher rečeno –, da je težava socializma takrat, ko zmanjka denarja drugih. Ta problem je isti, ne glede na sistem, imate ga tudi v kapitalizmu.

Potem, kar se tiče z visokimi davki odganjanja tujih investorjev, poleg tega, kakšne so davčne stopnje, je odvisna pravna varnost, ampak če gremo samo na davčno področje, je tukaj seveda stabilnost in preglednost nekega davčnega sistema. Davki niso najvišje na lestvici tega, če bo nekdo odločil za vlaganje v neko državo ali ne. So tam, so pomembni, so recimo na 5. ali 7., ne vem na katerem mestu, vendar imate nekaj drugih zadev, ki jih imamo pri nas, v tej državi za urediti, je pa res, da lahko sočasno tudi davčni sistem izboljšujemo. In na tem se dela. To je to.

Kar se tiče potem tega paradoksa, da nižji davki – manj sive ekonomije. Mislim, da smo to že večkrat v tej dvorani poslušali, da je empirično dokazano, da to ne drži. Tako še enkrat ponavljam, nižji davki ne pomenijo manj sive ekonomije, ker nima te korelacije. Ne obstaja. Si jo lahko izračunate, ampak ne pridete do tega. Skoraj, če bi bil tako manipulativno nastrojen, bi rekel, da obratno velja. Ampak na papirju, če boste naredili tako na hitro, res tako izgleda, ampak ni res zaradi tega, če ima neka država nizke davčne stopnje, po navadi je potem tudi slaba regulacija, slab nadzor in tako naprej in je potem to razlog za porast sive ekonomije, kljub temu da ima izjemno nizke davke.

Kar se tiče potem teh odhodov v tujino, kar je bilo tudi rečeno. Sem gledal te podatke 2014. 14 tisoč 300 ljudi se je odselilo. 13 tisoč 800 se jih je priselilo. Se pravi, glede na to, da imamo enotni trg evropski in da delamo na tem, da mobilnost delovne sile in vse skupaj narašča, dejstvo je, da bo to šlo gor. Je pa pomembno, da ne sme biti večjih razlik med prilivom in odlivom. Trenutno ta razlika ni znana. Tako kot nekateri prihajajo k nam, predvsem bolj z juga in tako naprej, tako tudi iz naše države prihajajo, ne vem v severne države in s časom se morda tudi vrnejo nazaj, zaokrožijo, podelijo to znanje z nami in tako naprej in bodo verjetno lahko nekoč tudi tvorno prispevali k tej družbi in našemu BDP.

Ja, nimamo podjetij za zlobneže, kot je bilo rečeno. Država si mora prizadevati za to, da tudi

družbe imajo sorazmerno dobro okolje tudi v razmerju do delavcev, se pravi, da ima plačano porodniško, da ima nek bolniški staž, se pravi, če je več kot toliko dni na bolniškem, da država vstopi in pomaga, da so delavci nekako čim bolj zdravi, čim bolj vitalni, čim dlje delajo, prispevajo k dodani vrednosti podjetja. Se pravi, da imajo ti delavci na nek način zagotovljeno eno mrežo, neko socialno varnost, kolikor se pač da, zaradi tega da imajo nekako manj skrbi in da se več ukvarjajo s tistim, se pravi s svojim zasebnim življenjem, po eni strani, po drugi strani pa s tem, da tisti družbi, v kateri so zaposleni, ali pa državi ali kjerkoli pač, delajo, dajo čim več od sebe.

Zdaj pa bi nekako zaključil s tem, da kar se tiče našega programa SMC, smo že uvodoma povedali. Tukaj so neke določene razlike v razmišljanjih, ki jih imamo, kar je normalno, tako med koalicijskimi, tudi z opozicijskimi, in bo tukaj treba iskati neke dogovore, kot vedno, kot v vsaki demokraciji. Ampak glede na to, da solidno sodelujemo, ne glede na to, kar se dogaja v medijih in tako naprej, kako se poroča, vsaj kar se tiče v Državnem zboru, moram reči, da je to sodelovanje solidno, se pogovarjamo med seboj in verjamem, da bomo pripeljali tudi te spremembe, ki se pripravljajo skupaj do konca. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima gospod Janko Veber.

Izvolite.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala za besedo in lep pozdrav še enkrat vsem.

Ko se pogovarjamo o davčnih reformah, je mogoče vendarle treba povzeti nekatere podatke, ki zelo jasno govorijo o tem, da je obdavčitev kapitala v Sloveniji res izjemno nizka. Če pogledamo strukturo ali pa bi rekel ekonomski vpliv, gre pravzaprav samo za 3,7-odstotno obdavčitev kapitala, medtem ko se srečujemo pri obdavčitvi dela tudi s stopnjo tam 18, 19 %, 17 %; skratka, zelo visoka razlika je. Mislim, da bi tukaj res morali iskati rešitve za prihodnost, kako pravzaprav čim bolj pravično peljati davčno reformo, če lahko tako imenujemo. Zagotovo je pa eden bistvenih ukrepov lahko ta, da se razširi dohodninske razrede in se s tem predvsem razbremeni tudi srednji razred in se s tem tudi poveča ali pa da možnost delodajalcem, da izplačujejo več nadpovprečnih plač, ker bodo manj obdavčeni zaradi teh sprememb. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Prehajamo v sklepni del splošne razprave, v katerem dobita besedo še predstavnica Vlade in predstavnik predlagatelja.

Najprej ima besedo predstavnica Vlade mag. Mateja Vraničar Erman, državna sekretarka na Ministrstvu za finance.

Izvolite.

MAG. MATEJA VRANIČAR ERMAN: Hvala lepa za besedo.

Nedvomno je vprašanje obremenitve stroškov dela z javnimi dajatvami vprašanje, ki ga je treba nasloviti in predlagati rešitve, ki bodo tiste segmente obremenitve stroškov dela, ki so nadpovprečni in ki delajo slovensko poslovno okolje nekonkurenčno, naslovile ciljano. Ampak hkrati je treba ponuditi tudi drugo plat, kako bo to znižanje obremenitev vplivalo na pravice, na osnove, od katerih se obračunavajo predvsem prispevki. Zaradi tega Vlada ocenjuje, da je treba to vprašanje proučiti celovito, da je treba vsem nam nasloviti vprašanje o vseh posledicah, ki jih sprememba obremenitve stroškov dela prinese tudi v sisteme socialne varnosti v tej državi. Želimo si take celovite razprave in želimo, da Državni zbor hkrati razpravlja o obeh elementih tega sistema.

Rada bi se osredotočila še na nekatere razprave v zadnjem delu današnje razprave. Še enkrat naj poudarim, da državni proračun s transferjem zagotavlja dodatne prihodke samo pokojninski blagajni zaradi zgodovine, ko so se znižali prispevki delodajalcev za pokojninsko varstvo in so bili nadomeščeni oziroma je bil namesto tega uveden davek na izplačane plače. V zdravstveno blagajno državni proračun prispeva samo transferje za tiste zavarovance, ki so zaradi različnih zakonskih določb oproščeni plačevanja prispevkov. Splošnega transferja, s katerim bi, kot je bilo izraženo, pokrivali izgube za zdravstveno blagajno iz državnega proračuna, ni.

Kar se tiče božičnic, naj opozorim, da je citirana določba Zakona o prispevkih za socialno varnost razveljavljena z Zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju. Zaradi tega je ni mogoče dopolnjevati v tem zakonu, ampak je treba vsebino, če se bomo strinjali, da je treba to vsebino nasloviti, urediti v zakonu, ki zadevno materijo obravnava.

Omenjen je bil davčni dolg. Ja, celoten davčni dolg do vseh štirih blagajn javnega financiranja znaša približno milijardo 400, od tega je več kot polovica tistega dolga, ki je evidentiran v postopkih zaradi insolventnosti, bodisi v stečajnih bodisi v postopkih prisilne poravnave. Slaba polovica je tako imenovanega aktivnega dolga, vendar to je dolg, ki je bil kumuliran v 10 letih. To ni dohodek ali pa prihodek, ki ga pobereš in ga potem vsako leto naprej imaš. Zaradi tega povezovati, da naj pač luknjo zapolnimo s poplačilom davčnega dolga, ni primeren ukrep. Se pa absolutno strinjamo, da gre za vprašanje, ki ga je treba z rednim delom, s striktno izterjavo naslavljeni in ga še nadalje zmanjševati, tako kot je trend že v zadnjem obdobju.

Še ena izjava me je zmotila oziroma bi jo rada naslovila, in sicer da država zasluži, če dobi zaposleni, recimo, božičnico ali pa nagrado ob koncu leta. In navedene so bile določene

številke oziroma celo tako, da zasluži pri plači. Obremenitev stroškov dela je sestavljena iz dohodnine, ki je prihodek državnega in občinskih proračunov, in pa prispevkov za pokojninsko in zdravstveno blagajno. Od minimalne plače se dohodnine na letni ravni zbere dobrih 100 evrov. Prispevki za pokojninsko in za zdravstveno blagajno so tisti, ki znižajo bistveno neto prejemek tudi tistemu, ki mu je za delo namenjena zgolj minimalna plača. Zaradi sistema pokojninskega varstva, kakršnega imamo, ker nimamo individualnih računov, ampak imamo sistem medgeneracijske solidarnosti, so to sredstva, s katerimi se financirajo današnje pokojnine, da bodo tisti, ki bodo zaposleni, prišli za njim, zanj financirali njegovo pokojnino. In s tem delom si zagotavlja tudi sam sebi zdravstveno varstvo skozi sistem zdravstvenega zavarovanja, za kakršnega smo se dogovorili.

Za konec naj še enkrat poudarim, da ne zavračamo razprave o tem, kakšna je primerna oblika razbremenjevanja stroškov dela, ki so nadpovprečno obremenjeni v Sloveniji. Vendar moramo to vprašanje nujno povezati tudi s pravicami, ki iz teh obremenitev izhajajo, in z obremenitvami na drugih področjih. Ne smemo si dovoliti tega, da imamo ločene razprave, na eni strani delimo korenčke in na drugi strani drugim prepustimo, da se trudijo najti ustrezne nadomestne vire. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.
Besedo ima še predstavnik predlagatelja mag. Matej Tonin.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): Nova Slovenija bi se lahko v tem mandatu izrazito udobno postavila v vlogo opozicijske stranke in zgolj kritizirala tisto, kar bi vi pripeljali v parlament. Ampak ne, mi želimo delovati na drugačen način, zato smo pripravili predloge, s katerimi želimo reševati tiste najbolj pereče stvari, za katere vsi skupaj ugotavljamo, da so problematične.

Pred meseci se je izpostavljala v več primerih božičnica kot pretirano obdavčena. Ta problem mi rešujemo in ga predlagamo v tem zakonu. V zadnjih letih se govori, da je v primerjavi z drugimi državami v Sloveniji nadpovprečno obdavčeno delo, še posebej so visoki prispevki za socialno varnost. Tudi za ta problem predlagamo, da ga rešimo na enostaven način, da določen del prihodkov enostavno ni oprispvečen, in s tem dvignemo neto minimalno plačo za 50 evrov, a hkrati ne povečamo bruto minimalne plače. Številne države okoli nas poznajo razvojno kapico. Jo imajo, pa je ne razumejo kot bogataško kapico, ampak kot pomoč srednjemu sloju, kot pomoč inženirjem. Pri nas je to tema, na kateri se lomijo ideološka kopja, v kateri je mogoče zaslediti ogromno demagogije – ampak v redu.

S predlogi zagotovo ne poslabšujemo zdravstvenih storitev, ker danes zdravstvene storitve niso odvisne od tega, koliko vi plačujete prispevkov za zdravstveno varstvo, ampak smo vsi upravičeni do enakih zdravstvenih storitev, in zagotovo ne uničujemo socialne države. Mi s predlogom ljudem dajemo več, me pa zanima, ker imam občutek, da bo vladna koalicija ta naš predlog danes zavrnila, s čim bo prišla vladna koalicija. Kaj bo tisto in na kakšen način boste vi reševali probleme, ki smo jih želeli mi rešiti?

Se bom umestil na sedež in pozorno spremljal, kaj boste pripravili vi.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Vsi razpravljavci, ki ste to želeli, ste dobili besedo. Ker čas, določen za razpravo, še ni potekel, sprašujem, ali želi na podlagi prvega odstavka 71. člena Poslovnika zbora še kdo razpravljati. Prosim za prijavo. Samo opozorilo, pred prijavo vas želim opozoriti, da se prijavite k razpravi, tako da pritisnete na tipko za vklop mikrofona. Če se želite prijaviti k razpravi tudi predlagatelj zakona mag. Matej Tonin ter predstavnik Vlade, prosim, da se prav tako prijavite s pritiskom tipke za vklop mikrofona. V tem primeru dobite beseda kot zadnja, in sicer najprej predstavnica Vlade, nato pa predstavnik predlagatelja. Vsak razpravljavec ima na voljo 5 minut časa. Prvi ima besedo ..., sekundo, sistem je malce zatajil.

Gospod Jožef Horvat, kar izvolite, bomo kar tako začeli, bodo iz dežurne sobe prinesli seznam.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, gospa predsedujoča.

Jaz se zahvaljujem vsem za korektno razpravo, ki ste imeli resnični namen, da v teh petih urah oziroma nekaj manj res opravimo zelo pomembno razpravo za to državo. Zahvaljujem se tudi gospe državni sekretarki, ki je strokovnjakinja na tem področju, ki je pozdravila to razpravo. Če kdo pričakuje od opozicijske stranke, ki ima 5 poslancev, 2, 3 strokovne sodelavce, mogoče nekaj zunanjih prijateljev in strokovnjakov, da bo napisala idealen zakon, da noben izmed 90 ne bo rekel, da ni dodelan, da je pomanjkljiv; potem se pač moti. Ni predloga zakona, ki bi bil absolutno pravilen, brez napak. Ga ni. Ga ni od nobene vlade. Takšni izgovori so blef, oprostite izrazu.

Mi si prizadevamo, da bi resnično gospodarstvo razbremenili. Slovensko gospodarstvo, to vemo iz naših terenskih obiskov, ima fantastične ideje. Res toplo priporočam, da sledite naši praksi, vsak mesec terenski obisk, vsak mesec obisk vsaj petih gospodarskih družb. Toplo priporočam, bodite tudi vi blizu ljudem, res. In boste videli, da imajo produkte, imajo nove trge, ne morejo pa se širiti. Ne upajo zaposliti, ker pa morda tudi kakšnega slabega delavca, ker tudi v vsej množici ljudi so tudi slabi, smo tudi slabi, no, da sem samokritičen, in ga ne morejo odpustiti, ker je zakonodaja takšna, da varuje

prej pravice kot dolžnosti. To so dejstva. In vse to so vprašanja, ki so relevantna in jih moramo rešiti. In če bi dejansko šli vsaj malo naproti – ja, tudi s korenčkom – gospodarstvu, ne samo s palico, kot so davčne blagajne, ki so res takšen fiasko, da je še mene sram, ki sem seveda glasoval proti, je fiasko; če bi malo šli naproti gospodarstvu, bi lahko v roku recimo do konca tega mandata, upam, da se bo redno zaključil, naredili 60 tisoč novih delovnih mest. In zdaj izračunajmo, koliko bi to prišlo v pokojninsko blagajno, v zdravstveno blagajno in tako naprej. Kar izračunajmo, 60 tisoč krat tisoč 500, povprečna plača, krat 12 mesecev krat 22,1 %. Dobite, če se nisem zmotil, 240 milijonov na letni ravni. Tu je odgovor na vprašanje, na relevantno vprašanje, ki si ga je postavila, nam ga je postavila spoštovana kolegica Marinka Levičar, zelo prijazna poslanka. Tu so vprašanja.

In seveda drugo, optimizacija, racionalizacija javnega sektorja, državnega sektorja. Kje je Strategija razvoja Republike Slovenije, kje je Digitalna Slovenija? Dobro, zdaj pričakujem, da bo ta oblak nekaj prinesel. Jaz računam, da bo prinesel finančne učinke, ki ga imamo, ki je tudi rezultat, če sem prav razumel, obiska predsednika Vlade pri svetovno znanih korporacijah s področja IKT. Tisti, ki je bil v gospodarstvu kdaj tudi poslovodeči, ve, da so edina stalnica spremembe, optimizacija, optimizacija, optimizacija, racionalizacija, racionalizacija proizvodnega procesa, zmanjševanje stroškov. In to isto bi morala vedno nad seboj imeti tudi slovenska vlada; in vsaka vlada, – kako narediti čim vitkejšo državo, čim racionalnejšo državo, seveda čim cenejšo državo, glede na resurse, ki jih imamo. Mi nikoli ne bomo imeli dva milijona zaposlenih, dokler bomo dvomilijonski narod. Lahko pa jih imamo, kot sem povedal, 60 tisoč več; in to ne na minimalcu.

Tukaj je problem, problem je, da se nam število delovnih mest z minimalno plačo povečuje. In je problem, da se nam povečuje število upokoјencev, ki s tako nizkimi penzijami ne morejo preživeti; in problem je, da nam pokojnine realno padajo. In delati isto kot prej in pričakovati boljše rezultate, je po Einsteinu definicija norosti. In Slovenci smo vendarle pametni narod, a ne?!

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima gospod Marijan Pojbič.

Izvolite.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica.

Najprej moram reči, da sem poslušal nekaj razprav v Državnem zboru, ki nimajo nič skupnega z realnostjo v tej družbi. Tilna Božiča, moram reči, sem poslušal, ko govori kot čisti birokrat, ki nima sploh nikakršne zveze z realnim problemom in z realno situacijo v naši družbi v tem trenutku. Govoriti o številkah, če primerjamo

vse parametre, če držijo, je veliko vprašanje. Gospod Tilen Božič, govorili ste, da se iz naše družbe, iz Slovenije izseljuje toliko in toliko, takšno in takšno število ljudi, da se je odselilo. Res je, ampak niste povedali tega, da se je iz naše družbe izselil najbolj visoko izobraženi kader. K nam se pa priseljujejo tisti, ki so večina na socialnih transferjih, tega pa niste povedali. Zakaj prirejate informacije in zavajate javnost?

Prav tako vam bom sedaj na kratko predstavil stanje v naši družbi, ko govorimo o tem, kar je predlagala Nova Slovenija. Zakon, ki ga tudi jaz podpiram, bi definitivno pripomogel k zmanjšanju revščine v tej družbi. In vam bom samo prebral to, kar je napisalo Gibanje novega tisočletja; in sicer smo o brezposelnosti danes že govorili, imamo 110 488, 290 tisoč ljudi pod pragom revščine, 150 do 250 tisoč registriranih alkoholikov, preko 4 tisoč brezdomcev, 290 samomorov, 160 tisoč prejemnikov Rdečega križa, 54 tisoč prejemnikov socialne pomoči, 410 tisoč oseb, izpostavljenih tveganju socialne izključenosti, 206 tisoč upokoјencev na pragu revščine, 48 tisoč prejemnikov minimalne plače. Spoštovani gospe in gospodje, če to niso dovolj alarmantni podatki, je v tej družbi treba korenito nekaj – in to takoj – spremeniti. Potem me naj vzame vrag. Ta vlada in ta koalicija v tem mandatu ni storila absolutno čisto nič za to, da bi se ta situacija izboljšala. Naj mi povedo, kakšen zakon je v smeri znižanja obdavčitve realnega sektorja oziroma gospodarstva prinesla v ta državni zbor. To mi povejte. In sedaj napadate opozicijo, ker koalicija in vlada nista sposobni predlagati pomembnih rešitev, napadate opozicijo, ki predlaga ustrezne rešitve, ki bi šle v korist tistim, ki bi lahko začeli zaposlovati. Tudi tisti, ki bi bili prejemniki minimalne plače, bi 50 evrov neto več zaslužili. In za te ljudi, ki zaslužijo minimalno plačo, je 50 evrov neto na leto ali pa na mesec izjemnega pomena. Vam se to ne zdi pomembno in vi se iz nas norčujete v parlamentu, kompletna koalicija. Ne razumem Desusa, sploh ne razumem. Danes sem slišal, sem dobil informacije, kar je bilo že javno znano, da se pokojnine zvišujejo za 0,7 %. Moja mama, ki ima 450 evrov pokojnine, dobi zraven 3,20 evra, nekaj takega. Pa to je čisto norčevanje. Popolno norčevanje iz ljudi in upokoјencev. Da vas ni sram tistih, ki sedite tukaj in predlagate take rešitve ter zavajate slovenske ljudi, slovenske državljanke in državljane.

Spoštovani gospod, to ni demagogija, to so dejstva. Recite, da to ni res, kar sem govoril. Prosim lepo, ne govorite mi tega, ker je res. Sami ne veste, kaj sprejemate v Desusu, kaj podpirate in kakšne rešitve sprejemate. Izračunajte, koliko je 0,7 % na 450 evrov, pa boste videli. Ne mi govorite tega, da ne govorim resnice, tega si pa ne dovolim od nikogar v tem parlamentu, ker govorim resnico in točno to, kar je ključno ter pomembno, da poudarim in povem. Veste, kaj pa ste naredili za to, da podjetništvo in obrtništvo hira v naši družbi? Davčne blagajne. Kaj ste naredili na trošarinah,

ki bi jih lahko zmanjšali, da bi tisti, ki so vezani tudi na goriva, podjetniki in obrtniki lažje preživel, kaj ste naredili? Nič, niste jih znižali. Poskušali ste ukiniti olajšave za razvoj, ampak hvala bogu, da vam to ni uspelo, ker je opozicija in Obrtno-podjetniška zbornica temu nasprotovala. Prav tako ste naredili trajen ukrep dvig DDV, iz manjšega, iz 8,5 na 9,5; in zgornjega, iz 20 na 22 %. In kam je šel ta denar, kam gre ta denar, teh 100 milijonov, kam ta denar gre? In kaj ste naredili ... / izklop mikrofona/

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Časa vam je zmanjkalo. Hvala lepa, gospod Marijan Pojbič.

Besedo ima gospod Jernej Vrtovec.
Izvolite.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSI): Spoštovani kolegice in kolegi!

Nisem jezen, ampak se bojim, da prej zelo žalosten, predvsem s tega vidika, ker nastaja vtis, da v bistvu koalicija, predvsem pa Stranka modernega centra, tem predlogom, ki smo jih pripravili v Novi Sloveniji, nasprotuje predvsem iz nekega nepomembnega političnega prestiža. In končno, ko vsaj v delu opozicije sledimo vašemu predsedniku Vlade, da iščemo rešitve in pripeljemo rešitve v parlamentarno proceduro, bi si tisti, ki iščemo rešitve, res želeli te spodbude, da bi iskali še naprej rešitve morebiti za drugo branje. Tako pa so se v razpravi pokazale predvsem konceptualne razlike, upam, da ne kaj drugega. Ob tem obžalujem, da nekako ni volje za spremembe ali pa za bolj temeljit razmislek, da bi Slovenija postala konkurenčnejša država. In na eni strani smo poslanci Nove Slovenije, ki želimo razbremeniti slovensko gospodarstvo, da Slovenija postane konkurenčnejša država. Ta naš zakon bi pomenil tudi veliko dobrodošlico tujim podjetjem, da pridejo v Slovenijo in tukaj ustvarijo delovna mesta. In kdo bo potem na boljšem? Slovenski državljani. In potem na drugi strani, žal po današnji razpravi sodeč se bojim, da je koalicija, ki vsemu temu nasprotuje. Toliko pripomb imate na predlog Nove Slovenije, nekaj ur razprave, ampak nobenega predloga rešitev. Pred nekaj meseci je prišel sicer vaš finančni minister gospod Mramor s predlogom davčne reforme; ampak kje je ta predlog končal?! Ta predlog je končal v medijskem obračunavanju in minister Mramor je bil prisiljen umakniti ta predlog; ker so ga gospodarstveniki, oprostite izrazu, dobesedno razsuli, spljuvali. In hvala bogu, da so ga, ker ni bil dober predlog, ker je pomenil stagnacijo. Posledično smo zaradi naše stagnacije priča temu, da se uspešnejši slovenski gospodarstveniki, podjetniki ali pa mladi izobraženi selijo. In to smo danes slišali že stokrat, ampak je prav, da to slišimo. Kajti na nas, zakonodajalcih je tudi, da zaustavimo ta trend izseljevanja uspešnih, mladih, izobraženih, iz takšnih in drugačnih poklicev v sosednje,

konkurenčnejše države, kjer bodo lahko razvili svoje potenciale.

Socialni copatek, kot smo poimenovali omejitve plačevanja prispevkov tistih z najnižjimi plačami, spoštovani kolegi in kolegice, ki se borite za socialno državo samo pod narekovaji, obenem pa uživete v luksuznih vikendih v Umagu, Karigadoru, Dajli in tako naprej, to bi pomenilo 50 evrov več ob plači pri tem posamezniku, ki prejema najnižjo plačo. Kaj bi on s tem denarjem naredil – zapravil bi ga, potrošil bi ga, hkrati bi več ostalo tudi državi, denar se obrača. In mi temu posamezniku tega ne dovolimo. Božičnica, nižja obdavčitev. Ne vem, ali ste res samo v Državnem zboru ter ne hodite v svoje poslanske pisarne in do lokalnih podjetnikov v svojem okolju; ampak podjetniki bi radi izplačevali božičnico, pa je preveč obdavčena. Preveč je obdavčena, je ne morejo, bi pa radi svoje zaposlene nagradili. Dajmo to priložnost, ne vidim razloga, zakaj ne bi dali te priložnosti podjetnikom, da bi nagradili svoje sodelavce, lastnikom podjetij, ter tudi delavcem, da bi ta denar dobili in bi ga naprej potrošili. Na drugi strani socialna kapica, ki jo nekateri imenujete bogatunska kapica; ne se delati norca iz ljudi, obenem pa uživati, bom še enkrat rekel, v vikendih v slovenski Istri. Vprašajte se, kdo je bogataš in kdo ni bogataš. Če so razvojni inženirji bogataši, potem pa nam bog pomagaj in končajmo s to demagogijo.

Želim si še več takšnih razprav v prihodnje in da bi ta predlog Nove Slovenije bilo možno obravnavati tudi v drugem branju.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Iva Dimic.

IVA DIMIC (PS NSI): Hvala lepa, predsedujoča.

Še enkrat, spoštovani kolegice in kolegi, to, da nekako ni razumevanja za tiste, ki prejemajo dobrih 550 evrov ali pa 315, da bi se jim dvignila minimalna plača, in to argumentirate s tem, da bodo potem prispevki za njihovo pokojnino nižji in da se ne ve, kako se bodo izplačevale pokojnine, mislim, da je skrajno neprimerno. Prejšnji teden smo imeli sejo na temo demografije, kjer je gospod Vasle iz Umarja predstavil, da prejema pokojnine v višini od 100 do 400 evrov okoli 30 tisoč Slovenk in Slovencev ter med 400 in 700 evrov 200 tisoč Slovenk in Slovencev. In bo treba razmisliti, kako, na kakšen način se bodo pokojnine v prihodnosti ..., ali se bo povečevala delovna doba ali se bodo pokojnine zniževale. Seveda, to je naloga tudi zdajšnje koalicije, da o tem odloča, vendar – še enkrat bi rada povedala, pa tudi na odboru sem – koliko let bodo morali delati tisti, ki imajo minimalno plačo, da bodo lahko dosegli neko normalno pokojnino. Koliko let – 60, 70, 100 let? Sistem ni pravi. Ti reveži so že zdaj reveži, ko hodijo delat; in bodo reveži, ko bodo v pokoju. In se mi zdi, da enostavno ne rešujete problemov. Očitno vladna koalicija želi,

da minimalne plače ostajajo take, kot so. In to je sporočilo današnje seje – vsi enaki, vsi revni. Razen nekaterih posvečenih oseb v javnem sektorju, ki imajo možnost, da si sami dodelijo dodatke za stalno pripravljenost ali pa si lahko obračunajo celo potne stroške kar dvakrat. In pridemo do stanja, da sita vrana lačni ne verjame; da nekdo, ki prejema take dodatke, več kot je višina neke minimalne plače, ko ima možnost, da si lahko tudi dvakrat obračunava potne stroške, ne verjame tistemu, ki komaj preživi skozi mesec. Ne verjame, da bi takemu posamezniku, ki komaj preživi skozi mesec, 50 evrov izjemno veliko pomenilo na mesec. Enostavno, ker to so neki potni stroški v višini 33 evrov, kaj pa je to, to pa ja gredoč dobiš, nekam se zapelješ.

Ampak tisti, ki dela za 550 evrov, te možnosti nima. On je privezan na tisto delovno mesto; hvala bogu, da ga ima, saj je hvaležen. Ampak ne razumem, da ne razumete, da je to ukrep, s katerim pomagamo tistim najšibkejšim, in da bo treba hkrati iskati rezerve tudi za njihove penzije. Tako ali tako jih bo treba iskati, ker so njihove plače že sedaj tako nizke, da praktično sploh ne vedo, kaj lahko pričakujejo, ko bodo dopolnili pogoje za starostno upokožitev oziroma pogoje z naslova polne delovne dobe. Govoriti – ne, ne moremo vam dati, ker potem pa ne boste imeli penzij, je to, kot sem rekla, sita vrana lačni ne verjame. In govoriti – ne moremo vam dati, ker potem ne vemo, kako vam bomo še kaj dali; oni že sedaj nimajo nič. Zdi se mi skrajno neprimerno za vse tiste ljudi, ki hodijo k nam v poslanske pisarne, za vse tiste, s katerimi živimo v okolju, ki prejema tako nizke plače, se mi zdi jim odreči neko možnost na način, ki smo ga preko izračunov dokazali, da je vzdržen, neodgovorno, nehumano. Z mojega vidika predvsem nehumano.

Velikokrat se sprašujem, ker sem tudi že sama to doživela, kaj so narobe naredili v življenju, da prejema tako nizko plačo. Zakaj ravno jaz? Jaz ne vem, če ste se vi kdaj tako vprašali – zakaj ravno jaz? Kaj sem naredil narobe v življenju, kaj bom dal svojim otrokom? 50 evrov je prvi korak k pomoči vsem tem.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima mag. Matej Tonin.
Izvolite.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): V današnji razpravi morda še ni bilo povedano, kako je ta predlog zakona nastajal in kdo je bil s tem zakonom vse seznanjen, s kom smo se sestali in kdo je ta zakon podprl.

Mi smo začeli te probleme naslavljalati in jih reševati nekje sredi lanskega leta. S stvarmi smo se ukvarjali več kot šest mesecev, ker smo jih želeli čim bolj dodelati, jih narediti nekomplcirane in enostavne. V vsem tem času smo se sestali s predstavniki delodajalcev, s predstavniki delavcev, recimo temu sindikati. S

strani delodajalskih organizacij ni bilo ene organizacije, ki bi temu našemu zakonu nasprotovala. Podprle so ga vse delodajalske organizacije – od Obrtne zbornice Slovenije, Gospodarske zbornice, združenje menedžerjev, združenje delodajalcev itn. Pri sestankih s sindikati so bili nekateri sindikati, na čelu z gospodom Štrukljem, kritični do razvojne kapice, kar lahko razumem; ampak so pa vsi podpirali božičnico. Zato bi morda ob sklepu današnje razprave še enkrat povedal, da je ta naš zakon sestavljen iz treh različnih delov. Če boste dovolili, da se parlamentarna razprava o davčnem sistemu v Sloveniji vendarle nadaljuje s tem, da boste danes glasovali za, potem boste imeli priložnost, da v drugi obravnavi aktivno sodelujete in popravljate zakon tako, kot vi mislite, da je bolj prav. Da bomo tudi mi videli, kje so pa vaše rešitve in vaši predlogi. Najbolj enostavno je vse skupaj zavrniti. Rekel sem, da vas lahko tudi razumem, da morda dva od teh treh naših predlogov za vas nista sprejemljiva zaradi ideoloških, demagoških, javnofinančnih, kakršnihkoli hočete razlogov; je pa bil današnji skupni imenovalec vendarle božičnica – tisto, kar bi lahko popravili in naredili bolj zanimivo za podjetja, predvsem pa da bi naši ljudje, torej vsi državljani Republike Slovenije pri izplačilu božičnice dobili večji del tega denarja oni na svoj račun; ne pa da bi večji del tega denarja odrezala država. Upam, da bo ta zakon danes šel čez prvo sito, da ne boste debate ugasnili že danes. Če niste popolnoma stoprocentno prepričani v ta zakon, se lahko vsaj vzdržite in nam pomagajte, tistim, ki v ta zakon verjamemo, da nadaljuje svojo pot.

Ker imam še ravno toliko časa, se mi zdi smiselno pokomentirati še eno zadevo, in to je naš penzijski sistem oziroma pokojninski sistem. Ko hodim po Sloveniji, me marsikdo vpraša, kje je moj denar, ki sem ga 40 let vplačeval v pokojninski sistem oziroma ki so mi ga trgali pri plači. Vsakemu lahko, žal, povem, da vašega denarja ni, ker nimamo, če hočete, ameriškega sistema, kjer bi se vaš denar nekam nalagal in bi si ga ob koncu vaše kariere lahko izplačali rentno ali v kosu. Ampak gre vaš denar, ki ga plačujete za penzije, še isti mesec za pokojnino. In zato je tako pomembno razmerje med tistimi, ki delajo, in med tistimi, ki so v pokoju. In če želite, da bodo penzije lahko na neki dostojni ravni, če želite, da bo sploh dovolj denarja za penzije, potem je jasno, kaj je najučinkovitejši ukrep za zaščito upokožencev. To je, da storimo vse, da ima več ljudi delo, da več ljudi, ki so zaposleni, dejansko plačuje za penzije. To je edina rešitev.

Mi smo danes s takšnimi ukrepi prišli, ki bi pomagali novim delovnim mestom, bomo pa videli zvečer, kakšen bo rezultat glasovanja. Vsem pa se zahvaljujem za današnjo aktivno razpravo.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Jaz se malce opravičujem, predstavnici Vlade sem pred vami pozabila dati besedo. Danes je tehnika malo zatajila.

Se odpovedujete? Prav.

Hvala lepa, zaključujem splošno razpravo. O predlogu sklepa, da je predlog zakona primeren za nadaljnjo obravnavo, bomo v skladu s časovnim potekom seje Državnega zbora odločali danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 5. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na 5. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA DRUGO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O GOSPODARJENJU Z GOZDOVI V LASTI REPUBLIKE SLOVENIJE, V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA.

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. (Ni jih.) Predlog zakona je obravnaval Odbor za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsednici gospe Ivi Dimic.

IVA DIMIC (PS NSi): Spoštovani kolegice in kolegi, spoštovani minister, prihaja državni sekretar.

Odbor za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je Predlog zakona o gospodarjenju z gozdovi v lasti Republike Slovenije obravnaval kot matično delovno telo na 13. seji 13. januarja 2016 in na prvem nadaljevanju 13. seje 14. januarja 2016. O predlogu zakona je bila na 14. redni seji Državnega zbora 23. novembra 2015 na podlagi 122. člena Poslovnika Državnega zbora opravljena splošna razprava; 7. decembra 2015 pa je odbor opravil javno predstavitev mnenj, katere namen je bil pridobiti mnenje in stališča strokovne ter širše javnosti o predlaganih zakonskih rešitvah. V skladu s 145. členom Poslovnika Državnega zbora je bil predlog zakona poslan v mnenje lokalnim skupnostim. Državni zbor je prejel tri mnenja, in sicer: Mestne občine Ljubljana, Občine Lovrenc na Pohorju in Občine Kočevje, ki predlogu zakona ne nasprotujejo, podali pa so nekatere konkretne predloge k posameznim členom.

K predloženemu predlogu zakona so amandmaje vložile Poslanska skupina Združena levica, Poslanska skupina Nove Slovenije – krščanskih demokratov, poslanec Janko Veber ter poslanske skupine SMC, Desus in SD. Na seji odbora je predstavnica Zakonodajno-pravne službe v dodatni obrazložitvi pisnega mnenja poudarila, da amandmaji koalicije sledijo njihovim pripombam in izboljšujejo predlagano besedilo; vseh pomislov pa amandmaji ne odpravljajo. Odbor se je nato seznanil tudi z mnenjem Komisije Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, ki predlog zakona podpira. Člani odbora so se seznanili tudi s pisnimi pripombami Gospodarske zbornice Slovenije, Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije, Obrtno-podjetniške zbornice Slovenije, Sindikata državnih organov in drugih

institucij. Njihovi predstavniki so na seji tudi obrazložili svoje pripombe, ki so šle v smeri, da predlogu zakona sicer ne nasprotujejo, vendar podpora predlogu zakona pogojujejo s tem, da bo zakon nedvoumno določil, da se bo državno podjetje ukvarjalo samo z gozdarstvom, torej z redno oskrbo z lesom do kamionske ceste; in naj zato nima lastne predelave lesa. Nadalje, državno podjetje naj omogoči, da bodo s hlodovino prednostno oskrbljeni lesarji, ki imajo proizvodnjo v Sloveniji; in naj se zagotovi, da bo oskrba z lesom vsaj tako dobra kot sedaj tudi po zamenjavi modela upravljanja državnih gozdov, torej po juniju 2016. Izpostavili so tudi problematiko prenosa javnih uslužbencev s sklada na družbo in opozorili, da predlog zakona ne rešuje nadaljnje zaposlitve tisoč 500 usposobljenih gozdarjev, zaposlenih pri trenutnih koncesionarjih. Zato so pozvali vlado, da sprejme poslovni načrt za ohranitev teh delovnih mest in zagotovi, da se bodo dela v gozdovih še naprej izvajala strokovno in varno z usposobljenimi delavci.

V razpravi sta sodelovala tudi predstavnik Računskega sodišča, ki je izpostavil finančne posledice zakona na državni proračun v delu izvajanja nalog, ki naj bi jih po predlogu zakona financirali iz proračunskega sklada. Direktorica Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije je opozorila, da bo po predlogu zakona Sklad še vedno zavezanec za vračilo gozdov v naravi in plačilo odškodnine za nezmožnost uporabe gozdov, vrtnjenih v postopkih denacionalizacije. V razpravi so člani odbora iz vrst opozicijskih poslanskih skupin opozorili, da predlog zakona ne sledi v celoti pripombam Zakonodajno-pravne službe in opozorilom Računskega sodišča. Vzbuja številne pomisleke in prinaša le parcialne rešitve, ki ustrezajo le ozkemu krogu posameznikov. Zastavljeno je bilo tudi vprašanje, zakaj sploh potrebujemo novo podjetje, in to z dajanjem poročstva države za najete kredite, pri tem da imajo sedanji žagarski obrati še 50 % neizkoriščenih kapacitet, saj bi naloge nove družbe lahko upravljal Sklad ob ustrezni reorganizaciji. V skladu s pripombami iz razprave so koalicijske poslanske skupine vložile spremembo amandmaja, po katerem bo družba lahko najemala kredite, vendar s poročtvom, ki bo izdano na podlagi soglasja Državnega zbora Republike Slovenije. Pri tem je bilo obrazloženo, da bo Državni zbor o tem sprejel zakon. Odbor je amandma sprejel. Široka razprava je potekala tudi o 14. členu. Odbor amandmaja k 14. členu Poslanske skupine SMC ni sprejel. Po končani razpravi je odbor sprejel večino amandmajev koalicijskih poslanskih skupin in nekatere amandmaje Poslanske skupine Združena levica in SMC ter nekatere svoje amandmaje, kar je razvidno iz poročila odbora. V skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora je odbor glasoval še o vseh členih predloga zakona in jih sprejel. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo

dopolnjenega predloga zakona, v katerem so vključeni sprejeti amandmaji. Dopolnjen predlog zakona je sestavni del poročila odbora.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Ker je zbor na 13. seji opravil splošno razpravo o predlogu zakona, predstavitev stališč poslanskih skupin ni možna. Prehajamo na razpravo o členih in vloženi amandmajih, ki jo bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 27. 1. 2016.

V razpravo dajem 10. člen ter amandma Poslanske skupine NSi. Želi kdo razpravljati? Prosim za prijavo.

Besedo ima gospod Ivan Škodnik.

IVAN ŠKODNIK (PS SMC): Lepo pozdravljeni, predstavniki Vlade, minister ter vsi ostali, kolegice in kolegi!

Po dveh mesecih se zopet ta zakon vrača v Državni zbor. Moram reči, da smo pred dvema mesecema naredili neke pomembne korake, kjer so sledile razprave. Danes je rečeno, da razprave ne bo več. Jaz se bom omejil najprej na amandma k 10. členu, ki ga je podala Nova Slovenija – krščanski demokrati. Tu se bojijo nelojalne konkurence in nekako jih ta člen moti, ker predelava lesa ni v njihovem cilju. Nekako so navedli, da bi bilo najbolje, da bi ta zakon ostal pri spravi lesa iz gozda do kamionske ceste in konec. Tukaj naj prevzamejo trgovci in naj potem s tem lesom naredijo, kar hočejo. Se pravi lahko bi zopet trgovali trgovci, da gre les zopet v Avstrijo, potem mi danes nismo naredili pravzaprav nič.

Mi smo tukaj notri naredili nekaj več, bom potem v nadaljevanju rekel, ampak česa se bojijo pri tem 10. členu. V tem, ko govorimo, da bo predelava, mislimo navedem, da bi v tem državnem podjetju formirali tudi centre – seveda to je predpostavka kasneje – za tiste zadeve, za tisto predelavo lesa, ki je strateškega pomena za državo, za Slovenijo. Mi smo imeli v preteklosti različne proizvodnje, proizvodnja plošč, celuloze in tako naprej, to bi morali zopet vrniti nazaj; to se pravi proizvodnja plošč, ki bi bila nekoliko drugačna. Tista, ki bi jo rabili za gradnjo lesenih objektov, ki jih sedaj uvažamo iz Avstrije pa mogoče še od kje drugje. S tem pa mi ne odpiramo novih delovnih mest. Hlodevino izvažamo ali pa so izvažali v Avstrijo, iz Avstrije so kupovali in uvažali polizdelke in tisti preprosti ljudje, s katerimi sem se zadnje čase pogovarjal, na podeželju so rekli – pa tega ne razumemo, da gre les v Avstrijo, oni tiste ostanke pokurijo od skorje do ostankov, zastonj kurijo doma, vsi ostali polizdelki se pa zelo dobro prodajajo nazaj v Slovenijo. Tu je šlo za samo trgovanje.

To čisto preprosti ljudje razumejo in jaz sem vesel, da smo v tem državnemu zboru in na odborih ta zakon pripeljali tako daleč, da lahko rečem, da v prvi vrsti zagotovimo les tistim, ki ga bodo predelovali. In to je sigurno še v prvi vrsti, mi imamo v Sloveniji preko tristo žagarjev. Tristo

žagarjev, ki lahko milijon 200 tisoč kubikov, ki se jih bo posekalo iz teh državnih gozdov in ni pravzaprav noben problem posekati oziroma predelati v polizdelke. Eni bodo z žagami razžagali les v žagan les, bodo dodali neko vrednost, drugi bodo izdelali neke enostavne izdelke, tretji bodo les sušili, izdelali polizdelke, četrti pa se bodo lotili zahtevnih izdelkov. In jasno, tukaj je mišljeno tisto, da v prvi vrsti zagotovimo les tistim, da ne bi les šel v tujino. Zavedati se moramo tudi, da moramo doma povečati potrošnjo, to se pravi da več lesa vgradimo, bodisi pri lesenih hišah. Če bomo mi gradili v naslednjem obdobju, veliko se vlaga v turizem, morali bomo graditi povsem nove objekte na osnovi lesa. Leseni objekti, ki bi bili nekaj posebnega v Sloveniji, neka posebnost v turizmu, to bi se potem prav gotovo tudi poznalo, nek premik in preboj v lesni industriji, kajti poraba lesa bi tukaj vendarle narasla. Ko sem prej omenil tiste polizdelke, od celuloze in potem sem mislil lesno volno, se moramo zavedati, da pri drevesu imamo ..., prvi hlood je najboljši, tistega sploh ni noben problem prodati, tistega bi vsak najrajši prodal, tujcem so zelo zanimivi in ga bi takoj odpeljali. Drugi in tretji hlood se sigurno še v lesni industriji lahko dobro skuri in pridela. Četrti, peti, šesti, bolj gremo proti vrhu, so hloodi slabše kvalitete. In moram reči iz praktičnih izkušenj in pogovorov z drugimi, je veliko tega lesa ostalo v gozdu, se pravi zgnilo ali pa so ga nekateri pokurili.

Namen tega pa je, da se to pridela v izdelke. In kot sem rekel, so slabše kvalitete od četrtega, petega, šestega hlooda, ki so proti vrhu. To je pa tisto za celulozo, za plošče in tudi za lesno volno. In to nikakor ne bo nelojalna konkurenca za ostalo lesno industrijo. V prvi vrsti bomo dali les žagarjem, v drugem bomo probali v teh centrih graditi v naslednjem obdobju, to je še vse v povojih, take centre, ki bodo koristni in strateškega pomena za lesno industrijo v Sloveniji. Jaz amandmaja k 10. členu ne podpiram iz navedenih razlogov. Zaenkrat hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa. Prosim za mir v dvorani.

Besedo ima gospa Iva Dimic.

IVA DIMIC (PS NSI): Hvala lepa, predsedujoča.

Spoštovani minister, državni sekretar, vsi sodelavci Ministrstva za kmetijstvo!

V Novi Sloveniji smo ponovno vložili amandma k 10. členu, sicer je nekoliko drugačen, še vedno pa sledi temu, da država oziroma državno podjetje ne bi ustanovljalo lastnih obratov za predelavo lesa, žage, ker bi to po mnenju Obrtne zbornice in združenja za predelavo lesa, žagarjev v Sloveniji predstavljalo nelojalno konkurenco obstoječim žagarskim obratom. Ker je bila opravljena raziskava, koliko prostih kapacitet imajo ti žagarji, da je 50 % kapacitet prostih, se mi zdi, da je smiselno, da se najprej omogoči pod enakimi pogoji, da se te

kapacitete, ki so že postavljene, za katere ni potrebno niti poročilo države niti kakršnekoli druge spodbude, zapolnijo. Šele potem se vidi, kakšna je kapaciteta. Mi pa imamo v glavah, kaj vse bi lahko delali, pa nimamo prostorov, nimamo centrov in ne vem še česa. In zdaj bi mi to naredili, zdaj pa, ali bo mandat zdržal do konca, da se bo lahko še znanje preneslo, ali ne; mislim, da je to vse skupaj postavljeno na majavih tleh.

Tu moram replicirati kolegu Škodniku, doma je treba povečati potrošnjo. Ali nismo ravno 20 minut nazaj govorili, kako se bo potrošnja povečala, pa ni razumevanja na tem področju. S čim se bo doma povečala potrošnja?! Z minimalno plačo? S 515 evri ali s 313, kar je pod minimalno plačo? To je nemogoče dvigniti doma potrošnjo na tak način. Pa kdo bo zdaj korigiral domačo potrošnjo? Ali bo država korigirala? Saj to že imamo – Peko Tržič. Ali bo trg povedal, kaj se bo dogajalo na področju lesa, lesne predelovalne industrije. Govorila sem s kar nekaj podjetniki in nimajo nič proti, če jim Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo omogoča neka finančna sredstva, da se oni sami razvijajo in sami imajo trg. In mi kot država ali kot ministrstvo bi morali to izkoristiti, ker ljudje, ki delajo v lesni branži, ki se dejansko mednarodno udeležujejo in imajo znanje, da brez problema lahko pripeljejo in z lastnimi sredstvi zaženejo še nek nov program v svoji lastni proizvodnji. Naš amandma gre v smer, ko se naj bi najprej pomagalo obstoječim, da se jim omogoči, da se razvijajo. Seveda smo v socialno tržnem gospodarstvu in država ima naloge, da zagotavlja državljanom varnost, dober servis državljanom, tudi s področja birokracije, da se to zmanjšuje, da jim omogoča socialno varnost, tudi zdravstvo. Da pa je država zato, da bo predelovala njihov les, ali izdelovala čevlje, ali pa delala telefone; pa mislim, da to ni servis državljanom. Smo v socialno tržnem gospodarstvu, kjer prevladuje konkurenca. Če pa država stopi na področje predelave lesa, pa to postane potem nelojalna konkurenca, nedovoljena državna pomoč in smo v nekem začaranem krogu, kot ga poznamo že pri Elanu. In spuščati se na to področje brez neke jasne vizije, brez nekega jasnega načrta se mi zdi zelo neodgovorno.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Danilo Anton Ranc.

DANILO ANTON RANC (PS SMC): Spoštovana predsedujoča, spoštovani minister in predstavnik Ministrstva za gospodarstvo, vsem lep pozdrav!

Ponovil bom svojo večkratno razpravo, da sem zelo vesel vsakih razprav v parlamentu o gospodarskih tematikah. No, tudi danes je taka točka na dnevnem redu in z veseljem bom pokomentiral nekaj zadev, tudi v zvezi z amandmajem Nove Slovenije. Če se tudi malo

ozrem na prejšnjo točko, ki smo jo poslušali, mislim, da smo mi v Sloveniji umetniki v razpravljanju, kako nekaj deliti in se pripraviti, kdo bo dobil več iz nekega proračunskega kolača. Seveda pa capljamo zadaj v projektih in idejah, ki prinašajo neko dodano vrednost, plemenitenje našega naravnega bogastva, ali je to voda, les ali kaj drugega. In veseli me, da imam danes priložnost spregovoriti ravno na to tematiko in da ponovno javno podprem zelo dober projekt ter zakon, ki sta ga pripravila skupaj Ministrstvo za kmetijstvo in Ministrstvo za gospodarstvo.

Zakaj to posebej poudarjam? V zadnjih 20 letih smo imeli tu določeno neučinkovito organiziranost, ki je dobesedno generirala razpadanje gozdno-lesnih verig, ki smo jih prej imeli. V tej branži je bilo zaposlenih preko 50 tisoč zaposlenih, v zadnjih 20 letih se je ta številka znižala na 10 tisoč. In kar je še toliko bolj pomembno, neposredna gospodarska škoda, direktna in indirektna, iz tega naslova znaša 8,8 milijard. To pa seveda pomeni en letni proračun in si ne predstavljam, da bi kdorkoli v parlamentu lahko nasprotoval projektu ali zakonu, ki vzpostavlja neko novo okolje, ki bo omogočilo, da se vzpostavi neko prejšnje stanje. To pomeni, da se vsa ta nastala škoda postopoma v nekem obdobju desetih let zmanjša in da povečamo število zaposlenih, ustvarjamo neko dodano vrednost na našem naravnem bogastvu. Ravno s tega vidika želim na nek način nasprotovati in tudi nasprotujem temu amandmaju, ker v bistvu ne gre v koncept povezave gozdno-lesne verige, ker ravno na nek način omejuje razvoj te gozdno-lesne verige v oblikovanju nekih centrov, ki bi predelovali les v izdelke z višjo dodano vrednostjo. Tukaj naj ponovno pojasnim, da ne gre za neko konkurenco obstoječim obratom in žagam, da bodo vsi, vse te družbe normalno preskrbljene. Seveda pa moramo tudi odločno in nazorno pokazati, da produkt v lesni industriji ni samo deska, produkt je lahko nek izdelek, kot je kolega omenil, lesna volna. Tu pa gre ravno za predelavo tistega lesa, ki je zdaj največji artikel v izvozu. Mi namreč letno izvozimo okrog 3 milijone kubikov lesa, od tega en milijon kvalitetnega, nekaj pa je tudi takšnega, ki bi ga lahko uporabili v tej gozdno-lesni verigi.

Na vsak način bi se zavzel, da ostane formulacija v zakonu takšna, kot je; in da v zakonu omogočimo oskrbo obstoječih kapacitet, nikakor pa ne smemo omejevati poslovne iniciative, podjetnosti in slovenske inovativnosti. Bom mogoče malo karikiriral, da bi bil ta ukrep tako nesmiseln, kot če bi na naftnem polju v Arabskih emiratih prepovedali gradnjo rafinerij, ali pa v primeru Dravskih elektrarn, kjer dobesedno ta voda teče, generira neko elektriko, da bi rekli, da zdaj pa tam ne smemo graditi.

Jaz neke pomisleke opozicije tudi spoštujem, vendar bi pa želel na nek način utemeljiti, da je ta amandma nepotreben in da gre osnovna

formulacija zakona v smeri vzpostavitve gozdno-lesne verige in tudi oskrbe vseh obstoječih kapacitet ter tudi možnosti za razvoj novih obratov in novih priložnosti za Slovenijo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Primož Hainz.
Izvolite.

PRIMOŽ HAINZ (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo, gospa podpredsednica. Lep pozdrav vladni ekipi pod vodstvom ministra ter seveda kolegicam in kolegom!

Na to temo moram reči, da je les ena redkih stvari, ki jih Slovenija ima kot naravno bogastvo. In to je bilo temeljno izhodišče, o katerem se pogovarjamo v zvezi s tem zakonom. In ker nimamo nafte, imamo dobro vodo, imamo delovno silo, imamo les; potem pa se počasi že skoraj neha. In moramo zato seveda skrbeti. Sedanja ureditev – nikogar ni bilo v tej dvorani doslej, vsaj jaz ga nisem slišal, ki bi rekel, da je bila dosedanja ureditev dobra. Ta ureditev je bila slaba, dejstvo je bilo, da so nekateri celo uporabili izraz, da se gozdovi plenijo. Ampak zaslužek od tega plenjenja je šel pa v glavnem v privatne žepe, če lahko tako rečem, koncesionarjev in seveda tistih, ki so jim to organizirali. Torej nedvomno je bilo potrebno nekaj narediti. Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je izdelalo predlog zakona, o katerem danes govorimo, ki se dotika državnih gozdov, torej dobrih 18 % slovenskih gozdov. Torej več kot 80 % gozda je urejeno po drugih zakonih. Tukaj gre samo za državno lastnino. Ta predlog, kot je bil narejen na ministrstvu, se je potem usklajeval v okviru koalicije in usklajen prišel tudi na Vlado in Vlada je predlog sprejela. Šlo je pa zato, da je Desus vztrajal pri nekaterih točkah. Mislim, da se je Desus na tej točki resnično zelo potrudil ali angažiral, kot temu grdo rečemo. Nekaj je bilo upoštevanega, nekaj ne; ampak vztrajali smo na tem, da mora biti Snežnik kot tista delovna organizacija, ki že doslej dela na tem področju, sestavni del tega državnega podjetja. Govorili smo o sedežu te organizacije in smo rekli glede sedeža, da tega ne bo določal zakon, bomo uredili kasneje. In v zadnjem trenutku se je pojavilo vprašanje, kdo je odgovoren za delovanje tega zakona oziroma komu bo to pripadalo, ta lastnina nad gozdovi oziroma podjetje v celoti. In tukaj je bilo stališče, tako je bilo zapisano v predlogu zakona, da odgovarja Vlada neposredno za to lastnino.

Potem pa je prišlo do nekaterih nesporazumov, ki so pač vzbujali javno polemiko. Najprej je kolega Janko Veber predlagal, da bi šlo središče tega podjetja na neko lokacijo neke barake v Kočevju, potem je morala naša kolegica Levičar reagirati, da je dala predlog amandmaja, da naj bi bil sedež na področju Občine Kočevje, kot je bil sklep

občinskega sveta Kočevje. Drug nesporazum je bil pa z nekaterimi člani.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Spoštovani gospod Hainz.

PRIMOŽ HAINZ (PS DeSUS): Prosim.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Govorimo o 10. členu in amandmaju Poslanske skupine Nove Slovenije. Tudi predhodnik je malce zašel iz tega, ampak sem mislila, da bom vas pustila, da poveste o tem amandmaju. Ampak zdaj pa se mi zdi, da predstavljate zgolj poročilo oziroma stališče poslanske skupine. Lepo prosim, če se opredelite na 10. člen ter amandma Poslanske skupine NSi. Pa brez zamere.

PRIMOŽ HAINZ (PS DeSUS): Spoštovana kolegica.

To prakso smo mi v tem mandatu popolnoma povozili in so neštete razprave pri drugi obravnavi, sedaj se pogovarjamo v zvezi s poslovnikom, da bi uveljavili nazaj. Jaz s tem soglašam, ampak ker je ta praksa takšna, kot je; in da tudi nisem edini in tudi vem, da ne bom edini, ki bo na ta način diskutiral, bom vendar povedal svoje. Ker tega način vodenja nisem vpeljal jaz, ampak sem samo sprejel to prakso in danes z njo pač preprosto računam. Bom pa zelo kratek, če dovolite, še tri stavke.

Prišlo je do nesporazuma s Stranko modernega centra, ki je teden dni pred razpravo na odboru predlagala, da gre to podjetje v lastništvo SDH. Tu smo imeli ta nesporazum. Mislim, da smo ga razrešili. Na glasovanju smo preprosto sprejeli varianto, ki jo je predlagala Vlada oziroma ministrstvo. Vlada je tista, ki je neposredno odgovorna; iz preprostega razloga, tu pa moram biti jasen, ker je SDH do sedaj praviloma prodajal, ne pa saniral posamezna podjetja. In nevarnost, da bi SDH z gozdom kot naravnim blagom delal tržno, ne pa tako, kot mislimo mi, da bi moralo biti to v sistemu gozdno-lesne verige, da bi tu lahko naredili veliko škode. Na koncu samo še ta stavek. Meni so očitali, da poskušam zdržati to podjetje v okviru vladnega resorja iz preprostega razloga, da Desusu urejamo neko delovno mesto, ki naj bi temu sledilo. Jaz moram zelo jasno reči, da nisem lesar in nikakršne zveze nimam z lesarji in tudi Desus na tej točki nima nobene velike želje. Edino prepričani pa smo, da bo vlada, ki bo oblikovala večino nadzornega sveta, torej 4 ministri, 4 različni vladni resorji, da je to večja garancija, da bo to podjetje dobro in solidno delalo; s tem da smo dodali v zadnji razpravi na odboru tudi predstavnika opozicije, s čimer je praktično Slovenska demokratska stranka pristala tudi na celoten zakon, če lahko jaz prosto interpretiram; s tem da imajo predstavniki delavcev članstvo v tem nadzornem odboru, kar nam garantira, da bo to podjetje dobro delovalo. Hvala lepa in se opravičujem.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati o 10. členu ter amandmaju Poslanske skupine NSi? Zaenkrat vidim en roko. Prosim za prijavo.

Besedo ima dr. Bojan Dobovšek.

DR. BOJAN DOBOVŠEK (PS NP): Spoštovani vsi, ki spremljate to razpravo!

Vsekakor bomo v Poslanski skupini nepovezanih poslancev ta amandma podprli, tudi nekaj drugih predlaganih amandmajev je dobrih. Gre za to, da težimo k transparentnosti, da težimo k odprtemu trgu in težimo k temu, da se ne vzpostavljajo monopoli na tem področju. Cilj tega zakona naj bi bil, da ohranimo les kot naše bogastvo. Predlagani amandma teži k temu, da ohranimo čim več delovnih mest in da ne bomo podlegli trem zadevam: da na naš trg prihaja poceni delovna sila, da se ustvari neformalna ekonomija in da tisto, kar smo že imeli, nekako ohranimo.

Glede celovite pripombe pa samo toliko, da glede časa, ki je bil na razpolago, ocenjujemo, da je bila prejšnja rešitev sicer slaba; vendar ta rešitev prehitra, ne prinaša izboljšav in prinaša veliko korupcijskih tveganj. Upam, da bo vsaj nekaj amandmajev, če bodo sprejeti, ta korupcijska tveganja omejilo. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima gospod Janko Veber.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala za besedo in lep pozdrav vsem!

Glede na amandma k 10. členu, ki je vložen, želim izpostaviti razliko med tem, kar je zapisano v trenutnem besedilu zakona za drugo obravnavo, in kaj spreminja amandma. Z amandmajem se želi opustiti dodatno dejavnost nove družbe, ki se nanaša na predelavo lesa. Opozorilo je po eni strani izjemno tehtno in tudi razumljivo. Nesmiselno bi bilo, da to podjetje ustanovi in organizira predelavo lesa tam, kjer ta predelava že obstaja. Prišlo bi resnično do nepotrebni podvajanj dejavnosti, stroškov, kar zagotovo ne sme biti v interesu državnega podjetja, zagotovo pa ni v interesu zasebnega, da mu nekdo posega na trg. Vendar zelo malo je takšnih primerov v Sloveniji, kjer bi lahko do tega prišlo. Tudi sam predlagatelj govori o tem, da so celo kapacitete obstoječih žag v Sloveniji v zasebni lasti neizkoriščene. Torej je ta potencial na razpolago in če bi prišlo do aktiviranja te možnosti, da se organizirajo predelave preko tega podjetja, je to smiselno samo tam, kjer ni zasebnega interesa; sicer tudi sam ocenjujem, da je to povsem nepotrebno.

Hkrati pa želim tudi opozoriti, da država že ima podjetje v državni lasti, znotraj katerega je organizirana predelava. Ta sistem že funkcionira in je toliko manjša potreba, da bi tudi prišlo resnično v perspektivi še do kakšne oblike poslovanja. Lahko pa tudi povem, da to ima

podjetje enake pogoje kot vsa ostala podjetja in ne odstopa pri tem, kako dobiva surovino od drugih, ki recimo ravno tako poslujejo s skladom. To, kar želim izpostaviti in kar menim, da je tudi vsaj po mojem mnenju razlog, da ne bom podprl tega amandma, je pa v tem, ker po mojih informacijah bo, ali pa že celo je, naprodaj Celuloza v Krškem. Torej gre za predelavo lesa in če se v Sloveniji ne izkaže interes zasebnikov, da bi šli v odkup tega objekta, se mi zdi, da je izjemno smiselno in potrebno, da država odreagira in vstopi v to lesno verigo na način, da odkupi od tujega vlagatelja, ki je sicer postal lastnik Celuloze v Krškem, tisti delež in se ohrani predelavo lesa v Sloveniji. Celuloza je ena od tistih dejavnosti, kjer v veliki meri omogočiš prav za manj kvaliteten les, da dobi višjo dodano vrednost. In seveda vse to ostane potem doma in tudi nova delovna mesta ter marsikaj od tega se da lahko razviti naprej.

Torej so primeri v Sloveniji, kjer je smiselno odreagirati, če ni zasebnega interesa. Če to izključimo iz zakona, potem tudi to podjetje tega angažmaja ne more izvesti. Ravno zaradi takšnih primerov ocenjujem, da je prav, da besedila v zakonu ne spreminjamo; in zato tega amandmaja ne bom podprl. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima gospod Jožef Horvat, izvolite.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala, gospa predsedujoča. Spoštovani gospod minister s sodelavkami in sodelavci, dragi kolegice in kolegi!

Namesto uvoda; midva z gospodom Dejanom Židanom se izjemno dobro razumeva, sva na nek način rojaka, če pa imava kdaj različne politične poglede, pa naju to ne moti. To ne govorim zaradi nekega opravičila, zaradi zagovarjanja našega amandmaja; morda zaradi pojasnila, da ne bi kdo napačno razumel, da gre za osebne obračune. Bog ne daj, živimo samo nekaj let na tej zemlji. Seveda smo zelo skrbno premislili v Novi Sloveniji, ko smo spisali amandma k 10. členu; nismo pa edini. Lahko rečete, kaj bo ta poslanec Horvat na sedežu številka 90, na zadnjem sedežu, njega lahko skenslamo. Lahko, lahko, imate vso svobodo, živimo v svobodni državi. Ampak tukaj je Računsko sodišče in predvsem to nas je spodbudilo, da smo vložili dodatni napor in v obrazložitvi tudi natančno pojasnili naslednje: Če bo družba Slovenski državni gozdovi ustanovljala nove, lastne obrate za predelavo lesa, žage in podobno, bo to po našem mnenju predstavljalo neloyalno konkurenco obstoječim žagarskim in drugim obratom. Menimo, da bo družba, ki razpolaga in upravlja z državnimi gozdovi, imela drugačne – jasno, da boljše – pogoje pri nabavi surovine, saj bo hkrati lastnik lesne mase in predelovalec te iste lesne mase. In na podlagi ankete žagarjev, ki jo je izvedla

Sekcija lesnih strok pri Obrtni zbornici Slovenije, imajo slovenski žagarski obrati okoli 50 % prostih kapacitet.

Kolegice in kolegi, mi smo v Evropski uniji. Morda ima kdo informacije, da bo s 1. julijem Evropska unija razpadla, morda. In potem bo vse malo bolj po balkansko, kot je včasih že bilo. Kar se pa tiče evropskega pravnega reda, je pa ta izjemno rigorozen, ko gre za svobodo trga, ko gre za zakonitosti na trgu. Se opravičujem, moram še enkrat pokazati program Nove Slovenije in krščansko demokratska ekonomska politika: socialno tržno gospodarstvo in tri vrednote, pravičnost, svoboda – svoboda trga seveda tudi – in varnost. Lahko se smejite, lahko karkoli, lahko vam je bolj všeč neka nostalgija in tako dalje. Nočem iti na to raven, ampak nas močno skrbi mnenje Računskega sodišča in evropska zakonodaja. Računsko sodišče, kot rečeno, moti 10. člen. Računsko sodišče se je spotaknilo ob 10. člen, pa tudi ob druge, ne samo ob tega, kar ob nekaj členov se je spotaknilo. In če spoštujete to državo, potem morate spoštovati tudi institucije te države. Računsko sodišče Republike Slovenije je institucija te države. Lahko zamenjate sestavo, lahko, najbrž pred mandatom, kakorkoli že, ampak to ni zdaj tema 10. člena oziroma amandmaja.

Računsko sodišče nasprotuje 10. členu Predloga zakona o gospodarjenju z državnimi gozdovi, ki med dejavnostmi družbe Slovenski državni gozdovi d. o. o. navaja zlasti vzpostavljanje gozdno-lesnih verig z visoko dodano vrednostjo, zlasti. Ni pa jasno, kaj pomeni pojem visoka dodana vrednost. Bo morda državno podjetje odkupovalo lastniške deleže obstoječih podjetij v gozdno-lesni panogi? Bo ustanovljeno nova podjetja? To se ne ve. Bo samo predelovalo les in prodajalo lesne izdelke, se sprašuje Računsko sodišče. Zakon tudi predvideva, da bo lahko družba za vzpostavljanje gozdno-lesnih verig najela do 20 milijonov evrov kredita s poroštvom države. Vi boste glasovali za to poroštvo, Zakon o poroštvu pride v Državni zbor in boste pritisnili gumb "za", za to poroštvo; za 20 milijonov pa ne boste vedeli, kam bo šel denar. Jaz toliko ne poznam Zakona o računskem sodišču, ampak Računsko sodišče bo po službeni dolžnosti tukaj moralo potegniti ročno. Ampak se boste najbrž pofučkali na mnenje Računskega sodišča in boste rekli – ma, to je brezzobi tiger. Ali res?! Toda ker pojem vzpostavljanja gozdno-lesnih verig ni natančno opredeljen, tudi ni jasen namen kredita, za katerega bo država izdala poroštvo. Vi boste glasovali "za". Lahko bi torej govorili vnaprej o bianko poroštvu, o tem jasno opozarja Računsko sodišče.

Država namerava za zagon družbe Slovenski državni gozdovi zagotoviti, kot rečeno, 20 milijonov evrov denarnega vložka; toda iz obrazložitve predlaganega zakona pa izhaja, da bo družba za svoje poslovanje, za naložbe v šest skladiščnih prostorov za les, v poslovne

prostore, nakup računalniške opreme in mehanizacijo za delo v gozdu ter za obratni kapital v resnici potrebovala 35,3 milijona evrov. Kapital je za financiranje vseh teh naložb prenizek, ugotavljajo na Računskem sodišču, kapital je prenizek. Sprašujejo se tudi, ali je smotno, da družba nakupuje stroje in opremo za strojno sečnjo, vlaga denar v žage. Ali ne bi bilo bolje, če bi tovrstne storitve najela po postopkih javnega naročanja? Res je malo narodno, da država kupuje stroje, motorne žage. Ali je, kolegice in kolegi, to poslanstvo naše države Republike Slovenije? Nisem ravno prepričan, nisem ustavni pravnik, ampak nisem ravno prepričan. Jaz poslanstvo države razumem kot nekaj drugega. In s tem zakonom vi dejansko brutalno posegajte na trg, na svoboden trg. Izmaličili boste zasebno iniciativo, ker te žage in druga podjetja so tudi ali pa predvsem v zasebni lasti. Tukaj imamo mi problem. In tukaj gre tudi za šolski primer državne pomoči. Tukaj pa se bo oglasila Evropska komisija. Dajmo to razčistiti, preden bomo spet jezni, da je prišla šiba božja iz Bruslja.

In zelo zanimivo razmišljanje o tem državnem podjetju ima tudi direktor Zavoda za gozdove Slovenije gospod Damjan Oražem, ki ga skrbi predvsem počasen postopek spreminjanja sistema gospodarjenja z državnimi gozdovi, saj bo morala biti nova družba operativna že – kdaj? – 1. julija 2016. In takrat to državno podjetje, kot pravi ta direktor, potrebuje natreniranega, zelo ogretega atleta, ki bo dobro štartal in tudi uspešno prišel do cilja. Torej imamo dve zadevi, sedaj povzemam, ki nas zelo motita pri 10. členu. Prvič, brutalen poseg države v svobodo trga in, drugič, seveda posledično bo prišlo do nezakonite državne pomoči, če bo Državni zbor izglasoval Zakon o poroštvu. Ne vemo, kam bo šlo 20 milijonov. To bo nezakonita državna pomoč, ki ne gre v okvir državnih pomoči, kot jih definira evropski, torej tudi naš pravni red. In zato je povsem normalno, da kot avtorji tega amandmaja bom ta amandma podprl. Razmislite.

PODPREDSIEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima predstavnik Vlade, minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano mag. Dejan Židan.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala, predsedujoča. Spoštovani poslanke in poslanci, vsem lep pozdrav!

Bom zelo kratek, samo mogoče kot pojasnilo. Zlasti zato, da se čim bolj zmanjšajo tveganja, ker to gre za naravno bogastvo, je Vlada oziroma ministrstvo zakon predčasno v preventivni pregled poslala Računskemu sodišču. Računsko sodišče se je odzvalo, pokazalo je, kje so tveganja; in zato je tudi bilo toliko amandmajev, da se tveganja odpravljajo. Del tega je tudi tole, kar je bistveno –poroštvo, ki

v prvi verziji zakona ni bilo definirano. Bilo je tudi dano vnaprej, samo podpis finančnega ministra je bil potreben, se vrača nazaj v Državni zbor in tudi definicija, zakaj bi bilo potencialno potrebno, je napisana. V bistvu tukaj več tveganja ne vidim. Ob tem pa bi rad še nekaj poudaril. Mislim, da smo večkrat povedali, da v nobenem primeru s to družbo, ki jo bomo ustanovili, če bo takšna vaša volja, ne želimo in ne bomo konkurirali slovenskim žagam ter ne bomo konkurirali slovenski gozdno-lesni verigi, ki že obstaja. To je bilo napačno, to ni smisel tega zakona. Smisel je ravno zato, da jim količine nabavimo. Je pa notri varovalka in ta varovalka je tista, če se pokaže potreba, da s kakšnim odpadnim delom iz gozda ali karkoli podobno, za kar ni druge rešitve v Sloveniji in se ne vidi rešitve, se lahko potem išče drugačno rešitev. Ampak kakor je sedaj tudi predlog, rešitev se išče ponovno skozi Državni zbor. In po mojem mnenju se tveganje bistveno zmanjša. Bodite, spoštovani poslanke in poslanci, pozorni, imeli smo zelo temeljito razpravo o tem zakonu v Državnem svetu, kjer so sodelovali predstavniki gospodarstva, predstavniki delodajalcev in vsi ostali. In bili so izraženi dvomi, na koncu razprave je Državni svet zakon podprl z 21 proti 7. To mislim, da je dober znak. Res je, ta zakon je v bistvu takšen, kakršen je, ker so bila usklajevanja. Mislim, da je po usklajevanjih boljši, kakor je bil pred tem; so pa tveganja, na katera opozarja Računsko sodišče. Pa še enkrat opozarjam, to bi rad povedal, Računsko sodišče smo mi vprašali vnaprej, da nas opozori na tveganja, da na tveganja pravilno tudi odreagiramo. In mislim, da smo v veliki meri pravilno na tveganja, na katera smo bili opozorjeni, tudi dobro v tem osnutku zakona odgovorili.

Ko sem že pri besedi in tako so ne naučile strokovne službe Državnega zbora, da je mogoče sedaj primeren čas, da prosim, če bo takšna vaša volja, da se tudi tretja obravnava tega zakona realizira na tej seji. Hvala.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati o 10. členu ter amandmaju Poslanske skupine NSi. (Ne.) Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 10.a člen ter amandma Poslanske skupine Združena levica. Želi kdo razpravljati? Prosim za prijavo.

Besedo ima gospod Ivan Škodnik.
Izvolite.

IVAN ŠKODNIK (PS SMC): Lep pozdrav še enkrat vsem!

Se bom vrnil nazaj h gozdno-lesni verigi, potem pa k amandmaju k 10.a členu. Jaz bi samo to povedal, da je zakon bil prvo predlagan s strani Socialnih demokratov, kasneje smo nekako sodelovali vsi, lahko rečem, cela koalicija in tudi vlada. In ta predlog zakona je bil res v prvi vrsti

nekako prikazan po modelu Avstrije – spravilo lesa, gojenje gozda, delo v gozdu in spravilo do gozdnih cest, do hlodovine. Ampak ker smo takrat prišli do spoznanja, da je zdaj priložnost po dvajsetih letih, ko se koncesije nekako prenehajo, da vendarle naredimo nekaj za preboj lesne industrije v Sloveniji, smo se s skupnimi močmi lotili tega, da smo ta zakon dodelali z dodatnimi členi ali kakorkoli, s pomenom, da smo postavili to gozdno-lesno verigo. Mislim, da smo do tega morali priti, ker če ne bi prišli do gozdno-lesne verige, o kateri smo ta zakon zastavili, nadgradili, bi ne naredili nič, ker vemo, da bi se zopet samo trgovalo z lesom nazaj v Avstrijo. Vsi pa vemo in vsi, kadar razpravljamo od zunaj, govorimo, da se to mora končati, les ne sme iti več čez mejo; saj ni šel samo v Avstrijo, šel je tudi na Hrvaško in Italijo. Ampak če to tisti ljudje iz podeželja, ker vendarle se moramo zavedati, da so gozdovi na podeželju; niso v večjih mestih. Vedno govorimo, da je treba podpreti razvoj na podeželju. In zdaj vas prosim, dragi moji iz opozicije, kolegi, da vendarle tudi tu rečete, da sodelujete zaradi tega, ker velikokrat ste rekli, da moramo nekaj narediti za podeželje, da je treba nekaj narediti za hribovskega kmeta. Ravno v tem zakonu pa ima hribovski kmet neko dodatno možnost, da se lahko vključi tudi v sečnjo. Velikokrat govorimo, da so ti kmetje izgubili neke stvari zaradi izgube mlečnih kvot. Veliko stvari je tukaj, najbolj pa je pomembno to, da bomo s tem zakonom v naslednjih desetih, mogoče več letih pridobili nova delovna mesta. Vemo, da smo v zadnjih dvajsetih in več letih izgubili preko 30 tisoč delovnih mest. To pa ni tako malo. Verjamem v to, da s skupnim delom lahko v naslednjih desetih, petnajstih letih pridobimo najmanj 20 tisoč delovnih mest. To je pa cilj tudi te verige.

Vrnil se bom nazaj k amandmaju k 10.a členu, ki ga predlaga Združena levica. Želijo, da se črta prvi odstavek tega člena. Mi tega seveda ne podpiramo. Ta 1. člen se takole glasi: Skupna višina poroštvenih obveznosti iz najetih kreditov obsega vračilo glavnice največ do višine 20 milijonov evrov s pripadajočimi obrestmi, stroški najetja ter realizacijo kredita. Sem vesel, da je država končno spoznala, da je treba pomagati pri preboju gozdno-lesne verige oziroma da je treba dati pomoč vsem tem, ki se trudijo, da vrnemo nazaj ime lesni industriji, ki ga je imela včasih. V Avstriji se vse spleča, čeprav je v Avstriji skoraj dvakrat višja cena delovne sile kot pa v Sloveniji, pa se pri njih spleča. Pri nas se pa nič ne spleča. Velikokrat se govori, da mora država pomagati. S temi poroštvami je zdaj prav gotovo država prisluhnila in jaz se strinjam s tem ter to podpiram. Zakaj? Če so to državni gozdovi, zakaj ne bi potem tudi bila državna podjetja. To mi ni jasno, ko nekateri trdijo druge stvari. Jasno je, da imamo privatna podjetja. Ampak bolj čudno bi bilo, če bi z državnimi gozdovi gospodarila privatna podjetja. To bi bilo bolj čudno. Veliko bolj logično in naravno je, da z

državnimi gozdovi gospodarji državno podjetje. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Postopkovno ima dr. Franc Trček.
Izvolite.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo.

Moram reči, da malo zgroženo opazujem dogajanje v tem parlamentu po novem letu. Včasih se vprašam, kaj smo jedli. Na strani Vlade, o čem sem govoril, zdaj tu. Da ne bom predolg, odvija se razprava o amandmajih in bi res prosil, predsedujoča, da malo fokusiramo to razpravo, ker drugače delamo norce sami iz sebe, pod A. Pod B, gre za prepombno tematiko, da bi se jo na takšen način lotevali. Pod C, v Združeni levici smo se tega resno lotili in amandmaje bo obrazložila kolegica, delno pa tudi jaz. Ampak prosim, da sejo vodite tako, da se fokusira. Bom pa rekel, da imamo tu nek problem, ki ga je, lahko rečem, zakuhal SDS. To sejo bi morala voditi podpredsednica ali podpredsednik iz opozicije, pa ga žal nimamo, zlasti glede na situacijo, ki jo ima koalicija okrog te zgodbe. Hvala za besedo.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa, dr. Franc Trček.

Naslednji ima besedo mag. Dušan Verbič.

Lepo prosim, da se res držimo teh amandmajev, zdaj smo pri amandmaju k 10.a členu Poslanske skupine Združena levica.

MAG. DUŠAN VERBIČ (PS SMC): Hvala lepa za besedo, podpredsednica. Ministra ni. Ekipa ministra, lep pozdrav! Poslanke in poslanci! Kljub temu, da je bil podan proceduralni predlog, si bom dovolil, kajti menim, da imam enako pravico kot predhodniki, da bom malce skrenil z bistva. Poroštvo. Dejstvo je, da 10.a člen govori o poroštvu. S poroštvom se porok zavezuje, za razliko upnikov, da bo izpolnil veljavno in zapadlo obveznost dolžnika, če le-ta tega ne bo storil. Iz te definicije nesporno izhaja, da je še kako pomembno, kdo je upravljavec. In ravno zaradi tega – moram priznati, da govorim v svojem imenu, da ne bo ponovno kakršnekoli pomote – je izvršilna veja oblasti v zadnjih 23 letih izredno slabo gospodarila z naravnim bogastvom – gozdom. Če se omejim na zadnja leta, trdim, da so bili v izkoriščanju gozdno-lesne verige vsi postopki izvedeni v korist vseh udeležencev, razen v korist države. Tovrstno zadevo nam je predočilo Računsko sodišče in poslanec pred mano je tudi opozarjal na pomen Računskega sodišča v Republiki Sloveniji. In zaradi dobrega razumevanja tega slabega upravljanja z državnim premoženjem v zadnjih 23 letih je Računsko sodišče v letu 2012 ugotovilo naslednje; ocenilo je, da je bil nadzor nad izvajanjem teh del slab in da delež nedovoljenega poseka predstavlja dobro četrtino

poseka, čeprav v državnih gozdovih izvajajo in so izvajali nadzor štiri državne institucije, se pravi Sklad, gozdarski zavod, inšpekcija in Zavod za varstvo narave; kajti dve tretjini gozdov v državni lasti je v območju Nature 2000.

Nadalje, revizorji Računskega sodišča so tudi izračunali, če bi Sklad v letu 2009 koncesijske pogodbe povečal na 15 evrov s tedanjih 5,82 evra, bi ustvaril 16 milijonov na letnem nivoju več. Še prej, leta 2007 je tudi Komisija za preprečevanje korupcije ocenila, da je bila država zaradi koncesijskih pogodb na leto oškodovana za okoli 18 milijonov. Toliko v utemeljitev moje teze, ki sem jo izpostavil tudi na matičnem odboru, da dve desetletji upravljanja izvršilne veje oblasti z naravnim bogastvom – gozdom ni bilo predvsem v interesu države. Zato zagovarjam, da je treba imeti nov pristop, se pravi poslovni model, da bi upravljanje nekako prišlo na Slovenski državni holding. Ker pa je danes v Državnem zboru tako imenovana časovna zanka, se zavedam pomembnosti vsebine predloga tega zakona in dejstva, na katerega je opozorila tudi stroka. In ta pravi, da je vsaka sprememba boljša, kot pa obstoječe sedanje stanje upravljanja z državnimi gozdovi. Ker pa ne želim delovati v škodo države, ne bom nasprotoval predlaganemu zakonu. Lahko pa povem, da sem ravno zaradi pomembnosti upravljanja družbe Slovenski državni gozdovi ter neposrednega vpliva politike na kadrovanje in njeno vodenje zelo zadržan.

Vračam se na 10.a člen. Lahko samo ponovim tisto, kar sem predstavil tudi na matičnemu odboru v zvezi s tem 10.a členom. Vsebinsko in smiselno ustreza zakonski podlagi za njegovo realizacijo, če bo poslovodstvo družbe ocenilo, da je to potrebno. Zagovarjam vsebino vložene amandmaja koalicijskih poslanskih skupin na matičnem odboru. Amandma Združene levice, ki je danes med nami, pa zavračam. Če se vrnem še na poroštvo, po mojem mnenju je zelo pomembno, katera oblika poroštva bo v tem primeru izvedena. Stroka opredeljuje dve vrsti poroštva – subsidiarno in solidarno poroštvo. Sam menim, da je ravno zaradi navedenega velikega poudarka na nosilcu upravljanja te družbe še kako pomembno samo poslovodstvo. V tem primeru bi bilo potrebno, da se v statut zapiše subsidiarno poroštvo. Tudi to je moj razlog, ki ga velikokrat poudarjam, da naj bi se tovrstno upravljanje državnega premoženja izvajalo preko SDH, ker je večja verjetnost, da bodo dosledno izvajali principe korporativnega upravljanja v korist lastnika; in to je država. Še vedno sem na poroštvu; tudi v politiki se moramo zavedati, da poslovni subjekti na trgu poslujejo s svojim denarnim tokom na način, ki vključuje tudi izposojena sredstva. In to praviloma velja tudi za slovenska uspešna podjetja, da ne bom govoril tudi multinacionalke.

To pa omenjam predvsem zaradi tega, ker je bilo veliko izraženih pomislekov s strani opozicijskih poslancev v razpravi na matičnem

delovnem telesu, da je poroštvo države že znak, da bo prišlo do podobnih težav in zagat, s katerimi smo se soočili v primeru TEŠ 6. Moram priznati, da temu razmišljanju odločno nasprotujem, kajti menim, da je dano poroštvo, v tem primeru Slovenski državni gozdovi, dobra popotnica za poslovodstvo družbe; nikjer pa ne zavezuje poslovodstva, da bo to tudi izkoristilo. To pač je odvisno od poslovnega načrta in strategije za doseganje ciljev družbe Slovenski državni gozdovi. Toliko za enkrat, hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Violeta Tomić.
Izvolite.

VIOLETA TOMIČ (PS ZL): Hvala lepa za besedo.

Jaz ne bom šla tako daleč nazaj, da bi razlagala, zakaj so se nam zdele koncesije res slaba rešitev in koliko so občine iztržile; tudi po dvakrat več v tistem času kot država. Vendar pa bi rekla, da se je v dvajsetih letih od osamosvojitve zaradi te slabe ureditve v Sloveniji v tej branži zmanjšalo število zaposlenih približno iz 40 tisoč na 11 tisoč. Ravno v temu času v Avstriji, kamor smo večinoma izvažali naš les, pa so se v tej panogi povečala delovna mesta iz 53 tisoč na 77 tisoč. Mi smo od vsega začetka do predloga tega zakona vendarle zadržani. Zakaj? Ker je pol leta pred iztekom koncesij vlada predložila zakon, ki je le olepšana verzija tistega, ki so ga že obravnavali v Državnem zboru pred enim letom in je bil zavrnjen. Zakon uvaja državno podjetje v obliki d. o. o.-ja, za katerega pa se je v preteklosti že izkazalo, da gre za idealno obliko ugrabljanja države. Neoliberalna ideologija nevrmešavanja države v gospodarstvo je privedla tako daleč, da ta državna podjetja, ki upravljajo z državno lastnino, dobivajo denar iz državnega proračuna in milijonska državna poroštva; na koncu pa delujejo kot država v državi in so popolnoma nedotakljiva. Ravno tako menedžerji preko raznih svetovalnih pogodb izčrpavajo ta podjetja in na koncu, seveda popolnoma izčrpana, pristanejo v tujih rokah. In ravno tega se najbolj bojimo. Nikakor ne, kot pravi gospod Škodnik, da državni gozdovi bi logično morali biti v upravi državnega podjetja. Nihče tega ne zanika, seveda smo za državno podjetje, ampak smo v Združeni levici predlagali amandmaje, ki bi preprečili odtok denarja iz teh podjetij in preprečili slabo usodo, ki smo jo doživeli pri mnogih slovenskih podjetjih. Kajti če gozdove izgubimo, potem je res hudič vzel šalo. In mislim, da tukaj delamo vsi v smislu dobrih rešitev.

In naj se vrnem k našemu 10.a členu, ki določa pogoje, pod katerimi bo lahko novoustanovljeno podjetje dobilo državna poroštva. Pogoji, pod katerimi katerokoli državno podjetje že danes lahko dobi državno poroštvo, so znani. Sprejeti mora biti poseben zakon v Državnem zboru. In

naj vas najprej spomnim, da v prvotnem predlogu zakona, ki je bil dan v javno obravnavo, teh posebnih pogojev sploh še ni bilo. Ni jih bilo, le-ta so bila potem dodana dodatno kasneje med obravnavo na Vladi. Tukaj gre po našem mnenju za popolnoma nesprejemljiv odstop od sistema podeljevanja poroštev, ki so v veljavi. Ampak to je toliko bolj nerazumno, če verjamemo navedbam ministra Židana o tem, s kakšnim dobičkom naj bi poslovalo to podjetje. Kajti, pozor, za ustanovitev tega podjetja bo država namenila 20 milijonov evrov plus podjetje Snežnik. In podjetje bo potem imelo ekskluzivno pravico do gospodarjenja z državnimi gozdovi, ki presegajo 20 % vseh slovenskih gozdov. In če bo potem to podjetje res takšen poslovni biser, potem državnih poroštev sploh ne potrebuje, bo lahko pri bankah dobivalo kredite tudi brez teh poroštev. Že danes imamo vrsto državnih podjetij, med katerimi je tudi prej omenjeni Snežnik, ki zelo dobro poslujejo in za svoje investicije najemajo kredite po normalnih pogojih, brez državnih poroštev. In če bi to podjetje zares potrebovalo neka državna poroštva, jih lahko dobi samo po ustaljenem postopku, kot to velja za vsa druga podjetja.

Čemu torej koalicija kljub negativnemu mnenju Zakonodajno-pravne službe še vedno vztraja pri teh poroštvih? In zniževanje meril in omilitve postopkov za pridobivanje poroštev je še toliko bolj neprimerno, če upoštevamo izkušnje pri izgradnji TEŠ 6. Tukaj je gospod Verbič prej navedel, da je to odvisno od poslovnega načrta. V nadaljevanju boste slišali – poslovnega načrta ni. In ga še danes ni. In ne more biti nič vezano na ta poslovni načrt, ki ga ni. Pri TEŠ 6 je šlo za zelo namensko odobritev poroštv; novoustanovljeno državno podjetje Slovenski državni gozdovi, d.o.o., pa bo poroštva dobivalo šele z vzpostavljanjem oziroma dopolnjevanjem gozdno-lesnih verig. In te so v zakonu zelo široko opredeljene in v to lahko pade praktično karkoli, ker je v kakršnikoli navezi z lesom. Na to je tudi na seji odbora večkrat opozoril tudi predstavnik Računskega sodišča. Se pravi, da ignorirate mnenje Zakonodajno-pravne službe in Računskega sodišča, ki ga seveda naš amandma tukaj upošteva. Tukaj nas skrbi, da se odpirajo možnosti za novo nenamensko izposojanje kreditov, in to z državnimi poroštv. Poleg tega moramo še enkrat opozoriti na mnenje Ministrstva za finance, ki je že v javni razpravi omenilo, da ustanovitev tega podjetja predstavlja veliko finančno tveganje za državo. Še toliko bolj pa je stvar zaskrbljujoča, če vemo, da celoten načrt državne investicije v novoustanovljeno podjetje obsega vsega eno stran A4 formata. Nevladne organizacije so o praktično istem predlogu zakona že lansko leto zahtevale poslovni načrt. Lansko leto je celo poslanec Zajc iz stranke SMC vezal svojo podporo zakona, če bo predložen poslovni načrt. Ampak tukaj vendarle ne morem mimo dvoličnosti države. Pred dvema letoma je

Ministrstvo za kmetijstvo pri dodeljevanju sredstev iz naslova posodabljanja kmetijskih gospodarstev za naložbe, ki presegajo 50 tisoč evrov, zahtevalo poslovni načrt. Tukaj, pri svojem projektu, v katerega bo vloženi 20 milijonov, pa mirno meni, da poslovni načrt ni potreben in da zadostuje kratka obrazložitev v nekaj odstavkih.

Kar je najhuje, poleg tega želijo še bianko menico za najmanjše državnih poroštev. Koalicija nas sedaj prepričuje, da bo Državni zbor imel naknadno možnost odločanja o poroštvi, saj se bo o tem sprejemal sklep, vendar to ni isto. Sklep o soglasju se namreč sprejema po enofaznem postopku, brez javne razprave. Poleg tega mora zakon za razliko od sklepa vsebovati podrobno razlago razlogov za sprejetje zakona in, kar je zelo pomembno pri poroštvi, tudi oceno finančnih tveganj za proračun Republike Slovenije. Vidite, pri sklepu pa vse to ni potrebno. Zato smo v Združeni levici zelo dobronamerno prepričani, da je nujno treba črtati 10.a člen, ki določa posebne pogoje za pridobivanje poroštev. Seveda to ne pomeni, da firma Slovenski državni gozdovi ne bo mogla najemati kreditov, celo tudi s poroštvi Republike Slovenije; ampak za vsa ta poroštva morajo biti upoštevani standardi, ki veljajo tudi za vsa druga državna podjetja in za vse druge subjekte.

Nikakor ne moremo pristati na to, da že v samem začetku, še preden se eno podjetje ustanovi, nam iz neznanih razlogov še vnaprej dobiva finančne odpustke. In tukaj se nam lahko zgodi, da si damo sami štrik za vrat in se ujamemo v lastno past. Zato vas prosim, da še enkrat razmislite, da se ta 10.a člen črta. Hvala.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima gospod Danilo Anton Ranc.

DANILO ANTON RANC (PS SMC):

Predsedujoča, hvala lepa za besedo.

Ne glede na to, da sem prej že skoraj dobil opomin, bi si vendarle drznil malo širšo razpravo o tej tematiki. Mislim, da parlament kot tak tematikam s področja gospodarstva namenja premalo časa; ampak bom vseeno upošteval vaše navodilo. Najprej pa nekaj besed na temo porošstva in tega amandmaja. V nasprotju s stališčem kolegice Tomič mislim, da je vsekakor ta amandma sprejemljiv in da poroštvo v tem zakonu mora ostati. Zakaj? Ker izhajam iz izkušnje iz branže in panoge, kjer je zadnjih 20 let nastalo 8,8 milijarde škode. Ministrstva in vse državne institucije niso prepoznale te velike priložnosti za Slovenijo, izkoriščanje tega naravnega vira v industriji, kot je lesna industrija. Še posebej sem bil pa pozitivno presenečen, pazite, Ministrstvo za finance je dalo ta predlog in sta ga z veseljem oba ministra sprejela. Zakaj pa ne, če se celo minister Mramor odloči, da je vendarle prepoznal njegov resor, v vseh naših dokumentih Pametne specializacije je strategija Les je lep – strategija o razvoju lesne industrije,

da je vendarle to panogo na nek način treba podpreti. Kaj pomeni teh 20 milijonov evrov proti 8,8 milijardam, to je drobiž praktično. Še posebej pa menim, da je bilo tudi kasneje stališče Ministrstva za finance jasno podano na odboru, da so vsa pravila črpanja tega porošstva v skladu z veljavno zakonodajo in predpisi Republike Slovenije. Iz teh razlogov je skrb opozicije, konkretno Združene levice in tudi Nove Slovenije, povsem odveč. Seveda bi pričakoval tudi številna prizadevanja levice za nova delovna mesta, za izkoriščanje priložnosti naravnih virov, da tudi sami razmislijo o tem in ta predlog amandmaja o črtanju člena umaknejo. Mislim, da je v nasprotju z njihovo osnovno usmeritvijo. Treba je poudariti, da bo ta skromna garancija omogočila razvoj gozdno-lesne verige na popolnoma transparenten način. Tako ni bojazni ali kakršnekoli nevarnosti, da bi bila ta sredstva porabljena netransparentno.

Še posebej bi pa poudaril, da je zmotno prepričanje, da bi moral Državni zbor ali Odbor za kmetijstvo obravnavati poslovni načrt in se postavljati v funkcijo upravljavca te družbe. Konkretno je to naloga članov nadzornega sveta, ki s svojo odgovornostjo in osebnim premoženjem jamčijo za potrditev poslovnega načrta, ki ga pripravi uprava. Mislim, da tu malo mešamo politiko in korporativno upravljanje. Zakon namreč zgolj zakoliči smernice, to je neka ustava, novih poslovnih priložnosti za vzpostavljanje gozdno-lesne verige; organi upravljanja v tej novi družbi so pa odgovorni in tudi strokovno usposobljeni, da bo ta poslovni načrt pripravljen. Kljub temu bi pa dal pojasnilo, da je bil ne glede na to pripravljen poslovni model za Vlado, ki ga je tudi dobila, to je ta dokument tule, in je tudi ocenila, da je dovolj dober poslovni model za kasnejšo pripravo poslovnega načrta, ki ga bo pripravila uprava nove družbe in potrdil nadzorni svet. Na vsak način podpiram ta člen, ki opredeljuje poroštvo za to podjetje. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Ugotavljam, da so še želje po razpravi, zato prosim za prijave.

Besedo ima gospod Zvonko Lah.

ZVONKO LAH (PS SDS): Hvala lepa, podpredsednica, za besedo. Spoštovani kolegi in kolegice, minister z ekipo!

Tudi jaz bi nekaj povedal v zvezi s tem zakonom, ki nam je vzel že toliko časa. Rad bi povedal, da se s tem zakonom ukvarjamo samo z dobrimi 18 % gozdov, ki jih imamo v Sloveniji, na osnovi tega, ker je bilo gospodarjenje s temi gozdovi zadnjih dvajset let slabo oziroma je država dobila premalo izplena iz teh gozdov. Imamo pa še kar 80 % gozdov, ki so v zasebni lasti, nekaj v lasti občin. V državnih gozdovih se je kljub temu, da je država malo dobila od tega, posekalo skoraj toliko, kot je priraslo. S tega vidika je bilo gospodarjenje dobro. V zasebnih

gozdovih oziroma drugih, predvsem pa v zasebnih gozdovih, pa le polovico ali še manj tistega, kar je prirastlo. To pa v 70 % vseh gozdov. Če bi bila država gospodarna, bi poskrbela tudi za to, da bi se iz teh gozdov posekalo toliko oziroma boljše gospodarilo, ne glede na to, kdo je lastnik, kdo pridobi določen dohodek iz teh gozdov.

Pa temu ni bilo tako, ker je bilo nekega dne preprečeno, da bi Kmetijsko gozdarska zbornica organizirala gozdarsko službo za gospodarjenje s temi privatnimi gozdovi; in s tem zasebne lastnike, kjer je lastništvo precej razdrobljeno, saj imamo približno 460 tisoč lastnikov gozdov, povprečna površina dobra dva hektarja na lastnika. Seveda je gospodarjenje s tem obstalo, s tem se je zgodila škoda državi oziroma državljanom, vendar je to nekomu ustrezalo, ker bi posekan les iz zasebnih gozdov bil konkurenca lesu, posekanemu iz državnih gozdov. Potem, ko se je ta tok izvoza hlodovine v sosednje države dobro utekel in dobro potekal ter tudi zadosti prinesel koncesionarjem, je tako ostalo, vendar škoda v zasebnih gozdovih se je še vedno delala. To smo videli tudi v primeru žledoloma, ko se je v državnih gozdovih še nekako saniralo, v zasebnih gozdovih pa ne. Posledice tega je bilo nenormalno razmnoževanje podlubnikov in posledice tega bomo čutili šele prihodnja leta. Na nivoju države gospodarjenje z gozdovi – Zavod za gozdove Slovenije, ki ima približno 700 zaposlenih, od tega okrog 400 gozdarjev na terenu in 300 v službah, v pisarnah – ni bilo dobro, strokovno delo ni bilo dobro, ker bi verjetno država morala zaznati, da se z gozdovi dobro ne gospodari, in pravilno potem organizirati. Saj tudi Kmetijsko gozdarsko zbornico financira država v največji meri, le nekaj sredstev dobijo s članarino kmetov. In sedaj smo v situaciji, ko se končujejo koncesijske pogodbe. Po krovnem Zakonu o gozdovih naj bi se ponovno sklepale pogodbe za dobo desetih let, vendar je vlada prišla z zakonom, da se ustanovi novo podjetje za gospodarjenje z državnimi gozdovi. Po mojem mnenju to ni potrebno, saj je sedaj gospodaril Sklad kmetijskih zemljišč in bi s primerno prilagoditvijo lahko to opravljal še naprej. Sedaj pa se to delo jemlje Skladu in se ustanavlja novo državno podjetje. Poleg tega pa ima Sklad kmetijskih zemljišč še neke naloge iz preteklosti, ima približno 36 milijonov obveznosti do predvsem denacionalizacijskih upravičencev, ki jih bo moral nekako poravnati – ali pa ne. Bo zopet morala država, davkoplačevalci seči v žepe in te dolgove poravnati. Temu zakonu zato nasprotuje tudi Sklad kmetijskih zemljišč, ki je pod okriljem vlade.

In zato sem jaz proti temu zakonu, ker ne rešuje še ene stvari, to, kar je bilo danes že omenjeno. Če bi imeli mi gospodarjenje z gozdovi dobro urejeno, če bi imeli organizirano gozdarsko službo pri Kmetijsko gozdarski zbornici in bi ta zbornica s svojo svetovalno službo delala dobro, za dobro vseh kmetov, bi

za vsakega kmeta, predvsem za tiste gorske kmete, v bližini katerih ima država svoje gozdove, bi za preživetje teh kmetov morala svetovalna služba narediti nek program. Tam bi se pokazalo, da lahko ta kmet preživi samo s tem, da gospodari še z gozdovi, s svojimi; in če ne more preživeti, bi mu država lahko podelila koncesijo še za nekaj gozdov, s katerimi bi upravljal, mogoče tudi kakšno dopolnilno dejavnost. S tem bi ustvarjal novo dodano vrednost, ki bi mu pomagala preživeti; če bi bilo tega več, bi se pa lahko razvil tudi v podjetnika. Nekaj takšnih primerov tudi imamo.

Vendar ker te skrbi država očitno nima, je noče videti, bomo zdaj šli v ustanovitev nekega podjetja, ki bo kar povprek dajal, razpisoval neke koncesije ali pa dajal na trg sečnjo in spravilo, kjer se bodo lahko pojavili tujci, ki bodo to opravljali za državo. Naši kmetje, katerim se je subvencija bistveno zmanjšala v tej novi kmetijski politiki, tudi za polovico, pa ne bodo preživeli. In zdaj se jaz sprašujem, ali je državi, ali je nam, poslancem mar za to, da nam podeželje preživi, da ti kmetje preživijo, da vztrajajo in vzdržujejo to kulturno krajino? Očitno ne. Da nekdo vidi samo dobiček od posekanih dreves in od hlodovine, ki jo bodo peljali čez mejo; ker drugega ne vidim.

Govorjenja o tem, da bo to podjetje poskrbelo za razvoj lesno-predelovalne verige, jaz iz tega zakona ne vidim nikjer. Mi imamo na Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo ustanovljen Direktorat za gozdarstvo, kjer, če preberete njihove naloge, piše točno to. In to je v drugem ministrstvu. Zdaj pa v temu ministrstvu dajemo poročilo za kredit, da se bo to ministrstvo šlo neke predelovalne funkcije oziroma bo ustanovljalo podjetje za predelavo lesa, ko vsi vemo, da imamo za posek lesa, ki priraste, približno 20 % kapacitet na zalogi in za žagarske kapacitete 50 % na zalogi. In me zanima, za kaj bo namenjenih teh 20 milijonov; če za ti dve operaciji imamo dovolj kapacitet, katero bomo potem odprli? Ali res lesno volno kot izolacijski material, ali bo to državno podjetje izdelovalo otroške igrače iz lesa ali, ne vem, lesene jajčke in jih prodajali?! In ne vem, kaj še vse. Ali ni to nelojalna konkurenca, kot je bilo že danes povedano, ali nedovoljena državna pomoč?!

Jaz iz tega zakona oziroma v tem gradivu, ki nam je bilo poslancem predloženo, ne morem razbrati, da gre za nekaj, kar lahko primeš, kar lahko vidiš. Gre za nekaj vnaprej, bo že nekako, a ne. Tega, mislim, da imamo poslanci dovolj. In če že gremo v gozdno-lesno verigo oziroma v predelavo lesa, zakaj ne bi to delalo tisto ministrstvo, v katerem je ustanovljen direktorat in točno napisane naloge, zakaj. Mislim, da je funkcija Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo, prehrano do gozdne ceste, nega gozdov, upravljanja z gozdovi; naprej pa je pristojnost nekoga drugega, če že mora država imeti roko nad tem. Zato mislim, da teh poroštev za teh 20 milijonov ni potrebno, da je v zakonu.

Lahko se podeli poroštvo z zakonom, ki ga bomo poslanci potrdili, ko bo podjetje ustanovljeno in če bo imelo program oziroma bo pokazalo, s čim naj bi se ukvarjalo, in pospešilo to gozdno-lesno verigo, kjer pač podjetniki ne morejo na trgu, če je to rešitev. Ali bomo ustanovili tovarno celuloze ali ne vem česa vse, nekih ivernih plošč ali kaj drugega, kar bo dalo dodano vrednost. Potem že, v takem primeru, kot je sedaj, pa ne. Jaz sem prepričan, da bi lahko Sklad kmetijskih zemljišč opravljal to nalogo naprej, ima 100 zaposlenih. Ne vem, kako bo pri teh gorskih kmetih prišlo potem do pravega suporta tem kmetom, če ima Sklad kmetijskih zemljišč kmetijsko zemljišče in gozdove zraven. Mogoče celo ena parcela, ki sega – pri nas je primer, ko ima ena parcela 270 hektarjev. Kaj pa če je na tej parceli, ne vem, polovica travinje, polovica gozd. Eno bo upravljala Sklad kmetijskih zemljišč, drugo bo upravljalo pa državno podjetje za upravljanje z državnimi gozdovi.

Izključena pa je tista stroka, ki je plačana s strani države, to je pa Kmetijsko svetovalna služba, ki je organizirana pri Kmetijsko gozdarski zbornici. Ampak ta G – gozdarska, za tem imenom so samo trije gozdarji, za katere se jaz sprašujem, kaj delajo, če nimajo nobenih nalog, ki bi bile napisane v delu Kmetijsko gozdarske zbornice; saj v poročilu, če ga gledate, tega ni. Zakaj potem to ime, zaradi lepšega, zato, ker imajo v drugih državah?! In vse to kaže, da je država slabo gospodarila in da tudi sedaj nima zastavljene neke prave politike. Imamo kovni zakon – Zakon o gozdovih, kjer je določeno, da koncesije potečejo takrat in takrat ter se za naprej ponovno razpiše za koncesijo za 10 let. In zdaj vlada uleti s tem zakonom notri, z neko salomonsko rešitev in kako bo po novem vse lepo in prav. Daleč od tega. Ponovno zakompliciramo določeno stvar, ki jo bomo še težje rešili, ker enkrat jo bo treba rešiti. Če Švicarji pravijo, da Švica ni tako bogata država, da bi se v njihovih gozdovih delala škoda, in poskrbijo, da se dobro gospodari; Slovenija je pa očitno toliko bogata država, da lahko v 70 % vseh gozdov, ki jih imamo, poseka le polovico lesa, ki priraste. To je dejstvo in tega nihče ne vidi. In ko bo to državno podjetje začelo funkcionirati, bodo razpisali koncesije za vse gozdove, tudi tiste hribovske, gorske gozdove. Po drugi strani bomo pa ugotavljali čez eno leto, da ti kmetje opuščajo vse dejavnosti, da ne more preživeti, se selijo v mesta, v bloke; ali računajo na socialne podpore, da bodo od tega živeli, če preživeti ne morejo. Nihče ne gleda celote in zato sem jaz proti takemu zakonu, ker me nihče do zdaj ni prepričal, da je to v smeri, da bomo rešili gospodarjenje z gozdovi. Govorim za vse gozdove, ki so v Sloveniji, ki jih imamo sedaj več, še enkrat več, kot smo jih imeli pred sto leti. Izgubili smo 150 tisoč hektarjev kmetijske zemlje za pridelavo hrane. Kakšno imamo samooskrbo? Se je kdo tukaj vprašal, kaj

je v mislih tistih 460 tisoč lastnikov zasebnih gozdov?! Nihče, nikogar nič ne briga. Dvignili bomo katastrski dohodek in bo država nekaj dobila; pa če ne bo dovolj, bomo še davek na nepremičnine, ker je bil tudi za gozdove, malo dvignili, pa bodo zasebni lastniki enostavno rekli – saj imam samo izgubo in samo obveznosti s tem gozdom, pa nič od njega; ga kdo vzame? Mogoče se bo pojavil kakšen tujec in bo kaj dal za to. In bomo odtujili tako še gozdove. Poleg vinogradov ob severni meji, ki so jih že kupili tujci, bomo prodali še gozdove. In če bi bil sedež ob avstrijski meji, bi bilo še toliko lažje.

Škoda besed, škoda, da se toliko utrujamo. Gospod Verbič je lepo opisal, kakšno je bilo gospodarjenje do sedaj; in jaz se popolnoma strinjam s tem ugotovitvam. Veliko smo jih že slišali, ampak to, kar imamo sedaj na mizi, ni rešitev. Ne bo. Najprej bi bilo treba popraviti krovni Zakon o gozdovih, kjer bi pod streho dali vse gorske kmetije, pa naši rešitev ali pa vsaj usmeritev za tistih 460 tisoč lastnikov zasebnih gozdov; ker so naši, v večini primerov naši, nekaj jih je tudi iz Kanade, Avstralije pa ne vem kje še vse. Jaz sem prepričan, da Cerkev s svojimi 6 % gozdov dobi na leto več kot pa država z 18 %. In kdo je potem dober gospodar?! In če bi 460 tisoč lastnikov bilo tako dobrih gospodarjev, kot je Cerkev ali občine, koliko dodane vrednosti bi ustvarili?! Koliko bi bil prihodek na 5, 6 milijonov kubikov posekanega lesa na leto, kar bi se ga lahko posekalo; pa se ne. Tukaj se vprašajmo, kakšni gospodarji smo nad gozdovi, ki so edino naravno bogastvo. In zdaj na veliko izvažamo.

Poslanci, člani Odbora za kmetijstvo iz Vojvodine se ukvarjajo s tem, kako ne bodo več izvažali koruze, ker so drugi največji izvoznik v Evropi. Za primer so povedali, če izvažal koruzo, je isto, kot če bi izvažal "trupce". Za primer, kako naj se ne bi smelo delati; pri nas pa samo to delamo. Oni so se nam smejali in so povabili na pomoč strokovnjake iz Nizozemske, da bodo poskušali iz te koruze kaj več narediti, kot da jo natovorijo na vagone in prodajajo. Pri nas pa se ne moremo nič naučiti od Avstrijcev, sosedov, ki so najboljši gospodarji, kar se tiče obdelave lesa in gospodarjenja z lesom; prvi v Evropi in verjetno tudi na svetu. Samo Karavanke mejijo na to, na drugi strani Karavank pa anarhija in les propada v gozdovih. Vprašajmo se, gospe in gospodje, če smo za to v temu parlamentu, da se ukvarjamo s takšnim zakonom, ki ne bo prinesel nič. Ali se bomo enkrat vprašali pa začeli od temeljev reševati zadeve, da bomo vsi v Sloveniji imeli kaj več in da ne bomo jemali kreditov zato, da bomo lahko imeli minimalne oziroma 400 evrov penzije za 40 let trdega dela. Če ne bomo sami ustvarili, nam tudi drugi tega ne bodo dali. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima mag. Dušan Verbič.

MAG. DUŠAN VERBIČ (PS SMC): Hvala za besedo, predsednik.

Vsem na poroštvo; rad bi samo to omenil, ni vsako poroštvo dano za to, da se ga zlorabi. Res je, da je bilo velikokrat izrečeno, kar se tiče porošstva TEŠ 6, to je problem tistih, ki so v tem državnem zboru temu poroštvo dali soglasje. 10.a člen, ker je spoštovana poslanka Tomič v neki smeri komentirala ta porošstva, poroštvne pogodbe in podobno. Če pogledamo drugi odstavek 10.a člena, alineja 1 do 10, je zelo podrobno opisano in predstavlja vse tiste sestavine, ki so potrebne za izdajo poroštvne pogodbe. In tisto, kar je pomislek, vsaj s strani predlagatelja tega člena, s strani Združene levice, je odveč, kajti v 11. točki pomeni, da je poroštvo lahko izdano šele takrat, ko je soglasje tega Državnega zbora. To se pravi, da resorni minister, minister za finance preprosto ne more kakorkoli stopiti v nek pravni odnos z upnikom brez soglasja tega Državnega zbora. Zato menim, da je kakršenkoli dvom ali dilema o tem, kaj bo v tem poroštvo, odveč, kajti ta zbor bo o tem dajal soglasje. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Janko Veber.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala za besedo.

Menim, da amandma k 10.a členu Poslanske skupine Združena levica ni potreben, ker smo to vprašanje rešili že na Odboru za kmetijstvo, ko smo razpravljali tudi o vprašanju porošstva Republike Slovenije. Seveda se je ta razprava odprla zaradi stališča Računskega sodišča in zaradi stališča Zakonodajno-pravne službe in seveda smo potem prišli do rešitev, pri katerih smo vztrajali pravzaprav poslanci. Tudi Ministrstvo za finance je bilo na stališču, da bi bilo moč dajati porošstva tudi brez tega, da poda soglasje Državni zbor. Temu smo nasprotovali in zato je v zdajšnjem 10.a členu, za katerega Združena levica predlaga, da se črta, zapisano: Poroštvo se izda na podlagi soglasja Državnega zbora Republike Slovenije. Akt, ki ga Državni zbor sprejme, ko izdaja soglasje, je zakon. Torej na podlagi zakona, ki bo vložen, bo možno podati soglasje k poroštvo za konkretno zadevo, ki bo v tistem zakonu tudi obravnavana. Res pa je tudi, da smo na odboru bistveno izboljšali tudi pogoje, pod katerimi se lahko podeljuje poroštvo, tako da smo sledili vsem opozorilom. Zato govorim o tem, da zdajšnji amandma ali pa črtanje tega resnično ni potrebno. Razen v primeru, ko nekdo eksplicitno nasprotuje poroštvo, tudi če ga podeli Državni zbor na podlagi sprejetega zakona, s katerim podeli soglasje.

Vendar je ta varovalka, ki jo Državni zbor ima v tem primeru, zelo pomembna in je bila dosežena na odboru. Mislim, da je prav, da takšno rešitev tudi ohranimo, kajti s tem ohranjamo nadzor nad tem, kako se bodo porabljala sredstva, v katere namene. Mislim, da lahko pri tej točki govorimo prav več o tistem, kar je bilo nekako povedano s

strani kolegov pri prejšnjih točkah, kaj vse se še želi in se lahko doseže skozi smotrno upravljanje s sredstvi, ki bodo na razpolago; tudi za izgradnjo lesnih centrov in podobnih rešitev, ki so potrebne za to, da ponovno oživimo lesno-predelovalno verigo, ki je v Sloveniji v veliki meri porušena in nam ta hip predstavlja zagotovo enega od največjih izzivov, kako ponovno spodbuditi gospodarsko rast preko lesne verige, kako zagotoviti dodatna delovna mesta in kako ustvarjati dodano vrednost s svojim naravnim bogastvom, ki ga imamo v obliki lesa.

Tega amandmaja ne bom podprl, ker smo problem porošstva po mojem mnenju ustrezno rešili s tem, da bo Državni zbor dal zakon o soglasju na odboru. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi še kdo razpravljati? Prosim za prijavo.

Besedo ima gospod Bojan Podkrajšek.

BOJAN PODKRAJŠEK (PS SDS): Hvala, spoštovani predsednik za besedo. Kolegice in kolegi, predstavniki ministrstva!

Danes govorimo o pomembnem zakonu, zakonu, o katerem je bilo že veliko prelitega črnila, veliko govora v letu 2015. Naj na začetku povem, ob koncu lanskega leta je bila delegacija avstrijskega parlamenta v našem državnem zboru, predstavniki Odbora za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano smo bili tudi prisotni. Pri tem pogovoru smo izpostavili tudi vprašanje gozdov v sosednji državi, to je v Avstriji, in omenili smo tudi naše težave, s katerimi se srečujemo na tem področju. Predvsem nas je pa zanimalo, kako oni gledajo na svoje gozdove, kako gledajo na les, predvsem kaj s tem lesom, ki zraste v sosednji Avstriji, tudi storijo. Po več vprašanih in daljšem razgovoru je bilo dejstvo, da pri nas to ne funkcionira predvsem zaradi dveh razlogov, ker ni prave ekonomske logike, ker govorimo o zakonu o gozdovih, velikokrat ni tu zraven zdrave kmečke pameti. Moram priznati, da sem se kot poslanec in član Odbora za kmetijstvo na začetku tega zakona veselil, ker je nujno potreben, ker vseskozi ugotavljamo, da nam te stvari na več segmentih šepajo. Da bom lažje razumljen, zelo težko je razumeti, da nekdo, ki seka v državnem gozdu plača 14 evrov, ta isti izvajalec, ki seka zasebniku ali kakšnemu drugemu podjetju, ki ima v lasti gozd, pa mora plačati za to enkrat več. To je tisto, ko naša ekonomska logika ne deluje. Ko sem na začetku omenil tudi Avstrijo. Bojim se, da čez mejo, tisti, ki delajo na tem področju že dlje časa v sosednji državi, strateško postavljajo žage za razrez ne samo avstrijske hlodovine, tudi slovenske. Zato je ta zakon še toliko bolj pomemben. Vemo, da je veliko hlodovine šlo na takšen ali drugačen način čez mejo na tuje žage. Tudi ta kvaliteten les, ki je prav gotovo, sedaj govorim kot nestrokovnjak, bistveno bolj kvaliteten, kot je v sosednji državi, je šel za zelo nizko ceno, pa v velikih količinah.

Ko govorimo eno leto že o tem zakonu, danes ugotavljamo, že kar nekaj časa, da nam zmanjkuje časa, da bodo zadnjega v mesecu juniju potekle koncesije, in da se nam mudi. Mene kot poslanca že vseskozi moti, da smo se tega zakona prav gotovo preveč politično lotili že na samem začetku. Da ne bom to govoril na pamet, je bil dokaz na zadnji seji Odbora za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, ki je bila dva dni in se je videlo, da smo se tega zakona preveč politično lotili. Dejstvo je, da je v Sloveniji dosti stroke, ki zna dobro delati na tem področju, ki pozna problematiko lesa in gozda v Republiki Sloveniji že vrsto let. In tudi pozna odgovore na tem področju za prihodnost slovenskega gozda, pa se je prav gotovo pri tem zakonu ni dovolj blizu spustilo oziroma se ji ni zaupalo. Ko zakon diši po političnem, po politiki, največkrat ni dober. Jaz moram omeniti, sem bil pozitivno presenečen vse skozi, dva poslanca, največje koalicijske stranke, ki sta res s srcem, z znanjem predvsem v preteklosti in dušo sodelovala pri tem zakonu vse skozi in kjerkoli smo se srečali, znotraj parlamenta ali zunaj, sta govorila pozitivno o tem zakonu, pa tudi pozitivno v prid slovenskega gozda, slovenskega lesa, predvsem pa slovenskega izdelka, ki bi lahko bil prodan tako v Republiki Sloveniji, pa tudi izven naših meja. Ta zadnji odbor je pokazal, da ta želja, to srce, ta požrtvovalnost, da bi bil ta zakon lahko zelo dober, je nekako splahnela. Jaz ne bi danes iskal vzroka, predvsem imam pa kot poslanec zelo velike pomisleke, ko dajemo v državni zakon denar. Mnogo institucij je v tem letu znalo povedati, da ne rabi nobenega denarja, da je prisotno znanje, stroka, stroji, pa veliko slovenskih gozdov. Seveda ne smemo upoštevati samo državne, moramo upoštevati tudi gozdove, ki so v zasebni lasti. Vse to so gozdovi v Republiki Sloveniji. Zato se mi vsak dan postavlja večje vprašanje, zakaj dajemo denar predvsem pa poroštvo. Dopoldan smo govorili o ljudeh v Republiki Sloveniji, ki živijo z minimalcem, se prebijajo iz dneva v dan, ne bom rekel iz meseca v mesec, iz tedna v teden, ni bilo posluha niti z malim kančkom. Ko pa govorimo o milijonih, da jih dajemo v neko državno podjetje, nimamo napisane strategije, pa je to veliko lažje poslankam in poslancem. Sam bom temu zakonu nasprotoval, ki ne gre v dobrobit slovenskega gozda, ne gre v dobrobit slovenskega lesa, pa tudi ne v dobrobit slovenskega izdelka iz lesa. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Tomaž Lisec.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala, predsednik za dano besedo.

10.a člen, črtanje člena, ki govori o poroštvu Republike Slovenije. Jaz sam imam probleme s poroštvi. Sem tudi eden izmed tistih, ki sem nasprotoval oziroma bil proti vsem poroštvom za ta nesrečni TEŠ 6 pa verjetno še kakšen drug zakon. Zakaj? Ker se mi zdi, da s

tem ustvarjamo neko nelojalno konkurenco, če seveda še vedno živimo v nekem tržnem kapitalizmu, ali pa gre za neko državno pomoč. Sam osebno imam tudi problem, ker ustanovljamo neko podjetje, kjer namesto da bi državo razbremenili neke službe, odgovornosti, jo povzdiguje. In me je, moram reči, kar strah v teh dneh, tednih in mesecih, ko imam občutek, da na vseh področjih ministri le razmišljajo, kako bodo ustanovili neko državno podjetje na nekem področju, dali bianko menico, v tem primeru 20 milijonov, potem pa naj se javnost čez 5 let pa kakšen naslednji mandat Državnega zbora čez 5 let ukvarja in sprašuje, kje smo zavozili, kdo je kriv, ki je bil šef takrat tistih podjetij, in kam je šel ta denar. Sam osebno mislim, da bo tudi pri tem zakonu podobna zgodba. Niti ne vemo, kje bo to podjetje. Zadnjič sem moram reči kot opozicijski poslanec, priznam, užival v debati na odboru, ko so se poslanci koalicije, naj mi bo oproščeno, obnašali kot branjevke na tržnici, kdo bi ponudil kaj in komu, da bi bil sedež pri njem. Moram reči, da glede na to, da sem navajen parlamentarne demokracije, pa tudi poročen sem, je najlažje, če se dva zmenita doma, potem pa povesta, kam gresta na morje. Tokrat so se pa javno prepirali, kam bi dali sedež podjetja. In še več. Niste ste znali zmeniti, danes pa pričakujete od Državnega zbora bianko menico. In, ja, piše "poroštvo se izda na podlagi soglasja Državnega zbora. Ampak ko sem na odboru poslušal debato med SD in pa SMC glede tega zakona, jaz sem prepričan, da vsaj v tem mandatu nobeno poroštvo ne bo izdano, ker se ne boste znali zmeniti, komu dati poroštvo. Še več. Kot je prej gospa Tomič rekla – zakaj bianko poroštvo? V 35. členu piše, da Vlada sprejme akt o ustanovitvi v 30 dneh od uveljavitve tega zakona in imenuje poslovodstvo, Vlada do imenovanja poslovodstva imenuje vršilca dolžnosti. 30 dni. Pa me zanima, spoštovani predstavniki ministrstva, ali so vsi akti, takšni in drugačni že pripravljeni. Ali boste v naslednjih 30 dneh naredili ohoho na tem področju? Jaz osebno pričakujem, da bi Vlada tisti dan, ko bo zakon sprejemala, tudi povedala, kdo bo vršilec dolžnosti, komu bomo dali 20 milijonov bianko državnih sredstev. Ali bo to Janez, ali bo Franci, ali bo Lojze, ali je to član SMC, ali je to član SD, ali boste našli celo kakšnega tujega strokovnjaka, ki ga boste po treh mesecih nagnali pa rekli, aha, tujci so krivi za vse kar se dogaja v slovenskih državnih poroštvih. Sam sem celo prepričan, da ta fraza Les je naše nacionalno bogastvo, ki jo poslušamo vsakokrat v tej razpravi, preden bo ta zakon zaživel, prevedena v nemščino, ker bo tudi slovenski les pripeljan v nemško govoreče, ne samo države, predvsem podjetja, ki se s tem znajo in zmorejo ukvarjati.

Mene ta 11 alineja, da poroštvo se izda na podlagi soglasja Državnega zbora, ne prepriča, da bi rekel, ja, zadeva pa je rešena, ker Državni zbor pa bo že znal urediti to zadevo. Še več. Če

preberem mnenje Računskega sodišča in pa Zakonodajno-pravne službe glede tega poročstva, je v bistvu povzeto tisto, kar so predlagatelji, torej Združena levica, predlagali v tem amandmaju: nekaj državnega, ampak spet nekaj pa malo po svoje naredimo, ker smo le strokovnjaki, kako iz nekaj normalnega narediti nekaj abnormalnega. Državno poročstvo pa čez palec in kar tako nekemu za lepše čase. Še bolj me je strah, ker očitno je ta zakon prvi v letu 2016, sledili pa mu bodo verjetno zakoni z drugih področij, dimnikarstvo bo verjetno državna služba, na področju zdravstva bomo kaj dobili, na področju okolja itak znamo doktorirati iz državnih podjetij. In bomo rekli, ja, glejte, saj smo dali že enemu podjetju poročstvo, pa dajmo spremeniti še en zakon, da bomo nekaj novega naredili, pa tudi tam bomo dali poročstvo, ne vemo niti komu, niti kam. To, o čemer danes govorim, je enostavna rešitev, sicer se tu Združena levica z mano ne bo strinjala – razprodaja državnega. Ampak ne razprodaja državnega tujcem, ki jih v Sloveniji tako sovražimo. Ne. Razprodaja dobrim lastnikom. In država je skoraj vsepovsod najslabši lastnik. Mi pa danes ustanovljamo novo državno podjetje, kot sem že prej rekel, da se bomo čez pet let spet kregali, kdo je zavozil in katera vlada je bila tista, ki je sprejela ta zakon, in kateri poslanci so bili tisti poslanci, ki so sprejeli. Uradniki, ki pripravljajo take zakone, so pa verjetno že na ministrstvu dolgo časa in potem pride minister in mora v sodelovanju ali pa nesodelovanju s koalicijskimi strankami sprejeti takšno ali drugačno odločitev. Še več. Če država ne bi bila za to, da da najboljšim v uporabo državne gozdove, je imela pred sabo zelo preprosto rešitev – dvig koncesij, nagnati slabe koncesionarje in dobiti nekoga, ki je izrazil željo, da je pripravljen plačati tudi več, samo da bi prišel, da bi lahko delal. Imamo ogromno žag, imamo ogromno ljudi, ki se spoznajo na to področje. Ampak ne, mi bomo ustanovili državno podjetje, kljub temu da imamo Sklad kmetijskih zemljišč, do katerega sem sicer kritičen in mislim, da ne opravlja svoje naloge, imamo Zavod za gozdove, imamo GG-je. Ampak ne. Mi ustanovljamo podjetje, pri čemer celo poslanec koalicije reče, ja, naslov naj bi bil tam na neki baraki. Poslanec je povedal vse – vuhmepiševski odnos celo poslanca vladne koalicije do tega zakona. Potem se bomo pa spraševali, kdo je kriv, da ta zakon ni zaživel v praksi. In še več. Glede na prakso slovenskega parlamentarizma lahko čez tri mandate pričakujejo kakšno parlamentarno preiskovalno komisijo, kjer se bomo spraševali, kam je šlo teh 20 milijonov iz gozdov, pa če bomo rekli, da ta znesek ni ravno zanimiv za slovensko javnost, bomo pa še kakšno državno podjetje preiskovali, ki smo mu prav tako vrgli milijonček, dva, deset, sto, saj ljudje niti nimajo občutka, ko tako z lahkoto govorimo o milijonih. Vsak povprečen državljan verjetno veliko bolje ve, kaj pomeni 50 ali 500 evrov, ker ima občutek, ko dobi plačilno

listo ali kaj drugega v roke, ne pa kot tu, kjer se nonšalantno obnašamo, 20 milijonov državnega pa še 20 milijonov potem, aha, saj bo Državni zbor nad tem bedel in bo vse super fino.

Zanimivo je, da se je na odboru dogajala neka zgodba med enim in drugim delom koalicije, kam naj bi to državno podjetje šlo. Ko pa vprašam poslance Stranke modernega centra, ali niste vi člani evropske skupine Alde, liberalci, saj bi morali a priori nasprotovati temu zakonu – ne, zakon nam ustreza. Ampak še bolj bi nam, če bi šel pa pod naše roke, tja, kjer Miro Cerar pravi, "ah, SDH mene itak ne zanima, nič nimam s tem, ah, seveda, no, preverite akt kakšne skupščine in kdo ima katerega človeka in kakšne so njegove dolžnosti." Tisto bi vam pa zelo ustrezalo, kajne. In to reče Alde, kot neka wannabe liberalna stranka oziroma vsaj slovenski del te stranke. Tako da resnično, če se že gremo nek trg, potem dajmo čim manj države na ta trg in ne, kar delamo s tem zakonom, dajemo celo bianko, verjetno da bo celo kakšna evropska institucija ugotovila nedovoljeno državno pomoč nekemu državnemu podjetju. Čeprav se morda lahko strinjamo, kot pravi minister, da nekdo drug ne bo za nič prikrajšan, bo pa nekdo imel, na žalost, nekaj od tega. In to je država.

Glede na to, da je popolnoma zgrešena intenca zakona, ga še tako dober poskus amandmaja, kot ga predlaga Združena levica, ne bo naredil niti malo življenjskega. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi o 10.a členu in amandmaju Poslanske skupine Združena levica še kdo razpravljati? Prosim za prijavo.

Besedo ima mag. Dušan Verbič.

MAG. DUŠAN VERBIČ (PS SMC): Hvala lepa, predsednik, predsedujoči.

Moram se oglasiti predvsem zaradi tega, kajti spoštovani poslanec, gospod Lisec, ki je razpravljal, mislim, da je velikokrat uporabil besedo bianko menica, vezano na 10.a člen. Moram se odzvati. Ne vem, ali spoštovani poslanec ve, kaj je bianko menica in primerjava z 10.a členom. Ampak kljub vsemu si bom dovolil reči, bianko menica je prazni blanket, zgolj s podpisom izdajatelja, in ni nobena primerjava z 10.a členom, ko sem se že tudi prej vključil v razpravo, kjer je v desetih alinejah zelo jasno definirano tisto, kar je potrebno za tako imenovano poroštveno pogodbo in, kar je še pomembnejše, enajsti odstavek, ki zelo jasno pove, da je treba za veljavnost tovrstnega poročstva soglasje Državnega zbora. In v nobenem primeru se ne moremo pogovarjati o bianko menici. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sprašujem, če želi še kdo razpravljati? Ne. Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 15. člen ter amandma poslanskih skupin SMC, Desus in SD in dva amandmaja Poslanske skupine Združena levica. Želi kdo razpravljati? Prosim za prijavo. Besedo ima gospod Janko Veber.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala.

Amandma, ki je vložen s strani koalicije k 15. členu, pravzaprav ureja odločitev, ki je bila sprejeta na odboru. Tam je bila sprejeta odločitev, da se vključi v delovanje nadzornega sveta tudi opozicija. Temu primerno je bilo treba potem spremeniti tudi številčno sestavo nadzornega sveta. V amandmaju govorimo o 8-članski sestavi nadzornega sveta. Nadzorni svet sestavljen iz 5 članov predlagateljev, in sicer enega predlaga minister, pristojen za gozdarstvo, enega minister, pristojen za gospodarstvo, potem minister, pristojen za finance, in minister, pristojen za ohranjanje narave, ter vsakokratna opozicija v Državnem zboru. Hkrati pa so tudi trije predstavniki delavcev v nadzornem svetu, ki pa se imenujejo v skladu z zakonom, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju družb.

Torej nadzorni svet se je razširil glede na odločitev na odboru tudi na opozicijo in ne nazadnje s tem dajemo tudi odgovor, da se s tem zakonom res jasno pove, da gre za zavedanje, da gospodarimo z naravnim bogastvom in da to ni projekt ene stranke, da to ni projekt enega ministra, ampak se dejansko vključujejo v delovanje tega podjetja vsi resorji, ki so vpeti v delovanje in gospodarjenje z naravnim bogastvom, kot je gozd in tudi zaščita okolja ter ne nazadnje navezave zaradi ekonomskega interesa tudi na gospodarstvo. Vse to bo imela možnost nadzirati in oblikovati rešitve tudi opozicija ob sodelovanju zaposlenih. Mislim, da je ta rešitev resnično izjemno pomembna in velika dodana vrednost, ki se je zgodila tudi v sodelovanju z opozicijo na odboru in zato je zakon po mojem mnenju ravno zaradi tega tudi bistveno kvalitetnejši, kot je bil v samem trenutku vlaganja v proceduro. Hkrati s tem amandmajem urejamo tudi delovanje posvetovalnega organa, in sicer strokovnega sveta. Strokovni svet je posvetovalni organ posloводства družbe, ki ga sestavlja 10 članov. In sicer dva predstavnika lokalnih skupnosti, potem organizacij civilne družbe s področja varovanja okolja ter šest predstavnikov strokovnih organizacij in združenj s področja gozdarstva in lesarstva. Tudi ta strokovni svet pravzaprav še dodatno vključuje širšo javnost v način delovanja podjetja. Lokalne skupnosti in tudi naravovarstvene organizacije ter zainteresirana gospodarska plat in javnost lahko oblikuje svoja stališča in jih predlaga poslovodstvu v obravnavo. Seveda je postopek tak, da se poslovodstvo mora seznaniti s temi stališči, se opredeliti do teh stališč, je pa potem od nadaljnjih ukrepov odvisno, v kolikšni meri bodo ti ukrepi udejanjeni v praksi. Ampak prav je, da se odpre prostor za razpravo znotraj

podjetja, v sodelovanju s poslovodstvom, in tukaj v tem trenutku se tudi izognemo po vsej verjetnosti polemikam, ki jih v veliki meri sprožamo v Sloveniji skozi medije, in ne pride do tistega dialoga prav na tistem mestu, kjer je to potrebno. S tem se ureja tudi možnost, da civilna družba sodeluje v delovanju tega podjetja ne preko medijev, ampak neposredno kot posvetovalni organ posloводства. To je, mislim da, zelo dobro predvsem v tem smislu, ker želimo resnično narediti en preboj na področju gospodarjenja z gozdom, ohranjanja narave in ne nazadnje tudi spet na področju ekonomske izrabe lesa, ki ga imamo na razpolago.

Amandma, ki ga je vložila koalicija, po mojem mnenju bistveno izboljšuje vsebino zakona. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Franc Jurša.

FRANC JURŠA (PS DeSUS): Predsednik, hvala za besedo. Lep pozdrav ministru z ekipo, kakor tudi kolegicam in kolegom!

Glede na to, kako dolga je vsebina tega amandmaja, bi človek lahko hitro rekel, da to v zelo kratkem času tudi poveš svoje mnenje k temu amandmaju. Ampak za sam uvod, čisto na kratko. Jaz mislim, da je bil ta zakon en najtrših orehov, ki smo ga trli v zadnjem obdobju tudi znotraj koalicije in tudi na matičnih delovnih telesih. In prav je tako, da je skrb za državne gozdove in upravljanje z državnimi gozdovi tako pomembna zadeva, da smo se toliko časa s to zadevo tudi ukvarjali. Prihajalo je do različnih zaključkov, različnih stališč, različnih mnenj in ta mnenja in stališča je bilo treba uskladiti. Jaz upam, da smo jih uspešno uskladili, kljub temu da je bilo kar nekaj dima in tudi nekaj ognja.

Prvotna zamisel in prvotna ideja o tem, koliko članov naj bi imel nadzorni odbor, je bila drugačna kot ta, ki je zdaj predlagana. Tudi sam pa iskreno povem, da sem zadovoljen s tem, da znotraj nadzornega organa te nove družbe sodeluje tudi opozicija. Pa da ne bi to izgledalo kot moje umotvorstvo in da želim komu ugajati. Ne, v vsakem primeru je to koristna zadeva in v vsakem primeru v tem organu morajo sodelovati tudi predstavniki delavcev. Sam strokovni svet, ki je sestavljen iz različnih institucij, je lahko koristno telo, ki pomaga na nek način pri vodenju podjetja. Veste, saj marsikdaj se človek sprašuje, ali je pametno ustanavljati neko podjetje, ki je v državni lasti. Poslušajte, vedno ocenjujem, da je to boljše, kot da imamo takšno stanje, kakršno imamo že 20 let na tem področju. Najslabša varianta bi bila, če bi šli podaljševati koncesije. Je pa res, da pa tem koncesionarjem, ki imajo zaposlene delavce, predvsem slovenske delavce, da jim potem tudi omogočimo, da v tej zgodbi sodelujejo na takšen in drugačen način v skladu s predpisi.

Sam osebno kakor tudi naša poslanska skupina bomo predlog amandmaja, ki ga je pripravila koalicija, se pravi koalicijske stranke, podprli. V

veliki meri tudi soglašam s tem, kar je Združena levica predlagala, ampak vseeno mislim, da je tisti predlog malo preobširen. Glede na to, da bo osem članov nadzornega sveta, pa to pomeni, da bo treba v statutu potem urediti, kateri glas je pri neodločenem glasovanju prednosten. Verjetno bo to v vsakem primeru glas predsednika nadzornega sveta. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Violeta Tomić.

VIOLETA TOMIČ (PS ZL): Hvala za besedo, predsednik.

V Združeni levici se nikakor ne strinjamo z amandmaji koalicije. Vsebina glede strokovnega sveta se nam zdi sicer v redu, ne moremo pa nikakor pristati na to, da je število predstavnikov delavcev v podjetju postavljeno na zakonski minimum. Po zakonu je lahko od ene tretjine do ene polovice. Zakaj ravno ta popolni minimum? Že na odboru smo povedali in še enkrat bom povedala. To, da je število predstavnikov delavcev v podjetju postavljeno na ta zakonski minimum, je za nas nesprejemljivo. Še posebej zato, ker takšen predlog prihaja z ministrstva, ki ga vodi predsednik stranke Socialnih demokratov, ki se sicer zavzema za spodbujanje socialnega podjetništva, obvezno udeležbo zaposlenih pri dobičku in podobne stvari. To je na deklarativni ravni. Sicer moram priznati, da je minister že v uvodu v obravnavo zakona na odboru povedal, da nima nobenih problemov, če se naš predlog sprejme. Vendar kljub temu smo bili preglasovani. Pravzaprav je zato, da se število predstavnikov delavcev poveča na zakonski maksimum, to je na eno polovico članov, glasovala izključno samo Združena levica. Se pravi, jaz – io contro tutti, spet. Od SDS in Nove Slovenije, ki je že po naravi izrazito odklonilna do vsega, kar diši po kakršnemkoli delavskem soupravljanju, tega nismo niti pričakovali. Vendar nismo pa pričakovali zavrnitve od Socialnih demokratov, stranke Desus in SMC. Še toliko bolj, ker ste v koalicijsko pogodbo med ukrepe za trg dela uvrstili tudi krepitev ekonomske demokracije, ker da ta predstavlja enega od elementov izhoda iz gospodarske krize. Čemu je potem obseg sodelovanja delavcev v nadzornem svetu državnega podjetja, ki ga ustanovljamo, zreduciran na minimum? In čemu našega amandma na odboru niste mogli podpreti? Še dlje, sedaj ste sami vložili amandma k 15. členu in spet ste tukaj zamudili priložnost, da bi to ekonomsko demokracijo, o kateri govorite in pišete v svojih dokumentih udejanjili. Seveda od zasebnih podjetij pričakujemo, da ne bodo števila predstavnikov delavcev dali na zakonski maksimum, ampak zato moramo nujno vsaj v državnih podjetjih težiti k večji udeležbi delavcev pri upravljanju teh podjetij. Večjo soudeležbo delavcev poznajo tudi drugje v Evropi, na primer v Nemčiji, v tako imenovani Montanindustrie so večje soodločevalske pravice kot drugje. V

Franciji velja nadstandard soodločanja, vključno v sodelovanju v organih podjetij, prav v državnih podjetjih.

Delavcem je verjetno bolj kot komurkoli pomembno, kako deluje njihovo podjetje, od tega so odvisne njihove službe in preživetje njihovih družin. Nekdo bi pomislil, pa kaj nekdo, ki žaga drevje, ve o upravljanju podjetij. Ampak to so dejansko zelo ponižujoči predsodki. Tudi nekdo, ki žaga drevje, verjemite mi, od tega živi, in presneto želi, da podjetju gre dobro in da od tega živi čim bolje in čim dlje. Poleg tega imajo delavci tudi vedno možnost v nadzorni svet imenovati tudi koga drugega, zunanjšega, ki bi zastopal njihove interese, lahko imenuje kakšne sindikaliste ali pa kakšne druge strokovnjake, ki jim delavci zaupajo.

Poleg tega se nam zdi, da bo to nekako kar precej veliko podjetje. Prevzeti bo moralo namreč delo, ki ga sedaj opravlja kar veliko zasebnih podjetij, zato menimo, da delavci ne bi imeli težav med seboj izbrati pet predstavnikov, ki bi jim zaupali in ki bi lahko mirno zastopali njihove interese. Zato vas pozivamo, da vsaj pri 15. členu ne glasujete za amandmaje koalicije, ampak za amandma Združene levice. Določbe glede strokovnega sveta lahko v tretji obravnavi seveda še dodatno dopolnimo. Če pa vendarle bo sprejet amandma koalicije, tako kot po navadi, ko nas vedno preglasujete, potem že sedaj napovedujem, da bomo amandma o povišanju predstavnikov delavcev v nadzornem svetu družbe vložili tudi v tretji obravnavi in računamo na to, da bo koalicija vsaj takrat zmogla naš amandma tudi podpreti, saj vendarle uresničuje vašo koalicijsko pogodbo in vaše predvolilne obljube o krepitvi ekonomske demokracije. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Postopkovno, gospod Marko Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Spoštovani predsednik, hvala za dano besedo.

Jaz bi prosil kolegico iz Združene levice, da ne zavaja, na kakšen način Slovenska demokratska stranka glasuje po navadi, kadar je vprašanje delavcev in pa delavskih pravic. Rad bi vas samo opozoril na eno zadevo, da v času mandata vlade Janeza Janše leta 2008 je bil sprejet zakon o delitvi dobička tudi med delavce. S temi vašimi besedami zavajate. In v takratni vladi je bila tudi Nova Slovenija. Mi smo vedno zagovarjali pravice delavcev, spoštovanje delavcev in vsega. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi še kdo razpravljati? Prosim, da se prijavite. Besedo ima gospod Janko Veber.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala za besedo.

Glede amandmaja Združene levice je treba vendarle dodatno pojasniti naslednja dejstva. Predlagajo 10-članski nadzorni svet, od tega pet predstavnikov zaposlenih, in moramo

vendarle upoštevati, da smo tudi na odboru sprejeli odločitev, da je v nadzornem svetu vključen tudi predstavnik opozicije. Če imamo 10-članski nadzorni svet, ki je sestavljen iz petih članov zaposlenih in enega člana opozicije, potem postavljamo Vlado, ki pa je odgovorna za izvajanje tega zakona, ker je tudi skupščina, v zelo podrejen položaj. In če se zadeva ne bo odvijala – ali bomo šli vprašat ali pa klicat na odgovornost zaposlene, da nekaj ni v redu? Opozicija ima nalogo, da nadzira, nikakor da prevzame odgovornost za odločitve, kajti odgovornost za odločanje je zagotovo na Vladi, ki sestavlja skupščino.

Predlog Združene levice bi lahko pripeljal do tega, da bi se o popolnoma drugih zadevah lahko pogovarjali o tem podjetju, ne pa o tistih, ki so začrtane tudi v obrazložitvi zakona in za katere je pravzaprav odgovorna, ker je skupščina podjetja, Vlada. Če bi želeli imeti takšen odnos, bi najbrž bilo treba izčistiti tudi dodatno odgovornost zaposlenih in ne nazadnje tudi, ali je opozicija pripravljena prevzeti odgovornost za odločitve, ki bi bile v nasprotju s tistimi, ki bi jih recimo predlagala Vlada.

Iz tega razloga ne morem podpreti tega amandmaja in je veliko bolj operativen amandma koalicije, ki govori o 8-članskem nadzornem svetu, od tega so trije zaposleni, eden opozicija, torej še vedno je sicer razmerje 4 : 4. Da pa ne bi prihajalo do blokade pri odločanju, bo moralo biti v aktu o ustanovitvi tega podjetja opredeljeno, da ima predsedujoči tudi odločujoči glas. S tem seveda postaja podjetje bistveno bolj operativno in ni mogoče, da bi prišlo v situacijo, kjer ne bi mogli sprejemati odločitev pravočasno in predvsem takšne odločitve, ki bi bile čim bolj učinkovite. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Postopkovno, dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo.

Moj postopkovni predlog bi bil, da se končno v Državnem zboru latentno neha žaliti opozicija. Vemo, kakšna je vloga opozicije in v državnih zborih in v takšnih organih, o katerih se pogovarjamo sedaj. In da se tudi neha nekako žaliti delavstvo, kar bi nekako iz tega, kar je gospod govornik pred mano izrekel, lahko sklepali. Hvala za besedo.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Preden dam besedo komerkoli, zdaj sta bile že dve postopkovni, pa bi lahko bili v razpravi. Za to, kar je bilo povedano prej in kar je bilo povedano sedaj, je mesto v razpravi, če želite. Nikakor pa ne postopkovno izrabljati, da podaljšujete čas, o katerem razprava teče. Postopkovno ni za razpravo.

Replika, gospod Janko Veber, izvolite.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala.

Samo dodatno želim pojasniti, ker je očitno bilo napačno razumljeno moje izvajanje. Jaz sem govoril o odgovornosti in odgovornost je pravzaprav ...

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Šteje se v čas.

JANKO VEBER (PS SD): ... karkoli gledamo na Vladi, da zagotovi izvajanje tega zakona. Ne moremo zaposleni v tem podjetju, tistim petim predstavnikom, kot je predlagano, reči: "Zdaj ste pa vi za vse odgovorni." Ker tudi te moči nimajo izpeljane, kako bodo sploh to odgovornost lahko prevzemali na takšen način, kot jo je mogoče želel razumeti ali pa jo razume kolega. Tako da iz naslova odgovornosti je prav, da imamo razčiščen interes in možnost vplivanja na odločitve, zato menim, da je amandma koalicije boljši. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Simon Zajc.

SIMON ZAJC (PS SMC): Hvala, gospod predsednik.

Ta amandma koalicije je v bistvu posledica dogajanja, ki se je zgodil na seji odbora. Kot je zdaj že vsem jasno, se je Stranka modernega centra zavzemala za to, da s tem novim podjetjem upravlja seveda SDH, za kar je tudi ustanovljen, za vse kapitalske naložbe države imamo sistemsko ureditev. To je bila za nas prva in najboljša rešitev. Seveda se potem ni izkazalo, da uživa dovolj veliko podporo naših koalicijskih partnerjev kot tudi opozicije. Očitno so vsi skupaj spoznali, da je še naprej bolje, da se politika čim bolj vpenja v upravljanje državnih podjetji. Nekateri razlogi so seveda tehtni. Gre za podjetje, ki bo imelo široke cilje svojega delovanja in s tega gledišča lahko razumeš, zakaj je pod Vlado, lahko razumeš, zakaj štiri ministrstva; gre tako za pomembno okoljsko vprašanje kot za gospodarsko vprašanje, seveda tudi finančno in pa kmetijstvo. Gre vendarle za gozdove.

Torej sprejeta je bila na odboru druga, po našem mnenju slabša rešitev, ampak je bila sprejeta. In zdaj je ta amandma na mizi, da se to uskladi, da s tem podjetjem upravlja Vlada. Če bi to res bili ti razlogi, da zaradi širokih ciljev, ker rabimo različna resorna ministrstva, da pokrivajo to podjetje, ker si je treba te cilje zagotoviti, je potem v redu. Ampak potem se je že pri 16. členu pokazalo, da pa gre zares za politiko. Da gre za to, da politika hoče imeti svoje prste malo preveč mogoče vmes pri tem podjetju, saj se je pripeljalo notri tudi člana opozicije. Ampak dobro, to je zdaj pač bilo sprejeto in kar se nas tiče, bo to sedaj moralo delovati. In nadzorni svet bo sestavljen iz več članov, kot je bilo prvotno mišljeno. Sedaj pa, kar se pa tiče tega, da bi pa to povečali še na deset članov nadzornega sveta, že tako temu podjetju pripenjamo milijon enih organov, enih stvari, v

tem zadnjem trenutku, tudi strokovni svet mu pripeli, kar se bo mogoče izkazalo za dobro, po mojem mnenju ima velik potencial, je pa vprašanje, ker lahko pa tudi hromi kasneje samo delovanje. Ampak bomo videli, kako se bo to izkazalo. Ampak da dodamo pa sedaj še deset članov v nadzorni svet, že tako jih je v bistvu osem kar veliko za tako podjetje, pa se nam zdi v Stranki modernega centra pa preveč. Menimo, da bo za interese delavcev s samo tremi poskrbljeno dovolj dobro in uspešno. Če bo podjetje tako naraslo, da bo imeli res veliko zaposlenih, imamo potem tukaj še svet delavcev, ki tudi vpliva na vodenje in nadzor. Za to, da imajo delavci kontrolo in vpliv nad tem podjetjem, je po našem mnenju dobro poskrbljeno in v skladu z zakonodajo.

Kot sem rekel, bomo podprli koalicijski amandma k temu členu, ki je posledica dogajanj na odboru. Tega, ki ga predlaga Združena levica, pa pač žal ne bomo mogli podpreti. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi še kdo razpravljati? Nihče.

Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 16.a člen ter amandma Poslanske skupine Združena levica. Želi kdo razpravljati? Bom dal prijavo.

Besedo ima gospod Benedikt Kopmajer.

BENEDIKT KOPMAJER (PS DeSUS): Hvala za besedo.

Spoštovani kolegi iz Združene levice! Obveščam vas, da bom amandma k 16.a členu podprl. Dovolite pa, da povem še nekaj zadev tudi o drugih amandmajih, ker se potem ne bom več oglasal. Zakon o gospodarjenju z gozdovi v lasti države na novo ureja upravljanje državnih gozdov. Skoraj vsi smo enotni, da dosedanji koncesijski način iz različnih razlogov ni bil dober. Država kot lastnik gozdov je ugotovila, da iz svojih gozdov dobi premalo sredstev v obliki koncesijskih dajatev, da na domačem trgu za potrebe domačih lesarjev primanjkuje surovine, kvalitetnega lesa iz teh državnih gozdov, in da je vedno manj delovnih mest tako v gozdarstvu kot v lesnopredelovalni industriji. Te pomanjkljivosti se skušajo z novim zakonom odpraviti, seveda pa rešitve, ki jih ponuja, vsem ne odgovarjajo. Ne odgovarjajo pa tistim, ki želijo iz gozda in lesa takojšnji in čim večji dobiček, drugih koristi gozda pa ne vidijo. In ti so v zadnjem času najbolj glasni. Dvomijo v uspešnost novega državnega podjetja, grozijo z odpuščanjem zaposlenim v gozdarskih podjetjih zaradi pomanjkanja dela, pričakujejo državno pomoč pri reševanju tehnoloških viškov, trkajo na socialni čut države, čeprav ga, če smo pošteni, v zadnjih dvajsetih letih niso pretirano upoštevali. Prepričan sem, da je v slovenskih gozdovih, pa naj si gre za državne ali zasebne, dovolj dela za vse, seveda ob pravilnem pristopu in

organiziranosti upravljanja gozdov. Predlog zakona, ki je v postopku sprejemanja, po mojem mnenju to tudi omogoča. Poudariti pa je treba, da se največja in najbolj pomembna novost, ki jo zakon uvaja, nanaša na prodajo lesa. V preteklih dvajsetih letih so les prodajali koncesionarji, v prihodnje pa bo to ena najbolj pomembnih nalog zaposlenih v novem državnem podjetju Slovenski državni gozdovi. Vsem nam je popolnoma jasno, da se posel, denar in dobiček ustvarjajo pri prodaji lesa, zato se bo uspešnost novega modela upravljanja državnih gozdov in s tem zakona presojala predvsem na osnovi učinkov prodaje lesa. In še na eno veliko prednost bi opozoril. Pristojnost novega podjetja, da prodaja les, odpravlja vrsto težav na trgu z lesom. Les iz državnih gozdov bo pod enakimi pogoji na voljo vsem v količinah in kvaliteti. Istočasno pa je na ta način zagotovljena zanesljivost dobave in možnost sklepanja dolgoročnih pogodb o dobavi lesa, poudarjam, domačim predelovalcem, domači lesnopredelovalni industriji. Prav zaradi tega sem kot državljani in poslanec stranke Desus zelo zainteresiran za dobre rešitve, ki jih bo novi zakon o gospodarjenju z državnimi gozdovi prinesel. Ni nobena skrivnost, da so prav bližina avstrijske meje in lesnopredelovalne kapacitete na avstrijskem Koroškem magnet tako za gozdna gospodarstva in zasebnike, da prodajo najbolj kvaliteten les čez mejo, kjer so cene lesa, plačilni pogoji in odzivnost lesarjev bistveno bolj urejeni kot v Sloveniji. Opozoril pa bi še na eno pomembno dejstvo, ki v tišini spremlja nastajanje tega zakona. Ni samo Avstrija tista, ki čaka na slovensko hlodovino, ne smemo pozabiti na sosednjo Hrvaško, ki v neposredni bližini slovenske meje ob avtocesti Zagreb–Reka gradi oziroma dokončuje lesnopredelovalni center ogromnih kapacitet. Prav gotovo ni tam naključno in računa na slovenski les. V razmislek tistim, ki zakonu nasprotujejo ali so v negotovosti, ali zakon podpreti ali zavrniti.

Prepričan sem, da bo nova ureditev gospodarjenja z državnimi gozdovi omogočala nov razvojni zagon povsod tam, kjer državni gozdovi ležijo, in s tem ustvarila pogoje za delo, nove zaposlitve ter enakopraven dostop do dela sedanjim in bodočim izvajalcem del. Nekajkrat sem že povedal, da na Koroškem vemo, kakšno je poslanstvo gozda in lesa. Novi zakon s sprejetimi amandmaji pa je korak, da to poslanstvo tudi realiziramo v obliki koroškega lesnopredelovalnega centra. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Ivan Škodnik.

IVAN ŠKODNIK (PS SMC): Hvala za besedo, gospod predsednik. Lep pozdrav še enkrat vsem skupaj!

Če se vrnem k amandmaju k 6.a členu, ki ga je predlagala Združena levica, moram reči, da ta amandma podpiram. Bi pa še nekaj povedal. Poslanska skupina Združene levice je

amandma, ki je bil sprejet na odboru, ustrezno na podlagi mnenja Zakonodajno-pravne službe popravila. Člen določa ostrejšje pogoje, kot sicer veljajo za poslovne osebe po Zakonu o integriteti in preprečevanju korupcije, sicer pa se mi zdi dober. Ker se mi zdi, da se ta zadeva vendar nanaša na vodstvo bodočega podjetja, bi povedal, kaj mislim o tem. Od vodstva podjetja, ki bo gospodarilo z državnimi gozdovi, bo odvisen uspeh podjetja. Človek je vedno najpomembnejši faktor ali pa člen pri tem. Poleg strokovnosti in sposobnosti, ki se pri tem zahteva, bo moral biti tudi pošten, česar do zdaj v teh časih ni bilo.

Prej je bilo vprašanje s strani opozicije, kje povečati potrošnjo lesa. Že prej sem nekaj navedel, pa bom še enkrat ponovil. Velika možnost je gradnja lesenih objektov, vrtcev, šol, turističnih objektov, lesene protizvočne zaščite namesto betona ob avtocestah, izolacija, oplaščanje javnih objektov, lesena okna in tako naprej. Bilo je vprašanje, kaj so to izdelki z visoko dodano vrednostjo. Bom zelo enostavno povedal, zadnjič smo sicer imeli tule še neke stvari, izdelke pri prvi predstavitvi, tudi lesenega metuljčka, no, danes imam pa leseno uro. Tako za tiste, ki vas zanima, kaj so to izdelki z dodano vrednostjo, to so prav gotovo tudi lesene ure. Tu notri je lesa komaj dober procent, vse ostalo je delo in znanje. In tu so dodana tista nova delovna mesta, če kdo tega ne razume. Bilo je tudi rečeno, kaj bomo delali izdelke, ko pa ljudje nimajo denarja. Jaz verjamem, da marsikdo nima denarja, ampak izdelki se kupujejo. Če se ne bodo kupovali v Sloveniji, pa se bodo šli kupiti v Avstrijo, pa bomo pač Avstrijcem dali zaslužiti. Ampak mi moramo vendarle trženje oziroma to potrošnjo povečati doma. Glede denarja mislim, da vemo, da tudi dopust si nekateri privoščijo, pa včasih rečemo, saj eni komaj preživijo, dopust pa si privoščijo tudi drugje. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Ja, Violeta, saj sem prej videl, da ste dvakrat stisnili, tako da dam takoj besedo. Besedo ima Violeta Tomić.

VIOLETA TOMIĆ (PS ZL): Najlepša hvala, predsednik, za besedo.

Jaz se bom čisto na kratko zahvalila vsem poslankam in poslancem, ki so podprli ta amandma in s tem pokazali dober namen, da zaščitimo to novo podjetje, ki ga ustanovljamo. Namreč vsi vemo, da so državna podjetja po osamosvojitvi postala leglo klientelizma, da so nadzorniki in menedžerji večkrat izčrpavali ta podjetja z raznimi svetovalnimi pogodbami in podobno. Skratka, s tem amandmajem bomo poslovodstvu družbe, ki bo opravljala in razpolaga z državnimi gozdovi, to čim bolj preprečili. Tako poslovodstvo ne bo moglo ustanovljati nekih slamnatih podjetij, preko katerih bi izvažali posle ven iz tega podjetja ali kaj podobnega. Na ta način bomo kar najbolj omejili možnosti pljenja državnega

premoženja in menimo, da je to res en ključnih členov, ki bo brzdal osebne finančne apetite poslovodstva, zato se vam zahvaljujem za podporo pri tem amandmaju. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sprašujem, če želi še kdo razpravljati. Prosim za prijavo. Besedo ima gospod Janko Veber.

JANKO VEBER (PS SD): Predlagani amandma Združene levice podpiramo, kajti zagotovo mora biti v interesu, da poslovodne osebe ravnajo po zakonu, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije. In ne nazadnje lahko spomnim, da smo tudi v zadnjem obdobju skupaj z opozicijo oblikovali dobre rešitve pri preprečevanju koruptivnih dejanj. Eno rešitev smo zapisali tudi v zakon o družbi za upravljanje slabih terjatev bank. Danes lahko govorimo o tem, da tudi ta zakon izboljšujemo ravno s to določbo, da bodo člani poslovodstva zavezani k zakonu, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije. To je tudi pomembno sporočilo pri obravnavi tega zakona v drugi obravnavi v Državnem zboru. Kot sem povedal, bomo ta amandma podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sprašujem, če želi še kdo razpravljati? Nihče. Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 29. člen ter amandma Poslanske skupine Nove Slovenije in amandma Poslanske skupine Združena levica. Želi kdo razpravljati? Prosim za prijavo. Besedo ima gospod Danilo Anton Ranc.

DANILO ANTON RANC (PS SMC): Spoštovani predsedujoči predsednik Državnega zbora dr. Milan Brglez, hvala za besedo. Pozdrav še enkrat ministru in ekipi! Tudi dvorana se je malo napolnila, me kar veseli, da je takšno zanimanje ob, še enkrat poudarjam, obravnavi zelo zanimive gospodarske teme.

Bi pa kot izziv mogoče glasovom z leve ali desne, mislim, da smo tu nekje isto misleči, in da bi bilo prav dobro, da bi o takšni gospodarski temi našli neko širšo, ne bom rekel, nadstrankarsko koalicijo, in to bi bila odlična priložnost ta zakon. Tako da kar se tiče podpore zakona, bi na nek način povabil vse, da ga podprejo. Navsezadnje imamo na desni strani tudi kolega lesarja gospoda Tanka. Z njim se večkrat na hodniku srečujemo, tudi razpravljamo o gozdu in lesu in mislim, da je to mogoče neka priložnost, da se tukaj na nek način najdemo. Ta hodnik, ki nas loči, nas včasih tudi poveže, in mislim, da je tudi danes odlična priložnost za to.

Da se dotaknem amandmajev. Kar se tiče amandmaja Nove Slovenije, gre za amandma, ki se mi zdi nepotreben, ker v bistvu govori o ogljičnem odtisu, ki pa je na nek način kot opcija, ki jo lahko vključimo ali pa si jo tolmačimo kot možnost pogojev za trženje v 2.

členu tega zakona. Tako da tega amandmaja ne bom podprl.

Kar se tiče amandmaja predlagatelja Združene leve, ga tudi ne bom podprl, ker v bistvu so ta določila javnega naročanja določena v veljavni zakonodaji in ga ni treba eksplicitno tukaj ponovno izpostavljati in poudarjati, ker gre to na nek način pomenilo tudi neko omejevanje pri nekih poslovnih pobudah. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi še kdo razpravljati?

Najprej ima besedo, gospa Iva Dimic.

IVA DIMIC (PS NSI): Hvala lepa, spoštovani predsednik.

Amandma k 29. členu smo v Novi Sloveniji vložili ravno iz naslova, ki ga zagovarja moj kolega, ki je pred mano govoril, ki je napovedal, da ga ne bo podprl, in sicer zato, da bi se ta les iz slovenskih gozdov predelal v Sloveniji. In o tem govori ravno naš amandma. Doda se nova 4. točka: Pri prodaji gozdno-lesnih asortimentov je treba upoštevati kratke transportne poti zaradi ogljičnega odtisa. Lesna masa iz slovenskih gozdov naj bi se predelala v Sloveniji. S tem ogljičnim odtisom bi se lahko motivirale in stimulirale firme, ki poslujejo, da bi še več lahko zaposlovale, da bi razvijale produkte. Se mi zdi, da ne vidim smisla zakaj, ko vsi govorimo, da je treba v Sloveniji zagnati proizvodno, ko damo mi amandma, da bi ta les resnično ostal v Sloveniji, pa za ta amandma, kot kaže, ni posluha. Predlog amandmaja ni v nasprotju s pravom v Evropski uniji glede prostega pretoka blaga in storitev, zato sem s tega vidika začudena nad izvajanjem kolegov poslancev.

Rada bi še poudarila, da večkrat dobimo vprašanje, kje se bo predeloval les, tudi kdo ga bo. Tudi visokogorski kmetje so spraševali, in to je tudi vezano na kratke transportne poti in tudi na kratke proizvodne poti ali spravilo lesa. Če bodo vendarle dobili kakšne koncesije, ali bodo imeli prednost gorsko višinski kmetije, kot je bilo že pred leti obljubljeno v strategiji Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano pri podeljevanju koncesij v državnih gozdovih? Bojijo se, da ministrstvo ni pozabilo na ta dogovor in ne nazadnje pričakujem mogoče tudi s strani ministrstva, da se opredelijo glede tega amandmaja in tudi glede mojega vprašanja, če vendarle niste pozabili na gorsko-višinske kmetije. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano mag. Dejan Židan.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala, gospa poslanka, za neposredno vprašanje. Tako vam neposredno tudi odgovorjam in sem vesel, da imam to možnost.

Tovrstni člani so zelo koristni v državah, ki so velike, ker to pomeni, da bo

potem surovina prodana v lastni državi. V državah, kot je naša, in če to predpišemo ter pogledate, kje so naši gozdovi, predpišemo marsikje, da morajo les iz gozda odpeljati nekam drugam, ne pa v Slovenijo. To je zaradi geografske značilnosti Slovenije. Na ta način dobra misel, ki je absolutno primerna, bi dala lahko napačen učinek, zato sem zelo previden pri tovrstni obliki zapisa. Bodite pa prosim pozorni na posebno nalogo, ki jo Vladi nalaga ta zakon, in to so merila. Pri merilih je pa jasno, da bomo upoštevali ne samo ogljični odtis, ki ga tukaj navajate, upoštevali bomo tudi kompetence, upoštevali bomo tudi usposobljenost, upoštevali pa bomo, kar pa lahko, da tisti, ki imajo pogovor, da obvladajo tudi slovensko. Te stvari, ki jih nam primerljive države iz čisto razumljivih razlogov tudi uporabljajo. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi še kdo razpravljati? Prosim za prijavo. Besedo ima gospa Marinka Levičar.

MARINKA LEVIČAR (PS DeSUS): Hvala lepa. Vsebinsko predlog NSi zelo podpiram, ker se mi zdi prav, da upoštevamo čim nižji ogljični odtis, da so transportne poti čim krajše. Vendar pa mislim, da to ne sodi v sam zakon, ampak v pravila. Tako se sedaj navezujem na ministra, in sem prepričana, da bo poslovodstvo to v pravih zapisalo in da se bo potem to tudi izvajalo. Ta pravila namreč potem tudi potrjuje skupščina, to je Vlada, in upam, da bo tam res to jasno zapisano, saj bomo na ta način dosegli dvojni učinek: okoljevarstvenega, pa tudi to, da bodo čim krajše transportne poti omogočale več dela domači lesni predelovalni industriji in domačim izvajalcem.

Predlog NSi se mi zdi umesten in upam, da bo realiziran v pravilniku. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo, predsedujoči.

Ker imam kar nekaj časa, ker se na to temo še nisem oglašal, saj je to pri nas v glavnem pokrivala tovarišica Violeta z našimi super strokovci, si bom tudi sam dovolil nekoliko širine, čeprav se razpravlja o amandmajih, ker so si jo danes vsi vzeli. Govorili smo o zidanicah, o lesni volni in tako naprej. Začel bom pa tukaj, kjer je končal gospod Škodnik. Pokazal je leseno uro in je govoril o dodani vrednosti. Veste, s čim je povezana dodana vrednost pri urah? S številom komplikacij. Jaz si ne kupujem drage ure in tako naprej, ampak toliko sem razgledan, da vem. Več komplikacij ima ura, višja je dodana vrednost. Stoletni koledar, lune in tako naprej. Ta zakon o gozdovih je en tak lep primer komplikacij, o katerem razpravljamo že nekaj časa. Osebno menim, da bi morali razpravljati še več časa. Veste, v kakšni državi sto dni resno

razpravljajo o proračunu. Ker je dregnili ob celo vrsto interesov, je razprava takšna, kot je. Tudi sam prihajam iz kakšne stroke, kot vsi vi. Stroke niso monolitne. Tudi ko rečemo ljudstvo, ljudstvo ni monolitno. So različni interesi, kar se nekako lepo kaže tudi v pripravi tega zakona. Kaže se tudi, recimo, v dejstvu, da je tudi koalicija tu dostikrat delovala, bom uporabil mogoče malo neakademski izraz, razštelano. Cenim oba kolega s Koroške, ki s polno žara o tej zgodbi govorita. Sam sem se s kakšnim proholcem ukvarjal iz neke druge zgodbe lokalnega in regionalne razvoja, še preden sem kadarkoli sanjal, da bom končal v Mariboru, kaj šele, da bom končal v tej stavbi. Sedaj ta neka debata, ki jo tako načenjate, Avstrija, Avstrija, Avstrija! Dragi moji, to je tam prej 30 kot 20-letni resni projekt, ki je vpet v celo vrsto zadev, ki preči celo vrsto ministrstev, ki je eden krovnih razvojnih projektov, s katerim zagotavljajo, da ljudje ostajajo na podeželju, da imajo tam dostojno življenje, na tak način tudi locirajo te lesnopredelovalne obrate. Nekateri od njih še dan danes delujejo rahlo v minusu, pa se to nekako tolerira. Druga zadeva je, da moraš znati tudi nekaj z visoko dodano vrednostjo prodati. Že večkrat sem govoril tu v parlamentu, da na Bližnjem vzhodu ima Avstrija ogromen logistični terminal predvsem za gradbene, lesne polizdelke. In to je neka zgodba, ki jo jaz tukaj pogrešam. Nekako smo rekli, ah, bomo naredili gozdno predelovalno verigo, kot da se bo to samo od sebe rešilo. To se seveda ne da rešiti v nekaj mesecih, to se ne da rešiti samo z 20 milijoni. Skratka, gre za neko zgodbo, ki jo je potrebno dosti bolj resno zagrabiti in peljati naprej. To je eno.

Drugo, sama ta izvedbenost. Kaj mene vedno bolj moti v tem parlamentu? Dobro, imamo to srečo, da je tukaj Združena levica edina v neki poziciji device, če se tako izrazim, vsi drugi ste že bili na oblasti ali ste zdaj na oblasti, da se vedno reče, kako se hiti, smo v časovni zanki, gor in dol. Koncesija je trajala 20 let. V zadnjem ducatu let je pol časa na oblasti bila tudi desnosučna provenienca. Saj ste vedeli, saj od polovice trajanja koncesije bi se lahko neke resne analize delale in pet let nazaj bi se lahko začela že ta debata, ki bi danes bila tukaj, kar bi se jaz rad pogovarjal, če že gledamo na Avstrijce. Isto je, ko se pogovarjamo o evropskih zadevah. Tam je pa časovnica zelo jasna. Vedno se potem s tisto kohezijo hiti zadnje minute. In zdi se mi, da je to zelo neodgovorno od predhodnih sklicev, da je to zlasti neodgovorno recimo od nekkih ministrstev, ker ministri več mandatov sedijo na teh stolčkih. Dajmo že enkrat nekako presekati tovrstno umetno ihto hitenja. Potem se hiti, stroka nabija gor in dol in potem vedno dobimo neke polrešitve.

V Združeni levici smo nekako s celo vrsto amandmajev poskušali dodati neke resne varovalke, da se to novo državno podjetje, ne ustanavlja se jih ravno pretirano v tej državi, ne

bo sfižilo v smeri, kot so se nekatera dosedanja. Da se ne bodo politično okupirala. Čeprav bodimo odkriti, v javnosti se govori, da bo to štalca SD. Govori se tudi, kateri gospod naj bi bil prvi direktor. Okej, dobro, ve se, kdo, kot vi rečete, v kvoti v koaliciji ima ta resor. To je seveda vaša odgovornost in boste potem tudi odgovarjali. Tudi kazensko, če bo treba navsezadnje.

In še ena zadeva, ker smo vseeno ekosocialisti, karkoli to že pomeni, belokranjski kolega Plut je to zelo lepo napisal, ampak prebrati 200 strani knjige zahteva en vikend, če ne drugega, da resno dojamete. Gozd ni le dobiček. Tukaj se govori samo o dobičku. Gozd je relativno krasen ekosistem, ki ga je treba kot takega tudi razumeti in nekako upravljati. Veste, v tej luči lahko reče nek poslanec, aha v 6 % cerkvenih gozdov so oni ustvarili več dobička. Seveda, mogoče zato, ker so hoteli na gozd gledati bolj dobičkonosno kot nekje drugje. Tudi to je neka tema za debato.

Da se pa zdaj usmerim k temu 29. členu, ker v predlogu zakona ni nikjer izrecno zapisano o javnih naročilih s strani hčerinskih družb, smo mi to nekako izpostavili. Saj poznamo kakšne druge zakone iz energetike, kjer se je med eno in drugo verzijo prepisovanja izgubilo nekaj besed, pa so hčerinske družbe izpadle iz nadzora. To je eno od varoval, ki jih, kot to mora početi opozicija, počnemo, in upam, da boste ta naš amandma sprejeli. Hvala za besedo.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi še kdo razpravljati? Ne. Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 30.a člen ter amandma Poslanske skupine Združena levica. Želi kdo razpravljati? Prosim za prijavo. Besedo ima dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo še enkrat.

Eden od poslancev koalicije je rekel "tako imenovano Računsko sodišče". Zdi se mi, da je to že neka taka žaljiva dikcija. Računsko sodišče je pomemben organ v Republiki Sloveniji, sam osebno mislim, da bi mu morali dati še več pristojnosti. Med vikendi berem njihova poročila in včasih ob tem skoraj jokam. In tudi ob teh amandmajih, ki smo jih pripravljali, smo upoštevali priporočila in nasvete Računskega sodišča. To, da skoraj jokam, ni smešno, kolegica iz vladne ekipe. To je žalostno.

Sam gospod minister je rekel, da so sami zaposlili Računsko sodišče za mnenje. Mi smo tudi ta mnenja izdatno prebrali. Pri nas na obisku je bil tudi predsednik Računskega sodišča in smo tudi z njim delno tudi to tematiko predebatirali. Danes smo imeli v Državnem svetu neko obletnico instituta informacijskega pooblaščenca in smo upoštevali tudi to, kar je ta institut povedal. V tem amandmaju dejansko hočemo samo to, da postane ta celota zavezanec za posredovanje informacij javnega

značaja, kar mislim, da bi morala biti praksa vseh državnih podjetjih, pa osebno bi rekel, da celo vseh podjetjih, kjer država zadrži vsaj 25-odstotni delež. Kdo bo rekel, da je to zakonsko šlamastika, da se mogoče tako ne bi dalo, ampak to je tista transparentnost, s katero nekako v predvolilnem času vsi radi mahamo, potem pa, ko stopimo tukaj notri, se na njo prevečkrat pozablja. Amandma dejansko sledi nekim priporočilom instituta informacijskega pooblaščenca in v smeri transparentnosti upam, da ga boste podprli. Hvala za besedo.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi še kdo razpravljati? Prosim za prijavo.

Besedo ima gospod Simon Zajc.

SIMON ZAJC (PS SMC): Hvala gospod predsednik.

Kar se tiče pripomb Računskega sodišča, so bile upoštevane že z našim amandmajem, ki smo ga vložili kot koalicija na seji odbora in ureja to, da ima Računsko sodišče vpogled tudi v hčerinska podjetja. Kar se pa tiče informacij javnega značaja, pa naj povem, da bi v tem primeru, če bi ta amandma podprli, prišlo do podvajanja. Namreč to že ureja Zakon o dostopu do informacij javnega značaja, ki določa, da tudi podjetja, v katerih je država večinska lastnica, so podvržena temu zakonu in tega v tem zakonu ponovno ni treba navajati. Seveda bi ga lahko, ampak ni potrebe po takšnem podvajanju. Zato v naši poslanski skupini tega amandmaja ne bomo podprli, ker je to že urejeno zakonsko. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi še kdo razpravljati? Nihče. Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 45. člen ter amandma poslanskih skupin SMC, Desus in SD. Želi kdo razpravljati? Nihče.

Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

O amandmajih bomo v skladu s časovnim potekom seje zbor odločali čez pol ure v okviru glasovanj.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda. Prekinjam tudi 15. sejo Državnega zbora, ki jo bomo z glasovanjem nadaljevali ob 17.15.

(Seja je bila prekinjena ob 16.43 in se je nadaljevala ob 17.17.)

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Nadaljujemo s prekinjeno sejo zbor. Prehajamo na glasovanje zbor o predlogih odločitev. Poslanke in poslance prosim, da preverite delovanje glasovalnih naprav.

Nadaljujemo s prekinjeno 8. točko dnevnega reda, to je s prvo obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prispevkih za socialno varnost.

Prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa: Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prispevkih za socialno varnost je primeren za nadaljnjo obravnavo.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov ima mag. Matej Tonin.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSI): Zakon, o katerem se je danes dopoldne razvila zelo intenzivna debata, je pokazal, da vendarle ta parlament razpravlja tudi o stvareh, ki so koristne za slovensko družbo. Zakon, ki je na razpolago, daje temu državnemu zboru tri različne opcije, tri možnosti, kako bi naredili korak naprej da bi ljudem ostalo več v žepih, torej da bi ljudje imeli več. Ena možnost je socialni copatek, druga možnost je razvojna kapica in tretja možnost nižja obdavčitev božičnice.

V Poslanski skupini Nove Slovenije bomo glasovali za to, da je zakon primeren za nadaljnjo obravnavo in mu s tem dali možnost, da se ga v drugi obravnavi dopolni, seveda v skladu z vašimi pričakovanji, v skladu z vašimi ideološkimi usmeritvami in tudi javnofinančnimi zmožnostmi. Kakor koli stvari obračate, danes se je pokazalo, da vsaj kar se tiče nižje obdavčitve božičnice, da je zadeva nesporna in da ima praktično široko soglasje. Pri ostalih dveh predlogih so bila mnenja deljena. Pri razpravi na pristojnem odboru se bo praktično pokazalo, katere so tiste rešitve, ki imajo večinsko podporo, da ta predlog zakona na koncu tudi postane zakon.

Vsem, ki so vas skrbele javnofinančne posledice, naj povem, da je v predlogu zakona predviden datum uveljavitve 1. 1. 2018, kar pomeni, da zakon ni rizičen za že sprejeta dva proračuna, ampak imamo do takrat še kar nekaj časa, da tudi javno porabo optimiziramo oziroma da vendarle iz vseh ukrepov, za katere tudi na vladni strani trdite, da bodo prinesle določene pozitivne prihodke v državni proračun, kot so davčne blagajne in ostale stvari, da se to v prihodnjem letu in pol, dveh letih vendarle izkaže, da na takšen način pokrijemo tisto, kar bi ljudem več pustili s temi ukrepi.

Poslanska skupina Nove Slovenije bo glasovala, da je zakon primeren za nadaljnjo obravnavo.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica ima Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo in lep pozdrav tudi z moje strani.

V Sloveniji imamo v tem trenutku 50 % upokoencev, ki prejemajo pokojnine manjše od

500 evrov. Imamo pokojninsko blagajno, ki jo je treba vsako leto iz proračuna dopolnjevati z več kot milijardo evrov. In imamo 200 tisoč sodržavljanek in sodržavljanov v vrstah v zdravstvu. To pomeni, da sta zdravstvena in pokojninska blagajna povsem izčrpani, da sredstev ni dovolj, da bi omogočali dostojno preživetje, da bi omogočali dostojno zdravljenje tistim, ki so ga potrebni. Predlog, ki so ga predlagatelji predlagali, pa bi iz teh blagajn vzela še skoraj dodatno milijardo evrov oziroma 17 % njenih sredstev.

Ker v Združeni levici ne moremo podpreti kolapsa ali uničenja slovenskega zdravstva in solidarnega pokojninskega sistema, bomo seveda ta predlog zavrnili. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SMC gospod Tilen Božič.

TILEN BOŽIČ (PS SMC): Hvala za besedo.

V poslanski skupini ocenjujemo razpravo, ki je bila danes opravljena, kot pozitivno. Zavedamo se, da je treba nekaj na tem področju narediti, skladno tudi z našim programom. Z vidika pristopa, ki je bil ubran, pa se z rešitvami nekako ne strinjamo. Zakaj? Zaradi neposrednih posledic za socialne blagajne. Govorimo o preko 300 milijonih učinka znižanja pri zdravstveni blagajni, preko 600 milijonov na pokojninski blagajni. Glede na to, da trenutni transfer iz proračuna v pokojninsko blagajno znaša približno milijardo in pol evrov, vidimo da so te blagajne že zdaj podhranjene. Če bi te ukrepe sprejeli, bi morali drastično poseči v košarico pravic, ki izhajajo od tam, morda tudi z udeležbo tistih, ki naj bi se jih dodatno razbremenjevalo. Se pravi, tisti, ki imajo najnižje dohodke, bi verjetno velik del storitev odslej morali plačevati, vsaj zdravstvenih, iz svojega žepa. Zdravstvene storitve pa so, kot vemo, zelo drage.

Iz navedenih razlogov tega zakona ne bomo podprli. Se pa veselimo nadaljnjih razprav. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SD ima gospod Janko Veber.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala za besedo.

Glasovali bomo proti predlogu sklepa, kajti vendarle se moramo vprašati, ali je resnično v interesu ljudi, da imajo nižje pokojnine in da imajo nižji standard zdravstvene oskrbe, kar bi zagotovo bila posledica sprejetja zakona, ki ga predlagajo predlagatelji. Namreč za 700 tisoč milijonov evrov se znižujejo prihodi v pokojninsko in zdravstveno blagajno samo zato, ker bi v tem trenutku nekateri res imeli zato neto plačo višjo, vendar pozneje bi čutili posledice tega dejanja pri pokojninah, in če bi zboleli, tudi pri kvaliteti zdravstvene oskrbe. Mislim, da si ne moremo privoščiti, da predvsem vse tiste, ki

imajo povprečne ali podpovprečne plače, pripeljemo v situacijo, da bodo morali plačevati, če bodo želeli imeti ustrezno zdravstveno oskrbo, iz lastnega žepa, ker zagotovo bodo tisti del neto plače, ki jo mogoče danes prejmejo, do takrat že porabili zaradi drugih nujno potrebnih življenjskih potreb.

Tako da predlagamo tudi v prihodnje, da se pri zakonih, ki posegajo v tako pomembno področje, kot je davčna obremenitev ali razbremenitev enega ali drugega segmenta, torej ali delodajalca ali zaposlenih, vendarle pogledali celovito, v kakšnih razmerah smo trenutno v Sloveniji, ali je kapital resnično obdavčen tako, kot je primerljivo obdavčen v Evropski uniji. Podatki kažejo, da gre zgolj za 3,7-odstotno obdavčitev kapitala, na drugi strani pa tudi ugotavljamo, da je dobiček pri podjetjih v Sloveniji bistveno manj obdavčen, nekje 17 %, v primerjavi z Nemčijo in drugimi pomembnimi evropskimi državami, ki jih štejejo kot najkonkurenčnejše, kjer je ta obdavčitev nekje okrog 33 %. Tudi sicer gre trend znotraj Evropske unije v smer, da bi vendarle poskušali poenotiti pogled obdavčitve davka tam nekje na 25 %. To so tista vprašanja, ki jih je treba analizirati, preden gremo v spremembo zakona, ki posega tudi v položaj in status ljudi.

Ta zakon bi po našem mnenju status ljudi poslabšal in zato bomo glasovali proti sklepu. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Desus ima gospod Uroš Prikl.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa. Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi!

V Poslanski skupini Desus nikakor ne moremo tega predloga zakona podpreti. Po našem trdnem prepričanju ne gre v pravo smer, je v nasprotju z načeli pravičnosti, z načeli solidarnosti, takšnih rešitev pa mi seveda ne podpiramo. Trdno smo prepričani, da prizadene tiste najbolj ranljive ciljne skupine, daje pa na nek način odpustek oziroma še dodatno privilegira tiste, ki že itak imajo preveč. Ne socialna kapica, ne tako imenovani socialni copatek nista rešitev, ki bi zadovoljila potrebe najbolj ranljivih ciljnih skupin. Izgovori, da ljudje bežijo v tujino, da mladi bežijo v tujino, toda s temi in podobnimi ukrepi jih ne bomo rešili. Treba je celovito pogledati in zadevo osvetliti tako v kontekstu rešitev v socialni politiki, družinski politiki, stanovanjski, fiskalni, ne pa iskati nekih parcialnih, si bom dovolil na tem mestu reči, rokohitrskih ukrepov. Verjamem, da je iskren cilj vseh poslanskih skupin, da dejansko izboljšamo stanje predvsem tistih, ki pomoč najbolj potrebujejo, a s temi ukrepi sigurno ne pridemo do tega.

Dokler se bo Desusov glas slišal v parlamentu in daleč naokrog, takšne rešitve ne bodo ugledale luč sveta. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Še kakšna obrazložitev glasu? V lastnem imenu? Potem pa prosim za prijavo, ker vas je več.

Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, spoštovani predsednik. Kolegice in kolegi!

Glasoval bom za predlog sklepa, ker se veselim nadaljnje razprave. Če ne bomo glasovali za, bo pri nekaterih velika žalost, ker razprave ne bo. Leta 2008 je Slovenija dosegla 92-odstotno razvitost povprečja Evropske unije. Danes smo za povprečno razvitostjo Evropske unije nekje 15 morda 20 %. Z isto poslovno politiko, ekonomsko politiko, kot jo imamo doslej, bomo imeli še več upokoencev, ne samo polovico, ki bodo težko preživeli mesec. Z isto ekonomsko politiko, kot jo imamo danes, bomo imeli še več ljudi kot samo 50 tisoč na minimalni plači. In trend se povečuje. In tudi vedno več je upokoencev, ki težko preživijo. Kolegice in kolegi, glasoval bom za tudi zaradi tega, ker razumem, da je kapital plaha ptica. 8 od 12 najbogatejših Slovencev danes dela, živi in imajo podjetja zunaj. Naša podjetja grejo ven, grejo iz Slovenije. Delati iste stvari in pričakovati boljše rezultate, je definicija norosti po Albertu Einsteinu.

Zaradi tega bom glasoval za ta sklep in se veselim nadaljnje razprave v drugi obravnavi. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima mag. Matej Tonin.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): Glasoval bom za, ker ta zakon prinaša ljudem z minimalno plačo 50 evrov vsak mesec več, ker razvojnim inženirjem prinaša večje plače in ker vsem državljanom prinaša večje božičnice. Hkrati pa ta zakon ne zmanjšuje dostopnosti do zdravstvenih storitev. Že danes imamo državljani enake pravice do zdravstvenih storitev, ne glede na to koliko plačujemo za zdravstveno blagajno, več ali manj, vsi imamo enake pravice. In ta sistem se ohranja tudi naprej. Ta zakon tudi ne zmanjšuje pokojnin tistim z najnižjimi dohodki oziroma z minimalno plačo. Seveda pa ta zakon zahteva od države v prihodnjih dveh letih, da vложи precejšen napor. Kakšen napor? Da več ljudem zagotovi službo, tako da bo več ljudi plačevalo v zdravstveno in pokojninsko blagajno. Zahteva napor od države, da začne učinkovito preganjati sivo ekonomijo, in zahteva tudi napor države, da preganja delo na črno. Tukaj se zgodba obrne.

Če je ta vladna koalicija vedno do sedaj nalagala te napore za javnofinančno konsolidacijo na stran ljudi oziroma gospodarstva z višanjem davkov, ta zakon obrne logiko. Ljudem pusti več denarja, hkrati pa na drugi strani od države zahteva trdo delo, zato ta zakon podpiram.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima gospod Franc Jurša.

FRANC JURŠA (PS DeSUS): Hvala za besedo, gospod predsednik.

Na samem začetku moram povedati, da ne bom glasoval, da je zakon primeren za nadaljnjo obravnavo. Seveda bom pa spoštovane kolegice in kolege iz Nove Slovenije povprašal, kdo vam je pisal ekonomski program. Glede na poznanstvo našega članstva, lahko z zagotovostjo trdim, da nekaj takega tudi oni ne bi sprejemali oziroma podpirali. Da podpiramo tiste, ki imajo velike plače in delodajalce, je hudo narobe, saj v te večje plače štejem, če želite, pa to nerad povem, ker smo tudi poslanci dali svoj prispevek v času krize in recesije in še dajemo, da bi to potem pomenilo na nek način, da damo podporo poslancem, vladnim funkcionarjem, poslovnim organom, visokim uradnikom, mogoče tukaj pa tam še kakšnemu inženirju, vsi ostali pa tega ne bi uživali. Ali se zavedate, da bi to pomenilo 600 milijonov evrov manj v pokojninsko blagajno in 300 milijonov manj v zdravstveno blagajno? Pa še to, da vas spomnim, iz proračuna se mora v pokojninsko blagajno dati 1,4 milijarde evrov predvsem tudi zaradi tega, ker so v preteklosti nekoč zmanjšali prispevek delodajalcev v pokojninsko blagajno za polovico in smo unikum v Evropski uniji. Vse to me usmerja v smer, da takega predloga pa res ne morem sprejeti oziroma ga ne morem podpirati.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo.

Predloga ne bom podprl. Na kratko ga lahko komentiram z nekim refrenom iz otroštva: "Priletele sapice, niso vzele kapice, vzele so fantička." In ta fantiček po tem predlogu so in mladi in starejši. Spomnim se, kako je Nova Slovenija, ko smo amandmirali proračun, amandmirala, ne bomo odplačevali dolgov. To mi je mogoče delno včasih bilo celo všeč kot združenolevičarju, pa ne vem, če je blazno odgovorno. Zdaj njen mladi v Berlinu, EPP šolani lider pravi, ah kaj, saj to šele čez dve leti pride ta milijarda, pravi med drugim, da vsem državljanom bodo šle božičnice gor. Poglej, kolega Tonin, večina državljanov božičnic nikoli videla ne bo v sedanjem stanju. Strinjam se pa s poslancem, ki sedi na sedežu številka 90, da mi potrebujemo gospodarsko industrijsko politiko, ker brez nje bodo pokojnine še nižje, brez ne bodo tudi mezde poslank in poslancev nižje. Zelo po domače povedano: mi potrebujemo neke robne pogoje, ki bodo omogočili v naslednjem desetletju, da ne bo izgubljeno, da bomo dobili pol ducata Krk pa en ducat Kolektorjev, če se zelo jasno izrazim, da bo še Nova Slovenija razumela. Tega pa seveda s

takimi všečnimi predlogi ne bomo dosegli. Že večkrat sem v tem državnem zboru rekel, da moramo preiti v neko bolj pametno obdavčevanje, da se moramo najprej vprašati, zakaj neki davki in katere politike spremljajo. Danes zjutraj sem bral Guardian in notri lepo piše: Smrt padalki. To sta gotova dogodka. In dajmo se o pogrebni dejavnosti malo bolj pametno pogovarjati, pa tudi o davkih ne bi bilo škoda, da se začnemo nekoliko bolj pametno pogovarjati.

Glasoval bom proti. Hvala za besedo.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Postopkovno? Sprašujem, če je še kakšna obrazložitev glasu.

Obrazložitev glasu ima gospa Vojka Šergan.

VOJKA ŠERGAN (PS SMC): Lepo pozdravljeni!

Sama za predlog tega zakona ne bom glasovala zaradi tega, ker je treba javne finance imeti uravnovešene. S tem zakonom pa posegamo v zdravstveno in pokojninsko blagajno.

Zaradi tega se bom sama do tega opredelila z ne. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Obrazložitev glasu ima gospa Ljudmila Novak.

LJUDMILA NOVAK (PS NSI): Jaz bom seveda glasovala za zakon. Tudi zaradi tega, ker slišim od gospodarstvenikov, kako so ti ukrepi nujno potrebni. Če mi prekomerno obdavčujemo srednji sloj oziroma mlade raziskovalce, imajo naši podjetniki problem, ker ti gredo v druge države. Potem nam ostane samo tista nizko plačana delovna sila in ni dodane vrednosti. Mi pa potrebujemo kvalitetne, visokotehnološke izdelke. Na drugi strani pogosto slišim, da bi izplačali božičnico, ampak od tega država polovico pobere. In iščejo druge možnosti, od pršutov do šampanjcev in tako naprej. Jaz pa mislim, da bi vendarle denar ljudem še kako prav prišel. Ne da ga tudi od tega potem polovico država pobere. V tujino odhajajo mladi izobraženi, ker so brezposelni, ker ne dovolimo, da bi pri nas podjetniki zaslužili nekoliko več in ponovno vložili v širjenje proizvodnje. To so delovna mesta, in to so sredstva za penzije. Vi pa pravite, da samo mora država čim več v to penzijsko blagajno prispevati. Seveda mora, ker pensionisti so zaslužili penzije, ampak največ bomo imeli v tem skladu, če bo veliko ljudi zaposlenih in bodo plačevali prispevke. Vi pa tega ne želite slišati.

Jaz bom glasovala za ta zakon, ker mislim, da je to korak v prvo smer.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima gospod Tomaž Gantar.

TOMAŽ GANTAR (PS DeSUS): Hvala lepa.

Predloga seveda ne bom podprl, ker pomeni bistven poseg v sistem socialnih zavarovanj. Za

zdravstvo samo pa pomeni katastrofo. Res je, na papirju imamo vsi enake pravice, dejstvo pa je, da je treba te storitve nekje plačati. In z več sto milijoni manj v zdravstveni blagajni bo teh pravic ustrezno manj. Na eni strani se ljudem res ponuja v žep dodatnih 50 evrov, kot trdi predlagatelj. Z drugega žepa se jim bo pa več sto evrov vzelo za socialne pravice.

Predloga ne morem podpreti.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima gospod Jernej Vrtovec.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSI): Tokrat sem za to, da je Slovenija konkurenčnejša država, da privabljamo tuje investitorje in se tako tudi odpirajo nova delovna mesta. Zaradi tega bom glasoval za ta zakon, ki pomeni nižje davke. Ljudje si pač to zaslužijo. S tem zakonom dobijo dve možnosti. Tisti, ki imajo najnižje plače, tisti, ki so tudi na socialne robu, jim s tem zakonom omogočimo, da ob koncu meseca dobijo 50 evrov več pri plači. To je prva stvar. Druga stvar, pomoč gospodarstvenikom in ljudem, da lahko izplačajo božičnico kot nagrado zaposlenemu. In ta delavec je potem tudi bolj motiviran.

Skozi razpravo so se pokazale konceptualne razlike v dojetanju, kaj davki so, kaj davki niso. Težava pa nastane ob tem, ko se kaže, da nekateri tudi predvsem iz političnega prestiža dobrih predlogov opozicije, ki predvidevajo boljše plače, ne želite podpreti. In prav to skozi celotno to razpravo in tudi današnje glasovanje obžalujem. Slovenija mora postati konkurenčnejša država na tem globalnem trgu. Če tega kaj kmalu ne bomo naredili, nas bo čas povozil. Vsi, ki pravite, da bi ta naš predlog zakona pomenil katastrofo za zdravstveno blagajno – gospe in gospodje, zdravstvena blagajna bo v katastrofi zaradi slabe demografske politike in demografskih kazalcev, klientelizma korupcije in tega, da tudi vladajoča koalicija odklanja zdravstveno reformo.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Še kakšna obrazložitev glasu? Ne.

Glasujemo. Navzočih je 81 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 27, proti pa 54.

(Za jih je glasovalo 27.) (Proti 54.)

Ugotavljam, da zbor predlaganega sklepa ni sprejel, zato je zakonodajni postopek o predlogu zakona končan. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 5. točko dnevnega reda, to je z drugo obravnavo Predloga zakona o gospodarjenju z gozdovi v lasti Republike Slovenije v okviru rednega postopka.

Prehajamo na odločanje o vloženi amandmajih, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 27. 1.

2016. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Nove Slovenije k 10. členu.

Glasujemo. Navzočih je 67 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 10, proti pa 55.

(Za jih je glasovalo 10.) (Proti 55.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k 10.a členu.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica, Violeta Tomič.

VIOLETA TOMIČ (PS ZL): Hvala za besedo.

V Združeni levici menimo, da se naj 10.a člen, ki določa posebne pogoje za pridobivanje poroštev, črta. Črtanje seveda ne pomeni, da slovenski državni gozdovi ne bodo mogli najemati kreditov tudi ne s poroštvu Republike Slovenije, vendar morajo biti za ta porošstva upoštevani standardi, ki veljajo tudi za vsa druga državna podjetja in druge subjekte. Če pogledamo primerjavo kriterijev za dodeljevanje poroštev, ki jih predlagajo za družbo SDG, s kriteriji v Zakonu o poroštvih Republike Slovenije za financiranje investicij gospodarskih družb vidimo kar precejšnjo razliko. Namreč pri gospodarskih družbah je pri obrestih, stroških najema kredita samo glavnic, torej brez obresti in stroškov, na primer pri državnih gozdovih pa so vključeni v skupno višino poroštenih obveznosti. Če pogledamo ročnost kredita, za gospodarske družbe ne sme biti krajša od 1 leta in daljša od 10 let, pri državnih gozdovih ne sme biti krajša od 7 let in ne daljša od 25 let in tako naprej.

Sporna je tudi 9. točka, ki pravi, "država bo izpolnila poroštvno obveznost v roku 10 delovnih dni po prejemu upnikovega poziva, iz katerega je razvidno, da kreditojemalec navkljub njegovemu pozivu v dogovorjenem roku ni izpolnil zapadle obveznosti..." Skratka, država bo imela za preučitev upnikovega poziva samo 10 dni časa, da ugotovi, ali je poziv upravičen, ali res kreditojemalec ni izpolnjeval obveznosti in tako naprej. Oziroma še hujše je, v 10 dneh bo morala država poroštvno obveznost že izpolniti. Lepo vas prosim, pozivam vas, tudi pri TEŠ 6 je Državni zbor glasoval o poroštvih, pogoji so bili še hujši, pa kljub temu so vas direktorji peljali žejne preko vode.

Zato v izogib nadaljnjim parlamentarnim preiskavam, ki bi se lahko zgodile, vas prosim, da še enkrat premislite in vas pozivam, da podprete naš amandma, ki pravi, da se 10.a člen črta. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SMC ima mag. Dušan Verbič.

MAG. DUŠAN VERBIČ (PS SMC): Hvala za besedo, predsednik.

10.a člen predloga zakona v drugem odstavku, v alineji 1–10 zelo jasno opredeljuje vse tiste potrebne sestavine za poroštvne

pogodbe, ki so potrebne. Dejstvo je, da v deveti alineji tega odstavka je govora o subsidiarnem poroštvu. Menim, da vsi tisti, ki vemo, kaj pomeni, subsidiarno poroštv je popolnoma razumski rok, ki je naveden. V enajsti alineji tega istega odstavka pa je zelo jasno tudi zapisano, da ta poroštvna pogodba bo veljala, če predhodno dobi soglasje Državnega zbora.

Ob tej priliki bi rad vseeno poudaril, da ta 10.a člen nikakor ne smemo enačiti s tako imenovano bianko menico. In ko so vse te procedure speljane, potem šele sledi podpis poroštvne pogodbe z resornim ministrom, v tem primeru ministrom za finance.

Zato vloženi amandma Poslanske skupine Združene levice Poslanska skupina Stranke modernega centra ne bo podprla. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Glasujemo. Navzočih je 68 poslank in poslancev, za je glasovalo 9, proti pa 55.

(Za je glasovalo 9.) (Proti 55.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju poslanskih skupin SMC, DeSUS in SD k 15. členu pod številko ena. Če bo ta amandma sprejet, postaneta amandmaja Poslanske skupine Združena levica k istemu členu pod številko 2 in 3 brezpredmetna.

Glasujemo. Navzočih je 66 poslank in poslancev, za je glasovalo 44, proti pa 18.

(Za je glasovalo 44.) (Proti 18.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Ker je bil sprejet amandma poslanskih skupin SMC, DeSUS in SD k 15. členu pod številko 1, sta postala amandmaja Poslanske skupine Združena levica k istemu členu pod številko 2 in 3 brezpredmetna.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k 16.a členu.

Glasujemo. Navzočih je 68 poslank in poslancev, za je glasovalo 56, proti pa 6.

(Za je glasovalo 56.) (Proti 6.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Nove Slovenije k 29. členu pod številko 1.

Glasujemo. Navzočih je 67 poslank in poslancev, za je glasovalo 9, proti pa 52.

(Za je glasovalo 9.) (Proti 52.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k 29. členu pod številko 2.

Glasujemo. Navzočih je 66 poslank in poslancev, za je glasovalo 9, proti pa 53.

(Za je glasovalo 9.) (Proti 53.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k 30.a členu.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica ima Violeta Tomič.

VIOLETA TOMIČ (PS ZL): Hvala za besedo.

V Združeni levici nas sicer zelo veseli, da je bil sprejet amandma, s katerim se je dodal 30.a člen, ki govori o nadzoru Računskega sodišča. Tudi sami smo v zvezi s tem predlagali praktično isti amandma, le da smo v našem amandmaju poleg pomislekov Računskega sodišča k predlogu zakona upoštevali tudi pomisleke informacijske pooblaščenke. Po našem mnenju mora biti namreč družba Slovenski državni gozdovi zavezanec za dostop javnega značaja. Od začetka obravnave tega zakona v Državnem zboru se je ta zakon v smislu zagotavljanja transparentnosti delovanja slovenskih državnih gozdov že precej izboljšal. Manjka pa mu še vedno pika na i, s katero bi ta družba postala tudi zavezanec za posredovanje informacij javnega značaja. Hvala.

PREDESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Glasujemo. Navzočih je 67 poslank in poslancev, za je glasovalo 9, proti 49.

(Za je glasovalo 9.) (Proti 49.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju poslanskih skupin SMC, Desus in SD k 45. členu.

Glasujemo. Navzočih je 66 poslank in poslancev, za je glasovalo 49, proti 10.

(Za je glasovalo 49.) (Proti 10.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Zaključili smo z odločanjem o amandmajih. S tem zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Ugotavljam, da so bili v drugi obravnavi sprejeti amandmaji k manj kot desetini členov dopolnjenega predloga zakona in da je predstavnik predlagatelja predloga zakona že v razpravi o vloženi amandmajih predlagal, da Državni zbor na podlagi prvega odstavka 138. člena Poslovnika Državnega zbora še na tej seji opravi tretjo obravnavo predloga zakona.

Prehajamo na odločanje o navedenem predlogu. Sklep ne bo sprejet, če mu bo nasprotovala več kot tretjina navzočih poslancev.

Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in poslancev, za je glasovalo 52, proti 18.

(Za je glasovalo 52.) (Proti 18.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Državni zbor bo tretjo obravnavo predloga zakona opravil v torek, 2. 2. 2016, ob 14. uri.

Službe Državnega zbora bodo pripravile pregled, v katerem bodo vključeni sprejeti amandmaji in členi, h katerim so bili amandmaji sprejeti. Amandmaje k tem členom lahko kvalificirani predlagatelji vložijo do začetka tretje

obrnave predloga zakona na seji Državnega zbora.

Prekinjam to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 6. točko dnevnega reda, to je z drugo obravnavo Predloga zakona o pogrebni dejavnosti ter upravljanju pokopališč v okviru rednega postopka.

Prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa: Predlog zakona o pogrebni dejavnosti ter upravljanju pokopališč ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

Glasujemo. Navzočih je 78 poslank in poslancev, za je glasovalo 68, proti 6.

(Za je glasovalo 68.) (Proti 6.)

Ugotavljam, da je Državni zbor sklep sprejel, zato je zakonodajni postopek o predlogu zakona končan. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 7. točko dnevnega reda, to je s tretjo obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o medijih v okviru rednega postopka.

Državni zbor je v torek, 26. 1. 2016, opravil drugo obravnavo navedenega predloga zakona. Ker so bili v drugi obravnavi sprejeti amandmaji k manj kot desetini členov dopolnjenega predloga zakona, je Državni zbor na predlog Vlade kot predlagateljice predloga zakona sklenil, da bo na podlagi prvega odstavka 138. člena Poslovnika Državnega zbora še na tej seji opravil tretjo obravnavo predloga zakona.

Ugotavljam, da k predlogu zakona za tretjo obravnavo ni bilo vloženi amandmajev.

Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na seji matičnega delovnega telesa oziroma Državnega zbora v drugi obravnavi, predlog zakona neuskladen. Prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica, Violeta Tomič.

VIOLETA TOMIČ (PS ZL): Hvala za besedo.

V Združeni levici bomo pri glasovanju o noveli Zakona o medijih vzdržani. Razlogov za to je več. Po eni strani prinaša poskus ureditve sovražnega govora pri komentiranju na spletu, kar pozdravljamo, in je vsekakor pomemben korak. Hkrati prinaša tudi uskladitev pravice do popravka z odločbo Ustavnega sodišča. Glavno vprašanje pa so seveda kvote. Glede na to, da je šlo za njihov popravek, saj so že dolgo uzakonjene, smo v Združeni levici dvakrat predlagali dodatke, s katerimi bi kvote postale kaj več kot le administrativne ovire. Obakrat pa nismo bili deležni nobenega posluha. Do glasbenih kvot na sploh je treba v resnici imeti veliko mere skepse. Sprašujem se, če so res pravi način, da se glasbena scena razvije, da spodbudimo kakovostno in raznovrstno glasbeno produkcijo domačih ustvarjalcev, da spodbujamo mlade in manj uveljavljene ustvarjalce. Skratka, koalicija je večkrat

spreminjala vsebino določb, vendar ji očitno ne gre za dejanski napredek kakovostnega glasbenega ustvarjanja. Predlagali smo, da se del kvot nameni mladim in neveljavljenim glasbenikom, česar pač niste želeli sprejeti. Bili smo preglasovani. Država je nosilka javnega kulturnega interesa in je odgovorna za glasbeno kulturo, in to v celoti, ne samo v javnih medijih. Vendar pa si očitno v tej vladi javni interes predstavljajo povsem drugače. Napačno. Posledice zatiskanja ušes pa boste nosili ravno vi. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 47, proti 2. (Za je glasovalo 47.) (Proti 2.) Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prekinjam 15. sejo Državnega zbora, ki jo bomo nadaljevali v torek, 2. 2. 2016, ob 14. uri.

(SEJA JE BILA PREKINJENA 28. JANUARJA 2016 OB 17.58 IN SE JE NADALJEVALA 2. FEBRUARJA 2016 OB 14.02.)

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje! Začenjam z nadaljevanjem 15. seje Državnega zbora. Obveščen sem, da se današnje seje ne moreta udeležiti naslednji poslanki in poslanci: Violeta Tomič do 16. ure, gospa Eva Irgl, gospod Simon Zajc, gospod Ivan Prelog, dr. Matej T. Vatovec od 15.30 dalje in gospod Jernej Vrtovec. Vse prisotne lepo pozdravljam.

Nadaljujemo s prekinjeno 5. točko dnevnega reda, to je s tretjo obravnavo Predloga zakona o gospodarjenju z gozdovi v lasti Republike Slovenije v okviru rednega postopka.

Državni zbor je v četrtek, 28. januarja 2016, opravil drugo obravnavo navedenega predloga zakona. Ker so bili v drugi obravnavi sprejeti amandmaji k manj kot desetini členov dopolnjenega predloga zakon je zbor na predlog Vlade kot predlagateljice predloga zakona sklenil, da bo na podlagi prvega odstavka 138. člena Poslovnika Državnega zbora še na tej seji opravil tretjo obravnavo predloga zakona. Prehajamo na razpravo in odločanje vložnem amandmaju, ki ste ga prejeli in je objavljen na e-klopi.

V razpravo dajem 15. člen in amandma Poslanske skupine Združena levica. Želi kdo razpravljati? Prosim za prijavo.

Besedo ima gospa Iva Dimic.

IVA DIMIC (PS NSI): Hvala lepa, spoštovani predsednik. Spoštovani minister! V Novi Sloveniji smo kar se poglabili, kaj bi pomenil amandma k 15. členu. Vse to, da bi

imeli večje pravice delavci, mislim, da je bilo do sedaj že vse mogoče. To, da jim damo še pet dodatnih delavcev oziroma pet predstavnikov delavcev v svetu, me zanima – ker prva razpravljam, pričakujem tudi s strani Združene levice odgovor – ali je to garancija, da bodo imeli delavci dejansko večji vpliv na poslovanje družbe. Pri tem moram še enkrat povedati, da bo Nova Slovenija glasovala proti zakonu, ker zakon ne upošteva osnovnih pripomb Računskega sodišča, in to je, da omogoča državna poroštva, pri katerih ni poslovnega načrta. Mi se igramo z denarjem, ki je denar vseh davkoplačevalcev v Sloveniji. In bianko menica se mi zdi v tem času, v teh težkih časih igranje z ognjem, ker na koncu posledice vedno nosijo državljani.

Veliko je bilo že povedanega o državnih gozdovih, kako se bodo lesnopredelovalne industrije vzpostavljale, kaj se bo delalo, pa nič konkretnega. Zato bi želela danes, ko imamo tretje branje tega zakona, vendarle slišati kakšne konkretne podatke. Vzpostaviti gozdno-lesno verigo, kar je že vse bilo, se pravi, da gremo ponovno v enake zgodbe. Ne morem mimo nedeljske reportaže o velikem proizvajalcu, predelovalcu Ruparju z idrijskega konca, ki je opozarjal, kaj pomeni vzpostavitev podjetja na tak način za vse, ki trenutno v Sloveniji ohranjajo lesnopredelovalno industrijo. Sprašujem se, če smo vsi poslušali in gledali isto, ali se v nikomur ne vzbuja dvom in zahteva, da se do teh stvari vseeno nekako zavežemo in da se tudi zapiše, kako bo to podjetje delovalo. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Ivan Škodnik.

IVAN ŠKODNIK (PS SMC): Hvala za besedo, gospod predsednik. Lepo pozdravljeni, predstavniki Vlade, kolegice in kolegi poslanci!

Zadnjič smo razpravljali o več členih in amandmajih, tri smo potrdili, danes pa je zopet iz Združene levice prišel amandma, s katerim bi zopet povečali število članov v nadzornem svetu. Smatram, da je osem članov, ki smo jih nekako potrdili, dovolj. In da bi jih bilo zdaj več, kot navajajo, da bi bila polovica delavcev v svetu družbe, s tem se seveda ne strinjam, pa tudi ne s predhodnico, ki je rekla, da to draži zadevo. Sam bom ta amandma zavrnil.

Vsekakor bom pa podprl zakon o gospodarjenju z gozdovi v lasti Republike Slovenije, ki ga bomo danes tudi potrjevali, to pa zato, ker mislim, da je zadnji čas, da vzpostavimo pogoje za preboj v lesni industriji in končno vzpostavimo proizvodnjo gozdno-lesne verige. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo. Lep pozdrav tudi z moje strani!

Naj začnem z odgovori gospodu Škodniku in gospe Dimic. Gospod Škodnik, najdražja v primeru podjetij, kot je ta, ki se ustanavlja z zakonom, je korupcija, ne pa delavska demokracija. Delavska demokracija je pa samo eden od vzvodov, kako korupcijo čim bolj preprečiti, da ne bomo tudi v tem primeru spremljali zgodb, kakršne smo, na žalost, spremljali zadnjih 20 let.

Gospa Dimic sprašuje, ali je to garancija, da bodo imeli delavci večji vpliv. Seveda je, s tem pač delavcem omogočimo to, kar jim dopušča tudi Zakon o sodelovanju delavcev pri upravljanju, torej polovica predstavnikov v nadzornem svetu, polovična moč pri odločanju o tem, kakšna naj bo sestava upravnega odbora in pa pri nadzoru procesov, ki se v družbi odvijajo. To pomeni, da izključne pravice upravljanja z družbo ne bo imela Vlada, da ne bodo delavci tam samo zaradi participacije v nekih demokratičnih razpravah v nadzornem svetu, ampak da bodo imeli dejansko moč in vpliv. In to skušamo s tem amandmajem doseči.

Kot veste, vsi ki ste spremljali to razpravo, smo bili kritični v Združeni levici do tega predloga skozi celotno obravnavo, ampak ta stvar, ki je danes pred nami, se nam zdi ključna, je v bistvu naš zadnji poizkus, da poskušamo napraviti to podjetje čim bolj transparentno, da bo to podjetje delovalo čim bolj v javnem interesu in pa čim bolj v interesu tistih, ki naj bi jim poskušali pomagati, se pravi ljudi ki delajo v gozdovih, ljudi ki delajo v slovenski lesnopredelovalni verigi. Tukaj še enkrat pozivam Vlado, posebej pa Socialdemokrate, glede na to, da zakon prihaja iz resorja, ki ga vodi vas minister, da v duhu ekonomske demokracije, h kateri ste konec koncev zavezani tako programsko kot v koalicijski pogodbi, ta amandma podprete in pokažete, da ta vaša obljuba ne bo ostala samo na papirju, ampak da ste zmožni in da imate voljo jo v trenutkih, kot je ta, prevesti jo tudi v konkretne politične ukrepe, torej s podporo amandmaju za ekonomsko demokracijo. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Danilo Anton Ranc.

DANILO ANTON RANC (PS SMC): Spoštovani predsednik Državnega zbora dr. Milan Brglez, spoštovani predstavniki Ministrstva za kmetijstvo in Ministrstva za gospodarstvo!

Ponovno bom ponovil, da me veseli, da je zopet na dnevnem redu gospodarska tema, da bomo v parlamentu začeli večkrat razpravljati o dodani vrednosti v gospodarstvu in o temah, ki omogočajo razvoj in rast naše družbe. Najprej bi se dotaknil amandmaja, ki ga je vložila Združena levica. Mislim, da smo v demokratičnem procesu odločanja nekaj amandmajev Združene levice tudi upoštevali, tako da ne moremo govoriti, da je bil zakon enostransko pripravljen, bil je tudi amandmiran, vendar bi pa mogoče malo

repliciral na utemeljitev kolega Luke Mesca in bi mogoče spomnil na to, da smo v celoti pri pripravi zakona upoštevali Zakon o gospodarskih družbah. Poleg tega da so po moji oceni delavci v zadovoljivem številu vključeni v nadzorni svet, smo pripravili tudi strokovni svet, v katerem so ravno tako zastopani delavci. Seveda pa je tudi po Zakonu o gospodarskih družbah mogoče formirati svet delavcev po poslovnem modelu, kolegica Dimic ni zanj slišala, ko sem tudi povedal, da je pripravljen. Predvideli smo namreč, da bo ta družba, tako imenovana velika družba, ki bo v končni perspektivi lahko dosegla realizacijo tudi za sto milijonov evrov in tudi večje število delavcev, Po teh kriterijih je pa seveda mogoče formirati tudi svet delavcev, kjer je ponovno neka vrsta soupravljanja in vključevanja delavcev v to gospodarsko družbo. S tega vidika tega amandmaja ne bom podprl, ker menim, da obstoječa zakonska rešitev ponuja dovolj participacije delavcev v tej gospodarski družbi.

Mogoče bi se tudi dotaknil komentarja kolegice Dimic, ki je v bistvu ponovno vprašala, kako je s poslovnim modelom, s poslovnim načrtom. Že zadnjič sem v razpravi povedal, da Državni zbor ni nadzor upravljanja neke gospodarske družbe, da v bistvu po Zakonu o gospodarskih družbah in po principih tako imenovanega korporativnega upravljanja bo to funkcijo prevzel nadzorni svet in pa uprava, ki bosta v skladu z zakonom v celoti pripravila poslovni načrt. Še več sem zadnjič že komentiral, da je bil za Vlado in ministre pripravljen poslovni model, ki je zastavil osnovne smernice tega podjetja, ki bo lahko podlaga za pripravo poslovnega načrta uprave družbe, ki ga pa bo potem potrdil nadzorni svet.

Jaz se veselim sprejetja tega zakona. Tudi zadnjič sem pozval vse strani, smatram, da je to nadnacionalni projekt in priložnost, da se vse stranke Slovenije vendarle povežemo, podpremo ta zakon, ker mislim, da bomo s tem ta naš naravni vir – gozd obogatili tudi z delovnimi mesti in v bistvu nadoknadili izpad gospodarske škode. V zadnjih 20 letih je namreč bilo kar 8,8 milijarde evrov negativnih gospodarskih ekonomskih učinkov.

Tako da ponovno vse vabim, da ta zakon podprete in da še večkrat uvrstimo na dnevni red Državnega zbora in odbore takšne zakone, ki bodo omogočili razvoj Slovenije za blaginjo vseh nas. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Ker je še interes za razpravo, odpiram listo, prosim da se prijavite. Prijavljeni so trije. Besedo ima gospod Matjaž Han, pripravita naj se gospod Jožef Horvat in gospa Iva Dimic.

MATJAŽ HAN (PS SD): Hvala lepa, spoštovani predsednik. Minister z ekipo!

Samo da odgovorim kolegom iz Združene levice, ki nas Socialdemokrate

pozivajo, da naj spoštujemo ekonomsko demokracijo. Ko se pogovarjamo o ekonomski demokraciji, je fino, da vidiš "fabriko" od znotraj, da veš, kako to funkcionira. Drugo pa, tudi v ekonomski demokraciji je načelo, da se ve, kdo je lastnik. In lastnik mora imeti v bistvu na nek način glavno besedo. V tem podjetju bo glavni lastnik država. In spoštovani, država je tista, ki mora imeti odločilno vlogo, in ta država tudi zastopa javni interes. Ne drži to, kar ste rekli, da s tem zakonom ne izpolnujemo pogojev, da smo dali delavcem minimalno možnost, da zastopajo interese delavcev. Ni res. Če bi bilo to res, bi potem bilo bistveno manj delavcev v nadzornem svetu, pa je delavcev več kot eno tretjino.

In še nekaj bi zdaj rad samo spomnil zelo plastično, zakaj mislim, da je temu tako. Vi se dobro spomnite kakšno leto in pol nazaj, kako so v nekem drugem državnem podjetju – in smo se vsi spraševali, kako je mogoče – nastavili direktorja delavci z določenimi ljudmi. Luka Koper. Se spomnimo, kako je takrat zgodba nastala, kako država ni imela moči, da bi vplivala na to, kdo bo direktor v podjetju, kot je Luka Koper. Gašpar Mišič je postal direktor s pomočjo delavcev. Ali je bilo takrat to pravilno?! Delavci imajo tri predstavnike v tem novem podjetju, enega ima opozicija, in verjemite, da opozicija bo dala za moje pojme kvalitetnega in dobrega nadzornika, ki bo znal vplivati na odločitve in štiri ima država. Že po tem bo štiri : štiri in potem je odločilen predsednik nadzornega sveta. Kar se tiče Socialnih demokratov smo naredili maksimum in tudi dobro za delavce in dobro za državo. Zato žal tega amandma Združene levice ne moremo podpreti tudi iz slabih praks, ki smo se jih naučili v preteklosti. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Jožef Horvat, pripravi naj se gospa Iva Dimic.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi, spoštovani predstavniki Vlade, gospod minister z ekipo.

Ponavljam stališče Nove Slovenije. Sam seveda ne morem podpreti tega amandmaja kolegov Združene levice. Mi pač delavsko demokracijo in ekonomsko demokracijo po modelu socialno-tržnega gospodarstva razumemo nekoliko drugače in korporativno upravljanje razumemo nekoliko drugače. Državni zbor ima nalogo, morda še posebej opozicija, da opozarja na morebitne nepravilnosti, ki se bodo dogajale po tem zakonu. Predvsem mislim tukaj na državno podjetje, ki se na novo ustanavlja. Ponovno tukaj opozarjam na problem državne pomoči pri določitvi 20 milijonov evrov kapitala in poroštev. Ponavljam, brez resnega poslovnega načrta. In to podjetje bo moralo praktično jutri že poslovati. 1. julij je zelo hitro tukaj. In morali bodo, upam da, biti zelo dobri strokovnjaki, ki bodo naredili

zelo dober poslovni načrt, ki bo neka podlaga poroštvemu zakonu, tako vsaj razumem, da bo Vlada kmalu s poroštvem zakonom prišla v Državni zbor. Jaz sem že na odboru opozarjal in resnično pogrešam tu mnenje Ministrstva za finance, posebej Sektorja za državne pomoči. Sektor za državne pomoči, ki deluje v okviru Ministrstva za finance, ni dal mnenja glede državne pomoči. Če bi pa dal, pa sem prepričan, da bi bilo odklonilno. In tu se bojim, kolegice in kolegi, da bo nastala ista napaka, kot se je zgodila pri Elanu. Sveža je še novica glede Elana, in izgleda, da se nič ne naučimo, kar ponavljamo neke napake.

Drugo vprašanje je donos. Seveda bomo, če ne drugi, opozicija bomo čez leto, ne čez leto, po zaključku tega koledarskega leta bomo vprašali, ali je bilo v tem državnem podjetju Slovenski gozdovi, d. o. o., v letu 2016 osem in pol milijona donosa. Hvala bogu, če bo. Še boljše, če ga bo več. In potem v naslednjih letih se mora ta donos podvojiti, ker bo podjetje obratovalo skozi celo koledarsko leto. Tu je problem tudi same metodologije ocenjevanja te donosnosti. Že zadnjič je, mislim da, kolega Verbič, SMC, zelo dobro razpravljal, ko je povedal, da že sedanja ureditev prek koncesijskih pogodb je praktično bila tudi takšna, da je Vlada pravzaprav nadzirala koncesionarje. Ampak kako je nadzirala? Očitno slabo. Jaz sicer teh koncesijskih pogodb nisem videl, najbrž ni bila podpisnica koncesijske pogodbe Vlada, najbrž sklad, ne vem, ampak v končni fazi v vrhu te piramide je bila Vlada, torej je še vedno danes v sedanji ureditvi in bo seveda tudi ta ista vlada, ki bo upravljala s slovenskimi državnimi gozdovi.

Neke mednarodne primerjave so tu dobrodošle, ampak dejansko takšne ureditve, kot jo imamo mi oziroma kot jo boste danes izglasovali – Nova Slovenija bo seveda proti temu zakonu – takšne ureditve pravzaprav nikjer ni. Poleg tega je pa na žalost Slovenija tu neka specifična država, kjer imamo neka ozadja, neke mreže, ki pač plenijo ta državni plen. Odprite oči in pogledajte in se vprašajte, zakaj Jazbec odstavlja Medjo. Ja, najbrž zato, ker baje Medja piše kazenske ovadbe proti Jazbecu. Tako pač delujejo v tej državi te zadeve. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospa Iva Dimic.

IVA DIMIC (PS NSI): Hvala lepa še enkrat.

Je že moj kolega Horvat povzel, da sem se že dotaknila poročila Ministrstva za finance na javni predstavitvi mnenj, sicer takrat je minister rekel, da imam neko staro mnenje. Sem pričakovala, da bom dobila novo mnenje glede dajanja državnih poroštev v projekt Slovenski gozdovi, d. o. o, ali kakorkoli se bo imenovalo. Dejstvo je, da Ministrstvo za finance, Sektor za državne pomoči ni podal svojega stališča. Mislim, da še vedno poslanci lahko zahtevamo, da se to zgodi. Tudi če, kot danes vidim, bo zakon sprejet,

zadeve ne bomo opustili, ker se mi zdi, kot sem povedala, se igramo z denarjem državljanin in državljanov. Ne bom omenjala, kaj se je zgodilo, ko se je to dajalo Elanu, in ne bom govorila, kaj nam sledi iz naslova Tovarne sladkorja Ormož, mislim, da ste o tem vsi dobro seznanjeni.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Vidim, da je še interes za razpravo. Prosim, da se prijavite. Besedo ima dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo, predsedujoči. Spoštovani zbor!

Z zanimanjem poslušam to razpravo, kolegica je končala, igramo se z denarjem. Mi smo predlagali neko rešitev, da bi se nekako malo manj igrali z denarjem. Da bi tisti, ki ta denar ustvarjajo, bili tudi primerno soudeleženi v nadzoru. Gospod Škodnik, potparol SMC, glede tematike je rekel, delavci v nadzornem svetu dražijo zadevo. To, da imamo pa štiri z vladne strani, je pa ne draži. Zakaj jih imamo štiri? Ker imamo fevdalizacijo resorjev in ker se ne morete zmeniti. Nadzorni svet bi navsezadnje lahko imel pet ljudi, pa bi bili trije delavci, če hočete, en z Vlade, en iz opozicije in bi bilo super. Ampak seveda ne. Neka druga zadeva, vodja poslanske skupine je tukaj "naštopal" skoraj nekako tako, glavna je država, kot da je on država. Dajmo se navsezadnje vprašati, kdo je država. Tam v uvodu v ustavo je to lepo napisano. Ob vsem skupaj pa je tukaj tudi ogromno dvoličnosti, kar sem že govoril predhodnjič, koncesije so bile dolge 20 let, ne vem, kaj ste vsi delali zadnjih deset let, ne vem, zakaj poslovnega načrta še ni. Od leta 2004 vemo, kdo se je vse izmenjal na oblasti, ampak očitno ste spali in očitno spet neko zadevo rešujemo zadnji trenutek, ker verjetno to preštevilnim odgovarja. Ni spet tak unikum, kot pravi gospod iz Nove Slovenije, tovrstna oblika, tovrstna organizacija, unikum je, kako prazna in izgovorov polna je ta razprava. Gospod Ranc je to zelo jasno navedel, kaj vse bo, če bo, ako bo in tako naprej. Skratka, neko morje izgovorov. Pa ne bi zdaj ponavljal, kaj je bilo v predvolilnih obljubah, kaj je v programih, kako razumemo ekonomsko demokracijo, ampak očitno dejstvo je, da razen Združene levice se tukaj vsi nekako bojite delavcev. Kljub moderni mehanizaciji, ki upam, da jo bo to podjetje imelo in znalo uporabljati, boste še vedno potrebovali delavce, da bodo tam delali in delovali. Nek izgovor na strokovni svet se mi zdi spet neke vrste hinavščina. Strokovni svet ima neko drugo funkcijo kot nadzorni svet. Po tem, kar ste soustvarili in kar ste se naučili, gospod Han, v preteklosti okoli državnih podjetij, bi bil že skrajni čas, da državna podjetja delamo na nek način, kot jih na primer soustvarjajo v Skandinaviji, če se tako izrazim, ker imajo tudi dosti gozdov.

Jaz seveda bom podprl ta naš amandma, ki, kot vse kaže, ne bo šel čez. Združena levica je glede na aritmetiko moči v parlamentu naredila vse, kar je bilo v njeni moči, vlagali smo

amandmaje, neke določene ste sprejeli, za kar se vam zahvaljujemo. Bojim se pa, da bo ta v osnovni dobra ideja nekako na koncu zaživel kot polizdelek. O celi zgodbi lesnopredelovalne verige pa bo potrebna neka malo bolj resna debata, da bo to sploh zaživel. Hvala za besedo.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi še kdo razpravljati? Ne. Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo. Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k 15. členu.

Glasujemo. Navzočih je 63 poslank in poslancev, za je glasovalo 5, proti 57.

(Za je glasovalo 5.) (Proti 57.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet. Končali smo odločanje o amandmaju.

Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi sprejetih amandmajev na seji matičnega delovnega telesa oziroma Državnega zbora predlog zakona neuskladen.

Prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Desus ima gospod Franc Jurša.

FRANC JURŠA (PS DeSUS): Predsednik, hvala lepa za besedo. Lep pozdrav ministru in sodelavcem, kot tudi vam, kolegice in kolegi!

Že pri prejšnji obravnavi sem poudaril, da je bil to eden najtrših orehov, ki jih je morala streti koalicija. Moram tudi priznati, da ni šlo vse gladko in enostavno in se je večkrat tudi zapletalo. S tem želim povedati, da je to zelo pomemben zakon, saj gre za dejansko upravljanje naših, državnih gozdov. Glavni in osnovni problem je bil v tem, kdo bi naj bdel nad delom tega novega podjetja. Na eni strani je bil predlog Vlada, na drugi strani je bil predlog, da to počne SDH. V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev smo imeli alternativni predlog, ki pa v tem trenutku ni v razpravi in o njem tudi ne bi želel govoriti. Moram tudi priznati, da je bilo kar precej bojazni, da bodo koncesionarji izgubili delo v slovenskih državnih gozdovih. Koncesionarji tega dela ne bodo izgubili, dela bo še naprej dovolj in treba se bo mogoče malo bolj potruditi, da se to delo tudi pridobi. Naše ključno vprašanje je povezano s podjetjem Snežnik. Rekli smo, da želimo, da podjetje Snežnik vstopi v to novo družbo in da se delavci Snežnika v tej novi družbi tudi zaposlijo. S tem predlogom smo tudi uspeli. V naši poslanski skupini nimamo bojazni, da to podjetje ne bi normalno zaživel. Imeli smo namreč glede samih prispevkov drugačno rešitev, ki ni bila sprejeta, in tudi glede poročstva smo imeli malo drugačen predlog.

Ampak na koncu koncev smo v naši poslanski skupini zadovoljni s to rešitvijo, ki je danes pred nami, zato bomo tudi glasovali zanjo in sprejeli predlog zakona. Veste, oreh ima svoje jedro, če

to jedro dobro obdelaj, ga lahko tudi bistveno bolj kvalitetno prodaš. Enako velja tudi za slovenske gozdove oziroma za slovenski les.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS ima gospod Tomaž Lisec.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala, predsednik, za besedo.

V Poslanski skupini SDS zakona ne bomo podprli, saj mu nasprotujemo od vsega začetka. Dejstvo je, da ima ta vlada kar nekaj odprtih vprašanj, kar nekaj področij se zaključuje v tem mandatu. Toda večji problem od zaključevanja starih zgodb je odpiranje novih zgodb. Na področju dimnikarstva nadaljujemo slabo prakso. Ko bi pa lahko to prakso izboljšali, pa pride minister z neko novo rešitvijo, ki bo imela slabe učinke že v zakonu, še bolj pa nas je v Poslanski skupini SDS strah, kakšni bodo dejanski oziroma realni učinki v praksi. V Poslanski skupini SDS menimo, da bo s 1. 7. 2016 delovanje oziroma razpolaganje z državnimi gozdovi zastalo, kajti Vlada se nenadoma – kljub temu da v koalicijski pogodbi piše drugače – odpoveduje vsem dosedanjim deležnikom in ustanavlja neko novo formo, neko novo obliko, ki se ji reče državni gozdovi. Ob tem pa danes, ko sprejemamo zakon, nimamo pred sabo nekaj ključnih odgovorov: kdo bodo šefi tega podjetja, ali bodo to Janezi iz SMC ali bodo to Franciji iz SD. Kako bo izgledal poslovni načrt, ne vemo. Niti ne vemo, kakšen bo poslovni načrt tega podjetja. Niti ne vemo, kakšna bo strategija tega podjetja in tako naprej. Vse to naj bi bilo v razpravi zamolčano. Morda kakšen poslanec koalicije ve, kakšna bo zgodba in kdo bo direktor tega podjetja, ampak na naša ključna vprašanja odgovorov nismo dobili. Še več. Nič ne vemo, dali pa bomo poroštvo 20 milijonov evrov. Jaz verjamem, da bo celo nekoč prišla neka ugotovitev Evropske komisije, da gre za nedovoljeno državno pomoč oziroma za neko biano menico, ker se nekateri gredo med seboj, kdo bo imel večji izplen iz državnih gozdov, ob tem da bodo davkoplačevalci tisti, ki bodo vlagali v to podjetje.

In to je po našem mnenju, po mnenju poslanske skupine nesprejemljivo dejstvo. Še bolj pa je žalostno, ker očitno prihaja do nesoglasij med dvema koalicijskima strankama in nas je strah, da ima zakon še manj možnosti, da zaživi v praksi. Da zaključim, tukaj piše: "Poroštvene pogodbe z upniki sklepa minister, pristojen za finance." Vsi pa vemo, kakšnega ministra za finance imamo. Torej vemo, da bo zgodba slaba in žalostna za slovenske gozdove. Zato zakona ne bomo podprli.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Še kakšna obrazložitev glasu? Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov ima gospa Iva Dimic.

IVA DIMIC (PS NSI): Hvala za besedo.

V Novi Sloveniji že ves čas poudarjamo, da temu zakonu ne bomo namenili podpore oziroma bomo glasovali proti. Zakaj? Ne nazadnje ves trud tako Obrtne zbornice Slovenije in njihovih predstavnikov kot Gospodarske zbornice Slovenije, Združenja lesne in pohištvene industrije, tistih ključnih dejavnikov v slovenskem gospodarstvu, ki trenutno ohranjajo lesnopredelovalno industrijo, enostavno za njihove amandmaje, za njihove težave, za njihove pomisleke glede gozdov ni bilo posluha. Zato se mi zdi, tako kot opozarjajo, da bo država ustvarila vsem, ki trenutno delujejo na področju gozdnopredelovalne industrije, neelojalno konkurenco in s tem povzročila še večje neenakosti med gospodarskimi subjekti, poslovnimi subjekti. In enostavno, tako kot sem že povedala in kot sem že rekla premierju gospodu Cerarju pri poslanskem vprašanju jeseni lansko leto, da nastaja podjetje dveh političnih strank.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SD gospod Janko Veber.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala za besedo. Lep pozdrav vsem!

Če bo zakon danes sprejet, bomo sprejeli odločitev, ki je zagotovo ena najzahtevnejših v tem mandatu. Gre za dejstvo, da se bo s sprejetjem zakona zaključilo gospodarjenje in upravljanje z državnimi gozdovi v okviru Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije, ki je bil ustanovljen z zakonom leta 1993. Poleg upravljanja z gozdovi je imel ta sklad nalogo tudi poplačila in vrnitev zemljišč denacionalizacijskim upravičencem. Ta funkcija je nekako po dobrih 20 letih prišla v sklepno fazo, kjer bo treba razmišljati o tem, kako učinkoviteje upravljati z naravnim bogastvom, ki ga predstavlja gozd. Namen tega podjetja je, da se specializirano, če lahko tako rečem, ukvarja prav s tem področjem in se ponovno poskuša vzpostaviti razmerje, ki je bilo nekako v zgodovini gospodarjenja s slovenskim gozdom že prisotno in ne nazadnje je bila tudi zelo razvita lesnopredelovalna industrija. To je velik izziv. Ta zakon je lahko dober nastavek, da ponovno dosežemo ta pomemben cilj pri upravljanju z nacionalnim bogastvom, ki ga predstavlja gozd. Upam, da bo kljub izjemno kratkemu času, ki ga bo imela vlada na razpolago, da izpelje vse postopke, da podjetje zaživi, kajti 1. 7. koncesije potečejo, izkoristi ta čas in usposobi podjetje za to, da bo res učinkovito začelo opravljati svoje delo. Gre torej za izjemno korenito spremembo in ne nazadnje je tudi sam postopek v Državnem zboru dokazal, da so prav vse poslanske skupine zelo poglobljeno sodelovale pri oblikovanju končnega besedila zakona, ki je danes tudi predmet glasovanja. Rezultat predlogov tako opozicije kot koalicije je mogoče tudi eden od tistih

garantov, ki ga mogoče včasih v Sloveniji težko dosežemo, da pridemo do čim bolj učinkovite in usklajene rešitve.

Ta zakon v veliki meri vsem tem zahtevam sledi in v Poslanski skupini Socialnih demokratov bomo glasovali za ta zakon. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Še kakšna obrazložitev v imenu poslanske skupine? Ne.

Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima gospa Marinka Levičar.

MARINKA LEVIČAR (PS DeSUS): Hvala lepa, predsednik. Lep pozdrav vam, gospodu ministru s sodelavci in vsem kolegicam in kolegom!

Meni se zdi zdaj v tretji obravnavi ta zakon bistveno boljši, kot je bil v prvi obravnavi. Vsi smo se potrudili, da bi bilo tako, tako koalicijske stranke in tudi opozicijske so prispevale svoja stališča in amandmaje in tako naprej. Kot je že povedal moj vodja poslanske skupine, tudi jaz mislim, da je ta zakon treba sprejeti in ga bom podprla.

Rada bi pa v zvezi s tem povedala še naslednje. Ne glede na to, da je zakon dober in da je dobra osnova za izvajanje, je pomembno, kakšni ljudje ga bodo izvajali. Jaz upam, da bodo prišli pravi ljudje tako v vodstvo tega podjetja kot tudi v nadzorni svet. Če tega ne bo, potem je pa lahko kaj slabo s tem zakonom. Vendar upam, da tako ne bo, ker je tudi zakon tako zasnovan, da je dosti širok nadzorni odbor in tudi da bo vlada kot skupščina opravila svoje poslanstvo.

V zvezi s tem bi rada povedala še to, da sem na seji matičnega telesa predlagala, da bi bil sedež podjetja v Kočevju. To se ni zgodilo, vendar mislim, da ni še nič izgubljenega, in upam, da bodo odgovorni, ki bodo odločali o tem, kje bo sedež, tudi znali prisluhniti argumentom, ki jih ima Kočevje. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Glasujemo. Navzočih je 78 poslank in poslancev, za je glasovalo 47, proti 23.

(Za je glasovalo 47.) (Proti 23.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda ter tudi 15. sejo Državnega zbora.

Seja se je končala 2. februarja 2016 ob 14.43.

INDEKS GOVORNIKOV

B

BAČIČ, MARIJA	63, 68, 72, 76, 130, 178
BAH ŽIBERT, ANJA	49
BAN, URŠKA	169
BIZJAK MLAKAR, MAG. JULIJANA	71, 75, 83, 87
BON KLANJŠČEK, MAG. MIRJAM	65, 78, 109
BOŽIČ TILEN	156, 182, 213
BRATUŠEK, MAG. ALENKA	116, 155, 168
BREZNIK, FRANC	50, 51, 55, 57, 94, 104, 110
BRINOVŠEK, NADA	34, 35, 118, 144

C

CANTARUTTI, ALEŠ	89, 107
CERAR, DR. MIROSLAV	14, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22
CINK, MAG. TANJA	61

Č

ČUŠ, ANDREJ	126
-------------------	-----

D

DEKLEVA, ERIKA	124
DIMIC, IVA	29, 64, 70, 73, 78, 171, 188, 190, 191, 210, 218, 220, 222
DOBOVŠEK, DR. BOJAN	18, 19, 20, 93, 102, 194

F

FERLUGA, MARKO	36, 37, 181
----------------------	-------------

G

GANTAR, TOMAŽ	21, 22, 111, 114, 119, 144, 153, 177, 215
GAŠPERŠIČ, DR. PETER	36, 37, 39, 40, 50, 51
GODEC, JELKA	28, 29, 86, 112, 122, 132, 138, 142, 151
GORENAK, DR. VINKO	49
GREBENŠEK, MAG. KLEMEN	90
GRIMS, MAG. BRANKO	32
GROŠELJ KOŠNIK, IRENA	70

H

HAINZ, PRIMOŽ	43, 44, 193
HAN, MATJAŽ	97, 219
HORVAT, JOŽEF	39, 40, 103, 165, 181, 186, 194, 214, 220

I

IRGL, EVA	44, 100
-----------------	---------

J

JENKO, MAG. JANA	63, 180
JURŠA, FRANC	29, 30, 97, 205, 214, 221

K

KATIČ, ANDREJA	25, 30, 47, 48
KOLAR CELARC, MARIJA MILOJKA	26, 35, 54, 55
KOLEŠA, ANITA	27, 129
KOPMAJER, BENEDIKT	208

KOPRIVNIKAR, BORIS	52, 53, 54
KORDIŠ, MIHA	14, 15, 16, 54, 55, 64, 108, 121, 139
KOVAČ, NATAŠA	95
KOVAČIČ, MARIJA ANTONIJA	72, 80, 86, 137

L

LAH, ZVONKO	199
LEP ŠIMENKO, SUZANA	24, 25, 67, 178
LEVIČAR, MARINKA	171, 173, 210, 223
LISEC, TOMAŽ	41, 42, 62, 74, 79, 203, 222

M

MAJCEN, IRENA	31, 32, 38, 41, 42
MAKOVEC BRENČIČ, DR. MAJA	28, 29, 45, 46
MARFLAK TRONTELJ, JONIKA	92
MATIĆ, DR. DRAGAN	72, 75, 79, 83
MESEC, LUKA	69, 98, 101, 163, 177, 212, 218
MÖDERNDORFER, JANI (JANKO)	85, 91, 106, 131
MURŠIČ, MAG. BOJANA	81, 100, 111, 120, 170

N

NOVAK, LJUDMILA	16, 18, 84, 167, 215
-----------------------	----------------------

P

POČIVALŠEK, ZDRAVKO	27, 34, 43, 44, 58, 60
PODKRAJŠEK, BOJAN	38, 39, 85, 202
POGAČNIK, MAG. MARKO	46, 158, 206
POJBIČ, MARIJAN	33, 187
POTOČNIK, ANDREJA	106, 131
PRIKL, UROŠ	52, 53, 61, 66, 67, 160, 213

R

RANC, DANILO ANTON	192, 199, 209, 219
--------------------------	--------------------

S

SLUGA, JANJA	74
--------------------	----

Š

ŠERGAN, VOJKA	180, 215
ŠKODNIK, IVAN	191, 196, 208, 218
ŠKOPAC, MARUŠA	137

T

T. VATOVEC, DR. MATEJ	92
TABAKOVIČ, SAŠA	81, 84
TANKO, JOŽE	14, 96, 147
TOMIČ, VIOLETA	23, 45, 46, 58, 59, 73, 77, 82, 88, 102, 198, 206, 209, 216, 217
TONIN, MAG. MATEJ	47, 48, 103, 154, 168, 172, 174, 176, 186, 189, 212, 214
TRČEK, DR. FRANC	16, 24, 25, 26, 197, 207, 210, 211, 214, 221
TUŠAR, SANDRA	115, 116, 150

V

VEBER, JANKO	125, 162, 185, 194, 202, 205, 206, 207, 209, 213, 222
VERBIČ, MAG. DUŠAN	33, 197, 202, 204, 216
VRANIČAR, MATEJA	154, 173, 185
VRTOVEC, JERNEJ	82, 108, 116, 125, 134, 142, 188, 215
VUK, MARTINA	60, 65, 91

Z

ZAJC, SIMON	207, 212
ZORMAN, BRANKO	117, 140, 175, 176

Ž

ŽIDAN, MAG. DEJAN	22, 23, 56, 57, 195, 210
ŽNIDAR, LJUBO	31, 32

LEGENDA

- PS SMC – Poslanska skupina Stranke modernega centra**
- PS SDS – Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke**
- PS DeSUS – Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije**
- PS SD – Poslanska skupina Socialnih demokratov**
- PS ZL – Poslanska skupina Združena levica**
- PS NSi – Poslanska skupina Nove Slovenije**
- PS IMNS – Poslanska skupina italijanske in madžarske narodne skupnosti**
- PS NP – Poslanska skupina nepovezanih poslancev**
- NeP – Nepovezani poslanec**